

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
គណៈកម្មាធិការជាតិរៀបចំការបោះឆ្នោត

របៀបវារៈប្រតិបត្តិការ

**ការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ
និង
តម្រូវការជំនួយសំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍**

ឯកសាររៀបចំសំរាប់កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ឆ្នាំ ២០០៤

មាតិកា

ទំព័រ

អារម្ភកថា

ខ្លឹមសារសង្ខេបប្រតិបត្តិ

I-XXXVII

ជំពូកទី១ : សេចក្តីផ្តើម

១

ជំពូកទី២ : សមិទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់

លើកទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២

៥

២. ១- លទ្ធផលការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

៦

២.១.១ កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ និងអភិបាលកិច្ច

៦

កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ

៦

ការប្រឆាំងអំពើរពុករលួយ

៩

លទ្ធកម្មសាធារណៈ

១០

២.១.២ ការគ្រប់គ្រងប្រភពធនធានធម្មជាតិ

១០

២.១.៣ វិស័យសង្គមកិច្ច

១៤

២.១.៤ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និងកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ

១៧

២.២- ស្ថានភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច

២១

២.៣- ស្ថានភាពរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធ

២៣

ចំណូលថវិកា

២៦

ចំណាយសាធារណៈ

២៨

២.៤- ការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

៣២

២.៤.១ វិស័យសង្គមកិច្ច

៣៦

វិស័យអប់រំ

៣២

វិស័យសុខាភិបាល

៣៦

២.៤.២ វិស័យសេដ្ឋកិច្ច

៣៩

វិស័យកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

៣៩

វិស័យកម្មន្តសាល និងរ៉ែ

៤៤

វិស័យទេសចរណ៍

៤៦

វិស័យពាណិជ្ជកម្ម

៤៨

២.៤.៣ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត

៥២

ការដឹកជញ្ជូន

៥២

ធនធានទឹក និងឧតុនិយម	៥៥
ទឹកស្អាត	៥៧
ការផលិតថាមពលអគ្គិសនី និងប្រព័ន្ធចែកចាយ	៥៨
វិស័យប្រៃសណីយ៍ ទូរគមនាគមន៍ និងសេវាកម្មព័ត៌មាន	៦០
២.៥- កម្មវិធីអន្តរវិស័យ	៦២
ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	៦២
ការងារបរិស្ថាន និងអភិរក្ស	៦៨
ការរៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្ម	៧០
ការបោសសំអាតមីន និងយុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ	៧៣
ការងារ និងការផ្តល់សេវាសង្គម	៧៤
យេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍន៍	៧៦
<u>ជំពូកទី ៣ : កម្មវិធីនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល : យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ</u>	៨១
<u>ជំពូកទី ៤ : អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ</u>	៨៦
៤.១- អភិបាលកិច្ចល្អ	៨៦
ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ	៨៧
កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌	៨៨
កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលស៊ីវិល	៨៩
វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ	៩០
កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ	៩១
៤.២- បរិស្ថានគ្រួសារដណ្តប់សំរាប់ការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ	៩១
សុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម	៩២
ភាពជាដៃគូនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍	៩២
បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ	៩៨
សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក	១០៣
៤.៣ កំណើន	១០៥
៤.៣.១ វិស័យកសិកម្ម	១០៥
ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម	១០៥
កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមីន	១០៨
កំណែទម្រង់ដីធ្លី	១០៩
ការបោសសំអាតមីន	១១១

កំណែទម្រង់នេសាទ	១១២
កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ	១១២
៤. ៣. ២ ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	១១៤
ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍	១១៤
ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ	១១៨
ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី	១២១
ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍	១២៣
៤. ៣. ៣ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន និងការងារ	១២៤
ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និងការទាក់ទាញវិនិយោគ	១២៤
ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម	១២៨
ការបង្កើតការងារ និងការធានាលក្ខខ័ណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនកម្មករ និងនិយោជិត	១២៩
ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គម សំរាប់មន្ត្រី បុគ្គលិក កម្មករ	១៣០
៤. ៣. ៤ ការកសាងសមត្ថភាព និងការគ្រប់គ្រងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស	១៣១
ការពង្រឹងគុណភាពសេវាអប់រំ	១៣១
ការកែលម្អសេវាសុខាភិបាល	១៣៤
ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយយេនឌ័រ	១៣៩
ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយប្រជាសាស្ត្រ	១៤១

ជំពូកទី៥ : តម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន និងទិសដៅក្រៀមគម្រោងជំនួយផ្លូវការ ១៤២

ជំពូកទី៦ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាន ១៤៩

តារាង ១

តារាងទី១ : សូចនាករសំខាន់ៗនៃម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច	២៥
តារាងទី២ : សូចនាករនៃថវិការដ្ឋ	២៧
តារាងទី៣ : ការសន្យា និងការប្រើប្រាស់ជំនួយ ឆ្នាំ២០០១-២០០៣	១៤៣
តារាងទី៤ : កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ឆ្នាំ២០០៥-២០០៧	១៤៦
តារាងទី៥ : កម្មវិធីនិងគំរោងកំពុងដំណើរការបានសន្យា និងក្នុងផែនការជាអទិភាពខ្ពស់តាមវិស័យ	១៤៧

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រៀមគម្រោងជំនួយ ឆ្នាំ២០០៥-២០០៧ I-XX

ការប្តេជ្ញា

គោលដៅនៃឯកសារជំហរនេះគឺការបង្ហាញជូនដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ នូវរបាយការណ៍សង្ខេប
របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីបណ្តាអាទិភាពសំរាប់អនុវត្ត «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» និងតម្រូវការជំនួយ
បរទេសសំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំ ២០០៥-២០០៧ ។ ឯកសារជំហរក៏ផ្តល់ព័ត៌មានថ្មីៗស្តីពីវឌ្ឍនភាព ដែល
រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេច បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ឆ្នាំ២០០២មក ។ មូលដ្ឋាននៃឯកសារជំហរនេះ
គឺយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដែលបានរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើសមាសធាតុសំខាន់ៗពី «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍
សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា (CMDGs)» «ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច៥ឆ្នាំ២០០១- ២០០៥» របស់កម្ពុជា
ពី «យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៣- ២០០៥» និងពីគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការ
និងកម្មវិធីកំណែទម្រង់សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ ឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រទាំងអស់ត្រូវបានរៀបចំឡើង តាមរយៈ
ការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ រួមទាំង
តំណាងរបស់សង្គមស៊ីវិល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» នេះ គឺជារបៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ច
របស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា ។

តម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន និងការកៀងគរជំនួយផ្លូវការសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ ដែលបានបង្ហាញក្នុងឯកសារជំហរនេះ
ត្រូវបានរៀបចំដោយផ្អែកលើកម្មវិធីវិនិយោគវិភិល៣ឆ្នាំ ២០០៤-២០០៦ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងកម្មវិធី
និងគំរោងអាទិភាពតាមវិស័យ ។

ឯកសារជំហរនេះ គឺជាលទ្ធផលនៃកិច្ចដំណើរការមួយយ៉ាងវែង ក្នុងនោះ មានការពិគ្រោះយោបល់ និង
សំរេចសំរួលអន្តរក្រសួងជាច្រើនលើកច្រើនសារ ចាប់ពីខែមេសា មកដល់ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ។ បន្ថែមលើ
ការវិភាគ និងសំណើដែលបានវែកញែកក្នុងឯកសារជំហរនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានរៀបចំឯកសារជំហរ
ដោយឡែកផ្សេងៗទៀតផងដែរ ។ ឯកសារទាំងនេះបានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបណ្តាអាទិភាព និងធនធានសន្យា
របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ទាំងសំរាប់រយៈពេលខ្លី និងមធ្យម ដើម្បីសំរេចចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍
របស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបំពេញកាតព្វកិច្ច និងបុណ្យកិច្ចខ្លួនទាំងឡាយសំរាប់កំណែទម្រង់ ហើយ
ជឿជាក់ថា កម្ពុជាប្រាកដជាអាចដោះស្រាយបានដោយជោគជ័យ នូវកន្សោមបណ្តាបញ្ហាប្រឈមក្នុងពេល
អនាគត ។

រាជរដ្ឋាភិបាលសូមផ្ញើតម្រាសនេះ ថ្លែងអំណរគុណចំពោះសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ដែលបានផ្តល់ជំនួយ
ដ៏ថ្លៃថ្នា សំរាប់ជួយគាំទ្រដល់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ហើយជឿជាក់ថា សហគមន៍អ្នកជំនួយទាំងអស់

នឹងបន្តផ្តល់ជំនួយ ដើម្បីអោយកម្ពុជាឈានទៅសំរេចបាននូវគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ តាងនាម
រាជរដ្ឋាភិបាល ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណចំពោះដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ពិសេស ចំពោះអង្គការសហប្រជាជាតិ
សំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ធនាគារពិភពលោក និងប្រទេសស៊ុយអែត ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការរៀបចំ និង
ដំណើរការរបស់កិច្ចប្រជុំដ៏មានសារៈសំខាន់នេះ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤

នាត រយង់

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

អនុប្រធានទី ១ ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា

ខ្លឹមសារសង្ខេបប្រតិបត្តិ

- ១- ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍កន្លងមក កម្ពុជាបានចំណាយពេលវេលា និងបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីស្តារ និងកសាងប្រទេសឡើងវិញ ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរបបប្រល័យពូជសាសន៍ និងសង្គ្រាមរ៉ាំរ៉ៃ ទម្រាំសំរេចបាននូវសុខសន្តិភាពពេញលេញ ស្ថិរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៩មក ។ កន្លងមក យើងបានអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់គ្រប់វិស័យ ដោយបានឆ្លងកាត់ការលំបាក និងឧបសគ្គធំតូចច្រើនរាប់មិនអស់ ។ យើងបន្តសំរេចបានវឌ្ឍនភាពក្នុងការឆ្លងកាត់អន្តរកាលពីសេដ្ឋកិច្ចបែបផែនការចាប់ពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ៨០ មកបង្កើតបាននូវប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដ៏រស់រវើក ព្រមទាំងបង្កើតបានលក្ខខណ្ឌល្អប្រសើរសំរាប់ស្តារនិងអភិវឌ្ឍប្រទេសនៅលើគ្រប់វិស័យ សំដៅដឹកនាំកម្ពុជាលើមាតិកាដ៏វែងមួយឈានទៅសំរេចគោលដៅក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។
- ២- តាមការអនុវត្តន៍យ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្នច្បាស់លាស់នៃ «យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ» រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី២ នៃរដ្ឋសភាកន្លងមកនេះ បានបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានអនុគ្រោះ និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ និងគ្រប់គ្រាន់ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស សំរាប់អោយកម្ពុជាអាចបោះជំហានទៅមុខប្រកបដោយក្តីសង្ឃឹម និងជំនឿទុកចិត្តយ៉ាងមុតមាំ នៅលើមាតិកានៃកំណែទម្រង់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ជោគជ័យនៃការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានធ្វើអោយប្រទេសកម្ពុជាឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលប្រែប្រួលយ៉ាងធំធេង ពីចំណុចមួយនៃផែនទីពិភពលោក ដែលប្រកបដោយភាពមិនច្បាស់លាស់ ដោយសារកលយុគសង្គ្រាម ជម្លោះផ្ទៃក្នុង អស្ថិរភាព និងភាពអន់ថយ ហើយក្លាយទៅជាប្រទេសមួយដែលមានសុខសន្តិភាពពេញលេញ មានសុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម មានការគោរពលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ គោរពសិទ្ធិ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ព្រមទាំងមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឆ្លងកាត់រយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ប្រសិនបើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសជឿនលឿននានា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្ហាញដោយគ្មានការសង្ស័យថា កម្ពុជាពិតជាមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចូលប្រឡូកដោយស្មើភាព និងស្មើសិទ្ធិក្នុងកិច្ចការតំបន់ និងពិភពលោក ។ ប្រការទាំងនេះបានប្រែក្លាយទៅជាការកើនឡើងនៃជំនឿទុកចិត្តមកលើប្រទេសកម្ពុជា ហើយផ្តល់ជាផលប្រយោជន៍មកវិញតាមរយៈការកើនឡើងនៃពាណិជ្ជកម្ម និងលំហូរនៃការវិនិយោគ និងភ្ញៀវទេសចរណ៍ចូលមកក្នុងកម្ពុជាដែលជាកត្តាយ៉ាងសំខាន់សំរាប់ជួយបង្កើតការងារ និងបង្កើនចំណូលដល់ពលករកម្ពុជា ។
- ៣- ចំពោះវឌ្ឍនភាពដ៏គួររកតម្លៃក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច រយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះរួមមាន៖ ការអនុវត្តន៍បណ្តាគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមដោយផ្ដោតទៅលើអ្នកក្រីក្រ ការរក្សាបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច កំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ការបន្តអនុវត្តន៍លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ពង្រឹងនីតិវិធីនិងអភិបាលកិច្ចល្អ ការកែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការនិងសំណូមពររបស់ប្រជាជន ។ កិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងអស់នេះត្រូវបានអនុវត្ត ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន និងដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។ ទោះបីមានការខិតខំប្រឹងប្រែង ហើយទទួល

ជោគជ័យក្នុងជំហានដំបូងយ៉ាងណាក្តី ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលមិនអាចជៀសផុតពីការខ្វះខាតបានឡើយ ។ ជាក់ស្តែង រចនាសម្ព័ន្ធផលិតកម្មរបស់ជាតិយើងដែលនៅមានទំហំតូច ហើយច្រើនប្រមូលផ្តុំនៅតាមតំបន់មួយចំនួន ត្រូវតែពង្រីក និងធ្វើពិពិធកម្ម ដើម្បីធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចមួយប្រកបដោយចីរភាព ។ ទោះបីជាយើង បានអនុវត្តយន្តការនិងនីតិវិធីមួយចំនួនសំរាប់គ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៤ ដើម្បីបង្កើន ចំណូលរដ្ឋក៏ដោយ ក៏យន្តការនិងទម្រង់ការមួយចំនួននៅពុំទាន់ចាប់ដំណើរការអោយបានពេញលេញនៅឡើយ ព្រោះការប្រើឥទ្ធិពលមិនស្របគ្នាបានប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំង ដល់ទិសដៅបង្កើនចំណូល និងកែលម្អភាពជន់ ចំណាយសាធារណៈ ។ ក្រសួងជំនាញមួយចំនួននៅខ្វះយន្តការទំនាក់ទំនង និងសំរួលសំរួលនៅឡើយ ។ ទន្ទឹមនេះ ដើម្បីពង្រឹងនីតិវិធី រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មីៗ ហើយកំពុងរង់ចាំការផ្តល់ សច្ចាប័នពីស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ។ លើសពីនេះ ការរៀបចំ និងកែទម្រង់ឡើងវិញនូវបរិធានតុលាការមួយអោយរឹងមាំ នៅតែជាអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ចំពោះការផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិ ទោះបីអ្នកផ្តល់ជំនួយ ភាគច្រើនបានផ្តល់ជំនួយយ៉ាងថ្លៃថ្នា ដែលមានខ្លះជាលក្ខណៈមនុស្សធម៌ក្តី ក៏នៅមានប្រទេសផ្តល់ជំនួយ មួយចំនួនបានផ្សារភ្ជាប់ការផ្តល់ជំនួយទៅនឹងលក្ខខណ្ឌខ្លះៗមិនសមហេតុសមផល ទាំងទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស ទាំងទិដ្ឋភាពនយោបាយ ។ សរុបមក ទន្ទឹមនឹងសមិទ្ធផលដែលសំរេចបានកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់ នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភាមានភារកិច្ចដោះស្រាយបណ្តាបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ។

៤- សំរាប់រយៈពេលវែងខាងមុខ បញ្ហាប្រឈមចម្បងបំផុតចំពោះកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីអភិវឌ្ឍ គឺការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន ដែល មានកំណើនខ្ពស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ច្បាស់ និងបានចាត់ទុកភាពក្រីក្រថាជាការខាតបង់ខាងសេដ្ឋកិច្ចដ៏ ធ្ងន់ធ្ងរ និងជាការដែលមិនអាចទទួលយកបានខាងសីលធម៌ ដែលអាចនាំទៅដល់ការបែកបាក់ និងអស្ថិរភាព សង្គមជាតិ ។ ដើម្បីសំរេចគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រដែលបានដាក់ចេញ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រកាស យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលមានគោលដៅជាគន្លឹះដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- ការពង្រឹងសន្តិភាព សន្តិសុខ ស្ថិរភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម តាមរយៈវិធានការជាក់ស្តែងនានា សំដៅលើកស្ទួយនីតិវិធី ការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថាន នយោបាយ និងសន្តិសុខ ដែលអនុគ្រោះសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង ។
- ទី២- ការធានាអោយបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងរយៈពេលវែង ក្នុងអត្រាខ្ពស់ ពី ៦ ទៅ ៧% ក្នុងមួយឆ្នាំ ។
- ទី៣- ការបែងចែកផ្ទៃដីនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌ រវាងអ្នកមាន និងអ្នកគ្មាន រវាងទីក្រុង និងជនបទ និងរវាងស្ត្រីនិងបុរស ។
- ទី៤- ការធានាការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ។

៥- ការបោះឆ្នោតនៅថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ កន្លងមក ត្រូវបានបណ្តាអ្នកសង្កេតការណ៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ ទទួលស្គាល់ថាជាការបោះឆ្នោតមួយសេរី យុត្តិធម៌ និងត្រឹមត្រូវ មានតំលាភាព និងអាចទទួលយកបាន

ហើយរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីត្រូវបានប្រសូតឡើង ស្របតាមឆន្ទៈរបស់ប្រជាជន ។ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាបានឈានចូលកាន់អំណាចក្នុងនីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា ស្របទៅតាមឆន្ទៈរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ជាមួយ នឹងការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីបំរើនូវឧត្តមប្រយោជន៍របស់ប្រទេសជាតិមាតុភូមិ និងឆ្លើយតបទៅ នឹងសំណូមពរ និងសេចក្តីត្រូវការទាំងឡាយរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលតាម រយៈសម្លេងឆ្នោតផ្តល់ការទុកចិត្តនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការបោះឆ្នោតប្រជាធិបតេយ្យ ដោយសេរី និងយុត្តិធម៌ ។ បន្ទាប់ពីឡើងកាន់កាប់ការងារភ្លាមមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំ «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» **ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាពនៃកម្ពុជា** ដែលនឹងដើរតួជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់សំរាប់ទ្រទ្រង់ការអនុវត្តន៍ «**កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា**» ។ **សម្រេច ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានឧទ្ទេសនាម «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» នេះ នៅក្នុងឱកាសបើក កិច្ច ប្រជុំលើកទី១របស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី ១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ។

យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៦- «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» នេះ គឺជារបៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាការបន្តសកម្មភាព និងការបន្តពង្រឹងនូវ សមិទ្ធផលនានា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាសំរេចបានក្នុងនីតិកាលទី ២ តាមរយៈការអនុវត្តន៍ **យុទ្ធសាស្ត្រ ត្រីកោណ** និងការជ្រើសរើសចេញនូវសមាសធាតុសំខាន់ៗពី «**គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍(MDGs)**» «**ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ៥ ឆ្នាំ ២០០១-២០០៥**» របស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ពី «**យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៣-២០០៥**» និងពីគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការនិងកម្មវិធីកំណែទម្រង់ សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺជាឧបករណ៍សំរាប់អនុវត្ត «**កម្មវិធីនយោបាយ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា**» ដែលបានឯកភាពមតិជាឯកឆន្ទៈរវាងគណបក្ស ដែក្រូទាំងពីរក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល ។ គោលដៅចម្បងរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺ ÷ ការជំរុញលើកកម្ពស់ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ការបង្កើតការងារសំរាប់ពលករកម្ពុជា ការធានាសមធម៌ និងយុត្តិធម៌សង្គម និងការ លើកស្ទួយប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យសាធារណៈ តាមរយៈផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ច និងកំណែទម្រង់ ស៊ីជម្រៅ និងប្រទាក់ក្រឡាគ្នាក្នុងគ្រប់ផ្នែក- គ្រប់វិស័យ ។ តាមខ្លឹមសារនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា ត្រូវបានប្រសិទ្ធនាមថាជា «**រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព**» ។

៧- ឯកសារ «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» ត្រូវបានបោះពុម្ព និងផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយ អោយដល់ដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិទាំងអស់ ព្រមទាំងសង្គមស៊ីវិល ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងតាម រចនាសម្ព័ន្ធជាចតុកោណដែលបានប្រទាក់ក្រឡាជាប់គ្នាគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទាំងអស់ និងមានសមាសធាតុដូច តទៅ ÷

ទី១- ស្នូលនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺ **អភិបាលកិច្ចល្អ** ដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើកំណែ ទម្រង់បួនយ៉ាង គឺ ÷ ទី១- ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទី២- កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធ

យុត្តិធម៌ ។ ទី៣- កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមមានទាំងកម្មវិធីវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ ផង
។ និងទី៤- កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ពិសេសគឺ កម្មវិធីកាត់វិសាយកងទ័ព ។

ទី២- បរិស្ថានគ្រួសារសង្គម សំរាប់ការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល ដែលមានបួនដែរ គឺ ÷ ទី១- សុខ
សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។ ទី២- ភាពជាដៃគូនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ រួមមាន
ភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជន និងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ព្រមទាំងភាពជាដៃគូជាមួយ
នឹងសង្គមស៊ីវិល ។ ទី៣- បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ ។ និង
ទី៤- សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក ។

ទី៣- ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់វិស័យកសិកម្ម មាន៤ គឺ ÷ ទី១- ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម ។
ទី២- ការអភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន និងការងារ ។ ទី៣- ការបន្តស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ។
និងទី៤- ការកសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។

ទី៤- ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗមានមុខងារសាស្ត្រ ៤ គឺ ÷

ចតុកោណទី១ - ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម មាន ÷ ទី១- ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និង
ពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម ។ ទី២- កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមីន ។ ទី៣- កំណែទម្រង់
វិស័យនេសាទ និងជលផល ។ និង ទី៤- កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ ។

ចតុកោណទី២ - ការបន្តស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត មាន ÷ ទី១- ការបន្តស្តារ និង
កសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគមនាគមន៍ (ផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវអាកាស) ។ ទី២- ការគ្រប់គ្រង
ធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ ទី៣- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី ។ និង
ទី៤- ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ។

ចតុកោណទី៣ - ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន និងការងារ មាន ÷ ទី១- ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និង
ការទាក់ទាញទុនវិនិយោគ ។ ទី២- ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម ។ ទី៣- ការបង្កើត
ការងារ និងការធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនដល់កម្មករ និងនិយោជិត ។ និង ទី៤- ការ
រៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមសំរាប់មន្ត្រីបុគ្គលិក និងកម្មករ ។

ចតុកោណទី ៤ - ការកសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស រួមមាន ÷ ទី១- ការ
លើកកម្ពស់ និងពង្រឹងគុណភាពនៃវិស័យអប់រំ ។ ទី២- ការលើកកម្ពស់សេវាសុខាភិបាល ។
ទី៣- ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយយេនឌ័រ ។ និងទី៤- ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយប្រជាជន ។

៨- ទោះបីរាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចនូវវឌ្ឍនភាពគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ភាពប្រឈម
ចំបងបំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺការកាត់បន្ថយនូវភាពក្រីក្រ និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវគុណភាពនៃ
ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលកំពុងតែមានកំណើនយ៉ាងលឿន ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺជា
ឧបករណ៍ខាងគោលនយោបាយ សំរាប់អោយរាជរដ្ឋាភិបាលអនុវត្ត ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក្នុងនីតិកាល
របស់ខ្លួន ក្នុងគោលដៅឈានទៅសំរេចអោយបាន នូវបណ្តាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា ។
រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា កម្ពុជានៅមានផ្លូវដ៏វែងអន្លាយសំរាប់ធ្វើដំណើរទៅមុខ ហើយត្រូវពុះពារ

ឆ្លងកាត់ឧបសគ្គរាប់មិនអស់ថែមទៀត ដើម្បីសំរេចបាននូវវឌ្ឍនភាព និងវិបុលភាពដ៏រុងរឿងឡើងថ្កានជូនប្រទេសជាតិ និងប្រជាជន ។ ពិតណាស់ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា គ្រប់បញ្ហានៃភាពក្រីក្រពុំអាចនឹងត្រូវបានដោះស្រាយរួចស្រេចបាច់អស់ក្នុងរយៈពេលតែមួយថ្ងៃ ឬមួយខែ ឬមួយឆ្នាំនោះឡើយ ។ ក៏ប៉ុន្តែដោយមានកម្មវិធីច្បាស់លាស់ និងដោយមានការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាយ៉ាងឥតសំចៃពីបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធរាជរដ្ឋាភិបាលប្រាកដជាអាចធ្វើអោយមានការផ្លាស់ប្តូរជរិជ្ជមានយ៉ាងច្រើន ក្នុងការលើកស្ទួយកិច្ចការរាជរដ្ឋាភិបាលរបស់ប្រជាជនក្នុងរយៈពេល៤ឆ្នាំខាងមុខ ។ តាមរយៈការអនុវត្តន៍នូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងមជ្ឈតបំផុត នូវកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈកាន់តែទូលំទូលាយឡើង និងកាន់តែស៊ីជម្រៅឡើង ពីព្រោះកំណែទម្រង់គឺជាកិច្ចការស្តាប់រស់របស់កម្ពុជា ។

៩- រាជរដ្ឋាភិបាលសូមអំពាវនាវដល់គ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ រួមមានសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយវិស័យឯកជន អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល ព្រមទាំងថ្នាក់ដឹកនាំ មន្ត្រីរាជការនៅគ្រប់ក្រសួង-ស្ថាប័ន ទាំងស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ និងនីតិប្រតិបត្តិ ព្រមទាំងតុលាការ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធគ្រប់ប្រភេទ អាជ្ញាធរដែនដី គ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប សូមផ្តល់ការគាំទ្រគ្រប់បែបយ៉ាង និងសូមយកចិត្តទុកដាក់ចូលរួមអោយបានសកម្មជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុវត្តអោយបានជោគជ័យនូវ «កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា» ពិសេសគឺយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាពនៅកម្ពុជា ដែលជារបៀបវារៈគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនៃកម្មវិធីនយោបាយ នេះ ។

សមិទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២

១០- ចាប់តាំងពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ដែលបានប្រារព្ធ ជាលើកទី១ នៅរាជធានីភ្នំពេញ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ កន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងច្រើន សំដៅឈានទៅសំរេចអោយបាននូវគោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រនានាដែលមានចែងនៅក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាយកអស់កំលាំងកាយចិត្ត អនុវត្តតាមអនុសាសន៍ដ៏មានសារៈប្រយោជន៍របស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកមុន ។ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រត្រូវបានរៀបចំ និងប្រកាសអោយអនុវត្តនាខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ កំណែទម្រង់ក្នុងវិស័យសារពើពន្ធ និងធនាគារត្រូវបានអនុវត្តកាន់តែស៊ីជម្រៅ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ និងកំពុងដាក់អោយអនុវត្ត យន្តការបែងចែកអំណាចដល់ថ្នាក់មូលដ្ឋានឃុំ-សង្កាត់តាមរយៈការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ក្នុងឆ្នាំ២០០២ កំពុងតែបានដំណើរការនិងពង្រឹងបន្ថែម យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការត្រូវបានរៀបចំនិងអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាពត្រូវបានពង្រឹងបន្ថែមតាមរយៈការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីធ្លី ច្បាប់ព្រៃឈើ និងច្បាប់ស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើ និងការបង្កើនលទ្ធភាពរបស់ជនក្រីក្រក្នុងការនេសាទ ។ អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈត្រូវបានពង្រីកគ្របដណ្តប់លើចំណាយគ្រប់ក្រសួងនិងស្ថាប័នទាំងអស់ លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។ ច្បាប់វិនិយោគត្រូវបាន

ធ្វើវិសោធនកម្មបន្ថែម ហើយអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិបានចាប់ដំណើរការ ។ ចក្ខុវិស័យនិងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់រយៈពេល១០ឆ្នាំ២០០១- ២០១០ត្រូវបានអនុម័ត និងកំពុងអនុវត្ត ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម៥ឆ្នាំ២០០១- ២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្ត ។

១១- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពកំណត់ វិស័យអាទិភាពមួយចំនួនភ្ជាប់ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យ សំរាប់ការត្រួតពិនិត្យរួមគ្នា ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែង រួមរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកន្លងមក បានស្តែងចេញជាវឌ្ឍនភាពគួរអោយកត់សំគាល់ នៅក្នុងវិស័យជាច្រើន ។ យើងគួរកត់សំគាល់ដែរថា បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតសកលនាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣មក ការពន្យារពេលក្នុងការ បង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាល រួមជាមួយនឹងភាពមិនប្រាកដប្រជាមួយចំនួន បាននាំអោយមានការយឺតយ៉ាវជា បណ្តោះអាសន្ន ក្នុងការបន្តពង្រឹងចលនការដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី២ នៃ រដ្ឋសភា ។ បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា នាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ រួចមក រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តអនុវត្តការប្តេជ្ញាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ក្នុងការដ្ឋានកំណែទម្រង់របស់ខ្លួន ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាការសង្ខេបអំពីវឌ្ឍនភាពតាមវិស័យអាទិភាព ចាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ទោះបី រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក៏ដោយ ។

១២- **ការបម្រើទទួលបានសំរាប់ការរៀបចំបញ្ជូនយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ :** រាជ រដ្ឋាភិបាលបានសំរេចលទ្ធផលមួយចំនួនគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងការដ្ឋានកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ កាលពីខែមិថុនាឆ្នាំ២០០២ ដែលសហដឹកនាំ ដោយអតីតទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងប្រធានតុលាការកំពូល ។ អង្គភាព សំរាប់សំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានបង្កើតឡើង កាលពីខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ ដោយមានការចូលរួមពីតំណាងស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ បន្ទាប់មក ក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ អង្គភាពគ្រប់គ្រងគំរោងមួយក៏ត្រូវ បានបង្កើតឡើង ដើម្បីជួយការងារអង្គភាពសំរាប់សំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់ និង តុលាការ ។ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ ច្បាប់និងតុលាការត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ និងត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រីកាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលដៅជាសារវន្ត ៧ ដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- លើកកម្ពស់ការការពារសិទ្ធិ និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋាន ។
- ទី២- ទំនើបកម្មក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ។
- ទី៣- កែលំអការផ្តល់ព័ត៌មានលើបញ្ហានានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់ និងតុលាការ ។
- ទី៤- លើកកម្ពស់គុណភាពនៃដំណើរការយុត្តិធម៌ និងសេវាតុលាការ ។
- ទី៥- ពង្រឹងការផ្តល់សេវាយុត្តិធម៌ ដូចជាអំណាចតុលាការ និងសេវារបស់ព្រះរាជអាជ្ញា ។
- ទី៦- ជំរុញអោយមានយន្តការដោះស្រាយទំនាស់ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។
- ទី៧- ពង្រឹងសមត្ថភាពខាងស្ថាប័នតុលាការនិងយុត្តិធម៌ ដើម្បីបំពេញភារកិច្ច ។

១៣- ព្រមជាមួយគ្នានេះ សេចក្តីប្រាង្គផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ក៏ត្រូវបានរៀបចំ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ផែនការសកម្មភាពនេះបានក្លាយជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការពិភាក្សា នៅក្នុងសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់អង្គការសំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយមានការចូលរួមពីក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងអ្នកផ្តល់ ជំនួយ ។ បន្ទាប់ពីសិក្ខាសាលា ការពិគ្រោះយោបល់ដ៏ទូលំទូលាយត្រូវបានរៀបចំឡើង ដែលនាំទៅដល់ការ រៀបចំផែនការអាទិភាពសំរាប់រយៈពេលខ្លី និងមធ្យម ។ ផែនការសកម្មភាពរយៈពេលខ្លី ២០០៤-២០០៦ រួមមានចំណុចអាទិភាពចំនួន ៣៣ ដែលគ្របដណ្តប់លើគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៧ខាងលើ ។ ផែនការ សកម្មភាពរយៈពេលមធ្យមបានកំណត់អាទិភាព ២៧បន្ថែមទៀត ដែលត្រូវសំរេចអោយបាននាដំណាច់ឆ្នាំ ២០០៨ ។ ផែនការសកម្មភាពទាំងនេះបានទទួលស្គាល់នូវដំណើរការដ៏រស់រវើកមួយ សំដៅឈានទៅសំរេច អោយបាននូវគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានកំណត់ឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ។

១៤- **ការកែសំរួលចរនាសម្ព័ន្ធនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម** : វិសោធនកម្មលើច្បាប់ស្តីពីអង្គការ ចាត់តាំង និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ហើយបច្ចុប្បន្ន កំពុងរង់ចាំការអនុម័តពីស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ។ ទន្ទឹមនេះ ការកែសំរួលចរនាសម្ព័ន្ធនៃឧត្តម ក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមកំពុងត្រូវបានដំណើរការ ។ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានត្រូវបានបង្កើត ដែលបច្ចុប្បន្ន កំពុងពិនិត្យអំពីតំរូវការនានា ដើម្បីអោយឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមអាចដំណើរការបានពេញលេញ ។ នាខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចតំលើងប្រាក់បំណាច់ជូនចៅក្រម និងអយ្យការតុលាការ ។ សាលាក្រមនៃអង្គចៅក្រម និងមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកច្បាប់បាន និងកំពុងដំណើរការ ។ «តុលាការ គំរូ» មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខេត្តកណ្តាល ដើម្បីសាកល្បងអនុវត្តនូវគំរូប្រតិបត្តិក្នុងការដោះស្រាយ រឿងក្តី ។ ទព្វសំភារៈសំរាប់បំរើការចាំបាច់ដល់ការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់តុលាការគំរូ នឹងត្រូវបញ្ចប់ត្រឹមដំណាច់ ឆ្នាំ ២០០៦ ។ យើងកំពុងដំណើរការបង្កើតតុលាការឯកទេសមួយចំនួនផងដែរ ដូចជាតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការអនីតិជន និងតុលាការរដ្ឋបាល ។ ស្ថាប័នគាំទ្រស្រួល ដូចជាឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ ក្រសួងយុត្តិធម៌ និងយន្តការគាំទ្រកម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ដូចជាអង្គការ សំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងអង្គការគ្រប់គ្រងគំរោងកំពុងត្រូវបានពិនិត្យមើលឡើងវិញនិងពង្រឹងបន្ថែមទៀត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងតែរង់ចាំធនធានសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងនេះ ។ ប៉ុន្តែ មកទល់ពេលនេះ ថវិកាសំរាប់ការងារនេះភាគច្រើនបានមកតែពីថវិកា របស់រាជរដ្ឋាភិបាលប៉ុណ្ណោះ ។

១៥- **ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម** : រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងរៀបចំសេចក្តីប្រាង្គច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈរបស់ចៅក្រម និងច្បាប់អង្គការស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តិទៅរបស់អង្គតុលាការ ។ សេចក្តីប្រាង្គច្បាប់ទាំងនេះគ្រោងនឹង ដាក់ជូនស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិអនុម័តក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ស្របតាមអាទិភាពការងារដែលមានចែងក្នុងផែនការ សកម្មភាពសំរាប់កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការរយៈពេលខ្លី ។

១៦- សមិទ្ធផលផ្សេងៗទៀត រួមមានការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីការការពារសិទ្ធិមនុស្ស ច្បាប់ស្តីពីការវិនិយោគ ច្បាប់ ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។ លើសពីនេះ ក្រុម និងនីតិវិធីច្បាប់រដ្ឋប្បវេណី ព្រមទាំងក្រុម និងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌត្រូវបានរៀបចំ ហើយកំពុងពិនិត្យឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ ដើម្បីស្នើជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិពិនិត្យ និងអនុម័ត នាឆ្នាំ២០០៥ ។

១៧- ទោះបីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាបានយល់អំពីសារសំខាន់នៃកំណែទម្រង់ប្រព័ន្ធតុលាការក៏ដោយ ក៏រហូត មកដល់ពេលនេះ កំណែទម្រង់នេះបានទទួលការជួយឧបត្ថម្ភធនធានចំផ្ទុយពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ «ការអង្កេតស្តីពី បរិយាកាសវិនិយោគ» បានកំណត់ថាកំណែទម្រង់តុលាការជាការងារសំខាន់បំផុតមួយ សំរាប់បង្កើតបរិយាកាស អំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន ។ ការបង្កើនលទ្ធភាពរបស់ជនក្រីក្រក្នុងការទទួលសេវា យុត្តិធម៌ និងតុលាការគឺជាកត្តាសំខាន់មួយក្នុងការដោះស្រាយភាពអយុត្តិធម៌ លើកកម្ពស់ទំនុកចិត្តរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋលើនីតិវិធី កែលម្អស្ថានភាពរស់នៅ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រលំបាក ។

១៨- ភាពស្មុគស្មាញនៃកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការក៏បណ្តាលមកពីបរិស្ថានសង្គមរបស់កម្ពុជាផងដែរ ។ សង្គ្រាម រ៉ាំរ៉ៃជាងបីទសវត្សរ៍ និងជំនឿផ្ទៃក្នុង បានបន្ទុយនូវស្ថាប័នស្នាមអតីតកាលមួយដ៏តានតឹង ។ កំណើនយ៉ាង ឆាប់រហ័សនៃចំនួនប្រជាជនដែលមានវ័យក្មេង និងបំបែរលើសពីឆាប់រហ័សនៃសង្គមដែលបណ្តាលមកពីការ រីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យា និងការចូលរួមក្នុងតំបន់និងពិភពលោក បាននាំអោយមានការប្រែប្រួលនូវតំលៃ និង សេចក្តីថ្លៃថ្នូរសង្គម ។ សង្គមកម្ពុជាកំពុងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលអន្តរកាលនេះ ។ ព្រមជាមួយនេះ ដោយសារ កង្វះខាតអ្នកឯកទេសច្បាប់ ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់របស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្នទទួលបានឥទ្ធិពលយ៉ាងច្រើន ពីសំណាក់អ្នក ឯកទេសបរទេស ។ កត្តានេះបានបង្កើតអោយមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ដែលធ្វើអោយការអនុវត្តច្បាប់ ជួបប្រទះការលំបាក ។ ការអនុវត្តច្បាប់នៅតែជាបញ្ហាប្រឈម ដោយមានមូលហេតុជាច្រើន ក្នុងនោះ មានកិរិតប្រាក់បៀវត្សទាប ។ យើងពិតជាមានការលំបាកក្នុងការអនុវត្តច្បាប់អោយបានត្រឹមត្រូវ ច្បាស់ លាស់ និងមានតំលាភាព នៅពេលដែលប្រាក់បៀវត្សរបស់មន្ត្រី អនុវត្តច្បាប់មានកិរិតទាបជាងកិរិត អប្បបរមាសំរាប់ជីវភាពរស់នៅ ។

១៩- រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ទៅលើការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិ សំរាប់ជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ទីផ្សារ និងសំរាប់ជំរុញការរីកចម្រើនខាងផ្នែកពាណិជ្ជកម្មនិងការវិនិយោគ ដោយបានរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គតិយុត្តិស្តីពីកម្មសិទ្ធិ ការបង្កើតអត្តសញ្ញាណធុរៈកិច្ច ប្រព័ន្ធធនាគារ ប្រព័ន្ធពន្ធដារនិងគណនេយ្យ ការធានា រ៉ាប់រង សន្តិសុខអន្តរកម្ម ច្បាប់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ច្បាប់ស្តីពីក្ស័យធន ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចសន្យា និង ឥណទានពាណិជ្ជកម្ម ច្បាប់ស្តីពីឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និងប្រតិបត្តិការទូទាត់សងប្រាក់ ដើម្បីធានាកិច្ច ដំណើរការក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុអោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

២០- ដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបានតិរិយសរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទូទៅស្តីពីប្រព័ន្ធច្បាប់និងតុលាការ រាជរដ្ឋាភិបាល បានបង្កើតអគ្គនាយកដ្ឋានរាជកិច្ច ដែលដំណើរការក្នុងទ្រង់ទ្រាយជាអង្គភាពពាណិជ្ជកម្ម ។ ប្រធានតុលាការ

កំពូល (ចៅក្រមកំពូល) បានប្តេជ្ញាបោះពុម្ពផ្សាយនូវសេចក្តីសំរេចរបស់តុលាការ ដើម្បីធានាតំលាភាពនៃសេចក្តីសំរេចទាំងនេះ ព្រមទាំងដើម្បីចងក្រងទុកជាយុត្តិសាស្ត្រកម្ពុជា (Cambodiam Jurisprudence) ។ ការប្រមូលសាលក្រមរបស់តុលាការកំពុងដំណើរការនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

២១- សេចក្តីព្រាងច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ កន្លងមក ហើយក៏បានស្នើជូនសភាជាតិអនុម័ត កាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ សភាជាតិបានបញ្ជូនសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះត្រឡប់មករាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញ ។ ការពិនិត្យសេចក្តីព្រាងច្បាប់ឡើងវិញត្រូវបានដំណើរការយឺតៗដោយសារការពន្យារពេលក្នុងការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ផ្អែកតាមធាតុចូល ដែលផ្តល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀម នាខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យ បញ្ចប់ ហើយសេចក្តីព្រាងច្បាប់នឹងត្រូវបានទៅស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបាន ឯកភាពជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ថា យើងត្រូវអនុវត្តតាមអភិក្រមប្រកបដោយលក្ខណៈសន្តិសុខ (Holistic Approach) ក្នុងការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនឹងការអនុម័តច្បាប់ដែលជាជំហានសំខាន់មួយ ការកសាងសមត្ថភាពសំរាប់អនុវត្តច្បាប់ក៏ជាកត្តាសំខាន់ស្មើគ្នាដែរ ។ ក្នុងការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ដែលជះឥទ្ធិពលដល់ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចជាទូទៅ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ យើងក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់វិធានការមួយចំនួនផ្សេងទៀតដែរ ។ វិធានការទាំងនោះរួមមាន ÷ ការកែលម្អទម្រង់ការបែបបទរដ្ឋបាល ការធ្វើអោយសាមញ្ញ និងទំនើបកម្មប្រព័ន្ធពន្ធនាគារ ការកាត់បន្ថយលិខិតបទដ្ឋានច្រើនហួសហេតុ ការលើកទឹកចិត្តមន្ត្រីរាជការ តាមរយៈប្រាក់បៀវត្ស ដើម្បីកាត់បន្ថយកាលានុវត្តភាពនៃអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏យល់ថា ការកែប្រែឥរិយាបថរបស់ប្រជាជនទាមទារនូវពេលវេលាសមស្របដែរ ។

២២- **ករណីអំពើពុករលួយដែលបានកម្រើក និងផ្តន្ទាទោស** : ទោះជាមានការលំបាក និងស្មុគស្មាញយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់មួយចំនួន ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងដល់បួសគល់នៃអំពើពុករលួយ ។ ការប្រយុទ្ធនឹងអំពើកាប់ឈើខុសច្បាប់ ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវចំណូល- ចំណាយរដ្ឋ ការកាត់បន្ថយចំនួនខ្មោចចេញពីបញ្ជីមន្ត្រីរាជការ និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ការរឹបអូសដីដែលលក់ ឬកាន់កាប់ខុសច្បាប់ គឺជាបណ្តាវិធានការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនេះ អាជ្ញាធរជាតិសវនកម្មត្រូវបានបង្កើត និងកំពុងដំណើរការ សំរាប់ជាយន្តការត្រួតពិនិត្យ (Check and Balance Mechanism) សំរាប់ត្រួតពិនិត្យការប្រមូលចំណូល និងការគ្រប់គ្រងចំណាយ ។ អង្គការសវនកម្មផ្ទៃក្នុងតាមក្រសួងត្រូវបានបង្កើត និងកំពុងពង្រឹងសមត្ថភាព ។ អាជ្ញាធរជាតិសវនកម្មបាននិងកំពុងធ្វើការជាមួយបណ្តាអង្គការសវនកម្មផ្ទៃក្នុងទាំងនេះ ដើម្បីពង្រឹងតំលាភាព និងគណនេយ្យភាព ។

២៣- ការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ បានពង្រីកវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើគ្រប់ប្រភេទចំណាយរបស់គ្រប់ក្រសួងទាំងអស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។

២៤- ដោយរក្សាបាននូវការប្តេជ្ញាចិត្តដែលមានកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលមិនបានផ្តល់សម្បទានព្រៃឈើថ្មីណាមួយឡើយ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ ។ ប៉ុន្តែ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតអោយមានប្រតិបត្តិការទ្រង់ទ្រាយតូចលើសំណល់ព្រៃឈើ (ដូចជា ការកាប់គាស់ប្រមូលគល់ឈើ) និងការងារមួយចំនួនទៀត ដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមបញ្ញត្តិ និងច្បាប់របស់កម្ពុជា ។ សម្បទានិកត្រូវស្នើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ (Strategic Forest Management Plan-SFMP) ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន (Environment and Social Impact Assessments-ESAI) ក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២ ។ សម្បទានិកចំនួន ១៣ បានស្នើឯកសារទាំងនេះ នៅខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ ហើយដែលឯកសារទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនិងសហគមន៍ដែលទទួលផលប៉ះពាល់ ។

២៥- ចំពោះការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងការផ្តល់កាលានុវត្តភាពអោយអ្នកជំនាញឯករាជ្យផ្តល់អនុសាសន៍មុនការសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន ដោយមានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីធនាគារពិភពលោក រាជរដ្ឋាភិបាលបានពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ដែលបានស្នើឡើងដោយសម្បទានិក ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឯកសារទាំងនេះ ជូនដល់សហគមន៍ពាក់ព័ន្ធ ។ ដោយសារភាពស្មុគស្មាញផ្នែកបច្ចេកទេសនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ សហគមន៍មូលដ្ឋានមិនអាចផ្តល់យោបល់ភ្លាមៗបានទេ ។ ដូចនេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្តល់ពេលវេលាដោយគ្មានកំណត់សំរាប់បញ្ចប់ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់របស់ពួកគេ ។ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្សព្វផ្សាយឯកសារទាំងនេះ ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ២៤៥ភូមិ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុង ឬនៅជុំវិញតំបន់ព្រៃសម្បទាន ។ ក្រុមការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានពិភាក្សាជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយបានកត់ត្រាបណ្តាកង្វល់ទាំងឡាយដែលសហគមន៍បានលើកឡើង ។ លើសពីនេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានត្រូវអោយសម្បទានិកស្វែងរកដំណោះស្រាយ អំពីកង្វល់ដែលបានលើកឡើង និងបញ្ជូនដំណោះស្រាយទាំងនេះទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ។ នៅត្រឹមដំណាច់ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ក្រុមការងារត្រួតពិនិត្យផ្នែកបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដោយមានជំនួយឧបត្ថម្ភ បច្ចេកទេសពីធនាគារពិភពលោក បានបញ្ចប់ការពិនិត្យដំបូងរបស់ខ្លួន លើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើចំនួន១២ ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដែលបានពិនិត្យឡើងវិញនេះកំពុងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យមើលបន្ថែមទៀត ដោយក្រុមការងារឯករាជ្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់សហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ ដើម្បីធានាតំលាភាពក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃ និងដើម្បីកាត់បន្ថយ " ការមិនជឿទុកចិត្ត និងការមន្ទិលសង្ស័យ " ដែលអាចកើតមាន ហើយដែលក្នុងករណីខ្លះ អាចបង្កើនតិសាធារណៈ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្តួចផ្តើមគំនិតបង្កើតការិយាល័យកិច្ចការសាធារណៈ ដើម្បីពង្រឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

២៦- រាជរដ្ឋាភិបាលបានលុបអង្គប្រឹក្សាសម្បទានិក ដែលមិនបានស្នើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រង
 ព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ។ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៩ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបាន
 ប្រកាសលុបកិច្ចព្រមព្រៀង និងដកហូតអង្គប្រឹក្សាសម្បទានិកចំនួន១៧ លើផ្ទៃដីចំនួន២៤កន្លែង ដែលមាន
 ផ្ទៃដីប្រមាណ ៣,៥លានហិកតា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានលុបចោលកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានិកចំនួន៥ (ក្រុមហ៊ុន
 Hero Taiwan, Wood Tee Peanich, GAT International, Mieng LY Heng និង Kignwood)
 ក្នុងពេលដំណើរការពិនិត្យមើលពីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។ រហូតមកដល់ពេលនេះ
 ក្រុមហ៊ុនសម្បទានិកព្រៃឈើចំនួន ១២ កំពុងរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានិកឡើងវិញ ដើម្បីធានាចីរភាពនៃ
 ព្រៃឈើស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ ក្រុមហ៊ុនទាំង១២ នេះទទួលសម្បទានិកផ្ទៃដីព្រៃតិចជាង ៤,៤លាន
 ហិកតា ។ លើសពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មឈើរបស់សម្បទានិកទាំងអស់ រហូតដល់
 ពេលណាដែលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ខាងបរិស្ថាន
 និងសង្គម ត្រូវបានពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងអនុម័តជាផ្លូវការពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

២៧- រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់ការធ្វើអាជីវកម្មឈើខុសច្បាប់ ។ ក្នុងការបំពេញ
 ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ៧ រូបត្រូវស្លាប់ និង៣៤ រូបទៀត ត្រូវរងរបួស ។ រោងចក្រអារឈើ
 ខុសច្បាប់ប្រមាណ១.៣៨៦ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ៦៥៣ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ៣៩ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ២៤ និង
 ឧបករណ៍កែច្នៃឈើចំនួន១៥៩ត្រូវបានរឹបអូស បំផ្លាញចោល និងបិទជាស្ថាពរ ។ អ្នកការពារអំពើខុសច្បាប់
 ចំនួន៣៣២ នាក់ ត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ហើយរៀបចំសំណុំបែបបទបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

២៨- ការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ ការរត់ពន្ធសត្វព្រៃ ការទន្ទ្រានដីព្រៃ ត្រូវកាត់បន្ថយមកនៅត្រឹមកំរិតអាចគ្រប់គ្រង
 បាន ។ វិធានការដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាសយកក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ មាន ៖ ការរឹតបន្តឹងក្នុង
 ការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ បង្ការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើស ។ អភិក្រមដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាសយក
 ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលរួមមានកំណែទម្រង់ក្នុងការគ្រប់គ្រងសម្បទានិក សហគមន៍ព្រៃឈើ និង
 ការគ្រប់គ្រងតំបន់ព្រៃការពារ គឺសំដៅកាត់បន្ថយបទល្មើសព្រៃឈើនានា ។ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល
 បានចេញសារាចរណែនាំលេខ ០១ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការទន្ទ្រាន
 និងការរំលោភដីព្រៃ ហើយក៏បានបង្កើតគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ជាតិ និងអនុគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បី
 អនុវត្តសារាចរនេះ ។

២៩- ដូចបានរាយនាមខាងលើ ការអនុវត្តន៍អោយបានស្របនឹងតម្រូវការនៃការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ខាង
 បរិស្ថាន និងសង្គមកិច្ច គឺជាផ្នែកមួយនៃការពិនិត្យឡើងវិញអំពីព្រៃសម្បទានិក ។ នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ រាជរដ្ឋា-
 ភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ អនុក្រឹត្យនេះបានអនុញ្ញាតអោយរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់
 ទ្រព្យសម្បត្តិព្រៃឈើសាធារណៈ អោយស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុង
 ក្របខ័ណ្ឌផែនការគ្រប់គ្រង និងការរៀបចំបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។ អនុក្រឹត្យនេះ គឺជាលទ្ធផលនៃការ
 ពិគ្រោះយោបល់រយៈពេលជាង ៦ឆ្នាំ ជាមួយនិងភាគីពាក់ព័ន្ធ និងទីប្រឹក្សាជាច្រើន ហើយនេះក៏ជាការបំពេញ

បន្ថែមលើវិធានការផ្សេងទៀត ដូចជា អនុក្រឹត្យស្តីពីការផ្តល់សម្បទានដីសង្គមកិច្ច ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកំពុង បន្តអនុវត្ត ដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងធនធានដីធ្លីមានភាពប្រសើរ និងមានប្រយោជន៍ជាងមុន ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានធ្វើការក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន ក្នុងការសាកល្បង អនុវត្តគំរោងសហគមន៍ព្រៃឈើនៅតាមតំបន់នានា ។ ផ្ទៃដីប្រមាណ ១១០.០០០ហិកតា ត្រូវបានអភិវឌ្ឍ តាមយន្តការ «សហគមន៍ព្រៃឈើ» ។

៣០- រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គម នាខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ដោយអនុវត្តស្មារតីនៃ អនុក្រឹត្យនេះទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង និងថ្នាក់ស្រុក-ខ័ណ្ឌ គំរោងសាកល្បងត្រូវបាន អនុវត្តនៅក្នុងឃុំ ៣ និង សង្កាត់ ១ ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង កំពត កំពង់ស្ពឺ និងក្រុងភ្នំពេញ ។ ផ្អែកតាមលទ្ធផល នៃគំរោងសាកល្បង និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនៃភាពក្រីក្រ (Poverty Social Impact Assessment) នៃគំរោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី ដោយបានសហការជាមួយ បណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធនានា បាននិងកំពុងរៀបចំកម្មវិធីបែងចែកដីធ្លី សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច (Program for Land Allocation for Social and Economic Development-LASED) ។

៣១- ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ និងអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទត្រូវបាន ពិភាក្សាបញ្ចប់រួចជាស្ថាពរ ហើយកំពុងរង់ចាំការអនុម័តរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ បច្ចុប្បន្ន ទោះបីជារាជរដ្ឋាភិបាលពុំទាន់បានអនុម័តលិខិតបទដ្ឋានទាំងនេះក្តី ក៏សហគមន៍នេសាទចំនួន ៣៦០ ត្រូវបានបង្កើតនៅទូទាំងប្រទេស ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ រីឯច្បាប់ផលផលក៏ត្រូវបានពិនិត្យ ឡើងវិញដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ហើយនឹងត្រូវដាក់ជូនស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិពិនិត្យអនុម័តក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ ។

៣២- **ថវិកាចំណាយសំរាប់ក្រសួងអាទិភាពទាបបួន បានកើនឡើងដល់ ៣,៦% នៃផ.ស.ស :** បន្ទាប់ពី កិច្ច ប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិវិបិយវត្ថុអន្តរជាតិ វិទ្យាស្ថានជាតិ ស្ថិតិបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជីនាចុងឆ្នាំ២០០២ អំពីទិន្នន័យ ផ.ស.ស ដែលមានចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣មក ។ វិទ្យាស្ថានស្ថិតិបានផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យ ផ.ស.ស ខ្លះ ដោយផ្អែកតាមតួលេខកែសំរួលរបស់ក្រសួងជំនាញ និង ស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ព្រមជាមួយនឹងវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យដែលបានកែសំរួល ។ ជាលទ្ធផល យើងកត់សំគាល់ឃើញមានកំណើន ផ.ស.ស ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៩មក ។ ក្នុងដំណាក់កាលឆ្នាំ១៩៩៨-២០០២ តាមតម្លៃលើចរន្ត ផ.ស.ស បានកើនឡើងខ្ពស់ជាងមុនបន្តិច ជាក់ស្តែង ១០,១% សំរាប់ឆ្នាំ១៩៩៨ និង១៥,៨% សំរាប់ឆ្នាំ២០០២ ។ ដោយសារមានការកែតម្រូវបែបនេះ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ពិគ្រោះយោបល់កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ មានកំរិតទាបបន្តិច ។ បើផ្អែកតាមតួលេខកែសំរួលនេះ ចំណាយ ថវិកាសំរាប់បណ្តាក្រសួងអាទិភាពមាន ៣,៣% នៃ ផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ តាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់ គ្រប់គ្រងថវិកាឆ្នាំ ២០០៣ ថវិកាវិភាជន៍សំរាប់ក្រសួងអាទិភាពស្មើ ៣,៦% នៃ ផ.ស.ស ។ ប៉ុន្តែ ដោយសារ ការប្រមូលចំណូលមានកំរិតទាប ព្រោះបណ្តាលមកពីកត្តាក្នុងស្រុក (បាតុកម្មហិង្សានៅភ្នំពេញកាលពីដើម ឆ្នាំ២០០៣ និងភាពមិនប្រាកដប្រជានៅពេលមុន និងក្រោយបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរាស្ត្រ) និងកត្តា

ក្រៅស្រុក (ជំងឺសារសីក្នុងតំបន់ និងសង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់) ចំណាយថវិកាត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅតាមផ្នែក ជាច្រើន ដោយរួមទាំងក្រសួងអាទិភាពផងដែរ ។ ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអាទិភាពមានរហូតដល់ ៣,៣% នៃ ផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ចំណាយទូទាត់សំរាប់ក្រសួងអាទិភាព មានចំនួន ៥១២,១ពាន់លានរៀល បើប្រៀបធៀបនឹងឆ្នាំ២០០៣ មាន ៤២៩,៤ពាន់លានរៀល ។

៣៣- **ចំណាយថវិកាអប់រំក្រសួងសុខាភិបាលនៃរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាលខេត្ត មានយ៉ាងតិច ៣៥% នៃ ថវិកា ក្នុងឆ្នាំ ១១ និង ៤០% នៃថវិកាឆ្នាំ ១៣ នៃរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាលខេត្ត ហើយចំណាយ ថវិកាអប់រំក្រសួងអប់រំ មានយ៉ាងតិច ៤០% នៃថវិកាឆ្នាំ ១១ និង ៥០% នៃថវិកាឆ្នាំ ១៣ នៃរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាលខេត្ត :** ការអនុវត្តន៍លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យទាំងពីរនេះត្រូវបានអោយវិភាជន៍ ៧៥% នៃ ថវិកាឆ្នាំ ១១ និង៩០% នៃថវិកាឆ្នាំ ១៣ អោយដល់ក្រសួងអប់រំ និង ក្រសួងសុខាភិបាល ។ ការវិភាជន៍ ថវិកាបែបនេះមិនអាចធ្វើទៅកើតឡើយ ។ ប៉ុន្តែ វិភាជន៍ថវិកាឆ្នាំ ១១ និង ១៣ អោយក្រសួងសុខាភិបាល បានកើនឡើងពី ១៥២,៤ពាន់លានរៀល សំរាប់ឆ្នាំ២០០២ ដល់ ១៦៦,៥ពាន់លានរៀល នាឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំពោះក្រសួងអប់រំ វិភាជន៍ថវិកាត្រូវបានបង្កើនពី ១៣០,១ពាន់លានរៀលក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់ ១៣៦,១ ពាន់លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

៣៤- **ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអប់រំ និងសុខាភិបាល មានប្រមាណ ១០០% នៃថវិកាឆ្នាំ ១១ និង ១៣ :** ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងសុខាភិបាលក្នុងឆ្នាំ២០០២ មាន ៨៨,១% នៃថវិកាក្រោមជំពូក ១១ និង ៩៩,៩% សំរាប់ជំពូក ១៣ ។ សំរាប់ឆ្នាំ ២០០៣ ចំណាយថវិកាក្រោមជំពូក ១១ មាន ៨៤,៦% និង ក្រោម ជំពូក ១៣ មាន ៩៧,៥% ។ រីឯចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអប់រំក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មាន ៨៧,១% នៃថវិកា សំរាប់ជំពូក ១១ និង ១០៧,២% សំរាប់ជំពូក ១៣ ។ ចំណែកក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ចំណាយថវិកាក្រោមជំពូក ១១ មាន ៩៥,១% និងក្រោមជំពូក ១៣ មាន ៨៥,១%

៣៥- **ការអនុវត្តច្បាប់អេដស៍ :** ច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់ និងបង្ការការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ ត្រូវបាន អនុវត្តដោយស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិកាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ។ ការបង្ការជំងឺអេដស៍ ការផ្តល់សេវាថែទាំ និង ព្យាបាលដល់អ្នកឆ្លងមេរោគអេដស៍ គឺជាសកម្មភាពអាទិភាពមួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ច្បាប់ស្តីពីការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ការការឆ្លងមេរោគអេដស៍ គឺជាក្របខ័ណ្ឌសំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាលអនុវត្តគោលនយោបាយបង្ការ ព្យាបាល និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលមកពីការឆ្លងមេរោគនេះ ។

៣៦- អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ មានតួនាទីសំរាប់សំរួលការ អនុវត្តនីវឌ្ឍនការបង្ការ ព្យាបាល និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ដែលបណ្តាលមកពីការឆ្លងមេរោគនេះ ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០១ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍បានប្រកាស «ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និង ពហុវិស័យ ក្នុងការទប់ទល់នឹងការឆ្លងរាលដាលជំងឺអេដស៍ ឆ្នាំ២០០១-២០០៥» ។ បន្ទាប់មក ក្រសួង សុខាភិបាល ក្រសួងការពារជាតិ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារ សង្គមកិច្ច និងយុវនីតិសម្បទា

និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក៏បានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីទប់ទល់នឹងបញ្ហាជីវិតអេដស៍នេះ ផងដែរ ។ ខេត្តបាត់ដំបង និងសៀមរាបក៏បានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីទប់ទល់នឹងការ រីករាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ផងដែរ ។ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍មានក្រសួង ២៦ និង ២៤ខេត្ត- ក្រុង ជាសមាជិក ។ គណៈកម្មការសំរាប់សំរួលនៃអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពី ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ ដោយជួបប្រជុំគ្នាជាទៀងទាត់រៀងរាល់ខែ ដើម្បីសំរួលទំនាក់ទំនងជាមួយនឹង អង្គការសហប្រជាជាតិ ដៃគូផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីសំរួលការរៀបចំយុទ្ធនាការ ផ្សព្វផ្សាយសំរាប់ទិវាពិភពលោកប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ពិធីបុណ្យអុំទូក និងទិវារំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធអ្នកដែល បានស្លាប់ដោយសារមេរោគអេដស៍ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ក៏បានបង្កើតនូវយន្តការសំរាប់សំរួល សំរួលទំនាក់ទំនងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផងដែរ ។

៣៧- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ បានផ្តល់លទ្ធផលគួរជាទីពេញចិត្ត ។ អ្នកផ្ទុកមេរោគ អេដស៍បានថយចុះពី ១៧៥.០០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ១៥៧.៥០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ការ ឆ្លងជំងឺអេដស៍ក្នុងចំណោមអ្នកមានវ័យ ១៥ ដល់ ៤៩ឆ្នាំ បានថយចុះពី ៣,៣% កាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅ ត្រឹម ២,៦% នៅឆ្នាំ២០០៣ ។ មនុស្សប្រមាណ ១០០.០០០នាក់បានមកពិនិត្យឈាម ។ សេវាពិនិត្យឈាម និងពិគ្រោះយោបល់ត្រូវបានអនុវត្តនៅតាម ១៣ខេត្ត- ក្រុង តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាចំនួន ៤៩ ដែល ក្នុងនោះ ១៨កន្លែងបានដំណើរការដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ អ្នកជំងឺអេដស៍ ២.០០០នាក់បានទទួល ថ្នាំប្រឆាំងនឹងវីរុស ។ ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យអោយបាន ១០០% នៅទូទាំងប្រទេស បាន ជួយកាត់បន្ថយអត្រាឆ្លងមេរោគអេដស៍របស់ស្ត្រីរកស៊ីផ្លូវភេទ ពី ៥៤% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ៣៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ កម្មវិធីមិត្តអប់រំមិត្តកំពុងត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ។ ព្រះសង្ឃប្រមាណ ៥០.០០០អង្គ បានបញ្ចូលបញ្ហាអេដស៍ ទៅក្នុងកម្មវិធី ទេសនាដល់ពុទ្ធបរិស័ទ ។ ព្រមជាមួយនេះ ការអប់រំពីជំងឺអេដស៍ក៏កំពុងត្រូវបានដំណើរការក្នុងវិស័យឯកជន ផងដែរ ។

៣៨- **កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺអេដស៍តាមវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍** : ការផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺអេដស៍តាមកម្មវិធីវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ដោយមិនគិតថ្លៃ មានការជឿនលឿនគួរអោយកត់សំគាល់ ។ ស្ថានីយ៍ទូរទស្សន៍មួយចំនួន បានចែករំលែកពេលវេលាដល់ការផ្សព្វផ្សាយកម្មវិធីបង្ការជំងឺអេដស៍ ដោយមិនយកកំរៃ ។ ចំណែកឯផ្នែក ឯកជនក៏បានជួយផ្សព្វផ្សាយកម្មវិធីជំងឺអេដស៍ផងដែរ ដូចជាក្រុមហ៊ុន Cambrew បានបញ្ចូលកម្មវិធីខ្លីៗ ពីជំងឺអេដស៍ ក្នុងកម្មវិធីខាងអូឌីយ៉ូនៃទូរទស្សន៍ប្រចាំសប្តាហ៍របស់ខ្លួន ។ យើងក៏គួរអោយកត់សំគាល់ នូវ ចំនួនកើនឡើងនៃការជួយគាំទ្រពីសំណាក់ប្រទេសអ្នកផ្តល់ជំនួយ សំរាប់ការផលិតកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយ ដូចជា ការគាំទ្ររបស់ DFID ដល់វិទ្យុ BBC ក្នុងការផលិតរឿងខ្លីតាមវិទ្យុនិងទូរទស្សន៍ ។ ចំណែកឯ UNDP UNESCO និង UNICEF ក៏បានផលិតកម្មវិធីខ្លីៗរបស់ខ្លួនផងដែរ ។ ព្រមជាមួយនេះ អ្នកផ្តល់ជំនួយក៏បាន បង្កើតការគាំទ្រដល់ការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងស្តីពីមេរោគអេដស៍តាមទូរទស្សន៍ផងដែរ ដូចជា DFID បាន និង

កំពុងឧបត្ថម្ភការផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ប៊ូស្តីលេខ ៥ ។ ចំណែក UNICEF ក៏បានឧបត្ថម្ភការផ្សព្វផ្សាយតាមស្ថានីយ៍ដទៃទៀត ។

៣៩- **កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលស៊ីវិល និងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម** : នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ ៖ ដោយផ្អែកលើការសិក្សារបស់ធនាគារពិភពលោក រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវរៀបចំផែនការកំណែទម្រង់សំរាប់មន្ត្រីរាជការរយៈពេលមធ្យម ដើម្បីកែលំអប្រាក់បៀវត្សមន្ត្រីរាជការ ដែលអាចប្រកួតប្រជែង ជាមួយនឹងទីផ្សារពលកម្មឯកជន រួមទាំងការផ្តល់ការឧបត្ថម្ភសំរាប់សុវត្ថិភាពមន្ត្រីដែលត្រូវវិសាយ និងផ្តល់ជំរើសហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានសង្គតិភាពជាមួយក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម ។

៤០- រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តកម្មវិធីជាតិកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល នាពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ នៅខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការធ្វើសនិទានកម្មនៃមន្ត្រីរាជការ ។ ក្នុងផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានស្នើអំពីជំរើសនានា សំរាប់ពន្លឿនកំណែទម្រង់ក្នុងការបើកប្រាក់បៀវត្ស និងក្របខ័ណ្ឌការងារ ។ ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលក៏បានធ្វើការសិក្សាចំនួន ៦ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន និងធ្វើការវិភាគ សំរាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការជំរុញល្បឿនកំណែទម្រង់បៀវត្ស និងក្របខ័ណ្ឌការងារ ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។

- ទី១- ការកែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។
- ទី២- ការធ្វើលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យទីផ្សារពលកម្ម ។
- ទី៣- ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការ ។
- ទី៤- បង្កើនប្រាក់បៀវត្ស និងលាភការ ដើម្បីប្រសិទ្ធភាពការងារ ។
- ទី៥- កែលំអការងារដើម្បីគាំទ្រការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។
- ទី៦- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

៤១- កាលពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ធនាគារពិភពលោកបានយល់ព្រមផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ការសិក្សាចំនួន ៥ ក្នុងគំរោងសិក្សាទាំង៦ ។ លក្ខខណ្ឌយោងសំរាប់ការសិក្សាទាំងនេះ ត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមកាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ហើយទទួលបានហិរញ្ញប្បទាន កាលពីខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ចាប់ពីពេលនោះមក ការសិក្សាស្តីអំពីការកែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ត្រូវបានបញ្ចប់កាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ការអង្កេតអំពីទីផ្សារពលកម្មនៃបៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់ ក៏ត្រូវបានបញ្ចប់កាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ផងដែរ ។ ដោយមានជំនួយបច្ចេកទេសពីប្រទេសប្រ៊ុយណេ ការពង្រឹងការអនុវត្តប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស កំពុងដំណើរការ ។ ដោយមានការជួយគាំទ្រពីសហភាពអឺរ៉ុប ការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សតាមប្រព័ន្ធព័ត៌មានវិទ្យាត្រូវបានពង្រឹងសំរាប់ជាឧបករណ៍ក្នុងការត្រួតពិនិត្យបែបបទជ្រើសរើសបុគ្គលិក និងជំរុញការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ។

៤២- ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការ (Operations Review) នឹងចាប់ផ្តើមអនុវត្តក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខ នៅក្នុងក្រសួងអាទិភាព (អប់រំ សុខាភិបាល កសិកម្ម និងយុត្តិធម៌) ។ ការសិក្សានេះនឹងពិនិត្យមើល ពីវឌ្ឍនភាពដែលសំរេចបានកន្លងមក និងរៀបចំវិធីសាស្ត្រនិងក្របខ័ណ្ឌសំរាប់ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ច ប្រតិបត្តិការទាំងនេះ ។ ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការនឹងអនុវត្តសាកល្បង សំដៅដាក់អោយដំណើរ ការនូវវិធីសាស្ត្រដែលបានរៀបចំឡើង ព្រមទាំងបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអាច អនុវត្តការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការនេះដោយខ្លួនឯង ។

៤៣- ចំពោះគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើប្រព័ន្ធបៀវត្សមន្ត្រីរាជការ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានពីរ ។ ទី១ គឺ បំរែបំរួលទាំងអស់ត្រូវគោរពគោលការណ៍សាប្បុរសភាព (Relativity) រវាងចំណាត់ថ្នាក់មន្ត្រី (មន្ត្រីនយោបាយ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ) ។ ទី២ គឺត្រូវធានា ចីរភាពក្នុងក្របខ័ណ្ឌសារពើពន្ធ ។ ក្នុងន័យនេះ ការតំលើងប្រាក់បៀវត្សត្រូវតែគិតគូរដល់ធនធាន ដែលមាន និងចំណូលថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញានឹងតំលើងប្រាក់បៀវត្សជូនមន្ត្រីរាជការ អោយ បាន ១០%- ១៥% ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ធនធានដែលយើងមាននឹងត្រូវផ្តោតទៅលើតំរូវការអាទិភាព តាមរយៈ ឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដូចជាកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព និងប្រព័ន្ធប្រាក់បំណាច់សំរាប់ប្រៀបធៀបមូលដ្ឋាន ។ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានរៀបចំ និងអនុវត្តសាកល្បង ដើម្បីវាយតម្លៃអំពីជំនិស ដែលបានលើកឡើង ។ ការសិក្សាពីគោលនយោបាយស្តីពីលាភការនឹងរៀបចំឡើង ជាមួយការពិនិត្យកិច្ច ប្រតិបត្តិការឡើងវិញ ដែលនឹងចាប់ផ្តើមនៅដើមឆ្នាំ២០០៥ ផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌយោងដែលបានកែតម្រូវថ្មី ។

៤៤- ការសិក្សាពីក្របខ័ណ្ឌការងារនឹងគ្រោងដំណើរការនាដើមឆ្នាំ២០០៥ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីតំរូវការ ការងារ និងសំរាប់រៀបចំយន្តការផ្លាស់ប្តូរដែលចាំបាច់ នៅក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។ ការសិក្សាពីការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ នឹងត្រូវផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាដទៃទៀតដែលបានអនុវត្ត កន្លងមក ។

៤៥- នៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ នៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល រាជរដ្ឋាភិបាលបានយកចិត្តទុកដាក់ ទៅលើសកម្មភាពសំខាន់ៗចំនួន ៥ គឺ៖ ១-កាត់ត្រា និងត្រួតពិនិត្យសមាសធាតុ និងការបែងចែកមន្ត្រី រាជការ ។ ២-រៀបចំឧបករណ៍សំខាន់ៗសំរាប់គ្រប់គ្រង និងលើកទឹកចិត្តមន្ត្រីរាជការ ។ ៣-វាយតម្លៃតំរូវ ការរបស់ក្រសួង ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវា ។ ៤-បញ្ចប់ការត្រៀមរៀបចំការងារ ដើម្បីអោយរដ្ឋបាល បាននៅជិតប្រជាជន ។ និង ៥-ពង្រឹងសមត្ថភាពសំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងកំណែទម្រង់ ។ នៅក្នុង កម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល សមិទ្ធផលដែលបានសំរេច មានដូចខាងក្រោម ៖

- បានប្រមូលនិងវិភាគព័ត៌មានស្តីពីសមាសធាតុ និងលក្ខណៈពិសេសនៃរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។ ជាលទ្ធផល យើងមានការយល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីសមាសធាតុ និងលក្ខណៈពិសេសនៃរដ្ឋបាលស៊ីវិល ទាំងនៅថ្នាក់ ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង ។
- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្ត នូវក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានា ។

- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស រួមទាំងប្រព័ន្ធព័ត៌មានស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស សំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។
- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្តនូវរបបផ្តល់ប្រាក់បៀវត្ស និងប្រព័ន្ធការងារ សំរាប់វាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពការងារ ។
- បានរៀបចំគោលនយោបាយថ្មីៗ សំរាប់បង្វែរធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលមានទៅក្នុងផ្នែកអាទិភាព ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងាររបស់មន្ត្រីរាជការ ដូចជា កន្សោមអាទិភាព ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់មន្ត្រីមួយចំនួន (Targeted Allowances) និងការិយាល័យតែមួយនៅថ្នាក់ខេត្ត- ស្រុក (One Window Office) ។

៤៦- **ការប្រមូលចំណូលនៃអោយចំណូលថវិកាកើនដល់ ១២,៧៥% នៃផ.ស.ស :** ដូចដែលបានលើកឡើងពីខាងដើម បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ជប់នាចុងឆ្នាំ២០០២ អំពីទិន្នន័យផ.ស.ស ដែលមានចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣មក ។ ដោយសារការកែសំរួលលើការប៉ាន់ស្មានតួលេខ ផ.ស.ស បានកើនឡើង គោលដៅប្រមូលចំណូល១២,៧៥% ដែលគិតតាមតួលេខ ផ.ស.ស ចាស់ ត្រូវបានកែសំរួលអោយទាបជាងមុន ។ របាយការណ៍ស្តីពីវឌ្ឍនភាពនៅក្នុងឯកសារនេះ គឺផ្អែកលើតួលេខ ផ.ស.សដែលត្រូវបានកែសំរួលឡើងវិញ ។

៤៧- នៅក្នុងនីតិកាលទី២ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងអនុវត្តប្រកបដោយវឌ្ឍនភាពល្អ ក្នុងការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ដោយរក្សាបាននូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ពង្រឹងស្ថាប័នធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងអនុវត្តបណ្តាវិធានការកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុ ។ ទន្ទឹមនេះ កម្ពុជាបានខិតខំបំពេញកិច្ចការជាច្រើន ក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងសហគមន៍អន្តរជាតិ ។ ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក ផ.ស.ស បានកើនឡើងជាមធ្យម ៦,៨% ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ លើសពីនេះ ការអភិវឌ្ឍន៍ខាងរូបិយវត្ថុបានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីស្ថានភាពល្អប្រសើរនៃការងារ ហិរញ្ញវត្ថុ ។ ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធដោយប្រយ័ត្នប្រយោជន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលបាននាំមកនូវកំរិតអតិផរណាទាប និងស្ថិរភាពនៃអត្រាប្តូរប្រាក់ ។ អតិផរណាត្រូវបានរក្សាអោយនៅកំរិត មធ្យម ១,៦% ប្រចាំឆ្នាំ នៅក្នុងរយៈពេលនេះ ។ ទុនបំរុងអន្តរជាតិក៏ត្រូវបានរក្សាក្នុងកំរិតសមរម្យផងដែរ ។

៤៨- ទោះបីជារាជរដ្ឋាភិបាលបានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ដូចជាការកែទម្រង់ប្រព័ន្ធពន្ធនាគារ ដោយបន្ទាបអតិបរមាអត្រាពន្ធនាគារ ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការត្រួតពិនិត្យការរត់ពន្ធ និងការគេចពន្ធក៏ដោយ ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលបានជំរុញអោយមានវឌ្ឍនភាពក្នុងការបង្កើនការប្រមូលចំណូល ។ ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ការអនុវត្តន៍យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវកំណែទម្រង់សារពើពន្ធ និងការអនុវត្តន៍វិធានការបង្កើនចំណូល បានស្តែងចេញជាលទ្ធផលគួរជាទីពេញចិត្ត ។ ចំណូលគិតជាភាគរយនៃការប៉ាន់ស្មានកែសំរួលនៃ ផ.ស.ស បានកើនឡើងពី ៨,១% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ១១,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ នៅក្នុង ឆ្នាំ២០០៣ ការប្រមូលចំណូលមិនត្រឹមតែជួបការលំបាកដោយសារការលេចឡើងនៃជំងឺ SARS នៅក្នុងតំបន់ បាតុកម្មហិង្សាប្រឆាំងស្ថានភាពថវិកាពីដើមឆ្នាំ ២០០៣ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ រួមផ្សំជាមួយនឹងការបន្ត

នៃអប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រមូលពន្ធតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជួបការលំបាកផងដែរ ដោយសារភាពមិនច្បាស់លាស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះឆ្នោតនៅក្នុងឆមាសទីមួយឆ្នាំ២០០៣ និងការពន្យារពេលក្នុងការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មី បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតនៅថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ។

៤៩- ស្ថានភាពមិនច្បាស់លាស់ដែលកើតមាននៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ បានជះឥទ្ធិពលមិនល្អដល់ការប្រមូលចំណូលពីការបង់ថ្លៃជួលទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ការប្រមូលពន្ធជំពាក់ និងការអនុវត្តន៍អធិការកិច្ចមុនពេលផ្ទុក (Pre-Shipment Inspection Program) ។

៥០- **ការពង្រឹងសវនកម្មនិងការគ្រប់គ្រងទណ្ឌ** : អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងនាដើមឆ្នាំ២០០០ បាននិងកំពុងដំណើរការ ហើយកំពុងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិបាន បញ្ចប់របាយការណ៍សវនកម្មសំរាប់ឆ្នាំ២០០០ ឆ្នាំ២០០១ និង២០០២ ហើយបានស្នើសុំប័ណ្ណត្រួតពិនិត្យ ។ មុខងារនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៅតាមក្រសួងជំនាញនានា ក៏កំពុងត្រូវបានពង្រឹងផងដែរ ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិកំពុងសហការជាមួយអង្គការសវនកម្មផ្ទៃក្នុង នៅតាមក្រសួងជំនាញនានា ដើម្បីបង្កើនតំលាភាព និងគណនេយ្យភាព ។

៥១- **ការបង្កើនតំលាភាពក្នុងកិច្ចសន្យារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល** : ដើម្បីបង្កើនតំលាភាព និងដើម្បីកាត់បន្ថយការរំលោភច្បាប់អោយបានអប្បបរមា អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈត្រូវបានពង្រីកវិសាលភាពនៃការអនុវត្តន៍ទៅក្រសួងទាំងអស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។

៥២- ការពង្រឹងខាងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈគឺជាការងារសំខាន់ ក្នុងការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចល្អ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំចក្ខុវិស័យច្បាស់លាស់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (Public Financial Management-PFM) និងបណ្តាជំហានការងារចាំបាច់នានាសំរាប់អនុវត្ត ដើម្បីឈានទៅសំរេចអោយបាននូវចក្ខុវិស័យនេះ ។ កម្មវិធីកំណែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយផ្អែកតាមគោលការណ៍អាទិភាព៤ដូចតទៅ ÷ ១) ថវិកាដែលកាន់តែមានជំនឿទុកចិត្ត ។ ២) គណនេយ្យភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចការហិរញ្ញវត្ថុ ។ ៣) កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺជាអាទិភាព និងត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ ។ ៤) អ្នកគ្រប់គ្រងនៃរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវមានគណនេយ្យភាពចំពោះលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធី ។ នៅក្នុងផ្នែកមួយនៃកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តសាកល្បងនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមមួយចំនួន ដោយផ្តោតទៅលើការប្រែប្រួលខាងរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់គាំទ្រដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងនៃកំណែទម្រង់នេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលសូមស្វាគមន៍ចំពោះអភិក្រមគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ (Sector Wide Approach-SWAP) ដែលបានពិភាក្សា និងឯកភាពជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់នេះ ។ កិច្ចការនេះបានផ្តល់កាលានុវត្តភាពអោយកម្ពុជាដើរតួជាដៃគូស្មើភាពហើយជាពិសេស អាចអោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដកស្រង់យុទ្ធសាស្ត្រ និងបទពិសោធន៍ល្អពីកម្មវិធី

អភិវឌ្ឍន៍ និងកិច្ចប្រឹងប្រែងកែលម្អកំណែទម្រង់ ដើម្បីរៀបចំឡើងវិញនូវកម្មវិធីកំណែទម្រង់ខាងការគ្រប់គ្រង ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈប្រកបដោយបច្ចុប្បន្នភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៥៣- ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣នៃរដ្ឋសភា គឺការកសាងសង្គមមួយ ដែល មានសាមគ្គីភាពរឹងមាំ មានប្រព័ន្ធអប់រំនិងវប្បធម៌ជឿនលឿន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាផ្ទៃក្នុងខ្មែរឃ្នងនៃ ភាពក្រីក្រ គ្មានអនុភាព និងជម្ងឺដម្កាត់ផ្សេងៗ ។ ដើម្បីសំរេចអោយបានទស្សនៈវិស័យនេះ យើងត្រូវ ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវតំលៃនៃយុត្តិធម៌សង្គម សុខុមាលភាព ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច ការរៀបចំនិងការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដោយជំរុញអោយមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព និង អភិបាលកិច្ចល្អ ។

៥៤- **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ** របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីធ្វើអោយ បានសំរេចនូវចក្ខុវិស័យនេះ ។ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានធ្វើការណែនាំដល់ក្រសួងនិងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ អោយ រៀបចំផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ នាកិច្ចប្រជុំត្រៀមនៃកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ដែលបានប្រារព្ធឡើងកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ នៅទីស្តីការក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រីបានអំពាវនាវដល់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ អោយធ្វើការជាមួយក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អាទិភាពនានា តាមរយៈដំណើរការមួយដែលមានកិច្ចសហការគ្នា និងរៀបចំផែនការសកម្មភាព សំរាប់អនុវត្តបណ្តាគោលនយោបាយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ ក្រុមការងារ បច្ចេកទេសរួមរវាងរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយទាំង១៧ មានភារកិច្ចបញ្ចប់ការងារនេះ អោយបានមុនកិច្ច ប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ដែលបានគ្រោងនាដើមខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ។ ដូច្នេះ អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណដែលបានកំណត់នេះ គឺជាការងារដែលកំពុងវិវត្តទៅមុខ និងដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបណ្តាការងារ អាទិភាពដំបូងរបស់ក្រសួងនិងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ នៅពេលដែលឯកសារនេះកំពុងត្រូវបាន រៀបចំឡើង ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចំរុះកំពុងតែពិនិត្យពីអាទិភាពទាំងនេះ ។ យើងសង្ឃឹមថាដំណើរការនេះ នឹងបញ្ចប់នាដំណាច់ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៤ ដែលនៅពេលនោះ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចំរុះនឹងមាន ផែនការ សកម្មភាពអាទិភាព និងការធានាខាងធនធាន សំរាប់អនុវត្តផែនការសកម្មភាពនេះ ។ ក្នុងន័យនេះ អាទិភាព សំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺជាការងារមួយដែលកំពុងតែមានវឌ្ឍនភាពនៅឡើយ ។

៥៥- ចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាល **អភិបាលកិច្ចល្អ** គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌសំខាន់បំផុតមួយ ដើម្បីធានាកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច ប្រកបដោយចីរភាព សមធម៌ និង យុត្តិធម៌សង្គម ។ អភិបាលកិច្ចល្អត្រូវអោយមាននូវការចូលរួមយ៉ាងទូលំ ទូលាយ មានការលើកកម្ពស់ការចែករំលែកតិមាន មានគណនេយ្យភាព និងតំលាភាព មានលក្ខណៈ ស្មើភាព និងការមិនបោះបង់ចោលនូវបុគ្គលណាម្នាក់ និងការប្រតិបត្តិតាមវិធាននៃច្បាប់ ។ នៅក្នុងនីតិកាល

ទី៣នេះ ដើម្បីសំរេចគោលបំណងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការអនុវត្តន៍ប្រកប
ដោយប្រសិទ្ធភាព នូវផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលគ្របដណ្ដប់លើកំណែទម្រង់៤យ៉ាង ដែល
មានការពាក់ព័ន្ធគ្នាទៅវិញទៅមក ក្នុងនោះរួមមាន ៖

- ទី១- ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។
- ទី២- កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ។
- ទី៣- កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមមានទាំងកម្មវិធីវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការផង ។
- ទី៤- កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ពិសេសគឺកម្មវិធីកាត់វិសាយកងទ័ព ។

៥៦- ក្នុងការ**ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ** រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាបន្តអនុវត្តតាមអភិក្រម ដែលមាន
លក្ខណៈសន្តិសុខ (Holistic) មានការចូលរួមអនុវត្តជាបណ្តើរៗ និងមានចីរភាព ដើម្បីលុបបំបាត់បួសគល់
នៃបញ្ហាដែលមាននាំអោយកើតអំពើពុករលួយ ។ ទោះបីយើងបានសំរេចនូវវឌ្ឍនភាពនៅក្នុងកិច្ចការមួយ
ចំនួនក៏ដោយ ក៏កិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងជួបប្រទះនូវបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ។ ដើម្បីប្រឆាំងនឹង
អំពើពុករលួយ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញការអនុវត្តន៍ច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយអោយបានខ្លាំងក្លាបំផុត
បន្ទាប់ពីច្បាប់នេះត្រូវបានស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិអនុម័តរួច ហើយបង្កើតអង្គការអព្យាក្រឹត្យប្រឆាំងអំពើពុក រលួយ
។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញប្រសិទ្ធភាព តំលាភាព គណនេយ្យភាព នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ សាធារណៈ
ពិសេសតាមរយៈការពង្រឹងសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញការ
អនុវត្តន៍កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ចតាមវិស័យ និងពហុវិស័យ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការសកម្មភាពស្តីពី
អភិបាលកិច្ចដែលបានរៀបចំរួចហើយ តាមរយៈការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយពីបណ្តាក្រសួងនិងស្ថាប័ន
របស់រាជរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល និងបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។

៥៧- រាជរដ្ឋាភិបាលគោរព និងលើកស្ទួយឯករាជ្យ និងអព្យាក្រឹតភាពនៃប្រព័ន្ធតុលាការ ដូចដែលមានចែងក្នុង
រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ ក្នុងគោលដៅនេះ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវមានដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងឯករាជ្យ
ពិតប្រាកដ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលខិតខំជំរុញ **កំណែទម្រង់ច្បាប់ និង ប្រព័ន្ធតុលាការ** និងធានាឯករាជ្យភាព
របស់ប្រព័ន្ធតុលាការ តាមរយៈការអនុវត្តន៍ឯកសារគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រដែលក្រុមប្រឹក្សាកំណែ
ទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធតុលាការបានរៀបចំឡើង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបាននូវលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់
ក្នុងរយៈកាលកន្លងទៅ ។ យើងបានរៀបចំរួចនូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពក្នុងការកែទម្រង់ច្បាប់
និងប្រព័ន្ធតុលាការ ។ អាទិភាពរយៈពេលខ្លី និងមធ្យម ក្នុងការអនុវត្តន៍ផែនការសកម្មភាពក៏ត្រូវបានរៀបចំ រួច
ដោយមានការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយពីភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា
ក្នុងស្មារតីសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ សហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ
និងភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ យើងនឹងសំរេចបានដោយជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តន៍កម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និង
ប្រព័ន្ធតុលាការ ។

៥៨- កម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលបានគូសរំលេចពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយ ដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីកែប្រែរដ្ឋបាលសាធារណៈអោយមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយ និង របៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានរៀបចំផែនការសកម្មភាព ដោយ ផ្អែកលើការសិក្សាថ្មីៗកន្លងមក ដោយធ្វើការពិភាក្សាជាមួយក្រសួង និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ ផែនការនេះត្រូវបាន លើកបង្ហាញជូនអ្នកផ្តល់ជំនួយ ក្នុងសិក្ខាសាលាជាតិខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ។ សកម្មភាពជាក់ស្តែងដែលត្រូវ អនុវត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល ត្រូវបានចែងក្រុងជាអាទិភាពចំនួន ៧ ដូចតទៅ ÷ ទី១- កែលំអការផ្តល់សេវា ។ ទី២- បង្កើនលាភការ ។ ទី៣- ការដាក់ពង្រាយមន្ត្រីរាជការឡើងវិញ ។ ទី៤- ពង្រឹង ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យធនធានមនុស្ស ។ ទី៥- អនុវត្តកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព ។ ទី៦- អភិវឌ្ឍ សមត្ថភាពមនុស្ស និងស្ថាប័ន ។ និង ទី៧- ជំរុញប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនង ។

៥៩- នៅក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល យើងកំពុងស្វែងរកកិរិតសមស្របមួយ ស្តីពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់បណ្តាថ្នាក់រដ្ឋបាល ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ **វិស័យការនិងវិសហមជ្ឈការ** ។ សំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បញ្ហាទាំងនេះបានចាក់ស្រែគ្នា បន្ថែមទៀតដោយព្រឹត្តិការណ៍ជាប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីៗរបស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ច្បាស់ថាការ អនុវត្តនីវិមជ្ឈការនៅថ្នាក់ឃុំ- សង្កាត់ មិនគ្រាន់តែដើម្បីពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅមូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាអាចពង្រឹង និងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាសាធារណៈ និងសំរាប់ជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ដោយមាន ការចូលរួមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ដើម្បីពង្រឹងអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន អាទិភាពចំបង គឺការកសាងសមត្ថភាព គ្រប់គ្រងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងការផ្តល់ប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុសមស្រប ព្រមទាំងការលើកស្ទួយវប្បធម៌ ចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងកិច្ចការទាំងអស់នេះ ។ ការងារអាទិភាពមួយទៀត គឺការអនុវត្តនីវិមជ្ឈការ ត្រូវអនុវត្តទន្ទឹមគ្នានឹងវិសហមជ្ឈការ និងការកសាងសមត្ថភាពថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង និងស្រុក-ខ័ណ្ឌ ដើម្បី ធានាអោយមានភាពរលូនក្នុងការជួយទ្រទ្រង់ និងបំពេញអោយគ្នាទៅវិញទៅមកនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។

៦០- ដើម្បីជំរុញដំណើរការវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ ការងារអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលមានដូចជា ÷ ទី១- រៀបចំច្បាប់អង្គការ (Organic Law) ដើម្បីកំណត់តួនាទីរបស់រចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់ខេត្តនិងស្រុក ដើម្បី ពន្លឿនដំណើរការនៃការធ្វើប្រតិភូកម្មអំណាចពីក្រសួងទៅអោយថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុង ។ ទី២- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ ។ ទី៣- ធានាការផ្តល់មូលនិធិអោយបានទាន់ពេលវេលា ព្រមទាំងពិនិត្យលទ្ធភាពដើម្បីអនុញ្ញាតអោយឃុំអាចប្រមូលធនធានផ្ទាល់ ។ និងទី៤- ពង្រឹងទំនាក់ទំនង និង កិច្ចសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងរវាងអ្នកផ្តល់ជំនួយទាំងអស់ ដើម្បីសំរេចនូវ យុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពជំនួយ ។

៦១- រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយដែលបានលើកឡើងក្នុងសៀវភៅ «ស» របស់ **កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ** រួមបញ្ចូលទាំងការចែកដីសម្បទានដើម្បីគោលដៅសង្គមកិច្ចដល់យោធិនរំសាយដែលខ្វះខាតដី និងមានបំណងសុំដីសំរាប់សាងសង់លំនៅដ្ឋាន ឬ/និងធ្វើកសិកម្មជាលក្ខណៈគ្រួសារ តាមតម្រូវការសមស្រប

ស្របតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ។ ទន្ទឹមនឹងនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តកំណែទម្រង់ ដើម្បីកសាង និងពង្រឹងកងកម្លាំងឧត្តមកិច្ច អោយទៅជាកងកម្លាំងមានវិជ្ជាជីវៈ ជំនាញ និងមាន បច្ចេកវិទ្យាទំនើប មានស្មារតីទទួលខុសត្រូវ គោរពប្រតិបត្តិច្បាប់ម៉ឺងម៉ាត់ គោរពសិទ្ធិមនុស្ស បំរើប្រជាជន ដោយស្មោះត្រង់ មានសមត្ថភាពសំរេចបានល្អនូវភារកិច្ចគ្រប់គ្រង និងថែរក្សាសន្តិសុខសណ្តាប់ធ្នាប់ សាធារណៈ ការពារអាយុជីវិត និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រជាជន ព្រមទាំងរក្សាបាននូវភាពសុខុមាល័យ នៅក្នុងសង្គម ។

៦២- **សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម** គឺជាលក្ខខណ្ឌមិនអាចខ្វះបានសំរាប់ការពង្រឹង ស្ថេរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងបន្តការងាររបស់ខ្លួន ក្នុងគោលដៅបន្តពង្រឹងថែមទៀតនូវសុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ ធ្នាប់សង្គម ជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបោះជំហានរបស់កម្ពុជាឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍ និងភាពកាន់តែចម្រើនរុងរឿង ដោយប្តេជ្ញាដោះស្រាយអោយអស់នូវផលវិបាកនៃសង្គ្រាម របបប្រល័យ ពូជសាសន៍ និងជំលោះផ្ទៃក្នុង ដែលបានបំផ្លិចបំផ្លាញ និងញាំញីកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលជិតបីទសវត្សរ៍កន្លង ទៅនេះ ។ ក្នុងន័យនេះ សុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃ ការងារកសាង និងកំណែទម្រង់រដ្ឋ ។ ភារកិច្ចចម្បងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺត្រូវពង្រឹងកោសិកាសន្តិភាពអោយ ផ្សារភ្ជាប់គ្នាល្អដោយប្រើប្រាស់គ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ ។ ការពង្រឹងសុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គមនឹងបង្កើតនូវ «រូបភាពជាក់ស្តែង» មួយរបស់កម្ពុជា ក្នុងការបង្កើនជំនឿទុកចិត្តពីសំណាក់ វិនិយោគិន និងអ្នកទេសចរណ៍ ក៏ដូចជាក្នុងការបង្កលក្ខណៈអោយប្រជាពលរដ្ឋអាចរស់នៅប្រកបរបរ អាជីវកម្មតាមធម្មតា និងចូលរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងសកម្មតាមសមត្ថភាពរៀងៗខ្លួន ។

៦៣- ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិន័យនៅក្នុង **ការគ្រប់គ្រងថវិកា**មានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ សំរាប់ការបង្កើតឡើងនូវ បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះចំពោះការខិតខំកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដឹងបឹង និងម៉ាម៉ូននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ដើម្បីធានាកំណើនមួយប្រកបទៅដោយចីរភាព និងមានសមធម៌ ។ អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា មានដូចជា ៖ ទី១- ពង្រឹងការប្រមូលចំណូល ពន្ធ និងមិនមែនពន្ធ រួមទាំងអនុវត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវច្បាប់ពន្ធដារ និងច្បាប់ដទៃទៀត ដូចជាច្បាប់ វិនិយោគជាដើម ។ ទី២- កាត់បន្ថយអំពើពុករលួយ និងការគេចវេនពន្ធ ។ ទី៣- បន្តប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវ ការមិនអនុញ្ញាតអោយមាន «វប្បធម៌រចន្ទនិងលើកលែងពន្ធ» នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ទី៤- ពង្រីក មូលដ្ឋានយកពន្ធ ។ ទី៥- ពង្រឹងរដ្ឋបាលគយ និងពន្ធដារ ។ ទី៦- ពង្រឹងគ្រប់គ្រងអោយបានម៉ត់ចត់បំផុត នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋគ្រប់ប្រភេទ ។ ទី៧- កែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ពិសេសធ្វើវិចារណកម្ម ចំណាយសាធារណៈដោយផ្អែកលើគោលការណ៍ "តំលាភាព គណនេយ្យភាព និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច" ។ ទី៨- កែលំអប្រព័ន្ធសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ដោយផ្តល់អាទិភាពទៅលើចំណាយសាធារណៈ សំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ និងការវិនិយោគសាធារណៈ ពិសេសលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ។

៦៤- ដើម្បីអនុវត្តបណ្តាអាទិភាពខាងលើ ក្នុងនាមជាប្រមុខនៃរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានដាក់ចេញនូវវិន័យដប់យ៉ាងក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ដែលគ្រប់សមាជិកសមាជិកនៃរាជរដ្ឋាភិបាល មានកាតព្វកិច្ចត្រូវគោរពយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន និងដោយម៉ឺងម៉ាត់ បំផុត និងគ្រប់ពេលវេលា គឺ ÷ ទី១-ត្រូវបន្តប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវការមិនអនុញ្ញាតឱ្យមាន «វប្បធម៌រូបពន្ធ និងលើកលែងពន្ធ» នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ទី២- ត្រូវខិតខំប្រមូលចំណូលគ្រប់ប្រភេទអោយបានគ្រប់តាម ផែនការ ឬលើសផែនការ ។ ទី៣-ត្រូវបង់ចំណូលទាំងអស់ចូលរតនាគារជាតិភ្លាមៗអោយបានទាន់ពេល និង ហាមដាច់ខាតនូវការរក្សាទុកចំណូលសំរាប់ចំណាយនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌថវិកាជាតិ ទោះជាតាមរយៈយន្តការ ចំណូលព្រម- ចំណាយព្រមក្តី ឬតាមរយៈការខ្ចីក្រុមហ៊ុនប្រើមុន ហើយចាំកាត់ចំណូលសងតាមក្រោយក្តី ។ ទី៤-ត្រូវក្តាហាន និងដាច់ខាតក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើរត់គេចពន្ធគ្រប់ប្រភេទ និងក្នុងការតឹងទារ បំណុលពីអ្នកដែលជំពាក់បំណុលរដ្ឋ ពិសេសពីអ្នកជំពាក់បំណុលពន្ធ ។ ទី៥-ត្រូវតម្រង់ចំណាយអោយចំ ទិសដៅអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ហើយម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យចំណាយដែលមិនចាំបាច់ ឬមិនទាន់ ចាំបាច់ និងត្រូវសន្សំសំចៃក្នុងការចាយវាយ ហើយត្រូវលើកកំពស់ស្មារតីប្រឆាំងនឹងភាពខ្វះខាត ។ ទី៦-ត្រូវ ពង្រឹង និងអនុវត្តអោយបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវបទបញ្ញត្តិស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។ ទី៧-ត្រូវពង្រឹងសវនកម្ម ក្នុងការគ្រប់គ្រងថវិកា (ទាំងចំណូល- ទាំងចំណាយ) ទាំងអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ ទាំងសវនកម្មផ្ទៃក្នុងក្រសួង- ស្ថាប័ននីមួយៗ ទាំងសវនកម្មឯករាជ្យផ្ទៃក្រៅ ។ ទី៨-ហាមដាច់ខាត នូវការចុះកិច្ចសន្យានានាជាមួយក្រុមហ៊ុនឯកជន ដែលមានកាតព្វកិច្ចពន្ធដារ និងកិច្ចសន្យាណាដែលជះ ឥទ្ធិពលដល់ចំណូល- ចំណាយរបស់រដ្ឋ ដោយគ្មានការចូលរួម និងការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ទី៩-ហាមដាច់ខាតនូវការ ខ្ចីឥណទានដែលមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ។ និងទី១០-ត្រូវពង្រឹង គ្រប់គ្រងអោយបានម៉ត់ចត់បំផុតនូវទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋគ្រប់ប្រភេទ ដោយគោរពយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់តាមច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយស្តីពីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

៦៥- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញការធ្វើសមាហរណកម្មប្រទេសកម្ពុជាទៅក្នុងសហគមន៍តំបន់ និងពិភពលោក ដោយផ្តោតអាទិភាពជាពិសេស ទៅលើការខិតខំដើម្បីកាត់បន្ថយគំលាតនៃការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងសមាគម ប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) ។ ដើម្បីកម្ពុជាអាចទាញយកផលចំណេញពីសមាហរណកម្មអន្តរជាតិ យើងត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងដាក់អោយអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិបត្តិការ ជាមួយប្រទេសជិតខាង ដូចជាការអនុវត្តន៍ទស្សនាទាន«**ប្រទេសបួន- សេដ្ឋកិច្ចមួយ**» ការបង្កើតនូវតំបន់ត្រីកោណនៃកំណើន សេដ្ឋកិច្ច និងការបង្កើតនូវតំបន់សេរីសំរាប់ដំណើរការនាំចេញ (EPZs) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តដំណើរទៅមុខ យ៉ាងស្វាហាប់ នៅលើមាតិកានៃការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្ម សំដៅធានាអោយទំនិញ និងសេវាគ្រប់ ប្រភេទ អាចចរាចរបានដោយសេរីនៅក្នុងទូទាំងប្រទេស និងរវាងប្រទេសកម្ពុជា និងប្រទេសជាដៃគូសំខាន់ៗ នៅក្នុង តំបន់ និងលើសកលលោក ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រឹងប្រែងអនុវត្តយ៉ាងម៉ត់ចត់នូវកាតព្វកិច្ច របស់កម្ពុជា ជាសមាជិករបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ដោយទទួលស្គាល់ថាសមាជិកភាពនៅក្នុង WTO ត្រូវអោយ មានការងារជាច្រើន ដូចជាការអនុម័ត និងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា ។

៦៦- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម ដែលអាចទ្រទ្រង់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋជាងបីភាគបួន គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតមួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសំរេចអោយបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា នឹងមិនធ្វើទៅបានឡើយ ប្រសិនបើគ្មានការវិភាគល្អិតល្អន់របស់វិស័យកសិកម្ម ។ ដើម្បីធ្វើទំនើបកម្មវិស័យកសិកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងចាត់វិធានការដូចតទៅ ÷ **ទីមួយ** បង្កើនវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់វិស័យកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ជាពិសេសនៅតាមបណ្តាខេត្ត ស្រុក និងឃុំ ដោយសាងសង់ប្រព័ន្ធប្រឡាយ ផ្លូវថ្នល់ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទផ្សេងៗទៀត ដោយមានក្រុមប្រឹក្សាឃុំជាអ្នកចុះកិច្ចសន្យាស្ថាបនា និងទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ ។ **ទីពីរ** ជំរុញវិនិយោគឯកជនតាមអនុវិស័យសំខាន់ៗនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដូចជា វារីវប្បកម្ម ទីផ្សារខ្នាតតូច ផលិតកម្មកសិផល និងសត្វពាហនៈ កសិសហគ្រាស ដូចជាការកែច្នៃផលិតផល ការប្រមូលផលនិងយន្តការបន្លែយក្ស ។ **ទីបី** ពន្លឿន និងរក្សាស្ថិរភាពកំណើនវិស័យកសិកម្ម ដោយឈរលើមូលដ្ឋានទូលំទូលាយ តាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពនូវផលិតផលដែលមានតំលៃខ្ពស់ ។ និង **ទីបួន** បង្កើនចំណាយ និងវិនិយោគនៅថ្នាក់មូលដ្ឋានលើផ្នែក ÷ ១-សេវាផ្សព្វផ្សាយសំដៅបង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម ។ ២-ធារាសាស្ត្រដែលគ្រប់គ្រង និងដំណើរការដោយកសិករ ។ ៣- សហគ្រាសជនបទ ។ ៤-ជំនាញនិងសមត្ថភាពផ្នែកឥណទានដល់សហគ្រាសដែលវិនិយោគផ្នែកកសិកម្ម ។ ៥-វិនិយោគសាធារណៈបែបវិមជ្ឈការ ជាមួយនឹងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងសេវាតាមបែបវិសហមជ្ឈការ ក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ និង ៦-ផ្តល់មូលនិធិសំរាប់ក្រុមកសិករដោយផ្អែកតាម គោលការណ៍នៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានទ្រង់ទ្រាយតូច ។

៦៧- ក្នុងការគាំទ្រ**កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ** ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនឹងបន្តត្រួតពិនិត្យជាអ្នកសំរួលការងារ ជាមួយបណ្តាក្រសួង អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងជាមួយផ្នែកឯកជន តាមរយៈការសំរួលការងារអនុវត្តន៍គំរោងនៅតាមតំបន់ជនបទ ព្រមទាំងផ្តល់ការគាំទ្រដល់បណ្តាកម្មវិធីនានា ដែលជំនួយឧបត្ថម្ភរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ និងអនុវត្តដោយផ្ទាល់ នូវបណ្តាគំរោង និងកម្មវិធីនានា ដើម្បីបង្កើតសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារនៅសហគមន៍ជនបទ ។ ក្រសួងនឹងបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ការបង្កើតរចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ពិសេសការបង្កើតគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ និងការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនង ។ ក្រសួងក៏បន្តអនុវត្តកម្មវិធីនានា ដូចជាគំរោងស្តារ និងកសាងផ្លូវ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ការជំរុញវិស័យសុខាភិបាល ការពង្រីកធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច ការជំរុញសន្តិសុខស្បៀងនៅតាមគ្រួសារ ការជំរុញឥណទានជនបទ និងការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ ។

៦៨- **ដីនិងទឹក** គឺជាធនធានធម្មជាតិជាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់ ២យ៉ាង សំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ពិសេសតំបន់ជនបទ ។ ពង្រឹងសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីជូនប្រជាពលរដ្ឋ ដែលត្រូវការដីសំរាប់សង់លំនៅដ្ឋាន និងធ្វើអាជីវកម្មកសិកម្មជាលក្ខណៈគ្រួសារក្នុងក្របខ័ណ្ឌដីសម្បទានសង្គមកិច្ច ដោយឈរលើគោលការណ៍ជួយគ្រួសារក្រីក្រ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក្រសួងនឹង

រៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធក្រសួងឡើងវិញ ប្រសិនបើចាំបាច់ ហើយព្រមជាមួយគ្នានេះ ក្រសួងនឹងបណ្តុះបណ្តាល ធនធានមនុស្សបន្ថែមទៀតផង ។ ក្រសួងនឹងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីតំលាភាព និងគណនេយ្យភាពចំពោះគ្រប់ មុខងារទាំងអស់ដែលក្រសួងទទួលខុសត្រូវ ។ ក្រសួងនឹងពន្លឿនដំណើរការចុះបញ្ជីដីធ្លី ដើម្បីកាត់បន្ថយ ជំលោះដីធ្លី និងបង្កលទ្ធភាពដល់អ្នកចុះបញ្ជីដីធ្លីក្នុងការស្វែងរកឥណទាន ព្រមជាមួយនេះ ក្រសួងនឹងបង្កើន ការប្រមូលចំណូលដែលបានមកពីពន្ធដី ពន្ធលើដីដែលមិនប្រើប្រាស់ ថ្លៃចុះបញ្ជីសុរិយោដី និងកំរៃផ្សេងៗ ទៀតដែលបានមកពីដីធ្លី ។

៦៩- កម្ពុជានៅតែជាប្រទេសមួយដែលនៅមានមីន និងយុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ (UXO) ច្រើនជាងគេនៅលើពិភព លោក ។ **គ្រាប់មីននិងសារធាតុ UXO** ទាំងនេះ ត្រូវបានបន្សល់ទុកតាំងពីសង្គ្រាមវៀតណាម និងជំលោះ ផ្ទៃក្នុងក្នុងរយៈកាលក្រោយៗមកទៀត ហើយបានបន្តសម្លាប់ជីវិតជនស្លូតត្រង់ រាប់រយនាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ។ គោលដៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺបោសសំអាតគ្រាប់មីន និងយុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ នៅតាមតំបន់មានគ្រោះថ្នាក់ កំរិតខ្ពស់ អោយបានអស់ ត្រឹមឆ្នាំ២០១២ និងរំដោះមីននៅទូទាំងប្រទេសអោយអស់នៅត្រឹមឆ្នាំ ២០២០ ។

៧០- **ទេសានុវិបល្លាស** មានសារៈសំខាន់ជាអាយុជីវិតដល់ប្រជាជនកម្ពុជារាប់លាននាក់ ដោយផ្តល់ជាស្បៀង អាហារ ជាចំណូល និងការរស់នៅ ។ អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់វិស័យនេះរួមមាន ៖ ទី១- បង្កើត សហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល ដោយប្រគល់សិទ្ធិអំណាចទៅអោយសហគមន៍ជនបទដើម្បីអោយប្រជា កសិករអាចចូលរួមបានយ៉ាងសកម្មក្នុងការរៀបចំផែនការ និងទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង ។ ទី២- បង្វែរទ្រូតីនេសាទចប់កិច្ចសន្យាមួយចំនួនទុកជាកន្លែងអភិរក្សពូជគ្រី សំរាប់បង្កើនផលស្តុកធម្មជាតិផង និង រក្សាពូជគ្រី ដែលស្ទើរផុតពូជអោយសំបូរឡើងវិញផង ។ ទី៣- ជំរុញបង្កើនទំហំដែននេសាទសំរាប់ជូន ប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ និងជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកវិប្បកម្ម ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការសាច់ត្រីកើនឡើង ផង ព្រមទាំងបន្ថយសម្ពាធលើធនធានជលផលធម្មជាតិផងដែរ ។

៧១- គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុង **វិស័យព្រៃឈើ** គឺការធានាអោយមានការគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដោយផ្អែកលើសសរទ្រូងយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ គឺ ៖ ទី១- គោលនយោបាយ គ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដោយមានការត្រួតពិនិត្យអាជីវកម្មព្រៃឈើយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងសម្រប តាមនិយាមនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាអន្តរជាតិ ដែលតំរូវអោយមានទំហំព្រៃឈើបំរុងទុកគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់ ទប់ទល់ការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ការពារភាពរឹងស្អុត និងទឹកជំនន់ ព្រមទាំងព្រៃលិចទឹកសំរាប់ទុកជា ជម្រកមច្ឆាជាតិ ។ ទី២- ប្រព័ន្ធការពារធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីធ្វើការអភិរក្សជីវសាស្ត្រចំរុះ និងប្រភេទដែល កម្រ ។ ទី៣- ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើមួយដែលរឹងមាំ មានតំលាភាព និងមានការ គ្រប់គ្រងដោយប្រជាពលរដ្ឋដោយផ្ទាល់នៅក្នុងតំបន់នោះ ។ ដើម្បីសំរេចបានការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ប្រកបដោយចីរភាព អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺ ៖ ទី១- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងអភិរក្សធនធានព្រៃឈើ ។ ទី២- បង្កើនការចូលរួមរបស់វិស័យជំរុញព្រៃឈើនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម ។ ទី៣- បង្កើនការ

ចូលរួមរបស់វិស័យជំរុញព្រៃឈើនៅក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ និង ទី៤- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងអភិបាលកិច្ចលក្ខណៈវិស័យព្រៃឈើ ។

៧២ **ការស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ** ដែលជាបុរេលក្ខខ័ណ្ឌសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ នៅតែជាបញ្ហាអាទិភាពដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ បណ្តាញគមនាគមន៍គឺជាសរសៃឈាម សំរាប់តភ្ជាប់គ្រប់ច្រកច្រកនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អោយក្លាយទៅជាសិរីរាងកាយសេដ្ឋកិច្ចមួយ ។ ប្រព័ន្ធ ដឹកជញ្ជូនគឺជាឧបករណ៍សំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ផ្សារក្នុងស្រុក ព្រមទាំងធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ទៅក្នុង សេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងពិភពលោក ។ អាទិភាពចំបងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺបន្តស្តារ និងកសាងប្រព័ន្ធគមនាគមន៍ ដឹកជញ្ជូនគ្រប់ប្រភេទ រួមមានថ្នល់ ស្ពាន ផ្លូវដែក ផ្លូវទឹក កំពង់ផែ និងអាកាសយានដ្ឋាន សំរាប់តភ្ជាប់តំបន់ នានាជាមួយគ្នានៅទូទាំងប្រទេស និងសំរាប់តភ្ជាប់ជាមួយបណ្តាប្រទេសជិតខាង និងជាមួយពិភពលោក ។ បញ្ហាប្រឈមជាចំបងក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវគមនាគមន៍គឺ ទន្លេមួយចំនួនមិនត្រឹមតែហូរកាត់ តំបន់ជនបទប៉ុណ្ណោះទេ តែវាហូរកាត់ផ្លូវជាតិសំខាន់ៗទៀតផង ។ លើសពីនេះស្ពានមួយចំនួនធំមានលទ្ធភាព ទ្រទ្រង់បានត្រឹមតែ២០តោនប៉ុណ្ណោះ ហើយទទួលរងការបាក់ស្រុតជាញឹកញាប់ ។ ដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី ៣ បានផ្តល់អាទិភាពចំបងដល់ការថែទាំជាប្រចាំនូវបណ្តាញផ្លូវទាំងនេះ ។ នៅក្នុងនីតិកាលទី ៣នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានគ្រោងស្តារ និងជួសជុលឡើងវិញផ្លូវជាតិសំខាន់ៗប្រវែងជាង ២.០០០គម និងផ្លូវ ខេត្ត ប្រមាណ១.០០០ គម ។

៧៣ អាទិភាពសំរាប់ **កំពង់ផែនិងការលើកកម្ពស់ស្ថានភាពផ្លូវទឹក** រួមមាន ÷ ការស្តារឡើងវិញនូវម៉ាស៊ីនបូមដី ដើម្បីបូមដីបាតទន្លេ ដែលជាផ្លូវទឹកសំខាន់ៗអោយជាប់ជាប្រចាំ ការលើកកម្ពស់គុណភាពកំពង់ផែភ្នំពេញ ក៏ដូចជាការកែលំអកំពង់ផែផ្សេងៗតាមដងទន្លេ និងបឹង ព្រមជាមួយនឹងការជួសជុលកំពង់ចំឡែង ដែលមាន ស្រាប់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលជំរុញអោយមានការចូលរួមពីផ្នែកឯកជន ក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងការថែទាំកំពង់ផែ អន្តរជាតិភ្នំពេញ ក្រុងព្រះសីហនុ និងកោះកុង ហើយដែលអាចជួយខេត្ត បង្កើតយន្តការស្វ័យហិរញ្ញប្បទាន ដើម្បីថែទាំ និងអភិវឌ្ឍកំពង់ផែនៅក្នុងខេត្តរបស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង ។ **បណ្តាញផ្លូវដែក** ជាផ្នែកមួយយ៉ាង សំខាន់ក្នុងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ បណ្តាញផ្លូវដែកទទួលរងការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំង និងក៏ មិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់អោយអស់លទ្ធភាពនៅឡើយដែរ ។ អាទិភាពជាចំបងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺស្តារ ឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវដែកដែលបាត់បង់ប្រមាណ ៤៨ គម តភ្ជាប់កម្ពុជាទៅកាន់តំបន់ព្រំដែនកម្ពុជា- ថៃ ។ បណ្តាញផ្លូវដែកភាគខាងត្បូងប្រទេស ដែលតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ ក៏ត្រូវស្តារឡើងវិញ ផងដែរ ដើម្បីកាត់បន្ថយតំលៃប្រតិបត្តិការ និងដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងការដឹកជញ្ជូន តាមផ្លូវគោក ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យផងដែរ អំពីលទ្ធភាពស្តារឡើងវិញ នូវបណ្តាញផ្លូវដែក ភាគខាងជើងប្រទេស ។

៧៤ ការផ្តល់សេវាក្នុងក្របខ័ណ្ឌ**ការសម្របសម្រួលស្ថានភាព** គឺជាបុរេលក្ខខ័ណ្ឌនៃការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍ ដែល អាចជះឥទ្ធិពលដ៏ជុំវិញដល់ការរីកចម្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ ព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិភ្នំពេញ (ពោធិ

ចិនតុង) នឹងបន្តកែលំអរទៀតតាមកិច្ចព្រមព្រៀង BOT ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តកែលំអរព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប អោយបានស្របនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ ដើម្បីបំពេញតំរូវការនៃការកើនឡើងនៃទេសចរណ៍ ដែលធ្វើដំណើរទៅកាន់តំបន់ទាំងនោះ ព្រមទាំងអាកាសយានដ្ឋានក្នុងស្រុកមួយចំនួននៅភាគខាងជើងប្រទេស ដូចជាព្រលានយន្តហោះនៅខេត្តស្ទឹងត្រែង ខេត្តរតនៈគិរី និងខេត្តមណ្ឌលគិរីជាដើម ។ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព យើងត្រូវការបន្តនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងចរាចរណ៍តាមផ្លូវអាកាស (ATM) និងប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងតាមផ្លូវអាកាស (Communication-Navigation-Surveillance) ។

៧៥- គោលនយោបាយជាតិស្តីពី **ធនធានទឹក** គឺជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីទូលំទូលាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការការពារ គ្រប់គ្រង និងធានាការប្រើប្រាស់ទឹកសាប ទឹកប្រៃ និងធនធានសមុទ្រប្រកបដោយចីរភាព ព្រមទាំងអភិរក្សជីវសាស្ត្រចម្រុះ ។ នៅក្នុងនីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តអនុវត្តការងារអាទិភាពដូចតទៅ ÷ ទី១- អភិវឌ្ឍ និងពង្រីកប្រព័ន្ធស្រោចស្រពផ្ទៃដី ។ ទី២- គ្រប់គ្រងធនធានទឹក ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ ។ ទី៣- បន្តបង្កើត និងពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ទឹករបស់សហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ទឹក ។ និងទី៤- កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះពីគ្រោះធម្មជាតិ និងការពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើលក្ខខណ្ឌធម្មជាតិ ។

៧៦- ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍**វិស័យថាមពល** គឺធានាការផលិត និងការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនី ដែលអាចឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងក្នុងតំលៃថោកសមរម្យ នឹងតំរូវការនៃការប្រើប្រាស់ដែលចេះតែកើនឡើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ នេះទាមទារនូវថវិកាមូលធនយ៉ាងច្រើន ព្រមជាមួយនឹងការពង្រឹងសមត្ថភាពខាងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់ជាតិក្នុងការរៀបចំគំរោង ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងក្នុងការថែទាំប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលទាំងនេះ ។ ក្នុងបរិការណ៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ ទៅលើការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជននៅក្នុងផ្នែកផលិត និងនៅក្នុងប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី ។ ដោយសារមូលធនរបស់រដ្ឋនៅមានកំរិតនៅឡើយ ក្នុងការអនុវត្តន៍អោយបានសំរេចនូវទស្សនៈវិស័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់នូវយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលខ្លី និងមធ្យមរបស់ខ្លួនដូចតទៅ ÷ ទី១- បន្តស្តារ និងសាងសង់បន្ថែមរោងចក្រផលិតថាមពលអគ្គិសនី ផ្អែកលើធនធានដែលមានស្រាប់ ។ ទី២- បន្តជំរុញថាមពលអគ្គិសនីពីប្រទេសជិតខាង តាមរយៈការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ។ ទី៣- បន្តពង្រីកប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលអគ្គិសនីឱ្យដល់បណ្តាតំបន់ឆ្ងាយៗ តាមរយៈការសាងសង់រោងចក្រអគ្គិសនីបន្ថែម និងការជំរុញថាមពលពីប្រទេសជិតខាង ។

៧៧- ចក្ខុវិស័យជាយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺអភិវឌ្ឍ**ប្រព័ន្ធប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍** ដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ថ្លៃថោកសមរម្យ ស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងមានសេវាកម្មទំនើបគ្របដណ្តប់ទូទាំងប្រទេស ។ ការសំរេចអោយបាននូវចក្ខុវិស័យនេះទាមទារអោយមានការវិនិយោគនៅលើបណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ សំរាប់បំរើអោយផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ពិសេសបណ្តាញ

ខ្សែកាបអុបទិចដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ ដែលអាចចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍បណ្តាញទូរគមនាគមន៍ជនបទ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពផងដែរ ។ ក្នុងនីតិកាលទី៣នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រីកបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ពីក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ទៅកាន់បណ្តាទីប្រជុំជនដទៃទៀត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបង្កើតអោយមានទំនាក់ទំនងតាមរលកធាតុអាកាសកំរិតទាប ឬទំនាក់ទំនងតាមខ្សែកាបអុបទិច ដើម្បីតភ្ជាប់ ៖

- ទី១- កំពង់ចាម- ភ្នំពេញ- តាកែវ- កំពត- ក្រុងព្រះសីហនុ ។
- ទី២- កំពង់ចាម- កំពង់ធំ- សៀមរាប- ស៊ីសុផុន ។
- ទី៣- កំពង់ចាម- ក្រចេះ- ស្ទឹងត្រែង ។
- និងទី៤- មណ្ឌលគីរី- ប៉ៃលិន- ព្រះវិហារ- ឧត្តរមានជ័យ ។

រីឯរចនាសម្ព័ន្ធប្រៃសណីយ៍ ព្រមទាំងសមត្ថភាពខាងផ្នែកស្ថាប័ន ក៏ត្រូវពង្រឹងអោយបានរឹងមាំដែរ ដើម្បីបង្កើនគុណភាពសេវានេះអោយកាន់តែប្រសើរឡើង ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ក៏ត្រូវពង្រឹងផងដែរក្នុងគោលដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងដាក់ចេញនូវបទដ្ឋានថ្នាក់ជាតិ សំរាប់រៀបចំផែនការវិនិយោគ និងកិច្ចប្រតិបត្តិការនៅក្នុងគ្រប់សេវាទូរគមនាគមន៍ និងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន រួមមានប្រព័ន្ធស្តង់ដារ និងបទដ្ឋានសំរាប់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងអ៊ិនទែរណិតផងដែរ ។

៧៨- រាជរដ្ឋាភិបាលចាត់ទុក**វិស័យឯកជន** ជាក្បាលមាំស៊ីននៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តត្រួតពិនិត្យជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើតបរិស្ថានធុរកិច្ចអោយកាន់តែប្រសើរសំរាប់វិស័យឯកជន និងការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ក្នុងការរៀបចំអោយកាន់តែប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថានរួមសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍របស់វិស័យឯកជនអាទិភាពចំបង របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងនីតិកាលទី ៣ នេះ គឺប្រកាន់យកនូវវិធានការជាក់ស្តែង នានាដែលសំដៅ ទី១- ពង្រឹងអភិបាលកិច្ចទាំងនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ទាំងនៅក្នុងវិស័យឯកជន ។ ទី២- សំរួលពាណិជ្ជកម្ម និងកែលំអបរិយាកាសវិនិយោគ ។ ទី៣- ជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស អោយឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងតំរូវការទីផ្សារ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តគាំទ្រការវិនិយោគពីសំណាក់ផ្នែកឯកជន នៅតាមវិស័យអាទិភាព ទាំង ៦ គឺ ៖

- ទី១- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងកសិឧស្សាហកម្ម ក្នុងនោះផ្តល់អាទិភាពលើការដោះស្រាយទឹកសំរាប់កសិកម្ម ។
- ទី២- ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន និងទូរគមនាគមន៍ ។
- ទី៣- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងអគ្គិសនី ។
- ទី៤- វិស័យឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម និងឧស្សាហកម្មកែច្នៃសំរាប់ការនាំចេញ ។
- ទី៥- វិស័យឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។
- ទី៦- ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។

៧៩- រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ថា ការកែលំអបរិស្ថានសំរាប់ធុរកិច្ច និងការបង្កើតបរិស្ថានអំណោយផល សំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន គឺជាបុរេលក្ខខ័ណ្ឌសំរាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច បង្កើតការងារ កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ ដើម្បីលុបបំបាត់កត្តារាំងស្ទះដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ

ឯកជន និងក្នុងដំណើរការកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល និងគតិយុត្តិ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតវេទិការវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងឯកជនចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩ ហើយមានការជួបប្រជុំទៀងទាត់រាល់ខែម្តង ដោយមានការគាំទ្រពីក្រុមការងារទាំង៧ ។ ក្រុមការងារទាំងនេះបានជួបប្រជុំរៀងរាល់ខែ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងឡាយ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីបន្តពង្រឹងយន្តការខាងស្ថាប័នសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ នៅក្នុងវេទិការវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងផ្នែកឯកជន នាថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ កន្លងមក សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានប្រកាសអំពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ។ គណៈកម្មាធិការនេះដឹកនាំដោយទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាអនុប្រធាន ។ រីឯសមាជិករួមមានអគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិកម្ពុជា រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងទេសចរណ៍ ដោយមានអគ្គលេខាធិការក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ជាអគ្គលេខាធិការ ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារនេះមានអនុគណៈកម្មាធិការចំនួន ៣ គឺ ៖ ១) អនុគណៈកម្មាធិការបរិស្ថានវិនិយោគ និងការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជនក្នុងការសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ (PPI) ដឹកនាំដោយទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ២) អនុគណៈកម្មាធិការសំរួលពាណិជ្ជកម្ម ដឹកនាំដោយទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។ និង ៣) អនុគណៈកម្មាធិការសហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម ដឹកនាំដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារ និងអនុគណៈកម្មាធិការទាំង៣នឹងបំពេញការងាររបស់ខ្លួនជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានាដែលមានបំណងជួយកម្ពុជា ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន តាមរយៈអភិក្រមនៃការគ្រប់គ្រងទូទាំងផ្ទៃវិស័យសំរាប់អភិវឌ្ឍផ្នែកឯកជន ។

៨០- **វិស័យទេសចរណ៍** បានទាក់ទាញវិនិយោគឯកជនជាច្រើន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តគាំទ្រវិស័យឯកជន ក្នុងការជួយអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំរាប់ពង្រីកវិស័យទេសចរណ៍ ។

៨១- រាជរដ្ឋាភិបាលបានលើកទិសដៅជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម (SME) នៅក្នុងនីតិកាលទីបីនេះ ។ អាទិភាពចំបងៗមាន ៖ ទី១- លើកទឹកចិត្តដល់ការវិកលូតលាស់ផ្នែក SME ជាពិសេសតាមរយៈការផ្តល់ឥណទានរយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ។ ទី២- ទប់ស្កាត់ការរត់ពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ។ ទី៣- កាត់បន្ថយបែបបទសំរាប់ការចុះបញ្ជី និងការរៀបចំដំណើរការក្រុមហ៊ុន ។ ទី៤- សំរួលការនាំចេញ- នាំចូលតាមរយៈការកាត់បន្ថយបែបបទសុក្រស្នាញ មានដូចជាអាជ្ញាប័ណ្ណ និងលិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងៗ ។ ទី៥- ផ្តល់ការគាំពារដល់ឧស្សាហកម្មក្មេងខ្ចីមួយចំនួនក្នុងរយៈពេលសមស្របមួយ ។ ទី៦- ជំរុញសម្ព័ន្ធភាពរវាងសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម ជាមួយនឹងឧស្សាហកម្មធំៗ ។ ទី៧- ជំរុញបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផលិតភាពជាតិ ដែលជួយដល់ឧស្សាហកម្មធុនតូច និងមធ្យម តាមរយៈការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និង ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើមនៃផលិតកម្ម ។ ទី៨- បង្កើតវិទ្យាស្ថានស្តង់ដារជាតិ ដែលនឹងជួយធានាអោយគុណភាពផលិតផលក្នុងប្រទេសអាចឆ្លើយតបបានទៅនឹងស្តង់ដារតំបន់ និងអន្តរជាតិ ។ ទី៩- បង្កើតមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិផ្នែករូបគីមី មីក្រូជីវៈមេកានិច និងការធ្វើតេស្ត ដែលអាចកំណត់បានលើគុណភាព និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរបស់ផលិតផល ។

ទី១០- ពង្រឹងយន្តការការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញាឧស្សាហកម្ម ដែលការពារដល់ការលួចចម្លងដោយខុសច្បាប់ ក្នុង ការិយករ និងប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស និងបច្ចេកវិទ្យាថ្មី ព្រមទាំងផលិតផលថ្មី ។ ទី១១- ជំរុញដល់ការបណ្តុះ បណ្តាលមុខវិជ្ជាជំនាញ ទាំងនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេស ។ ទី១២- បង្កើនចលនា «ភូមិមួយ- ផលិតមួយ » ។ ទី១៣- ពង្រឹងប្រព័ន្ធច្បាប់ដោយបង្កើតច្បាប់រោងចក្រ ច្បាប់តំបន់ឧស្សាហកម្ម ច្បាប់ប៉ាតង់ និងតក្កកម្ម ឧស្សាហកម្ម ច្បាប់រង្វាស់រង្វាល់ ច្បាប់សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ។

៨២- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញផ្នែក**ឥណទានទាន** ដើម្បីប្រជាជនក្រីក្រអាចទទួលបានឥណទានបាន តាមកំរិត ការប្រាក់សមស្រប ពិសេសប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ និងនៅតាមតំបន់ព្រំដែន និងប្រជាជនដែល ប្រកបអាជីវកម្មក្នុងសហគ្រាសតូច និងមធ្យម ។

៨៣- ដើម្បី**បង្កើតការងារនិងធានាលក្ខខ័ណ្ឌការងារល្អប្រសើរដល់កម្មករ និងនិយោជិត** អាទិភាពរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា ៖ ទី១- ដាក់ចេញនូវវិធានការនានា ដែលលើកទឹកចិត្ត ដល់ការវិនិយោគក្នុងស្រុក និងដែលទាក់ទាញវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស នៅតាមបណ្តាវិស័យជាអាទិភាព ទាំងឡាយ ពិសេសវិស័យកសិកម្ម កសិ-ឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម និងទេសចរណ៍ ។ ទី២- បង្កើត ស្ថាប័នបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈជូនជនក្រីក្រដែលផ្សាភ្ជាប់ជាមួយនឹងមជ្ឈមណ្ឌល សំរាប់ជួយរកការងារ ធ្វើអោយយុវជន ជាពិសេសយុវជនដែលទើបចេញពីសាលាអោយបានស្របតាមតំរូវការទីផ្សារពលកម្ម ។ និង ទី៣- រៀបចំប្រព័ន្ធសិទ្ធិការងារ ។

៨៤- ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិនានា រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបង្កើនកិច្ចអន្តរាគមន៍ក្នុង **វិស័យសន្តមកិច្ច** ក្នុងទិសដៅលើកស្ទួយកាលានុវត្តភាពការងារ កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់ប្រជា ពលរដ្ឋក្រីក្រ បង្កើនសកម្មភាពសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីជួយដល់អ្នករងគ្រោះដោយគ្រោះធម្មជាតិ និងគ្រោះ មហន្តរាយផ្សេងៗ និងពង្រីកកម្មវិធីស្តារលទ្ធភាពពលកម្មសំរាប់ជនពិការ ព្រមទាំងកម្មវិធីលើកកម្ពស់ សុខុមាលភាពរបស់ជនចាស់ជរា កុមារកំព្រា ស្ត្រីរងគ្រោះ ជនអនាថាគ្មានទីពឹង អតីតយុទ្ធជន និងគ្រួសារ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តជួយឧបត្ថម្ភអោយបានដិតដល់ចំពោះជនពិការ និងគ្រួសារយុទ្ធជន ដែលបានប្តូរជាជីវិត ដើម្បីប្រទេសជាតិ ព្រមទាំងជំរុញអោយម្ចាស់សហគ្រាស រោងចក្រ ឧបត្ថម្ភប្រាក់បៀវត្ស រួមជាមួយកំរៃ បេឡាសន្តិសុខសង្គមដល់កម្មករជាជំហានៗ អោយបានសមស្របតាមកំរិតលក្ខខ័ណ្ឌទីផ្សារការងារ ។

៨៥- ពលករដែលមានសុខភាពល្អ និងមានជំនាញច្បាស់លាស់ ដែលអាចឆ្លើយតបនឹងតំរូវការទីផ្សារពលកម្ម គឺជា បុណ្យលក្ខខ័ណ្ឌមួយដែលមិនអាចខ្វះបាន សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ អាទិភាពរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងនីតិកាលទីបីនេះគឺ **ការពង្រឹងគុណភាពអប់រំ** កែលំអការផ្តល់សេវាសុខភាព លុបបំបាត់ អសមភាពផ្លូវភេទ និងអនុវត្តនូវគោលនយោបាយប្រជាសាស្ត្រ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹងបន្ថែមទៀត នូវសមិទ្ធផលនៃការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា នៅក្នុងការអប់រំមូលដ្ឋាន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តខិតខំបង្កើន ចំណាយថវិកា និងកៀងគរជំនួយបរទេសអោយបានច្រើនថែមទៀត សំរាប់លើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀន ធានា

គុណភាពបណ្តុះបណ្តាល បង្កើនការផ្គត់ផ្គង់សំភារៈសិក្សា បណ្ណាល័យ និងមន្ទីរពិសោធន៍ បង្កើតអន្តេវា-សិក្សាស្រាវជ្រាវសិស្ស-និស្សិត ពិសេសសំរាប់សិស្ស-និស្សិតជានិរន្តរ៍ បន្តជំរុញកំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សា ផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់សិស្សនិងនិស្សិតក្រីក្រ ជំរុញកម្មវិធីអក្ខរកម្ម និងការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងផ្តល់ថវិកា សំរាប់កសាងសាលារៀននៅតាមជនបទ ព្រមទាំងធានាការចំណាយប្រតិបត្តិការរបស់សាលារៀន ។ ព្រមជាមួយនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជន ព្រមទាំងសហគមន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្កើននិងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាអប់រំ ទាំងក្នុងកំរិតមធ្យមសិក្សា បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង បច្ចេកទេសទាំងក្នុងកំរិតឧត្តមសិក្សា ក្នុងគោលដៅឆ្លើយតបបានយ៉ាងសមស្របទៅនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងតម្រូវការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេស ។

៨៦- រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនូវច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានាស្តីពីសុខាភិបាល ដើម្បីធានាគុណភាពនៃការផ្តល់សេវាសុខាភិបាលនិងឱសថ្នាំទាំងឱសថបូរណ៍តាមរយៈការផ្តល់ព័ត៌មាន និងការត្រួតពិនិត្យដោយផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ឱសថសម័យ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់អាទិភាពទៅលើការបង្កើនការវិភាជន៍ធនធានសាធារណៈសំរាប់វិស័យសុខាភិបាល និងត្រូវបន្តលើកទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ និងផ្នែកឯកជន ដើម្បីបង្កើនការវិនិយោគបន្ថែមទៀតនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាលសំដៅលើកម្ពស់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជន ។ អាទិភាពនឹងត្រូវផ្តល់ទៅលើការសាងសង់មន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាព ដែលអាចផ្តល់សេវាសុខាភិបាលតាមរូបភាពមួយដែលមានប្រសិទ្ធភាព សមធម៌ ចីរភាព សំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងប្រទេស ពិសេសប្រជាជនក្រីក្រនិងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្តកម្មវិធីការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺឆ្លងនានា ព្រមទាំងជំរុញលើកទឹកចិត្តអោយមានការថែទាំសុខភាពមាតានិងកុមារ សំដៅកាត់បន្ថយមរណភាពមាតា និងកុមារ និងកែលម្អសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងផ្តល់ការអប់រំ និងព័ត៌មានស្តីពីសុខភាព និងអនាម័យ ពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទ ។ ជនក្រីក្រនឹងទទួលបានការថែទាំសុខភាពដោយឥតបង់ថ្លៃ នៅតាមមន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាព ។ មូលនិធិប្រកបដោយសមធម៌នឹងត្រូវបានពង្រឹងនិងពង្រីកបន្ថែមទៀត ដើម្បីអោយជនក្រីក្រអាចទទួលសេវាសុខាភិបាលប្រកបដោយគុណភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងទទួលយក និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិ នានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាល ដើម្បីធានាសេវាសុខាភិបាល ឱសថ និងអាហារូបករណ៍ដោយគុណភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកទឹកចិត្តការប្រើប្រាស់ឱសថបូរណ៍ គ្រប់ផ្សំជាមួយឱសថសម័យដោយផ្តល់ព័ត៌មាន និងមានការត្រួតពិនិត្យត្រឹមត្រូវ ។

៨៧- ដើម្បីឆ្លើយតបទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាពចំពោះការរាលដាលនៃជំងឺ **អេដស៍** រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រកាន់យកនូវវិធានការចាំបាច់នានា សំដៅ ទី១- ទប់ស្កាត់ការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺនេះ ទី២- កែលម្អ និងលើកកម្ពស់ការផ្តល់ការគាំពារ និងព្យាបាលដល់អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ និងទី៣- កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលមកពីការឆ្លងមេរោគអេដស៍ ។

៨៨- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ «*នារីរកន*» ឬ ស្ត្រីគឺជាតួអង្គមានតំលៃ ក្នុងគោលបំណង ផ្តល់ជូនស្ត្រីខ្មែរនូវតម្លៃ និងក្តីសង្ឃឹមក្នុងជីវិត និងដែលផ្តោតលើបញ្ហាជនបង្គំ ។ គោលបំណងចម្បងនៃ កម្មវិធីនេះ គឺការកសាងសមត្ថភាពរបស់ស្ត្រី និងការកែប្រែអាកប្បកិរិយាក្នុងសង្គម ដែលមានការរើសអើង ចំពោះស្ត្រី ។ រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ ទៅការលើកកម្ពស់តួនាទី និងស្ថានភាពសង្គមរបស់ស្ត្រីកម្ពុជា ដោយយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញការអនុវត្តន៍ **យុទ្ធសាស្ត្រយេនឌ័រ** ការកសាងសមត្ថភាពស្ត្រីលើគ្រប់ផ្នែក ការកែប្រែឥរិយាបថក្នុងសង្គមដែលមានការរើសអើងចំពោះស្ត្រីភេទ និងការធានាសិទ្ធិដើម្បីអោយស្ត្រីភេទ មានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងដោយស្មើភាពក្នុងដំណើរការកសាងប្រទេស ។ កម្មវិធី «*នារីរកន*» បានបង្ហាញអំពីបំណងប្រាថ្នាចង់ឃើញប្រជាពលរដ្ឋស្ត្រី និងបុរសរួមគ្នាធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ ដើម្បីស្ថាបនាប្រទេសជាតិមួយប្រកបដោយសុខសន្តិភាព អភិវឌ្ឍន៍ លើកស្ទួយការគោរពច្បាប់ និងវិន័យ តាមរយៈប្រព័ន្ធមួយដែលមានយុត្តិធម៌ តំលាភាព ព្រមជាមួយនឹងអភិបាលកិច្ចល្អ ដែលដឹកនាំសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ អោយមានស្ថិរភាពត្រជាក់ទៅ ។ «*នារីរកន*» មានគោលដៅកែប្រែជីវភាព និង ស្ថានភាពរស់នៅរបស់ស្ត្រីអោយរួចផុតពីភាពក្រីក្រ តាមរយៈការកសាងសមត្ថភាព ដើម្បីផ្តល់លទ្ធភាព អោយស្ត្រីចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងកម្មវិធីអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងវិស័យអប់រំសុខភាព ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច កិច្ចការពារតាមផ្លូវច្បាប់ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ។

៨៩- អត្រាកំណើនប្រជាជនពេលបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទុកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមិនត្រឹមតែសំរាប់សេវាសាធារណៈប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំង មានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ទៅលើភាពក្រីក្រផងដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់យ៉ាងច្បាស់ពីផលវិបាកទាំង នេះសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ។ ក្នុងន័យនេះ**គោលនយោបាយប្រជាជន**របស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺសំដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន និងសំរេចអោយបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់ កម្ពុជា ។

តារាង៦៖ ដៃគូនៃការអភិវឌ្ឍន៍

៩០- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ការពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយអង្គការអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ក្នុងនោះ រួមមាន ភាពជាដៃគូជាមួយនឹងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយវិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល គឺជាអាទិភាពខ្ពស់ បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយសហគមន៍អ្នកផ្តល់ ជំនួយ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់មហាសន្និបាតនៃអង្គការ សហប្រជាជាតិ គោលការណ៍របស់គណកម្មការជំនួយដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ (DAC) នៃអង្គការសហប្រតិបត្តិការ សេដ្ឋកិច្ចនិងអភិវឌ្ឍន៍ (OECD) ក៏ដូចជាការផ្តួចផ្តើមគំនិតនានារបស់ធនាគារពិភពលោក និងកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍សហប្រជាជាតិ (UNDP) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹង «*វេទិការាជរដ្ឋាភិបាល- ផ្នែកឯកជន*» អោយក្លាយទៅជាយន្តការនៃភាពជាដៃគូរវាងវិស័យសាធារណៈ និងវិស័យឯកជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព កាន់តែខ្ពស់ជាងមុន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋ និងសង្គមស៊ីវិល ដោយឈរលើ គោលការណ៍នីតិវិធី ដើម្បីពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សិទ្ធិសេរីភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការគោរព

ច្បាប់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់ទុកថាសង្គមស៊ីវិលត្រូវមានតួនាទីជាដៃគូមួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការកសាងប្រទេសជាតិ ។ ក្នុងទស្សនៈនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលលើកទឹកចិត្តតាមគ្រប់រូបភាពចំពោះអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសមាគមស្របច្បាប់នានា ដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពបំរើផលប្រយោជន៍ប្រជាពលរដ្ឋនៅទូទាំងប្រទេស ។ រាជរដ្ឋាភិបាលស្វាគមន៍ការចូលរួមរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក្នុងដំណើរការស្តារ និងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ច និងការគាំពារលើកស្ទួយការអនុវត្តន៍លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ។ ក្នុងស្មារតីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញការបង្កើត និងអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនិងសមាគម ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនិងស្ថាប័ននិងអង្គការពាក់ព័ន្ធ ។

៩១- នៅក្នុងនីតិកាលទី៣នេះ បញ្ហាប្រឈមសំខាន់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ គឺការកំណត់អោយបាននូវអភិក្រមសំរាប់អនុវត្ត ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ជំនួយ ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលស្នើអោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ត្រូវរួមគ្នាផ្តល់ជំនួយរបស់ខ្លួន ជាមួយនិងបណ្តាអាទិភាពអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា និងធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃការអនុវត្តន៍ដោយផ្អែកតាមបណ្តាគោលការណ៍ និងការណែនាំទាំងឡាយដែលបានឯកភាពក្នុងកិច្ចប្រជុំអន្តរជាតិ ពិសេស កិច្ចប្រជុំរបស់អង្គការសំរាប់សហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចនិងអភិវឌ្ឍន៍ (OECD/DAC) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ថា ការប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងជំនួយ និងការបង្កើនសុខដុមនីយកម្មក្នុងការអនុវត្តន៍របស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ មិនត្រឹមតែអាចពង្រឹងភាពជាម្ចាស់ក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ វាក៏ជាមធ្យោបាយមួយសំរាប់បង្កើនការងារសំរាប់ស្រូវ និងប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយផងដែរ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏ជំរុញអោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍រៀបចំការផ្តល់ជំនួយតាមអភិក្រមគ្រប់គ្រងតាមកម្មវិធីតាមវិស័យ (Program/Sector Based Approach) ដែលមិនត្រឹមតែអាចកាត់បន្ថយចំនួនគំរោងទោល (Stand-Alone Project) ដែលនេះជាអំរែកយ៉ាងធ្ងន់ មកលើសមត្ថភាពខាងស្ថាប័នប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាអាចជួយតំរូវការប្រើប្រាស់ជំនួយអោយចំគោលដៅផងដែរ ។

៩២- យន្តការនៃក្រុមការងារត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ឆ្នាំ១៩៩៩ ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តន៍កម្មវិធីកំណែទម្រង់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពគ្នាកែសំរួលឡើងវិញនូវរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រុមការងារទាំងនេះ សំដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃក្រុមការងារទាំងនេះ និងដើម្បីធានាអោយមានសង្គតិភាពជាងមុន ក្នុងរាល់សកម្មភាពប្រតិបត្តិការរបស់ជំនួយ ។ គោលការណ៍សំខាន់ៗនៃដំណើរការកែសំរួលនេះ ត្រូវបានអនុម័តយកដោយសម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀមពិគ្រោះយោបល់ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពបង្កើតក្រុមការងារចំរុះចំនួន១៧នៅតាមវិស័យនានា ។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀម នាថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានកំណត់ភារកិច្ចបន្ទាន់មួយចំនួន ដែលក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវអនុវត្តចាប់ពីពេលនេះរហូតដល់កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់នាដើមខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ។

- ១- ដៃគូទាំងសងខាងត្រូវសហការគ្នាជំរុញការរៀបចំបញ្ចប់ជាបន្ទាន់ អំពីសមាជិកភាពរបស់ក្រុមការងារនីមួយៗ និងលក្ខខណ្ឌយោងសំរាប់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចំរុះនីមួយៗ ។
- ២- ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តន៍លក្ខខណ្ឌទាំង៩ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាអនុវត្ត ក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ កន្លងមក ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈម និងបញ្ហាសេសសល់ដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត ។ របាយការណ៍របស់ក្រុមការងារនីមួយៗនឹងត្រូវច្របាច់បញ្ជាក់ជាឯកសារតែមួយ ដែលត្រូវលើកបង្ហាញក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ខាងមុខនេះ ។
- ៣- ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនីមួយៗត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យនានា (Benchmarks) សំរាប់កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៤ ខាងមុខនេះ ពិនិត្យនិងអនុម័ត ។

៩៣- ទន្ទឹមនឹងនេះ ដើម្បីធានាអោយមានការសំរួលរវាងក្រុមការងារបច្ចេកទេសបច្ចេកទេសចំរុះទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពគ្នាបង្កើត «គណៈកម្មាធិការសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ» (Government-Donor Coordination Committee-GDCC) ដែលមានភារកិច្ចផ្តល់ការណែនាំក្នុងកិច្ចការយោបាយ (Policy Guidance) កំណត់អាទិភាព និងស្នើរធានាការសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហានានាដែលក្រុមការងារបច្ចេកទេសបានលើកឡើង ។ «គណៈកម្មាធិការសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ» មានលេខាធិការដ្ឋានមួយសំរាប់ជួយការងាររបស់ខ្លួន ។ លេខាធិការដ្ឋាននេះ មានទីតាំងនៅគណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា/ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ។

៩៤- ចំពោះសុខដុមនីយកម្ម និងការតម្រូវសកម្មភាពផ្តល់ជំនួយដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពជំនួយ កម្ពុជាបានសំរេចវឌ្ឍនភាពសំខាន់ៗមួយចំនួនក្នុងឆ្នាំកន្លងមក ទាំងលើធាតុអន្តរជាតិ និងនៅក្នុងប្រទេស ។ នៅលើវេទិកាអន្តរជាតិ ក្រុមដឹកនាំការងារស្តីអំពីសុខដុមនីយកម្មរបស់ OECD/DAC បានចេញផ្សាយកំរងឯកសារស្តីពីការអនុវត្តន៍ល្អរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ (Good Donor Practices Papers) ដែលឯកសារទាំងនេះត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមនៅក្នុងវេទិកាជាន់ខ្ពស់ (High Level Forum) ដោយមានការចូលរួមពីតំណាងប្រទេសនិងស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគី និងទ្វេភាគី តំណាងមកពី IMF និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ និងពីបណ្តាប្រទេសជាដៃគូដទៃទៀត នៅក្រុងរ៉ូមនៃប្រទេសអ៊ីតាលី កាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ។ វេទិកាជាន់ខ្ពស់នេះបានថ្លែងសេចក្តីប្រកាសមួយ ដែលមានឈ្មោះថាសេចក្តីប្រកាសក្រុងរ៉ូម (Rome Declaration) ក្នុងនោះ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់បានប្តេជ្ញាគាំទ្រកិច្ចប្រឹងប្រែងក្នុងការធ្វើសុខដុមនីយកម្ម ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់ជំនួយ ។

៩៥- រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំផែនការសកម្មភាព សំរាប់អនុវត្តការប្តេជ្ញាចិត្ត ដែលបានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសក្រុងរ៉ូម ។ ផែនការសកម្មភាពនេះនឹងបង្ហាញជូននៅក្នុងរបាយការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពី «ការកសាងភាពជាដៃគូដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍- បច្ចុប្បន្នភាព» ។ ក្នុងការអនុវត្តន៍ផែនការសកម្មភាពនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួល

ស្គាល់នូវបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ។ បញ្ហាប្រឈមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយគឺ គម្លាតរវាងគោលនយោបាយសុខដុមនីយកម្ម ដែលបានព្រមព្រៀងនៅក្នុងកិច្ចសន្យាជាតិ និងសកម្មភាពចាំបាច់ដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីផ្លាស់ប្តូរបែបបទ អនុវត្តន៍ និងតវិយាបថរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយដែលកំពុងបំពេញភារកិច្ចនៅក្នុងប្រទេសដែលជាដៃគូរបស់ខ្លួន ។ ស្ថាប័នកណ្តាលនៃប្រទេសផ្តល់ជំនួយមួយចំនួនបានរៀបចំរួចហើយ នូវផែនការសកម្មភាពដើម្បីធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃការផ្តល់ជំនួយរបស់ពួកគេ ស្របតាមគោលការណ៍របស់ OECD/DAC ។ តាងនាមអោយ រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាបានស្នើអោយក្រុមដឹកនាំការងាររបស់OECD/DAC ថែករំលែក មិនត្រឹមតែផែនការសកម្មភាពជាមួយប្រទេសជាដៃគូរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងស្នើសុំអោយធ្វើការតាម ដានយ៉ាងម៉ត់ចត់ និងរាយការណ៍ជាទៀងទាត់ដល់ប្រទេសជាដៃគូថែមទៀតផង ពិសេសលើបញ្ហាដូចជា ៖

- កិច្ចការចែករំលែកផ្សព្វផ្សាយនូវផែនការសកម្មភាព ដែលបានរៀបចំឡើងដោយស្ថាប័នកណ្តាលរបស់ ប្រទេសផ្តល់ជំនួយ និងទិសដៅការកណ្តាលនៃស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគី ជាមួយនឹងការិយាល័យ របស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។
- ការណែនាំច្បាស់លាស់ស្តីពីការអនុវត្តន៍ផែនការសកម្មភាព ពីស្ថាប័នកណ្តាលរបស់ប្រទេសផ្តល់ជំនួយ និងស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគី មកដល់ការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។
- ការប្រតិបត្តិកម្មអំណាចក្នុងការអនុវត្តន៍ផែនការសកម្មភាព ពីស្ថាប័នកណ្តាលរបស់ប្រទេស ឬស្ថាប័ន កណ្តាលការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។

៩៦- នៅថ្នាក់ជាតិ ក្រុមការងារដើម្បីភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយដែលត្រូវបានបង្កើត តាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កាលពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី ៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ បានប្រឹង ប្រែងបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការងាររបស់ OECD/DAC ផង និងពិនិត្យមើលពី បញ្ហាសុខដុមនីយកម្ម នៅក្នុងបរិការប្រទេសកម្ពុជាផង ។ ក្រុមការងារដើម្បីភាពជាដៃគូបានធ្វើការសិក្សាពា ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានចាំបាច់នានា សំរាប់ស្វែងរកដំណោះស្រាយលើបញ្ហាសុខដុមនីយកម្មនៅកម្ពុជា ។ ការ សិក្សាទាំងនេះផ្តោតជាសំខាន់លើបញ្ហាបី គឺ៖ ទី១- ការប្រតិបត្តិស្តីពីការកសាងសមត្ថភាពរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា ។ ទី២- ការអនុវត្តន៍និងបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានក្នុងការគ្រប់គ្រងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ ។ និងទី៣- ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ការសិក្សាទី១ និងទី២ ត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ ។ ចំណែកសេចក្តីប្រាងការសិក្សាទីបី ក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ផងដែរ ។ ការសិក្សាអំពី ការកសាងសមត្ថភាពកំពុងត្រូវបានពិភាក្សា រវាងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ដើម្បីឯកភាពក្នុងការផ្តល់អនុសាសន៍សំរាប់រៀបចំផែនការសកម្មភាព ដើម្បីអនុវត្តអនុសាសន៍ទាំងនោះ ។

៩៧- ដើម្បីជំរុញបន្ថែមភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងវិស័យឯកជន វេទិការាជរដ្ឋាភិបាលនិងវិស័យឯកជន ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩ ។ ដូចបានជំរាបខាងដើម យន្តការពិគ្រោះយោបល់រវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងវិស័យឯកជនត្រូវបានពង្រឹងបន្តបន្ថែមទៀត តាមរយៈការបង្កើតឡើងនូវគណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារ សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ដែលគាំទ្រដោយអនុគណៈកម្មការបី ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារសំរាប់

ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន រួមជាមួយនឹងអនុគណៈកម្មការទាំងបីនេះ នឹងបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយមាន កិច្ចសហការជាមួយនឹងបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដែលមានបំណងជួយកម្ពុជាអភិវឌ្ឍន៍វិស័យនេះ ដោយឈរលើ គោលការណ៍អភិក្រមតាមវិស័យ ។

៩៨- រាជរដ្ឋាភិបាលមានជំនឿថា សង្គមស៊ីវិលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការតាមដានពីវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅកម្ពុជា ជាផ្នែក មួយនៃសង្គមស៊ីវិល ចំណែកអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិជាផ្នែកមួយនៃសង្គមស៊ីវិលអន្តរជាតិដែរ ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអាចរួមចំណែកយ៉ាងធំធេងដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈបទពិសោធន៍ ក្នុងកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍របស់ពួកគេ ។ ហេតុដូច្នេះនេះ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការ សំដែងអំពីតម្រូវការរបស់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះអោយដល់អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានលើកទឹកចិត្តអោយសមាគមពាណិជ្ជករ សមាគមជនជាតិភាគតិច សមាគមកសិករ ក្នុងការចូលរួម ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍គំនិតផ្តួចផ្តើមនានាសំរាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ដើម្បីផ្តួចផ្តើមគំនិតអោយបាន ចំទិស យើងក៏ត្រូវពង្រឹងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ចូលរួមក្នុងដំណើរការ ទាំងនេះ ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ ការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់សភាជាតិក្នុងដំណើរការតាមដាន ក៏ជាតម្រូវការ ចាំបាច់ផងដែរ ។

តម្រូវការហិរញ្ញវត្ថុប្បទាន និងទិសដៅក្រៅគណៈកម្មការសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៩៩- ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាតាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច គឺជាអាទិភាព ខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ** របស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទីបីនៃរដ្ឋសភា មានគោលដៅចម្បង ជំរុញលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ការដោះស្រាយការងារសំរាប់ពលករកម្ពុជា ការធានា សមធម៌ និងយុត្តិធម៌សង្គម និងការលើកស្ទួយប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យសាធារណៈ តាមរយៈផែនការសកម្មភាព អភិបាលកិច្ច និងកំណែទម្រង់ស៊ីជម្រៅនិងប្រទាក់ក្រឡាគ្នាក្នុងគ្រប់ផ្នែក- គ្របវិស័យ ។ **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ** ជ្រើសរើសចេញនូវសមាសធាតុសំខាន់ៗពី «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍កម្ពុជា (CMDGs)» «ផែនការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ៥ ឆ្នាំ ២០០១-២០០៥» ពី «យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៣-២០០៥» និងពីគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការនិងកម្មវិធីកំណែទម្រង់សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយទាំងនេះនឹងត្រូវសំរេចអោយបាន តាមរយៈការអនុវត្តន៍កម្មវិធីវិនិយោគ សាធារណៈអាទិភាព (PIP) ដែលជាឧបករណ៍មួយក្នុងការអនុវត្តន៍អោយបានសំរេចនូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោល នយោបាយទាំងនេះ ។ កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំសំរាប់រយៈពេលពេញឆ្នាំ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង អំពីតម្រូវការអាទិភាពជាក់ស្តែង ។ បណ្តាកម្មវិធីនិងគំរោងនៃកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនឹងទទួលបានការ គាំទ្រហិរញ្ញប្បទានពីថវិការដ្ឋ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។ កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនេះរួមមាន បណ្តាកម្មវិធីនិងគំរោងអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលកំពុងអនុវត្ត និង/ឬដែលនឹងត្រូវអនុវត្តនៅតាម

វិស័យនិមួយៗ ព្រមទាំងជាប្រភពព័ត៌មានដ៏សំខាន់ សំរាប់វិភាគនិងថវិការដ្ឋ ក៏ដូចជាសំរាប់កៀងគរជំនួយ ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។

១០០- បច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងអនុវត្តនូវវិធានការនានា សំដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ។ លទ្ធផលជាក់ស្តែងដែលបានមកពីការចរចាកំណត់ពេលសងបំណុល ដែលកម្ពុជាបានខ្ចីពីសហរដ្ឋអាមេរិក និងសហភាពរុស្ស៊ីកាលពីទសវត្សរ៍ទី ៧០ និង៨០ នឹងបង្កើនបន្ទុកការប្រាក់បំណុលមកលើការគ្រប់គ្រង ចំណូលក្នុងស្រុករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីលើកំពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការ និងកាត់បន្ថយ បន្ទុកដល់ប្រជាពលរដ្ឋស្រុកក្រោយទៀត រាជរដ្ឋាភិបាលសូមស្នើអោយបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ពិចារណាពីលទ្ធភាពផ្តល់ជំនួយឥតសំណងដើម្បីអភិវឌ្ឍវិស័យសង្គមកិច្ច ដោយរួមទាំងវិស័យសុខាភិបាល និងអប់រំ ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស និងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងដាក់កំរិតការប្រើប្រាស់កំរិត សម្បទាន សំរាប់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ណាដែលអាចផ្តល់លទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ចមកវិញភ្លាមៗ សំរាប់សង ការប្រាក់ និងកាតព្វកិច្ចបំណុល ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនលើកទឹកចិត្តដល់ការអនុវត្តកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយណា ដែលប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានជាក់ចិត្តានលក្ខណៈសម្បទានឡើយ ។

១០១- ក្នុងបណ្តាឆ្នាំកន្លងមក ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេសបានគាំទ្រដល់កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនេះ ។ ក្នុងកិច្ចប្រជុំ ពិគ្រោះយោបល់ទាំង៦លើកកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំប្រឹងប្រែងកៀងគរជំនួយបរទេស ប្រមាណ ៥០០លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំ សំរាប់អនុវត្តគំរោងកំពុងដំណើរការនិងគំរោងថ្មីៗ ។ ដោយសារការងារ អាទិភាពដែលស្នើឡើងដោយបណ្តាក្រសួងនានា មានចំនួនច្រើនសន្លឹកសន្ធាប់ រាជរដ្ឋាភិបាលជួបប្រទះនឹង ការលំបាកក្នុងការកំរិតតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានរបស់ខ្លួនអោយស្ថិតក្នុងកំរិតដូចមុនៗបានឡើយ ។ តម្រូវការ ហិរញ្ញប្បទានសុំសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំពុងដំណើរការ និងកម្មវិធីថ្មី ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ២០០៥-២០០៧ មានប្រមាណ១.៩៣៧,៦លានដុល្លារអាមេរិក ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ប្រភពធនធានផ្ទាល់ចំនួន ២៩០,៤លានដុល្លារអាមេរិក សំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ទាំងនេះ ។ ទន្ទឹមនេះ យើងក៏ត្រូវការហិរញ្ញប្បទានចំនួន ១៥០លានដុល្លារអាមេរិក សំរាប់ទ្រទ្រង់ថវិកា និងចំនួន៦៦លានដុល្លារអាមេរិកទៀត សំរាប់ទ្រទ្រង់ជញ្ជីង ទូទាត់ផងដែរ ។ ដូចនេះ **តម្រូវការចំនួនសរុបហិរញ្ញប្បទានសុំសំរាប់បរិច្ឆេទ ១.៨៦៣,២លានដុល្លារអាមេរិក** ពី ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ សំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំខាងមុខ ពោលគឺ ៦២១,១លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួនបានសន្យាផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានរួចហើយ ចំនួន១.០៦២,៦លានដុល្លារអាមេរិក សំរាប់អនុវត្ត កម្មវិធីអាទិភាពទាំងនេះ ។ ដូចនេះ **រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវស្វែងរកការគាំទ្របន្ថែមទៀតចំនួន ៨០០,៦ លានដុល្លារអាមេរិក ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន ។**

ជំពូកទី១
សេចក្តីផ្តើម

- ១- ក្នុងរយៈពេលជាច្រើនទសវត្សរ៍កន្លងមក កម្ពុជាបានចំណាយពេលវេលា និងបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីស្តារ និងកសាងប្រទេសឡើងវិញ ពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរបបប្រល័យពូជសាសន៍ និងសង្គ្រាមរ៉ាំរ៉ៃ ទម្រាំសម្រេចបាននូវសុខសន្តិភាពពេញលេញ ស្ថិរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចរឹងមាំ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៩មក ។ កន្លងមក យើងបានអនុវត្តកម្មវិធី កំណែទម្រង់គ្រប់វិស័យ ដោយបានឆ្លងកាត់ការលំបាក និងឧបសគ្គធំតូចច្រើនរាប់មិនអស់ ។ យើងបន្តសំរេច បាននូវវឌ្ឍនភាពក្នុងការឆ្លងកាត់អន្តរកាលពីសេដ្ឋកិច្ចបែបផែនការចាប់ពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំទី៨០ មកបង្កើតបាន នូវប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដ៏រស់រវើក ព្រមទាំងបង្កើតបានលក្ខខណ្ឌល្អប្រសើរ សំរាប់ស្តារនិងអភិវឌ្ឍប្រទេស នៅលើគ្រប់វិស័យ សំដៅដឹកនាំកម្ពុជាលើមាតិកាដ៏វែងមួយ ឈានទៅសំរេចគោលដៅក្នុងការកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។

- ២- តាមការអនុវត្តន៍យ៉ាងបូរផ្តាច់ឥតរាថយនូវ **«យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ»** រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី២ នៃរដ្ឋសភាកន្លងមកនេះ បានបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានអនុគ្រោះ និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ និងគ្រប់គ្រាន់ ទាំងក្នុង និង ក្រៅប្រទេស សំរាប់អោយកម្ពុជាអាចបោះជំហានទៅមុខប្រកបដោយក្តីសង្ឃឹម និងជំនឿទុកចិត្តយ៉ាងមុតមាំ នៅលើមាតិកានៃកំណែទម្រង់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ជោគជ័យនៃការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រនេះ បានធ្វើអោយកម្ពុជា ឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលប្រែប្រួលយ៉ាងធំធេង ពីចំណុចមួយនៃផែនទីពិភពលោក ដែលប្រកបដោយភាព មិនច្បាស់លាស់ ដោយសារកលយុគសង្គ្រាម ជម្លោះផ្ទៃក្នុង អស្ថិរភាព និងភាពអន់ថយ ហើយក្លាយទៅជា ប្រទេសមួយដែលមានសុខសន្តិភាពពេញលេញ មានសុវត្ថិភាពនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម មានការគោរពលទ្ធិ ប្រជាធិបតេយ្យ គោរពសិទ្ធិនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ព្រមទាំងមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនិងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឆ្លងកាត់រយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ប្រសិនបើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសជឿនលឿននានា រាជ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានបង្ហាញដោយគ្មានការសង្ស័យថា កម្ពុជាពិតជាមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីចូល ប្រឡូកដោយស្មើភាព និងស្មើសិទ្ធិក្នុងកិច្ចការតំបន់ និងពិភពលោក ។ ប្រការទាំងនេះបានប្រែក្លាយទៅជា ការកើនឡើងនៃជំនឿទុកចិត្តមកលើប្រទេសកម្ពុជា ហើយផ្តល់ជាផលប្រយោជន៍មកវិញ តាមរយៈការកើន ឡើងនៃពាណិជ្ជកម្ម និងលំហូរនៃការវិនិយោគ និងភ្ញៀវទេសចរចូលមកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលជាកត្តាយ៉ាង សំខាន់សំរាប់ជួយបង្កើតការងារ និងបង្កើនចំណូលដល់ពលករកម្ពុជា ។

- ៣- ចំពោះវឌ្ឍនភាពដ៏គួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងវិស័យសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិ រយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះ រួមមាន៖ ការអនុវត្តន៍បណ្តាគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមដោយផ្តោតទៅលើអ្នកក្រីក្រ ការរក្សាបាន នូវស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច កំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ការបន្តអនុវត្តលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ពង្រឹងនីតិវដ្ត និងអភិបាលកិច្ចល្អ ការកែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការនិងសំណូមពររបស់

ប្រជាជន ។ កិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងអស់នេះត្រូវបានអនុវត្ត ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន និងដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។ ទោះបីមានការខិតខំប្រឹងប្រែង ហើយទទួលបានជោគជ័យក្នុងជំហានដំបូងយ៉ាងណាក្តី ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលមិនអាចជៀសផុតពីការខ្វះខាតបានឡើយ ។ ជាក់ស្តែង រចនាសម្ព័ន្ធផលិតកម្មរបស់ជាតិយើងដែលនៅមានទំហំតូច ហើយច្រើនប្រមូលផ្តុំនៅតាមតំបន់មួយចំនួន ត្រូវតែពង្រីក និងធ្វើពិពិធកម្ម ដើម្បីធានាកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ ទោះបីជាយើងបានអនុវត្តយន្តការ និងនីតិវិធីមួយចំនួនសំរាប់គ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៤ ដើម្បីបង្កើនចំណូលរដ្ឋក៏ដោយ ក៏យន្តការនិងទំរង់ការមួយចំនួននៅពុំទាន់ចាប់ដំណើរការអោយបានពេញលេញនៅឡើយ ព្រោះការប្រើឥទ្ធិពលមិនស្របគ្នាបានប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់ទិសដៅបង្កើនចំណូល និងកែលំអរវិភាជន៍ចំណាយសាធារណៈ ។ ក្រសួងជំនាញមួយចំនួននៅពុំទាន់មានយន្តការទំនាក់ទំនង និងសំរបស់រួលនៅឡើយ ។ ទន្ទឹមនេះដើម្បីពង្រឹងនីតិវិធី រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ថ្មីៗ ហើយកំពុងរង់ចាំការផ្តល់ សច្ចាប័នពីស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ។ លើសពីនេះ ការរៀបចំ និងកែទំរង់ឡើងវិញនូវបរិធានតុលាការមួយអោយ រឹងមាំ គឺជាការចាំបាច់ ។ ចំពោះការផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិ ទោះបីអ្នកផ្តល់ជំនួយភាគច្រើនបានផ្តល់ជំនួយ យ៉ាងថ្លៃថ្នា ដែលមានខ្លះជាលក្ខណៈមនុស្សធម៌ក្តី ក៏នៅមានប្រទេសផ្តល់ជំនួយមួយចំនួនបានភ្ជាប់ការផ្តល់ជំនួយទៅនឹងលក្ខខណ្ឌខ្លះៗ មិនសមហេតុសមផល ទាំងទិដ្ឋភាពបច្ចេកទេស ទាំងទិដ្ឋភាពនយោបាយ ។ សរុបមក ទន្ទឹមនឹងសមិទ្ធផលដែលសំរេចបានកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភាមានភារកិច្ចដោះស្រាយបណ្តាបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ។

៤- សំរាប់រយៈពេលវែងខាងមុខ បញ្ហាប្រឈមចម្បងបំផុតចំពោះកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីអភិវឌ្ឍគឺការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនដែលមានកំណើនខ្ពស់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ច្បាស់ និងបានចាត់ទុកភាពក្រីក្រថាជាការខាតបង់ខាងសេដ្ឋកិច្ចដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ និងជាការដែលមិនអាចទទួលយកបានខាងសីលធម៌ ដែលអាចនាំទៅដល់ការបែកបាក់សង្គមជាតិ ។ ដើម្បីសំរេចគោលដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រដែលបានដាក់ចេញ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រកាសយុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដែលមានគោលដៅជាចម្បងដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- ការពង្រឹងសន្តិភាព សន្តិសុខ ស្ថិរភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម តាមរយៈវិធានការជាក់ស្តែងនានាសំដៅលើកស្ទួយនីតិវិធី ការពារសិទ្ធិមនុស្ស និងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ដើម្បីបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថាននយោបាយ និងសន្តិសុខ ដែលអនុគ្រោះសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង ។
- ទី២- ការធានាអោយបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ក្នុងរយៈពេលវែង ក្នុងអត្រាខ្ពស់ ពី ៦ ទៅ ៧% ក្នុងមួយឆ្នាំ ។
- ទី៣- ការបែងចែកផ្ទៃដីនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយសមធម៌ រវាងអ្នកមាន និងអ្នកគ្មាន រវាងទីក្រុង និងជនបទ និងរវាងស្ត្រីនិងបុរស ។
- ទី៤- ការធានាការគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាព បរិស្ថាននិងធនធានធម្មជាតិ ។

៥- ការបោះឆ្នោតនាថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ កន្លងមក ត្រូវបានបណ្តាអ្នកសង្កេតការណ៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ ទទួលស្គាល់ថា ជាការបោះឆ្នោតមួយសេរី យុត្តិធម៌និងត្រឹមត្រូវ មានតំលាភាព និងអាចទទួលយកបាន ហើយរដ្ឋសភានិងរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីត្រូវបានប្រសូតឡើង ស្របតាមឆន្ទៈរបស់ប្រជាជន ។ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជាបានឈានចូលកាន់អំណាចក្នុងនីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា ស្របទៅតាមឆន្ទៈរបស់ប្រជាស្រ្ត ជាមួយ នឹងការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីបំរើនូវឧត្តមប្រយោជន៍របស់ប្រទេសជាតិមាតុភូមិ និងឆ្លើយតបទៅ នឹងសំណូមពរ និងសេចក្តីត្រូវការទាំងឡាយរបស់ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលតាម រយៈសម្លេងឆ្នោតផ្តល់ការទុកចិត្តនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការបោះឆ្នោតប្រជាធិបតេយ្យ ដោយសេរី និងយុត្តិធម៌ ។ បន្ទាប់ពីឡើងកាន់កាប់ការងារភ្លាមមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំ «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» **ដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាពនៃកម្ពុជា** ដែលនឹងដើរតួជាឧបករណ៍ដ៏សំខាន់សំរាប់ទ្រទ្រង់ការអនុវត្តន៍ «**កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា**» ។ **សម្តេច ហ៊ុន សែន** នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានឧទ្ទេសនាម «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» នេះ នៅក្នុងឱកាសបើក កិច្ច ប្រជុំលើកទី១របស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាថ្ងៃទី ១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ។

៦- «**យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ**» នេះ គឺជារបៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ច ដែលជាការបន្តសកម្មភាព និងការបន្តពង្រឹងនូវ សមិទ្ធផលនានា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាសំរេចបានក្នុងនីតិកាលទី ២ តាមរយៈការអនុវត្តន៍ **យុទ្ធសាស្ត្រ ត្រីកោណ** និងការជ្រើសរើសចេញនូវសមាសធាតុសំខាន់ៗពី «**គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ (MDGs)**» «**ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ៥ ឆ្នាំ ២០០១-២០០៥**» របស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ពី «**យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៣-២០០៥**» និងពីគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការនិងកម្មវិធីកំណែទម្រង់ សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ គោលដៅចម្បងនៃរបៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ច គឺការកែលម្អ និងការបង្កើនសមត្ថភាពរបស់ ស្ថាប័នសាធារណៈ លើកស្ទួយអភិបាលកិច្ចល្អ និងធ្វើទំនើបកម្មរចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ដើម្បីគោលដៅ ជំរុញលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច បង្កើតការងារជូនប្រជាពលរដ្ឋ ធានាសមធម៌ក្នុងសង្គម និងបង្កើន ប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យសាធារណៈ ព្រមទាំងរក្សាការពារសម្បត្តិធម្មជាតិ និងសម្បត្តិវប្បធម៌ជាតិ ។ យុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណគឺជាឧបករណ៍សំរាប់ទ្រទ្រង់ការអនុវត្តន៍ «**កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់ នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា**» ដែលបានឯកភាពមតិជាឯកឆន្ទៈរវាងគណបក្សផ្សេងៗទាំងពីរក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

៧- រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា កម្ពុជានៅមានផ្លូវដ៏វែងអន្តាយសំរាប់ធ្វើដំណើរទៅមុខ ហើយត្រូវពុះពារ ឆ្លងកាត់ឧបសគ្គរាបមិនអស់ថែមទៀត ដើម្បីសំរេចបាននូវវឌ្ឍនភាពប្រកបដោយចីរភាព និងវិបុលភាព ដ៏រុងរឿងឡើងថ្កានជូនប្រទេសជាតិ និងប្រជាជន ។ ក្នុងន័យនេះ ការខិតខំដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ ប្រជាជនតាមកិច្ចប្រឹងប្រែងប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្ម នៅតែជាគោលដៅដ៏ចម្បងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា ។ ពិតណាស់ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា គ្រប់បញ្ហានៃភាពក្រីក្រ ពុំអាច នឹងត្រូវបានដោះស្រាយរួចស្រេចបាច់អស់ ក្នុងរយៈពេលតែមួយថ្ងៃ ឬមួយខែ ឬមួយឆ្នាំនោះឡើយ ។ ក៏ប៉ុន្តែ

ដោយមានកម្មវិធីច្បាស់លាស់ និងដោយមានការខិតខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាយ៉ាងឥតសំចៃពីបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធ រាជរដ្ឋាភិបាលប្រាកដជាអាចធ្វើអោយមានការផ្លាស់ប្តូរជាវិជ្ជមានយ៉ាងច្រើន ក្នុងការលើកស្ទួយកិរិយាភាព របស់ប្រជាជនក្នុងរយៈពេល៤ឆ្នាំខាងមុខ ។ តាមរយៈការអនុវត្តន៍នូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងបន្តជំរុញអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងមជ្ឈតបំផុត នូវកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងឡាយ ដែលមានលក្ខណៈកាន់ តែទូលំទូលាយ និងកាន់តែស៊ីជម្រៅឡើង ពីព្រោះកំណែទម្រង់គឺជាកិច្ចការស្នាក់នៅរបស់រដ្ឋបាល ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចកំណត់ប្រព័ន្ធនៃការអភិវឌ្ឍន៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភានេះ ថាជា **«រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព»** ។

៨- ឯកសារជំហរនេះគឺជាលទ្ធផលនៃកិច្ចដំណើរការមួយយ៉ាងវែងនៃកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ និងការសម្របសម្រួល អន្តរក្រសួងជាច្រើនលើកច្រើនសារ ចាប់ពីខែមេសាដល់ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ ។ បន្ថែមលើការវិភាគ និងសំណើ ដែលបានវែកញែកក្នុងឯកសារជំហរនេះ ក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធបានរៀបចំឯកសារដោយឡែកបន្ថែមទៀត ផងដែរ ។ ឯកសារជំហរនេះបានបង្ហាញអំពីបណ្តាអាទិភាពនិងប្រភពធនធាន ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្តេជ្ញា សំរាប់រយៈពេលខ្លី និងរយៈពេលមធ្យមដើម្បីអនុវត្តអោយបានសំរេចដោយជោគជ័យនូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបំពេញកាតព្វកិច្ច និងបុណ្យខ្ពង់ខ្ពស់ទាំងឡាយសំរាប់កំណែទម្រង់ ដើម្បី ជំនះអោយបាននូវបញ្ហាប្រឈមនាពេលអនាគត ។

៩- ឯកសារជំហរនេះនឹងបង្ហាញអំពីបណ្តាសមិទ្ធផលដែលរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបាន បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះ យោបល់ នៅរាជធានីភ្នំពេញ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ កន្លងមក ។ ឯកសារនេះបានផ្តល់ព័ត៌មានដែលមាន លក្ខណៈបច្ចុប្បន្នភាពស្តីពីលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយ ស្ថានភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច រូបិយវត្ថុ និង សារពើពន្ធ និងការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ។ ជំពូកបន្ទាប់នៃឯកសារជំហរនេះនឹងបង្ហាញអំពីព័ត៌មានសំខាន់ៗ ស្តីពីយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ជំពូកទី៤ នឹងលើកអំពីវិធានការលំអិតជាក់ស្តែងមួយចំនួន ដែលត្រូវអនុវត្តតាមការដ្ឋានកំណែទម្រង់នីមួយៗ ដើម្បីសំរេចគោលដៅនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។ នៅជំពូកចុង ក្រោយ ឯកសារនេះនឹងបញ្ជាក់អំពីតួរការជំនួយបរទេស សំរាប់បំពេញបន្ថែមលើប្រភពធនធានក្នុងប្រទេស ដែលកម្ពុជាត្រូវការសំរាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្តន៍គំរោងវិនិយោគ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន ។

១០- រាជរដ្ឋាភិបាលសូមបញ្ជាក់ជូនសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយថា ប្រសិនបើគ្មានជំនួយទាំងនេះទេ កម្ពុជាមិនអាច សំរេចកិរិយាភាព និងសមិទ្ធផលទាំងនេះបានឡើយ ហើយប្រាកដជាមិនអាចជំនះរាល់ការលំបាកទាំងឡាយ ដែលកម្ពុជាបានជួបប្រទះក្នុងពេលអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់នានាក្នុងបណ្តាឆ្នាំខាងមុខឡើយ ។

ជំពូកទី២

សមិទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលចាប់ពី

កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២

១១- ចាប់តាំងពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ដែលបានប្រារព្ធជាជាលើកទី១ នៅរាជធានីភ្នំពេញ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២កន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានខិតខំ ប្រឹងប្រែងយ៉ាងច្រើន សំដៅឈានទៅសំរេចអោយ បាននូវគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រនានា ដែលមាន ចែងនៅក្នុងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ របស់ កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាយកអស់ កំលាំងកាយចិត្ត អនុវត្តតាមអនុសាសន៍ដ៏មាន សារៈប្រយោជន៍របស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា

សមិទ្ធផលសំខាន់ៗ
២.១- ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
២.២- ស្ថានភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច
២.៣- ស្ថានភាពរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធ
២.៤- ការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ
២.៥- កម្មវិធីអន្តរវិស័យ

ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកមុន ។ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ត្រូវបានរៀបចំ និងប្រកាសអោយអនុវត្តនាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ កំណែទម្រង់ក្នុងវិស័យសារពើពន្ធ និងធនាគារ ត្រូវបានអនុវត្តកាន់តែស៊ីជម្រៅ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ និងកំពុង ដាក់អោយអនុវត្ត យន្តការបែងចែកអំណាចដល់ថ្នាក់មូលដ្ឋានឃុំ- សង្កាត់ តាមរយៈការបោះឆ្នោតក្រុមប្រឹក្សា ឃុំ- សង្កាត់ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ កំពុងតែដំណើរការ និងពង្រឹងបន្ថែម យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និង តុលាការត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្ត ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយចីរភាពត្រូវបានពង្រឹងបន្ថែម តាមរយៈការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីធ្លី ច្បាប់ព្រៃឈើ និងច្បាប់ស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើ និងការ បង្កើនលទ្ធភាពរបស់ជនក្រីក្រក្នុងការនេសាទ អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈត្រូវបានពង្រីកគ្របដណ្តប់ លើចំណាយគ្រប់ក្រសួងនិងស្ថាប័នទាំងអស់ លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។ ច្បាប់វិនិយោគត្រូវបាន ធ្វើវិសោធនកម្មបន្ថែម ហើយអាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិបានចាប់ដំណើរការ ។ ចក្ខុវិស័យនិងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ វិស័យហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់រយៈពេល១០ឆ្នាំ២០០១- ២០១០ត្រូវបានអនុម័ត និងកំពុងអនុវត្ត ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម៥ឆ្នាំ២០០១- ២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្ត ។

១២- នៅក្នុងនីតិកាលទី២ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឆ្នាំ១៩៩៨- ២០០៣ ប្រទេសកម្ពុជាបានទទួលនូវសុខសន្តិភាព និង សុវត្ថិភាព ដែលពុំធ្លាប់មានក្នុងរយៈពេលកន្លងមក ។ សមិទ្ធផលដ៏ធំធេងមួយនៅក្នុងរយៈពេលនោះ គឺការ បោះឆ្នោតឃុំ- សង្កាត់ ដែលជាជំហានច្រើនមួយទៀតសំរាប់ពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងបានបង្ហាញអោយ ឃើញផងដែរអំពីការប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងម៉ោះមុត ក្នុងការអនុវត្តន៍ស៊ីជម្រៅនូវកិច្ចដំណើរការកំណែទម្រង់ ក្នុងគ្រប់ វិស័យនៅកម្ពុជា ។ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ថ្មីដែលត្រូវបានបង្កើតនេះ គឺជាការផ្តល់អំណាចដល់សហគមន៍ មូលដ្ឋាន ដែលជាសមាសភាគដ៏សំខាន់មួយនៃអភិបាលកិច្ចនៅតាមមូលដ្ឋាន ។ ការប្រគល់អំណាច និង ការផ្ទេរប្រភពធនធានដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន គឺជាដំណើរការប្រែប្រួលមួយដ៏សំខាន់សំរាប់ប្រជាជនកម្ពុជា ។

ដំណើរការនេះនឹងមិនត្រឹមតែបញ្ចេញនូវថាមពលដ៏ខ្លាំងក្លានៃការអនុវត្តនីយ័ត្តិការខាងហិរញ្ញវត្ថុ និងជំរុញយ៉ាងខ្លាំងក្លានូវការពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅតាមមូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះទេ ក៏ប៉ុន្តែវានឹងជួយពង្រឹងមូលធនសង្គមនៅតាមសហគមន៍មូលដ្ឋានទៀតផង ។ លើសពីនេះ វាជួយពង្រឹងបន្ថែមទៀតនូវស្ថិរភាពនយោបាយ និងសន្តិសុខ ដែលសុទ្ធតែជាប្រការមានសារៈសំខាន់បំផុត សំរាប់ការបោះជំហានទៅមុខរបស់កម្ពុជាឆ្ពោះទៅកាន់ការលើកកម្ពស់កំរិតជីវភាពរបស់ប្រជាជន ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងការសំរេចអោយបាននូវការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។

១៣- សមិទ្ធផលមួយទៀតក្នុងការពង្រឹងបរិស្ថានសន្តិភាព និងសន្តិសុខរបស់ប្រទេស គឺជោគជ័យនៃការបោះឆ្នោតសកលប្រកបដោយសេរី និងយុត្តិធម៌ នាថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ កន្លងមក ព្រមទាំងការបញ្ចប់ដោយជោគជ័យក្នុងការចរចាបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មី ។ ដំណើរការបោះឆ្នោតទាំងពីរលើកនេះនៅក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក បានពង្រឹងបន្ថែមនូវប្រពៃណីលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅកម្ពុជា ។

២.១- លទ្ធផលការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល

១៤- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពកំណត់វិស័យអាទិភាពមួយចំនួន ភ្ជាប់ជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យសំរាប់ការត្រួតពិនិត្យរួមគ្នា ។ កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកន្លងមក បានស្តែងចេញជាំវឌ្ឍនភាព គួរអោយកត់សំគាល់នៅក្នុងវិស័យជាច្រើន ។ គួរកត់សំគាល់ដែរថា បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតសកលនាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣មកការពន្យារពេលក្នុងការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាល រួមជាមួយនិងភាពមិនប្រាកដប្រជាមួយចំនួន បាននាំអោយមានការយឺតយ៉ាវជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងការបន្តពង្រឹងចលនការ ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី២ នៃរដ្ឋសភា ។ បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភានាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤រួចមក រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តអនុវត្តការប្តេជ្ញាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ក្នុងការដ្ឋានកំណែទម្រង់របស់ខ្លួន ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាការសង្ខេបអំពីវឌ្ឍនភាពតាមវិស័យអាទិភាព ចាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ទោះបីរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវជួបប្រទះបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក៏ដោយ ។

ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយ
<ul style="list-style-type: none"> - កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ និងអភិបាលកិច្ច - ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ - វិស័យសង្គមកិច្ច - ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និងកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ

២.១.១ កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ និងអភិបាលកិច្ច

កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ

១៥- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យមួយចំនួនត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ ៖
 ទី១- កាលបរិច្ឆេទច្បាស់លាស់ក្នុងការរៀបចំបញ្ចប់ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ។

ទី២- ការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ។

ទី៣- ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម ។

១៦- **កាលបរិច្ឆេទច្បាប់សំរាប់ការរៀបចំបញ្ចប់យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ** : រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តប្រកបដោយវឌ្ឍនភាពមួយចំនួនគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងកំណែទម្រង់វិស័យច្បាប់ និងតុលាការ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ដែលសហដឹកនាំដោយអតីតទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងចៅក្រមប្រធានតុលាការកំពូល ។ កាលពីខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ អង្គភាពសំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយមានការចូលរួមពីតំណាងមកពីស្ថាប័នសំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល បន្ទាប់មកក្នុងខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០២ អង្គភាពគ្រប់គ្រងគំរោងមួយក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីជួយការងារអង្គភាពសំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ ។ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធតុលាការ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការត្រូវបានរៀបចំបញ្ចប់ និងអនុម័តយល់ព្រមដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី កាលពីខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះមានគោលដៅជាសាវ័ន្ត ៧ ខាងក្រោម៖

- ទី១- លើកកម្ពស់ការការពារសិទ្ធិនិងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានរបស់បុគ្គល ។
- ទី២- កែលំអដំណើរការតាក់តែងច្បាប់ ។
- ទី៣- កែលំអការផ្តល់ព័ត៌មានលើបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យច្បាប់ និងតុលាការ ។
- ទី៤- កែលំអគុណភាពដំណើរការយុត្តិធម៌ និងសេវាតុលាការ ។
- ទី៥- ពង្រឹងការផ្តល់សេវាយុត្តិធម៌ ដូចជាអំណាចតុលាការ និងព្រះរាជអាជ្ញា ។
- ទី៦- ជំរុញអោយមានយន្តការដោះស្រាយទំនាស់ក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការ ។
- ទី៧- ពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នដែលគាំទ្រវិស័យតុលាការនិងយុត្តិធម៌ ។

១៧- ព្រមជាមួយគ្នានេះ សេចក្តីព្រាងផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការក៏ត្រូវបានរៀបចំ ។ ផែនការសកម្មភាពនេះបានក្លាយជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការដឹកនាំការងារកែទម្រង់នៅក្នុងសិក្ខាសាលាថ្នាក់ជាតិមួយ ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់អង្គភាពសំរួលអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយមានការចូលរួមពីក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ បន្ទាប់ពីសិក្ខាសាលាត្រូវបានបញ្ចប់ ការពិគ្រោះយោបល់ដ៏ទូលំទូលាយត្រូវបានធ្វើឡើង ដែលនាំទៅដល់ការរៀបចំផែនការអាទិភាពសំរាប់រយៈពេលខ្លី និងមធ្យម ។ ផែនការសកម្មភាពរយៈពេលខ្លី ២០០៤- ២០០៦ រួមមានចំណុចជាអាទិភាព ៣៣ ដែលគ្របដណ្តប់គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៧ខាងលើ ។ ផែនការសកម្មភាពរយៈពេលមធ្យមបានកំណត់អាទិភាព ២៧បន្ថែមទៀត ដែលត្រូវសំរេចអោយបានត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០០៨ ។ ផែនការសកម្មភាពទាំងនេះបានទទួលស្គាល់នូវដំណើរការដ៏រស់រវើកមួយ សំដៅសំរេចអោយបាននូវគោលដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រដែលបានកំណត់ឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ។

១៨- **ការកែសម្រួលរបបសម្ព័ន្ធនៃឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម :** វិសោធនកម្មលើច្បាប់ស្តីពីអង្គការ ចាត់តាំង និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ហើយ បច្ចុប្បន្ន កំពុងរង់ចាំការអនុម័តពីស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ។ ទន្ទឹមនេះដែរ ការកែសម្រួលរបបសម្ព័ន្ធនៃឧត្តម ក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រមកំពុងត្រូវបានដំណើរការ ជាមួយនឹងការបង្កើតអគ្គលេខាធិការដ្ឋានមួយ ដែល បច្ចុប្បន្នកំពុងពិនិត្យមើលពីតម្រូវការនានា សំរាប់ការប្រព្រឹត្តទៅដោយពេញលេញរបស់ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គ ចៅក្រម ។ នាខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចតំលើងប្រាក់បំណាច់ជូនចៅក្រម និងអយ្យការ តុលាការ ។ សាលាក្រឹមនៃអង្គចៅក្រម និងមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលអ្នកច្បាប់បាន និងកំពុងដំណើរការ ។ «តុលាការគំរូ» មួយត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅខេត្តកណ្តាល ដើម្បីសាកល្បងអនុវត្តនូវគំរូប្រតិបត្តិក្នុងការ ដោះស្រាយរឿងក្តី ព្រមជាមួយគ្នានេះ ទព្វសំភារៈតុលាការសំរាប់បំរើការចាំបាច់ដល់ការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ តុលាការគំរូ នឹងត្រូវបញ្ចប់ត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០០៦ ។ យើងកំពុងដំណើរការបង្កើតតុលាការឯកទេសមួយចំនួន ផងដែរ ដូចជាតុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការអនីតិជន និងតុលាការរដ្ឋបាល ។ ស្ថាប័នគាំទ្រស្វ័យ ដូចជា ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ ក្រសួងយុត្តិធម៌ និងយន្តការគាំទ្រកម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងតុលាការ ដូចជាអង្គភាពសំរាប់សម្រួលអចិន្ត្រៃយ៍ និងអង្គភាពគ្រប់គ្រងគំរោងកំពុងត្រូវបានពិនិត្យមើលឡើង វិញ និងពង្រឹងបន្ថែមទៀត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងតំរូវឱ្យធនធានសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទាំងនេះ ។ ប៉ុន្តែមកទល់ពេលនេះ ថវិកាសំរាប់ការងារនេះភាគច្រើនបានមកតែពីថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាលប៉ុណ្ណោះ ។

១៩- **ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈនៃចៅក្រម :** រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈរបស់ចៅក្រម និងច្បាប់អង្គការស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅរបស់អង្គតុលាការ ។ ពង្រាងច្បាប់ទាំងនេះគ្រោងនឹងដាក់ជូន ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិអនុម័តក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ស្របតាមអាទិភាពការងារដែលមានចែងក្នុងផែនការសកម្មភាពរយៈ ពេលខ្លី ។

២០- **សមិទ្ធផលផ្សេងៗទៀត** រួមមានការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីការការពារសិទ្ធិមនុស្ស ច្បាប់ស្តីពីការវិនិយោគ ច្បាប់ ពាណិជ្ជកម្ម និងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។ លើសពីនេះ ក្រម និងនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ព្រម ទាំងក្រម និងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌត្រូវបានរៀបចំ ហើយកំពុងពិនិត្យឡើងវិញដោយក្រុមប្រឹក្សាអ្នកច្បាប់ ដើម្បី ដាក់ស្នើជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋសភាជាតិ និងព្រឹទ្ធសភាពិនិត្យ និងអនុម័ត នាឆ្នាំ២០០៥ ។

២១- ទោះបីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាបានយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃការកែទម្រង់ប្រព័ន្ធតុលាការក៏ដោយ ក៏រហូតមក ដល់ពេលនេះ កំណែទម្រង់នេះបានទទួលការជួយឧបត្ថម្ភតិចតួចបំផុតពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ កំណែទម្រង់វិស័យ តុលាការត្រូវបានកំណត់ដោយ «ការអង្កេតបរិយាកាសវិនិយោគ» ថាជាការងារសំខាន់បំផុតមួយ សំរាប់ផ្តល់ នូវបរិយាកាសអំណោយផលដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន ។ ការបង្កើនលទ្ធភាពរបស់ជនក្រីក្រក្នុងការ ទទួលបានយុត្តិធម៌ និងសេវាតុលាការជាកត្តាសំខាន់មួយក្នុងការដោះស្រាយភាពអយុត្តិធម៌ លើកកំពស់ ទំនុកចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋលើច្បាប់ កែលំអស្ថានភាពរស់នៅ និងកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រលំបាកគោកយ៉ាក ។

២២- ភាពសុគតស្នាញនៃកំណែទម្រង់ច្បាប់និងតុលាការ ក៏បណ្តាលមកពីបរិស្ថានសង្គមរបស់កម្ពុជាផងដែរ ។ សង្គ្រាម រ៉ាំរ៉ៃ និងជំនឿផ្នែកជាងបីទសវត្សរ៍ បានបន្ទូលនូវស្លាកស្នាមអតីតកាលមួយដ៏តានតឹង ។ កំណើនយ៉ាង ឆាប់រហ័សនៃចំនួនប្រជាជនដែលមានវ័យក្មេង និងបំរែបំរួលដ៏ឆាប់រហ័សនៃសង្គម ដែលបណ្តាលមកពីការ រីកចម្រើននៃបច្ចេកវិទ្យា និងការចូលរួមក្នុងតំបន់និងពិភពលោក បាននាំអោយមានការប្រែប្រួលនូវឥលែ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូរសង្គម ។ សង្គមកម្ពុជាកំពុងឆ្លងកាត់ការផ្លាស់ប្តូរ ។ ព្រមជាមួយនេះ យើងមានអ្នកឯកទេស ច្បាប់កម្ពុជាមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលធ្វើអោយក្របខ័ណ្ឌច្បាប់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្នងាយទទួលរងនូវឥទ្ធិពល ពីសំណាក់អ្នកឯកទេសបរទេសដែលមកបំរើការនៅកម្ពុជា ។ នេះបណ្តាលអោយមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នា ដែលធ្វើអោយការអនុវត្តច្បាប់ជួបប្រទះនឹងឧបសគ្គយ៉ាងធំធេង ។ លើសពីនេះ ការអនុវត្តច្បាប់នៅតែជា បញ្ហាប្រឈមមួយ ពិសេសដោយសារកំរិតប្រាក់បៀវត្សទាប ។ ប្រការនេះពិតជាការលំបាកណាស់ក្នុងការ អនុវត្តច្បាប់អោយបានត្រឹមត្រូវ ច្បាស់លាស់ និងមានតំលាភាព នៅពេលដែលប្រាក់បៀវត្សរបស់មន្ត្រី អនុវត្តច្បាប់មានកំរិតទាបជាងកំរិតអប្បបរមានៃលំហូរជីវិតបាន ។

២៣- រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ទៅលើការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិសំរាប់ជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ និងសំរាប់ជំរុញការរីកចម្រើនខាងផ្នែកពាណិជ្ជកម្មនិងការវិនិយោគ ដោយបានរៀបចំក្របខ័ណ្ឌ គតិយុត្តិស្តីពីកម្មសិទ្ធិ ការបង្កើតអត្តសញ្ញាណធុរៈកិច្ច ប្រព័ន្ធធនាគារ ប្រព័ន្ធពន្ធដារនិងគណនេយ្យ ការធានា រ៉ាប់រង សន្តិសុខអន្តរកម្ម ច្បាប់សហគ្រាសពាណិជ្ជកម្ម ច្បាប់ស្តីពីក្បួនយន្ត ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចសន្យានិងឥណទាន ពាណិជ្ជកម្ម ច្បាប់ស្តីពីឧបករណ៍អាចជួញដូរបាន និងប្រតិបត្តិការទូទាត់សងប្រាក់ ដើម្បីធានាកិច្ចដំណើរការ ក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុអោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

ការប្រឆាំងអំពើពុករលួយ

២៥- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ បានកំណត់ដូចតទៅ ៖

- ទី១- សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើពុករលួយស្នើជូនសភាជាតិ ។
- ទី២- រាយការណ៍ករណីមានអំពើពុករលួយដែលបានរកឃើញ និងផ្តន្ទាទោសសមស្របទៅតាមក្របខ័ណ្ឌ ច្បាប់ដែលមានស្រាប់ ។

២៦- សេចក្តីព្រាងច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ កន្លងមក ហើយក៏បានស្នើជូនសភាជាតិអនុម័ត នាថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ សភាជាតិបាន បញ្ជូនសេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះត្រឡប់មករាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីពិនិត្យឡើងវិញ ។ ការពិនិត្យសេចក្តីព្រាងច្បាប់ ឡើងវិញត្រូវបានដំណើរការយឺតៗ ដោយសារការពន្យារពេលក្នុងការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ផ្អែកតាម ធាតុចូលដែលផ្តល់ដោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀម នាខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យ បញ្ចប់ ហើយសេចក្តីព្រាងច្បាប់នឹងត្រូវបញ្ជូនទៅសភាជាតិក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបាន

ឯកភាពជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ថា យើងត្រូវអនុវត្តតាមអភិក្រមប្រកបដោយលក្ខណៈសន្តិសុខ (Holistic Approach) ក្នុងការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនឹងការអនុម័តច្បាប់ដែលជាជំហានសំខាន់មួយ ការកសាងសមត្ថភាពសំរាប់អនុវត្តច្បាប់ក៏ជាកត្តាសំខាន់ស្មើគ្នាដែរ ។ ក្នុងការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយដែល ជះឥទ្ធិពលដល់ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចជាទូទៅ និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ យើងក៏ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់ វិធានការមួយចំនួនផ្សេងទៀតដែរ ។ វិធានការទាំងនោះរួមមាន ÷ កែលំអទម្រង់ការបែបបទរដ្ឋបាល ការធ្វើ អោយសាមញ្ញ និងទំនើបកម្មប្រព័ន្ធពន្ធដារ ការកាត់បន្ថយលិខិតបទដ្ឋានច្រើនហួសហេតុ ការលើកទឹកចិត្ត មន្ត្រីរាជការតាមរយៈប្រាក់បៀវត្ស ដើម្បីកាត់បន្ថយកាលានុវត្តភាពនៃអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជ រដ្ឋាភិបាលក៏យល់ថា ការកែប្រែឥរិយាបថរបស់ប្រជាជនទាមទារនូវពេលវេលាសមស្របដែរ ។

២៧- **ករណីអំពើពុករលួយដែលបានកម្រើក និងផ្តន្ទាទោស** : ទោះជាមានការលំបាក និងស្មុគស្មាញយ៉ាង ណាក៏ដោយ ក៏រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់មួយចំនួន ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំង ដល់បួសគល់នៃអំពើពុករលួយ ។ ការប្រយុទ្ធនឹងអំពើកាប់ឈើខុសច្បាប់ ការគ្រប់គ្រងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវចំណូល- ចំណាយរដ្ឋ ការកាត់បន្ថយចំនួនខ្មោចចេញពីបញ្ជីមន្ត្រីរាជការ និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ការរឹបអូសដីដែលលក់ ឬកាន់កាប់ខុសច្បាប់ គឺជាបណ្តាវិធានការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទន្ទឹមនេះ អាជ្ញាធរជាតិសវនកម្មត្រូវបានបង្កើត និងកំពុងដំណើរការ សំរាប់ជាយន្តការត្រួតពិនិត្យ (Check and Balance Mechanism) សំរាប់ត្រួតពិនិត្យការប្រមូលចំណូល និងការគ្រប់គ្រងចំណាយ ។ អង្គភាព សវនកម្មផ្ទៃក្នុងតាមក្រសួងត្រូវបានបង្កើត និងកំពុងពង្រឹងសមត្ថភាព ។ អាជ្ញាធរជាតិសវនកម្មបាននិង កំពុងធ្វើការជាមួយបណ្តាអង្គភាពសវនកម្មផ្ទៃក្នុងទាំងនេះ ដើម្បីពង្រឹងតំលាភាព និងគណនេយ្យភាព ។

លទ្ធកម្មសាធារណៈ

២៨- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ បានកំណត់ដូចតទៅ ÷

- ទី១- ពង្រីកវិសាលភាពនៃការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈចំពោះគ្រប់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច សំរាប់រាល់ចំណាយក្នុងជំពូកទី១១ និង១៣នៃថវិការដ្ឋ ។
- ទី២- កំណត់កាលបរិច្ឆេទក្នុងការអនុវត្តន៍លទ្ធកម្មលើគ្រប់ប្រភេទចំណាយរបស់គ្រប់ក្រសួង ។

២៩- ការអនុវត្តន៍អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ ត្រូវបានពង្រីកលើគ្រប់ប្រភេទចំណាយទាំងអស់របស់គ្រប់ ក្រសួង លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។

២.១.២ ការគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការសាធារណៈ

សុទ្ធតាមនៃប្រព័ន្ធសម្បទានចំពោះលើ

៣០- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ

បានកំណត់ដូចតទៅ ៖

ទី១- មិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទានណាមួយជារៀងរហូត លើកលែងតែមាន ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព រួមទាំងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម ស្របតាមខ្លឹមសារនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទាន ។

ទី២- បោះផ្សាយជាសាធារណៈ និងអនុញ្ញាតអោយអ្នកជំនាញការឯករាជ្យ រួមមានទាំងអ្នកសង្កេតការណ៍ ពីក្រុមការងារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផ្តល់យោបល់ជាមុន មុនការពិនិត្យជាស្ថាពររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល លើផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងសង្គម ។

ទី៣- ដកហូតព្រៃសម្បទានពីសម្បទានិកណា ដែលមិនបានស្នើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ។

៣១- ដោយរក្សាបាននូវការប្តេជ្ញាចិត្តដែលមានកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលមិនបានផ្តល់សម្បទានព្រៃឈើថ្មីណាមួយឡើយ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ ។ ប៉ុន្តែ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតិអោយមានប្រតិបត្តិការទ្រង់ទ្រាយតូចលើសំណល់ព្រៃឈើ (ដូចជា ការកាប់គាស់ប្រមូលគល់ឈើ) និងការងារមួយចំនួនទៀតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមបញ្ញត្តិ និងច្បាប់របស់កម្ពុជា ។ សម្បទានិកត្រូវស្នើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ (Strategic Forest Management Plan-SFMP) ដោយភ្ជាប់ជាមួយនឹងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន (Environment and Social Impact Assessments-ESIA) ក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២ ។ សម្បទានិកចំនួន ១៣ បានស្នើឯកសារទាំងនេះ នាខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ ហើយដែលឯកសារទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនឹងសហគមន៍ដែលទទួលផលប៉ះពាល់ ។

៣២- ចំពោះការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ និងការផ្តល់កាលានុវត្តភាពអោយអ្នកជំនាញឯករាជ្យផ្តល់អនុសាសន៍មុនការសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថាន ដោយមានការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពីធនាគារពិភពលោក រាជរដ្ឋាភិបាលបានពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ដែលបានស្នើឡើងដោយសម្បទានិក ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការផ្សព្វផ្សាយឯកសារទាំងនេះ ជូនដល់សហគមន៍ ពាក់ព័ន្ធ ។ ដោយសារភាពស្មុគស្មាញផ្នែកបច្ចេកទេសនៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ សហគមន៍មូលដ្ឋានមិនអាចផ្តល់យោបល់ភ្លាមៗបានទេ ។ ដូចនេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្តល់ពេលវេលាដោយគ្មានកំណត់សំរាប់បញ្ចប់ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់របស់ពួកគេ ។ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្សព្វផ្សាយឯកសារទាំងនេះ ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ២៤៥ភូមិ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុង ឬនៅជុំវិញតំបន់ព្រៃសម្បទាន ។ ក្រុមការងាររបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានពិភាក្សាជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយបានកត់ត្រាបណ្តាកង្វល់ទាំងឡាយដែលសហគមន៍បានលើកឡើង ។ លើសពីនេះ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានត្រូវ

អោយសម្បទានិកស្វែងរកដំណោះស្រាយ អំពីកង្វល់ដែលបានលើកឡើង និងបញ្ចូលដំណោះស្រាយទាំងនេះ ទៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ។ នៅត្រឹមដំណាច់ខែ កក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ក្រុមការងារត្រួតពិនិត្យផ្នែកបច្ចេកទេសរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដោយមានជំនួយឧបត្ថម្ភ បច្ចេកទេសពីធនាគារពិភពលោក បានបញ្ចប់ការពិនិត្យដំបូងរបស់ខ្លួន លើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការ គ្រប់គ្រងព្រៃឈើចំនួន១២ ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ដែលបានពិនិត្យឡើងវិញនេះ កំពុងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យមើលបន្ថែមទៀត ដោយក្រុមការងារឯករាជ្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់ សហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ ដើម្បីធានាគុណភាពក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃ និងដើម្បីកាត់បន្ថយ " ការមិនជឿ ទុកចិត្ត និងការមន្ទិលសង្ស័យ " ដែលអាចកើតមាន ហើយដែលក្នុងករណីខ្លះ អាចបំភ្លៃមតិសាធារណៈ រដ្ឋបាលព្រៃឈើបានផ្តួចផ្តើមគំនិតបង្កើតការិយាល័យកិច្ចការសាធារណៈ ដើម្បីពង្រឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ជាមួយភាគីពាក់ព័ន្ធ ។

៣៣- រាជរដ្ឋាភិបាលបានលុបអាជ្ញាប័ណ្ណរបស់សម្បទានិក ដែលមិនបានស្នើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ។ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៩ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបាន ប្រកាសលុបកិច្ចព្រមព្រៀង និងដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណពីក្រុមហ៊ុនចំនួន១៧ លើផ្ទៃដីចំនួន២៤កន្លែង ដែលមាន ផ្ទៃដីប្រមាណ ៣,៥លានហិកតា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានលុបចោលកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានចំនួន៥ (ក្រុមហ៊ុន Hero Taiwan, Wood Tee Peanich, GAT International, Mieng LY Heng និង Kignwood) ក្នុងពេលដំណើរការពិនិត្យមើលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។ រហូតមកដល់ពេលនេះ ក្រុមហ៊ុនសម្បទានព្រៃឈើចំនួន ១២ កំពុងរៀបចំកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានឡើងវិញ ដើម្បីធានាថិរភាពនៃ ព្រៃឈើស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ ក្រុមហ៊ុនទាំង១២ នេះទទួលសម្បទានផ្ទៃដីព្រៃតិចជាង ៤,៤លាន ហិកតា ។ លើសពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្អាកការធ្វើអាជីវកម្មលើរបស់សម្បទានិកទាំងអស់ រហូតដល់ ពេលណាដែលផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ខាងបរិស្ថាន និងសង្គម ត្រូវបានពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងអនុម័តជាផ្លូវការពីរាជរដ្ឋាភិបាល ។

៣៤- រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់ការធ្វើអាជីវកម្មលើខុសច្បាប់ ។ ក្នុងការបំពេញ ភារកិច្ចរបស់ខ្លួន មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ៧ រូបត្រូវស្តាប់ និង៣៤ រូបទៀត ត្រូវរងរបួស ។ រោងចក្រអារលើ ខុសច្បាប់ប្រមាណ ១.៣៨៦ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ ៦៥៣ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ ៣៩ សិប្បកម្មកែច្នៃជ័រឈើ ២៤ និងឧបករណ៍កែច្នៃ១៥៩ត្រូវបានរឹបអូស បំផ្លាញចោល និងបិទជាស្ថាពរ ។ អ្នកការពារអំពើខុសច្បាប់ចំនួន ៣៣២ នាក់ ត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ហើយរៀបចំសំណុំបែបបទបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

៣៥- ការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ ការតំពន្ធសត្វព្រៃ ការទន្ទ្រានដីព្រៃ ត្រូវកាត់បន្ថយមកនៅត្រឹមកំរិតអាចគ្រប់គ្រង បាន ។ វិធានការដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាន់យកក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើ មាន ÷ ការរឹតបន្តឹងក្នុង ការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ បង្ការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើស ។ អភិក្រមដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាន់យក ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលរួមមានកំណែទម្រង់ក្នុងការគ្រប់គ្រងសម្បទាន សហគមន៍ព្រៃឈើ និង

ការគ្រប់គ្រងតំបន់ព្រៃការពារ គឺសំដៅកាត់បន្ថយបទល្មើសព្រៃឈើនានា ។ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល បានចេញសារាចរណែនាំលេខ ០១ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការទម្រាន និងការរំលោភដីព្រៃ ហើយក៏បានបង្កើតគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ជាតិ និងអនុគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បី អនុវត្តសារាចរណែនាំនេះ ។

ក្របខ័ណ្ឌច្បាប់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅមូលដ្ឋាន

៣៦- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ បានកំណត់ដូចតទៅ ៖

ទី១- អនុវត្តទាំងស្រុងនូវការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងសង្គមទៅលើព្រៃសម្បទានថ្មី លើទ្វីប លើសាទសម្បទានថ្មី និងលើដីឆ្នើសម្បទានថ្មី ។

ទី២- រៀបចំបញ្ជប់និងអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើ ដោយផ្អែកលើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ សហគមន៍ដែលទទួលបានការប៉ះពាល់ ។

ទី៣- រៀបចំបញ្ជប់ និងអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានសង្គម ដោយផ្អែកលើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ សហគមន៍ដែលទទួលបានការប៉ះពាល់ ។

ទី៤- រៀបចំបញ្ជប់ និងអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍នេសាទ ដោយផ្អែកលើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ សហគមន៍ដែលទទួលបានការប៉ះពាល់ ។

៣៧- ដូចបានជំរាបជូនខាងដើម ការអនុវត្តន៍អោយបានស្របនឹងតម្រូវការនៃការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ខាង បរិស្ថាន និងសង្គមកិច្ច គឺជាផ្នែកមួយនៃការពិនិត្យឡើងវិញអំពីព្រៃសម្បទាន ។

៣៨- នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ អនុក្រឹត្យនេះបានអនុញ្ញាត អោយរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិព្រៃឈើសាធារណៈ អោយស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងក្របខ័ណ្ឌផែនការគ្រប់គ្រង និងការរៀបចំបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។ អនុក្រឹត្យនេះ គឺជាលទ្ធផលនៃការពិគ្រោះយោបល់រយៈពេលជាង ៦ឆ្នាំ ជាមួយនឹងភាគីពាក់ព័ន្ធ និងទីប្រឹក្សាជាច្រើន ហើយ នេះក៏ជាការបំពេញបន្ថែមលើវិធានការផ្សេងទៀត ដូចជា អនុក្រឹត្យស្តីពីការផ្តល់សម្បទានដីសង្គមកិច្ច ដែល រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងបន្តអនុវត្ត ដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងធនធានដីឆ្នើមានភាពប្រសើរ និងមានប្រយោជន៍ជាង មុន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលជាច្រើន ក្នុងការសាកល្បងអនុវត្តគំរោងសហគមន៍ព្រៃឈើនៅតាមតំបន់នានា ។ ផ្ទៃដីប្រមាណ ១១០.០០០ហិកតា ត្រូវបានអភិវឌ្ឍតាមយន្តការ «សហគមន៍ព្រៃឈើ» ។

៣៩- រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គម នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ដោយអនុវត្តស្មារតីនៃ អនុក្រឹត្យនេះទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង និងថ្នាក់ស្រុក- ខ័ណ្ឌ គំរោងសាកល្បងត្រូវបាន អនុវត្តនៅក្នុងឃុំ ៣ និង សង្កាត់ ១ ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង កំពត កំពង់ស្ពឺ និងក្រុងភ្នំពេញ ។ ផ្អែកតាមលទ្ធផល

នៃគំរោងសាកល្បង និងការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនៃភាពក្រីក្រ (Poverty Social Impact Assessment) នៃគំរោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី ដោយបានសហការជាមួយ បណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធនានា បាននិងកំពុងរៀបចំកម្មវិធីបែងចែកដីធ្លី សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច (Program for Land Allocation for Social and Economic Development-LASED) ។

៤០- ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ និងអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទត្រូវបាន ពិភាក្សាបញ្ចប់រួចជាស្ថាពរ ហើយកំពុងរងចាំការអនុម័តរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ បច្ចុ ប្បន្ន ទោះបីជាអាជ្ញាភិបាលពុំទាន់បានអនុម័តលិខិតបទដ្ឋានទាំងនេះក្តី ក៏សហគមន៍នេសាទចំនួន ៣៦០ ត្រូវបានបង្កើតនៅទូទាំងប្រទេស ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ រីឯច្បាប់ផលផលក៏ត្រូវបានពិនិត្យ ឡើងវិញដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ហើយនឹងត្រូវដាក់ជូនរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភាពិនិត្យអនុម័ត ក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាង មុខនេះ ។

២.១.៣ វិស័យសង្គមកិច្ច

ការចំណាយថវិកាសំរាប់វិស័យសង្គមកិច្ច

៤១- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ បានកំណត់ដូចតទៅ ÷

- ទី១- ថវិកាចំណាយសំរាប់ក្រសួងអាទិភាពទាំងបួន បានកើនឡើងដល់ ៣,៦% នៃផ.ស.ស ។
- ទី២- ចំណាយថវិការបស់ក្រសួងសុខាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត មានយ៉ាងតិច ៣៥% នៃថវិកា ក្នុងជំពូក ១១ និង ៤០% នៃថវិកាជំពូក ១៣ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត ។
- ទី៣- ចំណាយថវិការបស់ក្រសួងអប់រំ មានយ៉ាងតិច ៤០% នៃថវិកាជំពូក ១១ និង ៥០% នៃថវិកាជំពូក ១៣ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត ។
- ទី៤- ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអប់រំ និងសុខាភិបាលមានប្រមាណ១០០% នៃថវិកាជំពូក ១១ និង ១៣។

៤២- **ថវិកាចំណាយសំរាប់ក្រសួងអាទិភាពទាំងបួន បានកើនឡើងដល់ ៣,៦% នៃផ.ស.ស :** បន្ទាប់ពី កិច្ច ប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពបញ្ចប់នាចុងឆ្នាំ២០០២ អំពីទិន្នន័យ ផ.ស.ស ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៩៣មក ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ។ វិទ្យាស្ថានស្ថិតិ បានផ្លាស់ប្តូរទិន្នន័យផ.ស.សខ្លះ ដោយផ្អែកតាមតួលេខកែសំរួលរបស់ក្រសួងជំនាញ និងស្ថាប័នរបស់រាជ- រដ្ឋាភិបាល ព្រមជាមួយនឹងការកែសំរួលវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ ។ ជាលទ្ធផល យើងកត់សំគាល់ឃើញមាន កំណើនផ.ស.ស ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣មក ។ ក្នុងដំណាក់កាលឆ្នាំ១៩៩៨- ២០០២ តាមតម្លៃចរន្ត ផ.ស.សបាន កើនឡើងខ្ពស់ជាងមុនបន្តិច ជាក់ស្តែង១០,១% សំរាប់ឆ្នាំ១៩៩៨ និង១៥,៨% សំរាប់ឆ្នាំ២០០២ ។ ដោយសារ មានការកែតម្រូវបែបនេះ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលបានកំណត់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ មានកំរិតទាបបន្តិច ។ បើផ្អែកតាមតួលេខកែសំរួលនេះ ចំណាយថវិកាសំរាប់បណ្តាក្រសួងអាទិភាព

មាន ៣,៣% នៃ ផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ តាមច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់គ្រប់គ្រងថវិកាឆ្នាំ ២០០៣ ថវិកា វិភាជន៍សំរាប់ក្រសួងអាទិភាពស្មើ ៣,៦% នៃផ.ស.ស ។ ប៉ុន្តែ ដោយសារការប្រមូលចំណូលមានកំរិតទាប ព្រោះបណ្តាលមកពីកត្តាក្នុងស្រុក (បាតុកម្មហិង្សានៅភ្នំពេញកាលពីដើមឆ្នាំ ២០០៣ និងភាពមិនប្រាកដ ប្រជានៅពេលមុន និងក្រោយបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរាស្ត្រ) និងកត្តាក្រៅស្រុក (ជំងឺសារស័ក្តក្នុងតំបន់ និងសង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់) ចំណាយថវិកាត្រូវបានកាត់បន្ថយនៅតាមផ្នែកជាច្រើន ដោយរួមទាំងក្រសួងអាទិភាព ផងដែរ ។ ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអាទិភាពមានរហូតដល់ ៣,៣% នៃផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ចំណាយទូទាត់សំរាប់ក្រសួងអាទិភាពមានចំនួន ៥១២,១ពាន់លានរៀល ធៀបនឹងឆ្នាំ ២០០៣ មាន ៥២៩,៤ពាន់លានរៀល ។

៤៣- **ចំណាយថវិកាអស់ក្រសួងសុខាភិបាលនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត មានយ៉ាងតិច ៣៥% នៃថវិកា ក្នុងជំពូក ១១ និង ៤០% នៃថវិកាជំពូក ១៣ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត ហើយចំណាយ ថវិកាអស់ក្រសួងអប់រំ មានយ៉ាងតិច ៤០% នៃថវិកាជំពូក ១១ និង ៥០% នៃថវិកាជំពូក ១៣ ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត :** ការអនុវត្តន៍លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យទាំងពីរនេះ ត្រូវអោយវិភាជន៍ ៧៥% នៃថវិកាជំពូក ១១ និង៩០% នៃថវិកាជំពូក១៣ អោយដល់ក្រសួងអប់រំ និងក្រសួងសុខាភិបាល ។ ការ វិភាជន៍ថវិកាបែបនេះមិនអាចអនុវត្តទៅកើតឡើយ ។ ប៉ុន្តែ វិភាជន៍ថវិកាជំពូក ១១ និង ១៣ អោយក្រសួង សុខាភិបាល បានកើនឡើងពី១៥២,៤ពាន់លានរៀល សំរាប់ឆ្នាំ២០០២ ដល់១៦៦,៥ពាន់លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ។ ចំពោះក្រសួងអប់រំ ការវិភាជន៍ថវិកាជំពូក១១ និង ១៣ ត្រូវបានបង្កើតពី ១៣០,១ពាន់លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់ ១៣៦,១ពាន់លានរៀលក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

៤៤- **ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអប់រំ និងសុខាភិបាល មានប្រមាណ ១០០% នៃថវិកាជំពូក ១១ និង ១៣ :** ចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងសុខាភិបាលក្នុងឆ្នាំ២០០២ មាន ៨៨,១% នៃថវិកាក្រោមជំពូក ១១ និង ៩៩,៩% សំរាប់ជំពូក ១៣ ។ សំរាប់ឆ្នាំ ២០០៣ ចំណាយថវិកាក្រោមជំពូក ១១ មាន ៨៤,៦% និង ក្រោម ជំពូក ១៣ មាន ៩៣,៥% ។ រីឯចំណាយថវិកាសំរាប់ក្រសួងអប់រំក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មាន ៨៧,១% នៃថវិកា សំរាប់ជំពូក ១១ និង ១០៧,២% សំរាប់ជំពូក ១៣ ។ ចំណែកក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ចំណាយថវិកាក្រោមជំពូក ១១ មាន ៩៥,១% និងក្រោមជំពូក ១៣ មាន ៨៥,១% ។

ការទប់ស្កាត់ការរាងជារាងជីវិត

៤៥- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវ បានកំណត់ដូចតទៅ ÷

- ទី១- ការអនុម័តច្បាប់អេដស៍ ។
- ទី២- កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺអេដស៍តាមវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ ។

៤៦- **ការអនុវត្តច្បាប់អេដស៍** : ច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់ និងបង្ការការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ ត្រូវបានអនុវត្តដោយសភាពជាតិ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ។ ការបង្ការជំងឺអេដស៍ ការផ្តល់សេវាថែទាំ និងព្យាបាលដល់អ្នកឆ្លងមេរោគអេដស៍ គឺជាសកម្មភាពអាទិភាពមួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ច្បាប់ស្តីពីការទប់ស្កាត់ និងបង្ការការឆ្លងមេរោគអេដស៍ គឺជាក្របខ័ណ្ឌសំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាលអនុវត្តគោលនយោបាយបង្ការ ព្យាបាល និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលមកពីការឆ្លងមេរោគនេះ ។

៤៧- អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ មានតួនាទីសំរាប់សំរួលការអនុវត្តនីតិវិធានការបង្ការ ព្យាបាល និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់ ដែលបណ្តាលមកពីការឆ្លងមេរោគនេះ ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០១ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍បានប្រកាស «ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រជាតិទូលំទូលាយ និងពហុវិស័យ ក្នុងការទប់ទល់នឹងការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ ឆ្នាំ២០០១-២០០៥» ។ បន្ទាប់មក ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងការពារជាតិ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងការងារ សង្គមកិច្ច និងយុវនីតិសម្បទា និងក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក៏បានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីទប់ទល់នឹងបញ្ហាជំងឺអេដស៍នេះផងដែរ ។ ខេត្តបាត់ដំបង និងសៀមរាបក៏បានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីទប់ទល់នឹងការរីករាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ផងដែរ ។ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍មានក្រសួង ២៦ និង ២៤ខេត្ត- ក្រុង ជាសមាជិក ។ គណៈកម្មការសំរាប់សំរួលនៃអាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ដោយជួបប្រជុំគ្នាជាទៀងទាត់រៀងរាល់ខែ ដើម្បីសំរាប់សំរួលទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអង្គការសហប្រជាជាតិ ដៃគូផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីសំរួលការរៀបចំយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយសំរាប់ទិវាពិភពលោកប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ ពិធីបុណ្យអុំទូក និងទិវាលើកិច្ចាណក្ខន្ធអ្នកដែលបានស្លាប់ដោយសារមេរោគអេដស៍ អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ក៏បានបង្កើតនូវយន្តការសំរាប់សំរួលសំរួលទំនាក់ទំនងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលផងដែរ ។

៤៨- កិច្ចខំប្រឹងប្រែងរួមគ្នាជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ បានផ្តល់លទ្ធផលគួរជាទីពេញចិត្ត ។ អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍បានថយចុះពី ១៧៥.០០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ១៥៧.៥០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ការឆ្លងជំងឺអេដស៍ក្នុងចំណោមអ្នកមានវ័យ ១៥ ដល់ ៤៩ឆ្នាំ បានថយចុះពី ៣,៣% កាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ២,៦% នៅឆ្នាំ២០០៣ ។ មនុស្សប្រមាណ ១០០.០០០នាក់បានមកពិនិត្យឈាម ។ សេវាពិនិត្យឈាម និងពិគ្រោះយោបល់ត្រូវបានអនុវត្តនៅតាម ១៣ខេត្ត- ក្រុង តាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់សេវាចំនួន ៤៩ ដែលក្នុងនោះ ១៨កន្លែងបានដំណើរការដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ។ អ្នកជំងឺអេដស៍ ២.០០០នាក់បានទទួលថ្នាំប្រឆាំងនឹងវិរុស ។ ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យអោយបាន ១០០% នៅទូទាំងប្រទេស បានជួយកាត់បន្ថយអត្រាឆ្លងមេរោគអេដស៍របស់ស្ត្រីរកស៊ីផ្លូវភេទ ពី ៥៤% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ៣៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ កម្មវិធីមិត្តអប់រំមិត្តកំពុងត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ នៅក្នុងមជ្ឈដ្ឋានមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ។ ព្រះសង្ឃប្រមាណ ៥០.០០០អង្គ បានបញ្ចូលបញ្ហាអេដស៍ ទៅក្នុងកម្មវិធី

ទេសនាដល់ពុទ្ធបរិស័ទ ។ ព្រមជាមួយនេះ ការអប់រំពីជំងឺអេដស៍ក៏កំពុងត្រូវបានដំណើរការក្នុងវិស័យឯកជន ផងដែរ ។

៤៩- **កម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺអេដស៍តាមវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍** : ការផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺអេដស៍តាមកម្មវិធីវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ដោយមិនគិតថ្លៃ មានការរៀនសូត្រអោយកត់សំគាល់ ។ ស្ថានីយ៍ទូរទស្សន៍មួយចំនួន បានចែករំលែកពេលវេលាដល់ការផ្សព្វផ្សាយកម្មវិធីបង្ការជំងឺអេដស៍ ដោយមិនយកកំរៃ ។ ចំណែកឯផ្នែក ឯកជនក៏បានជួយផ្សព្វផ្សាយកម្មវិធីជំងឺអេដស៍ផងដែរ ដូចជាក្រុមហ៊ុន Cambrew បានបញ្ចូលកម្មវិធីខ្លីៗពី ជំងឺអេដស៍ ក្នុងកម្មវិធីខាងអូឌីយ៉ូតាមទូរទស្សន៍ប្រចាំសប្តាហ៍របស់ខ្លួន ។ យើងក៏គួរអោយកត់សំគាល់នូវចំនួន កើនឡើងនៃការជួយគាំទ្រពីសំណាក់ប្រទេសអ្នកផ្តល់ជំនួយ សំរាប់ការផលិតកម្មវិធីផ្សព្វផ្សាយ ដូចជាការ គាំទ្ររបស់ DFID ដល់វិទ្យុ BBC ក្នុងការផលិតរឿងខ្លីតាមវិទ្យុនិងទូរទស្សន៍ ។ ចំណែកឯ UNDP UNESCO និង UNICEF ក៏បានផលិតកម្មវិធីខ្លីៗរបស់ខ្លួនផងដែរ ។ ព្រមជាមួយនេះ អ្នកផ្តល់ជំនួយក៏បានបង្កើតការ គាំទ្រដល់ការផ្សព្វផ្សាយដំណឹងស្តីពីមេរោគអេដស៍តាមទូរទស្សន៍ផងដែរ ដូចជា DFID បាននិងកំពុងឧបត្ថម្ភ ការផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ប៉ុស្តិ៍លេខ ៥ ។ ចំណែកឯ UNICEF ក៏បានឧបត្ថម្ភការផ្សាយតាមស្ថានីយ៍ផ្សេងៗ ទៀត ។

២.១.៤ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ និងកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ

កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលស៊ីវិល និងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលវែង

៥០- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវបាន កំណត់ដូចតទៅ ÷ ដោយផ្អែកលើការសិក្សារបស់ធនាគារពិភពលោក រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវរៀបចំផែនការ កំណែទម្រង់សំរាប់មន្ត្រីរាជការរយៈពេលវែង ដើម្បីកែលម្អប្រាក់បៀវត្សមន្ត្រីរាជការ ដែលអាចប្រកួតប្រជែង ជាមួយនឹងទីផ្សារពលកម្មឯកជន រួមទាំងការផ្តល់ការឧបត្ថម្ភសំរាប់សុវត្ថិភាពមន្ត្រីដែលត្រូវវិសាយ និងផ្តល់ ជំងឺសហិរញ្ញវត្ថុដែលមានសង្គតិភាពជាមួយក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលវែង ។

៥១- រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តកម្មវិធីជាតិកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល នាពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ នៅខែតុលា ឆ្នាំ២០០១ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីសនិទានកម្មនៃមន្ត្រីរាជការ ។ ក្នុងផ្នែកមួយនៃយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានស្នើអំពីជំងឺសនា នា សំរាប់ពន្លឿនកំណែទម្រង់ក្នុងការបើកប្រាក់បៀវត្ស និងក្របខ័ណ្ឌការងារ ។ ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលក៏បានធ្វើការសិក្សាចំនួន ៦ ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មាន និងធ្វើការវិភាគ សំរាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការជំរុញល្បឿនកំណែទម្រង់បៀវត្ស និងក្របខ័ណ្ឌការងារ ព្រមទាំង ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។

- ទី១- ការកែលម្អការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។
- ទី២- ការធ្វើលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យទីផ្សារពលកម្ម ។
- ទី៣- ការពិនិត្យឡើងវិញអំពីកិច្ចប្រតិបត្តិការ ។

ទី៤- បង្កើនប្រាក់បៀវត្ស និងលាភការ ដើម្បីប្រសិទ្ធភាពការងារ ។

ទី៥- កែលំអការងារដើម្បីគាំទ្រការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។

ទី៦- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ។

៥២- កាលពីខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ ធនាគារពិភពលោកបានយល់ព្រមផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ការសិក្សាចំនួន ៥ ក្នុងគំរោងសិក្សាទាំង ៦ ។ លក្ខខណ្ឌយោងសំរាប់ការសិក្សាទាំងនេះ ត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមកាលពី ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ ហើយទទួលបានហិរញ្ញប្បទាន ចាប់ពីខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ចាប់ពីពេលនោះមក ការសិក្សាស្តីអំពី ការកែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ត្រូវបានបញ្ចប់កាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ការអង្កេតអំពីទិដ្ឋភាព ពលកម្មនៃបៀវត្ស និងប្រាក់បំណាច់ ក៏ត្រូវបានបញ្ចប់កាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ផងដែរ ។ ដោយមានជំនួយ បច្ចេកទេសពីប្រទេសប្រ៊ុយណេ ការពង្រឹងការអនុវត្តប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស កំពុងដំណើរការ ។ ដោយមានការជួយគាំទ្រពីសហភាពអឺរ៉ុប ការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សតាមប្រព័ន្ធតិមានវិទ្យាត្រូវបានពង្រឹង សំរាប់ជាឧបករណ៍ក្នុងការត្រួតពិនិត្យបែបបទជ្រើសរើសបុគ្គលិក និងជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។

៥៣- ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការ (Operations Review) នឹងចាប់ផ្តើមអនុវត្តក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខ នៅក្នុងក្រសួងអាទិភាព (អប់រំ សុខាភិបាល កសិកម្ម និងយុត្តិធម៌) ។ ការសិក្សានេះនឹងពិនិត្យមើលពី វឌ្ឍនភាពដែលសំរេចបានកន្លងមក និងរៀបចំវិធីសាស្ត្រ និងក្របខ័ណ្ឌសំរាប់ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ច ប្រតិបត្តិការទាំងនេះ ។ ការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការនឹងអនុវត្តសាកល្បង សំដៅដាក់អោយ ដំណើរការ នូវវិធីសាស្ត្រដែលបានរៀបចំឡើង ព្រមទាំងបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បី អាចអនុវត្តការពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចប្រតិបត្តិការនេះដោយខ្លួនឯង ។

៥៤- ចំពោះគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើប្រព័ន្ធបៀវត្សមន្ត្រីរាជការ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានពីរ ។ ទីមួយគឺ បំរុងបំរុងទាំងអស់ត្រូវគោរពគោលការណ៍សាហោភាពរវាងចំណាត់ ថ្នាក់មន្ត្រី (មន្ត្រីនយោបាយ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ) ។ ទីពីរគឺត្រូវធានាចីរភាពក្នុង ក្របខ័ណ្ឌសារពើពន្ធ ។ ក្នុងន័យនេះ ការតំលើងប្រាក់បៀវត្សត្រូវតែគិតគូរដល់ធនធានដែលមាន និងចំណូល ថវិការបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញានឹងតំលើងប្រាក់បៀវត្សជូនមន្ត្រីរាជការ អោយបានពី១០ ទៅ១៥ភាគរយក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ធនធានដែលយើងមាននឹងត្រូវផ្តោតទៅលើតម្រូវការអាទិភាព តាមរយៈ ឧបករណ៍ផ្សេងៗ ដូចជាកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព និងប្រព័ន្ធប្រាក់បំណាច់សំរាប់បង្កប់បៀវត្សជាមូលដ្ឋាន ។ អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានរៀបចំ និងអនុវត្តសាកល្បង ដើម្បីវាយតម្លៃអំពីជំរើស ដែលបានលើកឡើង ។ ការសិក្សាពីគោលនយោបាយស្តីពីលាភការ នឹងធ្វើឡើងជាមួយការពិនិត្យកិច្ច ប្រតិបត្តិការឡើងវិញ ដែលនឹងចាប់ផ្តើមនៅដើមឆ្នាំ២០០៥ ផ្អែកលើលក្ខខណ្ឌយោងដែលបានកែតម្រូវថ្មី ។

៥៥- ការសិក្សាពីក្របខ័ណ្ឌការងារនឹងគ្រោងដំណើរការនាដើមឆ្នាំ២០០៥ ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមអំពីតំរូវការ ការងារ និងសំរាប់រៀបចំយន្តការផ្លាស់ប្តូរដែលចាំបាច់ នៅក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌរដ្ឋបាលសាធារណៈ ។ ការសិក្សាពីការគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរាជការ នឹងត្រូវផ្អែកតាមលទ្ធផលនៃការសិក្សាដទៃទៀតដែលបានធ្វើកន្លងមក ។

៥៦- នៅក្នុងដំណាក់កាលទី១ នៃការអនុវត្តកម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល រាជរដ្ឋាភិបាលបានយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើសកម្មភាពសំខាន់ៗ ចំនួន ៥ គឺ៖ ១- កត់ត្រា និងត្រួតពិនិត្យសមាសធាតុ និងការបែងចែកមន្ត្រី រាជការ ។ ២- រៀបចំឧបករណ៍សំខាន់ៗសំរាប់គ្រប់គ្រង និងលើកទឹកចិត្តមន្ត្រីរាជការ ។ ៣- វាយតម្លៃតំរូវការរបស់ក្រសួង ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្តល់សេវា ។ ៤- បញ្ចប់ការត្រៀមរៀបចំការងារ ដើម្បីអោយរដ្ឋបាលបាននៅជិតប្រជាជន ។ និង ៥- ពង្រឹងសមត្ថភាពសំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងកំណែទម្រង់ ។ នៅក្នុងកម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល សមិទ្ធផលដែលបានសំរេច មានដូចខាងក្រោម៖

- បានប្រមូលនិងវិភាគព័ត៌មានស្តីពីសមាសធាតុ និងលក្ខណៈពិសេសនៃរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។ ជាលទ្ធផលយើងមានការយល់ដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីសមាសធាតុ និងលក្ខណៈពិសេសនៃរដ្ឋបាលស៊ីវិល ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង ។
- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្ត នូវក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានា ។
- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស រួមទាំងប្រព័ន្ធព័ត៌មានស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស សំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងមន្ត្រីរដ្ឋបាលស៊ីវិល ។
- បានរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្តនូវរបបផ្តល់ប្រាក់បៀវត្ស និងប្រព័ន្ធការងារ សំរាប់វាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពការងារ ។
- បានរៀបចំគោលនយោបាយថ្មីៗ សំរាប់បង្វែរធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលមាននៅក្នុងផ្នែកអាទិភាព ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពការងាររបស់មន្ត្រីរាជការ ដូចជា កន្សោមអាទិភាព ការផ្តល់ប្រាក់ឧបត្ថម្ភដល់មន្ត្រីមួយចំនួន (Targeted Allowances) និងការិយាល័យតែមួយនៅថ្នាក់ខេត្ត- ស្រុក (One Window Office) ។

ការប្រមូលចំណូល

៥៧- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ លក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងផ្នែកនេះ ត្រូវបានកំណត់ដូចតទៅ៖

- ទី១- បង្កើនចំណូលរដ្ឋអោយដល់ ១២,៧៥% នៃ ផ. ស. ស ។
- ទី២- បង្កើនចំណូលដែលបានមកពីការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ការប្រមូលពន្ធយឺតយ៉ាវ និងស្ថានភាពនៃការអនុវត្តន៍យន្តការត្រួតពិនិត្យមុនពេលផ្ទុក ។
- ទី៣- ពង្រឹងសវនកម្មពន្ធ និងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលពន្ធ ។
- ទី៤- បង្កើនតំលាភាពក្នុងការកំណត់លក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចសន្យារបស់រដ្ឋាភិបាល ។

៥៨- **ចំណូលថវិកាបង្កើនដល់ ១២,៧៥% នៃ ផ.ស.ស :** ដូចដែលបានលើកឡើងពីខាងដើម បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិបានធ្វើការកែសម្រួលទិន្នន័យផ.ស.ស ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣ ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភពីមូលនិធិរូបិយវត្ថុអន្តរជាតិ ។ ដោយសារការកែសម្រួលលើទិន្នន័យផ.ស.ស បានកើនឡើង គោលដៅកំណើន១២,៧៥% ផ្អែកតាមតួលេខផ.ស.ស ចាស់ មានកំរិតទាបបើផ្អែកតាមតួលេខផ.ស.ស ដែលបានកែសម្រួល ។ ការពិនិត្យពីវឌ្ឍនភាពនៅក្នុងឯកសារនេះ គឺផ្អែកតាមតួលេខផ.ស.ស ដែលត្រូវបានកែសម្រួល ។

៥៩- ទោះបីជាអាជ្ញាធរជាតិបានជួបប្រទះនឹងបញ្ហាប្រឈមជាច្រើនក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ដូចជាការកែទម្រង់ប្រព័ន្ធពន្ធនាគារ ដោយបន្ទាបអតិបរមាអត្រាពន្ធគយ ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការត្រួតពិនិត្យការរត់ពន្ធ និងការគេចពន្ធក៏ដោយ ក៏អាជ្ញាធរជាតិបានជំរុញអោយមានវឌ្ឍនភាពក្នុងការបង្កើនការប្រមូលចំណូល ។ ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ការអនុវត្តន៍យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវកំណែទម្រង់សារពើពន្ធ និងការអនុវត្តន៍វិធានការបង្កើនចំណូល បានស្តែងចេញជាលទ្ធផលគួរជាទីពេញចិត្ត ។ ចំណូលគិតជាភាគរយនៃផ.ស.ស បានកើនឡើងពី ៨,១% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់១១,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ការប្រមូលចំណូលមិនត្រឹមតែជួបការលំបាកដោយសារការលេចឡើងនៃជំងឺSARS នៅក្នុងតំបន់ បាតុកម្មហិង្សាប្រឆាំងស្ថានភាពថែទាំកាលពីដើមឆ្នាំ២០០៣ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ រួមផ្សំជាមួយនឹងការបន្តនៃអប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រមូលពន្ធតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជួបការលំបាកផងដែរដោយសារភាពមិនច្បាស់លាស់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបោះឆ្នោតនៅក្នុងឆមាសទីមួយឆ្នាំ២០០៣ និងការពន្យារពេលក្នុងការបង្កើតអាជ្ញាធរជាតិប្រឆាំងការបោះឆ្នោតនាថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ។

៦០- ស្ថានភាពមិនច្បាស់លាស់ដែលកើតមាននៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ បានជះឥទ្ធិពលមិនល្អដល់ការប្រមូលចំណូលពីការបង់ថ្លៃជួលទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ ការប្រមូលពន្ធជីពាក់ និងការអនុវត្តន៍អធិការកិច្ចមុនពេលផ្អាក (Pre-Shipment Inspection Program) ។

៦១- **ការពង្រឹងសវនកម្មនិងការគ្រប់គ្រងពន្ធដារ :** អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងកាលពីឆ្នាំ២០០០ បានដំណើរការ និងកំពុងពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិបានបញ្ចប់របាយការណ៍ស្តីពីសវនកម្មសំរាប់ឆ្នាំ២០០០ ឆ្នាំ២០០១ និង២០០២ ហើយបានដាក់ជូនសភាជាតិដើម្បីពិនិត្យ ។ មុខងារនៃសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៅតាមក្រសួងជំនាញនានា ក៏កំពុងត្រូវបានពង្រឹងផងដែរ ។ អាជ្ញាធរសវនកម្មជាតិកំពុងធ្វើការជាមួយអង្គការសវនកម្មផ្ទៃក្នុងនៅតាមក្រសួងជំនាញដើម្បីបង្កើនតំលាភាពនិងគណនេយ្យភាព ។

៦២- **ការបង្កើនតំលាភាពកិច្ចសន្យារបស់អាជ្ញាធរ :** ដើម្បីបង្កើនតំលាភាព និងកាត់បន្ថយការរំលោភច្បាប់អោយបានជាអតិបរមា អនុក្រឹត្យស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈត្រូវបានពង្រីកវិសាលភាពនៃការអនុវត្តន៍គ្របដណ្តប់គ្រប់ក្រសួងទាំងអស់ លើកលែងតែក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង ។

២.២- ស្ថានភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច

៦៣- រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី២ នៃរដ្ឋសភា ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ បានអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ហើយទទួលបានវឌ្ឍនភាពគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងគោលបំណងសំរេចអោយបាននូវសមធម៌កំណើនសេដ្ឋកិច្ចរយៈពេលយូរអង្វែង និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។ ក្របខ័ណ្ឌការងារនេះបានផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការរក្សាស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ការពង្រឹងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុនិងធនាគារ ការអនុវត្តនីវិធានការកំណែទម្រង់សារពើពន្ធ ធានាអោយបាននូវការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ និងការបង្កើនវិនិយោគសាធារណៈដើម្បីអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តសង្គម និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សរបស់ប្រទេស ។ ទន្ទឹមនេះ ក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំកន្លងមក កម្ពុជាបានបោះជំហានយ៉ាងរឹងមាំ ក្នុងការពង្រឹងស្ថិរភាពនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និងការធ្វើសមាហរណកម្មទៅក្នុងសហគមន៍អន្តរជាតិ ។

៦៤- ចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាល កំណើនគឺជាអារុដ្ឋឌីខ្លាំងក្លាក្នុងការប្រឆាំងនឹងភាពក្រីក្រ និងជាការប្តេជ្ញាចិត្តនៅក្នុងសកម្មភាពនយោបាយលើកកម្ពស់ស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច បង្វែរប្រភពធនធានទៅរកវិស័យដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាង និងសមាហរណកម្មទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចសកលលោក ។ ការបន្តពង្រឹងស្ថិរភាពនយោបាយសន្តិសុខក្នុងប្រទេស និងការរើបង្កើនវិញនៃសេដ្ឋកិច្ចក្នុងតំបន់ បានជួយកម្ពុជាក្នុងការពង្រឹងដំណើរកែទម្រង់អោយកាន់តែទូលំទូលាយ និងស៊ីជម្រៅថែមទៀត ព្រមទាំងរក្សាបាននូវចលនាការសំរាប់អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។

៦៥- កិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការពង្រឹងការងារគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់សារពើពន្ធយ៉ាងហ្មត់ចត់ បាននាំអោយផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (ផ.ស.ស) ប្រចាំឆ្នាំ កើនឡើងជាមធ្យម ៦,៨% ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១៩៩៩-២០០៣ ដែលជានីតិកាលទី២ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ អតិផរណាប្រចាំឆ្នាំក្នុងរយៈកាលនេះមានអត្រាមធ្យមប្រមាណ ១,៦% ទាបជាងច្រើន បើធៀបនឹងអត្រា ៧,៤% ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១៩៩៤-១៩៩៨ ដែលជានីតិកាលទី១របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ស្ថានភាពរូបិយវត្ថុ ក្នុងកំឡុង ៥ឆ្នាំកន្លងមក បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីស្ថានភាពសារពើពន្ធ ដែលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរ ។ ទុនបំរុងអន្តរជាតិជារូបិយវត្ថុបរទេសមានតំលៃស្មើនឹង ៣ ខែនៃការនាំចូល ។ អត្រាប្តូរប្រាក់មានស្ថិរភាព ធៀបនឹងដុល្លារអាមេរិក គឺប្រែប្រួលនៅក្នុងរង្វង់ប្រមាណ៣.៩០០រៀល ក្នុង១ដុល្លារអាមេរិក ពីឆ្នាំ ១៩៩៩ ដល់ឆ្នាំ ២០០៣ ។

៦៦- **ក្នុងឆ្នាំ ២០០២** នៅពេលដែលកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី ៦ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាបានបង្ហាញអោយឃើញពីលទ្ធផលនៃកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការបន្ត និងជំរុញចលនាការនៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធីកំណែទម្រង់ និងរបៀបវារៈនៃកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សង្គម ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ទោះបីជាកម្ពុជាជួបប្រទះនូវគ្រោះមហន្តរាយទឹកជំនន់ និងសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោកមានការធ្លាក់ចុះ កម្ពុជានៅតែសំរេចបាននូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ៧,៧% គិតតាមថ្លៃចរន្ត និង៥,៥% គិតតាមថ្លៃស៊ីឆ្នាំ២០០០ ។ ក្នុងរយៈពេល២ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ កំណើនផ.ស.សមានប្រមាណ ៥,៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០១ និង៧%ក្នុងឆ្នាំ២០០០ ។ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២

អត្រាអតិផរណាបានរក្សានៅក្រោម៤% ។ អត្រាប្តូរប្រាក់មានស្ថិរភាពក្នុងកំរិត ៣.៩៥០រៀលក្នុងមួយដុល្លារអាមេរិក ។ ទុនបំរុងធនាគារសរុបមានការកើនឡើងពី៥៤៨លានដុល្លារអាមេរិកនៅក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដល់៦៦៣លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដែលអាចធានាបានការនាំចូលចំនួន ៣,១ ខែ ។

៦៧- **ទេវក្រុមឆ្នាំ ២០០៣** ទោះបីជាមានការលេចឡើងនៃជំងឺសារស៍នៅក្នុងតំបន់ បាតុកម្មហិង្សាប្រឆាំងស្ថានទូតថៃនៅក្រុងភ្នំពេញ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ និងភាពមិនប្រាកដប្រជាភ្នំពេញការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មី បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតសាកល នាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ កំណើនសេដ្ឋកិច្ចក្នុងឆ្នាំ២០០៣ បានបង្ហាញពីការរីកចម្រើនលើសពីការប៉ាន់ស្មានទុក ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាមានកំណើន ៥,២% បើធៀបនឹងកំណើន ៥,៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដោយសារកំណើននៃការនាំចេញសំលៀកបំពាក់ ការងើបឡើងវិញនៃការវិនិយោគទូទៅ និងទំនោរនៃកំណើនក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ ដោយឡែក វិស័យទេសចរណ៍បានធ្លាក់ចុះ ១០% ដោយសារផលប៉ះពាល់នៃបាតុកម្មនៅទីក្រុងភ្នំពេញ នាដើមឆ្នាំ២០០៣ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ និងការទទួលរងឥទ្ធិពលពីការរីករាលដាលនៃជំងឺសារស៍ ដែលបានរាតត្បាតក្នុងតំបន់នាពេលនោះ ។ ការធ្លាក់ចុះនៃវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស ដោយសារភាពមិនប្រាកដប្រជាផ្នែកនយោបាយ ត្រូវបានប៉ះប៉ូវឡើងវិញដោយកំណើននៃវិនិយោគឯកជនក្នុងស្រុក និងចំណាយប្រើប្រាស់ក្នុងស្រុកខ្ពស់ ដែលជំរុញដោយកំណើននៃចំណាយសាធារណៈ ។ លើសពីនេះទៀត ភាពទន់ខ្សោយខាងផ្នែកសេវាកម្ម ត្រូវបានប៉ះប៉ូវដោយកំណើនខ្ពស់ក្នុងការនាំចេញរបស់វិស័យឧស្សាហកម្ម កាត់ដេរ ។ នៅក្នុងកំឡុងពេលនៃភាពមិនប្រាកដប្រជានេះ តំលៃទំនិញមានស្ថិរភាព ហើយអតិផរណា មានកំរិតត្រឹម ១,២% ដែលខុសគ្នាយ៉ាងខ្លាំង បើធៀបនឹងបទពិសោធន៍ក្នុងរយៈពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៨ ដែលនាពេលនោះអតិផរណាមានរហូតដល់ទៅ ១២% ។

៦៨- សមាសភាពនៃ ផ.ស.ស តាមវិស័យមានការប្រែប្រួលជាច្រើនក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីពិពិធកម្មនៃសេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជា ។ វិស័យកសិកម្មក្នុងផ.ស.សបានថយចុះបន្តិច ទន្ទឹមនឹងការកើនឡើងរបស់ផ្នែកកម្មនុសាស ។ គិតតាមថ្លៃបច្ចុប្បន្នវិស័យកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ មានប្រមាណ ៣៤,៨% នៃផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ បើធៀបទៅនឹង៤៥,២% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ។ ដោយសារគ្រោះរាំងស្ងួតទឹកជំនន់អូសបន្លាយ និងការធ្លាក់ចុះផលិតផលព្រៃឈើ វិស័យកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទធ្លាក់ចុះ ២,៧% នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដែលនៅក្នុងឆ្នាំ២០០១ វិស័យនេះមានកំណើនប្រមាណ២,២% ។ កសិផលថយចុះ ៥,៨% នៅពេលដែលផលិតផលបសុសត្វនិងត្រីបានកើនឡើងចំនួន១,២% និង ១,៣% ។ វិស័យរុក្ខាប្រមាញ់បន្តធ្លាក់ចុះជាលំដាប់ ហើយបានធ្លាក់ចុះប្រមាណ៩,៣%ដោយសារការបង្ក្រាបការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ពោលគឺមានកំរិតទាបបំផុតគិតចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៣ ។ ប៉ុន្តែផលិតផលកសិកម្មចាប់ផ្តើមមានកំណើនឡើងវិញ ៩,៣% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ (គិតតាមថ្លៃបច្ចុប្បន្ន) ដែលនាំមុខដោយកំណើនកសិផល២៥,៣% បន្ទាប់ពីថយចុះកាលពីឆ្នាំ២០០២ ។ កំណើនកសិផលបានធ្វើអោយកម្ពុជាអាចរក្សាបាននូវភាពម្ចាស់ការក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ស្រូវ និងរក្សាតំលៃមូលហេតុអោយនៅកំរិតទាបបាន ។ បសុសត្វថយចុះបន្តិច ចំណែកការនេសាទថយចុះ ៦% ។

៦៩- ចំណែកវិស័យឧស្សាហកម្ម នៅតែបន្តស្ទុះឡើងយ៉ាងខ្លាំងពី ១៧,២% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ រហូតដល់ ២៦,៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ អាស្រ័យដោយ មានការរីកចម្រើនខាងឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងស្បែកជើង ព្រមទាំងសកម្មភាពសំណង់ ។ វិស័យឧស្សាហកម្មមានកំណើន១៧,៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដែលកាលពីឆ្នាំ២០០១ មានត្រឹម១២,៩% ។ វិស័យនេះគ្របដណ្តប់ដោយកម្មន្តសាលចំនួន ៧២,៧% និងសំណង់ ២៥,១% ។ តំលៃ បន្ថែមខាងផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងស្បែកជើងបានកើនឡើង ២១% នៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ កំណើន នេះទាបជាងកំណើននៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ដែលមាន៦៣,៤% និងក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដែលមាន២២,៧% ។ ការនាំចេញ ផលិតផលក្នុងប្រព័ន្ធអនុគ្រោះទូទៅ GSP ដែលភាគច្រើនជាសំលៀកបំពាក់ មានកំណើនឡើងពីកំរិតតិចតួច បំផុតនៅឆ្នាំ១៩៩៣ រហូតដល់៨៣,១% នៃការនាំចេញសរុបរបស់កម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ ការបន្តកើនឡើងនៃ ការនាំចេញសំលៀកបំពាក់ ស្តែងឡើងតាមរយៈកំណើន១៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ដែលជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការកើន ឡើងពីរខ្ទង់សំរាប់ផ្នែកកម្មន្តសាល ។ វិស័យសំណង់ក៏បានចូលរួមចំណែកដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចឆ្នាំ២០០២ ផងដែរ ដោយមានកំណើន ២៦,៨% បន្ទាប់ពីកំណើន ៩,៦% នៅឆ្នាំ២០០១ និង៣៦,៨% នៅឆ្នាំ២០០០ ។

៧០- ទោះបីជាសេវាកម្មទេសចរណ៍មានការរីកចម្រើនគួរអោយកត់សំគាល់ ដោយសារការរីកលូតលាស់នៃវិស័យ ឧស្សាហកម្ម ភាគរយនៃវិស័យទេសចរណ៍ក្នុងផ.ស.ស បានធ្លាក់ចុះពី ៣៣,៦% នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅ ត្រឹម ៣៣,២% ប៉ុណ្ណោះក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ វិស័យសេវាកម្មមានកំណើន ៤,៥% នៅឆ្នាំ២០០២ បើធៀបទៅ នឹងកំណើន៤,២% ក្នុងឆ្នាំ២០០១ ។ វិស័យទេសចរណ៍បានរួមចំណែកគួរអោយកត់សំគាល់នៅក្នុងវិស័យ សេវាកម្ម ដោយមានកំណើនភ្ញៀវទេសចរចំនួន ២៧,៩% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ តាមទិន្នន័យដែលទទួលបានពី ក្រសួងទេសចរណ៍ ភ្ញៀវទេសចរណ៍អន្តរជាតិដែលមកទស្សនាកម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ២០០២ មានចំនួន ៧៨៦.៥២៤នាក់ កើនឡើង៣០% ធៀបនឹងឆ្នាំ ២០០១ ។ កំណើនភ្ញៀវទេសចរណ៍បរទេសបានចូលរួមចំណែកដល់កំណើន ឧស្សាហកម្មសណ្ឋាគារ និងភោជនីយដ្ឋាន (១១,៤%) ដឹកជញ្ជូននិងទូរគមនាគមន៍ (០,៨%) និងសេវាកម្ម ផ្សេងៗទៀត (១៦,៨%) ។ ទោះបីជាមានភាពមិនប្រាកដប្រជាផ្នែកនយោបាយ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ និងការ រាតត្បាតនៃជំងឺសារស័កដោយ វិស័យសេវាកម្មកើនឡើង១,៦% នៅឆ្នាំ២០០៣ ។ សណ្ឋាគារនិងភោជនីយដ្ឋាន បានធ្លាក់ចុះ១០% ។ ទោះបីជាវិស័យទេសចរណ៍បានងើបឡើងវិញចាប់ពីពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០០៣មកក៏ដោយ ក៏គេសង្កេតឃើញថាចំនួនភ្ញៀវទេសចរណ៍បានថយចុះពី៧៨៦.៥២៤នាក់ក្នុងឆ្នាំ២០០២ មកនៅត្រឹម ៧០១.០១៤ នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ គឺធ្លាក់ចុះប្រមាណ១១% ។

២.៣- ស្ថានភាពរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធ

៧១- នៅក្នុងនីតិកាលទី២ ឆ្នាំ១៩៩៨- ២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុ និងសារពើពន្ធ ដោយជោគជ័យ ដោយរក្សាបានអតិផរណាមានកំរិតទាប និងអត្រាប្តូរប្រាក់មានស្ថិរភាព ដើម្បីជាកិច្ចគាំទ្រ ដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ស្ថានភាពរូបិយវត្ថុនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ បានឆ្លុះបញ្ចាំងពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជ រដ្ឋាភិបាលក្នុងការរក្សាលំនឹងសារពើពន្ធ ទោះបីមានភាពមិនប្រាកដប្រជាខាងផ្នែកនយោបាយ ។ ការទូទាត់ សាច់ប្រាក់របស់ធនាគារក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ដែលវាស់ដោយ M2 បង្ហាញកំណើន១៥% បន្ទាប់ពីកំណើន ៣១%

នៅឆ្នាំ២០០២ ។ ប្រភពសំខាន់ៗនៃកំណើនរូបិយវត្ថុរួមមានកំណើន១៥% នៃប្រាក់បញ្ញើជារូបិយប័ណ្ណបរទេស របស់ប្រជាជនក្នុងប្រទេស និងកំណើន១៨%នៃរូបិយប័ណ្ណនៅក្រៅប្រព័ន្ធធនាគារ ។ ទ្រព្យសកម្មបរទេសសុទ្ធ មានការកើនឡើងជាមធ្យម នៅពេលដែលទ្រព្យសកម្មក្នុងស្រុកសុទ្ធរបស់ប្រព័ន្ធធនាគារបានកើនឡើងគួរ អោយកត់សំគាល់ ។ កំណើនទ្រព្យសកម្មក្នុងស្រុកសុទ្ធ គឺដោយសារការស្ទុះឡើងនៃការផ្តល់ឥណទានដល់ វិស័យឯកជន ដែលមានកំណើន ២៧% នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ស្មើនឹង៧២លានដុល្លារអាមេរិក ។

៧២- ស្ថិរភាពរូបិយវត្ថុត្រូវបានរំខានជាបណ្តោះអាសន្ន ក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ ដោយសារការចេញផ្សាយប័ណ្ណ រតនាគារ និងការបញ្ចេញប្រាក់រៀលនៅលើទីផ្សារ ដែលបណ្តាលអោយតម្លៃប្រាក់រៀលកម្ពុជា ធៀបនឹង ប្រាក់ដុល្លារត្រូវធ្លាក់ចុះ ។ តំលៃប្រាក់រៀលបានថយចុះប្រមាណ២%ធៀបនឹងប្រាក់ដុល្លារ ហើយបន្ទាប់ ភ្លាមមក ក៏មានស្ថិរភាពឡើងវិញត្រឹមកំរិត៤.០០០រៀលក្នុងមួយដុល្លារ ។ ស្ថិរភាពរូបិយវត្ថុមានលំនឹង ឡើងវិញយ៉ាងឆាប់រហ័ស ហើយជាទូទៅអត្រាប្តូរប្រាក់មានកំរិតស្ថិរក្នុងឆ្នាំ២០០៣ គឺពី៣.៩៩៩ទៅ៤.០៥០រៀល ក្នុងមួយដុល្លារអាមេរិក ។

៧៣- **ជំនួញទុនាត** : សមតុល្យជញ្ជីងទូទាត់ជារួមមានលក្ខណៈមិនល្អប្រសើរនៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ដែលស្តែងតាម រយៈខិនភាពគណនីចរន្ត ដែលមានកំរិតកើនឡើងដល់១០,២%នៃផ.ស.ស ដោយសារផលប៉ះពាល់នៃតំលៃ ប្រេងខ្ពស់ ការថយចុះនៃភ្ញៀវទេសចរណ៍ និងវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសដែលបណ្តាលមកពីការរីករាលដាល ជម្ងឺសារស៍ និងភាពមិនប្រាកដប្រជាខាងផ្នែកនយោបាយ ។ កំណើនអតុល្យភាពសារពើពន្ធក៏មានការពាក់ព័ន្ធ នឹងការធ្លាក់ចុះតំលៃរូបិយវត្ថុជាតិធៀបនឹងប្រាក់ដុល្លារ២% ក្នុងចន្លោះខែមេសា- ឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ផងដែរ ដោយទុនបំរុងផ្លូវការបានថយចុះ ១០% នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ បន្ទាប់ពីមានអន្តរាគមន៍របស់ធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជាដើម្បីគាំទ្ររូបិយវត្ថុជាតិ ។ ក្រោយពីការបោះឆ្នោតនៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ការគ្រប់គ្រងស្ថានភាព សារពើពន្ធដែលមានលក្ខណៈល្អប្រសើរឡើងវិញ បានជំរុញអោយមានការហូរចូលឡើងវិញជាបណ្តើរៗនូវ ប្រាក់បញ្ញើជារូបិយប័ណ្ណបរទេសពី៦៦៣លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់៧៧៧លានដុល្លារអាមេរិកក្នុង ឆ្នាំ២០០៣ ។ ដែលនាំអោយទុនបំរុងផ្លូវការដុល អាចរក្សាបាននៅក្នុងកំរិតប្រហាក់ប្រហែលនឹងឆ្នាំ២០០២ ។

៧៤- សមតុល្យក្រៅប្រទេសនឹងមានលក្ខណៈមិនសូវគាប់ប្រសើរខ្លះដែរក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ដោយសារកំណើនថ្លៃប្រេងនៅ ដែលបានកើនឡើងដល់ជាង៥០ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយធុង ។ ប្រការនេះអាចនាំអោយខិនភាពគណនីចរន្ត កើនឡើងពី១០,២%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ដល់១០,៨%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការ រំពឹងទុកនៃកំណើនវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេសដោយសារស្ថិរភាពនយោបាយល្អប្រសើរ ទុនបំរុងបរទេសដុល អាចនឹងកើនឡើងរហូតដល់៧៧២លានដុល្លារអាមេរិក ស្មើនឹង២,៨ខែនៃការនាំចូល នាចុងឆ្នាំ២០០៤នេះ ។

តារាងទី ១ : សូចនាករសំខាន់ៗនៃម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច

សូចនាករ	១៩៩៨	១៩៩៩	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣ តួលេខបឋម
ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (បានលានរៀល គិតតាមថ្លៃបច្ចុប្បន្ន)	១១.៦០៩	១៣.១៣១	១៣.៨១០	១៤.៥៤៤	១៥.៦៦៧	១៦.៧៤៨
ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (លានដុល្លារ គិតតាមថ្លៃបច្ចុប្បន្ន)	៣.០៥៥	៣.៤៤៣	៣.៥៧៩	៣.៧០៧	៣.៩៩៦	៤.២០៤
កំណើនផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (%)	៣,៧%	១០,៨%	៧%	៥,៧%	៥,៥%	៥,២%
អត្រានៃផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប (គិតតាមថ្លៃបច្ចុប្បន្ន)						
- កសិកម្ម (%)	៤៥,២%	៤២,៣%	៣៧,៦%	៣៥,៥%	៣៣,៤%	៣៤,៨%
- ឧស្សាហកម្ម (%)	១៧,២%	១៨,១%	២២,១%	២៤,២%	២៦,៣%	២៦,៧%
- សេវាកម្ម (%)	៣៣,៦%	៣៩,៥%	៣៥,២%	៣៤,៨%	៣៤,២%	៣៣,៥%
ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុបក្នុងប្រជាជនម្នាក់ (គិតជាដុល្លារ)	២៥២	២៧៥	២៧៩	២៨២	២៩៦	៣០៦
ចំនួនប្រជាជនសរុប (លាននាក់)	១២,២	១២,៥	១២,៨	១៣,១	១៣,៥	១៣,៨
អតិផរណាប្រាក់រៀល (មធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំ%)	១៤,៧០%	៤%	-០,៨%	-០,៩%	-០,១%	១,២%
អតិផរណាប្រាក់រៀល (រៀបចំតាមត្រីមាស)	១៤,៨%	៤%	-០,៨%	០,២%	៣%	១,២%
ទុនបំរុងអន្តរជាតិ (គិតជាលានដុល្លារ)	៣២៣	៣៤៩	៤១១	៤៦៧	៥៦៧	៦៣៣
ទុនបំរុងអន្តរជាតិ (គិតជាលានដុល្លារ)	៣៩០	៤២២	៤៨៤	៥៤៨	៦៦៣	៧៣៧
ទុនបំរុងអន្តរជាតិ (ចំនួនខែនាំចូល)	៣,៦	២,៧	២,៦	២,៧	៣	២,៩
សរុបថវិការបំរុង (គិតជា %នៃផ.ស.ស)	២១,៣៥%	២០,៨៦%	១៨,០៣%	១៨,៩៧%	២០,១៧%	១៧,៣៨%
អត្រាប្តូរប្រាក់មធ្យមប្រចាំឆ្នាំ	៣.៧៧៤	៣.៨១៣	៣.៨៥៩	៣.៩២៤	៣.៩២១	៣.៩៨០
អត្រាប្តូរប្រាក់មធ្យមចុងឆ្នាំ	៣.៧៨០	៣.៧៧៥	៣.៨១០	៣.៩០០	៣.៩៣៥	៣.៩៨០
វិនិយោគសរុប (លានដុល្លារ)	៦៥២,២	៧១៧,១	៦៤៥,៤	៧០៣,៣	៨០៦,៧	៧៣០,៧
វិនិយោគសាធារណៈ	១៦៥,២	១៩០,៥	២១៣,៦	២៨០,៧	៣៥៤,៤	២៩៨,៣
- ហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស	៣០,២	៥៧,៤	៤៩,៤	៥៨,៣	៤០,៩	៤៨,៨
- ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស	១៣៥	១៣៣,១	១៦៤,២	២២២,៤	៣១៣,៥	២៤៩,៥
វិនិយោគឯកជន	៤៨៧	៥២៦,៦	៤៣១,៨	៤២២,៦	៤៥២,៣	៤៣២,៤
- ហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស	២៦៤	៣០៥,៦	២៨៩,៨	២៨០,៦	៣១៣,៣	៣៥៥,១
- ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេស	២២៣	២២១	១៤២	១៤២	១៣៩	៧៧,៣
សរុបការវិនិយោគគិតជាភាគរយនៃផ.ស.ស	២១,៣៥%	២០,៨៦%	១៨,០៣%	១៨,៩៧%	២០,១៧%	១៧,៣៨%
- វិនិយោគសាធារណៈ	៥,៤១%	៥,៥៤%	៥,៩៧%	៧,៥៧%	៨,៨៦%	៧,១%
- វិនិយោគឯកជន	១៥,៩៤%	១៥,៣២%	១២,០៦%	១១,៤០%	១១,៣១%	១០,២៨%

ប្រភពព័ត៌មាន : ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ - ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា - វិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិនៃក្រសួងផែនការ

៧៥- កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការកំណត់ពេលវេលាសងបំណុលជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិកនិងរុស្ស៊ី អាចកាត់បន្ថយការទូទាត់សងរំលោះ ប៉ុន្តែក៏អាចបង្កើនភាពព្រួយបារម្ភកិច្ចសងការប្រាក់ដែរ ។ ការសងបំណុលបរទេសរបស់កម្ពុជានឹងមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់ការអនុវត្តន៍ថវិកា និងគោលដៅនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ បន្ទាប់ពីបានកំណត់ពេលវេលាឡើងវិញអំពីកាតព្វកិច្ចសងបំណុលដែលបានខ្ចីមុនឆ្នាំ១៩៩៣ បំណុលបរទេសរបស់កម្ពុជាពីពេលបច្ចុប្បន្នរហូតឆ្នាំ២០០៨ អាចមានទំហំប្រហែលនឹង៤៨,៩%នៃផ.ស.ស ហើយសេវាបំណុលអាចស្មើនឹង២,៦%នៃការនាំចេញទំនិញនិងសេវា ។ បន្ទុកសារពើពន្ធនៃបំណុលមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារអនុបាតចំណូលធៀបនឹងផ.ស.សនៅមានកំរិតទាបនៅឡើយ ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្តគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងបំណុលបរទេសអោយបានប្រយ័ត្នប្រយោជន៍បំផុត និងជៀសវាងដាច់ខាតនូវការទទួលហិរញ្ញប្បទានណាដែលគ្មានលក្ខណៈសម្បទាន ។

ចំណូលថវិកា

៧៦- នៅក្នុងនីតិកាលទី២ ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលបាននូវវឌ្ឍនភាពគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធ ពិសេសខាងផ្នែកគ្រប់គ្រងចំណូលនិងចំណាយសាធារណៈ ។ ចំណូលក្នុងស្រុកបានកើនឡើងពី៨,១%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ រហូតដល់១០,៥%ក្នុងឆ្នាំ២០០១ និង១១,១%ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ចំណូលក្នុងស្រុកបានកើនឡើងរហូតដល់១.៧៤៤,១ពាន់លានរៀល (៤៤៥,២លានដុល្លារអាមេរិក) ពី១.៥២៩,៤ពាន់លានរៀល(៣៨៩,៨លានដុល្លារអាមេរិក)ក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដែលជាកំណើន១៤% ។ ចំណូលក្នុងស្រុកសំរាប់ឆ្នាំ២០០២រួមមានចំណូលពន្ធដារ១.២២៧,២ពាន់លានរៀល (៣១៣,២លានដុល្លារ) ចំណូលមិនមែនពន្ធ ៥០០,៦ពាន់លានរៀល (១២៧,៨លានដុល្លារ) និងចំណូលមូលធន១៦,៣ពាន់លានរៀល (៤,២លានដុល្លារ) ដែលបានមកពីឯកជនភារូបនីយកម្ម និងប្រភពផ្សេងៗទៀត ។

៧៧- ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ចំណូលមិនមានកំណើនខ្លាំងដូចឆ្នាំមុនៗ ដោយសារតែភាពមិនប្រាកដប្រជាភ្នំកំឡុងពេលបោះឆ្នោត ការរាតត្បាតនៃជំងឺសារស៍ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ និងអប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រមូលចំណូល ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ចំណូលក្នុងស្រុកដែលប្រមូលបានមាន ១.៧៦៤,៦ពាន់លានរៀល (៤៤២,៩ លានដុល្លារ) ក្នុងនោះរួមមានចំណូលពន្ធដារ ១.២២០,១ពាន់លានរៀល (៣០៦,៣លានដុល្លារ) ចំណូលមិនមែនពន្ធ ៥១៣,១ពាន់លានរៀល (១២៨,៨លានដុល្លារ) និងចំណូលមូលធន ៣១,៤ពាន់លានរៀល (៧,៩លានដុល្លារ) ។

តារាងទី ២ : សូចនាករផែនការរដ្ឋ

	១៩៩៨ ផែនការថវិកា		១៩៩៩ ផែនការថវិកា		២០០០ ផែនការថវិកា			២០០១ ផែនការថវិកា			២០០២ ផែនការថវិកា			២០០៣		
	ពាន់លាន រៀល	% ផសស	ពាន់លាន រៀល	% ផសស	ពាន់លាន រៀល	លានដុល្លា	% ផសស	ពាន់លាន រៀល	លានដុល្លា	% ផសស	ពាន់លាន រៀល	លានដុល្លា	% ផសស	ពាន់លាន រៀល	លានដុល្លា	% ផសស
ចំណូលក្នុងប្រទេស	៩៣៨,៥	៨,១%	១.៣២៩,៨	១០,១%	១.៤២២,៩	៣៦៨,៧	១០,៣%	១.៥២៩,៤	៣៨៩,៨	១០,៥%	១.៧៤៤,១	៤៤៥,២	១១,១%	១.៧៦៤,៦	៤៤២,៩	១០,៥%
១. ចំណូលពន្ធដារ	៦៧៩,៤	៥,៩%	៩៦២,៧	៧,៣%	១.០៤០,៣	២៦៩,៦	៧,៥%	១.០៩៦,៦	២៧៩,៥	៧,៥%	១.២២៧,២	៣១៣,២	៧,៥%	១.២២០,១	៣០៦,៣	៧,៣%
ពន្ធចំពោះ	៥៩	០,៥%	៨២,៧	០,៦%	១៣៥,៦	៣៥,១	១%	១៤០,៤	៣៥,៨	១%	១៣១,៧	៣៣,៦	០,៥%	១៥០,៤	៣៧,៨	០,៥%
ពន្ធមិនចំពោះ	២៤៤,១	២,៦%	៤៤៦,៦	៣,៤%	៥១៤,២	១៣៣,២	៣,៧%	៥៤០,៥	១៤៧,៩	៤%	៦៧១,៧	១៧១,៤	៤,៣%	៦៧៤,៥	១៦៩,៥	៤%
ចំណូលពន្ធតយ	៣៧៦,៣	៣,៩%	៤៣៣,៤	៣,៣%	៣៩០,៥	១០១,២	២,៨%	៣៧៥,៧	៩៥,៧	២,៦%	៤២៣,៨	១០៨,២	២,៧%	៣៩៥,២	៩៩,២	២,៨%
២. ចំណូលមិនមែនពន្ធដារ	២៥៩,៩	២,៦%	៣៦៧,១	២,៧%	៣៨២,៦	៩៦,១	២,៨%	៤៣២,៨	១១០,៣	២,៩%	៥១៦,៤	១៣២,០	២,៩%	៥៤៤,៥	១៣៦,៣	៣,១%
ចំណូលព្រៃឈើ	២២,៨	០,២%	៣៦,៣	០,៣%	៤១	១០,៦	០,៣%	២៩,៣	៧,៥	០,២%	១៤,៩	៣,៨	០,១%	៦,៧	១,៧	០,០៤%
៣. ចំណូលមូលធន	៣៣,២	០,៣%	១៣,៧	០,១%	២៩,៣	៧,៦	០,២%	៩	២,៣	០,១%	១៦,៣	៤,២	០,១%	៣១,៤	៧,៩	០,២%
រចនាសម្ព័ន្ធពន្ធដារ : % នៃសរុបពន្ធ																
- ពន្ធដារ	៣០៣,១	៤៤,៦%	៥២៩,៣	៥៥%	៦៤៩,៨	១៧៦,៥%	៧២០,៩	៦៥,៧%	៧២០,៩	៦៥,៧%	៨០៣,៤	១៨៥,៥%	៨២០,៩	៨២០,៩	១៨៥,៥%	៦៧,៦%
- ពន្ធតយ	៣៧៦,៣	៥៥,៤%	៤៣៣,៤	៤៥%	៣៩០,៥	៣៧,៥%	៣៧៥,៧	៣៧,៥%	៣៧៥,៧	៣៧,៥%	៤២៣,៨	៣៧,៥%	៤២៣,៨	៣៩៥,២	៣៧,៤%	
ចំណាយ	១.៥៥៧,១	១៣,៤%	១.៨២៣,៨	១៣,៨%	២.០៣៩,៧	៥២៨,៦	១៤,៧%	២.៥១៦,៩	៦៤១,៤	១៧,៣%	២.៩៦៣,២	៧៥៦,៣	១៨,៥%	២.៩៦៦,៥	៧៥៦,៦	១៧,៤%
១. ចំណាយចរន្ត	៩២៩,៤	៨,០%	១.០៩៦	៨,៣%	១.២១៥,៥	៣១៥	៨,៨%	១.៤១៥,៦	៣៦០,៨	៩,៧%	១.៥៧៤,៩	៤០២	១០,០%	១.៧៥៩,១	៤៤១,៣	១០,៥%
- ការប្រែប្រួលទុនសន្តិសុខ	៤៥៣,៨	៣,៩%	៤៦៨,១	៣,៦%	៤៥០,៧	១១៦,៨	៣,៦%	៤១៧,៣	១០៦,៣	២,៨%	៤០៦,៧	១០៣,៨	២,៦%	៤១១	១០៣,២	២,៨%
- រដ្ឋបាលស៊ីវិល	៤៧៥,៦	៤,១%	៦២៧,៩	៤,៧%	៧៦៤,៨	១៩៨,២	៥,៥%	៩៩៨,៣	២៥៤,៤	៦,៦%	១.១៦៩,២	២៩៨,២	៧,៤%	១.៣៤៧,១	៣៣៨,១	៨,០%
២. ចំណាយមូលធន	៦២៧,៧	៥,៤%	៧២៧,៨	៥,៥%	៨៦៩,២	២១៣,៦	៥,៩%	១.១០១,៣	២៨០,៦	៧,៥%	១.៣៨៨,៣	៣៥២,៥	៨,៨%	១.២០៧,៤	៣១៨,៣	៧,៩%
- ហិរញ្ញប្បទានវិនិយោគក្នុងស្រុក	១១៦,២	១%	២២៣,៦	១,២%	៣០៣,៤	៧៨,៦	២,២%	២៨៣,០	៧២,១	១,៩%	៣៣៨,៤	៨៦,៤	២,១%	៣៣៣,៦	៨៣,៧	១,៩%
- ហិរញ្ញប្បទានវិនិយោគក្រៅប្រទេស	៥១១,៥	៥,៤%	៥០៤,២	៣,៣%	៥៦៥,៨	១៣៥	៣,៧%	៨១៨,៣	២០៨,៥	៥,៦%	១.០៥០,៩	២៦៦,១	៦,៩%	៨៧៣,៨	២៣៤,៦	៥,០%
ឱនភាព/អតិរេក																
- សរុប	៦១៨,៦	៥,៣%	៤៩៤	៣,៨%	៦១៦,៨	១៥៩,៨	៤,៥%	៩៨៧,៥	២៥១,៧	៦,៨%	១.២១៩,១	៣១១,២	៧,៥%	១.១៨១,៩	២៩៦,៧	៧%
- ក្នុងនោះ ចរន្ត	៩,១	០,០៨%	២៣៣,៨	១,៣%	២០៧,៤	៥៣,៧	១,៥%	១១៣,៨	២៩	០,៧%	១៦៩,២	៤៣,១	១,០%	៦,៥	១,៦	០,០៤%
ផ.ស.ស/ពាន់លានរៀល	១១.៦០៩		១៣.១៣១		១៣.៨១០			១៤.៥៤៤			១៥.៦៦៧			១៦.៧៨៨		
ផ.ស.សលានដុល្លាអាមេរិក	៣.០៥៥		៣.៤៣៧,៤		៣.៥៧៨,៦			៣.៧០៦,៤			៣.៩៩៨,៧			៤.២០៣,៨		

ប្រភព : ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

៧៨- ក្នុងពេលដែលចំណូលក្នុងស្រុកបានកើនឡើងពី១.៧៤៤,១ពាន់លានរៀលក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដល់១.៧៦៤,៦ ពាន់លានរៀលក្នុងឆ្នាំ២០០៣ (កំណើនប្រមាណ១%) ចំណូលក្នុងស្រុកគិតជាភាគរយនៃផ.ស.សថយចុះ ពី១១,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ មកនៅត្រឹមតែ១០,៥%ប៉ុណ្ណោះក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំណូលពន្ធដារបានថយចុះពី ៧,៨%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ២០០២ មកនៅត្រឹម៧,៣%ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ នៅពេលដែលចំណូលមិនមែនពន្ធដារ ក៏ថយចុះពី ៣,២%នៃផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០២ មកនៅត្រឹម៣,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ផងដែរ (តារាងទី២) ។

៧៩- ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់វិធានការមួយចំនួន ដើម្បីបង្កើនចំណូល និងពង្រឹងការ គ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។ វិធានការទាំងនេះរួមមាន ៖

- ពង្រឹងការអនុវត្តន៍អាករ ១០% លើសេវាកំសាន្ត ។
- អនុវត្តប្រព័ន្ធតែមប្រើសំរាប់ពន្ធលើបារី ។
- បង្កើតការិយាល័យអ្នកបង់ពន្ធទំហំធំ ដោយអនុញ្ញាតិអោយក្រុមហ៊ុនធំៗអាចបង់ពន្ធជាមូលប្ប- ទានប័ត្រ ឬដោយបង្វែរចូលគណនីធនាគារជាតិនៅធនាគារជាតិកម្ពុជា ។
- កាត់បន្ថយចំនួនអត្រាពន្ធគយពី ១២% មក ៤% ហើយកាត់បន្ថយអត្រាពន្ធគយអតិបរមា មកត្រឹម ៣៥% ដោយតំលើងអត្រាអាករពិសេស ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកំណែទម្រង់អត្រាពន្ធគយ ។
- ចាត់ទុករាល់ការលក់ប្រេងម៉ាហ្ស៊ីតជាការលក់ចុងក្រោយសំរាប់អាករលើតំលៃបន្ថែម ។
- ពង្រីកមូលដ្ឋានអាករលើតំលៃបន្ថែមតាមរយៈការបញ្ចូលសហគ្រាសចំនួន ១៥០ទៀត សំរាប់ប្រមូល ពន្ធតាមរបបពិត ។
- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីបង្ក្រាបអំពើរត់ពន្ធ ។
- ពង្រឹងនិងជំរុញនីតិវិធីប្រមូលបំណុលពន្ធ និងមិនមែនសារពើពន្ធ ដែលមិនបានបង់តាមកាលកំណត់ ជាពិសេស បំណុលទូរគមនាគមន៍ និងបំណុលពីការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។
- ពង្រឹងការប្រមូលចំណូលទិដ្ឋាការ និងការដាក់អោយអនុវត្តទិដ្ឋាការស្អិត ។
- ពិនិត្យឡើងវិញនូវកិច្ចសន្យាលើការលក់សំបុត្រចូលទស្សនាប្រាង្គប្រាសាទអង្គរ ។
- បង្កើតក្រុមការងារមួយរវាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងបណ្តាក្រសួងពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីរៀបចំនូវ យន្តការត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានការជួលទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ និងបង្កើនការខិតខំប្រឹងប្រែងក្នុងការ ប្រមូលថ្លៃឈ្នួលអោយបានទាន់ពេលវេលា ជាពិសេសថ្លៃឈ្នួលដែលនៅមិនទាន់បង់កន្លងមក ។
- រៀបចំបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

ចំណាយសាធារណៈ

៨០- ក្នុងនីតិកាលទី២ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់សារពើពន្ធ និងការគ្រប់គ្រងថវិកាយ៉ាងហ្មត់ចត់ ដោយរក្សាចំណាយនៅក្នុងកំរិតចំណូលដែលប្រមូលបាន ដើម្បីធានាសិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ។ ការអនុវត្តន៍

គោលនយោបាយសារពើពន្ធជាគន្លឹះយ៉ាងសំខាន់ដើម្បីធានាស្ថិរភាពថ្លៃ ។ វិធានការខាងក្រោមនេះត្រូវបានអនុវត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីកែលម្អការគ្រប់គ្រងចំណាយសាធារណៈ ៖

- បន្ថយបណ្តោះមន្ត្រីខ្មោច និងទាហានខ្មោចចេញពីបញ្ជីបើកប្រាក់បៀវត្សរ៍របស់មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល និងបញ្ជីបើកប្រាក់បៀវត្សរ៍យោធា និងសន្តិសុខ ។
- ចាត់វិធានការនានា ដើម្បីធានាអោយការបើកផ្តល់ថវិកាបានគ្រប់គ្រាន់ទៅតាមគំរោងថវិកាសំរាប់ចំណាយក្នុងវិស័យសង្គមកិច្ចនិងសេដ្ឋកិច្ច ដូចជា សុខាភិបាល អប់រំ កសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទស្របតាមការវិភាជន៍ថវិកា ។
- អនុវត្តកម្មវិធីសកម្មភាពអាទិភាពដើម្បីបង្កើនការបើកផ្តល់សាច់ប្រាក់សំរាប់វិស័យអាទិភាព ។
- បង្កើនការវិភាជន៍ចំណាយសំរាប់ការវិនិយោគសាធារណៈលើហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ។
- ជួសជុល ថែទាំ ផ្លូវជាតិ និងស្ពាន ព្រមទាំងពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ។

៨១- ក្នុងកំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងកំរិតចំណាយអោយនៅក្រោមគោលដៅដែលអាចជួយកាត់បន្ថយហិរញ្ញប្បទានពីប្រភពក្នុងស្រុក ។ ក្នុងកំឡុងពេលនោះ ចំណាយចរន្តសរុបមានកំរិតទាបជាងចំណូលដែលប្រមូលបាន គិតទាំងន័យនាមករណ៍ និងជាភាគរយនៃផ.ស.ស ។ ចំណាយចរន្តសរុបមាន ៨% នៃផ.ស.ស នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ មាន៨,៤% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ មាន៨,៨% ក្នុងឆ្នាំ២០០០ មាន៩,៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០១ មាន ១០,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ និងមាន ១០,៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំណែកឯចំណូលប្រមូលបានមាន ៨,១% នៃផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ មាន១០,១% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ មាន ១០,៣% ក្នុងឆ្នាំ ២០០០ មាន ១០,៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០១ មាន ១១,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០២ និង ១០,៥% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

៨២- សមាសធាតុនៃចំណាយសំរាប់កិច្ចការពារប្រទេស សន្តិសុខ និងរដ្ឋបាលស៊ីវិល មានការប្រែប្រួលជាច្រើនក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ ១៩៩៨-២០០៣ ។ ចំណាយសាធារណៈសំរាប់កិច្ចការពារប្រទេស និងសន្តិសុខ បានថយចុះពី៣,៩% នៃ ផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកត្រឹម ២,៤៥% នៃផ.ស.ស ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ រីឯចំណាយសំរាប់រដ្ឋបាលស៊ីវិលត្រូវបានកើនឡើងពី៤,១% នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់៨% ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

៨៣- ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ចំណាយសរុបមានប្រមាណ ២.៩៦៣,២ពាន់លានរៀល (៧៥៦,៣លានដុល្លារអាមេរិក) ដែលរួមមានចំណាយចរន្ត ១.៥៧៤,៩ពាន់លានរៀល (៤០២លានដុល្លារអាមេរិក) និងចំណាយមូលធន ១.៣៨៨,៣ពាន់លានរៀល (៣៥៤,៣លានដុល្លារអាមេរិក) ។

៨៤- ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ចំណាយចរន្ត១.៥៧៤,៩ពាន់លានរៀលសំរាប់រដ្ឋបាលស៊ីវិល ការពារនិងសន្តិសុខ និងការប្រាក់លើកំរិត មានសមាសភាគដូចខាងក្រោម ៖

- ចំណាយសំរាប់រដ្ឋបាលស៊ីវិលសរុបមាន ១.១៤០,៥ពាន់លានរៀល (២៩០,១លានដុល្លារអាមេរិក) ត្រូវជា៧២,៤%នៃចំណាយចរន្តសរុប ។

- ចំណាយការពារប្រទេស និងសន្តិសុខសរុប ៤០៦,៧ពាន់លានរៀល (១០៣,៨លានដុល្លារអាមេរិក) ស្មើនឹង ២៥,៨%នៃចំណាយចរន្តសរុប ។
- ការប្រាក់លើកំចីស្មើ ២៧,៦ពាន់លានរៀល (៧លានដុល្លារអាមេរិក) ត្រូវជា ១,៨% នៃចំណាយចរន្តសរុប ។

៨៥- បំរែបំរួលនៃសមាសភាគចំណាយចរន្តសរុបសំរាប់ឆ្នាំ២០០២ មានដូចខាងក្រោម ៖

- ចំណាយលើការពារជាតិនិងសន្តិសុខថយចុះ ២,៥% ពីកំរិតឆ្នាំ២០០១ ។
- ចំណាយសំរាប់រដ្ឋបាលទូទៅថយចុះ ៧,៥% ពីកំរិតឆ្នាំ២០០១ ។
- ចំណាយសំរាប់វិស័យសង្គមកិច្ចបានកើនឡើង ២៧,២% លើសឆ្នាំ២០០១ ។ ក្រសួងដែលត្រូវបញ្ជូន ក្នុងវិស័យនេះមានក្រសួងព័ត៌មាន សុខាភិបាល អប់រំ វប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ បរិស្ថាន សង្គមកិច្ច ការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ធម្មការនិងកិច្ចការសាសនា និង ក្រសួងកិច្ចការនារីនិងអតីត យុទ្ធជន ។ ចំណាយសំរាប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកើនឡើង ៣៦,៥% ។ ចំណែកចំណាយសំរាប់ក្រសួងសុខាភិបាលបានកើនឡើង ២៦,២% ពីកំរិតឆ្នាំ ២០០១ ។
- ចំណាយសំរាប់វិស័យសេដ្ឋកិច្ចបានកើនឡើង ៦,៦% លើសកំរិតឆ្នាំ២០០១ ។

៨៦- ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ចំណាយសរុបមានប្រមាណ ២.៩៤៦,៥ពាន់លានរៀល ស្មើនឹង ៧៣៩,៦លានដុល្លារអាមេរិក ដែលរួមមានចំណាយចរន្ត ១.៧៥៨,១ពាន់លានរៀល (៤៤១, ៣លានដុល្លារអាមេរិក) និងចំណាយមូលធន ១.១៨៨,៤ពាន់លានរៀល (២៩៨, ៣លានដុល្លារអាមេរិក) ។

៨៧- សមាសភាគនៃចំណាយចរន្ត ១.៧៥៨,២ពាន់លានរៀល សំរាប់រដ្ឋបាលស៊ីវិល ការពារនិងសន្តិសុខ និងការប្រាក់លើកំចី មានសមាសភាគដូចខាងក្រោម ៖

- ចំណាយសំរាប់រដ្ឋបាលស៊ីវិលសរុបមាន ១. ៣៤៧,១ពាន់លានរៀល (៣៣៨,១លានដុល្លារអាមេរិក) ត្រូវជា៧៤,៧%នៃចំណាយចរន្តសរុប ។
- ចំណាយការពារប្រទេស និងសន្តិសុខសរុប ៤១១ពាន់លានរៀល (១០៣,២លានដុល្លារអាមេរិក) ស្មើនឹង ២៣,៤% នៃចំណាយចរន្តសរុប ។
- ការប្រាក់លើកំចីស្មើ ៣៤,១ពាន់លានរៀល (៨,៦លានដុល្លារអាមេរិក) ត្រូវជា ១,៩%នៃចំណាយចរន្តសរុប ។

៨៨- បំរែបំរួលនៃសមាសភាគចំណាយចរន្តសរុបសំរាប់ឆ្នាំ២០០៣ មានដូចខាងក្រោម ៖

- ចំណាយលើការពារជាតិនិងសន្តិសុខកើនឡើងចំនួន ១,១% ពីកំរិតឆ្នាំ ២០០២ ។
- ចំណាយសំរាប់រដ្ឋបាលទូទៅកើនឡើង ៣៣,៧% ពីកំរិតឆ្នាំ ២០០២ ។

- ចំណាយសំរាប់វិស័យសង្គមកិច្ចបានកើនឡើងចំនួន៥,៦% ពីកំរិតឆ្នាំ ២០០២ ។ ចំណាយសំរាប់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាបានកើន ៣,៧% ចំណែកចំណាយសំរាប់ក្រសួងសុខាភិបាលកើន ៥,២% ។
- ចំណាយសំរាប់វិស័យសេដ្ឋកិច្ចកើន ៤,៩% ពីកំរិតឆ្នាំ ២០០២ ។

៨៩- ចំណាយសាធារណៈសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៣ កើនឡើងដោយសារចំណាយសំរាប់ការបោះឆ្នោតសាកលមានកំរិតខ្ពស់លើសផែនការគ្រោងទុក និងត្រូវបង់សំណងអំពីការខូចខាតដល់សហគ្រាសថៃ ដែលបណ្តាលមកពីបាតុកម្មហិង្សាកាលពីដើមឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំណាយខ្ពស់នៅពេលដែលចំណូលប្រមូលបានទាបជាងគំរោងបានធ្វើអោយឱនភាពសារពើពន្ធ (មិនគិតប្រាក់កំរិត) កាន់តែមានគម្លាតធំរហូតដល់៧%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ក្នុងជំហានកែលំអអតុល្យភាពនេះ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ នឹងចាត់វិធានការដូចខាងក្រោម ៖

- ពង្រឹងតួនាទីនៃគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសាច់ប្រាក់ ។
- បង្កើតក្រុមដឹកនាំការងារសំរាប់ការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ដើម្បីធានាការបង់ចំណូលនេះអោយបានពេញលេញចូលថវិកាជាតិ ។
- បង្កើនការប្រមូលចំណូល ដោយពង្រឹងរដ្ឋបាលពន្ធគយ និងពន្ធដារ ប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការរត់ពន្ធនិងស្តារ ប្តូរតម្លៃការទារបំណុលពន្ធ ។
- រឹតត្បិតចំណាយថវិកាជាមូលធន និងចរន្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល តាមការកំណត់ក្នុងថវិកាជាតិ ។
- ការបង្កើនតំលាភាពក្នុងការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ។
- ការកំហិតចំណាយជាមូលធន ដែលត្រូវធ្វើហិរញ្ញប្បទានក្នុងស្រុក ។
- អនុវត្តដោយប្រសិទ្ធភាពនូវកំណែទម្រង់គ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។

៩០- ការសំរេចនូវស្ថិរភាពសារពើពន្ធតាមរយៈការកាត់បន្ថយឱនភាពបឋមអោយស្ថិតនៅក្រោម២%នៃផ.ស.ស គឺជាបញ្ហាប្រឈមរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានពិចារណាឃើញថាការបន្ថយចំណាយក្នុងផ្នែកដែលមិនមែនជាអាទិភាព និងការស្វែងរកចំណូលបន្ថែមគឺជាប្រការចាំបាច់ ជាពិសេសប្រសិនបើចង់អោយបំណុលក្នុងស្រុកថយចុះក្នុងរយៈពេលមធ្យម ។ ដើម្បីកាត់បន្ថយឱនភាពថវិកា រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងខិតខំកំហិតចំណាយអោយនៅត្រឹមកំរិតទាប ក្នុងខណៈដែលចំណូលត្រូវបង្កើនអោយបានយ៉ាងហោចណាស់ដល់១១,៩%នៃផ.ស.សក្នុងឆ្នាំ២០០៤ ។ ប្រការនេះទាមទារការអនុវត្តវិធានការពន្ធច្រៀត ដើម្បីរកចំណូលបន្ថែមអោយបានសមមូលនឹង០,៨%នៃផ.ស.ស ។

២.៤- ការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

២.៤.១ វិស័យសន្តិសុខ

វិស័យសន្តិសុខ
- អប់រំ
- សុខាភិបាល

វិស័យអប់រំ

៩១- នៅក្នុងនីតិកាលទី២ ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែប្តេជ្ញាចិត្ត បង្កើនការវិនិយោគនៅលើវិស័យអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាល ដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់ធ្វើអោយសំរេចបាន នូវកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព និងការលើកកម្ពស់ផលិតភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើនការ ធ្វើវិភាជន៍ថវិកាចរន្តសំរាប់វិស័យអប់រំ ក្នុងកំរិតមួយគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ គឺកើនពី១៣,៦%នៃចំណាយចរន្តសរុបរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងឆ្នាំ២០០០ ដល់១៨,៣%ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ហើយ មានទិសដៅបង្កើនដល់២០%នាឆ្នាំ២០០៥ ។ ទន្ទឹមនេះ ជាង៦០%នៃថវិកាវិភាជន៍សំរាប់វិស័យអប់រំត្រូវបាន សំរេចផ្តល់អោយទៅការអប់រំមូលដ្ឋាន ដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់លើចំណាយទាំងឡាយដែលមាន ប្រយោជន៍ដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ វិស័យអប់រំសំរេចបាននូវវឌ្ឍនភាពគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ដោយបានពង្រីកនូវលទ្ធភាពទទួលសេវាអប់រំមូលដ្ឋានបានស្មើគ្នា និងការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ មូលដ្ឋានព្រមទាំងការពង្រឹងប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ធនធានដែលបានវិភាជន៍សំរាប់វិស័យអប់រំ ។

៩២- កំណែទម្រង់វិស័យអប់រំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលបានចាប់ផ្តើមនាពាក់កណ្តាលឆ្នាំ១៩៩៩ បាននាំទៅដល់ការរៀបចំគោលនយោបាយអប់រំ និងក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រដែលកំណត់នូវអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ជាមួយរបស់វិស័យ គោលដៅសំរាប់អនុវិស័យ និងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមរបស់វិស័យអប់រំសំរាប់ដំណាក់កាលឆ្នាំ២០០១-២០០៥ ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ឆ្នាំ២០០១-២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ហើយផែនការនេះត្រូវបានអនុម័តនៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០០១ ។ ផែនការនេះបានលើកឡើងអំពីការកំណត់ដំណាក់កាលនៃគោលនយោបាយអាទិភាពក្នុងវិស័យអប់រំ និងកំណែទម្រង់យុទ្ធសាស្ត្រ សំរាប់រយៈពេល៥ឆ្នាំខាងមុខ ។ កម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ២០០១-២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ក្នុងគោលបំណងដាក់បញ្ចូលគ្នានូវកម្មវិធីអាទិភាពនៃចំណាយមូលធននិងចំណាយចរន្ត ដើម្បីធ្វើអោយសំរេចបាននូវទិសដៅរយៈពេលមធ្យមរបស់គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រ ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ ។ ក្រុមការងារចំនួន១៤នៅក្នុងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានចូលរួមពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំកម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ។ ការពិនិត្យមើលឡើងវិញនិងការវាយតម្លៃមត្តាដើមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ/កម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ២០០១-២០០៥ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០១ ។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងកសាវសំរេចរបស់កម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ២០០១-២០០៥ ហើយត្រូវបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងការធ្វើផែនការលំអិតរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា សំរាប់អនុវត្តក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ បន្ទាប់ពីនេះ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ បាន

ធ្វើការពិនិត្យមើលឡើងវិញរួមគ្នាចំនួន២ដង នូវកម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ និងក្នុង ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ ។

៩៣- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងកម្មវិធីទ្រទ្រង់វិស័យអប់រំ បានផ្តល់ផងដែរនូវគោលនយោបាយដ៏មាន សារៈសំខាន់ និងក្របខ័ណ្ឌអនុវត្តន៍មួយសំរាប់លើកស្ទួយជីវភាពជនក្រីក្រ ដោយប្រើប្រាស់ការអប់រំជាកត្តា សំខាន់ ក្នុងការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍សង្គមកិច្ច និងកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ យុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ៗបានផ្តោត លើការកាត់បន្ថយ«អន្ទាក់»នៃភាពក្រីក្រក្នុងការទទួលបានការអប់រំ តាមរយៈការកាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយ លើគ្រួសារក្រីក្រ ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំបានទទួលស្គាល់តួនាទីសំខាន់នៃការបណ្តុះបណ្តាល ក្មេងស្រីក្នុងការលើកស្ទួយសុខភាពគ្រួសារនិងអាហារូបត្ថម្ភ និងក្នុងការរួមរាជការទានដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ច ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តប្រឹងប្រែងសំរេចទិសដៅ«អប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា» តាមរយៈការធានា សមធម៌ក្នុងការអប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល៩ឆ្នាំសំរាប់កុមារគ្រប់រូប និងការបង្កលក្ខណៈសម្បត្តិអនុគ្រោះនានា ដើម្បីអោយកូនចៅប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រមានលទ្ធភាពចូលសិក្សា ជាពិសេសតាមរយៈការពង្រឹង និងពង្រីក គ្រឹះស្ថានសិក្សាសាធារណៈ និងការផ្តល់អាហារូបករណ៍សំរាប់សិស្សនិងនិស្សិតក្រីក្រ ។ អាហារូបករណ៍ត្រូវ បានផ្តល់អោយនិស្សិតមកពីគ្រួសារក្រីក្រ កុមារពិការ កុមារមកពីក្រុមជនជាតិភាគតិច កុមារនៃក្រុមជន ងាយរងគ្រោះ ពិសេសសិស្សស្រីដែលងាយរងគ្រោះនិងរស់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ។ ក្នុងពេលដែល លទ្ធភាពសិក្សានៅបឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិបានកើនឡើង តំរូវការសិក្សាថ្នាក់ក្រោយការអប់រំ មូលដ្ឋានបានកើនឡើងដែរ ។ ការផ្តល់កាលានុវត្តភាពដល់ជនក្រីក្រអោយចូលរៀននៅមធ្យមសិក្សា ទុតិយភូមិ ការសិក្សានិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈបច្ចេកទេស និងថ្នាក់ឧត្តមសិក្សា គឺជាអាទិភាពនៃគោល នយោបាយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំ ។

៩៤- តាមរយៈការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំឆ្នាំ២០០១- ២០០៥ វឌ្ឍនភាពត្រូវបានកត់សំគាល់នៅ ក្នុងការកែលំអលទ្ធភាពក្នុងការទទួលសេវាអប់រំបានស្មើគ្នា ការលើកកម្ពស់គុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃ វិស័យអប់រំ ការពង្រឹងនិងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពស្ថាប័នសំរាប់ការធ្វើវិមជ្ឈការប្រព័ន្ធអប់រំ និងការពង្រឹង ភាពជាដៃគូជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីរៀបចំធនធានសំរាប់វិស័យអប់រំ ។

៩៥- នៅក្នុងឆ្នាំ២០០០ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាប់ផ្តើមកម្មវិធីសកម្មភាពអាទិភាព ដើម្បីវិភាជន៍ថវិកាជូនក្រសួងបួន គឺ៖ ក្រសួងអប់រំ សុខាភិបាល កសិកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។ ក្នុងករណីវិស័យអប់រំ កម្មវិធីសកម្មភាព អាទិភាពត្រូវបានផ្តោតជាដំបូងនៅលើកិច្ចបឋមសិក្សានៅក្នុងខេត្ត-ក្រុងចំនួន១០ ហើយបន្ទាប់មកទៀត ត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់ភូមិសិក្សាទាំងអស់ក្នុងទូទាំងប្រទេស ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះបានសំរេចលទ្ធផល គួរជាទីកត់សំគាល់ ។ ជាលទ្ធផល ការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅសាលាបឋមសិក្សាបានកើនឡើងពី ២,១លាន នាក់ នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៩៨- ៩៩ ដល់ ២,៧លាននាក់ នៅឆ្នាំសិក្សា២០០២- ២០០៣ ។ ចំនួនសិស្សនៅមធ្យម សិក្សាបឋមភូមិបានកើនឡើងពី ២២៦.០៥៧នាក់ នៅឆ្នាំសិក្សា១៩៩៨-១៩៩៩ ដល់ ៤១៦.០០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ

សិក្សា២០០២- ២០០៣ កើនឡើង ៨៤% ។ ចំនួនសិស្សមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិវិញ កើនឡើងបាន ៥៦% ក្នុង រយៈពេលដូចគ្នា ។ អត្រាឆ្លងពីបឋមសិក្សាទៅមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ បានកើនឡើងពី ៧៤,៣% ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨- ១៩៩៩ ដល់ ៨៣,២% ក្នុងឆ្នាំ ២០០២- ២០០៣ ហើយអត្រាឆ្លងពីមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិទៅមធ្យម សិក្សាទុតិយភូមិ បានកើនឡើងពី ៣៩,៤% ក្នុងឆ្នាំសិក្សា១៩៩៨- ១៩៩៩ ដល់ ៥៩,២% ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ២០០២- ២០០៣ ។

៩៦- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្តរបស់សាលារៀន បានរីកដុះដាលយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ គឺ ចំនួនសាលារៀនបានកើនឡើងពី ១៣.០១១ខ្នង ដោយមានថ្នាក់រៀនចំនួន ៤៧.៨២៣បន្ទប់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ១៩៩៨- ១៩៩៩ ដល់ ១៤.៧១៧ខ្នង ដោយមានថ្នាក់រៀន ៥៦.៨០៤បន្ទប់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០២- ២០០៣ ។

៩៧- **បឋមសិក្សា :** ដូចដែលបានលើកឡើងពីខាងលើ ការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅបឋមសិក្សា បានបន្តកើន ឡើងពី ២,១លាននាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា១៩៩៨-១៩៩៩ ដល់ ២,៧លាននាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០២- ២០០៣ ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ការកើនឡើងនៃចំនួនកូនសិស្សចូលរៀនបឋមសិក្សាក្នុងឃុំក្រីក្របំផុត ត្រូវបាន ចាត់ទុកថាមានកំរិតខ្ពស់ជាងនៅក្នុងឃុំដែលមានជាង ។ ការចុះឈ្មោះរបស់ក្មេងស្រីនៅបឋមសិក្សាមាន កំណើនខ្ពស់ជាងក្មេងប្រុស (ក្មេងស្រី២៧% ក្មេងប្រុស២២% ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩) ដែលជួយកាត់បន្ថយ គំលាតយេនឌ័រនៅក្នុងអត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀន ។ និយាយសរុបមក គំលាតនៃភាពក្រីក្រ/ ការអប់រំក្នុង កំរិតបឋមសិក្សាបានថយចុះ ចំណែកផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងក្នុងការកែលំអ សមធម៌ក្នុងការទទួលបានការអប់រំសំរាប់ជនក្រីក្រ ។ កត្តាមួយចំនួនដែលបានរួមចំណែកធ្វើអោយមាន ជោគជ័យនេះរួមមាន៖ ការលុបបំបាត់ការបង់ប្រាក់វិភាគទានរបស់អាណាព្យាបាលនៅដើមឆ្នាំសិក្សា និងមួយៗ និងការផ្តល់សំភារៈឧបទេសសិក្សាបន្ថែម និងការឧបត្ថម្ភលើកទឹកចិត្តដោយផ្តោតទៅលើភាពក្រីក្រ (និងយេនឌ័រ) ដូចជាកម្មវិធីផ្តល់ចំណីអាហារនៅតាមសាលាក្នុងបណ្តាឃុំដែលក្រីក្របំផុត ។ ទោះបីជា អត្រាត្រួតថ្នាក់ និងអត្រាបោះបង់សាលាបានថយចុះ ដែលធ្វើអោយចំណាយសាធារណៈ និងចំណាយ របស់អាណាព្យាបាលសិស្សថយចុះ រដ្ឋានភាពនៅមានកំរិតនៅឡើយ ។ ដំណោះស្រាយអំពីបញ្ហាទាំងនេះ គឺនៅតែជាអាទិភាពមួយ ដោយប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្ររួមផ្សំដូចជា បន្តកាត់បន្ថយបន្ទុកចំណាយ ការបង្កើន ទ្វេដងសំភារៈនិងបរិក្ខារឧបទេសសំរាប់តំបន់ខ្វះខាត លើកកម្ពស់គុណភាព និងវិធានការបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ។ លើសពីនេះ សាលាបឋមសិក្សានៅតាមឃុំក្រីក្របំផុត នៅតែមិនទាន់មានបុគ្គលិកគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយ ។

៩៨- **មធ្យមសិក្សា :** អាគារមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិកើនឡើងពី៣៦៧ខ្នងដល់៤៨៦ខ្នង ចំណែកសិស្សានុសិស្សបាន កើនឡើងពី២៨៣.៥៧៨នាក់ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០០- ២០០១ ដល់៤៥៩.៩៨៦នាក់ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០៣- ២០០៤ ដែលជាកំណើន៦២% ។ ក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានេះ ចំនួនសិស្សស្រីបានកើនឡើងពី១០៤.៨១៦នាក់ ដល់ ១៩២.៧៣០នាក់ ដែលជាកំណើន៨៤% ។ បើទោះបីជាអត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនសរុបបានកើនឡើងពី២៧% ដល់៣៩% អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនសរុបកើនឡើងយឺតៗពី១៧%ដល់២១% ។ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀន

នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលនៅមានកំរិតទាបនៅឡើយ ដោយមានសិស្សតែ២.៨០០នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលចូលរៀនថ្នាក់ទី៧ដល់ទី៩ ។ អាគារសិក្សាសំរាប់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិបានកើនឡើងពី១៥១ខ្នង ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០០-២០០១ ដល់២១២ខ្នង ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០៣-២០០៤ ។ អត្រាចុះឈ្មោះសំរាប់មធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិកើនឡើងពី១០៥.០៨៦នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ២០០០-២០០១ ដល់១៥៣.៧៥៨នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា ២០០៣-២០០៤ ។ អត្រាចុះឈ្មោះចូលរៀនសរុបមានលក្ខណៈស្មើរូបមាណ៧-៨% ក្នុងកំឡុងពេលបួនឆ្នាំកន្លងមកនេះ ។ សិស្សស្រី និងសិស្សជនជាតិភាគតិចមាន៣៣%នៃចំនួនសិស្សសរុប ។ ឧបសគ្គសំខាន់មួយគឺកង្វះសាលាមធ្យមសិក្សានៅតាមស្រុកនិងឃុំក្រីក្រទាំងនោះ ។ មានឃុំប្រមាណ១.០០០ឃុំ ខ្វះខាតអាគារសិក្សាសំរាប់ថ្នាក់ទី៧-៩ និងសាលាមធ្យមសិក្សាទុតិយភូមិសំរាប់ថ្នាក់ទី១០-១២ ។ អាទិភាពសំខាន់មួយគឺត្រូវពង្រីកការសាងសង់សាលាមធ្យមសិក្សាអោយបានឆាប់ និងជាបន្ទាន់នៅតាមតំបន់ខ្វះខាត (ជាពិសេសសាលាមធ្យមសិក្សាបឋមភូមិ) ។ យុទ្ធសាស្ត្រគួបផ្សំនានាត្រូវផ្តោតលើការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តតាមរយៈអាហារូបករណ៍ដោយផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើអ្នកក្រីក្រ (ព្រមទាំងអាហារូបករណ៍ដល់សិស្សស្រី) ។

៩៩- **ឧត្តមសិក្សា :** រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមទៀតទៅលើការគ្រប់គ្រងគុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាលនៅឧត្តមសិក្សា ។ គណៈកម្មាធិការវាយតម្លៃសំរាប់ឧត្តមសិក្សាត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើលគុណភាពនៃការបណ្តុះបណ្តាល សំដៅធានានិសិទ្ធិបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់ឧត្តមប្រកបដោយគុណភាព និងមានគុណភាពគ្រប់គ្រាន់សំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចរបស់ប្រទេស ។ ចំនួននិសិទ្ធិឧបត្ថម្ភខ្លួនឯង បានកើនឡើងពី ៣២.០០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០១-២០០២ ដល់ ៤៣.០០០នាក់ ក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០២-២០០៣ ។

១០០- **ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ:** ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈរបស់ផ្នែកសាធារណៈនិងឯកជននៅក្នុងគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង ក៏បានកើនឡើងផងដែរ ។ ការកើនឡើងនេះគឺបណ្តាលមកពីការជំរុញលើកទឹកចិត្តអោយមានការចូលរួមពីផ្នែកឯកជន នៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និងការផ្តល់សេវាអប់រំ និងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនិងវិជ្ជាជីវៈ ទាំងក្នុងប្រព័ន្ធ និងក្រៅប្រព័ន្ធ ប្រកបដោយ គុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាព ។ ការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅគ្រឹះស្ថានសិក្សានានារបស់ក្រសួង មានប្រមាណ ៥.៥០០-៦.០០០នាក់ ហើយការចុះឈ្មោះនៅក្នុងប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលឯកជន និងអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាលមានប្រមាណ ៨.០០០នាក់ ។ និសិទ្ធិបញ្ចប់ការសិក្សាពីការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាឯកទេសនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា១៩៩៨-១៩៩៩ មានចំនួន ១.០៩៦នាក់ ក្នុងកំរិតមធ្យម និង៧.៦៨៧នាក់ ក្នុងកំរិតបឋម ។ នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា២០០២-២០០៣ ចំនួនទាំងនេះមាន ÷ ២.២០២នាក់ នៅកំរិតមធ្យម និង ១.៣៨៨នាក់ នៅកំរិតបឋម ។

វិស័យសុខាភិបាល

១០១- **ការផ្តល់សេវាសុខាភិបាលសាធារណៈ** : ចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨មក វិស័យសុខាភិបាលមានការរីកចម្រើន យ៉ាងច្រើនគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ ទាំងការផ្តល់សេវាសុខាភិបាលជាមូលដ្ឋាន ទាំងកម្មវិធីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺ ឆ្លងនិងការលើកកម្ពស់សុខភាពស្ត្រី និងកុមារ ។ ចំនួនមណ្ឌលសុខភាព (ម.ស.) ដែលមានធនធាន និង សមត្ថភាពអាចផ្តល់សេវាសំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា (Minimun Package of Activities-MPA) បានកើន ឡើងពី៣៨០កន្លែងនាឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់៨២៣កន្លែងនាឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំនួនមន្ទីរពេទ្យបង្អែក (ម.ប.)នៅតាម ស្រុកដែលអាចធ្វើការវះកាត់ធំបន្ទាន់ បានកើនពី៣កន្លែងកាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់១៥កន្លែងក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ។ ជោគជ័យរបស់កម្មវិធីប្រយុទ្ធនឹងជំងឺឆ្លងនានា មានជាអាទិ៍ការកើនឡើងនៃអត្រាព្យាបាលជាសះស្បើយ និងអត្រាស្រាវជ្រាវរបស់ជំងឺរបេង ការថយចុះនៃអត្រាមនុស្សពេញវ័យផ្ទុកមេរោគហ៊ីវ និងការថយចុះរបស់ អត្រាលិស្លាប់នៃជំងឺគ្រុនចាញ់ គ្រុនឈាម កញ្ជិល អាសន្នរោគ ។ ជំងឺគ្រុនស្ទិតដងដើងត្រូវបានបំបាត់ពី ប្រទេសកម្ពុជាតាំងពីឆ្នាំ២០០០មក ។ នរីមានផ្ទៃពោះដែលបានទទួលការពិនិត្យផ្ទៃមុនសំរាលយ៉ាងតិចពីរ ដងបានកើនពី១៩%នាឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់៣៣%នាឆ្នាំ២០០៣ ។ អត្រាស្ត្រីរៀបការកំពុងប្រើប្រាស់វិធីពន្យារ កំណើតទំនើបរបស់វិស័យសាធារណៈ បានកើនពី៩,៧% នាឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ១៩,៩% នាឆ្នាំ២០០៣ ។ កុមារ អាយុ១២- ៥៩ខែចំនួន ៧០% បានទទួលវិភាមិនអា យ៉ាងតិច១ដង នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

១០២- កម្មវិធីសាកល្បងសំរាប់ពង្រីកសេវាសុខភាពបឋមនៅក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិសេវាសុខាភិបាលចំនួន៥ ក្នុងភាព ជាដៃគូជាមួយផ្នែកឯកជន (អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល) តាមរយៈការចុះកិច្ចសន្យា បានបង្ហាញអំពីជោគជ័យ ដ៏ធំធេង ។ ការវាយតម្លៃលើកម្មវិធីសាកល្បងបានបង្ហាញថា ការចុះកិច្ចសន្យាបានធ្វើអោយការផ្តល់សេវា សុខភាពបឋមមានការកើនឡើងពី២ទៅ៣ដង ហើយនៅក្នុងស្រុកប្រតិបត្តិ សេវាសុខាភិបាលមួយចំនួន ចំណាយខាងសុខភាពរបស់គ្រួសារក្រីក្របានថយចុះ៦០- ៧០% នៅក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំនៃគំរោងសាកល្បង (១៩៩៨-២០០១) ។ លើសពីនេះទៀត ចំណាយចរន្តប្រចាំឆ្នាំជាមធ្យមក្នុងការចុះកិច្ចសន្យា ស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់ ដែលបានរំពឹងទុក ។ កម្មវិធីនេះត្រូវបានគ្រោងពង្រីកដល់ស្រុកប្រតិបត្តិសេវាសុខាភិបាល ចំនួន១១ នៅក្នុង ដំណាក់កាលឆ្នាំ២០០៤- ២០០៧ ដោយមានជំនួយឧបត្ថម្ភពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួន ។

១០៣- ក្នុងការជំរុញការអនុវត្តន៍លិខិតបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាល អនុក្រឹត្យស្តីពីសីលធម៌របស់គ្រូពេទ្យ ត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី កាលពីថ្ងៃទី ២៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ក្រុមប្រឹក្សាគ្រូពេទ្យជាតិកម្ពុជា និងក្រុមប្រឹក្សាគ្រូពេទ្យថ្នាក់តំបន់ចំនួនប្រាំ ដែលបានបង្កើតឡើងក្នុងពេលថ្មីៗនេះ បានចាប់ផ្តើមផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្តក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងនីតិវិធីជាច្រើន ។ សេចក្តីប្រាង្គក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យថ្នាំជក់ ត្រូវបានដាក់ជូនគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៅក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ការណែនាំស្តីពីទឹកក្តៅក្នុងហាមជក់បារី ត្រូវបាន រៀបចំឡើង និងចែកចាយដល់គ្រប់ទីភ្នាក់ងារផ្តល់សេវាសុខាភិបាលទាំងអស់ ។ ទន្ទឹមនេះ ក៏កំពុងរៀបចំ សេចក្តីប្រាង្គច្បាប់ស្តីពីការផ្សព្វផ្សាយការចិញ្ចឹមទារកជំនួសទឹកដោះ ។

១០៤- **ការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពសុខភាព** : ដើម្បីបង្កើនការយល់ដឹងអំពីការអនុវត្តន៍ល្អផ្នែកសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ ការរៀបចំយុទ្ធនាការមហាជនត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍និងវិទ្យុ គួបផ្សំនឹងការផ្សព្វផ្សាយតាមផ្ទាំងរូបភាពតាមទឹកនៃសាធារណៈ និងក្រដាសបិទ- បត់ ។ កូនសៀវភៅស្តីពីការការពារសុខភាពក្នុងគ្រាទឹកជំនន់ និងកូនសៀវភៅស្តីពីច្បាប់និងនីតិក្រមសីលធម៌វិជ្ជាជីវៈត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយនៅគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង។

១០៥- **ការលើកកម្ពស់គុណភាព** : ការបង្កើតនូវការិយាល័យធានាគុណភាព ដែលមានទស្សនៈវិស័យច្បាស់លាស់អំពីបេសកកម្ម និងតួនាទីរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល បានបង្កើតនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះសំរាប់បង្កើតគុណភាពនៃការផ្តល់សេវា ។ សមិទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ រួមមានការចាប់ផ្តើមអនុវត្តវប្បធម៌គុណភាពនៅក្រសួងសុខាភិបាល និងការបង្កើតឡើងនូវក្រុមការងារសំរាប់ការលើកកម្ពស់គុណភាព ។ ផែនការសកម្មភាពសំរាប់ឆ្នាំ២០០៤- ២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំឡើង រួមមានការកំណត់នូវឧបករណ៍សំរាប់វាយតម្លៃការពេញចិត្តរបស់អតិថិជន ការវាយតម្លៃអំពីគុណភាពរបស់មន្ទីរពេទ្យ និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការទទួលស្គាល់/ ការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណដល់សេវាសុខាភិបាលសាធារណៈ និងឯកជន ។ ខេត្តចំនួនពីរកំពុងអនុវត្តសាកល្បងជាមួយក្រុមធានាគុណភាព នៅក៏រតមន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត ។

១០៦- **ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស** : អាទិភាពខ្ពស់បំផុតនៃការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សក្នុងវិស័យសុខាភិបាលគឺការបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់ទ្រទ្រង់ការអភិវឌ្ឍន៍និងដំណើរការរបស់មណ្ឌលសុខភាព និងមន្ទីរពេទ្យបង្អែកដើម្បីផ្តល់សេវាសុខាភិបាលជាមូលដ្ឋាន ។ ចំនួននិស្សិតដែលបញ្ចប់ការបណ្តុះបណ្តាលនៅសាលា បច្ចេកទេសសុខាភិបាលទាំង៥(គិលានុបដ្ឋាក ធូប អ្នកបច្ចេកទេសមន្ទីរពិសោធន៍)បានកើនឡើងពី១០៩នាក់ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់៥៥៩នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ តាមរយៈកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកវះកាត់បឋម វេជ្ជបណ្ឌិតទូទៅចំនួន៣៦នាក់ ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលជាគ្រូពេទ្យវះកាត់ ដើម្បីទៅធ្វើការនៅតាមមន្ទីរពេទ្យបង្អែកជនបទនៅក្នុងដំណាក់កាលឆ្នាំ១៩៩៨- ២០០៣ ។ សិក្ខាកាមចំនួន១២.០០០នាក់ ដែលមកពីមណ្ឌលសុខភាពបានចូលរួមវគ្គវិក្រិតការស្តីពីសំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា នៅក្នុងដំណាក់កាលដូចគ្នានេះដែរ ។ ការបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការគ្រប់គ្រងដល់មន្ត្រីថ្នាក់ខេត្ត- ស្រុក បានសំរេចតាមគោលដៅឆ្នាំ២០០៣ គឺ៨៤%នៃការិយាល័យប្រតិបត្តិការ និង ៧៥%នៃមន្ទីរសុខាភិបាលខេត្ត-ក្រុង ។

១០៧- **ហិរញ្ញប្បទានវិស័យសុខាភិបាល** : រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើនការធ្វើវិភាជន៍ថវិកាសំរាប់វិស័យសុខាភិបាលដល់២២៤%នៅក្នុងដំណាក់កាលឆ្នាំ១៩៩៨- ២០០៣ ។ ទោះបីជាមានកំណើនគួរអោយកត់សំគាល់ក៏ការធ្វើវិភាជន៍ថវិកាចរន្តមានត្រឹមតែ២- ៣ដុល្លារអាមេរិកសំរាប់ចំណាយក្នុងមនុស្សម្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។ គេបានប៉ាន់ស្មានថា កំរិត១២ដុល្លារអាមេរិកក្នុងមនុស្សម្នាក់ គឺជាចំណាយចាំបាច់សំរាប់ការផ្តល់សេវាសុខាភិបាលបឋម ។ ដោយសារតម្លាតក្នុងការធ្វើហិរញ្ញប្បទាននេះ វិស័យសុខាភិបាលនៅតែពឹងផ្អែកលើជំនួយ

បរទេស ទាំងក្នុងរយៈពេលខ្លីទាំងក្នុងរយៈពេលមធ្យម ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពសមស្របក្នុងការផ្តល់សេវាចាំបាច់ ។

១០៨- **ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន** : ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាល២០០៣-២០០៧ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានកិច្ចសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ ផែនការនេះត្រូវបានដាក់ចេញដោយអនុវត្តដោយសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ ។ នៅក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ ការវាយតម្លៃលើការអនុវត្តក្នុងវិស័យសុខាភិបាលលើកទី១ ត្រូវបានរៀបចំរួមគ្នាឡើងដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងគោលដៅពិនិត្យឡើងវិញអំពីវឌ្ឍនភាពក្នុងវិស័យសុខាភិបាល កំណត់នូវសមិទ្ធផល បញ្ហា និងការលំបាកនានានៅក្នុងវិស័យគន្លឹះទាំង៦ នៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាល និងកំណត់សូចនាករ និងអាទិភាពសំរាប់អនុវត្តក្នុងឆ្នាំ២០០៣-២០០៤ ។ មន្ត្រីថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ស្រុកប្រតិបត្តិរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អ្នកផ្តល់ជំនួយ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក៏ដូចជាក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែលតំណាងដោយក្រុមអ្នក ប្រើប្រាស់បានចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃនេះដែរ ។ ការវាយតម្លៃនេះបានផ្តល់របាយការណ៍មួយស្តីពីការអនុវត្តវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣ កិច្ចព្រមព្រៀងលើសកម្មភាពអាទិភាពសំរាប់ឆ្នាំ២០០៤-២០០៥ ក៏ដូចជាគោលដៅដែលអាចវាស់វែងបានសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៤ ។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក្រៅប្រទេសសំខាន់ៗបានសន្យាផ្តល់ការគាំទ្រដល់សកម្មភាពអាទិភាពឆ្នាំ២០០៤-២០០៥ ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើសុខភាពកុមារនិងម្តាយ និងលើការបង្កើនលទ្ធភាពផ្តល់សេវាសុខាភិបាលប្រកបដោយគុណភាពដល់អ្នកក្រីក្រ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រសួងសុខាភិបាលកំពុងរៀបចំផែនការដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពទាំងនេះ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រសួងសុខាភិបាលក៏កំពុងរៀបចំធ្វើការវាយតម្លៃ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃនីតិវិធី និងកិច្ចដំណើរការរៀបចំផែនការរបស់ខ្លួនដែរ ។

១០៩- នៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាលឆ្នាំ២០០៣-២០០៧ ក្រសួងសុខាភិបាលជួបនឹងបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ដូចជាការធានាគុណភាពជាជំហាននៃការធ្វើហិរញ្ញប្បទានរវាងធនធានក្រៅប្រទេសជាមួយនឹងធនធានថវិកាជាតិ ក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍សុខាភិបាលសាធារណៈ ។ បញ្ហាប្រឈមផ្សេងៗទៀតក្នុងអភិក្រមនៃការគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ (Sector Wide Management) រួមមាន ÷ ក- លទ្ធភាពប្រសើរជាងមុនក្នុងការទទួលបានស្តីពីការសន្យារបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ សំរាប់រៀបចំក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ និងផែនការប្រតិបត្តិការប្រចាំឆ្នាំ ។ ខ- សុខដុមនីយកម្មនូវយន្តការជាច្រើនសំរាប់រៀបចំផែនការ និងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ ដែលទាមទារដោយមានការចូលរួមរបស់ភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយ ក៏ដូចជាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ និង គ- ការកំណត់នូវការលើកទឹកចិត្តសមស្របសំរាប់មន្ត្រី ដែលធ្វើការផ្ទេកសំរួល ការងារផែនការ និងការងារពិនិត្យតាមដាន និងគ្រប់គ្រងគំរោង ។

១១០- ក្នុងដំណើរការអនុវត្តន៍អោយសំរេចកំណែទម្រង់ខាងរចនាសម្ព័ន្ធ ប្រព័ន្ធនិងនីតិវិធីរបស់ក្រសួង សុខាភិបាល ការវិភាគមុខងារសំរាប់ខេត្តពីរ និងអង្គភាពនៅថ្នាក់ជាតិចំនួន ៥ របស់ក្រសួងសុខាភិបាល ត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

២.៤.២ វិស័យសេដ្ឋកិច្ច

កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

<p>វិស័យសេដ្ឋកិច្ច</p> <ul style="list-style-type: none"> - កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ - កម្មន្តសាល និងរ៉ែ - ទេសចរណ៍ - ពាណិជ្ជកម្ម

១១១- ក្នុងនីតិកាលទី២ ឆ្នាំ ១៩៩៨-២០០៣ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ កសិកម្មគឺជាយុទ្ធសាស្ត្រមួយដ៏សំខាន់របស់រាជ រដ្ឋាភិបាល ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនៅតាមសហគមន៍ជនបទ

ធានាសន្តិសុខស្បៀង និងជំរុញកំណើន សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពនិងសមធម៌ ។ ទោះបីជាវិស័យ កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បានកើនឡើងខ្លាំងគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ ក៏ដោយ ក៏ការរួមចំណែករបស់វិស័យនេះក្នុង ផ.ស.ស បានថយចុះពី៤៣,៧%ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ មកនៅត្រឹម ជាងមួយភាគបីប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ នេះបណ្តាលមកពីការរីកចំរើនខ្លាំងនៃវិស័យឧស្សាហកម្ម ក្នុងកំឡុងពេលដូចគ្នា ។ វិស័យកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទនៅតែជាប្រភពការងារនៃកំលាំង ពលកម្មជាង៨០% ។ ដោយសារ៨៥%នៃប្រជាជនសរុបរស់នៅតាមសហគមន៍ជនបទ ហើយ៧៥%នៃ ប្រជាជនក្រីក្រគឺជាគ្រួសារដែលមានមេគ្រួសារជាកសិករ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្មនៅតែជាកត្តាគន្លឹះ សំរាប់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាពសំរាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសំរាប់អភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចជនបទ ។ ក្នុងកំឡុងពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យនេះបានទទួលផលប៉ះពាល់ពីអាកាសធាតុមិនសូវ អំណោយផល ដូចជាគ្រោះទឹកជំនន់ និងភាពរាំងស្ងួតជាដើម ។ ប៉ុន្តែ ការខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កើនផលិតភាព កសិកម្មបានទទួលលទ្ធផលគាប់ប្រសើរខ្លះដែរ ។ ទិន្នផលស្រូវកើនឡើងពី១,៧៩តោនក្នុងមួយហិកតា នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់២,១តោនក្នុងមួយហិកតាក្នុងឆ្នាំ២០០២ និងឆ្នាំ២០០៣ ។

១១២- ទោះជាមានវឌ្ឍនភាពជាដុំកំភួនក៏ដោយ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលមិន សមស្រប កង្វះសំភារៈកសិកម្ម ទីផ្សារដែលមិនសូវមានប្រសិទ្ធភាព និងកង្វះការគាំទ្រខាងផ្នែកស្ថាប័ន គឺជាកត្តាទប់បង្កាត់ដល់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបាននិងកំពុងអនុវត្តកម្មវិធី កំណែទម្រង់មួយចំនួន ក្នុងគោលដៅបង្កើតប្រព័ន្ធទីផ្សារមួយដែលសង្កត់ធ្ងន់លើការកែទម្រង់ដីធ្លី សេរីភាវូប នីយកម្មថ្លៃ និងការអនុម័តបទបញ្ញត្តិអោយមានសហគ្រាសចម្រុះរវាងរដ្ឋ និងវិនិយោគិនបរទេស ។ រចនា សម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ ក្រោមកិច្ចសហការជាមួយ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ។ សេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មត្រូវបានពង្រីកអោយទូលំទូលាយ ដើម្បីសិក្សាស្រាវជ្រាវ បណ្តាញជម្រុញ និងផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យាដល់កសិករ ។ ទន្ទឹមនេះដែរ កំណែទម្រង់ខាងគោលនយោបាយ និងខាង

ស្ថាប័ន កំពុងត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ ដែលរួមមានការផ្គត់ផ្គង់ទឹកតាមភូមិ ការស្តារហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទសំខាន់ៗឡើងវិញ និងការបង្កើតការងារ ។

១១៣- ផ.ស.សសរុបរបស់វិស័យកសិកម្ម (ស្រូវ បសុសត្វ នេសាទនិងអាជីវកម្មឈើ) មានកំណើន៧,៩% ក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ ១៩៩៨-២០០៣ ពី ៥.០៩៤ពាន់លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់៥.៤៩៦ពាន់លានរៀល ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ លក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុមិនអំណោយផល និងគ្រោះទឹកជំនន់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១៩៩៩-២០០០ និងឆ្នាំ២០០១-២០០២ បានបណ្តាលអោយទិន្នផលថយចុះ ។ សមាសភាគផ្សំនៃស្រូវ និងការចិញ្ចឹមសត្វក្នុងផ.ស.សសរុបវិស័យកសិកម្មមិនមានការប្រែប្រួលធំដុំគួរអោយកត់សំគាល់ឡើយ ក្នុងកំឡុងពេល៥ឆ្នាំនេះ ។ ផលិតផលនេសាទមានការកើនឡើង ហើយរួមចំណែកប្រមាណមួយភាគបីនៃផ.ស.សកសិកម្មសំរាប់ឆ្នាំ២០០៣ ។ ចំណែកអាជីវកម្មព្រៃឈើថយចុះគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងកំឡុងពេលដូចគ្នានេះដែរ ពី៧២៤ពាន់លានរៀលក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ឬ ១៤,២%នៃផលិតផលកសិកម្ម មកនៅត្រឹម៣៤២ពាន់លានរៀល ឬ ៦,៦%ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

១១៤- ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ លើដីកសិកម្ម ២,៧លានហិកតា ស្រូវស្រូបយកអស់ ២,១លានហិកតា ត្រូវជា ៧៨% ។ ក្រៅពីនោះ ដំណាំអាហាររួមផ្សំមាន ៦% ដំណាំឧស្សាហកម្មមាន ៤% និងដំណាំប្រើប្រាស់ប្រចាំថ្ងៃ និងបន្លែបង្កាមាន ៦% ។ ផ្ទៃដីស្រោចស្រពសំរាប់ដំណាំស្រូវមានប្រមាណ៤៣០.០០០ហិកតា (ប្រហែល ២៣% នៃផ្ទៃដីសរុប២,១លានហិកតា)។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ផលិតផលស្រូវបានកើនឡើង២៣% ពី ៣,៨លានតោននៅឆ្នាំ២០០២ ដល់៤,៧លានតោន នៅឆ្នាំ២០០៣ លើសតម្រូវការប្រមាណ៦៨៦.០០០តោន ។ កំណើនផលិតផលស្រូវនេះគឺជាលទ្ធផលនៃការប្រើប្រាស់ពូជស្រូវដែលផ្តល់ទិន្នផលខ្ពស់ រួមផ្សំនឹងបច្ចេកវិទ្យាដាំដុះ ថ្មីដែលបានផ្សព្វផ្សាយដោយវិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវកសិកម្មកម្ពុជា (CARDI) តាមរយៈសេវាផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មរបស់ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ។ ប៉ុន្តែ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ទិន្នផលស្រូវស្ថិតក្នុងកំរិតទាបនៅឡើយ គឺប្រហែល២តោនក្នុងមួយហិកតា បើប្រៀបធៀបជាមួយប្រទេសជិតខាងដែលមានប្រព័ន្ធអេកូសាស្ត្រប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គឺប្រហែល៥-៨តោនក្នុងមួយហិកតា ។

១១៥- ទោះបីជាការរាលដាលនៃជំងឺគ្រុនផ្តាសាយបក្សី កាលពីឆ្នាំ២០០៣កន្លងទៅ មានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់វិស័យចិញ្ចឹមសត្វទាំងមូល ការចិញ្ចឹមសត្វនិងបសុសត្វមានសន្ទុះកើនឡើងចំនួន២,៦%ដែរ ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលបានពង្រីកចំនួនភ្នាក់ងារសុខភាពសត្វភូមិទូទាំងប្រទេស ដើម្បី កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់និងឈឺរបស់បសុសត្វ ។ លើសពីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានចាត់វិធានការប្រឆាំងនឹងជំងឺរាតត្បាត ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពផលិតផលបសុសត្វ សំរាប់ការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជនផងដែរ ។

១១៦- កៅស៊ូជាផលិតផលនាំចេញយ៉ាងសំខាន់របស់រដ្ឋ ដែលអាចប្រមូលចំណូលថវិកាបានយ៉ាងច្រើន ។ កៅស៊ូជាដំណាំដែលប្រើប្រាស់ពលកម្មច្រើន និងមានសក្តានុពលក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការបង្កើតការងារនៅជនបទ ។ ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ ចំការកៅស៊ូពិសោធន៍ចំនួន៥៧ចំការ ត្រូវបានបង្កើត

នៅលើដីកសិករនៅក្នុងខេត្តរតនគិរី មណ្ឌលគិរី ក្រចេះ កំពង់ចាម និងកំពង់ធំ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ គំរោងអភិវឌ្ឍន៍កៅស៊ូខ្នាតតូចដែលគាំទ្រដោយទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍បារាំងកំពុងដំណើរការ ទៅយ៉ាងល្អប្រសើរ ដោយមានការចូលរួមយ៉ាងច្រើនពីប្រជាពលរដ្ឋដែលនៅទីនោះ ។

១១៧- **ការគ្រប់គ្រងវិស័យសំបកស្រូវ** : យើងសំរេចបានសមិទ្ធផលសំខាន់ៗមួយចំនួនក្នុងការគ្រប់គ្រងអនុវិស័យ នេះ ។ ជំហានទី២នៃការកែទម្រង់ឡឥន្ធនេសាទកំពុងត្រូវបានអនុវត្តនៅតាមបណ្តាខេត្តមួយចំនួន ។ ឡឥន្ធនេសាទជាង៥៦% ត្រូវបានរក្សាទុកសំរាប់ការធ្វើនេសាទរបស់សហគមន៍ និងសំរាប់បង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ធនធានជលផលសំរាប់សហគមន៍ ។ ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតសហគមន៍នេសាទ និងអនុក្រឹត្យស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទត្រូវបានបញ្ចប់ការពិភាក្សា ហើយកំពុងរង់ចាំការអនុម័តពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នៅពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ បច្ចុប្បន្ន ទោះបីជាវាជារដ្ឋាភិបាលពុំទាន់បានអនុម័តលិខិតបទដ្ឋានទាំងនេះក្តី ក៏យើងសង្កេតឃើញមានសហគមន៍នេសាទចំនួន៣៦០ ត្រូវបានបង្កើតនៅទូទាំងប្រទេស ក្រោមជំនួយ ឧបត្ថម្ភពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់យើង ។ រីឯច្បាប់ជលផលក៏ត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ហើយ នឹងត្រូវដាក់ជូនរដ្ឋសភានិងព្រឹទ្ធសភាពិភាក្សានិងអនុម័តក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ ។ កាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវនិងអភិវឌ្ឍន៍នេសាទទឹកសាប ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ ។ វិទ្យាស្ថាននេះបានក្លាយ ជាស្ថាប័នមួយយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីការគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានជលផល ដោយ ផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាចំបង ទៅលើការស្រាវជ្រាវពីគំនិតវិទ្យាសាស្ត្រ និងបច្ចេកវិទ្យាទំនើបៗ និង ផ្តល់ជាប្រភពព័ត៌មាន និងឯកសារនានាដល់សាធារណជន ពិសេសអ្នកនេសាទ និងសហគមន៍នេសាទ ។

១១៨- រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងរៀបចំផែនការមេក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល រយៈពេល ១០ឆ្នាំ ២០០១- ២០១១ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក៏បានផ្តួចផ្តើមគំនិតអំពីការអភិរក្ស និងការគ្រប់គ្រង ធនធានជលផលផងដែរ រួមមាន ៖ ការទប់ស្កាត់បទល្មើសនេសាទ ការកំណត់ព្រំប្រទល់ឡឥន្ធនេសាទ និង ការកំណត់តំបន់បម្រុងទុក និងការកែលំអជីវកម្ម ។

១១៩- ការអភិវឌ្ឍន៍វិវប្បកម្មជនបទគឺជាផ្នែកមួយនៃគោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ផលិតផលវិវប្បកម្មបានចូលរួមចំណែកលើកកម្ពស់ស្ថានភាពរស់នៅរបស់ប្រជាកសិករ ហើយក៏ជាប្រភព ចំណូលក្រៅពីកសិផលរបស់ប្រជាកសិករផងដែរ ។ ការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិវប្បកម្មជនបទ កំពុង ដំណើរការបានល្អនៅក្នុងខេត្តស្វាយរៀង តាកែវ និងកំពង់ស្ពឺ ។

១២០- **សន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ** : រាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបានវឌ្ឍភាពជាច្រើន ក្នុងការកែលំអស្ថានភាព អាហារូបត្ថម្ភ និងសន្តិសុខស្បៀងក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងតាមរយៈការកើនឡើងនៃផលិតផល កសិកម្ម ស្ថានភាពផ្លូវល្អប្រសើរជាងមុន និងការអភិវឌ្ឍន៍ទីផ្សារ ។ ប៉ុន្តែ នៅមានល្បាយមិនស្មើរវាងបណ្តា ស្រុកដែលមានអតិរក និងឱនភាពផលស្រូវ ។ ដើម្បីសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ ដោយកាត់ បន្ថយអោយបានពាក់កណ្តាលចំនួនមនុស្សរងគ្រោះទុរ្ភិក្ស ត្រឹមឆ្នាំ២០១៥ ចំណុចខ្លាំងបំផុតមួយរបស់កម្ពុជា

គឺសក្តានុពលក្នុងការផលិតស្រូវបន្ថែមអោយបាន១លានតោនបន្ថែមទៀត ដោយមិនចាំបាច់កាប់ឆ្ការ ឬ បំផ្លាញព្រៃឈើឡើយ ពីព្រោះផ្ទៃដីដាំដុះនៅតិចនៅឡើយ ធៀបនឹងកំរិតមុនសម័យសង្គ្រាម ។ លើសពីនេះ ការបង្កើនទិន្នផលស្រូវពី២តោនទៅ៣តោនក្នុងមួយហិកតា នឹងមានឥទ្ធិពលធំធេងដល់ការធានាសន្តិសុខ ស្បៀង ។

១២១- នៅក្នុងកំរិតគោលនយោបាយ ការយកចិត្តទុកដាក់ត្រូវបានផ្តោតទៅលើការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពី ភាពកង្វះចំណីអាហារ កង្វះជាតិដែក ការផ្តល់ចំណីអាហារ ឬ ការចិញ្ចឹមកុមារ ការបញ្ជូនជាតិអ៊ុយ៉ូតទៅ ក្នុងអំបិល តាមរយៈសិក្ខាសាលា វគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងការតស៊ូមតិ ។ ប៉ុន្តែ យើងនៅមានកិច្ចការជាច្រើន ទៀតដែលត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងវិស័យនេះ ពីព្រោះសមត្ថភាពផលិតអំបិលអ៊ុយ៉ូតក្នុងស្រុក អាចរ៉ាប់រងបានតែ ២០%នៃតម្រូវការរបស់ប្រទេស ហើយវិធានអាទិភាពបានតែ៣៤%នៃកុមារអាយុចន្លោះ៦-៥៩ខែ ។ ចំនួន មាតាទទួលជីវជាតិដែកបន្ថែមនៅមានកំរិតទាបនៅឡើយដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការ សំរាប់សំរួលអាហារូបត្ថម្ភនៅតាមខេត្ត- ក្រុងមួយចំនួន និងបានប្រគល់ភារកិច្ចអោយរៀបចំផែនការ សកម្មភាពថ្នាក់ខេត្តស្តីពីសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ ។

១២២- ការសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ក្នុងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើនិងនេសាទ បានធ្វើអោយប្រជាជន ក្រីក្រមានលទ្ធភាពប្រសើរឡើង ក្នុងការរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិត ហើយផ្តល់ប្រយោជន៍ជាច្រើនជូនប្រជាជននៅ តាមជនបទ ។ សកម្មភាពអាទិភាពក្នុងឆ្នាំ២០០៣បានជួយសហគមន៍អ្នកនេសាទ ក្នុងការកែលំអការ គ្រប់គ្រង និងកាត់បន្ថយការនេសាទខុសច្បាប់ ។ បន្ទាប់ពីការកែទម្រង់ឡូត៍នេសាទនៅចុងឆ្នាំ២០០០ ឡូត៍ នេសាទត្រូវបានកាត់បន្ថយពី២៣៥ឡូត៍ ដែលគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃទឹកប្រហែល១លានហិកតា មកនៅត្រឹម ១៦៤ឡូត៍ គ្របដណ្តប់លើផ្ទៃទឹកប្រមាណ៤២០.០០០ហិកតាប៉ុណ្ណោះ ។ ការកាត់បន្ថយឡូត៍នេសាទបាន កាត់បន្ថយជំលោះរវាងកសិករដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ឡូត៍នេសាទ និងតំបន់ជិតខាង ។ ប៉ុន្តែ ក៏នៅមានការ រីកចម្រើនចិត្តចណ្តាស់ក្នុងការផ្តល់ឥណទានខ្នាតតូច ហើយតំលៃឥណទានសំរាប់គ្រួសារជនក្រីក្រក៏នៅ មានខ្ពស់ដែរ ។

១២៣- **ការគ្រប់គ្រងវិស័យព្រៃឈើ** : ចាប់តាំងពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី៦ ឆ្នាំ២០០២ កន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបានលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួន ដើម្បីធានាអោយ បានការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ។ ការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់ក្នុងវិស័យព្រៃឈើបាន ឈានដល់ដំណាក់កាលសំខាន់មួយ ដែលភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ដល់ការពង្រឹង សមត្ថភាពខាងស្ថាប័ន និងកែលំអកិច្ចការសំរាប់សំរួលដើម្បីធានាភាពរលូនក្នុងការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយ នេះ ។ ខាងក្រោមគឺជាការពិនិត្យឡើងវិញលើសមិទ្ធិផលសំខាន់ៗដែលរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបានក្នុងការ គ្រប់គ្រងវិស័យព្រៃឈើ ។

១២៤- ដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវការប្តេជ្ញាកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលមិនបានផ្តល់សម្បទានព្រៃឈើថ្មីណាមួយឡើយ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតអោយមានកិច្ចប្រតិបត្តិការទ្រង់ទ្រាយតូចលើសំណល់ព្រៃឈើ និងការងារមួយចំនួនទៀតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតក្រោមបញ្ញត្តិ និងច្បាប់របស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងយ៉ាងសកម្មក្នុងការទប់ស្កាត់ការធ្វើអាជីវកម្មឈើខុសច្បាប់ ។ ក្នុងការបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន មន្ត្រីរដ្ឋបាលព្រៃឈើ ៧រូបត្រូវស្តាប់ និង៣៤រូបទៀតត្រូវរងរបួស ។ រោងចក្រអារឈើខុសច្បាប់ប្រមាណ ១.៣៨៦ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ ៦៥៣ សិប្បកម្មកែច្នៃឈើ ៣៩ សិប្បកម្មកែច្នៃជ័រឈើ ២៤ និងឧបករណ៍កែច្នៃមួយចំនួនទៀត ត្រូវបានរឹបអូស បំផ្លាញចោល និងបិទជាស្ថាពរ ។ ជនល្មើស៣៣២នាក់ត្រូវបានចាប់ ឃាត់ខ្លួន ហើយបានរៀបចំសំណុំបែបបទបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

១២៥- ការកាប់ព្រៃឈើខុសច្បាប់ ការរត់ពន្ធសត្វព្រៃ ការទន្ទ្រានដីព្រៃ ត្រូវកាត់បន្ថយមកនៅត្រឹមកំរិតអាចគ្រប់គ្រងបាន ។ វិធានការដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាន់យកក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសព្រៃឈើរួមមាន ការរឹតបន្តឹងក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើ បង្ការ ទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបបទល្មើស ។ អភិក្រមដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រកាន់យកក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលរួមមានកំណែទម្រង់ក្នុងការគ្រប់គ្រងសម្បទាន សហគមន៍ព្រៃឈើ និងការគ្រប់គ្រងតំបន់ព្រៃការពារ គឺសំដៅកាត់បន្ថយបទល្មើសព្រៃឈើនានា ។ ក្នុងពេលថ្មីៗនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចេញសារាចរណែនាំលេខ១១ ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដើម្បីទប់ស្កាត់ និងលុបបំបាត់ការទន្ទ្រាន និងការរំលោភដីព្រៃ ហើយក៏បានបង្កើតគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ជាតិ និងអនុគណៈកម្មាធិការថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីអនុវត្តសារាចរនេះ ។

១២៦- ការត្រួតពិនិត្យនិងរបាយការណ៍ស្តីបទល្មើសព្រៃឈើនៅតែបន្ត ទោះបីជាមានជំលោះជាមួយនឹងអង្គការ Global Witness ក៏ដោយ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ឃើញនូវភាពចាំបាច់ក្នុងការបន្តពង្រឹង និងលើកកម្ពស់ការត្រួតពិនិត្យ និងរបាយការណ៍ស្តីពីបទល្មើសព្រៃឈើ ដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តច្បាប់ និងដើម្បីអោយរាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រើប្រាស់ធនធានដ៏តិចតួចស្តូចស្តើងអោយចំទិសដៅអាទិភាព និងមានប្រសិទ្ធភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់យក Société Générale de Surveillance (SGS) ជាអ្នកត្រួតពិនិត្យបទល្មើសព្រៃឈើឯករាជ្យ ។ អង្គការ Wildlife Conservation Society, Conservation International, WildAid និងអង្គការមួយចំនួនទៀតក៏បានដើរតួនាទីជាដៃគូសំខាន់ដែរ ក្នុងការជួយតាមដានបទល្មើសព្រៃឈើនៅ កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ឃើញនូវភាពចាំបាច់ក្នុងការទទួលយកនូវប្រឹក្សាបច្ចេកទេសស្តីពីការអនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់កម្ពុជា ។

១២៧- ប្រព័ន្ធផ្តល់ព្រៃឈើសម្បទាន និងព្រៃសម្បទាននីមួយៗ ត្រូវបានរៀបចំកែប្រែឡើងវិញដើម្បីធានាអោយមានការទទួលខុសត្រូវច្បាស់លាស់ និងអាចឆ្លើយតបនឹងសំណូមពរ និងផលប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ផងដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តកំណែទម្រង់គ្រប់គ្រងព្រៃឈើផ្សេងៗទៀត រួមមានការសំរេចកែប្រែកិច្ចសន្យាផ្តល់សម្បទានដែលនៅសេសសល់ឡើងវិញ វិធានការអនុវត្តបន្តដើម្បីលើកកម្ពស់ការពិគ្រោះយោបល់

ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានសហគមន៍ និងការចៀសវាងបញ្ហាសង្គម និងផលប៉ះពាល់បរិស្ថានជាអវិជ្ជមាន ព្រមទាំងលើកកំពស់ស្តង់ដារបច្ចេកទេសនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់ក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទាន និងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការងារគ្រប់គ្រងព្រៃសម្បទានផងដែរ ។

១២៨- លើទិដ្ឋភាពច្បាប់ រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុម័តបន្ថែមនូវឧបករណ៍និយ័តកម្ម និងបទបញ្ជាណែនាំបន្ថែមសំរាប់អនុវត្តច្បាប់ព្រៃឈើឆ្នាំ២០០២ ។ កាលពីខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ អនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវបាន អនុម័ត ។ អនុក្រឹត្យនេះអនុញ្ញាតអោយរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់សម្បត្តិព្រៃឈើសាធារណៈអោយស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងក្របខ័ណ្ឌផែនការគ្រប់គ្រង និងការរៀបចំបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។ អនុក្រឹត្យនេះគឺជាលទ្ធផលនៃការពិគ្រោះយោបល់រយៈពេលជាង៦ឆ្នាំ ជាមួយនឹងភាគីពាក់ព័ន្ធ និងទីប្រឹក្សាជាច្រើន ហើយនេះក៏ជាការបំពេញបន្ថែមលើវិធានការផ្សេងទៀត ដូចជាអនុក្រឹត្យស្តីពីការផ្តល់សម្បទានដីសង្គមកិច្ច ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងបន្តអនុវត្ត ដើម្បីអោយការគ្រប់គ្រងធនធានដីធម្មជាតិមានភាពប្រសើរ និងមានប្រយោជន៍ជាងមុន ។

១២៩- រាជរដ្ឋាភិបាលបានធ្វើការក្នុងភាពជាដៃគូជាមួយទីភ្នាក់ងារអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ជាច្រើនក្នុងការសាកល្បងអនុវត្តគំរោងសហគមន៍ព្រៃឈើនៅតាមតំបន់នានារបស់ប្រទេស ។ ផ្ទៃដីប្រមាណ១១០ពាន់ហិកតា ត្រូវបានអភិវឌ្ឍនៅក្រោមយន្តការ«សហគមន៍ព្រៃឈើ» ។ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌអនុក្រឹត្យថ្មីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូនេះបន្ថែមទៀត ។

វិស័យកម្មន្តសារស និងវារី

១៣០- កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី២(១៩៩៨- ២០០៣) សំរេចបានលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងការជំរុញសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ដោយបើកចំហទីផ្សារក្នុងស្រុក លើកទឹកចិត្តដល់វិនិយោគផ្ទាល់ពីក្រៅប្រទេស និងស្វែងរកទីផ្សារបរទេសសំរាប់ផលិតផលក្នុងស្រុកតាមរយៈសិទ្ធិពាណិជ្ជកម្មពិសេសដូចជាMFN និង GSP ដែលប្រទេសឧស្សាហកម្មលើពិភពលោកបានផ្តល់អោយកម្ពុជា ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ វិស័យឧស្សាហកម្មបានរួមចំណែកប្រមាណ១៩,៥% ដល់ផលិតផលក្នុងស្រុកសរុប ដែលកាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ មានប្រមាណតែ១២,៧%ប៉ុណ្ណោះ ។

១៣១- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្ម ១៩៩៨-២០០៣ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលមានគោលដៅចំបងពីរគឺ ទីមួយជំរុញការលូតលាស់នៃឧស្សាហកម្មសំរាប់នាំចេញ និងទីពីរការលូតលាស់នៃផលិតកម្មក្នុងស្រុកសំរាប់ជំនួសទំនិញនាំចូលមួយចំនួន។ គោលដៅទាំងពីរនេះនឹងត្រូវសំរេចអោយបានតាមរយៈការជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ÷ ១-ឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម ។ ២-ឧស្សាហកម្មកែច្នៃធនធានធម្មជាតិ ។ ៣-សហគ្រាសធុនតូចនិងមធ្យម ។ ៤-កសិឧស្សាហកម្ម ។ ៥-ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យានិងលើកកំពស់គុណភាពទំនិញ ។ ៦-ការបង្កើតតំបន់ឧស្សាហកម្ម ។ និង ៧-ផលិតទំនិញក្នុងស្រុកដើម្បីជំនួសការនាំចូល ។

១៣២- ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងទៅនេះ ការជំរុញការលូតលាស់នៃកម្មន្តសាលអតិពលកម្ម ផ្ដោតជាសំខាន់លើ វាយនភ័ណ្ឌនិងផលិតសំលៀកបំពាក់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅតែបន្តគាំទ្រការរីកចម្រើននៃវិស័យឧស្សាហកម្ម តាមរយៈ ៖ ១- ការលើកទឹកចិត្តសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម ។ ២- កែលំអដំណើរការសហគ្រាសរដ្ឋ តាមរយៈការបង្កើតសាធារណៈកម្មនិងតាមរយៈការធ្វើឯកជនភាវូបនីយកម្ម ។ ៣- ទប់ស្កាត់ការហូរចូលទំនិញ ខុសច្បាប់ ។ ៤- កាត់បន្ថយរបាំងដែលជាឧបសគ្គដល់ការនាំចេញ ដូចជាពន្ធនាំចេញ និងសេវាសំរួល ពាណិជ្ជកម្មដែលមិនចាំបាច់ ដូចជាអាជ្ញាប័ណ្ណ ។ ៥- បន្ថយរបាំងក្នុងការនាំចូលសំភារៈសំរាប់ពាណិជ្ជកម្ម ។ ៦- ពង្រឹងទំនាក់ទំនងរវាងបណ្តាសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម និងរវាងសហគ្រាសទាំងនេះជាមួយនឹង រោងចក្រធំៗ ។ ៧- បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលជាតិស្តីពីផលិតភាព ដែលអាចជួយសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម បង្កើនផលិតភាពរបស់ខ្លួន និងកាត់បន្ថយចំណាយផលិតកម្ម ។ ៨- បង្កើតវិទ្យាស្ថានជាតិស្តង់ដារដើម្បី បញ្ជាក់គុណភាពទំនិញអោយស្របនឹងស្តង់ដារតំបន់និងអន្តរជាតិ ។ ៩- បង្កើតមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិ ដែល បំពាក់ដោយបច្ចេកវិទ្យាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការវិភាគរូបវន្ត វិភាគគីមី មីក្រូជីវសាស្ត្រ និងវិភាគមេកានិច ដើម្បី ធានាគុណភាព និងសមាសភាគរបស់ផលិតផល ។ ១០- បង្កើតការិយាល័យការពារកម្មសិទ្ធិឧស្សាហកម្ម ដើម្បីការពារផលិតផលបង្កើតថ្មីពីការលួចចំលងដោយខុសច្បាប់ ។ ១១- ជំរុញការបណ្តុះ បណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ។ និង១២- កែលំអក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ជាពិសេសច្បាប់ស្តីពីរោងចក្រ ច្បាប់ស្តីពី តំបន់ឧស្សាហកម្ម ច្បាប់ប៉ាតង់ ច្បាប់ស្តីពីគំរូឧស្សាហកម្ម ទំនន់និងរង្វាស់ និងសុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ។

១៣៣- ពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ២០០៣ គណៈកម្មាធិការវិនិយោគកម្ពុជាបានអនុម័តគំរោងវិនិយោគ៤៩៧គំរោង ដែល មានទឹកប្រាក់ប្រមាណ ២,៤ពាន់លានដុល្លារអាមេរិក និងបង្កើតការងារសំរាប់មនុស្ស៣៧៤.០០០នាក់ ។ ក្នុងចំណោមគំរោងទាំងនេះ ៣៥៩គំរោងត្រូវបានអនុវត្តដែលមានមូលធនវិនិយោគជិត១,៦ពាន់លានដុល្លារ ហើយបានបង្កើតការងារសំរាប់មនុស្ស១៦៤.០០០នាក់ ។ ក្នុងចំណោមគំរោងវិនិយោគដែលបានអនុវត្ត ១៨៧គំរោងជាគំរោងវិនិយោគក្នុងផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌនិងសំលៀកបំពាក់ ចំណែកគំរោងដែលមិនវិនិយោគ លើវាយនភ័ណ្ឌមាន៧៤គំរោង ។ ចំណែកវិស័យទេសចរណ៍មាន៣៦គំរោង ផ្នែកសាងសង់មាន៣២គំរោង កសិកម្មនិងកសិឧស្សាហកម្ម៣០គំរោង ។ ក្នុងចំណោមគំរោងវិនិយោគ៣៥៩គំរោងដែលបានអនុវត្ត ៧២គំរោងកំពុងបន្តពង្រីក ដោយបានវិនិយោគបន្ថែមប្រមាណ១៣៥លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងនោះ គំរោង ចំនួន៥៦គំរោង ជាគំរោងវិនិយោគដែលកំពុងពង្រីកនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរ ។

១៣៤- ច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មឡើងវិញក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ដើម្បីសំរួលនិងកាត់បន្ថយបែបបទ រដ្ឋបាលក្នុងការស្នើសុំ និងអនុម័តសំណើវិនិយោគ និងកាត់បន្ថយពេលវេលាដែលត្រូវរង់ចាំការអនុម័ត គំរោងវិនិយោគនីមួយៗ។

១៣៥- នៅក្នុងអនុវិស័យកម្មន្តសាលដែលមានប្រមាណ១/៥នៃផ.ស.សឆ្នាំ២០០៣ វាយនភ័ណ្ឌនិងសំលៀកបំពាក់ រួមចំណែកប្រហែល២/៣នៃផលិតផលកម្មន្តសាលក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ មូលហេតុ ភេសជ្ជៈ និងថ្មាំជក់ជា

សកម្មភាពគួរអោយកត់សំគាល់ផងដែរ ដោយបានរួមចំណែកប្រមាណ១៥,១% នៅក្នុងផ. ស. សកម្មន្តសាល ឆ្នាំ២០០៣ ។ តំលៃផលិតកម្មសរុបនៃផលិតផលសំលៀកបំពាក់ បានកើនឡើងពី៤៥៧លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់១.៦៦៥លានដុល្លារអាមេរិកឆ្នាំ២០០៣ ។

១៣៦- **វិស័យវៃ** : បន្ទាប់ពីច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងនិងធ្វើអាជីវកម្មធនធានដីត្រូវបានប្រកាសអោយប្រើក្នុងឆ្នាំ ២០០១ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាប់ផ្តើមផ្តល់អាជ្ញាបណ្ណដល់ក្រុមហ៊ុនក្នុងស្រុកនិងក្រៅស្រុក ដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម រុករកដីនៅតាមតំបន់នានាដូចខាងក្រោម :

- អាជ្ញាបណ្ណត្រូវបានផ្តល់អោយក្រុមហ៊ុនក្នុងស្រុកមួយនិងក្រុមហ៊ុនបរទេសប្រាំ ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពរុករក មាសនៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម កំពង់ធំ បាត់ដំបង ឧត្តរមានជ័យ ព្រះវិហារ មណ្ឌលគិរី និងរតនៈគិរី ។
- ក្រុមហ៊ុនមួយបានទទួលអាជ្ញាបណ្ណអោយរុករកដីត្បូង និងវែងត្បូងនៅតំបន់សំឡូតខេត្តបាត់ដំបង ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលអនុញ្ញាតអោយក្រុមហ៊ុនមួយរុករកដីស្វិតនៅខេត្តកំពត ខេត្តបាត់ដំបង និងខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់អោយរោងចក្រផលិតដី ។
- ក្រុមហ៊ុនក្នុងស្រុកបី និងក្រុមហ៊ុនបរទេសពីរទទួលការអនុញ្ញាតអោយដីករកថ្នកំបោរនៅក្នុងខេត្តកំពត ដើម្បីជាំវត្តធាតុដើមផលិតស៊ីម៉ង់ត៍ ។
- អាជ្ញាបណ្ណបានផ្តល់អោយក្រុមហ៊ុនមួយ ដើម្បីរុករកផ្សេងៗនៅតំបន់វិនប្បុន- តាឡាត ខេត្តស្ទឹងត្រែង ។
- រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតអោយក្រុមហ៊ុនក្នុងស្រុក៣៨ និងក្រុមហ៊ុនបរទេស១១ ដើម្បីរុករក សារធាតុសំរាប់ផលិតសំភារៈសំណង់ (មានដូចជា ថ្ម ថ្មបាយក្រៀម ក្រួស ខ្សាច់ និង ឥដ្ឋ) ដើម្បី ផ្គត់ផ្គង់តំរូវការទីផ្សារក្នុងស្រុក។

១៣៧- សមាសភាគរបស់វិស័យដីក្នុងផ. ស. សមានទំហំតូច ប៉ុន្តែបានកើនឡើងបន្តិច ពី ០,២% ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ទៅ ០,៣% នៃផ. ស. សក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។

វិស័យទេសចរណ៍

១៣៨- វិស័យទេសចរណ៍បានបន្តដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការស្ថាបនាសេដ្ឋកិច្ចជាតិឡើងវិញ ។ ប្រទេសកម្ពុជា មានរមណីយដ្ឋានយ៉ាងច្រើនដែលមានឈ្មោះល្បីល្បាញនៅលើពិភពលោក រួមមានទាំងប្រាង្គប្រាសាទ បុរាណអង្គរវត្ត ព្រមទាំងសណ្ឋាគារថ្នាក់អន្តរជាតិនៅទីក្រុងភ្នំពេញ និងនៅខេត្តសៀមរាប ។ កម្ពុជាសំបូរ ទៅដោយសម្បត្តិវប្បធម៌ និងប្រវត្តិសាស្ត្របុរាណ ដែលកសាងតាំងពីរាប់ពាន់ឆ្នាំមុនម៉្លេះ ។ ចំនួនអ្នក ទេសចរណ៍មកកាន់ប្រទេសកម្ពុជាបន្តកើនឡើងជាប់ជាលំដាប់ គឺពី២២៨.៥២៤នាក់ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់ ៧៨៦.៥២៤នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ដែលគិតជាអត្រាមធ្យមប្រចាំឆ្នាំប្រមាណ២៨,៧% ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ១៩៩៨ និង២០០២ ។ ដោយសារបញ្ហាប៉ះពាល់មួយចំនួន ដូចជាបាតុកម្មហិង្សានៅក្នុងភ្នំពេញកាលពីដើមឆ្នាំ២០០៣ សង្គ្រាមនៅអ៊ីរ៉ាក់ ការសាយភាយនៃជម្ងឺសារស៍ក្នុងតំបន់ និងភាពមិនច្បាស់លាស់មួយចំនួនដែលពាក់ព័ន្ធ ទៅនឹងការបោះឆ្នោតជាទូទៅ បានបណ្តាលអោយចំនួនអ្នកទេសចរណ៍ធ្លាក់ចុះជាលើកដំបូង នាដើមឆ្នាំ

២០០៣ ។ ទោះបីជានៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ២០០៣ សកម្មភាពទេសចរណ៍មានលក្ខណៈប្រសើរឡើងវិញខ្លះៗ ក៏ដោយ ក៏ជារួម ចំនួនអ្នកទេសចរណ៍នៅតែមានការធ្លាក់ចុះដដែល គឺថយចុះពី៧៨៦.៥២៤នាក់ ក្នុងឆ្នាំ ២០០២ មកត្រឹម៧០១.០១៤នាក់ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ពោលគឺថយចុះប្រមាណ ១១% ។

១៣៩- រាជរដ្ឋាភិបាលក៏បានកំណត់គោលនយោបាយ សំរាប់វិស័យទេសចរណ៍ដោយផ្អែកលើគោលការណ៍គ្រឹះ ចំបងចំនួនពីរ ÷ ទី១- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍ដែលមានលក្ខណៈប្រកបដោយចីរភាព និងផ្តោតទៅ លើប្រវត្តិសាស្ត្រ កេរ្តិ៍ដ៏ណែលវប្បធម៌ ធនធានធម្មជាតិដ៏ល្អឆើតឆាយ ជាពិសេសគឺការអភិវឌ្ឍន៍ ដែលរួម ចំណែកក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ទី២- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍មួយដែលធ្វើអោយកម្ពុជាក្លាយ ទៅជាគោលដៅទេសចរណ៍វប្បធម៌ធម្មជាតិដ៏ចំបងមួយក្នុងតំបន់ ដែលរួមចំណែកដល់ការធ្វើអោយអាស៊ាន ក្លាយទៅជាគោលដៅទេសចរណ៍តែមួយ (ASEAN as a Single Destination) ។ ដើម្បីជំរុញការ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់ចេញនូវគោលនយោបាយគន្លឹះមួយចំនួន ដូចខាង ក្រោម ÷

- គោលនយោបាយបើកចំហជើងមេឃ ដែលនឹងបើកចំហផ្លូវគោក និងផ្លូវទឹក ។
- គោលនយោបាយស្តីពីលទ្ធភាពផ្តល់ទិដ្ឋាការពេលមកដល់ ។
- គោលនយោបាយលើកលែងទិដ្ឋាការចំពោះពលរដ្ឋកម្ពុជាដែលរស់នៅបរទេស (Visa K) ដែលជា គោលនយោបាយដ៏ត្រឹមត្រូវ និងបានទទួលការកោតសរសើរពីមតិជាតិ និងអន្តរជាតិ ។
- គោលនយោបាយពង្រឹង និងពង្រីកកិច្ចសហប្រតិបត្តិការទេសចរណ៍ក្នុងតំបន់អាស៊ាន ដោយបាន ក្លាយជាហត្ថលេខីមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទេសចរណ៍អាស៊ាន(ATA) កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអាស៊ាន + ៣ អាស៊ាន + ៣+ ឥណ្ឌា កិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ (GMS) កិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការបួនប្រទេស កម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និងថៃ (CLMT) និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ អន្តរជាតិទ្វេភាគី ។ល។
- ពង្រឹងសមត្ថភាពសេវាអង្កេត និងដាក់ទោសដល់ជនប្រព្រឹត្តិបទល្មើស ដែលទាក់ទងទៅនឹង ទេសចរណ៍ផ្លូវភេទ អាជីវកម្មផ្លូវភេទលើកុមារ និងការជួញដូរគ្រឿងញៀន ។

១៤០- ក្នុងទិសដៅលើកស្ទួយដល់វិស័យទេសចរណ៍ កាលពីខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ កន្លងមក ក្រសួងទេសចរណ៍បាន សហការជាមួយក្រុមហ៊ុន Raffles International Resort បានរៀបចំការប្រគំតន្ត្រីសប្បុរសធម៌ (Charity Concert) ដ៏ធំមួយនៅក្នុងបរិវេណអង្គរ ដោយមានការចូលរួមរបស់លោក José Carreras អ្នកចម្រៀង Opera ដ៏ល្បីល្បាញលើពិភពលោក និងមានភ្ញៀវទេសចរណ៍អន្តរជាតិចូលរួមទស្សនាប្រមាណ ជាងមួយពាន់នាក់ ។ ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់ៗដទៃទៀត រួមមានការរៀបចំកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានលើកទី៨នៃ វេទិកាទេសចរណ៍អាស៊ាន (ATF 2003) នៅក្រុងភ្នំពេញកាលពីខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ការរៀបចំទិវា សប្តាហ៍វប្បធម៌អាស៊ាន (ASEAN Cultural Week) ការរៀបចំសន្និសីទព្រះពុទ្ធសាសនាពិភពលោក ការរៀបចំកិច្ចប្រជុំកំពូលលើកទី៦នៃមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ (GMS Summit) និងការរៀបចំមហោស្រព

សិល្បៈតន្ត្រីប្រាណកម្មជា-ជប៉ុន នៅខេត្តសៀមរាប កាលពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ ដើម្បីអបអរសាទរខួប
 អនុស្សាវរីយ៍លើកទី៥០ នៃកំណើតទំនាក់ទំនងការទូតរវាងកម្ពុជា-ជប៉ុន ។ ប្រទេសមួយចំនួនក៏បានចូលរួម
 ជួយផ្សព្វផ្សាយកម្មវិធីស្តីពីតំបន់ទេសចរណ៍នានានៅកម្ពុជា តាមបណ្តាញផ្សាយព័ត៌មានរបស់ខ្លួនផងដែរ ។
 បណ្តាញព័ត៌មានទាំងនោះមានជាអាទិ៍ ទូរទស្សន៍ NHK របស់ជប៉ុន ទូរទស្សន៍ NBC របស់សហរដ្ឋ អាមេរិក
 ទូរទស្សន៍ TV5 របស់បារាំង ទូរទស្សន៍ Geographic Channel, Discovery, BBC, និង CNN ។

វិស័យពាណិជ្ជកម្ម

១៤១- វិស័យពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជានៅតែមានសារៈសំខាន់ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងជា
 កាលានុវត្តភាពសំរាប់បង្កើតការងារ ។ ពាក់កណ្តាលនៃកំណើន ផ.ស.ស ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ១៩៩៩ និង២០០៣
 បានមកពីវិស័យឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ដែលនៅតែជាវិស័យចំបងរបស់ពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា ។ រហូតមកដល់
 បច្ចុប្បន្ននេះ សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជាបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម អនុគ្រោះ
 ដូចជាប្រព័ន្ធអនុគ្រោះពាណិជ្ជកម្មទូទៅ (GSP) និងកម្មវិធីគ្រប់បែបយ៉ាងលើកលែងតែអាវុធ (EBA) ។

១៤២- **ការចូលជាសមាជិកក្នុងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (WTO) :** កម្ពុជាបានក្លាយជាសមាជិកអង្គការ
 ពាណិជ្ជកម្មពិភពលោកនៅថ្ងៃទី១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣ នៅក្នុងសន្និសីទថ្នាក់រដ្ឋមន្ត្រីលើកទី៥ នាទីក្រុង
 កិនតុណ ប្រទេសមីចស៊ីចក្វ ក្នុងឋានៈជាប្រទេសក្រីក្របំផុតដំបូង ក្នុងចំណោមប្រទេសក្រីក្របំផុតពីរ
 ជាមួយនឹងប្រទេសនេប៉ាល់ ដែលបានចូលជាសមាជិកអង្គការនេះ ។ ការចូលជាសមាជិកអង្គការ WTO
 ជាជំហានចុងក្រោយ ក្នុងការនាំកម្ពុជាចូលទៅក្នុងអង្គការតំបន់ និងពិភពលោក ដែលគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនង
 សេដ្ឋកិច្ចអន្តរជាតិ ។ គុណប្រយោជន៍ដែលបានមកពីការចូលរួមរបស់កម្ពុជានៅក្នុង WTO នឹងអាចកំណត់
 បានតាមរយៈទំហំទីផ្សារដែលកម្ពុជាអាចជ្រៀតចូលបាន និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវប្រព័ន្ធអភិបាលកិច្ច
 ដែលជាសញ្ញាវិជ្ជមានមួយសំរាប់ដៃគូពាណិជ្ជកម្ម និងវិនិយោគ ។ ការចូលជាសមាជិកអង្គការ WTO
 មិនត្រឹមតែជាបញ្ហាប្រឈមសំរាប់វិស័យឧស្សាហកម្មកាត់ដេរនៅកម្ពុជា ដែលត្រូវប្រកួតប្រជែងអោយកាន់
 តែមានភាពខ្លាំងក្លាជាងមុននៅក្នុងទីផ្សារតំបន់និងទីផ្សារពិភពលោកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាជាកាលានុវត្តភាព
 សំរាប់ពង្រីកវិស័យនេះថែមទៀត តាមរយៈការលុបបំបាត់កូតាក្នុងការនាំចេញសំលៀកបំពាក់ពីកម្ពុជា
 ទៅកាន់ប្រទេស១៤៧ទៀត ដែលជាសមាជិករបស់ WTO ដោយឈរលើគោលការណ៍ MFN និងការមិន
 រើសអើង ។ ក្នុងឋានៈជាសមាជិករបស់អង្គការ WTO និងសមាគម ASEAN កម្ពុជានឹងមានលទ្ធភាព
 ចូលរួមក្នុងតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីទេភាគីជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិក ក្រោមគំនិតផ្តួចផ្តើមសហគ្រាសសំរាប់
 អាស៊ាន (EAI) របស់សហរដ្ឋអាមេរិក ។

១៤៣- **សមាហរណកម្មទូលនៅក្នុងតំបន់** : កម្ពុជាបានក្លាយជាសមាជិករបស់អាស៊ានក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ ក្នុងនាមជាសមាជិកថ្មី កម្ពុជាបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗជាច្រើនពីប្រទេសដែលជាសមាជិករៀនលឿននៃអាស៊ាន ដូចជាប្រព័ន្ធអនុគ្រោះសមាហរណកម្មអាស៊ាន AISP (៣៤៩ មុខទំនិញ) ជាដើម។ ជាមួយគ្នានេះដែរ កម្ពុជាក៏នៅបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកក្របខ័ណ្ឌជាមួយនឹងដៃគូពាណិជ្ជកម្មមួយចំនួនរបស់អាស៊ាន ដូចជាប្រព័ន្ធពន្ធគយអនុគ្រោះ SPT ពីប្រទេសចិន (ទំនិញ ២៩៧ មុខ) ប្រព័ន្ធអនុគ្រោះទូទៅGSP ពីប្រទេសជប៉ុន (ទំនិញ២២៦មុខ) និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ (៧៨មុខទំនិញ) ។ កម្ពុជាបានបន្តកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនក្នុងការចាប់យកឱកាសពង្រីកការធ្វើពាណិជ្ជកម្មក្នុងក្របខ័ណ្ឌ "ត្បូង-ត្បូង" ជាមួយនិងបណ្តាប្រទេសដែលជាសមាជិកនិងមិនមែនសមាជិកអាស៊ាន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងពិចារណាអំពីលទ្ធភាពក្នុងការចូលរួមក្នុងប្រព័ន្ធនៃការអនុគ្រោះពន្ធគយសកល ក្នុងចំណោមប្រទេសកំពុងអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីជាបង្គោលក្នុងការជំរុញបន្ថែមទៀតការរីកចម្រើននៃពាណិជ្ជកម្ម ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមដែលមានលក្ខណៈគួរអោយកត់សំគាល់របស់អាស៊ាន មានដូចជាកិច្ចព្រមព្រៀងផ្នែកក្របខ័ណ្ឌស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអាស៊ាន-ចិន ក្របខ័ណ្ឌស្តីពីភាពជាដៃគូផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន-ជប៉ុន កិច្ចព្រមព្រៀងភាពជាដៃគូសេដ្ឋកិច្ចឥណ្ឌា-អាស៊ាន តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-កូរ៉េខាងត្បូង និងក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ មានតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចជិតស្និទ្ធអូស្ត្រាលីនូវីលសេឡង់ (AFTA-CER) ។ ជាមួយនឹងកំណើនវិនិយោគផលិតកម្មនិងការប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេសជាដៃគូអាស៊ាន តំរូវការនៃធាតុចូលសំរាប់ផលិតកម្ម និងទំនិញដែលផលិតចេញពីប្រទេសដែលជា សមាជិកអាស៊ាននឹងមានតំរូវការកាន់តែខ្លាំងឡើង ដោយក្នុងនោះមានរាប់ទាំងប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ ។ ការទទួលបានទីផ្សារនៅក្នុងប្រទេសដែលជាដៃគូអាស៊ាននឹងក្លាយជាគន្លឹះមួយ សំរាប់ការលូតលាស់របស់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ។

១៤៤- នាកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានទីក្រុងបាណិថ្ងៃទី ៨ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៣ ថ្នាក់ដឹកនាំអាស៊ានទាំងអស់បានមូលមតិគ្នាបង្កើតអោយមានសហគមន៍សេដ្ឋកិច្ចអាស៊ាន (AEC) មួយត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០២០ ។ គោលដៅគឺបង្កើតអោយមានទីផ្សារ និងទំហំផលិតកម្មរួមមួយ ដែលមានតំលៃជាអ្នកប្រើប្រាស់៥០០លាននាក់ និងមានផ.ស.សប្រមាណជាង៦.០០០លានដុល្លារអាមេរិក នាឆ្នាំ២០០២ ។

១៤៥- **សមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចអនុតំបន់** : គំនិតផ្តួចផ្តើមអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម នៅតាមអនុតំបន់ ដែលគួរអោយកត់សំគាល់ មានដូចជា មហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ ការអភិវឌ្ឍន៍រួមគ្នារវាងកម្ពុជា-ថៃនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច Ayeyawady Chao Phraya Mekong (ACMECS) តំបន់ត្រីកោណកម្ពុជា-ឡាវ-ថៃ និងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ត្រីកោណរៀតណាម-ឡាវ-កម្ពុជា ។

១៤៦- **កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្មទ្វេភាគី** : ទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្មទ្វេភាគីជាមួយថៃ មានភាពប្រសើរឡើងជាប្រចាំ ។ ក្រៅពីពាណិជ្ជកម្ម កម្ពុជាបានក្តាប់យកឱកាសដទៃទៀតដើម្បីពង្រីកប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្មជាមួយប្រទេសថៃ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបាននិងកំពុងពិចារណាបង្កើតអោយមានយន្តការគណនី

ពាណិជ្ជកម្មជាមួយប្រទេសថៃ សំដៅកែលំអប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម និងប្រតិបត្តិការធុរកិច្ចអន្តរជាតិ ដូចជា ការធានារបស់រដ្ឋាភិបាលចំពោះការទូទាត់ពាណិជ្ជកម្ម និងកាត់បន្ថយការពឹងផ្អែកលើប្រតិបត្តិការផ្ទេរជា រូបិយវត្ថុ និងកំរៃធនាគារនៅក្នុងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ ។ ប្រទេសថៃបានយល់ព្រមអោយនាំចូលទំនិញ ៣១០មុខពីប្រទេសកម្ពុជា នៅក្រោមប្រព័ន្ធអនុគ្រោះសមាហរណកម្មអាស៊ាន AISP ។ តាមរយៈគោល នយោបាយពាណិជ្ជកម្មសេរី ឬ ការនាំចូលដោយមិនជាប់ពន្ធរបស់ ACMECS ប្រទេសថៃបានបញ្ជាក់ពី គោលជំហររបស់ខ្លួនម្តងទៀតក្នុងការទិញផលិតផលកសិកម្មពីកម្ពុជា ដូចជា សណ្តែកសៀង ពោត គ្រាប់ល្អុង ដំឡូង ពោតផ្អែម គ្រាប់ស្វាយចន្ទី និងសណ្តែកដី ។ គំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ACMECS ផ្សេងទៀតមានដូចជា ការសិក្សាលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតអោយមានទីផ្សារលក់ដ៏/នាំចេញនៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា និងការសិក្សាលទ្ធភាពក្នុងការបង្កើតតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសនៅខេត្តកោះកុង ប៉ោយប៉ែត និងក្រុង ប៉ៃលិន ។

- ១៤៧- ទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្មទ្វេភាគីជាមួយប្រទេសចិន បានកើនឡើងគួរអោយកត់សំគាល់ មានតំលៃ ៣២០ លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ ចិនបានផ្តល់ពន្ធអនុគ្រោះដល់ទំនិញ ២៧៩មុខពីកម្ពុជា ដែលភាគ ច្រើនជាផលិតផលកសិកម្ម និងកំពុងគិតគូរបង្កើនបញ្ជីមុខទំនិញនេះអោយដល់ ៤៣៩មុខ ។ នៅក្នុងផ្នែក វាយនភ័ណ្ឌ ប្រទេសចិនបានចុះហត្ថលេខាលើអនុស្សារណៈយោគយល់គ្នាមួយ ក្នុងការបង្កើតរោងចក្រ តម្បាញមួយដែលមានជំរហាត់ ៥០០.០០០ដុំ នៅតំបន់ឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌក្រុងព្រះសីហនុ ។ បន្ថែម ពីនេះទៀត សភាពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជាក៏បានចុះហត្ថលេខាលើអនុស្សារណៈយោគយល់គ្នាផងដែរជាមួយ ក្រុមប្រឹក្សាជំរុញពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិចិន សំដៅជំរុញទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ច ពាណិជ្ជកម្ម និងកិច្ចសហប្រតិ បត្តិការបច្ចេកវិទ្យា ។
- ១៤៨- ក្នុងឆ្នាំ ២០០៣ ប្រទេសកាណាដាបានផ្តល់ភាពអនុគ្រោះដោយមិនអោយជាប់ពន្ធគយ និងកូតាសំរាប់ ផលិតផលវាយនភ័ណ្ឌ និងសំលៀកបំពាក់ដែលនាំចេញពីប្រទេសកម្ពុជា ។
- ១៤៩- ក្នុងឆ្នាំ ២០០២ កម្ពុជានិងវៀតណាមបានចុះហត្ថលេខាឡើងវិញលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីទំនិញឆ្លងកាត់ព្រំដែន ដើម្បីជាការជួយសំរួលដល់ការនាំចេញទំនិញពីកម្ពុជាឆ្ពោះទៅកាន់ប្រទេសទីបី ដោយឆ្លងកាត់ប្រទេស វៀតណាម ។ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០១ កម្ពុជា និងវៀតណាមបានចុះហត្ថលេខាឡើងវិញលើកិច្ចព្រមព្រៀង ពាណិជ្ជកម្មតាមព្រំដែន ដើម្បីពង្រីកការផ្លាស់ប្តូរទំនិញជាប្រពៃណីរវាងប្រជាជននៃប្រទេសទាំងពីរ ។
- ១៥០- កម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយសហភាពអឺរ៉ុប ក្នុងការនាំចេញទំនិញវាយនភ័ណ្ឌ ដោយ គ្មានជាប់កូតានិងពន្ធគយចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩មក ។ ចាប់ពីឆ្នាំ២០០១ សហភាពអឺរ៉ុបបានអនុវត្តគោល នយោបាយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមិនមែនអារុផ (EBA) ដល់ប្រទេសក្រីក្របំផុតទាំងអស់ដែលរួមមានកម្ពុជា ផងដែរ ដោយអនុញ្ញាតអោយនាំទំនិញទាំងអស់ចូលទៅកាន់សហភាពអឺរ៉ុបដោយមិនកំណត់កូតា និង ពន្ធគយ លើកលែងតែគ្រឿងសញ្ជាតិ ។

១៥១- កម្ពុជាបានចុះហត្ថលេខាជាមួយសហរដ្ឋអាមេរិកក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៦ លើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម ដែលផ្តល់ អោយកម្ពុជានូវឋានៈ MFN ក្នុងការនាំចេញទំនិញទៅកាន់សហរដ្ឋអាមេរិក ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះបានផ្តល់ លទ្ធភាពអោយកម្ពុជានាំចេញទំនិញទៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយបង់ពន្ធលើនឹងប្រទេសដែលជាសមាជិក WTO ។ សហរដ្ឋអាមេរិកបានផ្តល់GPSដល់កម្ពុជាក្នុងឆ្នាំ១៩៩៧ផងដែរ។ នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ កម្ពុជា និង សហរដ្ឋអាមេរិកក៏បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងវាយនភ័ណ្ឌ ដែលអនុញ្ញាតអោយកម្ពុជានាំចូល ដោយកំណត់ត្រាលើមុខទំនិញវាយនភ័ណ្ឌចំនួន ១១មុខ ។

១៥២- **ការរួមចំណែកកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ** : យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបាន អនុម័តនៅខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣ បានបញ្ចូលផងដែរ ការរួមចំណែករបស់វិស័យពាណិជ្ជកម្មក្នុងការកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ ។ ម៉ាទ្រីសគោលនយោបាយអំពីវិស័យពាណិជ្ជកម្មបានគូសបញ្ជាក់នូវគោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្រ ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដោយរួមមានទាំងវិធានការសំរាប់ធ្វើការតាមដានលទ្ធផលវាយតម្លៃផល ប៉ះពាល់ និងការកែសំរួលនូវដំណើរការទាំងនេះ ។ គោលបំណងជាចម្បងគឺការពារ និងរក្សាអោយបាន នូវការងារជូនកម្មករកាត់ដេរ ២៥០.០០០នាក់ និងប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណ ១,៥ លាននាក់ទៀតដែលជីវភាព របស់ពួកគេកំពុងតឹងផ្អែកលើអ្នកទាំងនេះ ហើយព្រមជាមួយគ្នានេះ ពង្រឹង និងពង្រីកមូលដ្ឋាននៃការ នាំចេញសំរាប់ប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ ។

១៥៣- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេសដល់ការបង្កើនតំលៃបន្ថែមក្នុងស្រុក នៃសមាសភាគ ដែលត្រូវធ្វើការនាំចេញ និងខិតខំអភិវឌ្ឍវិស័យដែលត្រូវធ្វើការនាំចេញបន្ថែមទៀត ដើម្បីបង្កើនការរួម ចំណែករបស់វិស័យពាណិជ្ជកម្មដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ។ រុក្ខជាតិ ជាពិសេសគ្រាប់ធញ្ញជាតិ ការកែច្នៃ កសិកម្ម ការចិញ្ចឹមនិងកែច្នៃត្រី ការបំរើសេវាតាមជំនាញ (ឧទាហរណ៍ ការបង្កើត Software) ជាវិស័យ ដែលអាចផ្តល់ជាកាលានុវត្តភាពដល់កម្ពុជា ។ ក្រៅពីខិតខំបង្កើនតំលៃបន្ថែមនៃផលិតផលដែលត្រូវនាំ ចេញ កម្ពុជាត្រូវរៀបចំធ្វើវិមជ្ឈការផលិតកម្មបន្ថែមទៀត ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ពីសកលភារ្យប នីយកម្មបែងចែកអោយបានទូលំទូលាយដល់ប្រជាជនក្នុងស្រុក ។

១៥៤- ក្នុងរយៈពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងទៅនេះ មានការសិក្សាស្រាវជ្រាវមួយចំនួនធំដែលបានទទួលការឧបត្ថម្ភពីប្រទេស ដែលជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដែលរួមមានការសិក្សាស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ច្រករបៀងភ្នំពេញ- ក្រុងព្រះសីហនុ ការធ្វើអោយប្រសើរនូវប្រព័ន្ធស្វែងរកទីផ្សារ និងការគ្រប់គ្រងគុណភាពស្រូវក្រោយពេលប្រមូលផល ការសិក្សាស្តីពីការបង្កើតទីផ្សារស្រូវ ការវាយតម្លៃវិស័យឯកជននិងការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសខ្នាតតូច និង មធ្យម ការសិក្សាពីស្ថានភាពកសិឧស្សាហកម្មនៅកម្ពុជា កម្មវិធីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រតាមរយៈការនាំចេញ ការសិក្សាស្តីអំពីពិធីកម្មកសិកម្មនិងសមត្ថភាពផ្គត់ផ្គង់កសិឧស្សាហកម្ម និងការសិក្សាពីឥទ្ធិពលការកាត់ បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈតំបន់ជំរុញការនាំចេញ ។

១៥៥- វិស័យពាណិជ្ជកម្មនៅកម្ពុជា ក៏នៅបានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីក្របខ័ណ្ឌសមាហរណកម្មសំរាប់ជំនួយ បច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មចំពោះប្រទេសក្រីក្រ (Integrated Framework for Trade Related Technical Assistance to Least Developed Countries-IF) ក្នុងការកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រពាណិជ្ជកម្មដែលផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្ររបស់កម្ពុជា ។ ក្របខ័ណ្ឌ IF នៅកម្ពុជា គឺជាការសំរេចបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដែលគួរតែចាត់ជាករណីគំរូមួយបើប្រៀបធៀបនឹងប្រទេសដទៃទៀតដែលបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនិងដំណើរការប្រហាក់ប្រហែលនឹងប្រទេសកម្ពុជា ។

២.៤.៣ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរបច្ចេក

ការដឹកជញ្ជូន

ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរបច្ចេក
- ការដឹកជញ្ជូន
- ធនធានទឹក និងឧតុនិយម
- ទឹកស្អាត
- ការផលិតថាមពលអគ្គិសនី និងចែកចាយ
- ប្រៃសណីយ៍ ទូរគមនាគមន៍ និងសេវាព័ត៌មាន

១៥៦- ទោះបីជាកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នៅក្នុងនីតិកាលទី២នៃរដ្ឋសភា (១៩៩៨-២០០៣) ក្នុងការស្តារ និងកសាងឡើងវិញនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូនបានសំរេចលទ្ធផលប្រកបដោយជោគជ័យជាច្រើនគួរកត់សំគាល់ ក៏ប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដឹកជញ្ជូននាបច្ចុប្បន្ននៅមិនទាន់អាចឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ទាំងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន និងនាពេលអនាគតបានឡើយ ។ កង្វះខាតថវិការដ្ឋបានកំហិតការងារស្តារ និងកសាងឡើងវិញ ពិសេសការថែរក្សាហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ។ ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្លាំងដល់ការស្តារ និងកសាងឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវថ្នល់ និងពង្រីកបន្ថែមកំពង់ផែទឹកជ្រៅអន្តរជាតិក្រុងព្រះសីហនុ ព្រមទាំងព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិនៅរាជធានីភ្នំពេញ និងសៀមរាប ។

១៥៧- **ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក**មានតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការដឹកទំនិញចុះឡើងក្នុងទូទាំងផ្ទៃប្រទេស ។ ប្រព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ពិសេសផ្លូវជាតិភ្ជាប់ទៅបណ្តាប្រទេសជិតខាង ដូចជា វៀតណាម ឡាវ និងថៃ មិនទាន់ត្រូវបានស្តារចប់រួចរាល់នៅឡើយ ។ ការស្តារឡើងវិញ ការកែលម្អ និងការតភ្ជាប់ផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ គឺជាអាទិភាពខ្ពស់មួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

១៥៨- ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ដោយមានជំនួយឧបត្ថម្ភពីប្រទេសជប៉ុន ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ធនាគារពិភពលោក និងបណ្តាភ្នាក់ងារទ្វេភាគីដទៃទៀត ព្រមទាំងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការស្តារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវជាតិ រួមទាំងស្ពាន និងសាឡាងដើម្បីជួយសំរួលដល់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញ និងសមាហរណកម្មទីផ្សារ ។ ក្នុងចន្លោះឆ្នាំ ១៩៩៨- ២០០៣ ផ្លូវគមនាគមន៍ប្រវែងសរុបប្រមាណ២.៣៥០គម ត្រូវបានស្តារនិងកសាងឡើងវិញ ដោយជំនួយឧបត្ថម្ភពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងពីថវិការដ្ឋ ។ គំរោងសំខាន់ៗនៅក្នុងផ្នែកនេះរួមមាន ÷ ស្ពានឆ្លងកាត់ទន្លេមេគង្គនៅទីរួម

ខេត្តកំពង់ចាម (ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០២) ស្ថាននៅខេត្តកោះកុង (ឆ្នាំ ២០០១) ការកែលំអឡើងវិញនូវកំណាត់ ផ្លូវជាតិលេខ៦ និងលេខ៧ ពីភ្នំពេញទៅកំពង់ចាម ហើយនឹងការស្តារឡើងវិញនូវកំណាត់ផ្លូវជាតិលេខ១ លេខ២ លេខ៣ លេខ៥ លេខ១១ លេខ២១ លេខ៣១ លេខ៣៣ លេខ៦១ លេខ៦៣ លេខ៦៦ និងលេខ៧២ ព្រមទាំងការស្តារ និងការសាងសង់ថ្មីស្ថានមួយចំនួន ជាពិសេសស្ថាននៅតាមផ្លូវជាតិលេខ១ លេខ៥ លេខ៦ និងលេខ៧ ។

- ១៥៩- ទន្ទឹមនឹងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់ថវិការដ្ឋមួយចំនួន សំរាប់ជួសជុលនិងស្តារឡើងវិញ នូវផ្លូវគមនាគមន៍ ប្រវែង២០៩៦គម ដែលជាផ្លូវក្រាលគ្រួសក្រហម និងកំណាត់ផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ និងផ្លូវខេត្តមួយចំនួនដែរ ដូចជាផ្លូវជាតិលេខ៤៨ លេខ៥៦ លេខ៥៧ លេខ ៥៨ លេខ ៥៩ លេខ ៦៧ លេខ ៦៩អា លេខ៧៣ លេខ៧៦ លេខ៧៨ ។ល។ ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយនឹងតំបន់ដាច់ស្រយាល សំដៅជួយជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិង សង្គមកិច្ចនៅតាមតំបន់ជនបទ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានផែនការជំរុញល្បឿននៃការស្តារបណ្តាញផ្លូវ ដោយ អនុវត្តតាមគោលនយោបាយ "សាងសង់តាមដំណាក់កាល " តាមការសំរួលនីតិវិធីចុះកិច្ចសន្យា និងតាម ការអនុវត្តន៍បច្ចេកទេសស្តារផ្លូវសំរាប់អាយុកាលខ្លីៗ (៥ឆ្នាំ) ។
- ១៦០- ជារួម រាជរដ្ឋាភិបាលគ្រោងនឹងបញ្ចប់ការស្តារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ (ផ្លូវជាតិលេខ១ ដល់ លេខ៧) ដែលមានប្រវែងសរុប១.៩៨៨គម នាចុងឆ្នាំ ២០០៧ ខាងមុខនេះ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល គ្រោងស្តារឡើងវិញ និងសាងសង់ជាថ្មី នូវផ្លូវថ្នល់ប្រវែង១.៨៥០គម ដោយអនុវត្តបច្ចេកទេសស្តារសំរាប់ អាយុកាលខ្លី ។ អាទិភាពទី១ គឺការស្តារបណ្តាញផ្លូវជាតិលំដាប់ទី២ ដែលតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅទីរួមខេត្ត នានា ។ ចំណែកអាទិភាពទី២ គឺផ្តោតទៅលើការស្តារបណ្តាញផ្លូវជាតិ និងផ្លូវខេត្ត ដែលតភ្ជាប់ពីខេត្តមួយ ទៅខេត្តមួយ ។
- ១៦១- ការងារថែទាំផ្លូវគឺជាអាទិភាពចំបងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងនីតិកាលទី២ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចំណាយ ថវិការដ្ឋប្រមាណ៥-១០លានដុល្លារអាមេរិកក្នុងមួយឆ្នាំសំរាប់ចំណាយថែទាំផ្លូវ ។
- ១៦២- **ផ្លូវដែក** : បច្ចុប្បន្ន កម្ពុជាមានផ្លូវដែកតែពីរខ្សែប៉ុណ្ណោះ ហើយមានសភាពអន់ថយទៀតផង ដោយសារ ការបំផ្លិចបំផ្លាញ និងកង្វះការថែរក្សា ។ ផ្លូវដែកដែលស្ថិតនៅភាគខាងជើង ដែលតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅ ប៉ោយប៉ែត មានប្រវែង៣៨៥គ.ម ហើយកំណាត់ផ្លូវពីស៊ីសុផុន- ប៉ោយប៉ែតបានផ្អាកដំណើរការចាប់តាំងពី ដើមទសវត្សរ៍ទី៧០មកម៉្លេះ ។ ផ្លូវដែកដែលស្ថិតនៅភាគខាងត្បូងតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅក្រុងព្រះសីហនុ មាន ប្រវែង២៦៣គ.ម ។ ការជួសជុលបន្ទាន់នូវកំណាត់ផ្លូវដែកសំខាន់ៗ រួមទាំងស្ថាននានានៅលើផ្លូវដែក ទាំង ពីរខ្សែនេះ ត្រូវបានអនុវត្តក្រោមគំរោងស្តារបន្ទាន់ក្រោយគ្រោះទឹកជំនន់ ដែលផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដោយ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងថវិការដ្ឋ ។

១៦៣- **ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹក** គឺជាមធ្យោបាយដ៏សំខាន់មួយនៃការធ្វើដំណើរកាលពីអតីតកាលមក ។ កំពង់ផែ និងផ្លូវទឹកបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់បំផុតនៅក្នុងប្រទេស ។ ផលិតផលកសិកម្ម និងព្រៃឈើ ប្រេង និងការផ្គត់ផ្គង់ទំនិញធំៗ ព្រមទាំងគ្រឿងចក្រចុនចូន ត្រូវបានដឹកជញ្ជូនតាមនាវា ។ ការដឹកជញ្ជូនអ្នកដំណើរតាមផ្លូវទឹកមានសារៈសំខាន់ផងដែរ ក្នុងការជួយបំពេញបន្ថែមអោយសេវាកម្មដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ដែលពុំទាន់មានលក្ខណៈល្អប្រសើរទាំងស្រុងនៅឡើយ ។ បច្ចុប្បន្ន ចរាចរផ្លូវទឹកភាគច្រើនគឺស្ថិតនៅលើទន្លេមេគង្គ រវាងទីក្រុងភ្នំពេញ និងទីក្រុងហូជីមិញ និងពីទីក្រុងភ្នំពេញឡើងទៅខេត្តក្រចេះ ។ នាវាចំណុះ ៥.០០០តោន អាចចរាចរស្ទើរពេញមួយឆ្នាំ តាមបណ្តោយទន្លេមេគង្គរហូតដល់ភ្នំពេញ ។ នាវាតូចៗ និងមានចំណុះទាបអាចធ្វើចរាចរលើដងទន្លេដទៃទៀត ។ ទោះបីរាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំគំរោងអភិវឌ្ឍន៍កំពង់ផែនិងផ្លូវទឹកក៏ដោយ ក៏គំរោងមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះត្រូវបានអនុវត្ត ។ ក្នុងរយៈពេលថ្មីៗកន្លងមកនេះ យើងសង្កេតឃើញមាននិន្នាការកើនឡើងនៃការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោកច្រើនជាងការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹក ។

១៦៤- **កំពង់ផែអន្តរជាតិនិងការដឹកជញ្ជូន** : កំពង់ផែសំខាន់ៗទាំងពីរ ដែលបម្រើអោយការងារពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិរបស់កម្ពុជារួមមាន កំពង់ផែភ្នំពេញ និងកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ ។ កំពង់ផែភ្នំពេញ គឺជាកំពង់ផែអន្តរជាតិ ដែលស្ថិតនៅលើដងទន្លេសាបត្រើយខាងលិច មានចំងាយប្រមាណ ៣៣២គម ពីសមុទ្រ ហើយដែលស្ថិតនៅលើចំណុចយុទ្ធសាស្ត្រនៃតំបន់ពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្មរបស់ប្រទេស ព្រមទាំងជាចំណុចដែលតភ្ជាប់បណ្តាញផ្លូវទឹកនានា ។ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ កំពង់ផែភ្នំពេញត្រូវបានស្តារ និងបានសាងសង់ទីលានផែសារជាថ្មីឡើងវិញ ដែលមានបណ្តោយ ៣០០ម និងទទឹង ២០ម ។ ផែថ្មីនេះមានសមត្ថភាពផ្ទុក និងលើកដាក់ទំនិញ ពី ២.៥០០តោន ទៅ ៥.០០០តោន ទាំងក្នុងរដូវប្រាំង និងរដូវវស្សា ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ និង២០០៣ ការលើកដាក់ទំនិញនៅកំពង់ផែនេះ មានប្រមាណ ៤២៧.៣៦៨ តោន និង៥៣៣.៦៥៩តោន ។ គេរំពឹងថា ការលើកដាក់ក្នុងតែនំនៅកំពង់ផែភ្នំពេញនឹងបន្តកើនឡើងបន្ថែមទៀត ដោយសារឧត្តមភាពប្រៀបធៀបរបស់កំពង់ផែនេះ ។

១៦៥- **កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ** ស្ថិតនៅចំងាយ២៣០គ.ម ផ្នែកខាងត្បូងឈៀងខាងលិចរាជធានីភ្នំពេញ ។ កំពង់ផែនេះជាកំពង់ផែទឹកជ្រៅតែមួយគត់របស់កម្ពុជា ដែលមានសមត្ថភាពផ្ទុកក្នុងតែនំទំនិញបានច្រើនជាងគេ ។ ប្រមាណ៧០%នៃទំនិញនាំចូលមកកម្ពុជា ត្រូវបានឆ្លងកាត់កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ រួចទើបធ្វើការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវដែកនិងផ្លូវថ្នល់ ។ កំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុមានឧបករណ៍ស្ទូចប្រវែងរហូតដល់ ៧,៥ ទៅ ៨,៥ម ព្រមទាំងមានសមត្ថភាព១១.០០០GTR ។ ការផ្ទុកលើកដាក់ទំនិញមានទំហំលើស ១,៥លានតោនក្នុងមួយឆ្នាំ(១,៧៧ តោនលានតោន ក្នុងឆ្នាំ២០០៣)។ បច្ចុប្បន្ន លទ្ធភាពកំពង់ផែក្នុង ការទទួលការផ្ទុក និងការលើកដាក់ទំនិញនៅមានកំរិតនៅឡើយ ។ ការងារស្តារឡើងវិញនៅកំពង់ផែបានចាប់ផ្តើមតាំងពីខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ក្រោមកម្មវិធីសម្បទានប្រមាណ៤១លានដុល្លារអាមេរិក ដែលរួមមានការសាងសង់ផ្នែកថ្មីមួយប្រវែង ៤០០ម និងចំណតសំរាប់កប៉ាល់ចំនួន១១កន្លែង ប្រវែង២៤០ម ការសាងសង់ទីលានសំរាប់ផ្ទុកក្នុងតែនំទំហំ១០.០០០ម៉ែត្រទ្វេគុណ និង ៥០.៨០០ម៉ែត្រទ្វេគុណ ដែលមានជំរៅ

៨,៥-៩ម ។ ការសាងសង់គ្រោងនិងបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ។ ការសាងសង់ដំណាក់កាលទីពីរ ដែលនឹង គ្រោងចាប់ផ្តើមឆ្នាំ ២០០៤-២០០៧ ក្រោមកម្មវិធីសម្បទាន៣៥លានដុល្លារអាមេរិក រួមមានការសាងសង់ ចំណតសំរាប់កប៉ាល់ធំៗចំនួន៣កន្លែង ប្រវែង៤៥០ម ជំរៅ ១០ម និងទីលានសំរាប់ផ្ទុកកុងតឺន័រ ប្រវែង ៣០០ម និងជំរៅ ៨,៥ម ព្រមទាំងគ្រឿងចក្រស្រួច និងលើកដាក់ទំនិញចំនួន ៤គ្រឿង ។

១៦៦- គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺលើកទឹកចិត្តអោយមានការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជនអោយកាន់ តែច្រើនឡើង នៅក្នុងការផ្តល់សេវាដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោក និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធផ្លូវថ្នល់ ។ ក្រោមទម្រង់ការ " សាងសង់- ដំណើរការ- និងផ្ទេរ (BOT) " ស្ថានខេត្តកោះកុង និងផ្លូវជាតិលេខ៤ ត្រូវបានផ្ទេរអោយ ក្រុមហ៊ុនឯកជនថែរក្សា ។ ផ្លូវពីបន្ទាយស្រីទៅកោះកែ ដែលមានចំងាយផ្លូវ១៣គម ពីផ្លូវជាតិលេខ៥ (ប៉ោយប៉ែត) ទៅព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ ត្រូវបាន និងកំពុងសាងសង់ដោយក្រុមហ៊ុនឯកជន ។ បណ្តាគំរោង ផ្សេងៗទៀត ក្នុងវិស័យដឹកជញ្ជូន រួមមាន ការកែលំអកំពង់ផែភ្នំពេញ និងក្រុងព្រះសីហនុ កំពង់ផែកែលម្អ ព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិភ្នំពេញ ដោយបំពាក់នូវប្រព័ន្ធគ្រួតពិនិត្យចរាចរផ្លូវអាកាស និងអគាររង់ចាំ សំរាប់អ្នកដំណើរ ព្រមទាំងការកែលំអព្រលានយន្តហោះសៀមរាប ត្រូវបានដាក់អោយដំណើរការតាម ទម្រង់ការ " សាងសង់- ដំណើរការ- និងផ្ទេរ (BOT) " ដែរ ។

ធនធានទឹក និងខ្សែគូស្រប

១៦៧- តាមលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាគឺជាប្រទេសមួយសម្បូរទៅដោយធនធានទឹក ។ ទន្លេ ស្ទឹង បឹងបួរ ល្អាងទឹកធម្មជាតិក្រោមដី និងសមុទ្រជាដើម គឺជាប្រភពធនធានទឹកដ៏សំខាន់សំរាប់បំរើការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ ប្រព័ន្ធទន្លេមេគង្គកម្ពុជា រួមបញ្ចូលទាំងប្រព័ន្ធបឹងទន្លេសាបផង មានតួនាទីយ៉ាង សំខាន់ក្នុងការថែរក្សា និងទ្រទ្រង់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ហើយគឺជាធនធានជាមូលដ្ឋាន សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។

១៦៨- ផ្នែកមួយនៃអាងទន្លេមេគង្គដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បង្កើតអោយមានទឹកលើផ្ទៃដីប្រមាណ ៧៥.០០០លានម^៣ ក្នុងមួយឆ្នាំ ដោយមិនគិតពីបរិមាណទឹក ដែលស្ថិតក្នុងតំបន់ផ្ទៃរងទឹកភ្លៀង និងទឹក ក្រោមដី ដែលមានចំនួនប្រមាណ១៧.៦០០លានម^៣ ។ បរិមាណទឹកនេះមានទំហំ១០០ដង ច្រើនជាង បរិមាណទឹកដែលបានប្រើប្រាស់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ កម្ពុជាបានទទួលទឹកភ្លៀងជាមធ្យមប្រមាណពី ១.៤០០មម ទៅ៣.៥០០មម ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ បរិមាណទឹកទន្លេមេគង្គប្រមាណ ៤៧៥.០០០លានម^៣ បានហូរកាត់កម្ពុជាចាក់ទៅក្នុងសមុទ្រចិនភាគខាងត្បូង ។ ទោះបីកម្ពុជាជាប្រទេសមួយ សំបូរដោយធនធានទឹកក៏ដោយ ក៏ប្រជាជនកម្ពុជាភាគច្រើនជួបប្រទះនឹងភាពខ្វះខាតទឹកនៅក្នុងរដូវប្រាំង ។ នៅក្នុងរដូវវស្សា តំបន់ខ្លះមានទឹកបរិបូរណ៍ រីឯតំបន់ខ្លះទៀតនៅជួបប្រទះកង្វះខាតទឹក ដោយសារពុំមាន ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធស្រោចស្រពគ្រប់គ្រាន់ ។ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធស្រោចស្រពនៅតែខ្វះខាត ហើយដែល ទាមទារអោយមានការកែលំអជាបន្ទាន់ ។

១៦៩- ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ២ នៃរដ្ឋសភា បានបង្កើតក្រសួងធនធាន ទឹក និងឧតុនិយម នាឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ ក្រសួងមានភារកិច្ចសំខាន់ៗ ក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ទំនប់ការពារទឹកជំនន់ និងទំនប់ការពារទឹកប្រៃ ដើម្បីធានាផ្តល់ទឹកគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់ដំណាំកសិកម្ម និងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យទឹកជំនន់ ដើម្បីការពារទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ និងការពារផ្ទៃដីកសិកម្ម និងដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ។ ក្រសួងបាន និងកំពុងធ្វើការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាច្រើន ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធី និងគំរោងអាទិភាពរបស់ខ្លួន ។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងនោះរួមមាន ភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ ជប៉ុន ភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍បារាំង សហគមន៍អឺរ៉ុប កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍អង្គការសហប្រជាជាតិ អង្គការស្បៀងអាហារនិងកសិកម្ម ភ្នាក់ងារសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិកូរ៉េ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ធនាគារពិភពលោក មូលនិធិអន្តរជាតិសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ប្រទេសបារាំង ឥណ្ឌា និងអ៊ីតាលី ។

១៧០- **ការរៀបចំគ្រប់គ្រងឧស្ម័ន** : ក្រសួងបានសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីរៀបចំសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ហើយបានដាក់ជូនសភាជាតិពិនិត្យក្នុងខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ កន្លងមក ដើម្បីសុំការអនុម័ត ។ ជាការងារបន្តទៀត ក្រសួងបានរៀបចំគោលនយោបាយជាតិស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ហើយត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នាខែមករា ឆ្នាំ២០០៤ ។

១៧១- **ការស្តារឡើងវិញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ការអន្តរាគមន៍បំបាត់និងការពារសត្វ និងការការពារប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ** : ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមបានស្តារប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ៣១៥គំរោង ដែលអាចស្រោចស្រពផ្ទៃដីកសិកម្មសរុបចំនួន ១៥៣.១៤៩ហិកតា (ស្រូវវស្សាចំនួន ៨៩.៣៨៣ហិកតា និងស្រូវប្រាំង ចំនួន ៦៣.៧៦៦ហិកតា) ។ ទំនប់ការពារទឹកជំនន់នាពេលបច្ចុប្បន្ន អាចដោះដីពីទឹកជំនន់ សរុប ១១៣.៥០០ហិកតា និងការពារការជ្រាបចូលនៃទឹកប្រៃលើផ្ទៃដីសរុប១៦.៦៨០ហិកតា ។ តំលៃសរុបនៃការស្តារប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនេះ មានចំនួន ៥,២លានរៀល និង៨៦,៥លានដុល្លារអាមេរិក ។ បាតុភូតគ្រោះរាំងស្ងួតតែងតែកើតមានឡើងជាប្រចាំនៅក្នុងកម្ពុជា ។ ដើម្បីសំរាលផលប៉ះពាល់ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរដល់ផលិតកម្មកសិកម្ម ក្រសួងបានជួយអន្តរាគមន៍ម៉ាស៊ីនបូមទឹកដល់តំបន់ណាដែលរងគ្រោះដោយសារគ្រោះរាំងស្ងួត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់ទុកថា ការកែលំអការហូរច្រោះច្រាំងទន្លេ គឺជាការងារអាទិភាពខ្ពស់ ។ ការជួសជុលច្រាំងបាក់នៅទីរួមខេត្តកំពង់ចាម ប្រវែង៥,២ គម ត្រូវបានអនុវត្តដោយប្រើប្រាស់ថវិការដ្ឋ ។

១៧២- **ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងការប្រកាសភាពអាសន្ន** : ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងមកនេះ គ្រោះរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ គឺជាគ្រោះធម្មជាតិដ៏ធំ ដែលបានបណ្តាលអោយខូចខាតដល់អាយុជីវិតមនុស្ស ទ្រព្យសម្បត្តិឯកជននិងសាធារណៈ និងការបាត់បង់សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ។ ការបង្កើតអោយមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ និងការប្រកាសភាពអាសន្នជាមុន គឺជាបណ្តាញការងារអាទិភាពខ្ពស់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ក្រសួងបាន និងកំពុងពង្រឹងឧបករណ៍ឧតុនិយម និងបង្កើតទិន្នន័យឧតុនិយម និងផលសាស្ត្រ

ដើម្បីឆ្លើយតបអោយបានទាន់ពេលវេលា ទៅនឹងគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ។ រហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន ក្រសួងបានបំពាក់ និងកែលំអឧបករណ៍ឧតុនិយមនៅក្នុងខេត្ត ៥ និងបានតំឡើងប៉ុស្តិ៍តំរងទឹកភ្លៀង ចំនួន ១០២កន្លែង នៅគ្រប់ខេត្ត- ក្រុង ព្រមទាំងបានជួសជុល និងតំឡើងស្ថានីយ៍ជលសាស្ត្រចំនួន ២០កន្លែង នៅតាមបណ្តោយទន្លេមេគង្គ និងទន្លេបាសាក់ ហើយក៏បានតម្កើងការវាស់កំពស់ទឹកចំនួន ៧៧កន្លែង នៅតាមចំណុចត្រួតពិនិត្យសំខាន់ៗ តាមដងទន្លេ និងស្ទឹងសំខាន់ៗផងដែរ ។

១៧៣- **ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស** : ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម បានបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាស្តីពីកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍វិស័យធនធានទឹកនិងឧតុនិយម ដល់មន្ត្រីរាជការចំនួន ៤៨៤នាក់ ។

ទឹកស្អាត

១៧៤- គោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីអំពីការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនិងអនាម័យបានកំណត់គោលដៅក្នុងការពង្រីកការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតសំរាប់លើកកំពស់ជីវភាពរស់នៅ និងសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន ដើម្បីឈានទៅសំរេចអោយបាននូវទិសដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានស្វែងរកការគាំទ្រពីបណ្តាស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ និងប្រទេសដែលជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ក្នុងការស្តារ និងកសាងប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកដើម្បីឆ្លើយតបអោយទាន់តម្រូវការរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ការចូលរួមពីសំណាក់វិស័យឯកជនក៏ជាគោលដៅមួយដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ៨៥% នៃប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅទីក្រុងភ្នំពេញ និង១៥%នៃប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅតាមទីរួមខេត្ត អាចប្រើប្រាស់ទឹកម៉ាស៊ីន ។ ក្នុងចំណោម ២៤ខេត្ត- ក្រុង ខេត្តខ្ពស់មានជ័យ មណ្ឌលគីរី ព្រះវិហារ ក្រុងប៉ៃលិន និង ក្រុងកែប នៅពុំទាន់មានប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកស្អាតនៅឡើយទេ ។

១៧៥- ក្នុងកំឡុងពេលប្រាំឆ្នាំកន្លងទៅនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបាននូវលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងការស្តារប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកស្អាតឡើងវិញ ។ ក្រោមគំរោងហិរញ្ញប្បទានរបស់ធនាគារពិភពលោក ប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកស្អាតនៅក្រុងព្រះសីហនុត្រូវបានស្តារឡើងវិញ ដោយបានពង្រីកសមត្ថភាពផលិតទឹកបានពី២.០០០ម^m ក្នុងមួយថ្ងៃ រហូតដល់៨.០០០ម^m ក្នុងមួយថ្ងៃ ដែលអាចចែកចាយដល់១.៣២០គ្រួសារបន្ថែមទៀត ។ ក្រោមកិច្ចពិធីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកស្អាត៦កន្លែង នៅតាមទីរួមខេត្តបាត់ដំបង ពោធិ៍សាត់ កំពង់ធំ កំពង់ចាម កំពត និងស្វាយរៀង កំពុងត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ ហើយគ្រោងនឹងបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ។ គំរោងនេះនឹងអាចផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតជូនប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ១០.០០០គ្រួសារ ។ ក្រោមជំនួយឥតសំណងពីរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ប្រព័ន្ធចែកចាយទឹកស្អាតនៅក្នុងខេត្តសៀមរាបកំពុងត្រូវបានសាងសង់ ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ គំរោងអនាម័យទឹកជុំវិញក្រុងនិងខេត្ត កំពុងត្រូវបានអនុវត្តនៅ ៤៣ កន្លែងនៅតាមទីប្រជុំជននានា តាមរយៈកម្មវិធីរបស់ធនាគារពិភពលោក ។

ការផលិតថាមពលអគ្គិសនី និងប្រព័ន្ធចែកចាយ

- ១៧៦- ការអភិវឌ្ឍន៍បណ្តាញអគ្គិសនីដែលអាចផ្គត់ផ្គង់ក្នុងតំលៃទាប នៅតែជាផ្នែកមួយសំខាន់នៃគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។ ការទាក់ទាញវិនិយោគពីវិស័យឯកជន ក្នុងការផលិតនិងចែកចាយអគ្គិសនីដោយដល់ទីប្រជុំជនសំខាន់ៗនៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង និងតំបន់ដាច់ស្រយាល ព្រមជាមួយនឹងការតំឡើងបណ្តាញថាមពលដែលអាចភ្ជាប់កម្ពុជាជាមួយនឹងប្រទេសជិតខាង គឺជាសកម្មភាពអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងនីតិកាលទី ២ ។ ជាក់ស្តែង សមត្ថភាពផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីនៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ និងតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុង បានកើនឡើងពី៤១៤.៩៥៣.០០០kWh ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៨ រហូតដល់ ៧៤២.៣៦៩.៧០០kWh ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ពោលគឺបានកើនឡើង១៥,៨% ក្នុងមួយឆ្នាំ ។
- ១៧៧- ក្រោមការជួយឧបត្ថម្ភពីប្រទេសដែលជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា និងពីវិស័យឯកជន រោងចក្រថាមពលមួយចំនួនកំពុងដំណើរការសាងសង់ ។ គំរោងខ្លះបានបញ្ចប់ការសាងសង់ជាស្ថាពរ ទន្ទឹមនឹងការពិនិត្យលទ្ធភាពសាងសង់លើគំរោងថ្មីមួយចំនួន ។ គំរោងដែលបានបញ្ចប់ជាស្ថាពររួមមាន៖
 - ការពង្រីកបន្ថែមប្រព័ន្ធថាមពលនៅតាមតំបន់ជ្រុងក្រុងភ្នំពេញចំនួនបួនកន្លែង ដែលបានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ២០០១ ហើយដែលបច្ចុប្បន្នអាចបំរើអតិថិជនបាន ១០.០០០នាក់ថែមទៀត ។ គំរោងនេះទទួលបានការគាំទ្រពីរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ដែលមានតំលៃ ២៦,៨លានដុល្លារអាមេរិក ។
 - ការស្តារឡើងវិញវារីអគ្គិសនីគីរីរម្យទី១ ដែលមានសមត្ថភាពផលិត ១២MW រួមជាមួយបណ្តាញចែកចាយមកកាន់រាជធានីភ្នំពេញ នៅក្រោមទម្រង់ការ "សាងសង់- ដំណើរការ- ផ្ទេរ (BOT)" ដែលបានបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ។ បណ្តាញនេះត្រូវបានសាងសង់ដោយក្រុមហ៊ុនមួយពីសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (CETIC) ។
 - ការសាងសង់រោងចក្រអគ្គិសនីថ្មីមួយ ដែលមានសមត្ថភាពផលិត ១០MW នៅក្នុងខេត្តសៀមរាប ដែលបានបញ្ចប់រួចរាល់នាខែមិនា ឆ្នាំ២០០៤ មានតំលៃ ១៧,០៤លានដុល្លារអាមេរិក ។
- ១៧៨- ការស្ថាបនាឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធថាមពលនៅតាមទីរួមខេត្ត ៨ ផ្សេងទៀតគ្រោងនឹងបញ្ចប់រួចរាល់នៅត្រឹម ដើមឆ្នាំ២០០៥ ។ ស្ថានីយ៍ ៧កន្លែងដែលស្ថិតក្នុងខេត្តកំពត ព្រៃវែង បន្ទាយមានជ័យ រតនៈគីរី កំពង់ស្ពឺ តាកែវ និងស្វាយរៀង កំពុងសាងសង់ ដោយគំរោងកម្រិតវិនិយោគអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ។ ទីតាំងទី ៨ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទីរួមខេត្តស្ទឹងត្រែង គឺជាគំរោងឧបត្ថម្ភរបស់ទីភ្នាក់ងារអភិវឌ្ឍន៍បារាំង AFD ដែលមានតំលៃ ៣,៧៥លានអឺរ៉ូ ។
- ១៧៩- ការសិក្សាពីសក្តានុពលភាពក្នុងការសាងសង់រោងចក្រអគ្គិសនីដែលមានកំលាំង ២ x ៩០MW នៅក្រុងព្រះសីហនុ បានបញ្ចប់ជាស្ថាពរក្នុងឆ្នាំ ២០០២ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពីជប៉ុន ។ ការសាងសង់រោងចក្រនេះនឹងដំណើរការក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ២០០៧- ២០១០ ។ ការសិក្សាពីសក្តានុពលភាពក្នុងការសាងសង់វារីអគ្គិសនីនៅតំបន់កំចាយក៏ត្រូវបានបញ្ចប់នាឆ្នាំ ២០០២ ក្រោមការជួយឧបត្ថម្ភពីរដ្ឋាភិបាលកាណាដាតាមរយៈ

CIDA ។ គំរោងនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលដេញថ្លៃពីផ្នែកឯកជន ។ ការសិក្សាពីសក្តានុពលភាពក្នុងការសាងសង់វារីអគ្គិសនីបាត់ដំបងទី១ និងទី២ វារីអគ្គិសនីអាទៃ ឬស្សីជ្រំ ស្ទឹងពោធិ៍សាត់ ក៏កំពុងដំណើរការផងដែរ ។ ជាមួយគ្នានេះ របាយការណ៍ស្តីអំពីស្តង់ដារបច្ចេកទេសថាមពលអគ្គិសនីរបស់កម្ពុជាត្រូវបានរៀបចំរួចរាល់នាខែមិនា ឆ្នាំ២០០៤ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ថា ការសាងសង់ទំនប់វារីអគ្គិសនីនៅកម្ពុជាទាមទារអោយមានការពិចារណាជិតដល់អំពីផលប្រយោជន៍នៃកំណើន និងផលប៉ះពាល់សង្គមនិងបរិស្ថានដែលអាចកើតឡើងផងដែរ ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រកាន់យកវិធានការទាំងឡាយណាដែលចាំបាច់ដើម្បីបញ្ជ្រាបគ្រោះមហន្តរាយដែលប្រទេសជិតខាងធ្លាប់បានជួបប្រទះ ដែលមិនត្រឹមតែបង្កផលវិបាកដល់សង្គមនិងបរិស្ថានប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងប៉ះពាល់ដល់សេដ្ឋកិច្ចថែមទៀតផង ។ បន្ថែមពីនេះ ក្នុងការអនុម័តគំរោងផលិតថាមពលអគ្គិសនីនីមួយៗ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរដល់ការបង្កើតការងារនៅតាមទីជនបទ ដែលអាចជាប្រភពចំណូលបន្ថែមសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ ។

១៨០- ក្នុងទិសដៅលើកំណត់ការចែកចាយថាមពល រវាងប្រទេសដែលជាសមាជិកមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ កិច្ចព្រមព្រៀងអន្តររដ្ឋាភិបាលស្តីពីពាណិជ្ជកម្មថាមពលក្នុងតំបន់ (Inter-Governmental Agreement on Regional Power Trade) ត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋនៃទទួលបន្ទុកកិច្ចការថាមពលទាំង ៦ប្រទេសកាលពីថ្ងៃទី៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះបានត្រួសត្រាយផ្លូវសំរាប់ការផលិតថាមពលអគ្គិសនីក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ និងការចែកចាយថាមពលទាំងនេះ រវាងបណ្តាប្រទេសនៃមហាអនុតំបន់ទន្លេ មេគង្គ ។

១៨១- ការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការថាមពលអគ្គិសនីជាមួយប្រទេសវៀតណាម (ខែមិថុនា ១៩៩៩) និងជាមួយប្រទេសថៃ (ខែកុម្ភៈ ២០០០) បានជួយសំរួលដល់ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនីតាមតំបន់ដែលនៅជិតព្រំប្រទល់ជាមួយប្រទេសទាំង២ ។ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយអាជ្ញាធរអគ្គិសនីខេត្តរបស់ប្រទេសថៃ ថាមពលអគ្គិសនីត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់អោយខេត្តកោះកុង ប៉ៃលិន អូស្មាច់ ខេត្ត ឧត្តរមានជ័យ កំរៀង ភ្នំព្រឹក និងសំរោល្លូន។ ប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅតាមតំបន់ទាំងនោះអាចប្រើប្រាស់ ថាមពលអគ្គិសនីដែលមានតំលៃថោកគឺ ៦០០រៀលក្នុងមួយគីឡូវ៉ាត់ម៉ោង ដែលកាលពីមុន ពួកគេត្រូវបង់ ដល់ ២.៥០០រៀលក្នុងមួយគីឡូវ៉ាត់ម៉ោង ។ កិច្ចព្រមព្រៀងទិញថាមពលអគ្គិសនីមួយផ្សេងទៀតត្រូវបាន ចុះហត្ថលេខានៅខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០២ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីអោយខេត្តបន្ទាយមានជ័យ បាត់ដំបង និង សៀមរាប ។ ប្រព័ន្ធបែងចែកអគ្គិសនីពីប្រទេសថៃមកដល់ខេត្តទាំងនេះនឹងតំលើងដោយវិនិយោគឯកជន ដោយរំពឹងថានឹងត្រូវបញ្ចប់ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ២០០៧ ។ បន្ទាប់ពីការចុះហត្ថលេខាជាមួយប្រទេសវៀតណាម លើកិច្ចព្រមព្រៀងសហប្រតិបត្តិការវិស័យថាមពល រាជរដ្ឋាភិបាលបានចុះហត្ថលេខាកិច្ចព្រមព្រៀងទិញ ថាមពលដើម្បីភ្ជាប់ថាមពលអគ្គិសនីដែលមានកំលាំង ២២០kV មកកាន់រាជធានីភ្នំពេញ និងដើម្បីផ្តល់ថាមពលអោយតំបន់នៃភាគខាងត្បូងប្រទេស ។ ការសាងសង់ប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលអគ្គិសនីបាននិងកំពុងទទួលបានហិរញ្ញប្បទានពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និងមូលនិធិរបស់អង្គការ NORDIC ។ ក្រោមកិច្ច

ព្រមព្រៀងជាមួយក្រុមហ៊ុនផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីរបស់វៀតណាម តំបន់នៅក្បែរព្រំប្រទល់ជាមួយវៀតណាម ក៏បានទទួលការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីផងដែរ រួមមានពញាក្រែក មេមត់ បារិត កំពង់ត្រាច កំពង់រោទ៍ និងទីរួមខេត្តស្វាយរៀង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងជំរុញអោយមានការចូលរួមពីវិស័យឯកជនក្នុងការតបណ្តាញថាមពលអគ្គិសនីពីប្រទេសវៀតណាមមកដល់ស្រុកស្ទួលខេត្តក្រចេះ គឺវិវត្តខេត្តតាកែវ ជ្រៃធំ និងក្រុមសំណងខេត្តកណ្តាល ។

១៨២- ក្នុងកិច្ចប្រឹងប្រែងកាត់បន្ថយគម្លាតនៃការអភិវឌ្ឍន៍រវាងប្រទេសដែលជាសមាជិកអាស៊ានថ្មី (កម្ពុជា លាវ និងភូមា) និងប្រទេសដែលជាសមាជិកអាស៊ានចាស់ អាស៊ានបានរៀបចំនូវផែនការសមាហរណកម្មថាមពលតំបន់មួយ ដែលក្នុងនោះថាមពលអគ្គិសនីត្រូវបានផ្គត់ផ្គង់ដល់តំបន់ទាំងឡាយណាដែលទទួលបានការខ្វះខាត តាមរយៈកិច្ចព្រមព្រៀងចែករំលែកថាមពលអគ្គិសនីទ្វេភាគី (រវាងប្រទេសថៃ- កម្ពុជា និងរវាងវៀតណាម- កម្ពុជា) តាមរយៈការកសាងភាពជាដៃគូរវាងវិស័យឯកជននិងសាធារណៈដើម្បីស្ថាបនាបណ្តាញចែកចាយថាមពល (រវាងលាវ- វៀតណាម ថៃ- ភូមា លាវ- ថៃ និង លាវ- កម្ពុជា) និងតាមរយៈគំរោងសាកល្បងនានា សំដៅកែលម្អការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាលក្នុងប្រទេស កម្ពុជា វៀតណាម លាវ និងភូមា ។

១៨៣- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានជំរុញផងដែរការអភិវឌ្ឍន៍ថាមពលប្រើកំដៅព្រះអាទិត្យ ខ្យល់ ឧស្ម័នជីវសាស្ត្រ (Biogas) ជីវម៉ាស់ (Biomass) រ៉ាវអគ្គិសនីខ្នាតតូច Hydrid Biogas និងថាមពលកំដៅ (Geothermal Energy) ។ ដោយមានការសហការជាមួយទីភ្នាក់ងារ និងអង្គការអន្តរជាតិ ប្រព័ន្ធថាមពលអគ្គិសនីមួយចំនួនត្រូវបានតំឡើងនៅតាមតំបន់មួយចំនួនក្នុងព្រះសីហនុ ពោធិ៍សាត់ តាកែវ កំពង់ចាម កំពង់ឆ្នាំង ព្រះវិហារ សៀមរាប និងកំពត ។ អង្គការ NEDO ជប៉ុនបានតំឡើងប្រព័ន្ធចំរុះថាមពលអគ្គិសនី រ៉ាវអគ្គិសនីដែលមានកំលាំង ១០០kW នៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាម និងប្រព័ន្ធចំរុះថាមពលព្រះអាទិត្យ ឧស្ម័នជីវសាស្ត្រដែលមានកំលាំង ១០០kW នៅក្រុងព្រះសីហនុ ។

១៨៤- **មូលនិធិអគ្គិសនីជនបទ** : កត្តាចំបងមួយក្នុងការឈានទៅលុបបំបាត់ភាពក្រីក្រនៅតាមតំបន់ជនបទគឺការប្រើប្រាស់ថាមពលអគ្គិសនីដែលមានតំលៃថោក សំរាប់សកម្មភាពគ្រួសារ និងសេដ្ឋកិច្ច ។ ក្នុងការគិតគូរពីបញ្ហានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតឡើងនូវមូលនិធិអគ្គិសនីជនបទសំរាប់ទ្រទ្រង់ដល់ការផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីអោយដល់តំបន់ទាំងនេះក្នុងតំលៃថោក ។ មូលនិធិនេះនឹងប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានពីឥណទាននិងកម្រៃប្រភពផ្សេងៗទៀត ។ តាមរយៈឧបត្ថម្ភធនពិសេស រាជរដ្ឋាភិបាលលើកទឹកចិត្តអោយវិនិយោគឯកជនចូលរួមក្នុងការផលិត និងចែកចាយថាមពលអគ្គិសនីនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ជាពិសេសវិនិយោគទាំងឡាយណាដែលប្រើប្រាស់ថាមពលដែលអាចប្រើប្រាស់សាជាថ្មីបាន ។

វិស័យប្រៃសណីយ៍ ទូរគមនាគមន៍ និងសេវាកម្មព័ត៌មាន

១៨៥- នៅដើមនីតិកាលទីពីរនៃរាជរដ្ឋាភិបាល វិស័យទូរគមនាគមន៍ដែលភ្ជាប់តាមបណ្តាខេត្តនានាមានលក្ខណៈ

ទ្រុឌទ្រោម និងហួសសម័យ ។ អ្នកជំរុំប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធនេះមានប្រមាណជាង៤-៥ពាន់នាក់ប៉ុណ្ណោះនៅ ទូទាំងខេត្ត និងស្រុក ។ នៅក្នុងបណ្តាញប្រព័ន្ធក្រោយ វិស័យនេះមានការរីកចម្រើនគួរអោយកត់សំគាល់ ។ នៅចុងឆ្នាំ១៩៩៨ សន្តិភាពវិស័យទូរគមនាគមន៍ជាតិគិតជាមធ្យមមានប្រមាណ០,៦៩ក្នុងចំណោមប្រជាជន ១០០នាក់ និង២,១៧សំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្រុងភ្នំពេញ ។ នៅចុងឆ្នាំ២០០៣ មធ្យមភាគនេះបានកើនឡើង ដល់៣,៨២ និង ៣៣,០០ នៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ។ គិតមកទល់ថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ មានអ្នកប្រើប្រាស់ ប្រមាណ ៥២៦.៦៩៨នាក់ ដែលប្រើប្រាស់សេវាផ្តល់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍ និង ក្រុមហ៊ុនទូរស័ព្ទបួនទៀតដែលកំពុងដំណើរការនៅកម្ពុជា ។ បណ្តាញទូរស័ព្ទអន្តរជាតិ ០០១ របស់ក្រសួង ប្រៃសណីយ៍និងទូរគមនាគមន៍បានទទួលការហៅចូលប្រមាណ២៨.៧លាននាទី និង៨.៧លាននាទីសំរាប់ការ ហៅចេញទៅក្រៅប្រទេសក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទអន្តរជាតិមួយផ្សេងទៀតរបស់ក្រុមហ៊ុន RTI ដែល បានដំណើរការកាលពីឆ្នាំ២០០១ បានទទួលការហៅចេញប្រមាណ៣,៦លាននាទី និងទទួលការហៅចូល ប្រមាណ៧,៩លាននាទី ។

១៨៦- បច្ចុប្បន្ននេះ យើងមានបណ្តាញផ្តល់សេវាកម្មអ៊ិនធើរណែតបួន ដែលមានអ្នកជំរុំប្រើប្រាស់សរុបចំនួន ៧.១៥២នាក់ ។ ចំនួនអ្នកជំរុំសរុបតាមប្រព័ន្ធក្រុមហ៊ុនផ្តល់សេវាកម្មនីមួយៗមានដូចខាងក្រោម ៖

- ប្រព័ន្ធ Camnet (MPTC) មានអ្នកជំរុំ ១.៥២៦
- ប្រព័ន្ធ Online មានអ្នកជំរុំ ៣.២៤៤
- ប្រព័ន្ធ CamGSM (Telesurf) មានអ្នកជំរុំ ១.៧៤៧
- ប្រព័ន្ធ Camintel មានអ្នកជំរុំ ៦៣៥

១៨៧- ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមុននេះ យើងពុំមានសេវាកម្មប្រៃសណីយ៍ដែលគួរអោយទុកចិត្តបានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងកំឡុងពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ សេវាកម្មប្រៃសណីយ៍មានការរីកលូតលាស់យ៉ាងខ្លាំង ថែមទាំងបាន ទទួលនូវទំនុកចិត្តពីអតិថិជនទៀតផង ។ បច្ចុប្បន្ន ការចែកចាយសំបុត្រមានភាពប្រក្រតីនិងទៀងទាត់ ចំនួន ៤ដងក្នុងមួយខែ ទៅកាន់ប៉ោយប៉ែតព្រំដែនថៃ និងបារិតព្រំដែនវៀតណាម ។ សេវាកម្ម EMS បានបំរើការ នៅតាម២១ខេត្ត-ក្រុង និង១៦ស្រុក នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ប្រព័ន្ធសេវាកម្មផ្ញើសំបុត្រ EMS ទៅបរទេស មានចំនួន២ដងក្នុង១ថ្ងៃ និងទៅកាន់៩០ប្រទេសលើពិភពលោក ។ ប្រព័ន្ធផ្ទេរប្រាក់ទៅកាន់បរទេសតាមរយៈ ការបញ្ជាផ្ទេរពីក្នុងស្រុកក៏បានដាក់អោយប្រើប្រាស់ដោយក្រសួងប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ផងដែរ ។

១៨៨- ចំពោះវិស័យពតិមាន ក្រសួងពតិមានបានដើរតួនាទីយ៉ាងពេញលេញក្នុងផ្តល់ពតិមានជូនប្រជាជន នៅ ទូទាំងប្រទេស នូវពតិមានជាតិ តំបន់ និងអន្តរជាតិ តាមរយៈប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ ដូចជា ទូរទស្សន៍ វិទ្យុ និងឯកសារបោះពុម្ពផ្សេងៗ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីលើកស្ទួយដល់ចំណេះដឹងទូទៅផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រ និង បច្ចេកទេស ដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

១៨៩- ក្រសួងព័ត៌មានបានផ្សព្វផ្សាយព្រះរាជសារ និងសេចក្តីថ្លែងការណ៍នានា របស់ព្រះមហាក្សត្រ ព្រឹទ្ធសភា រដ្ឋសភា រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួង និងស្ថាប័ននានា ដល់មហាជន អន្តរជាតិ តាមរយៈព្រឹត្តិប័ត្រ ទស្សនាវដ្តី រូបថត និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយតាមអេឡិចត្រូនិច ។ សមត្ថភាពផ្សាយរបស់ទូរទស្សន៍ជាតិបានបង្កើនដល់ ១០ គីឡូវ៉ាត់ ហើយដែលបច្ចុប្បន្ននេះគ្របដណ្តប់ប្រមាណ ១៤៥ពាន់គីឡូម៉ែត្រក្រឡា និងបានបំរើប្រជាពលរដ្ឋ បានជាង ១០លាននាក់ ។ ដោយមានការសហការជាមួយ Thaicom-3 កម្មវិធីទូរទស្សន៍ជាតិកម្ពុជា បច្ចុប្បន្ន អាចផ្សាយទៅកាន់ ១២៦ប្រទេសនៅក្នុងទ្វីបទាំង ៤ លើពិភពលោក ។ ទូរទស្សន៍តាមខេត្ត-ក្រុង ដូចជា ក្រុងព្រះសីហនុ ខេត្តកោះកុង ខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តពោធិ៍សាត់ ខេត្តសៀមរាប ខេត្តរតនៈគិរី ខេត្ត មណ្ឌលគិរី បានផ្សាយនូវកម្មវិធីរបស់ខ្លួន ព្រមជាមួយនឹងកម្មវិធីរបស់ទូរទស្សន៍ជាតិផងដែរ ។ ការផ្សាយ របស់វិទ្យុជាតិគ្របដណ្តប់ជាង ៧០% នៃផ្ទៃប្រទេស ។ ការផ្សាយកម្មវិធីមាន ១៧ម៉ោង ក្នុងមួយថ្ងៃ ដែល ជាភាសាខ្មែរ ចាប់ពីម៉ោង៥និង៣០នាទីព្រឹក ដល់ម៉ោង២២និង៣០នាទី រួមទាំងភាសាបរទេស ៥ផ្សេងទៀត ដូចជាភាសាអង់គ្លេស បារាំង ថៃ ឡាវ និងវៀតណាម ពីរដងក្នុងមួយថ្ងៃ ។ ស្ថានីយ៍វិទ្យុ FM ដំណើរការ រៀងរាល់ថ្ងៃ ចាប់ពីម៉ោង៥ព្រឹក ដល់ម៉ោង២៤ ដោយមានព័ត៌មានជាតិនិងអន្តរជាតិ ព្រមទាំងកម្មវិធីកំសាន្ត ផ្សេងៗទៀតផង ។ ទន្ទឹមនេះ យើងក៏មានស្ថានីយ៍វិទ្យុ AM នៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុងមួយចំនួនទៀតដែរ ដូចជាខេត្តបាត់ដំបង ស្ទឹងត្រែង ក្រុងព្រះសីហនុ ព្រមទាំងស្ថានីយ៍វិទ្យុ FM នៅខេត្តពោធិ៍សាត់ កំពង់ចាម និងបាត់ដំបង ។

២.៥- កម្មវិធីអន្តរាស័យ

ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

១៩០- ប្រជាជនកម្ពុជាប្រមាណ ៨០%កំពុងរស់នៅតាម ទីជនបទ ។ ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទបានក្លាយជា អាទិភាពខ្ពស់បំផុតមួយ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុង នីតិកាលទី២របស់ខ្លួន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀប ចំទស្សនទានពហុផ្នែកសំរាប់ជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ និងពង្រឹងអំណាចរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការងារផែនការ និងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍របស់សហគមន៍ ។ វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការក្នុងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ការគាំទ្រដល់ការចូលរួមក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ តាមបែបវិមជ្ឈការ និងការផ្តល់ឥណទានដល់គ្រួសារ និងធុរៈជនតូចតាចនៅតាមតំបន់ជនបទ គឺជាកិច្ច ប្រឹងប្រែងកន្លងមករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ នៅក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទមានភារកិច្ច ដូចតទៅ ÷ ១- សំរបស់រូល សហការ អនុវត្ត តាមដាន និងវាយតម្លៃកម្មវិធី និងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ដើម្បីស្តារនិងអភិវឌ្ឍតំបន់ជនបទកម្ពុជា ។ ២- សំរបស់រូលកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់បណ្តាក្រសួងជំនាញ និង

កម្មវិធីអន្តរាស័យ
- ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
- ការងារបរិស្ថាន និងអភិរក្ស
- ការគ្រប់គ្រងដែនដី និងនគរូបនីយកម្ម
- ការបោសសំអាតមីន និងយុទ្ធសាស្ត្រមិនទាន់ផ្ទុះ
- ការងារ និងសេវាសង្គម
- យេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍន៍

កម្មវិធីជំនួយនានា ។ ៣- អនុវត្តយ៉ាងសកម្មនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមក្នុងការស្រាវជ្រាវ ដើម្បីអភិវឌ្ឍតំបន់ជនបទ ដោយធ្វើទំនាក់ទំនងអោយបានទូលំទូលាយដើម្បីវាយតម្លៃអំពីតម្រូវការ ព្រមទាំងស្វែងរកដំណោះស្រាយ ។

១៩១- ក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទបានសំរបសំរួលការងារស្តារ និងសាងសង់ដូច តទៅ ÷

- ផ្លូវជនបទប្រវែង ១៤.២៣០ គម ក្នុងនោះ ចាក់គ្រួសក្រហម ប្រវែង ៥.២៣០គម ។
- ស្ពាន ១.៨៨៧កន្លែង ប្រវែង ២៣.៣១១ម ។
- លូបង្ហូរទឹក ៥.៦១៩ ។
- អណ្តូងទឹក ចំនួន ៤០.៥០០ ។
- ទំនប់ ប្រវែង ៦៧៩គម ។
- ប្រឡាយទឹក ប្រវែង ៤៥២គម ។
- អាងស្តុកទឹក ១.៨៤៨កន្លែង ។
- ស្រះទឹក ចំនួន ៦.៤១២ ។
- ថ្នាក់រៀន ចំនួន ១.៤១៤ ។
- ទីផ្សារជនបទ ចំនួន ១៦ ។

១៩២- ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទបានរៀបចំផែនការរួមស្តីពីលទ្ធភាពទទួលសេវានៅជនបទ (IRAP) ដែលជា មធ្យោបាយក្នុងការរៀបចំផែនការថ្មី ដើម្បីពិនិត្យមើលលទ្ធភាពអាទិភាព និងរៀបចំសំណើសំរាប់អភិវឌ្ឍ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងគាំទ្រកម្មវិធីវិនិយោគ ដូចជា ផ្លូវថ្នល់ សាលារៀន អណ្តូងទឹកនៅថ្នាក់ស្រុក ។ ផែនការ IRAP នេះ កំណត់លំដាប់ថ្នាក់នៃលទ្ធភាពទទួលសេវារបស់ភូមិ និងឃុំ ទៅតាមកំរិតលទ្ធភាព ទទួលសេវា ប្រៀបធៀបនឹងសេចក្តីត្រូវការអប្បបរមា ។

១៩៣- ក្នុងរយៈពេល ៥ឆ្នាំកន្លងមក យើងបានកែលំអជាច្រើនក្នុងការផ្តល់សេវាជនបទ ដល់សហគមន៍ក្រីក្រ ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទបានរៀបចំស្តង់ដារបច្ចេកទេសសំរាប់ការសាងសង់ផ្លូវជនបទ ផ្តល់ តួនាទីអោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ ក្នុងការថែរក្សាផ្លូវលំជនបទ បានរៀបចំធ្វើសារពើភ័ណ្ឌផ្លូវជនបទ កសាង និងថែទាំផ្លូវលំប្រវែង ១.០០០គម និងដឹកអណ្តូងទឹកប្រមាណជាង៧០០ ។ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ កំពុងបោះជំហានពីការអនុវត្តផ្នែកលើគំរោង ឆ្ពោះទៅរកអភិក្រមផ្នែកលើកម្មវិធី និងវិស័យ ។ អាទិភាព បានផ្តោតលើតំបន់អភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួន ដើម្បីសំរេចការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការពង្រីកកាលា នុវត្តភាពសេដ្ឋកិច្ច គឺ ÷ ១- តំបន់នៅជុំវិញបឹងទន្លេសាប ដើម្បីធានាចីរភាពជីវសាស្ត្រចម្រុះ ពីព្រោះជា កន្លែងដែលមានប្រជាជនប្រមាណពលាននាក់រស់នៅ ។ ២- ការអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ព្រំដែន ពិសេសក្នុងខេត្ត បាត់ដំបង បន្ទាយមានជ័យ ឧត្តរមានជ័យ ខេត្តសៀមរាប និងខេត្តស្វាយរៀង ។ និង៣- បណ្តាខេត្តភូមិភាគ

ឥសាន្ត ដូចជាខេត្តរតនៈគិរី និងខេត្តមណ្ឌលគិរី ដើម្បីធានាការការពារបរិស្ថាន និងជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍របស់ជនជាតិភាគតិច ។

១៩៤- ការអនុវត្តន៍គំរោងសំរាប់ស្តារនិងអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ បានបង្កើតការងារប្រមាណ ៣០លាននាក់/ថ្ងៃ ។ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទក៏បានរួមចំណែកយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ ការបង្កើតនិងការបណ្តុះបណ្តាលសមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ សកម្មភាពស្តីពីសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ ការបណ្តុះបណ្តាលដល់អ្នកម៉ៅការឯកជន និងឥណទានជនបទផងដែរ (ឥណទានជាស្រូវជារបស់របរ តុងទឹន និងឥណទានសន្សំ) ។

១៩៥- ក្នុងរយៈពេលស្តារ និងកសាងផ្លូវលំជនបទប្រវែងជាង ១៤.០០០គម សេវាសង្គមមួយចំនួន ដូចជាសេវាសុខាភិបាល ការផ្តល់ឥណទាន ការបណ្តុះបណ្តាលមុខជំនាញ កម្មវិធីអក្ខរកម្ម និងសេវាផ្សព្វផ្សាយក៏ត្រូវបានផ្តល់ជូនទាំងតំបន់ជនបទ និងទាំងតំបន់ជាប់ស្រយាល ។ ការផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងរបស់ប្រជាជនតាមជនបទត្រូវបានកែលំអជាច្រើន ហើយបច្ចុប្បន្ន ពួកគេអាចចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍របស់ពួកគេ ។

១៩៦- កម្មវិធីសំខាន់ៗដែលផ្តល់ការគាំទ្រដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន រួមមាន ៖ កម្មវិធីសិលា មូលនិធិសង្គម កម្មវិធីឥណទានតូចៗនៅជនបទ ។ កម្មវិធីទាំងនេះត្រូវបានទទួលការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេស ។ យើងសង្ឃឹម ថាដៃគូបរទេសនឹងបន្តការគាំទ្របន្ថែមទៀត សំរាប់កម្មវិធីទាំងអស់នេះ ដើម្បីប្រឈមដោះស្រាយបញ្ហាជាបួសគល់នៃភាពក្រីក្រ និងដើម្បីរួមចំណែកអនុវត្តអោយបានសំរេច នូវគោលដៅនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រព្រមទាំងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា ។

១៩៧- **កម្មវិធីសិលា** : កម្មវិធីសិលារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា បានចាប់ផ្តើមអនុវត្តដំបូងនៅឆ្នាំ១៩៩៦ ដើម្បីរៀបចំបង្កើតសាកលវិទ្យាល័យអនុវត្ត និងពង្រឹងប្រព័ន្ធវិទ្យាល័យនិងវិស្វកម្មការក្នុងការកសាងផែនការហិរញ្ញវត្ថុនិងអនុវត្តកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋាននៅថ្នាក់ខេត្ត និងឃុំ ។ ដោយចាប់ផ្តើមអនុវត្តដំបូងឆ្នាំ ១៩៩៦ ក្នុងខេត្ត៥ និងឃុំសាកលវិទ្យាល័យមួយចំនួន គិតត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ២០០១មុនពេលបោះឆ្នោតឃុំ/សង្កាត់ កម្មវិធីសិលាបានពង្រីកតំបន់គ្របដណ្តប់របស់ខ្លួន រហូតដល់១២ខេត្ត និង៥០៩ឃុំ ហើយបានពង្រីកវិសាលភាពរបស់ខ្លួនពេញទូទាំងប្រទេសចាប់ពីឆ្នាំ២០០៣មក ។ ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំ ១៩៩៨- ២០០៣ ដោយគ្របដណ្តប់រវាងការបណ្តុះបណ្តាលក្នុងថ្នាក់ ជាមួយនឹងអភិក្រម «រៀនផង-ធ្វើផង» មន្ត្រីរាជការប្រមាណ៣.០០០នាក់ ព្រមទាំងអ្នកតំណាងភូមិ៧៥.០០០នាក់ បានទទួលវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជំនាញក្នុងផ្នែកកសាងផែនការ ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ការគ្រប់គ្រងកិច្ចសន្យា ការដេញថ្លៃនិងលទ្ធកម្ម និងការតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។ ក្នុងកំឡុងពេលនោះ កម្មវិធីសិលាបានផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានប្រមាណ៤៣លានដុល្លារអាមេរិក សំរាប់ការវិនិយោគដោយផ្ទាល់តាមរបៀបចុះកិច្ចសន្យា រវាងអភិបាលខេត្តជាមួយនឹងមន្ទីរជំនាញ និងផ្នែកឯកជននៅថ្នាក់ខេត្ត ។ ចំណែកហិរញ្ញប្បទានប្រមាណ៤២លានដុល្លារអាមេរិកត្រូវបានផ្តល់ជូនថ្នាក់ឃុំដើម្បីអោយគណៈកម្មាធិការ

អភិវឌ្ឍន៍ឃុំ ចុះកិច្ចសន្យាការងារជាមួយអ្នកម៉ៅការឯកជន ។ ដោយអនុវត្តភាពជាដៃគូជាមួយសហគមន៍ អន្តរជាតិនៅថ្នាក់ជាតិ ក៏ដូចជាការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីចម្រុះប្រចាំឆ្នាំជាមួយភ្នាក់ងារអន្តរជាតិ និងអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាលនានានៅថ្នាក់ខេត្ត រាជរដ្ឋាភិបាលបានកៀងគរប្រភពធនធានបន្ថែមមួយចំនួនទៀតសំរាប់ គាំទ្រកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍នៅថ្នាក់ខេត្ត និងថ្នាក់ឃុំ ។ ការវាយតម្លៃរបស់អ្នកឯកទេសអន្តរជាតិ បានបញ្ជាក់ថា កម្មវិធីសិលាបានផ្តល់អត្ថប្រយោជន៍ ទាំងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច ទាំងផ្នែកសង្គមកិច្ច តាមរយៈការអនុវត្តន៍គំរោង សំណង់ស៊ីវិល ដែលភាគច្រើនត្រូវបានអនុវត្តដោយផ្នែកឯកជន ព្រមទាំងបានជួយពង្រឹងសមត្ថភាពខេត្ត ស្រុក និងឃុំ ដើម្បីគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធវិមជ្ឈការ ។

១៩៨- ការអនុម័តច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ/សង្កាត់ និងច្បាប់ស្តីពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំ/ សង្កាត់ឆ្នាំ២០០១ និងការបោះឆ្នោតឃុំ/សង្កាត់នៅខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០២ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ កម្ពុជា ក្នុងការពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅមូលដ្ឋាន ។ គណៈកម្មាធិការជាតិគាំទ្រឃុំ-សង្កាត់ និង នាយកដ្ឋានរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាននៃក្រសួងមហាផ្ទៃ មានតួនាទីទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌការងារ លិខិតបទដ្ឋានស្តីពីវិមជ្ឈការ និងសំរាប់សំរួលការងារគាំទ្រគណៈកម្មាធិការជាតិគាំទ្រឃុំ-សង្កាត់ ។ ដោយ បានប្រមើលមើលពីការផ្លាស់ប្តូរទាំងនេះ កម្មវិធីសិលាជំហានទី២ ឆ្នាំ២០០១-២០០៥ បានរៀបចំគោលគំនិត ដើមរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ដើម្បីប្រែក្លាយជាក្របខ័ណ្ឌការងារមួយសំរាប់កៀងគរ និងសំរាប់សំរួលជំនួយ ក្នុងគោលដៅបន្តគាំទ្រកំណែទម្រង់វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ឯកសារកម្មវិធី សិលារយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ដែលមានតំលៃ ៩៥លានដុល្លារអាមេរិក ត្រូវបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុង អង្គប្រជុំរបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី នា ថ្ងៃទី៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០១ ហើយឆ្នាំនេះគឺជាឆ្នាំទី៤ នៃអាណត្តិរបស់ខ្លួន ។

១៩៩- **មូលនិធិសង្គម** : មូលនិធិសង្គមដែលបានបង្កើតឡើងឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលមានសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ជាប្រធាន គឺជាស្ថាប័នសាធារណៈស្វ័យគត ។ មូលនិធិសង្គមបានចាប់ដំណើរការទូទាំងប្រទេសនៅចុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដើម្បីទ្រទ្រង់កិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការ ផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន ដល់គំរោងការស្តារ និងស្ថាបនាឡើងវិញនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច និងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ដែលមានផលប្រយោជន៍ដល់សង្គម និងតាមរយៈការបង្កើតកាលានុវត្តភាព ការងារក្នុងរយៈពេលខ្លី ព្រមទាំងជួយពង្រឹងសមត្ថភាពសហគមន៍ក្នុងការកំណត់អំពីតម្រូវការអភិវឌ្ឍន៍ក្នុង មូលដ្ឋាន និងក្នុងការគ្រប់គ្រងគំរោងការអភិវឌ្ឍន៍ទំហំតូចៗ ។

២០០- ស្ថាប័នមូលនិធិសង្គមនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺជាស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានដល់គំរោងដែលស្នើឡើង ដោយសហគមន៍ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ស្ថាប័នសាធារណៈ និងអង្គការនានានៅទូទាំងកម្ពុជា ។ មូលនិធិសង្គម មិនអនុវត្តគំរោងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ទេ ដោយគ្រាន់តែជាអ្នកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងត្រួតពិនិត្យគំរោងអោយ សមស្របនឹងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យ ។ គន្លឹះសំខាន់របស់មូលនិធិសង្គមគឺការពង្រឹង និងបង្កើនការចូលរួមរបស់

សហគមន៍ក្នុងការអនុវត្តន៍ និងធានាចីរភាពគំរោង ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ភាពជាម្ចាស់របស់សហគមន៍ ក្នុងការធ្វើលទ្ធកម្ម ការចុះកិច្ចសន្យា និងគ្រប់គ្រងសមិទ្ធផលនៃគំរោង ។

២០១- ក្នុងរយៈពេល ១៩៩៨-២០០៣ មូលនិធិសង្គមបានទទួលពាក្យស្នើគំរោងពីសហគមន៍មូលដ្ឋានសរុបចំនួន ៣.២៧២គំរោង ស្មើនឹងទឹកប្រាក់ប្រមាណ៩៥,៨លានដុល្លារអាមេរិក ដែលក្នុងនោះ ៥៩% ជាគំរោងខាង ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច និង ៤១%ជាគំរោងខាងផ្នែកសង្គមកិច្ច ។ ក្នុងនោះ មានសាលារៀនចំនួន១.១៧៨កន្លែង ធារាសាស្ត្រចំនួន៧ មជ្ឈមណ្ឌលសុខាភិបាលឃុំស្រុកចំនួន៥៤ អណ្ណូងទឹក ៤១៥ ស្ពាន-លូតាមផ្លូវជនបទ ១.០៩៣ ប្រព័ន្ធលូបង្ហូរទឹកភ្លៀងនិងទឹកស្អុយ២៦ អនុវិទ្យាល័យចំនួន៩១អាគារ ។ ទាំងអស់នេះបង្ហាញពី សេចក្តីត្រូវការយ៉ាងធំធេងខាងផ្នែកហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធគំរោងខ្នាតតូច ពិសេសនៅតំបន់ជនបទនៅទូទាំង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២០២- ក្នុងនីតិកាលទី ២ ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ មូលនិធិសង្គមបានអនុម័តគំរោងចំនួន ១.៩២៨ ដែលមានតំលៃសរុប ៣៨,៨លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងគំរោងសាងសង់ទាំងអស់ខាងលើនេះ ១៥,២% ជាគំរោងនៅតំបន់ក្រោយ ជំរោះ ៩០,៨%ជាគំរោងនៅតាមជនបទ និង៩,២% ជាគំរោងនៅទីប្រជុំជន ។ ក្នុងតំលៃសរុបខាងលើ តំលៃពលកម្មស្មើនឹង ១៣,២% ដោយបង្កើតការងារបានចំនួនជាង ៩៨.៦៦០នាក់/ខែ ។

២០៣- **ឥណទានជនបទ** : រាជរដ្ឋាភិបាលបានគាំទ្រ និងលើកទឹកចិត្តយ៉ាងពេញទំហឹង ដើម្បីអោយស្ថាប័ន មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ធនាគារពាណិជ្ជ ធនាគារឯកទេស និងពិសេសធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (ធន.អ.ជ) ផ្តល់ ឥណទានដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ធនាគារពាណិជ្ជភាគច្រើនពុំទាន់មានសាខា របស់ខ្លួននៅតាមខេត្ត-ក្រុងនៅឡើយ ។ ម៉្យាងវិញទៀត ទោះបីមានសាខានៅតាមខេត្តខ្លះៗក៏ដោយ ក៏ ធនាគារទាំងនោះ មានសាខានៅតែតាមទីប្រជុំជនធំៗ ហើយក៏មិនទាន់មានសាខារបស់ខ្លួននៅតាមស្រុក ឃុំ និងភូមិនៅឡើយ ។ ប៉ុន្តែ ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងធនាគារឯកទេសមួយចំនួន បានប្រឹងប្រែងពង្រីកសេវាឥណទានរបស់ខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាជនតាមជនបទ ។ ទន្ទឹមនេះ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទបានដើរតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងជំនួយបច្ចេកទេស ដល់ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់ ព្រមជាមួយនឹងការរៀបចំធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស សំរាប់គាំទ្រសកម្មភាពរបស់ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុផងដែរ ។

២០៤- លទ្ធភាពក្នុងការទទួលឥណទាននៅតាមតំបន់ជនបទ គឺជាគន្លឹះសំខាន់នៃការពង្រីកសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ទូលំទូលាយមួយ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានវិធានការជាក់ស្តែងជាច្រើន ក្នុងការបង្កើនលទ្ធភាពផ្តល់ឥណទាន ដល់ តំបន់ជនបទ ដែលរួមមាន ÷ ១- ប្រែក្លាយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអោយទៅជាស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ស្របច្បាប់ ឬជាភ្នាក់ងារផ្តល់មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុមានការចុះបញ្ជី ។ ២- លើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យ និងការរៀបចំប្រភពធនធាន ។ និង៣- កាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ ដើម្បីបង្កើនលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ ឥណទានដោយប្រជាជនក្រីក្រ ។ ក្នុងរយៈពេល ៩ ខែដំបូងនៃឆ្នាំ២០០៣ ធនាគារជាតិកម្ពុជាបានផ្តល់

អាជ្ញាប័ណ្ណដល់ស្ថាប័នផ្តល់មីក្រូហិរញ្ញវត្ថុចុះចំនួន ៥ និងចុះបញ្ជីអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលចំនួន ៤ ជាភ្នាក់ងារផ្តល់ឥណទានជនបទ ។ បច្ចុប្បន្ន មានភ្នាក់ងារផ្តល់ឥណទានជនបទជាង ១០០ រួមមាន ៖ ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុចុះចំនួន ៥ ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលមិនទាន់ចុះបញ្ជី និងចុះបញ្ជីរួច ហើយភាគច្រើនមានទ្រង់ទ្រាយតូចៗ ។

២០៥- ការដាក់ចេញដោយរាជរដ្ឋាភិបាល នូវនីតិវិធីស្តីពីការណែនាំអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង និងពីក្រៅចំពោះ ស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុចុះចំនួន នាដើមឆ្នាំ២០០៣ បានរួមចំណែកកែលម្អប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងស្ថាប័នផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុ ចុះចំនួនទាំងនោះ ។ ដើម្បីពង្រឹងការត្រួតពិនិត្យពីក្រៅប្រកបដោយគុណភាព និងសង្គតិភាពនៃព័ត៌មាន ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបានរាយការណ៍ដោយស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់នោះ ធនាគារជាតិកម្ពុជាបានរៀបចំប្លង់ គណនេយ្យថ្មីកំរិតស្តង់ដារអន្តរជាតិ ។ ប្លង់គណនេយ្យថ្មីនេះ នឹងត្រូវអនុវត្តជាបណ្តើរៗដល់ស្ថាប័នផ្តល់ ហិរញ្ញវត្ថុចុះចំនួន ដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនានា ដែលមានបំណងដាក់ពាក្យ សុំអាជ្ញាប័ណ្ណ ក្នុងពេលអនាគត ។ ដូចគ្នានេះដែរ ធនាគារជាតិបានបង្កើតទម្រង់ធ្វើរបាយការណ៍សាមញ្ញមួយ សំរាប់ស្ថាប័នដែលមានអាជ្ញាប័ណ្ណ និងភ្នាក់ងារចុះបញ្ជីការនានា ។ ក្នុងគោលបំណងអោយមានភាព ច្បាស់លាស់ ការត្រួតពិនិត្យនៅនឹងកន្លែង ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងលិខិតបញ្ជាក់ពីការចុះ បញ្ជីការជាភ្នាក់ងារផ្តល់ឥណទានជនបទ ។

២០៦- កន្លងមក ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទាំងអស់មានឯករាជ្យភាព ក្នុងការកំណត់អត្រាការប្រាក់ដោយខ្លួនឯង ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទាំងនេះពុំទាន់មានលទ្ធភាពក្នុងការគិតគូរហានិភ័យ អោយបានត្រឹមត្រូវនៅឡើយ ដែលជាកត្តានេះបាននាំអោយដល់ការកំណត់អត្រាការប្រាក់ខ្ពស់ ។ ធនាគារ ជាតិកម្ពុជាបានចេញសេចក្តីប្រកាសណែនាំមួយ អំពីវិធីសាស្ត្រសំរាប់ជាមូលដ្ឋាន ក្នុងការគិតគូរអត្រា ការប្រាក់ ដោយផ្អែកតាមលក្ខខណ្ឌទីផ្សារ ។ វិធីសាស្ត្រគិតគូរនេះត្រូវបានរៀបចំ សំរាប់កែលម្អអាកាសភាព ហិរញ្ញវត្ថុ ដែលអាចនាំដល់ការបន្ទាបអត្រាការប្រាក់ សំរាប់ជនក្រីក្រនៅតាមតំបន់ជនបទ ។ ប៉ុន្តែ ធនាគារជាតិកម្ពុជាក៏មានកង្វល់ផងដែរ ក្នុងការធ្វើអន្តរាគមន៍ត្រង់ក្នុងកិច្ចការនេះ ដែលអាចនាំដល់ សភាពការណ៍អស្ថិរភាពនៃស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុទាំងនេះ ។

២០៧- គំលាតយ៉ាងធំរវាងតំរូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់មូលនិធិគឺជាឧបសគ្គជាចម្បងមួយ ក្នុងការផ្តល់ឥណទានដោយ យកការប្រាក់ទាបរបស់ស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ។ ដូច្នោះ លិខិតបទដ្ឋានស្តីពីការផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងការចុះ បញ្ជីភ្នាក់ងារមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវផ្តោតលើការលើកស្ទួយស្ថានភាព/ឋានៈច្បាប់ និងការពង្រឹងប្រតិបត្តិការ របស់ភ្នាក់ងារទាំងអស់នោះ ដើម្បីអោយស្ថាប័នទាំងនោះអាចមានលទ្ធភាពកៀងគរធនធានថែមទៀត តាមរយៈការទទួលបានហិរញ្ញប្បទានបន្ថែមពីធនាគារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងការចូលរួមជាភាគហ៊ុន ។ ការកសាង សមត្ថភាពស្ថាប័នរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលបានក្លាយជាស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ គឺពិតជាមាន សារៈសំខាន់ណាស់ សំរាប់ចីរភាពរបស់ស្ថាប័នទាំងនោះ ។

ការងារបរិស្ថាន និងអភិរក្ស

២០៨- បន្ទាប់ពីច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថានត្រូវបានអនុម័តនៅឆ្នាំ១៩៩៦ សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារ ធម្មជាតិ ក៏ត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងឆ្នាំ២០០១ ។ ក្រសួងបរិស្ថានជាស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តន៍ ច្បាប់នេះ ។ សេចក្តីព្រាងច្បាប់នេះបានផ្តល់នូវនីតិវិធី គោលការណ៍ និងវិធានបញ្ញត្តិ សំរាប់គ្រប់គ្រងអោយ កាន់តែប្រសើរឡើងនូវតំបន់ការពារធម្មជាតិ ដូចជាធានានូវសិទ្ធិ ទំនៀមទំលាប់ប្រពៃណីរបស់ជនជាតិដើម ភាគតិច និងសិទ្ធិបង្កើតសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ ដោយមានការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ និងជីវចម្រុះ ប្រកបដោយចីរភាព ។ ព្រមទាំងនេះ សេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព និងយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពជាតិស្តីពីជីវចម្រុះ ក៏ត្រូវបាន រៀបចំឡើងផងដែរ ។

២០៩- ក្រសួងបរិស្ថានបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មផងដែរ ក្នុងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញា និងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិស្តីពី ការអភិរក្ស ដូចជា អនុសញ្ញាជីវចម្រុះ ពិធីសារជីវសុវត្ថិភាព អនុសញ្ញារ៉ាមសារ (RAMSAR) អនុសញ្ញា សាយតេស្ត (CITES) និងថាយហ្គ័រហ្វរម (Tiger Forum) ។

២១០- **ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ :** រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិចំនួន២៣កន្លែង ដែលត្រូវ គ្រប់គ្រងតាមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។ តំបន់ការពារនីមួយៗត្រូវ បែងចែកជា៤តំបន់សំរាប់គ្រប់គ្រង រួមមានតំបន់ស្ងួត តំបន់អភិរក្ស តំបន់អភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព និង តំបន់សហគមន៍ ។ ដើម្បីការពារតំបន់ទាំងនេះ ក្រសួងបរិស្ថានបានធ្វើផែនទីផ្លូវការ និងបោះបង្គោល ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារចំនួន១១តំបន់ បោះបង្គោលព្រំប្រទល់សហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិ ចំនួន២៨០ បង្គោល សង់ទីចាត់ការ ស្នាក់ការ និងស្នាក់រងបានចំនួន៦៨ស្នាក់ការ ជួសជុលផ្លូវក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ បានប្រវែង១១០គម និងបានធ្វើផ្លូវការពារភ្លើងឆេះព្រៃ ព្រមទាំងបំពាក់រថយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យ៦គ្រឿង និង មធ្យោបាយធ្វើដំណើរដូចជាម៉ូតូ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់មួយចំនួន ។

២១១- ក្រសួងបរិស្ថាន បានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងប្រមូលព័ត៌មានស្តីពីរុក្ខជាតិទូទៅ រុក្ខជាតិឱសថ ប្រភេទ ថនិកសត្វ សត្វល្អិត សត្វស្លាប អំបូរពានរ ប្រភេទមេអំបៅ ប្រភេទសត្វល្អិតមួយចំនួនទៀត ព្រមទាំងធ្វើ ការសិក្សាពីការទំនាស់រវាងមនុស្សនិងសត្វជីវ ។ យើងអាចកត់សំគាល់ការកើនឡើងនូវប្រភេទសត្វព្រៃនៅ តាមតំបន់ការពារធម្មជាតិមួយចំនួន ឧទាហរណ៍ ហ្វូងសត្វខ្លាំងក្នុងដែនជំរកសត្វព្រៃភ្នំសំកុស កើនឡើងពី ៣០ ទៅ ៥០ ក្បាល ហ្វូងសត្វជីវ ក្នុងដែនជំរកសត្វព្រៃភ្នំព្រៃច កើនឡើងពី ១០ ទៅ ២០ក្បាល សត្វភ្លោក ក្នុងដែនជំរកសត្វព្រៃគ្រួលែន-ព្រៃហូទេត កើនពី ៥០ ទៅ ១០០ក្បាល និងសត្វស្មៅក្នុងតំបន់ស្នួលព្រែក ទាល់ នៃតំបន់ថបនីយជីវមណ្ឌលបឹងទន្លេសាប កើនឡើងដល់ទៅ ១.៥០០គូ ។ល។

២១២- ដើម្បីចូលរួមដល់គោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងលើកទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្រសួង បរិស្ថាន បានបង្កើតសហគមន៍តំបន់ការពារធម្មជាតិបាន ៧០ សហគមន៍ ក្នុងនោះ ១៤សហគមន៍ត្រូវបាន ប្រកាសទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការពីក្រសួងបរិស្ថាន ។ ក្រសួងបរិស្ថាន បានកសាងភាពជាដៃគូ ក្នុងការគ្រប់គ្រង តំបន់ការពារធម្មជាតិ ជាមួយអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិមួយចំនួន ដូចជា WB, ADB, GEF, UNDP, UNESCO, FAO, DANIDA, WI, UNEP, Capacity 21, WWF, WCS, FFI, IUCN, WildAid, US Fish and Wildlife, IDRC, CWHC, Mlup Baitong, SCW, RECOFTC, LWS, Oxfam GB និងកម្មវិធីសិលា ។ ជាលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងទាំងនេះ សកម្មភាពខុសច្បាប់ត្រូវបានកាត់បន្ថយ ប្រភេទ សត្វកំរមានចំនួនកើនឡើង ដូចជាសត្វទឹក និងផ្សោត ។

២១៣- **ការគ្រប់គ្រងបរិយេសិវមណ្ឌលបឹងទន្លេសាប និងបរិស្ថានតំបន់ឆ្នេរ :** ក្រសួងបរិស្ថានបានជំរុញ ការអភិរក្សជីវចម្រុះនៅក្នុងតំបន់ស្រូវទាំងបី នៃបរិយេសិវមណ្ឌលបឹងទន្លេសាប ដោយរៀបចំស្ថានីយ៍ ស្រាវជ្រាវជីវចម្រុះ រៀបចំក្រុមអភិរក្ស អនុវត្តកម្មវិធីអប់រំ និងផ្សព្វផ្សាយបរិស្ថាន ព្រមទាំងពង្រឹងសមត្ថភាព ឧទ្យានុរក្ស ។ យន្តការសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីធានាចីរភាពនៃធនធានធម្មជាតិ និង ជីវចម្រុះ ត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងកំណែទម្រង់ដីធ្លី ព្រៃឈើ ជលផល និងបង្កើត សហគមន៍គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

២១៤- ក្រសួងបរិស្ថានបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិសំរាប់គ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ និងក្រុមការងារបច្ចេកទេស ដើម្បី ជំរុញការចូលរួមរបស់អាជ្ញាធរថ្នាក់ខេត្ត និងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ក្នុងការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានតំបន់ឆ្នេរ ។ ក្រោមការ ជួយឧបត្ថម្ភពី DANIDA គោលការណ៍ណែនាំ និងឧបករណ៍ផែនការកម្មវិធីនិងយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់បណ្តា ខេត្តនៅតាមតំបន់ឆ្នេរ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ជាមួយនឹងការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលធនធានសមុទ្រប៊ិកន្លែង ។ ក្រសួងបានបង្កើតសហគមន៍គ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេរ ៣០ សហគមន៍ ដាំព្រៃកោងកាងបាន ៥៤ ហិកតា សិក្សា ស្រាវជ្រាវពីស្មៅសមុទ្របាន ៩ ប្រភេទ ផ្កាថ្ម ៨៤ ប្រភេទ និងព្រៃកោងកាងបាន ៧៤ ប្រភេទ ។

២១៥- **កិច្ចការពារគុណភាពបរិស្ថាន :** ក្រសួងបរិស្ថានបានរៀបចំលិខិតបទដ្ឋាននានា ដែលស្តីអំពីកិច្ចការពារ គុណភាពបរិស្ថាន ក្នុងទិសដៅសំរេចអោយបាននូវបេសកកម្មរបស់ខ្លួន ក្នុងការទប់ស្កាត់ និងកាត់បន្ថយ ផលប៉ះពាល់បរិស្ថានទៅលើសុខភាពសាធារណៈ និងដើម្បីធានាគុណភាពបរិស្ថាន ។ លិខិតបទដ្ឋានទាំង នេះរួមមាន អនុក្រឹត្យស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង ការត្រួតពិនិត្យ ការបំពុល ខ្យល់ និងការរំខានដោយសំលេង និងបានបញ្ចប់ពង្រាងអនុក្រឹត្យស្តីពី ការគ្រប់គ្រងសារធាតុបំផ្លាញ ស្រទាប់អូហ្សូន ។ ក្រសួងបរិស្ថានបានចូលរួមផងដែរ ជាមួយសហគមន៍អន្តរជាតិ ក្នុងការអនុវត្តន៍អនុសញ្ញា និងពិធីសារអន្តរជាតិស្តីពីបរិស្ថាន ដូចជា អនុសញ្ញាប្រែប្រួលអាកាសធាតុនិងពិធីសារក្សត្រ អនុសញ្ញា វីយ៉ែននិងពិធីសារម៉ុងណេអាល់ អនុសញ្ញាបាសែល (Basel Convention) អនុសញ្ញាស្តុកខ្ទម (Stockholm Convention) ការបង្កើតឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាពសំរាប់សមុទ្រអាស៊ីបូព៌ា និងសេចក្តី ប្រកាសស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការតំបន់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ដោយចីរភាព (PEMSEA/IMO) ។

២១៦- ដើម្បីទប់ស្កាត់ការបំពុលទឹក សហគ្រាសឯកជនធំៗចំនួន៤៨ ដែលបង្កអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់ គុណភាពទឹក ត្រូវបានជំរុញអោយបំពាក់នូវអាងប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រាវ ។ ជាមួយគ្នាផងដែរ ប្រព័ន្ធ ប្រឡាយមេ និងបណ្តាញលូសាធារណៈនៅក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ក៏ត្រូវបានស្តារនិងជួសជុលឡើងវិញផងដែរ ក្រោមជំនួយពី JICA ។ អាងប្រព្រឹត្តកម្មសំណល់រាវ ត្រូវបានសាងសង់នៅក្រុងព្រះសីហនុ ក្រោមកម្ចីរបស់ ADB និងខេត្តបាត់ដំបង ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី SAWA/EU ។

២១៧- **ការគ្រប់គ្រងការកសាងសំណង់** : ការគ្រប់គ្រងសំណង់វិនិយោគសុពលភាព និងសំណល់គ្រោះថ្នាក់ គឺជាបញ្ហា អាទិភាព ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវដោះស្រាយជាបន្ទាន់ ។ ដោយបានការសហការគាំទ្រពីផ្នែកឯកជន ក្រសួងបរិស្ថានបានសាងសង់នូវទីលានចាក់សំណល់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពមួយកន្លែង ដែលបច្ចុប្បន្ន កំពុងដាក់អោយប្រើប្រាស់ សំរាប់សំណល់រោងចក្រ និងផលិតផលខ្ទេចគុណភាព ដែលមានផ្ទុកជាតិពុល ឬសារធាតុគ្រោះថ្នាក់ ។ ដោយឡែក ការគ្រប់គ្រងសំណល់វិនិយោគនៅតាមបណ្តាខេត្ត- ក្រុង ក៏ត្រូវបានកែលំអ អោយកាន់តែប្រសើរផងដែរ ។ ការកែច្នៃសំណល់សំរាមពីលំនៅស្ថាន ក្នុងតំបន់ខ្លះៗនៃរាជធានីភ្នំពេញ បាន និងកំពុងអនុវត្ត ដោយមានការចូលរួមពីសំណាក់ប្រជាជនក្រីក្រដែលមានប្រាក់ចំណូលទាប ។ កម្មវិធីនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមួយចំនួនដូចជា SCARO និង CAMPED/EU ។

២១៨- **ការយល់ដឹងពីបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍** : ការអប់រំពីបរិស្ថានជា អាទិភាពចំបងមួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការសាងសង់សមត្ថភាព ហើយត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងកម្មវិធីអប់រំ តាំងពីបឋមសិក្សារហូតដល់ឧត្តមសិក្សា ។ ដោយផ្អែកលើបទពិសោធន៍ដែលបានទទួលកន្លងមកពីការ សាកល្បងគំរោងមួយចំនួន ការចូលរួមរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការថែរក្សាបរិស្ថាននឹងត្រូវជំរុញអោយ បានកាន់តែខ្លាំងក្លាបន្ថែមទៀត ។

ការរៀបចំផែនដី និងនគរប្រល័យកម្ម

២១៩- ផ្អែកតាមសេចក្តីប្រកាសរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលើគោលនយោបាយដីធ្លីកាលពីខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ គណៈរដ្ឋ មន្ត្រីបានអនុម័តឯកសារបឋមស្តីពីយុទ្ធសាស្ត្រក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយដីធ្លី នៅថ្ងៃទី៦ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ ។ គោលនយោបាយដីធ្លីលំទូលាយមួយត្រូវបានរៀបចំឡើង ។ ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ ២០០១ ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី រួមជាមួយនឹងក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ បានរៀបចំឯកសារយុទ្ធសាស្ត្រគោលនយោបាយដីធ្លី និងសេចក្តីព្រាងអនុក្រឹត្យចំនួន៤ដាក់ជូនគណៈរដ្ឋ មន្ត្រី ដើម្បីអនុម័ត ។ សេចក្តីព្រាងអនុក្រឹត្យទាំង៤នេះរួមមាន អនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គមកិច្ច (ខែមិនា ឆ្នាំ២០០៣) អនុក្រឹត្យស្តីពីនីតិវិធីនៃការកសាងសៀវភៅគល់បញ្ជីដីធ្លី និងការចុះបញ្ជីដីធ្លី (ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២) អនុក្រឹត្យស្តីពីការចុះបញ្ជីដីធ្លីមានលក្ខណៈដាច់ដោយឡែក (ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២) និងអនុក្រឹត្យ ស្តីពីតួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសុរិយោដី ។ ដើម្បីអនុវត្តអនុក្រឹត្យទាំងនេះ ក្រសួងបានដាក់ចេញ គោលការណ៍ណែនាំអនុវត្តន៍បួន ។ ដើម្បីជួយដល់ការងារឃុំ- សង្កាត់ ដោយមានការគាំទ្រពីក្រសួង

មហាផ្ទៃ ក្រសួងបានរៀបចំឯកសារជំនួយស្ថិតិវិទ្យាវិទ្យាសាស្ត្រនិងដំណើរការនៃការកំណត់ព្រំប្រទល់របស់ ឃុំសង្កាត់ ហើយគំរោងសាកល្បងមួយត្រូវបានអនុវត្ត ដែលក្រោយមកត្រូវបានពង្រីកនៅទូទាំងប្រទេស ។ ផែនទីឃុំ-សង្កាត់ត្រូវបានរៀបចំ និងបោះពុម្ព ។ ក្រសួងក៏បានរៀបចំសេចក្តីប្រាង្គមួយស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋបាលឃុំ-សង្កាត់ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី សំរាប់ដាក់ជូនក្រសួងមហាផ្ទៃ ។ ក្រសួង ក៏បានរៀបចំសេចក្តីប្រាង្គការណែនាំស្តីពីរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានលើការងារដីធ្លី រៀបចំផែនដី និងសំណង់ ។ គោលនយោបាយនិងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិទាំងនេះ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយយ៉ាងទូលំទូលាយសំរាប់អនុវត្ត ។

២២០- ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដោយផ្អែកលើការវាយតម្លៃសមត្ថភាព ជំនាញ និងវិសាលភាពនៃការទទួលខុសត្រូវទាក់ទងនឹងកិច្ចការសុរិយោដី ក្រសួងបានធ្វើប្រតិភូកម្មអំណាច ទៅអោយខេត្ត-ក្រុងចំនួន៨ ដើម្បីចុះហត្ថលេខាលើឯកសារសុរិយោដី ។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៤-២០០៥ មន្ទីរ រៀបចំផែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ខេត្តចំនួន៣បន្ថែមទៀត នឹងត្រៀមទទួលបានការងារនេះ ។

២២១- ក្រសួងបានរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ហើយបានកំពុង កែសម្រួលរចនាសម្ព័ន្ធ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងទំហំការងារ ។ ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពដល់មន្ត្រីរាជការ ក្រសួង បានរៀបចំចងក្រងឯកសារបណ្តុះបណ្តាល និងបានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេស ដល់មន្ត្រីខាងផ្នែកបច្ចេកទេសច្បាប់ ការគ្រប់គ្រង និងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ។ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃ ការផ្តល់សេវា ក្រសួងបានរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាលស្តីពី " ការងារគ្រប់គ្រង និងភាពជាអ្នកដឹកនាំ " ដល់ មន្ត្រី ជាន់ខ្ពស់តាមនាយកដ្ឋាននៅថ្នាក់ជាតិ ថ្នាក់ខេត្ត-ក្រុងចំនួនជាង ១០០នាក់ ។

២២២- ក្រសួងបានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីរាជការ ដើម្បីធានាប្រសិទ្ធភាព និងតំលាភាពក្នុងការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយដីធ្លី និងអនុក្រឹត្យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យនេះ ។ ក្រសួងបានរៀបចំ និងចងក្រងសៀវភៅ សំរាប់បណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការចុះបញ្ជីដីមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងបានបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីបានចំនួន ជាង៧០០នាក់ ក្នុងនោះគ្រូបង្គោលចំនួន៥៨នាក់ មន្ត្រីត្រួតពិនិត្យគុណភាពចំនួនជាង១២០នាក់ និងមន្ត្រី ផលិតអ័រតូហ្វូតូ (Orthophoto) ចំនួន៦០នាក់ ។ ទន្ទឹមនេះ ក្រសួងបានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់ គណៈកម្មការរដ្ឋបាលខេត្ត-ក្រុងចំនួន៨ ដែលមានមន្ត្រីរាជការចូលរួមចំនួនប្រមាណជិត៣.០០០នាក់ ស្តីអំពីតួនាទី និងភារកិច្ចក្នុងការចុះបញ្ជីដីមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ ។ ក្រសួងក៏បានរៀបចំចងក្រងសៀវភៅ អនុទ្ទេសនីតិវិធីសំរាប់គណៈកម្មការសុរិយោដី និងបានបណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីគណៈកម្មការសុរិយោដី សរុបចំនួន៦៤៤នាក់ អំពីច្បាប់ភូមិបាល នីតិវិធី និងសេចក្តីណែនាំអំពីវិធីសាស្ត្រដោះស្រាយទំនាស់ក្រៅ ប្រព័ន្ធតុលាការ ។ ដើម្បីធានាការយល់ដឹងច្បាប់ភូមិបាលឆ្នាំ២០០១ អោយកាន់តែស៊ីជម្រៅ ក្រសួងបាន បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្គោលចំនួន៣០នាក់ និងមន្ត្រីជំនាញ១.៧៦៧នាក់ ដែលជាមន្ត្រីរបស់ក្រសួង និង មន្ត្រីមកពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅគ្រប់ខេត្ត-ក្រុង ស្រុក-ខ័ណ្ឌទូទាំងប្រទេស ។ ក្រសួងបានរៀបចំឯកសារ

និងបានបណ្តុះបណ្តាលអំពីការងាររៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដោយមានការចូលរួម ដល់គ្រូបង្ហាត់ថ្នាក់ ជាតិចំនួន២៩នាក់ និងមន្ត្រីសំរាប់សំរួលថ្នាក់ខេត្តក្រុងចំនួន ៣៧០នាក់ ។ ក្រសួងក៏បានរៀបចំឯកសារ និង បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្ហាត់ថ្នាក់ជាតិ ស្តីពីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ស្រុកបានចំនួន ៥នាក់ និងថ្នាក់ ខេត្ត- ក្រុង ចំនួន ៣០នាក់ផងដែរ ។

២២៣- ដើម្បីជំរុញការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីជំនាញរដ្ឋបាលដីធ្លី ក្រសួងបានបង្កើតមហាវិទ្យាល័យរៀបចំផែនដី និង រដ្ឋបាលដីធ្លី នៅក្នុងសកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភូមិសាស្ត្រ ចាប់ពីខែតុលា ឆ្នាំ ២០០២ ដែលមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ មាននិស្សិតសរុបជាង ១០០នាក់ បានទទួលការសិក្សាក្នុងកម្មវិធីនេះ ។ មហាវិទ្យាល័យនឹងស្វែងរកការទទួល ស្គាល់ជាលក្ខណៈអន្តរជាតិពីសកលវិទ្យាល័យមុយនិក (Munich) នៃប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ ។

២២៤- មកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ក្រសួងបានចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដីសរុបចំនួន ២៩៣.៥០០ តាមរយៈគំរោង សាកល្បង និងគំរោងរៀបចំផែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី ។ ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិដី២៨០.០០០ ត្រូវបានផ្តល់តាមរយៈ ការចុះបញ្ជីដីជាប្រព័ន្ធ ក្នុងខេត្តគោលដៅរបស់គំរោងចំនួន ១១ និងការចុះបញ្ជីដីទូទាំងប្រទេសចំនួន ១៣.៥០០ក្បាលដី និងផ្ទះល្វែង ។ ក្រសួងបានកសាងបណ្តាញប្រថពីរភាគរយៈបណ្តោយបាន១.៣១៣ បង្គោល និងផលិតអង្កាត់បាន ២២១០៨ គម^២ ។

២២៥- កន្លងមក នៅទូទាំងប្រទេស មានករណីជំលោះដីធ្លីសរុបចំនួន ១.៩៦១ករណី ដែលក្នុងនោះបាន ដោះស្រាយបញ្ចប់ចំនួន៤៩៣ករណី បញ្ជូនទៅតុលាការ១៦១ករណី និងកំពុងដោះស្រាយ ១.៣០៧ករណី ។

២២៦- **ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី** : ដើម្បីធានាការអភិវឌ្ឍន៍ដីធ្លី ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីត្រូវបានរៀបចំនៅតាមតំបន់ មួយចំនួន ។ ឯកសារទាំងនេះរួមមាន ផែនការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងស្រុកកំរៀងក្នុងខេត្តបាត់ដំបង ប្រុងកំណត់ តំបន់ឧស្សាហកម្មនាងកុក ខេត្តកោះកុង ប្រុងតំបន់អភិរក្សភ្នំព្រះរាជទ្រព្យ ប្រុងគោលទិរ្សខេត្តកំពត (កំពុង រៀបចំអនុក្រឹត្យ) ប្រុងគោលក្រុងប៉ៃលិន (រង់ចាំការផ្តល់យោបល់ពីអគ្គនាយកដ្ឋានដី) ប្រុងគោលស្រុកឆ្លូង ខេត្តក្រចេះ (រង់ចាំការផ្តល់យោបល់ពីអគ្គនាយកដ្ឋានដី) ក៏ដូចជាប្រុងគោលអភិរក្ស អាគារបេតិកភ័ណ្ឌ វប្បធម៌នៅខេត្តបាត់ដំបង (កំពុងរៀបចំអនុក្រឹត្យ) និងប្រុងតំបន់ទេសចរណ៍ប្រវត្តិសាស្ត្រអន្លង់វែង (កំពុង រៀបចំអនុក្រឹត្យ) ។ សកម្មភាពដទៃទៀតដែលកំពុងដំណើរការនាបច្ចុប្បន្ន គឺការរៀបចំប្រុងគោលសំរាប់ ទិរ្សខេត្តកំពង់ចាម ទិរ្សខេត្តមណ្ឌលគិរី និងរាជធានីភ្នំពេញ ។

២២៧- **សម្បទានដីសង្គមកិច្ច** : ដោយអនុវត្តតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ ទាំងនៅថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង និង ថ្នាក់ស្រុក- ខ័ណ្ឌ គំរោងសាកល្បងត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងឃុំ ៣ និងសង្កាត់ ១ ក្នុងខេត្តបាត់ដំបង កំពត កំពង់ស្ពឺ និងក្រុងភ្នំពេញ ។ ផ្អែកលើលទ្ធផលនៃគំរោងសាកល្បង និងការវាយ តម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមនៃភាពក្រីក្រនៃគំរោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី

ដោយបានសហការជាមួយបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ពាក់ព័ន្ធនានា កំពុងរៀបចំកម្មវិធីបែងចែកដីធ្លីសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច (LASED) ។

២២៨- **ការគ្រប់គ្រងការសាងសង់** : ក្រសួងបានដាក់ចេញនូវបទបញ្ញត្តិមួយចំនួន ដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងការលើកបិទការដ្ឋានសាងសង់ ការគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មសាងសង់ និងគូរឃ្នង ។ ហើយក៏កំពុងបន្តរៀបចំសេចក្តីព្រាងប្រកាសស្តីពីការកំណត់ថ្លៃសំរាប់ការអនុញ្ញាតសាងសង់ផងដែរ ។ ក្រសួងបានចេញលិខិតអនុញ្ញាតសាងសង់ដល់សណ្ឋាគារចំនួន៤២ រោងចក្រ- សហគ្រាសចំនួន៣១ ស្ថានីយ៍ប្រេងឥន្ធនៈ១៧ និងប្តីលំនៅដ្ឋាន៤២ ។ ទន្ទឹមនឹងនេះក្រសួងក៏បានចេញលិខិតអនុញ្ញាតដល់ក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មសាងសង់ និងគូរឃ្នងចំនួន១៩០ផងដែរ ។

ការធានាសុវត្ថិភាព និងយុទ្ធសាស្ត្រសុវត្ថិភាព

២២៩- ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា គឺជាប្រទេសមួយក្នុងចំណោមប្រទេសដែលទទួលបានផលប៉ះពាល់ដោយគ្រាប់មីន និងគ្រាប់យុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះធ្ងន់ធ្ងរជាងគេនៅលើពិភពលោក ។ ការទំលាក់គ្រាប់បែកលើអាស័យដ្ឋានក្នុងកំឡុងសង្គ្រាមវៀតណាម និងការដឹកកប់ដាក់មីនដោយភាគីជំលោះនានានៅកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលរាប់ទសវត្សកន្លងមកនេះ បានបណ្តាលអោយមានផលប៉ះពាល់ដល់អាយុជីវិតរបស់ប្រជាជនស្នូតត្រង់រយនាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ការទំលាក់គ្រាប់បែក និងការប្រើប្រាស់គ្រាប់មីនរយៈពេលរាប់សិបឆ្នាំកន្លងមក បានជះឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានយ៉ាងខ្លាំងដល់ប្រទេសជាតិទាំងមូល ។ បញ្ហានេះបានចោទកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងចំពោះប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល និងពោរពេញដោយគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំង ដូចជាការខ្វះខាតទឹកផ្លូវ ស្ពាន និងដីសំរាប់បង្កបង្កើនផល ។

២៣០- ការស្រាវជ្រាវចំការមីនកំរិត ១ ដែលបានបញ្ចប់នៅខែមេសា ឆ្នាំ២០០២ បានបង្ហាញថា តំបន់ដែលសង្ស័យថាមានមីន និងយុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ មានចំនួន ៣.០៣៧ ដែលគ្របដណ្តប់លើផ្ទៃដីប្រមាណ ៤.៤៦៦ គម២ ស្មើនឹង ២,៥% នៃផ្ទៃដីទាំងប្រទេស ហើយមានភូមិប្រមាណ ១.៦៤០ភូមិ ស្មើប្រហែល ១២% នៃចំនួនភូមិទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ទន្ទឹមនេះ ក៏មានភូមិចំនួន ៥.៥០០ភូមិដែរ ដែលមានគ្រាប់ និង យុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះនៅរាយប៉ាយ ។

២៣១- រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់ទុកថាការដោះមីន និងសកម្មភាពកំចាត់មីននានា គឺជាបុណ្យកិច្ចការចាំបាច់សំរាប់ កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេស ។ ក្នុងន័យនេះ នាខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកំចាត់មីន និងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមីន (CMAA) បានរៀបចំបញ្ចប់ នូវយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីសកម្មភាពមីន និងផែនការសកម្មភាព៥ឆ្នាំ ២០០៣- ២០០៧ ។ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន យើងមានប្រតិបត្តិការជាច្រើនដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពដោះមីន ។ ទន្ទឹមនេះ យើងបានរៀបចំបញ្ចប់នាចុងឆ្នាំ២០០៣កន្លងមក នូវឯកសារស្តីពីស្តង់ដារជាតិសំរាប់សកម្មភាពដោះមីន (National Mine Action Standard-NMAS) ដើម្បីបង្កើត

ស្តង់ដារក្នុងការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណទទួលស្គាល់ ការត្រួតពិនិត្យ និងដំណើរការធានាគុណភាពលើគ្រប់ភ្នាក់ងារ បោសសំអាតមិនដែលកំពុងប្រតិបត្តិការនៅកម្ពុជា ។ អាជ្ញាធរមិនបានជ្រើសរើសក្រុមត្រួតពិនិត្យគុណភាព សំរាប់ចុះត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តតាមស្តង់ដារពីសំណាក់ភ្នាក់ងារដោះមិនទាំងអស់ ។

២៣២- ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៩៨ ដល់២០០៣ ប្រតិបត្តិការដោះមិនធំៗចំនួនបួន : មជ្ឈមណ្ឌលសកម្មភាពកំចាត់មិនកម្ពុជា កងវិស្វកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ អង្គការ HALO Trust និង អង្គការ MAG បានបោសសំអាត ផ្ទៃដីប្រមាណ១៦៣គម^២ ស្មើនឹង៣,៦%នៃផ្ទៃដីដែលសង្ស័យថាមានមីន ក្នុងនោះបានដោះ និងកំទេច គ្រាប់មីនប្រឆាំងមនុស្សចំនួន២៣៥.៥៧១គ្រាប់ និងយុទ្ធភ័ណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះចំនួន៥១៣.៣៨៨គ្រាប់ ។ ជាលទ្ធផល ចំនួនអ្នករងគ្រោះដោយសារគ្រាប់មីនបានថយចុះពី១.១៥៨នាក់ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ មកត្រឹម៧៥៥នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ នេះ ។

ការងារ និងការផ្តល់សេវាសង្គម

២៣៣- នៅក្នុងនីតិកាលទី២នៃរដ្ឋសភា ឆ្នាំ១៩៩៨-២០០៣ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទាបានប្រឹងប្រែងអនុវត្ត និងសំរេចបានវឌ្ឍនភាពជាច្រើនគួរអោយកត់សំគាល់ក្នុងការអនុវត្តន៍ ច្បាប់ការងារ និងការផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ចដល់អតីតយុទ្ធជន និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។ អង្គការពលកម្ម អន្តរជាតិ (ILO) នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជាអង្គការតាមដានលក្ខខណ្ឌការងារ បានប្រកាសថា ពុំមានករណីបង្ខំក្នុងប្រើប្រាស់ពលកម្មកុមារ និងការរើសអើងក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ និងស្បែកជើង នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឡើយ ។

២៣៤- បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នាខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤មក ក្រសួងត្រូវបានរៀបចំ រចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញ ហើយក៏បានប្តូរឈ្មោះទៅជាក្រសួងការងារនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ។ ក្រសួងថ្មីនេះ នឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចការការងារ ក៏ដូចជាការងារបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ យុវជន និងកីឡាផងដែរ ដែលកាលពីមុនស្ថិតនៅក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

២៣៥- ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ការងារក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាល វិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា បានរៀបចំនិងអនុវត្តនូវលិខិតគតិយុត្តិចំនួន៥១ រួមមាន អនុក្រឹត្យ ប្រកាស និងលិខិតបទដ្ឋានផ្សេងៗទៀត ។ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់ការងារ គណៈកម្មាធិការប្រឹក្សាការងារ និងក្រុមប្រឹក្សាមជ្ឈត្តកម្ម ត្រូវបានបង្កើតឡើង ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ ប្រាក់បៀវត្សរ៍អប្បបរមាប្រចាំខែរបស់ និយោជិតនៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរនិងស្បែកជើង ត្រូវបានតំលើងពី៤០ ទៅ៤៥ដុល្លារអាមេរិក ដោយរាប់ បញ្ចូលទាំងប្រាក់បន្ថែម និងអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ។ និយោជិតនៅក្នុងវិស័យឯកជនមានសិទ្ធិទទួល ប្រាក់បៀវត្សរ៍សំរាប់រយៈពេលឈប់សំរាកប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ដូចគ្នានឹងវិស័យសាធារណៈដែរ ។

២៣៦- ក្រសួងបានធ្វើអធិការកិច្ចលក្ខខណ្ឌការងារ សុខភាព និងសុវត្ថិភាព ព្រមទាំងអនុវត្តការគ្រប់គ្រងពលករ បរទេស ។ ក្រសួងបានធ្វើអធិការកិច្ចទៅលើសហគ្រាសចំនួន ៥.៤៩៥ ដែលក្នុងនោះ យើងបានដាក់វិន័យ លើសហគ្រាសចំនួន៤.០៦២ ដែលបានរំលោភលើច្បាប់ការងារ ។ ក្រសួងបានចេញសេចក្តីណែនាំដល់ សហគ្រាសចំនួន៣.២៤៩ ដែលបានរំលោភលើច្បាប់ការងារ ដែលក្នុងនោះបានផាក ពិន័យដល់សហគ្រាស ចំនួន៤៤០ ។ ដោយសារការពង្រឹងអធិការកិច្ច ជំលោះដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការងារមានការថយចុះគួរអោយ កត់សំគាល់ ។

២៣៧- ក្រសួងបានចុះបញ្ជីសហគ្រាសសហគ្រាសចំនួនជាង៥០០ សហព័ន្ធសហគ្រាស១៦ និងសម្ព័ន្ធសហគ្រាស១១ ដែលមានសមាជិកសរុប២០០.៥៧២នាក់ ។ បច្ចុប្បន្ន យើងមានសមាគមនិយោជកប្រាំមួយ ដែលតំណាង ដោយសម្ព័ន្ធសមាគមនិយោជកមួយ ។ សិទ្ធិធ្វើកូដកម្មរបស់និយោជិត និងសិទ្ធិឡូកអោរបស់និយោជក អនុលោមតាមច្បាប់ការងារ ត្រូវបានគោរពផងដែរ ។

២៣៨- ក្រសួងបានចុះបញ្ជីអ្នករកការងារធ្វើចំនួន ១៣៨.១៤៨នាក់ ក្នុងនោះ១៣៤.៧៩១នាក់ត្រូវបានជ្រើសរើស អោយបំរើការងារនៅតាមសហគ្រាសឯកជន ។ ក្រសួងបានផ្តល់សេវាការងារក្រៅប្រទេសដល់ពលករចំនួន ៣.៤៣៧នាក់ អោយទៅធ្វើការនៅប្រទេសម៉ាឡេស៊ី និងសាធារណរដ្ឋកូរ៉េ ។ ផ្អែកតាមអនុស្សរណៈនៃ ការយោគយល់រវាងកម្ពុជា និងថៃ ពលករដែលធ្វើការខុសច្បាប់ចំនួន១៨១.៥៧៩នាក់ នឹងត្រូវបានចុះ បញ្ជីអោយធ្វើការស្របច្បាប់នៅក្នុងប្រទេសថៃ ។

២៣៩- នៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២២ ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម សំរាប់ជនទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្រោមបញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ការងារត្រូវបានអនុម័តអោយប្រើប្រាស់ ។ អនុលោមតាមច្បាប់នេះ កម្មករ/និយោជកនឹងទទួលបាន ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ សោធនទុព្វលភាព ឬ និងសោធនបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ និងការកាត់បន្ថយសំរាប់ ប៉ះប៉ូវគ្រោះថ្នាក់ក្នុងការងារ ។ មូលនិធិជាតិសុវត្ថិភាពសង្គមមិនទាន់ត្រូវបានបង្កើតនៅឡើយ ដើម្បីអនុវត្ត ច្បាប់នេះ ដោយសារកង្វះខាតទាំងខាងបច្ចេកទេស និងខាងធនធានហិរញ្ញវត្ថុ ។

២៤០- **ការផ្តល់សេវាសង្គមកិច្ច** ដល់អតីតយុទ្ធជន រួមទាំងប្រាក់បៀវត្សប្រចាំខែ ត្រូវបានបង្កើន៣០% លើកទីមួយ និង១០%ទៀតសំរាប់លើកទីពីរ។ អ្នកគ្មានទីលំនៅ៤.៦០០នាក់ និងជនវិកលចរិត១៤៧នាក់ បានទទួល ការបណ្តុះបណ្តាល និងប្រាក់ទុនដើម្បីអោយពួកគេបានតាំងទីលំនៅនៅក្នុងសហគមន៍ ។ ស្បៀងនិងសំភារៈ សង្គ្រោះបន្ទាន់ត្រូវបានផ្តល់ដល់គ្រួសារដែលរងគ្រោះដោយអគ្គិភ័យចំនួន២.៧០១គ្រួសារ និងគ្រួសាររង គ្រោះដោយគ្រោះរាំងស្ងួតចំនួន ៩៦៥គ្រួសារ គ្រួសាររងគ្រោះដោយសារទឹកជំនន់ ៤១៩.១៨១គ្រួសារ និងប្រជាជនទុរភិក្សចំនួន១០.៥៩៦នាក់ ដើម្បីជួយកាត់បន្ថយចំនួននៃអ្នកគ្មានផ្ទះសំបែង ។ អនីតិជនដែល ប្រព្រឹត្តិបទល្មើសប្រមាណ ១.២០០នាក់ ត្រូវបានទទួលសេវាថែទាំសុខភាព និងការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ហើយក៏បានធ្វើសមាហរណកម្មពួកគេចូលទៅក្នុងសហគមន៍វិញ ។ អនីតិជនដែលប្រព្រឹត្តិបទល្មើសចំនួន ១.១០០នាក់ បានទទួលការអប់រំស្តីពីផលប៉ះពាល់ដែលបណ្តាលមកពីការប្រើប្រាស់គ្រឿងញៀន ។

២៤១- ក្រសួងបានធ្វើយុទ្ធនាការប្រឆាំងនឹងសកម្មភាពពេស្យាចារ ដោយមិនគ្រាន់តែផ្ដន្ទាទោសដល់អ្នកប្រព្រឹត្តិបទល្មើសប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងផ្តល់នូវការអប់រំ និងដំបូន្មាន អំពីការថែទាំសុខភាពដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងនោះផងដែរ ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ទិវាមនុស្សចាស់ត្រូវបានប្រារព្ធឡើង ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីវិភាគទានរបស់មនុស្សចាស់ទៅក្នុងសង្គម និងដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការបង្កើតសមាគមមនុស្សចាស់ទៀតផង ។ ផែនការជាតិ៥ឆ្នាំស្តីពីការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការកេងប្រវ័ញ្ចផ្លូវភេទលើកុមារ ត្រូវបានអនុវត្តដោយជោគជ័យ ។ កម្មវិធីលុបបំបាត់ពលកម្មកុមារ និងកម្មវិធីស្តីពីបណ្តាញការពារកុមារនៅក្នុងសហគមន៍ត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។ ក្រសួងបានគ្រប់គ្រងមជ្ឈមណ្ឌលថែទាំកុមារកំព្រាចំនួន២១កន្លែង ដែលមានកុមារកំព្រាចំនួន២.២១៨នាក់ ។ ក្រសួងបានធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្កើតអោយមានមជ្ឈមណ្ឌលថែទាំកុមារកំព្រាចំនួន៧៨កន្លែងទៀត សំរាប់ថែទាំកុមារកំព្រាចំនួន១.៨៦៤នាក់ ។ កុមារកំព្រាទាំងនេះបានទទួលអាហារ ទឹកក្នុងស្នាក់នៅ ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងសេវាថែទាំសុខភាព ។

២៤២- ប្រទេសកម្ពុជាមានជនពិការប្រមាណ ១៦៩.០០០នាក់ ក្នុងនោះ ៩៣% ជាបុរស ហើយប្រមាណ ៦០% គឺជាជនរងគ្រោះដោយសារសង្គ្រាម ។ កម្មវិធីស្តីពីសិទ្ធិរបស់ជនពិការ ត្រូវបានដាក់អោយអនុវត្ត ប្រកបដោយជោគជ័យតាមរយៈការផ្តល់ការឧបត្ថម្ភចាំបាច់ដល់ក្រុមជនទាំងនេះ ។ លើសពីនេះ ក្រសួងបានធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈចំនួន ១០កន្លែង ដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដល់ជនពិការ ។

យេនឌ័រ និងការអភិវឌ្ឍន៍

២៤៣- រយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមកនេះ ក្រសួងកិច្ចការនារីនិងអតីតយុទ្ធជន ដោយសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋនានា និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលជាតិ និងអន្តរជាតិ បានខិតខំប្រឹងប្រែងបំពេញការងារយ៉ាងសកម្ម ក្នុងការអនុវត្តន៍កម្មវិធី " **នារីអតីត** " ។ កម្មវិធី " **នារីអតីត** "បានបង្ហាញអំពីទស្សនៈវិស័យនៃប្រជាពលរដ្ឋស្ត្រីនិងបុរស រួមគ្នានិងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅមុខ ដើម្បីស្ថាបនាប្រទេសជាតិមួយ ដែលប្រកបដោយសន្តិភាព អភិវឌ្ឍន៍ លើកស្ទួយការគោរពច្បាប់ និងសណ្តាប់ធ្នាប់ តាមរយៈប្រព័ន្ធមួយប្រកបដោយយុត្តិធម៌តម្លាភាព ក្នុងបរិការអភិបាលកិច្ចល្អ ដើម្បីសំរេចអោយបានស្ថេរភាពខាងសង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងនយោបាយ ។ គោលដៅចម្បងគឺការកែលំអជីវភាព និងស្ថានភាពរស់នៅរបស់ស្ត្រីអោយរួចផុតពីភាពក្រីក្រ តាមរយៈការបង្កើនសមត្ថភាព ក្នុងការចូលរួមរាល់សកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច និងអភិវឌ្ឍន៍សង្គម ។ កិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺផ្តោតលើការបញ្ជ្រាបបញ្ហាយេនឌ័រ ស្ត្រីក្នុងការសំរេចចិត្ត ការយល់ដឹងជាសាធារណៈ ការទទួលការអប់រំនិងសេវាសុខាភិបាល ការបង្កើនសមត្ថភាពសេដ្ឋកិច្ច ការការពារខាងផ្លូវច្បាប់ និងអភិបាលកិច្ចល្អសំរាប់ស្ត្រី ។

២៤៤- **ការបញ្ជូនបញ្ជីយេនឌ័រ** : នៅកំរិតជាតិ បញ្ជីយេនឌ័រត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងឯកសារយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល ដូចជាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមលើកទី២ និង យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ការជំរុញសមភាពយេនឌ័រ និងលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធាន មនុស្សជាគោលនយោបាយអាទិភាពមួយក្នុងចំណោមគោលនយោបាយអាទិភាពទាំង៧ ស្តីពីគោល នយោបាយប្រជាជន ។ ដើម្បីតាមដានពីបញ្ហាយេនឌ័រ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់អោយវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ ធ្វើការប្រមូលស្ថិតិទិន្នន័យទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាយេនឌ័រ ដើម្បីធ្វើការវិភាគពីបញ្ហាគំលាត យេនឌ័រនេះ ។ ក្រសួងខ្លះបានត្រៀមថវិកាសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហាយេនឌ័រនេះផងដែរ ជាពិសេសក្នុងកិច្ចការ អប់រំ ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីត្រូវបានកំណត់ជាក្រសួងអាទិភាពនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌចំណាយមធ្យមសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៥-២០០៧ ។ ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដើម្បីស្ត្រី ដែលជាស្ថាប័នអន្តរក្រសួងមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០១ ។ កម្ពុជាក៏កំពុងឈានទៅមុខក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួននៅក្រោមសន្ធិសញ្ញាដើម្បីលុប បំបាត់គ្រប់រូបភាពនៃការរើសអើងប្រឆាំងនឹងស្ត្រី (CEDAW) ។ ក្រុមការងារស្តីពីយេនឌ័រពីក្រុមនៅតាម ក្រសួងនានា បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពីក្រសួងកិច្ចការនារី ក្នុងឆ្នាំ២០០០-២០០១។ ក្រុមការងារស្តីពី យេនឌ័រត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្រសួងកសិកម្ម ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ដោយមានការគាំទ្រពីថ្នាក់ដឹកនាំជាន់ខ្ពស់នៃស្ថាប័នទាំងនេះ ។ ដើម្បីជំរុញការបញ្ជូន បញ្ហាយេនឌ័រនៅតាមថ្នាក់មូលដ្ឋាន រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា ចាំបាច់ត្រូវមានការគាំទ្រពីមហាជន ដើម្បីលើកទឹកចិត្តអោយស្ត្រីមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯង សំរាប់ចូលរួមអោយសកម្ម និងខ្លាំងក្លាថែមទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្របញ្ជូនបញ្ហាយេនឌ័ររបស់កម្មវិធីសិលា ២០០១-២០០៥ ត្រូវបានរៀបចំ និងអនុវត្តដោយក្រសួង កិច្ចការនារី ដោយបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការលើកស្ទួយការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាយេនឌ័រពី អាជ្ញាធរនិងសហគមន៍មូលដ្ឋាន តាមរយៈ ៖ ទី១- កសាងការប្តេជ្ញាចិត្ត និងសមត្ថភាព ។ ទី២- លើកកម្ពស់ ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការងាររៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋាន និងអភិបាលកិច្ច ។ និងទី៣- លើកកម្ពស់ សមត្ថភាពត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងគ្រប់គ្រងស្ថិតិយេនឌ័រ ។ ស្ត្រីដែលជាមន្ត្រីបង្គោលនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សា ឃុំបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីអោយពួកគេមានសមត្ថភាពឆ្លើយតបនឹងបញ្ហាយេនឌ័រ នៅក្នុងកិច្ច អភិវឌ្ឍន៍មូលដ្ឋាន ។

២៤៥- **ស្ត្រីក្នុងការសម្រេចចិត្ត** : ក្នុងរយៈពេល៥ឆ្នាំកន្លងមក ចំនួនស្ត្រីក្នុងដំណែងធ្វើការសម្រេចចិត្តបានកើនឡើង យ៉ាងច្រើន ។ នៅក្នុងផ្នែកនយោបាយ ស្ត្រីមួយចំនួនធំត្រូវបានជ្រើសរើសជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ ពីព្រោះគណបក្សនយោបាយបានតែងតាំងអោយឈរឈ្មោះបោះឆ្នោត ។ ក្រសួងកិច្ចការនារី បានធ្វើការ ក្នុងថ្នាក់ជាដៃគូជាមួយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ ។ គណៈកម្មការថវិកានិងផែនការឃុំ- សង្កាត់ មានសមាសភាពជាស្ត្រីម្នាក់ និងបុរសម្នាក់ ដែលតំណាងអោយភូមិនីមួយៗក្នុងឃុំ ឬសង្កាត់ផងដែរ ។ នៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ សមាជិក ៤០ភាគរយត្រូវតែជាស្ត្រី ។ ប៉ុន្តែភាគរយស្ត្រីដែលត្រូវជ្រើសតាំងជាតំណាងស្រ្តីនៅមិនទាន់មានកំណើន

ខ្លាំងប៉ុន្មានទេ ។ ដើម្បីបង្កើនបន្ថែមទៀតការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងជីវភាពនយោបាយ យើងចាំបាច់ត្រូវផ្លាស់ប្តូរនូវតំរិយាបទនិងទស្សនៈក្នុងចំណោមស្ត្រី និងលើកកម្ពស់វប្បធម៌នយោបាយទូទៅនៅកម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តគាំទ្រកម្មវិធីមគ្គុទ្ទេសសំរាប់ស្ត្រីជាមន្ត្រីរាជការជាន់ខ្ពស់ ដើម្បីជំរុញការចូលរួមដោយស្មើភាពរបស់ពួកគេ នៅក្នុងការសម្រេចចិត្តលើបញ្ហាសំខាន់ៗរបស់ប្រទេសជាតិ ។

២៤៦- ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងសាធារណៈ : បច្ចុប្បន្ន ការយល់ដឹងពីបញ្ហាសមភាពយេនឌ័រកាន់តែមានភាពទូលំទូលាយឡើង ។ ទិវានិរអន្តរជាតិត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយប្រធានបទសំខាន់ៗមួយចំនួនដូចជាការបំបាត់អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការរួមចំណែករបស់ស្ត្រីក្នុងសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ កម្មវិធីនិរអន្តរៈដែលផ្សាយតាមវិទ្យុជាតិ ផ្សាយព័ត៌មានទាក់ទងនឹងបញ្ហាយេនឌ័រ អាទិភាពនិងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ក្រសួង កិច្ចការនារី ។ ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយត្រូវបានប្រើប្រាស់កាន់តែខ្លាំងឡើង ក្នុងយុទ្ធនាការប្រឆាំងការជួញដូរលើស្ត្រីនិងកុមារ ។

២៤៧- ការទទួលបានការអប់រំ : ការអប់រំមិនគ្រាន់តែចូលរួមកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងអនកូរភាពប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងជួយកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះ អស្ថិរភាពសង្គម អត្រាមរណៈមាតានិងទារក ការឆ្លងជំងឺអេដស៍អំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការជួញដូរស្ត្រីភេទ និងការរើសអើងគ្រប់ប្រភេទក្នុងគ្រួសារនិងសង្គម ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីកំពុងសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា ដើម្បីចាត់វិធានការសំដៅជំរុញសមភាពយេនឌ័រនៅក្នុងការចុះឈ្មោះចូលរៀននៅគ្រប់កំរិត និងការបញ្ជូនបញ្ហាយេនឌ័រទៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា ។ អាទិភាពកំពុងផ្តោតលើការរៀងគរធនធានសំរាប់អន្តរាគមន៍លើកកម្ពស់ការទទួលបានការអប់រំរបស់ស្ត្រីនិងកុមារ ដើម្បីអោយពួកគេអាចបន្តការសិក្សាផុតថ្នាក់ទី៩ ដូចជាការសាងសង់អន្តេវាសិកដ្ឋាន ការផ្តល់អាហារូបករណ៍ និងការបញ្ជូនទៅរៀននៅបរទេស ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីបានអនុវត្តកម្មវិធីអកូរកម្ម និងការថែទាំកុមារ នៅតាមបណ្តាខេត្ត- ក្រុង ១៦ ។ មន្ត្រីថ្នាក់ខេត្តបានធ្វើការបណ្តុះបណ្តាលដល់ក្រុមការងារលើការថែទាំកុមារ និងការអប់រំយុវវ័យ ព្រមទាំងអ្នកបណ្តុះបណ្តាលទាំងនោះ ។ កម្មវិធីអកូរកម្មទាំងនេះបានទទួលការយល់ព្រមពីក្រសួងអប់រំ និងត្រូវបានអនុវត្តនៅទូទាំងប្រទេស ។

២៤៨- បង្កើនការទទួលបានព័ត៌មាននិងសេវាសុខាភិបាលដែលជួយកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះពីការឆ្លងជំងឺអេដស៍ : ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងកិច្ចការនារីបានរៀបចំនិងអនុវត្តគំរោងសាកល្បងមួយចំនួនដើម្បីពង្រីកការអប់រំពីសុខភាពបន្តពូជ និងការពន្យារកំណើតនៅតាមសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ ក្នុងគំរោងសាកល្បងដំបូងៗ អ្នកស្ម័គ្រចិត្តធ្វើការផ្នែកសុខភាពបន្តពូជនៅក្នុងខេត្តពីរបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពីបញ្ហានេះ ជាមួយនិងការអប់រំផ្លូវភេទ ។ ក្រុមអ្នកស្ម័គ្រចិត្តទាំងនេះបានធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអោយដល់សហគមន៍តាមមូលដ្ឋាន ។ យោងលើបទពិសោធន៍ទាំងនេះ នាយកដ្ឋានសុខាភិបាលរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី បានរៀបចំនូវកម្មវិធីចែកចាយថ្នាំពន្យារកំណើតនៅតាមសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយបានអនុវត្តនៅក្នុងខេត្ត៦ ។ ភ្នាក់ងារចែកចាយក៏បានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលផងដែរ ។

សំភារៈបរិក្ខារនិងបែបបទនានា ត្រូវបានសំរេចឡើងដើម្បីធានាការអនុវត្តន៍កម្មវិធីនេះអោយបានសំរេចជោគជ័យ ព្រមទាំងធ្វើការវាយតម្លៃ និងតាមដានទៀតផង ។ គំរោងសាកល្បងក្នុងការទប់ស្កាត់ការឆ្លងជំងឺគ្រុនចាញ់ ក៏ត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងខេត្តមួយផងដែរ ។ ភ្នាក់ងារដែលបំពេញភារកិច្ចទាំងនេះបានទទួលការហ្វឹកហ្វឺន ដើម្បីអោយពួកគេបណ្តុះបណ្តាលបន្តដល់អ្នកភូមិ ប្រធានភូមិ និងអ្នកសំរបស់រំលនៅតាមស្រុក ។ លទ្ធភាពរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារីក្នុងការបំពេញភារកិច្ចតាមរយៈបណ្តាញនៅតាមសហគមន៍ មូលដ្ឋានជាកត្តាមួយដែលនាំអោយការអនុវត្តន៍គំរោងប្រភេទនេះបានទទួលជោគជ័យ ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីបានដឹកនាំការរៀបចំតាក់តែងគោលនយោបាយជាតិស្តីពីស្ត្រីនិងកុមារ និងការឆ្លងជំងឺសង្គមដូចជា អេដស៍ ហើយថែមទាំងបានចូលរួមគាំទ្រយ៉ាងសកម្មក្នុងការគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍និងបច្ចេកទេសនានារបស់អង្គការអេដស៍ ក្នុងការតាក់តែងយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លើយតបពហុវិស័យទៅនឹងការឆ្លងមេរោគអេដស៍ ជាពិសេសភាពងាយរងគ្រោះរបស់ស្ត្រី និងកុមារ ។

២៤៩- **ការបង្កើនសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច** : រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្រឹងប្រែងយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីធានាការចូលរួមដោយស្មើភាពរបស់ស្ត្រីទៅក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីបានសហការជាមួយក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្នុងការរៀបចំគោលនយោបាយទិផ្សារបន្ថែមនិងផ្ទៃលើ អនុវត្តគំរោងសាកល្បងជាមួយក្រុមកសិករនិងអ្នកប្រើប្រាស់ទឹក កសាងសាលាកសិករ បណ្តុះបណ្តាលកសិករស្ត្រី និងរៀបចំផែនការដើម្បីបញ្ជ្រាបបញ្ហាយេនឌ័រក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ សហគ្រាសខ្នាតតូចមានសារៈសំខាន់ដល់ស្ត្រី ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីបានផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញមូលដ្ឋានដល់ស្ត្រី ដូចជាការដេរបាក់ ត្បាញ និងអ៊ុតសក់ ព្រមទាំងផ្តល់ឥណទានខ្នាតតូចតាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និងតាមមន្ទីរនៅតាមខេត្តនានា ។ យុទ្ធសាស្ត្រទូលំទូលាយមួយត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីជំរុញនិងគាំទ្រស្ត្រីក្នុងសហគ្រាស ។ កម្មវិធី ភូមិមួយផលិតផលមួយ ត្រូវបានបញ្ចូលតាមរយៈសិក្ខាសាលា ស្ត្រីនិងការលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម កាលពីឆ្នាំ២០០១ ។ សកម្មភាពសាកល្បងត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីណែនាំបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃម្ហូបនៅតាមភូមិ រៀបចំសាកល្បងវិធីសាស្ត្រដើម្បីកែលំអការចូលទៅកាន់ទិផ្សាររបស់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះនិងប្រែក្លាយមជ្ឈមណ្ឌលស្ត្រីក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍អោយទៅជាមជ្ឈមណ្ឌលស្ត្រីមានអំណាចតាមរយៈការគាំទ្រដូចជាការជំនាញ និងការទទួលបានឥណទាន ។ ឧស្សាហកម្មវាយនភ័ណ្ឌជាប្រភពចំណូលមួយសំរាប់ស្ត្រី ។ ការលុបបំបាត់ប្រព័ន្ធកូតាចាប់ពីឆ្នាំ២០០៥ នឹងបើកផ្លូវដល់ការប្រកួតប្រជែងក្នុងវិស័យនេះ ។ ដើម្បីបង្កើនកាលានុវត្តភាពរបស់ស្ត្រីក្នុងផ្នែកនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រឹងប្រែងរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះថាជាប្រទេសមួយដែលមានលក្ខខណ្ឌការងារស្អាតស្អំ ដើម្បីទាក់ទាញវិនិយោគ ។ សកម្មភាពសាកល្បងមួយចំនួនកំពុងត្រូវបានអនុវត្តដើម្បីការពារស្ត្រីអោយរួចផុតពីការរំលោភសិទ្ធិការងារ ។

២៥០- **ពង្រឹងសិទ្ធិនិងការការពារតាមផ្លូវច្បាប់** : រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិធម៌ដែលមានការគិតគូរដល់បញ្ហាយេនឌ័រ ។ ក្រៅពីរៀបចំពង្រាងច្បាប់ប្រឆាំងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងចូលរួមក្នុងការតាក់តែងច្បាប់ប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្សរបស់ក្រសួងយុត្តិធម៌ ក្រសួងក៏បានចូលរួមផងដែរក្នុងការរៀបចំច្បាប់

ស្តីពីកម្មសិទ្ធិ ក្រុមប្រហុទ័ណ្ឌ ច្បាប់គ្រួសារនិងអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងបទបញ្ញត្តិទានសំរាប់ការអនុវត្តច្បាប់ ការងារ ។ ការពិគ្រោះយោបល់ត្រូវបានរៀបចំឡើងក្នុងការរៀបចំច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការពារជនរងគ្រោះ ។ ច្បាប់នេះត្រូវបានបញ្ជូនទៅសភាជាតិកាលពីរាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលមុន តែការ អនុម័តច្បាប់នេះត្រូវបានរារាំងដោយសារតែព្រឹត្តិការណ៍នយោបាយនៅមុននិងក្រោយការបោះឆ្នោតជ្រើស រើសតំណាងរាស្ត្រកាលពីឆ្នាំ២០០៣ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនៅបន្តប្តេជ្ញាប្រឆាំងការជួញដូរមនុស្ស ។ វិធានការ មួយចំនួនត្រូវបានប្រកាន់យក ដូចជា ÷ ទី១- ចរចាជាមួយថៃនិងវៀតណាមស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ លុបបំបាត់ការជួញដូរមនុស្ស ។ ទី២- រៀបចំច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរមនុស្សដែលនឹងត្រូវដាក់ជូនសភា ជាតិអនុម័តក្នុងពេលឆាប់ៗ ។ ទី៣- បណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីប៉ូលីស ទាហាន និងមន្ត្រីតុលាការលើការទប់ស្កាត់ ការជួញដូរ ។ ទី៤- ធ្វើយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងអប់រំអំពីការជួញដូរស្ត្រីនិងកុមារ ។ ទី៥- សហការ ជាមួយសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដើម្បីចាប់ជនឧក្រិដ្ឋផ្តន្ទាទោស ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីក៏ត្រូវបានស្នើអោយមាន អន្តរាគមន៍ផងដែរក្នុងបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ការជួញដូរផ្លូវភេទលើកុមារ និងស្ត្រី ។ តួនាទីរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារីគឺជួយស្ត្រីអោយទទួលបាននូវការការពារផ្នែកផ្លូវច្បាប់ ។ វិទ្យាស្ថានកិច្ចការ សង្គមត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលដែលបរិច្ចាគផ្នែក ច្បាប់ និងសេវាអោយដល់ជនរងគ្រោះដោយអំពើហិង្សាដែលកើតពីបញ្ហាយេនឌ័រ ។

២៥១- **អភិបាលកិច្ច** : ក្រសួងកិច្ចការនារីត្រូវបានបង្កើតក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩ ដើម្បីជំរុញសមភាពផ្លូវភេទ និងលើក កំពស់តួនាទីនិងថ្នាក់របស់ស្ត្រីនៅក្នុងសង្គមជាតិ ។ ក្រសួងបានផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្លួនលើកិច្ច ការបញ្ជ្រាបបញ្ហាយេនឌ័រ ព្រមទាំងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានេះ ។ ក្រសួងកិច្ចការនារីជា ក្រសួងថ្មី ដែលបានប្តូរតួនាទីពីការផ្តល់សេវាដោយផ្ទាល់ ទៅជាអ្នកសំរួលសកម្មភាពដែលឆ្លើយតប នឹងបញ្ហាយេនឌ័រនៅក្នុងកម្មវិធី និងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងសង្គម ស៊ីវិល ។ ការយកចិត្តទុកដាក់ត្រូវផ្តោតលើការកសាងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួង ដើម្បីអាចមានសមត្ថភាព អនុវត្តតួនាទីរបស់ខ្លួន ។ យើងត្រូវរៀបចំសកម្មភាព និងយុទ្ធសាស្ត្រថ្មីៗមួយចំនួនទៀត ដោយរួមទាំងការ បណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រី ។ យើងត្រូវបន្តអនុវត្តទាំងនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។

ជំពូកទី ៣

កម្មវិធីនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល : យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

២៥២- បន្ទាប់ពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសតំណាងរាស្ត្រ នាថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ ដែលអ្នកសង្កេតការណ៍ជាតិ និងអន្តរជាតិបានវាយតម្លៃថា ជាការបោះឆ្នោតមួយដោយសេរី យុត្តិធម៌ ត្រឹមត្រូវ និងមានតំលាភាពរាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានគណបក្សចូលរួម ត្រូវបានបង្កើតឡើង នាថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា ។ ស្របទៅតាមឆន្ទៈរបស់ប្រជារាស្ត្រ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងពេញទំហឹង ចំពោះបុព្វហេតុនៃសុខសន្តិភាព ការបង្រួបបង្រួមជាតិ ស្ថេរភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ការលើកស្ទួយលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ការគោរពសិទ្ធិ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ឯករាជ្យជាតិ អធិបតេយ្យភាព និងបូរណភាពទឹកដី និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ដែលនឹងផ្តល់ជូនដល់ប្រទេសជាតិ និងប្រជាជនគ្រប់ស្រទាប់ជាន់ថ្នាក់ នូវវឌ្ឍនភាពវិបុលភាព សុខដុមរមនា និងជីវភាពសមរម្យថ្លៃថ្នូរ ។

២៥៣- រាជរដ្ឋាភិបាល នៅក្នុងនីតិកាលទី៣នេះ នឹងបន្តអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់អោយកាន់តែស៊ីជម្រៅបន្ថែមទៀត ដើម្បីឈានទៅអនុវត្តអោយបានសំរេច នូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា (Cambodia's Millenium Development Goals-CMDGs) ។ សំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ការរក្សាអោយបាន និងការបង្កើនល្បឿននៃកំណែទម្រង់ គឺជាបញ្ហា " ស្តាប់- រស់" របស់កម្ពុជា ។ ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ យើងត្រូវសំរេចអោយបាននូវវឌ្ឍនភាពក្នុងកម្មវិធីកំណែទម្រង់របស់យើង ដើម្បីអោយកម្ពុជាអាចរំដោះខ្លួនចេញពីវដ្តសង្គ្រាមនៃភាពក្រីក្រតោកយ៉ាក ហើយស្តារឡើងវិញបាននូវភាពថ្លៃថ្នូររបស់ប្រជាជាតិមួយដែលធ្លាប់តែរឹងមាំ និងមានមោទនភាព ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការមិនសំរេចបាននូវវឌ្ឍនភាពក្នុងកម្មវិធីកំណែទម្រង់ ដោយឈរលើមូលដ្ឋានចលនករ (Momentum) កន្លងមកនោះ យើងមិនត្រឹមតែបាត់បង់នូវសំណាងនិងកាលានុវត្តភាពប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែយើងនឹងបន្តស្ថិតក្នុងភាពក្រីក្ររ៉ាំរ៉ៃ ជម្លោះ និងអស្ថិរភាពមិនចេះចប់ ។

២៥៤- ទិសដៅជាសារវន្តរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា គឺកសាងជាជំហានៗនូវសង្គមកម្ពុជាមួយដែលមានសន្តិភាព ស្ថិរភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម មានការគោរពយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវគោលការណ៍ ប្រជាធិបតេយ្យ ព្រមទាំងសិទ្ធិនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបចីរភាព និងសមធម៌ មានប្រជាជនប្រកបដោយចំណេះដឹងខ្ពស់និងវប្បធម៌ជ្រៅជ្រះ មានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ ព្រមទាំងមានសុខដុមរមនាក្នុងគ្រួសារ និងក្នុងសង្គម ។ របៀបវារៈនយោបាយដ៏ខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភា គឺ ÷

ទី១- ការជំរុញលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។

ទី២- ការដោះស្រាយការងារសំរាប់ពលករកម្ពុជាគ្រប់រូប ។

ទី៣- ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ច ដើម្បីធានាសមធម៌ និងយុត្តិធម៌ក្នុងសង្គម និងការធានាប្រសិទ្ធភាពការងាររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ទី៤- ការបង្កើនល្បឿនក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទូលំទូលាយ ក្នុងគ្រប់ផ្នែក- គ្រប់វិស័យ ក្នុងទិសដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជន និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។

២៥៥- បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា រួចក្លាយមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានឧទ្ទេសនាមជូនប្រជាជន និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួននូវ «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» ដែលជារបៀបវារៈនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយ ។ «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» ត្រូវបានរៀបចំកសាងឡើងដោយផ្អែកលើជោគជ័យនៃការអនុវត្ត «យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ» ដែលត្រូវបានអនុវត្តក្នុងនីតិកាលទី២កន្លងមកនេះ ។ ជោគជ័យនៃការអនុវត្ត «យុទ្ធសាស្ត្រត្រីកោណ» បានធ្វើអោយប្រទេសកម្ពុជាឆ្លងកាត់នូវដំណាក់កាលប្រែប្រួលយ៉ាងធំធេងពីចំណុចមួយនៃផែនទីពិភពលោកដែលប្រកបដោយភាពមិនច្បាស់លាស់ ដោយសារកលយុគសង្គ្រាម ជម្លោះផ្ទៃក្នុង អស្ថេរភាព និងភាពអន់ថយ ហើយក្លាយទៅជាប្រទេសមួយដែលមានសុខសន្តិភាពពេញលេញ សុវត្ថិភាព និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម មានការគោរពនូវលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ព្រមទាំងសហប្រតិបត្តិការ និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ ឆ្លងកាត់រយៈពេលដ៏ខ្លីបំផុត ប្រសិនបើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រវត្តិសាស្ត្រនៃប្រទេសជឿនលឿននានា យើងបានបង្ហាញអោយដៃគូអន្តរជាតិទាំងឡាយមើលឃើញដោយគ្មានការសង្ស័យថា កម្ពុជាពិតជាមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលប្រឡូកដោយស្មើភាពនិងស្មើសិទ្ធិក្នុងកិច្ចការតំបន់ និងកិច្ចការពិភពលោក ។ ប្រការទាំងអស់នេះបានប្រែក្លាយទៅជាការកើនឡើងនូវជំនឿទុកចិត្តមកលើប្រទេសកម្ពុជា ហើយផ្តល់ជាផលប្រយោជន៍មកវិញតាមរយៈការកើនឡើងនៃពាណិជ្ជកម្ម លំហូរវិនិយោគ និងទេសចរណ៍ចូលមកក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលជាកត្តាយ៉ាងសំខាន់សំរាប់ជួយបង្កើតការងារ និងបង្កើនចំណូលដល់ពលករកម្ពុជា ដែលកើតចេញជាលទ្ធផលចុងក្រោយ គឺការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការបង្កើនសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាជន ។

២៥៦- «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» នេះ ជារបៀបវារៈនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនៃនីតិកាលទី ៣ របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ យុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយផ្អែកលើសមាសធាតុសំខាន់ៗនៃ «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា» «ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច៥ឆ្នាំ លើកទី២ ឆ្នាំ២០០១-២០០៥» «យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ២០០៣-២០០៥» និងគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យជាផ្លូវការនានា ។ ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រទាំងអស់នេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយឆ្លងកាត់ការពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយបណ្តាភាគីពាក់ព័ន្ធជាតិ និងអន្តរជាតិ រួមទាំងសង្គមស៊ីវិល និងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយទៀតផង ។

២៥៧- «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» គឺជា «របៀបវារៈគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច» នៃ «កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា» ។ យុទ្ធសាស្ត្រត្រូវបានយកមករៀបចំលំអិតបន្ថែមទៀត ហើយបានសរិតសំរាំង សម្រួល និងរំលេចអោយចេញជាកញ្ចប់អាទិភាពទៅតាមបណ្តាវិស័យសំខាន់ៗនានា ដែលមានលក្ខណៈគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ និងជាប្រព័ន្ធស៊ីសង្វាក់ ប្រទាក់ក្រឡាគ្នា និងយោងគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយងាយយល់ និងងាយគ្រប់គ្រង ដែលអនុញ្ញាតិអោយរាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រើប្រាស់បានជា «ឧបករណ៍គ្រប់គ្រង» (Management Tool) សំរាប់ការអនុវត្តន៍ និងគ្រប់គ្រងរបៀបវារៈគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជា ។ គោលដៅចម្បងរបស់យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺ ៖ ការជំរុញលើកកម្ពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ការដោះស្រាយការងារសំរាប់ពលករកម្ពុជា ការធានាសមធម៌និងយុត្តិធម៌សង្គម និងការលើកស្ទួយប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យសាធារណៈ តាមរយៈផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ច និងកំណែទម្រង់ស៊ីជម្រៅ និងប្រទាក់ក្រឡាគ្នាក្នុងគ្រប់ផ្នែក- គ្រប់វិស័យ ។ តាមខ្លឹមសារនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភាត្រូវបានប្រសិទ្ធនាមថាជា «រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព» ។

២៥៨- យុទ្ធសាស្ត្រនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងតាមរចនាសម្ព័ន្ធ ដែលបានប្រទាក់ក្រឡាជាប់គ្នា គ្រប់ជ្រុងជ្រោយទាំងអស់ ។ ជារួម សមាសធាតុនៃ «យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ» មានដូចតទៅ ៖

ទី១- ស្ថានភាពយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺ អភិបាលកិច្ច ដែលផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើកំណែទម្រង់បួនយ៉ាង គឺ ៖ ទី១- ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។ ទី២- កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ។ ទី៣- កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមមានទាំងកម្មវិធីវិជ្ជាជីវៈ និងវិសហមជ្ឈការផង ។ និងទី៤- កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ពិសេសគឺកម្មវិធីកាត់រំសាយទ័ព ។

ទី២- បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សំរាប់ការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល ដែលមានបួនដែរ គឺ ៖ ទី១- សុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ។ ទី២- ភាពជាដៃគូនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ រួមមាន ភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជន និងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ព្រមទាំងភាពជាដៃគូជាមួយនឹងសង្គមស៊ីវិល ។ ទី៣- បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ ។ និងទី៤- សមាហរណកម្មកម្ពុជាទៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក ។

ទី៣- ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៤ សំរាប់ជំរុញកំណើនរួមមាន ៖ ទី១- ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម ។ ទី២- ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជននិងការងារ ។ ទី៣- ការបន្តស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត និងទី៤- ការកសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។

ទី៤- ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗមានមុខងារស្របបួន គឺ ៖
ចតុកោណទី១ - ការលើកស្ទួយវិស័យកសិកម្ម មាន ៖ ទី១- ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និងពិធីកម្មវិស័យកសិកម្ម ។ ទី២- កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមិន ។ ទី៣- កំណែទម្រង់វិស័យនេសាទ និងជលផល ។ និងទី៤- កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ ។

ចតុកោណទី២ - ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន និងការងារ មាន ÷ ទី១- ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និងការទាក់ទាញទុនវិនិយោគ ។ ទី២- ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម ។ ទី៣- ការបង្កើតការងារ និងការធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនដល់កម្មករ និងនិយោជិត ។ និង ទី៤- ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមសំរាប់មន្ត្រីបុគ្គលិក និងកម្មករ ។

ចតុកោណទី៣ - ការបន្តស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត មាន ÷ ទី១- ការបន្តស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍ (ផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវអាកាស) ។ ទី២- ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ ទី៣- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី ។ និងទី៤- ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ។

ចតុកោណទី ៤ - ការកសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស រួមមាន ÷ ទី១- ការលើកកម្ពស់ និងពង្រឹងគុណភាពនៃវិស័យអប់រំ ។ ទី២- ការលើកកម្ពស់សេវាសុខាភិបាល ។ ទី៣- ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយយេនឌ័រ ។ និងទី៤- ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយប្រជាជន ។

២៥៩- រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានចំណាយពេលវេលា និងបានខិតខំប្រឹងប្រែងយ៉ាងពេញទំហឹង អស់រយៈពេលរាប់ទសវត្សរ៍ ដើម្បីស្តារ និងកសាងប្រទេសឡើងវិញពីការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃរបបប្រល័យពូជសាសន៍ និងសង្គ្រាម រ៉ាំរ៉ៃ ទម្រាំសំរេចបាននូវសុខសន្តិភាពពេញលេញ ស្ថេរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ ការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស និងស្ថិរភាពសេដ្ឋកិច្ចវិវឌ្ឍន៍ ។ កន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់គ្រប់វិស័យដោយបានឆ្លងកាត់ការលំបាក និងឧបសគ្គធំតូចច្រើនរាប់មិនអស់ ។ កម្ពុជាបានអនុវត្តប្រកបដោយជោគជ័យចាប់ពីទសវត្សរ៍ទី៨០ ក្នុងកិច្ចដំណើរការឆ្លងអន្តរកាលពីសេដ្ឋកិច្ចបែបផែនការ មកបង្កើតបាននូវប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារដ៏រស់រវើក ។

២៦០- ភាពប្រឈមចំបងបំផុតចំពោះកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ គឺការកាត់បន្ថយនូវភាពក្រីក្រ និងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលកំពុងតែមានកំណើនយ៉ាងលឿន ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណគឺជាឧបករណ៍ខាងគោលនយោបាយ សំរាប់អោយរាជរដ្ឋាភិបាលអនុវត្ត ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ក្នុងនីតិកាលរបស់ខ្លួន ក្នុងគោលដៅឈានទៅសំរេចនូវបណ្តាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហសវត្សរ៍របស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា កម្ពុជានៅមានផ្លូវដ៏វែងអន្តាយសំរាប់ធ្វើដំណើរទៅមុខ ហើយត្រូវពុះពារឆ្លងកាត់ឧបសគ្គរាប់មិនអស់ថែមទៀត ដើម្បីសំរេចបាននូវវឌ្ឍនភាព និងវិបុលភាពដ៏រុងរឿងឡើងចំនួនប្រទេសជាតិ និងប្រជាជន ។ ក្នុងន័យនេះ ការខិតខំប្រកបដោយសុខដុមនីយកម្មក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនកម្ពុជា នៅតែជាគោលដៅដ៏ចំបងបំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភានេះ ។

២៦១- ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលសូមអំពាវនាវដល់គ្រប់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ រួមមានសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយវិស័យឯកជន អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល ព្រមទាំងថ្នាក់ដឹកនាំ មន្ត្រីរាជការនៅគ្រប់ក្រសួង-

ស្ថាប័ន ទាំងស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ និងនីតិប្រតិបត្តិ ព្រមទាំងតុលាការ កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធគ្រប់ប្រភេទ អាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងប្រជាពលរដ្ឋគ្រប់រូប សូមផ្តល់ការគាំទ្រគ្រប់បែបយ៉ាង និងសូមយក ចិត្តទុកដាក់ចូលរួមអោយបានសកម្មជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអនុវត្តអោយបានជោគជ័យនូវ «កម្មវិធី នយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា» ពិសេសគឺយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណដើម្បី កំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាពនៅកម្ពុជា ដែលជារបៀបវារៈគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចនៃ កម្មវិធីនយោបាយនេះ ។

ជំពូកទី ៤

អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

២៦២- ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣នៃរដ្ឋសភា គឺការកសាងសង្គមមួយ ដែលមានសាមគ្គីភាពរឹងមាំ មានប្រព័ន្ធអប់រំនិងវប្បធម៌ជឿនលឿន ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាផ្ទះក្នុងផ្ទះខ្មែរយុវជន ភាពក្រីក្រ គ្មានអនាមិកភាព និងជម្ងឺដាច់ផ្សេងៗ ។ ដើម្បីសំរេចអោយបានទស្សនៈវិស័យនេះ យើងត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់នូវតំលៃនៃយុត្តិធម៌សង្គម សុខុមាលភាព ការផ្តល់សិទ្ធិអំណាច ការរៀបចំនិងការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដោយជំរុញអោយមានកំណើនសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព និងអភិបាលកិច្ចល្អ ។

អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៤.១- អភិបាលកិច្ចល្អ

៤.២- បរិស្ថានសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

៤.៣- កំណើន

២៦៣- **យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ** របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីធ្វើអោយបានសំរេចនូវចក្ខុវិស័យនេះ ។ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី បន្ទាប់ពីការបង្កើតរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីក្នុងខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៤ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានធ្វើការណែនាំដល់ក្រសួងនិងស្ថាប័នរបស់រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់អោយរៀបចំផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ នាកិច្ចប្រជុំត្រៀមនៃកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ដែលបានប្រារព្ធឡើងកាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០២ នៅទីស្តីការក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីបានអំពាវនាវដល់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ អោយធ្វើការជាមួយក្រសួងនិងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីកំណត់អាទិភាពនានា តាមរយៈដំណើរការមួយដែលមានកិច្ចសហការគ្នា និងរៀបចំផែនការសកម្មភាព សំរាប់អនុវត្តបណ្តាគោលនយោបាយដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ ក្រុមការងារបច្ចេកទេសរួមរវាងរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយទាំង១៧ មានភារកិច្ចបញ្ចប់ការងារនេះ អោយបានមុនកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ដែលបានគ្រោងនាដើមខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ។ ដូច្នេះ អាទិភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដែលត្រូវលើកនៅក្នុងផ្នែកបន្តបន្ទាប់ទៀត គឺជាការងារដែលកំពុងវិវត្តទៅមុខ និងដែលបានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីបណ្តាការងារអាទិភាពដំបូងរបស់ក្រសួងនិងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

៤.១- អភិបាលកិច្ចល្អ

២៦៤- ចំពោះរាជរដ្ឋាភិបាល អភិបាលកិច្ចល្អ គឺជាបុណ្យលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់បំផុតមួយ ដើម្បីធានាអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព សមធម៌ និងយុត្តិធម៌សង្គម ។ អភិបាលកិច្ចល្អត្រូវអោយមាននូវការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយ មានការលើកកម្ពស់ការចែក

អភិបាលកិច្ចល្អ

- ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ
- កំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ
- កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមទាំងវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ
- កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ពិសេសការវិសាយកងទ័ព

វិលែកព័ត៌មាន មានគណនេយ្យភាព និងតំលាភាព មានលក្ខណៈស្មើភាព និងការមិនបោះបង់ចោលនូវ បុគ្គលណាម្នាក់ និងការប្រតិបត្តិតាមវិធាននៃច្បាប់ ។ ក្នុងនីតិកាលទី៣នេះ ដើម្បីសំរេចគោលបំណងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការអនុវត្តន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវផែនការ សកម្មភាពអភិបាលកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលគ្របដណ្តប់លើកំណែទម្រង់៤យ៉ាង ដែលមានការពាក់ព័ន្ធគ្នាទៅវិញ ទៅមក ក្នុងនោះរួមមាន ៖

- ទី១- ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ។
- ទី២- កំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌ ។
- ទី៣- កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈ រួមមានទាំងកម្មវិធីវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការផង ។
- ទី៤- កំណែទម្រង់កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ ពិសេសគឺកម្មវិធីកាត់វិសាយទ័ព ។

ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ

២៦៥- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ស្ទួននៃយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការប្រឆាំងនឹងអំពើ ពុករលួយ គឺការអនុវត្តន៍សកម្មភាពជាក់ស្តែង ដើម្បីរំលើងឬសគល់នៃអំពើពុករលួយ ។ ការអនុវត្តន៍ យុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយត្រូវគាំទ្រដោយមធ្យោបាយ និងធនធានគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបង្ការ និង បំបាត់សមាសភាពពុករលួយ ។ ការអនុវត្តន៍គឺពិតជាមានសារៈសំខាន់ ពីព្រោះច្បាប់ បទបញ្ញត្តិ និងលិខិត បទដ្ឋានសំរាប់ណែនាំនាំមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយឡើយ ។ ជាការពិត យើងត្រូវ ប្រឹងប្រែងទាំងអស់គ្នា និងត្រូវមានយន្តការដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់អោយមានប្រសិទ្ធភាព ។

២៦៦- ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាបន្តអនុវត្តតាមអភិក្រម ដែលមាន លក្ខណៈសន្តិសុខ (Holistic) មានការចូលរួមអនុវត្តជាបណ្តើរៗ និងមានចីរភាព ដើម្បីលុបបំបាត់ ឬសគល់នៃបញ្ហាដែលមាននាំអោយកើតអំពើពុករលួយ ។ ទោះបីយើងបានសំរេចនូវវឌ្ឍនភាព នៅក្នុងកិច្ច ការមួយចំនួន កិច្ចការមួយចំនួនទៀតនៅទ្រឹង ។ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញ ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយអោយបានខ្លាំងក្លាបំផុតបន្ទាប់ពីច្បាប់នេះត្រូវបានសភាអនុម័ត រួច ព្រមទាំងបង្កើតនូវអង្គការអព្យាក្រឹត្យប្រឆាំងអំពើពុករលួយ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញប្រសិទ្ធភាព តំលាភាព គណនេយ្យភាព នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ពិសេស តាមរយៈការពង្រឹងសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់អភិបាលកិច្ចតាមវិស័យ និងពហុវិស័យ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃផែនការសកម្មភាពស្តីពីអភិបាលកិច្ចដែលបានរៀបចំរួចហើយ តាមរយៈ ការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយពីបណ្តាក្រសួងនិងស្ថាប័នរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សង្គមស៊ីវិល និងបណ្តាដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ ។ ចាប់ពីនីតិកាលទី៣នេះទៅ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងណែនាំអោយក្រសួង និងស្ថាប័នពិនិត្យ និងផ្ទៀងផ្ទាត់កិច្ចសន្យាពាណិជ្ជកម្មនីមួយៗ និងកិច្ចព្រមព្រៀងសម្បទានលើធនធានធម្មជាតិ និងទ្រព្យ សម្បត្តិរដ្ឋ ។

២៦៧- អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នេះ រួមមាន ៖

- ពិនិត្យសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ហើយស្នើជូនរដ្ឋសភា និងព្រឹទ្ធសភា ដើម្បីអនុម័តអោយបានឆាប់រហ័ស ។
- ពង្រឹងសមត្ថភាពនៃបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីគ្រប់គ្រងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះអោយមាន ប្រសិទ្ធភាព ។
- កែលំអការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ដោយទប់ស្កាត់ឱកាសប្រព្រឹត្តិអំពើពុករលួយ ជាពិសេស នៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម និងវិនិយោគ ។
- ជំរុញយន្តការត្រួតពិនិត្យនិងតុល្យភាព (Check and Balance Mechanism) តាមរយៈការ បង្កើត «ការិយាល័យប្រជាពលរដ្ឋ» ។
- បង្កើត និង ជំរុញអនុវត្តក្រមសីលធម៌ សំរាប់វិស័យសាធារណៈ ។
- ក្នុងការដោះស្រាយជាមួយវិស័យឯកជន រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងលើកកម្ពស់តម្លាភាពក្នុងការដេញថ្លៃ និង ចុះកិច្ចសន្យាលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- បន្តពង្រឹងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ។
- ចូលរួមពេញលេញ នៅក្នុងឆាកអន្តរជាតិ សំដៅប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ ដូចជា នៅក្នុង «ផែនការសកម្មភាពប្រឆាំងនឹងអំពើពុករលួយ សំរាប់តំបន់អាស៊ី និងប៉ាស៊ីហ្វិក» ។

កំណត់អំពីច្បាប់ និងប្រព័ន្ធយុត្តិធម៌

២៦៨- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាលគោរព និងលើកស្ទួយឯករាជ្យ និងអព្យាក្រឹតភាព នៃប្រព័ន្ធតុលាការ ដែលមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ ក្នុងគោលដៅនេះ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ត្រូវមានដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងឯករាជ្យពិតប្រាកដ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលខិតខំជំរុញការកែប្រែប្រព័ន្ធច្បាប់ និងតុលាការ ដើម្បីបង្កើនជំនឿទុកចិត្តរបស់សាធារណជន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ជាមួយនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ សំដៅពង្រឹងនីតិវិធី បង្កើនយុត្តិធម៌សង្គម កាត់បន្ថយអំពើពុករលួយ ឈានទៅបង្កើតលក្ខខណ្ឌពង្រឹងសន្តិភាព និងស្ថេរភាពសង្គម ។

២៦៩- អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដូចដែលមានចែងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ មាន ៖

៩១- បញ្ចប់ការតាក់តែង ដើម្បីដាក់ឱ្យសភាជាតិ នូវបណ្តាច្បាប់ដែលមានលក្ខណៈជាមូលដ្ឋាន មានជា អាទិ៍ ច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈចៅក្រម ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំអង្គតុលាការ ក្រុមនិងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ក្រុមនិងនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃសារការី និងច្បាប់ស្តីពីការ រៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់អាជ្ញាសាលា ព្រមទាំងច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានមួយចំនួនទៀត ដើម្បី បំពេញបន្ថែមទៅលើក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិបច្ចុប្បន្ន ដែលជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌអាស៊ាន និងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ។

- ទី២- រៀបចំឱ្យមានតុលាការឯកទេសមួយចំនួនតាមតម្រូវការចាំបាច់ មានជាអាទិ៍ តុលាការពាណិជ្ជកម្ម តុលាការអនីតិជន តុលាការការងារ និង តុលាការរដ្ឋបាល ។
- ទី៣- រៀបចំបង្កើតឡើងតុលាការគំរូ ក្នុងទិសដៅបង្កើនគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាយុត្តិធម៌ ។
- ទី៤- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ចៅក្រម តាមរយៈការបង្កើតលក្ខន្តិកៈចៅក្រម ការពង្រឹងវិន័យតាមក្រមសីលធម៌ និងតាមការបណ្តុះបណ្តាល ។
- ទី៥- បង្កើតសាលាបណ្តុះបណ្តាលក្រឡាបញ្ជី និង សាលាបណ្តុះបណ្តាលអាជ្ញាសាលា និងសារការី ។
- ទី៦- ធ្វើការបណ្តុះបណ្តាល និង លើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រង នគរបាលយុត្តិធម៌ ។
- ទី៧- ផ្តល់ជំនួយគតិយុត្តិ (ដូចជាតាមរយៈការផ្តល់មេធាវី) ដល់ជនក្រីក្រ ដើម្បីស្វែងរកយុត្តិធម៌ និងការពារផលប្រយោជន៍របស់ពួកគេ ។
- ទី៨- លើកកម្ពស់យន្តការដំណោះស្រាយវិវាទក្រៅប្រព័ន្ធតុលាការជូនប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេស ចំពោះបញ្ហាដីធ្លីមិនទាន់ចុះបញ្ជីសុរិយោដី ។

២៧០- រាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបាននូវលទ្ធផលគួរអោយកត់សំគាល់ ក្នុងរយៈកាលកន្លងទៅ ។ យើងបានរៀបចំរួចនូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពក្នុងការកែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធតុលាការ ។ អាទិភាពរយៈពេលខ្លីនិងមធ្យម ក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ក៏ត្រូវបានរៀបចំរួច ដោយមានការចូលរួមយ៉ាងទូលំទូលាយពីភាគីដែលពាក់ព័ន្ធ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំថា ស្មារតីសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ច្បាប់និងប្រព័ន្ធតុលាការ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងសង្គមស៊ីវិល នឹងនាំអោយយើងសំរេចបានដោយជោគជ័យការអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ច្បាប់ និងប្រព័ន្ធតុលាការ ។

កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសុំវិស

- ២៧១- រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់សារៈសំខាន់ទៅលើការបង្កើតប្រព័ន្ធរដ្ឋបាលសាធារណៈដែលមានអព្យាក្រឹតភាពតំលាភាព មានវិជ្ជាជីវៈ មានការឆ្លើយតប និងមានការទទួលខុសត្រូវ ដើម្បីសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ។ កម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលបានគូសរំលេចពីយុទ្ធសាស្ត្រនិងគោលនយោបាយដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីកែប្រែរដ្ឋបាលសាធារណៈអោយមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីអនុវត្តកម្មវិធីនយោបាយ និងរបៀបវារៈសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការផ្តល់សេវាសាធារណៈ កម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលនឹងផ្តោតអាទិភាពទៅលើការងារដូចតទៅ ៖
 - ទី១- សេវាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអធិបតេយ្យភាពរបស់ជាតិ ។
 - ទី២- សេវាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការវិនិយោគ ។
 - ទី៣- សេវាមូលដ្ឋាន ដូចជាសេវាអប់រំ និងសុខាភិបាល ។
 - ទី៤- សេវាដែលទាន់ទងនឹងការប្រមូលចំណូល និងការគ្រប់គ្រងចំណាយរបស់រដ្ឋ ។

២៧២- ក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលបានរៀបចំផែនការសកម្មភាពកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល ដោយផ្អែកលើការសិក្សា ថ្វីៗកន្លងមក និងដោយបានធ្វើការពិភាក្សាជាមួយបណ្តាក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ។ ផែនការ នេះត្រូវបានលើកបង្ហាញជូនអ្នកផ្តល់ជំនួយ ក្នុងសិក្ខាសាលាជាតិនាខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ ។ សកម្មភាព ជាក់ស្តែងដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកម្មវិធីជាតិស្តីពីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល ត្រូវបានចងក្រងជាអាទិភាព ចំនួន ៧ ដូចតទៅ ៖

- ទី១- កែលម្អការផ្តល់សេវា ។
- ទី២- បង្កើនលាភការ ។
- ទី៣- ការដាក់ពង្រាយមន្ត្រីរាជការឡើងវិញ ។
- ទី៤- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យធនធានមនុស្ស ។
- ទី៥- អនុវត្តកម្មវិធីកន្សោមអាទិភាព ។
- ទី៦- អភិវឌ្ឍសមត្ថភាព និងស្ថាប័ន ។
- ទី៧- ជំរុញប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទំនាក់ទំនង ។

វិស័យការ និងវិសហមជ្ឈការ

២៧៣- នៅក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល យើងកំពុងស្វែងរកកំរិតសមស្របមួយស្តីពីតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់បណ្តាថ្នាក់ រដ្ឋបាលក្នុងក្របខ័ណ្ឌវិស័យការ និងវិសហមជ្ឈការ ។ សំរាប់រាជរដ្ឋាភិបាល បញ្ហាទាំងនេះបានចាក់ស្រែះគ្នា បន្ថែមទៀត ដោយព្រឹត្តិការណ៍ជាប្រវត្តិសាស្ត្រថ្មីៗរបស់កម្ពុជា ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ច្បាស់ថា ការអនុវត្តនីយវិស័យការនៅថ្នាក់ឃុំ- សង្កាត់មិនគ្រាន់តែដើម្បីពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យនៅមូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ ទេ ប៉ុន្តែវាអាចពង្រឹង និងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាសាធារណៈ និងសំរាប់ជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ដោយមាន ការចូលរួមនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។ ដើម្បីពង្រឹងអភិបាលកិច្ចមូលដ្ឋាន អាទិភាពចំបង គឺការកសាងសមត្ថភាព គ្រប់គ្រងនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន និងការផ្តល់ប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុសមស្រប ព្រមទាំងការលើកស្ទួយវប្បធម៌ ចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងកិច្ចការទាំងអស់នេះ ។ ការងារអាទិភាពមួយទៀតគឺការអនុវត្តនីយវិស័យការ ត្រូវអនុវត្តនីយវិស័យការ និងការកសាងសមត្ថភាពថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង និងស្រុក- ខ័ណ្ឌ ដើម្បី ធានាអោយមានភាពរលូនក្នុងការជួយទ្រទ្រង់ និងបំពេញអោយគ្នាទៅវិញទៅមកនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ។

២៧៤- ដើម្បីជំរុញដំណើរការវិស័យការ និងវិសហមជ្ឈការ ការងារអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលមានដូចខាង ក្រោម ៖

- រៀបចំច្បាប់អង្គការ (Organic Law) ដើម្បីកំណត់តួនាទីរបស់រចនាសម្ព័ន្ធថ្នាក់ខេត្តនិងស្រុក ដើម្បីពង្រឹងដំណើរការនៃការធ្វើប្រតិភូកម្មអំណាចពីក្រសួង ទៅអោយថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង ។
- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីវិស័យការ និងវិសហមជ្ឈការ ។ ក្រុមការងារអន្តរក្រសួងកំពុង ដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនេះ ។

- ធានាការផ្តល់មូលនិធិអោយបានទាន់ពេលវេលា ព្រមទាំងពិនិត្យលទ្ធភាពដើម្បីអនុញ្ញាតអោយ ឃុំអាចប្រមូលធនធានផ្ទាល់ តាមរយៈវិធានការដូចតទៅ ÷ ១-ផ្ទេរមូលនិធិសំរាប់ថវិកាឃុំ ។ ២-ពិនិត្យ និងកែសំរួលឡើងវិញក្នុងករណីចាំបាច់ នូវលិខិតបទដ្ឋានបច្ចុប្បន្ន ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុឃុំ ការផ្តល់លទ្ធភាពអោយឃុំកៀងគរប្រភពចំណូលដោយខ្លួនឯង ការចូលរួម របស់មូលដ្ឋាន និងការបែងចែកចំណូលពន្ធសំរាប់ថវិកាឃុំ ។ ៣-អនុវត្តសាកល្បងប្រព័ន្ធ គណនេយ្យវិមជ្ឈការនៅថ្នាក់ឃុំ នៅតនាគារខេត្តចំនួន ២ ។ ៤-ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ក្រុម ប្រឹក្សាឃុំ- សង្កាត់ ។
- ពង្រឹងទំនាក់ទំនង និងកិច្ចសំរួលសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ និងរវាងអ្នក ផ្តល់ជំនួយទាំងអស់ ដើម្បីសំរេចនូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងសកម្មភាពដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយ វិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពជំនួយ ។

កំណែទម្រង់កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ

២៧៥- ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយដែលបានលើកឡើងក្នុងសៀវភៅ «ស» របស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ រួមបញ្ចូលទាំងការចែកដីសម្បទានដើម្បីគោលដៅសង្គមកិច្ចដល់ យោធិនរំសាយ ដែលខ្វះខាតដី និងមានបំណងសុំដីសំរាប់សាងសង់លំនៅដ្ឋានឬ/និងធ្វើកសិកម្មជា លក្ខណៈគ្រួសារតាមតំរូវការសមស្រប ស្របតាមស្មារតីនៃអនុក្រឹត្យស្តីពីសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ។ ទន្ទឹម នឹងនោះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តកំណែទម្រង់ ដើម្បីកសាង និងពង្រឹងកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ អោយទៅជា កងកម្លាំងមានវិជ្ជាជីវៈជំនាញ និងមានបច្ចេកវិទ្យាទំនើប មានស្មារតីទទួលខុសត្រូវ គោរពប្រតិបត្តិច្បាប់ ម៉ឺងម៉ាត់ គោរពសិទ្ធិមនុស្ស បំរើប្រជាជនដោយស្មោះត្រង់ មានសមត្ថភាព សំរេចបានល្អនូវភារកិច្ចគ្រប់គ្រង និងថែរក្សាសន្តិសុខ សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ការពារអាយុជីវិត និងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រជាជន ព្រមទាំង រក្សាបាននូវភាពសុខដុមរមនានៅក្នុងសង្គម ។

៤.២- បរិស្ថានគ្របដណ្តប់សំរាប់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ

២៧៦- សមាសធាតុទី២នៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ បង្ហាញពីកត្តាខាងផ្នែកបរិស្ថានដែលជះឥទ្ធិពល ដល់ការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រទាំងមូល ។ កត្តា ខាងផ្នែកបរិស្ថានទាំងនោះមាន ÷ ទី១- សុខ សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ ធ្នាប់សង្គម ។ ទី២- ភាពជាដៃគូសំរាប់កិច្ច អភិវឌ្ឍន៍ ។ ទី៣- បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុដែលអនុគ្រោះ ។ និងទី៤- សមាហរណកម្មកម្ពុជា ទៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក ។

<p>បរិស្ថានសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ</p> <ul style="list-style-type: none"> - សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម - ភាពជាដៃគូសំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ - បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុអនុគ្រោះ - សមាហរណកម្មទៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក

សុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម

២៧៧- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ សន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម គឺជាលក្ខខណ្ឌមិនអាចខ្វះបាន សំរាប់ការពង្រឹងស្ថិរភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ដូច្នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តការងាររបស់ខ្លួន ក្នុងគោលដៅបន្តពង្រឹងថែមទៀតនូវសុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការបោះជំហានរបស់កម្ពុជា ឆ្ពោះទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍ និងភាពកាន់តែចម្រើនរុងរឿង ដោយប្តេជ្ញាដោះស្រាយអោយអស់នូវផលវិបាកនៃសង្គ្រាម របបប្រល័យពូជសាសន៍ និងជំលោះផ្ទៃក្នុង ដែលបានបំផ្លិចបំផ្លាញ និងញាំញីកម្ពុជា ក្នុងរយៈពេលជិតបីទសវត្សរ៍កន្លងទៅនេះ ។

២៧៨- ក្នុងន័យនេះ សុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និង សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម គឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការងារកសាងនិងកំណែទម្រង់រដ្ឋ ។ ដូច្នេះ ភារកិច្ចចម្បងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺត្រូវពង្រឹងកោសិកាសន្តិភាពអោយភ្ជាប់ គ្នាល្អដោយប្រើប្រាស់គ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ ។ ការពង្រឹងសុខសន្តិភាព ស្ថិរភាពនយោបាយ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គមនឹងបង្កើតនូវ «រូបភាពជាក់ស្តែង» មួយរបស់កម្ពុជា ក្នុងការបង្កើនជំនឿទុកចិត្តពីសំណាកវិនិយោគិន និងអ្នកទេសចរណ៍ ក៏ដូចជាក្នុងការបង្កលក្ខណៈអោយប្រជាពលរដ្ឋអាចរស់នៅប្រកបរបរអាជីវកម្មតាមធម្មតា និងចូលរួមចំណែកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចយ៉ាងសកម្មតាមសមត្ថភាពរៀងៗ ខ្លួន ។

ភាពជាដៃគូនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍

២៧៩- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ការពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយអង្គការអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ក្នុងនោះ រួមមានភាពជាដៃគូជាមួយនិងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ វិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិល គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃសេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ គោលការណ៍របស់គណៈកម្មការជំនួយដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ (DAC) នៃអង្គការសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចនិងអភិវឌ្ឍន៍ (OECD) ក៏ដូចជាការផ្តួចផ្តើមគំនិតនានារបស់ធនាគារពិភពលោក និងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហប្រជាជាតិ (UNDP) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹង «វេទិការាជរដ្ឋាភិបាល- ផ្នែកឯកជន» អោយក្លាយទៅជាយន្តការនៃភាពជាដៃគូរវាងវិស័យសាធារណៈ និងវិស័យឯកជន ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពកាន់តែខ្ពស់ជាងមុន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋ និងសង្គមស៊ីវិល ដោយឈរលើគោលការណ៍នីតិវិធី ដើម្បីពង្រឹងលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ សិទ្ធិសេរីភាព សណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការគោរពច្បាប់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានចាត់ទុកថា សង្គមស៊ីវិលត្រូវមានតួនាទីជាដៃគូមួយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការកសាងប្រទេសជាតិ ។ ក្នុងទស្សនៈនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលលើកទឹកចិត្តតាមគ្រប់រូបភាពចំពោះអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសមាគមស្របច្បាប់នានា ដែលកំពុងធ្វើសកម្មភាពបំរើផលប្រយោជន៍

ប្រជាពលរដ្ឋនៅទូទាំងប្រទេស ។ រាជរដ្ឋាភិបាលស្វាគមន៍ការចូលរួមរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក្នុង ដំណើរការស្តារ និងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ច និងការគាំពារលើកស្ទួយការអនុវត្តន៍លទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ និងការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស ។ ក្នុងស្មារតីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញការបង្កើត និងអនុវត្តច្បាប់ស្តីពី អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនិងសមាគម ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនិងស្ថាប័ននិងអង្គការពាក់ព័ន្ធ ។

២៨០- នៅក្នុងនីតិកាលទី៣ នេះ បញ្ហាប្រឈមសំខាន់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ គឺការកំណត់អោយ បាននូវអភិក្រមសំរាប់អនុវត្ត ដែលអាចបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ជំនួយ ក្នុងគោលដៅកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ និងដើម្បីឈានទៅសំរេចគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរបស់កម្ពុជា ។ ក្នុងន័យនេះ រាជ រដ្ឋាភិបាលស្នើអោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ត្រូវរួមគ្នាវិនិច្ឆ័យជំនួយរបស់ខ្លួន ជាមួយនិងបណ្តាអាទិភាព អភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា និងធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃការអនុវត្តន៍ដោយផ្អែកតាមបណ្តាគោលការណ៍ និងការ ណែនាំទាំងឡាយដែលបានឯកភាពនៅក្នុងវេទិកាអន្តរជាតិ ពិសេសវេទិការបស់អង្គការសហប្រតិបត្តិការ សេដ្ឋកិច្ចនិងអភិវឌ្ឍន៍ (OECD/DAC) ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ឃើញថាការប្រើប្រាស់យុទ្ធសាស្ត្រជាតិ សំរាប់រៀបចំផែនការ និងគ្រប់គ្រងជំនួយ និងការបង្កើនសុខដុមនីយកម្មក្នុងការអនុវត្តន៍របស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ មិនត្រឹមតែអាចពង្រឹងភាពជាម្ចាស់ក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ វាក៏ជាមធ្យោបាយសំរាប់ បង្កើនការងារសំរាប់ស្រ្តី និងប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយផងដែរ ។ ទន្ទឹមនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក៏ជំរុញអោយដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ រៀបចំការផ្តល់ជំនួយស្របតាមអភិក្រមតាមកម្មវិធីប្រទេសទាំងស្រុង (Program/Sector Based Approach) ដែលមិនត្រឹមតែអាចកាត់បន្ថយចំនួនគំរោងទោល (Stand-Alone Project) ដែលជាអំវែក យ៉ាងធ្ងន់មកលើសមត្ថភាពខាងស្ថាប័នប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវាអាចជួយតំរូវការប្រើប្រាស់ជំនួយអោយកាន់តែចំ គោលដៅជាងមុន ។

២៨១- យន្តការនៃក្រុមការងារត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ឆ្នាំ១៩៩៩ ដើម្បីតាមដានការអនុវត្តន៍ កម្មវិធីកំណែទម្រង់របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ កន្លងមក សមាជិករបស់ក្រុមការងារទាំងនេះភាគច្រើនមានតែ តំណាងរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ ក្រុមការងារខ្លះបានដំណើរការដោយអន្តេរ (Ad-hoc) ដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ ការងារច្បាស់លាស់ ។ នៅក្នុងឆ្នាំកន្លងមក ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាបានរក វិធីនិងមធ្យោបាយដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃក្រុមការងារទាំងនេះ និងដើម្បីធានាអោយមានសង្គតិភាព ជាងមុន ក្នុងរាល់សកម្មភាពប្រតិបត្តិការរបស់ជំនួយ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាបានលើកស្ទើរជូនដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍ អំពីគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋានសំខាន់ៗដើម្បីរៀបចំឡើងវិញនូវវចនាសម្ព័ន្ធនៃក្រុមការងារទាំងនេះ កាលពីខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ ។ គោលការណ៍ទាំងនេះបានទទួលការឯកភាពពីរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀមកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ ។

២៨២- រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពគ្នាបង្កើតក្រុមការងារចំរុះចំនួន១៧ នៅតាមវិស័យមួយចំនួន ។ ក្រុមការងារទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយផ្អែកលើគោលការណ៍សំខាន់ៗដូចតទៅ ÷

១- ដើម្បីពង្រឹងភាពជាម្ចាស់ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ (Joint Technical Working Group) នឹងត្រូវដឹកនាំដោយក្រសួង ឬស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល និងមានសមាជិកចូលរួមពីបណ្តាក្រសួង និងពីប្រទេស ឬភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយនានា ។ ការចាត់តាំងប្រធានក្រុមការងារជាសិទ្ធិសំរេចរបស់រដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រសួង-ស្ថាប័ន ដែលត្រូវដឹកនាំក្រុមការងារនោះ ។ យោងតាមបទពិសោធន៍របស់ក្រុមការងារខ្លះៗកន្លងមក ប្រធានក្រុមការងារដែលត្រូវចាត់តាំងថ្មីនេះ ត្រូវតែមានការប្តេជ្ញា និងមានឆន្ទៈនយោបាយមោះមុតបំផុត ហើយហ៊ានចំណាយពេលវេលារបស់ខ្លួនយ៉ាងច្រើន ដើម្បីដឹកនាំកិច្ចការរបស់ក្រុមឆ្ពោះទៅរកវឌ្ឍនភាព ។ ទន្ទឹមនេះ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ចាត់តាំងអ្នកសំរេចសំរួល (Donor Coordinator) ដើម្បីធានានូវភាពរលូនក្នុងការ ពិភាក្សា និងឯកភាពមតិផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន និងចាត់តាំងអ្នកសំរេចសំរួលបំរុង (Alternate Coordinator) ដើម្បីធានាថិរភាពនៃកិច្ចដំណើរការរបស់ក្រុមការងារនីមួយៗ ។

២- ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវមានលក្ខខណ្ឌយោងជាក់លាក់ (Terms of Reference-TORs) ដែលត្រូវកំណត់ច្បាស់លាស់អំពីតួនាទីនិងភារកិច្ចដែលត្រូវបំពេញ ។ លក្ខខណ្ឌយោងជាមូលដ្ឋានរបស់ក្រុមការងារនីមួយៗ រួមមានដូចខាងក្រោម ៖

ក- រួមគ្នារៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ ឬ គោលនយោបាយលំអិតសំរាប់វិស័យដែលខ្លួនមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ អោយមានតំលាភាព និងសង្គតិភាពជាមួយនឹងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ប្រសិនបើយុទ្ធសាស្ត្រ ឬគោលនយោបាយសំរាប់វិស័យនោះ មិនទាន់ត្រូវបានរៀបចំនៅឡើយ ។ ចំពោះក្រុមការងារណាដែលបានរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ ឬ គោលនយោបាយលំអិតសំរាប់វិស័យរួចហើយ ក្រុមការងារក៏ត្រូវពិនិត្យ និងកែសំរួលយុទ្ធសាស្ត្រនោះឡើងវិញ ប្រសិនបើចាំបាច់ ។

ខ- ក្រោយពេលយុទ្ធសាស្ត្រ ឬគោលនយោបាយលំអិតត្រូវបានរៀបចំរួច ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាព និងកំណត់អាទិភាព (Action Plan and Priorities) ព្រមទាំងទម្រង់ការ (Modality) សំរាប់គាំទ្រការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព និងអាទិភាពទាំងនោះ ។ ផែនការសកម្មភាពដែលបានរៀបចំរួមគ្នានេះ នឹងត្រូវបានចាត់ទុកជាឯកសាររួមរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ សំរាប់តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យអំពីវឌ្ឍនភាពការងាររបស់ក្រុមនីមួយៗ ។

គ- ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ក្នុងការរៀបចំរបៀបវារៈដែលត្រូវការ ចាំបាច់សំរាប់អនុវត្តផែនការសកម្មភាព និងអាទិភាពទាំងនោះ ។ ប្រសិនបើធនធានហិរញ្ញវត្ថុមិនអាចធានាបានគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់អនុវត្តផែនការសកម្មភាពនោះទេ ទាំងភាគីរាជរដ្ឋាភិបាលទាំងភាគីអ្នកផ្តល់ជំនួយ ត្រូវរួមគ្នារៀបចំអាទិភាពសកម្មភាពឡើងវិញអោយស្របតាមធនធានដែលមាន ។

ឃ- ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវរួមគ្នាត្រួតពិនិត្យ និងតាមដានវឌ្ឍនភាព (Joint Monitoring of Progress) ដោយធៀបទៅនឹងគោលដៅដែលបានដាក់ចេញ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃ

ការប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនោះ សំដៅអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវគោលដៅយុទ្ធសាស្ត្រ ដែល មានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ និងដើម្បីឈានទៅអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវគោលដៅ អភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ (Millennium Development Goals-MDGs) ។

២៨៣- ទន្ទឹមនឹងនេះ ដើម្បីធានាអោយមានការសំរួលរវាងក្រុមការងារបច្ចេកទេសចំរុះទាំងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បានឯកភាពគ្នាបង្កើត «គណៈកម្មាធិការសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ» (Government-Donor Coordination Committee-GDCC) ដែលមានភារកិច្ចផ្តល់ការណែនាំក្នុងកិច្ច គោលនយោបាយ (Policy Guidance) កំណត់អាទិភាព និងស្នើរធានាការសំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហានានា ដែលក្រុមការងារបច្ចេកទេសបានលើកឡើង ។ គណៈកម្មាធិការនេះត្រូវជួបប្រជុំជាទៀងទាត់ក្នុងរយៈ ពេល៣ខែម្តង ។ ក្នុងស្មារតីនេះ សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានចាត់តាំងឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងជាអនុប្រធានទី១នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា អោយធ្វើជាប្រធាន នៃគណៈកម្មាធិការនេះ ។ សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការនេះរួមមានប្រធានក្រសួង និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់ រាជរដ្ឋាភិបាល និងឯកអគ្គរដ្ឋទូត ឯកអគ្គរាជទូត តំណាងប្រទេស និងទីភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយ ។ លើសពីនេះ «គណៈកម្មាធិការសំរួលរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ» ត្រូវមានលេខាធិការដ្ឋានមួយសំរាប់ ជួយការងាររបស់ខ្លួន ។ លេខាធិការដ្ឋាននេះមានទីតាំងនៅគណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ដែលមានឯកឧត្តមអគ្គលេខាធិការគណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា ជាអគ្គលេខាធិការ ។ លេខាធិការដ្ឋាននេះមានភារកិច្ចទាក់ទងជាមួយក្រុមការងារបច្ចេកទេស និង ប្រមូលព័ត៌មានថ្មីៗស្តីពីវឌ្ឍនភាព ព្រមទាំងបញ្ហានានាដែលក្រុមការងារបច្ចេកទេសបានជួបប្រទះក្នុងពេល អនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។ លេខាធិការដ្ឋានត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ប្រចាំត្រីមាសស្តីពីវឌ្ឍនភាព និងបញ្ហា ដែលបានជួបប្រទះ ព្រមទាំងលើកឡើងនូវជំនើសដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាទាំងនោះសំរាប់ស្នើជូន «គណៈ កម្មាធិការសំរួលរវាង» ពិនិត្យនិងសំរេច ។ ក្នុងករណីដែល «គណៈកម្មាធិការសំរួលរវាង» មិនអាចសំរេច ឬដោះស្រាយបាន ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ត្រង់ជូនមកប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីសំរេចនិង/ឬចង្អុលទិសអោយ អនុវត្តការងារបន្ត ។

២៨៤- នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំត្រៀម នាថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** ក៏បានកំណត់ ភារកិច្ចបន្ទាន់មួយចំនួន ដែលក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវអនុវត្តចាប់ពីពេលនេះរហូតដល់កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះ យោបល់ ដែលគ្រោងនាដើមខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ។

ទី១- ភាគីទាំងសងខាងត្រូវសហការគ្នាជំរុញការរៀបចំបញ្ចប់ជាបន្ទាន់អំពីសមាជិកភាព និងលក្ខខណ្ឌ យោងសំរាប់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចំរុះនីមួយៗ ។

ទី២- ក្រុមការងារនីមួយៗត្រូវវាយតម្លៃអំពីវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តន៍លក្ខខណ្ឌនីមួយៗទាំង៩ ដែល រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាអនុវត្ត កាលពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ នាខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ កន្លងមក ព្រមទាំងបញ្ហាប្រឈម និងបញ្ហាសេសសល់ដែលត្រូវអនុវត្តបន្ត ។ របាយការណ៍របស់ក្រុមការងារ

នីមួយៗ នឹងត្រូវប្រែប្រួលជាប្រចាំ ដែលត្រូវលើកបញ្ហាក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះ
យោបល់ នាខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ ខាងមុខនេះ ។

ទី៣- ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនីមួយៗត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងលក្ខខណ្ឌវិនិច្ឆ័យ
(Benchmarks) សំរាប់ពិនិត្យនិងអនុម័ត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ដែលគ្រោងនាខែធ្នូ ឆ្នាំ
២០០៤ ខាងមុខនេះ ។

២៨៥- លើបញ្ហាសុខដុមនីយកម្ម និងការតវ៉ាសកម្មភាពផ្តល់ជំនួយសំដៅលើកំពស់ប្រសិទ្ធភាពជំនួយ កម្ពុជាបាន
សំរេចវឌ្ឍនភាពសំខាន់ៗមួយចំនួនក្នុងឆ្នាំកន្លងមក ទាំងលើធានាអន្តរជាតិ និងនៅក្នុងប្រទេស ។ នៅលើ
វេទិកាអន្តរជាតិ ក្រុមការងារស្តីពីសុខដុមនីយកម្មរបស់ OECD/DAC បានចេញផ្សាយកំរង
ឯកសារស្តីពីការប្រតិបត្តិរបស់អ្នកផ្តល់ជំនួយ (Good Donor Practices Papers) ដែលឯកសារនេះ
ត្រូវបានអនុម័តយល់ព្រមនៅក្នុងវេទិកាជាន់ខ្ពស់ (High Level Forum) ដោយមានការចូលរួមពីតំណាង
ប្រទេស និងស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគីនិងទ្វេភាគី តំណាងមកពី IMF និងស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ
និងពីបណ្តាប្រទេសជាដៃគូដទៃទៀត នៅក្រុងរ៉ូម ប្រទេសអ៊ីតាលី កាលពីខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ ។ វេទិកា
ជាន់ខ្ពស់នេះបានថ្លែងសេចក្តីប្រកាសមួយ ដែលហៅថាសេចក្តីប្រកាសក្រុងរ៉ូមស្តីពីសុខដុមនីយកម្ម (Rome
Declaration on Harmonisation) ដែលក្នុងនោះប្រទេសជាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់បានសន្យាគាំទ្រនូវ កិច្ច
ប្រឹងប្រែងធ្វើសុខដុមនីយកម្មដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពការផ្តល់ជំនួយ ។ បន្ទាប់ពីវេទិកាជាន់ខ្ពស់ ក្រុងរ៉ូម
OECD/DAC បានបន្តតាមដានវឌ្ឍនភាពក្នុងការអនុវត្តន៍ការប្តេជ្ញាចិត្តដែលបានធ្វើនៅក្នុង
សេចក្តីប្រកាសទីក្រុងរ៉ូម ។ OECD/DAC បានធ្វើអង្កេតមួយស្តីពីស្ថានភាពនៃការធ្វើសុខដុមនីយកម្ម
និងការតំរូវជំនួយនៅក្នុងប្រទេសជាដៃគូ ១៤ ដែលមានប្រទេសកម្ពុជាផងដែរ ។ ឯកសារអង្កេត
មានសំនួរដែលចែកជាបីផ្នែកធំៗ ។ បន្ទាប់ពីបានពិភាក្សាយ៉ាងទូលំទូលាយក្នុងរង្វង់រាជរដ្ឋាភិបាល អ្នកផ្តល់
ជំនួយ និងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងអ្នកផ្តល់ជំនួយ រាជរដ្ឋាភិបាលមិនត្រឹមតែបានបញ្ចប់ការឆ្លើយសំនួរអង្កេត
បានទាន់ពេលវេលាដែលកំណត់ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងជាប្រទេសទីមួយដែលបានធ្វើអង្កេតនោះ ត្រលប់ទៅ
OECD/DAC វិញទៀតផង ។

២៨៦- ដោយមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងការគាំទ្រពីសំណាក់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានារបស់កម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាល
បានរៀបចំផែនការសកម្មភាព សំរាប់អនុវត្តការប្តេជ្ញាចិត្ត ដែលបានចែងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសក្រុងរ៉ូម ។
ផែនការសកម្មភាពនេះនឹងបង្ហាញជូននៅក្នុងរបាយការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្តីពី «ការកសាងភាពជា
ដៃគូដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍- បច្ចុប្បន្នភាព» ។ ក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់
នូវបញ្ហាប្រឈមជាច្រើន ។ បញ្ហាប្រឈមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមួយគឺ គម្លាតរវាងគោលនយោបាយសុខដុមនីយកម្ម
ដែលបានព្រមព្រៀងនៅក្នុងកិច្ចអន្តរជាតិ និងការតវ៉ា និងការផ្លាស់ប្តូរក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងតវ៉ាបច្ចេក
របស់អ្នកផ្តល់ជំនួយដែលកំពុងប្រតិបត្តិការនៅកម្ពុជា ។ ស្ថាប័នកណ្តាលនៃប្រទេសផ្តល់ជំនួយមួយចំនួន
បានរៀបចំរួចហើយនូវផែនការសកម្មភាពដើម្បីធ្វើសុខដុមនីយកម្មនៃការផ្តល់ជំនួយរបស់ពួកគេ ស្របតាម

គោលការណ៍របស់ OECD/DAC ។ តាងនាមអោយរាជរដ្ឋាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាបានស្នើ
 អោយក្រុមដឹកនាំការងាររបស់ OECD/DAC ថែរក្សាលែកមិនត្រឹមតែផែនការសកម្មភាពជាមួយប្រទេសជា
 ដៃគូរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងស្នើសុំអោយធ្វើការតាមដានយ៉ាងម៉ត់ចត់ និងរាយការណ៍ជាទៀងទាត់
 ដល់ប្រទេសជាដៃគូថែមទៀតផង ពិសេសលើបញ្ហាដូចជា ៖

- កំរិតនៃការចែករំលែកផ្សាយនូវផែនការសកម្មភាព ដែលបានរៀបចំឡើងដោយស្ថាប័នកណ្តាលរបស់
 ប្រទេសផ្តល់ជំនួយ និងទីស្នាក់ការកណ្តាលនៃស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគី ជាមួយនឹងការិយាល័យ
 របស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។
- ការណែនាំច្បាស់លាស់ស្តីពីការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ពីស្ថាប័នកណ្តាលរបស់ប្រទេសផ្តល់ ជំនួយ
 និងស្ថាប័នផ្តល់ជំនួយពហុភាគី មកដល់ការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។
- ប្រតិភូកម្មណាចក្រក្នុងការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព ពីស្ថាប័នកណ្តាលរបស់ប្រទេសឬស្ថាប័នផ្តល់
 ជំនួយពហុភាគី មកការិយាល័យរបស់ខ្លួននៅតាមប្រទេសទទួលជំនួយ ។

២៨៧- នៅថ្នាក់ជាតិ ក្រុមការងារដើម្បីភាពជាដៃគូរវាងរាជរដ្ឋាភិបាល និងអ្នកផ្តល់ជំនួយ ដែលត្រូវបានបង្កើត
 តាមសំណើរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល កាលពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់លើកទី ៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០២ បានប្រឹង
 ប្រែងបំពេញភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ដោយផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការងាររបស់ OECD/DAC ផង និងពិនិត្យមើលពី
 បញ្ហាសុខដុមនីយកម្ម ក្នុងបរិការនៃប្រទេសកម្ពុជាផង ។ ក្រុមការងារដើម្បីភាពជាដៃគូ បានធ្វើការសិក្សា បី
 ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានចាំបាច់នានា សំរាប់ស្វែងរកដំណោះស្រាយលើបញ្ហាសុខដុមនីយកម្មនៅកម្ពុជា ។
 ការសិក្សាទាំងនេះ ផ្តោតជាសំខាន់លើបញ្ហាបី គឺ ៖ ១- ការប្រតិបត្តិស្តីពីការកសាងសមត្ថភាពរបស់ដៃគូ
 អភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។ ២- ការអនុវត្តន៍ និងបទពិសោធន៍ដែលទទួលបានក្នុងការគ្រប់គ្រងកិច្ចសហ
 ប្រតិបត្តិការអភិវឌ្ឍន៍ ។ និង ៣- ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំថ្នាក់ជាតិស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
 អភិវឌ្ឍន៍ ។ ការសិក្សាទី១និងទី២ត្រូវបានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ ។ ចំណែកសេចក្តីព្រាងការសិក្សាទីបី ក៏ត្រូវបាន
 បញ្ចប់ផងដែរ ។ ការសិក្សាអំពីការកសាងសមត្ថភាពកំពុងត្រូវបានពិភាក្សារវាងក្រុមប្រឹក្សាកំណែទម្រង់ រដ្ឋបាល
 និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ដើម្បីឯកភាពគ្នាក្នុងការផ្តល់អនុសាសន៍សំរាប់រៀបចំផែនការ សកម្មភាព
 ដើម្បីអនុវត្តអនុសាសន៍ទាំងនោះ ។

២៨៨- រាជរដ្ឋាភិបាលមានជំនឿថា សង្គមស៊ីវិលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការតាមដានពីវឌ្ឍនភាពនៃការ
 អនុវត្តន៍គោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលនៅកម្ពុជា
 ជាផ្នែកមួយនៃសង្គមស៊ីវិល រួមជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ។ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល
 អាចរួមចំណែកយ៉ាងធំធេងដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈបទពិសោធន៍ក្នុងកិច្ចការអភិវឌ្ឍន៍របស់
 ពួកគេ ។ ហេតុដូច្នេះនេះ អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលមានតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការសំដែងអំពីតំរូវការរបស់
 ក្រុមជនងាយរងគ្រោះអោយដល់អ្នករៀបចំគោលនយោបាយ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលលើកទឹកចិត្តសមាគម
 ពាណិជ្ជករ សមាគមជនជាតិភាគតិច សមាគមកសិករ ចូលរួមត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តន៍គំនិតផ្តួចផ្តើមនានា

សំរាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ ដើម្បីផ្ដួចផ្ដើមគំនិតអោយបានចំទិស យើងក៏ត្រូវពង្រឹងការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះក្នុងដំណើរការទាំងនេះផងដែរ ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់សភាជាតិក្នុងដំណើរការតាមដាន ក៏ជាតំរូវការចាំបាច់ផងដែរ ។

បរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះ

២៨៩- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ និងផ្នែកលើមូលដ្ឋាននៃសមិទ្ធផលការងារដែលសំរេចបានពីមុនមកក្នុងការគ្រប់គ្រងម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពុះពារ ដើម្បីសំរេចអោយបាននូវគោលដៅនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ក្នុងអត្រា ៦-៧% ក្នុងមួយឆ្នាំ ក្នុងបរិការនៃអត្រាអតិផរណាទាបក្នុងកំរិតត្រូវបានត្រូវបាន ហើយទុនបំរុងជាតិក៏មានការកើនឡើងជាប្រចាំ ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយរូបិយវត្ថុដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ដោយរួមទាំងអត្រាប្តូរប្រាក់ដែលផ្អែកលើគោលការណ៍ទីផ្សារ ។ គោលនយោបាយបដិដុល្លារបនីយកម្ម នឹងត្រូវបានអនុវត្តបន្តក្នុងជំហានដ៏ប្រុងប្រយ័ត្ន ស្របទៅតាមសភាពការណ៍វិវត្តន៍នៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងអន្តរជាតិ ។

២៩០- ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិន័យនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងថវិកាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់ សំរាប់ការបង្កើតឡើងនូវបរិស្ថានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈអនុគ្រោះចំពោះការខិតខំកសាងមូលដ្ឋានគ្រឹះ ដីរឹងបឹង និងម៉ាស៊ីននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ដើម្បីធានាកំណើនមួយប្រកបទៅដោយចីរភាព និងមានសមធម៌ ។ អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់ នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា មានដូចខាងក្រោម ៖

- ពង្រឹងការប្រមូលចំណូលពន្ធ និងមិនមែនពន្ធ រួមទាំងអនុវត្តយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវច្បាប់ពន្ធដារ និងច្បាប់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ដូចជាច្បាប់វិនិយោគជាដើម ។
- កាត់បន្ថយអំពើពុករលួយ និងការគេចវេះពន្ធ ។
- បន្តប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវការមិនអនុញ្ញាតអោយមាន «វប្បធម៌រួចពន្ធ និងលើកលែងពន្ធ» នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។
- ពង្រីកមូលដ្ឋានយកពន្ធ ។
- ពង្រឹងរដ្ឋបាលគយ និងពន្ធដារ ។
- ពង្រឹងគ្រប់គ្រងអោយបានម៉ត់ចត់បំផុតនូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋគ្រប់ប្រភេទ ។
- កែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ ពិសេសធ្វើវិចារណកម្មចំណាយសាធារណៈដោយផ្អែកលើគោលការណ៍" តំលាភាព គណនេយ្យភាព និងប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច "។
- កែលំអប្រព័ន្ធសវនកម្ម និងលទ្ធកម្មសាធារណៈ ដោយផ្តល់អាទិភាពទៅលើចំណាយសាធារណៈសំរាប់កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ និងវិនិយោគសាធារណៈលើវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ។

២៩១- ដើម្បីអនុវត្តបណ្តាអាទិភាពដូចពោលខាងលើ ក្នុងនាមជាប្រមុខនៃរាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី ៣ នៃរដ្ឋសភា សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានដាក់ចេញនូវវិន័យដប់យ៉ាងក្នុងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ

សាធារណៈ ដែលគ្រប់សមាជិកសមាជិកានៃរាជរដ្ឋាភិបាលមានកាតព្វកិច្ចត្រូវគោរពយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន និងដោយម៉ឺងម៉ាត់បំផុត និងគ្រប់ពេលវេលា គឺ ៖

- ១- ត្រូវបន្តប្រកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួននូវការមិនអនុញ្ញាតអោយមាន «វប្បធម៌រួចពន្ធ និង លើកលែង ពន្ធ» នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។
- ២- ត្រូវខិតខំប្រមូលចំណូលគ្រប់ប្រភេទអោយបានគ្រប់តាមផែនការ ឬលើសផែនការ ។
- ៣- ត្រូវបង់ចំណូលទាំងអស់ចូលរតនាគារជាតិភ្លាមៗអោយបានទាន់ពេល ។ ហាមដាច់ខាតនូវការរក្សាទុកចំណូលសំរាប់ចំណាយនៅក្រៅក្របខ័ណ្ឌថវិកាជាតិ ទោះជាតាមរយៈយន្តការចំណូលព្រម- ចំណាយព្រមក្តី តាមរយៈការខ្ចីក្រុមហ៊ុនប្រើមុន ហើយចាំកាត់ចំណូលសងតាមក្រោយក្តី ។
- ៤- ត្រូវក្លាហាន និងដាច់ខាត ក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើរំលោភពន្ធគ្រប់ប្រភេទ និងក្នុងការតឹងទារបំណុលពីអ្នកដែលជំពាក់បំណុលរដ្ឋ ពិសេសពីអ្នកជំពាក់បំណុលពន្ធ ។
- ៥- ត្រូវតម្រង់ចំណាយអោយចំទិសដៅអាទិភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ ហើយម៉ឺងម៉ាត់ក្នុងការត្បិតត្បៀងចំណាយដែលមិនចាំបាច់ ឬ មិនទាន់ចាំបាច់ និងត្រូវសន្សំសំចៃក្នុងការចាយវាយ ហើយត្រូវលើកកំពស់ស្មារតីប្រឆាំងនឹងភាពខ្វះខាត ។
- ៦- ត្រូវពង្រឹង និងអនុវត្តអោយបានខ្ជាប់ខ្ជួននូវបទបញ្ញត្តិស្តីពីលទ្ធកម្មសាធារណៈ ។
- ៧- ត្រូវពង្រឹងសវនកម្មក្នុងការគ្រប់គ្រងថវិកា (ទាំងចំណូល- ទាំងចំណាយ) ទាំងអធិការកិច្ចហិរញ្ញវត្ថុនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ទាំងសវនកម្មផ្ទៃក្នុងក្រសួង- ស្ថាប័ននីមួយៗ ទាំងសវនកម្មឯករាជ្យផ្ទៃក្រៅ ។
- ៨- ហាមដាច់ខាតនូវការចុះកិច្ចសន្យានានាជាមួយក្រុមហ៊ុនឯកជន ដែលពាក់ព័ន្ធដល់កាតព្វកិច្ចពន្ធដារ និងចំណូល- ចំណាយរដ្ឋ ដោយមិនមានការចូលរួម និងការឯកភាពពីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។
- ៩- ហាមដាច់ខាតនូវការខ្ចីឥណទានដែលមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្ម ។
- ១០- ត្រូវពង្រឹងគ្រប់គ្រងឱ្យបានម៉ត់ចត់បំផុត នូវទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋគ្រប់ប្រភេទ ដោយគោរពយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់តាមច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយស្តីពីការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ។

២៩២- រាជរដ្ឋាភិបាលយល់យ៉ាងច្បាស់ថា ការបង្កើនសញ្ញាធនក្នុងស្រុក គឺជាកិច្ចការមួយដែលមានសារសំខាន់ខ្លាំងណាស់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាក្នុងអនាគតរយៈពេលវែង ។ ដើម្បីគោលដៅនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តដាក់ចេញវិធានការពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារនៅក្នុងប្រទេស សំដៅធានាអោយបាននូវការគ្រប់គ្រងល្អប្រសើរ មានការត្រួតពិនិត្យម៉ត់ចត់ សមស្របនិងមានសមត្ថភាព និងប្រសិទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការកៀងគរប្រាក់សន្សំ យកមកផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ពង្រីកសកម្មភាពវិស័យឯកជន និងលើកកំពស់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ ជាចំណែកដ៏សំខាន់មួយនៃកិច្ចការនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកស្ទួយវិស័យឥណទានជនបទ ដើម្បីជួយផ្តល់សេវាហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រាក់កម្ចីធ្វើដើមទុន ដែលមានការប្រាក់ទាបបំផុតតាមដែល

អាចធ្វើបាន នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃគោលការណ៍សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ ដោយគិតគូរអំពីអត្រាការប្រាក់តាមវិស័យ ដូចគ្នានៃប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ាន សំរាប់ជូនដល់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ គ្រួសារដែលមានចំណូលទាប ព្រមទាំងសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម ក្នុងទិសដៅជំរុញសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចជនបទ និងរួមចំណែកលើក កំពស់ជីវភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ នៅតាមមូលដ្ឋានឆ្ងាយដាច់ស្រយាល ។ បន្ថែមពីលើនេះ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងបង្កើនការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ការរៀបចំប្រព័ន្ធច្បាប់ បទបញ្ជា និងយន្តការស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងៗ ទៀត សំរាប់ប្រមូលប្រមូលធនធានក្នុងស្រុក ដែលកំពុងតែស្ថិតនៅរាយប៉ាយនៅឡើយ តាមរយៈការបន្តធ្វើ កំណែទម្រង់ និងសុក្រឹតកម្មប្រព័ន្ធពន្ធដារ ការពង្រឹងប្រព័ន្ធធនាគារពាណិជ្ជ និងវិស័យធានារ៉ាប់រង ការបង្កើតផ្សារមូលធន ។ល។ ស្របទៅតាម «ចក្ខុវិស័យ និងផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ឆ្នាំ ២០០១-២០១០» ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើង តាមរយៈជំនួយបច្ចេកទេសរបស់ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី និង ត្រូវបានអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៅខែសីហា ឆ្នាំ២០០១ ។

២៩៣- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុនឹងអនុវត្តបណ្តាសកម្មភាពជាអាទិភាព ដូចតទៅ ៖

ទី១- ការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់គ្រប់គ្រង និងប្រមូលចំណូល:

- កសាងបណ្តាជនវិស្វកម្មដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការ កសាងគោលនយោបាយ និងយន្តការគ្រប់គ្រងកម្មវិធីសមាហរណកម្មពេញលេញនៃការកៀងគរ ធនធានថវិកា ។
- បង្កើតក្របខ័ណ្ឌសំរាប់កៀងគរ និងបែងចែកចំណូលនៅតាមគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់រដ្ឋបាល និងផ្តល់ ការណែនាំដល់ការកសាងវិធានការសំដៅបង្កើនធនធាននៅតាមខេត្ត និងឃុំ ។
- កសាងបណ្តាជនវិស្វកម្មសំរាប់រយៈពេលមធ្យម និងវែង ពាក់ព័ន្ធនឹងកម្មវិធីសមាហរណកម្មនៃការ កៀងគរធនធានថវិកា សំដៅបំរើអោយការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម ។
- កសាងបណ្តាជនវិស្វកម្មក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មនៃការកៀងគរថវិកា ដើម្បីកំណត់បញ្ចូលទៅក្នុង ដំណើរការកសាងថវិកាជាតិ និងដំណើរការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៃការអនុវត្តថវិកាជាតិ ។
- កំណត់អោយបានច្បាស់លាស់នូវបំណុលពន្ធដារ និងបំណុលនៃចំណូលមិនមែនពន្ធដារ ដើម្បី រៀបចំផែនការ និងប្រមូលពន្ធអោយមានប្រសិទ្ធភាព ។
- ពង្រឹងការងារសវនកម្ម ទាំងសវនកម្មផ្ទៃក្នុងរបស់សម្របសម្រួល-ស្ថាប័ននិមួយៗ ទាំងសវនកម្ម ផ្ទៃក្រៅ និងការងារអធិការកិច្ច ទាំងអធិការកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ទាំងអធិការកិច្ចរបស់ក្រសួង សេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ លើការគ្រប់គ្រងថវិកាជាតិ ជាពិសេសលើការប្រមូលចំណូល ។

ទី២- ការកៀងគរចំណូលផ្នែកគយ និងរដ្ឋាករ :

- ពង្រឹងការប្រមូលពន្ធគយតាមរយៈ ១- ការជំរុញការអនុវត្តច្បាប់អោយបានម៉ឺងម៉ាត់ចំពោះ អ្នកដែលមានប្រវត្តិមិនគោរពច្បាប់ និងចំពោះប្រភេទទំនិញដែលមានហានិភ័យចំណូលខ្ពស់

និង ២- ការពង្រឹងអនុវត្តបទបញ្ជារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលពាក់ព័ន្ធនឹងការទប់ស្កាត់ និងបង្ក្រាបអំពើ
រត់ពន្ធ ។

- អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចាប់បង្ខំ និងគោលការណ៍គ្រប់គ្រងហានិភ័យដើម្បីកាត់បន្ថយការរត់ពន្ធ
និងបណ្តាសកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេងៗនៅតាមព្រំដែន ។
- ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិដោយផ្អែកទៅលើច្បាប់តយថ្មី ដោយការអនុវត្តន៍យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់
ក្នុងនោះរួមមានទាំងការកសាងគោលនយោបាយវិស័យតយ និងរដ្ឋាករ ការចងក្រងសេចក្តី
ណែនាំអនុវត្តនីតិវិធីតយ និងការបណ្តុះបណ្តាលមន្ត្រីផងដែរ ។
- អនុវត្តកម្មវិធីគ្រប់ជ្រុងជ្រោយរបស់តយ នៅក្នុងការវិភាគលើចំណូល និងការផ្តល់តួលេខ ចំណូល
និងស្ថិតិពាណិជ្ជកម្ម ប្រកបដោយបច្ចុប្បន្នភាព និងសុក្រិតភាព។
- ជំរុញអនុវត្តគំរោងបំពាក់បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានដល់ទីចាត់ការតយ និងរដ្ឋាករ ហើយរៀបចំវិធានការ
រយៈពេលខ្លី សំរាប់ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីស្វ័យប្រវត្តិកម្មតយ រួមទាំងការរៀបចំបង្កើតមូលដ្ឋានច្បាប់
និងនីតិវិធីដែលមានការពាក់ព័ន្ធ និងការបណ្តុះបណ្តាល និងការរៀបចំគំរោងផង ។
- កំណត់ និងអនុវត្តវិធានការពង្រឹងស្ថាប័នតយ រួមទាំងការកែលំអរចនាសម្ព័ន្ធនៃការផ្តល់កំរៃ
និងការលើកទឹកចិត្តដល់មន្ត្រីតយ និងការអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីអភិបាលកិច្ចល្អផង ។

ទី៣- ការកៀងគរចំណូលពន្ធដារ :

- ពង្រឹងការប្រមូលចំណូលពន្ធ តាមរយៈការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធ និងច្បាប់ដែលមាន
ការពាក់ព័ន្ធ ដូចជាច្បាប់ស្តីពីវិសោធនកម្មលើច្បាប់វិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
និងបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។
- បន្តពង្រីកមូលដ្ឋានយកពន្ធ តាមរយៈការពង្រីករបបពិតនៅតាមបណ្តាខេត្ត-ក្រុងផ្សេងទៀត និង
ពង្រឹងការអនុវត្តន៍អាករលើតម្លៃបន្ថែម និងយន្តការបង្វិលសងអាករលើតម្លៃបន្ថែម ។
- កែលំអការវិភាគ និងការព្យាករណ៍លើចំណូលពន្ធដារ ក្នុងទិសដៅបង្កើតបណ្តាជំរើស
គោលនយោបាយថ្មីៗ ដើម្បីបង្កើនចំណូលពន្ធ ។
- កំណត់នីតិវិធីអោយបានច្បាស់លាស់ សំរាប់ពង្រឹងការផ្តល់ព័ត៌មានទៅវិញទៅមក ជាពិសេស
ព័ត៌មានអំពីអ្នកបង់ពន្ធប្រភេទធំ រវាងទីចាត់ការតយ និងរដ្ឋាករ និងនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ។
- ការបង្កើនការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធនាគារក្នុងកំរិតអតិបរមា ដើម្បីស្រួលដល់ការបង់ពន្ធ ជាពិសេស
ចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធប្រភេទធំ និងមធ្យម ។
- ពង្រឹងរដ្ឋបាលអាករពិសេស នៅនាយកដ្ឋានពន្ធដារ ។
- ពង្រឹងអោយបានសព្វជ្រុងជ្រោយនូវសវនកម្មពន្ធ ជាពិសេសចំពោះអ្នកជាប់ពន្ធប្រភេទធំ
និងមធ្យម ។

- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលពន្ធ និងអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវការតឹងទារបំណុលពន្ធដារ ក្នុងនោះ រួមមាន ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មានសំរាប់កិច្ចប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រង និងការធ្វើសវនកម្មពន្ធនៅនឹងកន្លែង ព្រមទាំងការជំរះបញ្ជីអ្នកជាប់ពន្ធផងដែរ ។
- បន្តអនុវត្តវិធានការពង្រឹងនាយកដ្ឋានពន្ធដារ រួមទាំងការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធឡើងវិញ ការជ្រើសរើសមន្ត្រីថ្មីបន្ថែម ការកែលំអសេវាបំរើអោយអ្នកជាប់ពន្ធ ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ការធ្វើសវនកម្មផ្ទៃក្នុង ការបំបាក់នូវទទួលសំភារៈចាំបាច់ផ្សេងៗ ។ ល។
- បង្កើនការផ្ទៀងផ្ទាត់ព័ត៌មាន ដើម្បីស្វែងរកផលបរបរនៅក្នុងរបបម៉ោកការដែលត្រូវផ្ទេរទៅរបប ពិត ។

៤- ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងការរៀងគរចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ :

- ដាក់ចេញនូវវិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ និងស្ថាប័នសំរាប់ការគ្រប់គ្រង និងប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធ ។
- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបញ្ជីសារពើភណ្ឌទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។
- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងឯកជនភារៈបន្ថែមនៃទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋអោយស្របតាមច្បាប់និងបទបញ្ញត្តិជាធរមាន ។
- ដាក់ចេញនិងអនុវត្តជាបន្ទាន់អោយមានប្រសិទ្ធភាពនូវ ១- វិធានការពង្រឹងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពីការជួល ឬលក់អចលនទ្រព្យ រួមទាំងការពង្រឹងនីតិវិធីនៃការជួល និងចុះ កិច្ចសន្យាផង ។ ២- វិធានការពង្រឹងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពីសហគ្រាស សាធារណៈ តាមរយៈការពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រងសហគ្រាសទាំងអស់នោះ ។ ៣- វិធានការពង្រឹងការប្រមូល ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពីការលក់ទំនិញសាធារណៈ និងការផ្តល់សេវាសាធារណៈ ។ និង៤- វិធានការពង្រឹងការប្រមូលចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទ ។
- ពង្រឹងប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យនិងប្រមូលចំណូលពីអាជីវកម្មឆ្នោត និងល្បែងភ្នាល់ផ្សេងៗ ដោយសិក្សាពីបទពិសោធន៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងជំរើស ដែលអាចបង្កើនចំណូលពីអាជីវកម្មឆ្នោត និងល្បែងភ្នាល់ទាំងអស់នោះ ។
- ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពប្រតិបត្តិការកាស៊ីណូ និងពង្រឹងការប្រមូលចំណូលពីកាស៊ីណូ អោយបានកើនឡើងសមស្របនឹងចំណូលជាក់ស្តែងនៃអាជីវកម្មក្នុងវិស័យ នេះ ក្នុងនោះរួមមានការពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័ន និងមន្ត្រីដែលទទួលបន្ទុកការងារប្រមូលចំណូលនេះផងដែរ ។
- ដាក់ចេញនិងអនុវត្តនូវប្រព័ន្ធដែលផ្តល់អំណាចដល់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ក្នុងការអនុម័តជាចុងក្រោយលើរាល់កិច្ចព្រមព្រៀង និងកិច្ចសន្យាសម្បទានគ្រប់ប្រភេទ ដើម្បីបង្កើនចំណូលពីសម្បទានរបស់រដ្ឋ និងដើម្បីការពារផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដល់ថវិកាជាតិ ។

- ដាក់ចេញនិងអនុវត្តជាបន្ទាន់អោយបានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវវិធានការដាក់វិន័យចំពោះក្រសួង- ស្ថាប័ន ឬមន្ត្រីគ្រប់គ្រងចំណូលមិនមែនពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ដែលមិនព្រមបង់ចំណូលចូលរតនាគារជាតិ ឬលួចលាក់ចំណូលទុកចោយនៅក្រៅបរិបទនៃថវិកាជាតិ ឬទុកចោយដោយខុសនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ។
- អនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់និងជាប់ជាប្រចាំនូវសវនកម្ម និងអធិការកិច្ចលើការអនុវត្តន៍កាតព្វកិច្ចបង់ចំណូលមិនមែនសារពើពន្ធរបស់គ្រប់ក្រសួង- ស្ថាប័ន និងសហគ្រាសសាធារណៈដែលមានការពាក់ព័ន្ធ ។

២៩៤- ការពង្រឹងខាងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈគឺជាការងារសំខាន់ក្នុងការពង្រឹងអភិបាលកិច្ចល្អ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានរៀបចំកម្មវិធីយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ (Public Financial Management-PFM) និងបណ្តុះបណ្តាលការងារចាំបាច់នានាសំរាប់អនុវត្ត ដើម្បីឈានទៅសំរេចអោយបាននូវចក្ខុវិស័យនេះ ។ កម្មវិធីកំណែទម្រង់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយផ្អែកតាមគោលការណ៍អាទិភាព ៤ ដូចតទៅ ៖ ១- ថវិកាដែលកាន់តែមានជំនឿទុកចិត្ត ។ ២- គណនេយ្យភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចការហិរញ្ញវត្ថុ ។ ៣- កម្មវិធីនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺជាអាទិភាព និងត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ ។ ៤- អ្នកគ្រប់គ្រងនៃរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវមានគណនេយ្យភាពចំពោះលទ្ធផលនៃការអនុវត្តន៍កម្មវិធី ។ នៅក្នុងផ្នែកមួយនៃកំណែទម្រង់ហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តសាកល្បងនូវគំនិតផ្តួចផ្តើមមួយចំនួន ដោយផ្តោតទៅលើការប្រែចរនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់គាំទ្រដល់កិច្ចប្រឹងប្រែងនៃកំណែទម្រង់នេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលសូមស្វាគមន៍ចំពោះអភិក្រមទូទាំងវិស័យ (Sector Wide Approach-SWAP) ដែលបានពិភាក្សា និងឯកភាពជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់នេះ ។ កិច្ចការនេះបានផ្តល់កាលានុវត្តភាពអោយកម្ពុជាដើរតួជាដៃគូស្មើភាព ហើយជាពិសេស អាចអោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដកស្រង់យុទ្ធសាស្ត្រ និងបទពិសោធន៍ល្អៗពីកម្មវិធី អភិវឌ្ឍន៍និងកិច្ចប្រឹងប្រែងកែលំអកំណែទម្រង់ ដើម្បីរៀបចំឡើងវិញនូវកម្មវិធីកំណែទម្រង់ខាងការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈប្រកបដោយបច្ចុប្បន្នភាព និងប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ។

សមាហរណកម្មកម្ពុជានៅក្នុងតំបន់ និងពិភពលោក

២៩៥- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញការធ្វើសមាហរណកម្មប្រទេសកម្ពុជាទៅក្នុងសហគមន៍តំបន់ និងពិភពលោក ដោយផ្តោតអាទិភាពជាពិសេស ទៅលើការខិតខំដើម្បីកាត់បន្ថយគំលាតនៃការអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) តាមរយៈការជំរុញភាពជាដៃគូជាមួយប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ាន និងប្រទេសជាដៃគូទាំងឡាយអោយចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការអនុវត្តន៍គំរោងការនានានៃគំនិតផ្តួចផ្តើមសមាហរណកម្មអាស៊ាន ដែលបានអនុម័តក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានកន្លងមក ជាពិសេសវិធានការ និងគំរោងនានា ដែលបានអនុម័តនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ានលើកទី ៨

កាលពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។ ជាមួយគ្នានោះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តចូលរួមយ៉ាងសកម្ម ក្នុងការអនុវត្តន៍ **«កម្មវិធីមហាអនុតំបន់មេគង្គ»** ជាពិសេសគឺរោងអាទិភាពនានា ដែលបានអនុម័តនៅក្នុង កិច្ចប្រជុំកំពូលមហាអនុតំបន់មេគង្គលើកទី ១ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ នាខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ និងគំនិតផ្តួចផ្តើម **«តំបន់អភិវឌ្ឍន៍ត្រីកោណ»** កម្ពុជា- វៀតណាម- ឡាវ និងកម្ពុជា- ឡាវ- ថៃ និង **«យុទ្ធសាស្ត្រសហ- ប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច»** រវាងកម្ពុជា- ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ារ និងថៃ ។ ដើម្បីកម្ពុជាអាចទាញយកផលចំណេញពី សមាហរណកម្មអន្តរជាតិ យើងត្រូវពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងដាក់អោយអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រសហប្រតិ- បត្តិការជាមួយប្រទេសជិតខាង ដូចជា ការអនុវត្តន៍ទស្សនទាន **«ប្រទេសបួន- សេដ្ឋកិច្ចមួយ»** ការបង្កើត តំបន់ត្រីកោណនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងការបង្កើតតំបន់សេរីសំរាប់ដំណើរការនាំចេញ (EPZs) ។

២៩៦- បច្ចុប្បន្ននេះ ពិភពលោកទាំងមូលបានទទួលស្គាល់ថា ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាចចូលរួមផ្តល់វិភាគទានយ៉ាង សំខាន់ដល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការលើកកម្ពស់ជីវភាពរបស់ប្រជាជន ។ នៅក្នុងស្មារតីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តដំណើរទៅមុខយ៉ាងស្វាហាប់ នៅលើមតិការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្ម សំដៅធានាអោយទំនិញ និងសេវាគ្រប់ប្រភេទ អាចចរាចរបានដោយសេរីនៅក្នុងទូទាំងប្រទេស និងរវាង ប្រទេសកម្ពុជា និងប្រទេសជាដៃគូសំខាន់ៗនៅក្នុងតំបន់ និងលើសកលលោក ។ ការបើកច្រកអោយ ផលិតផលកម្ពុជាអាចឈានចូលដោយគ្មានរបាំង និងឧបសគ្គនានា ទៅកាន់ទីផ្សារដ៏ធំធេងនៅក្នុងតំបន់ និង ក្នុងពិភពលោក នឹងផ្តល់អោយកម្ពុជានូវកាលានុវត្តភាពនៃ «វិមាត្រសេដ្ឋកិច្ច» ដ៏ធំធេង ដែលនឹងផ្តល់ផល ប្រយោជន៍ដល់សេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ជាកំណើននៃការវិនិយោគ កំណើននៃការងារ កំណើននៃប្រាក់ចំណូល និង កំណើននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិទាំងមូល ដែលសុទ្ធតែជាកត្តាដ៏សំខាន់សំរាប់ការកាត់បន្ថយនូវភាពក្រីក្ររបស់ ប្រជាជន ។ ក្នុងន័យនេះ ការចូលរួមរបស់កម្ពុជានៅក្នុងតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន (AFTA) និង ការចូលជាសមាជិកនៅក្នុងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក (WTO) នាពេលថ្មីៗនេះ គឺសុទ្ធតែជំហានដែល មានអត្ថន័យយុទ្ធសាស្ត្រ និងជាប្រវត្តិសាស្ត្រ សំរាប់ការខិតខំប្រឹងប្រែងស្តារ និងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ។

២៩៧- ក្នុងស្មារតីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រឹងប្រែងអនុវត្តយ៉ាងម៉ត់ចត់នូវកាតព្វកិច្ចរបស់កម្ពុជាជាសមាជិករបស់ អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក ។ ជាការពិត សមាជិកភាពនៅក្នុង WTO ត្រូវអោយមានការងារជាច្រើន ដូចជា ការអនុម័ត និងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទដ្ឋាន នីតិវិធីច្រានចោល វិធីសាស្ត្រច្រានចោលពាណិជ្ជកម្ម និងរបាយការណ៍ដែលបានប្រមូលផលចំពោះពាល់ដល់ការការពារពាណិជ្ជកម្ម ក៏ដូចជាការសិក្សាស្តីពីការ ផលិតស្រូវ ទីផ្សារកសិកម្មផ្សេងទៀត និង ដំណើរការត្រូវទ្យា សិប្បកម្ម ទឹកស្អាត នេសាទ រោងចក្រ ទេសចរណ៍ និងសេវាពលកម្ម ដើម្បីទាញយកផលប្រយោជន៍ពីអង្គការនេះ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលប្តេជ្ញាចិត្ត យ៉ាងមុតមាំក្នុងការប្រើប្រាស់កាលានុវត្តភាពនេះ ដើម្បីធ្វើការកែទម្រង់ក្នុងគ្រប់វិស័យ ។

៤. ៣ កំណើន

២៩៨- សមាសធាតុទីបីនៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រួមមានចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្របួនសំរាប់ជំរុញកំណើន ។
 ចតុកោណទាំងបួននេះ បានកំណត់យុទ្ធសាស្ត្រ សំខាន់ៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល សំដៅជំរុញ កំណើនតាមរយៈ ទី១- ការលើកកម្ពស់វិស័យ កសិកម្ម ។ ទី២- ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន និង ការងារ ។ ទី៣- ការបន្តស្តារ និងកសាង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរូបវន្ត ។ និងទី៤- ការ កសាងសមត្ថភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។ យុទ្ធសាស្ត្រ និងអាទិភាពសំរាប់ចតុកោណនីមួយៗ មានដូចខាងក្រោម ។

កំណើន
- វិស័យកសិកម្ម - ការស្តារ និងកសាងឡើងវិញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ - ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន និងការងារ - ការកសាងសមត្ថភាព និងអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

៤. ៣. ១ វិស័យកសិកម្ម

២៩៩- ចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រនីមួយៗ នៃយុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺការលើក ស្ទួយវិស័យកសិកម្ម ដែលជាអ្វីៗខ្លះនៃ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងការ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ប្រកបដោយចីរភាព របស់រាជរដ្ឋាភិបាល។ យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ វិស័យកសិកម្មរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលផ្អែកលើយុទ្ធសាស្ត្របង្គោលបួន គឺ ÷ ទី១- ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម ។ ទី២- កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមីន ។ ទី៣- កំណែទម្រង់នេសាទ និងជលផល ។ និង ទី៤- កំណែទម្រង់ព្រៃឈើ ។

វិស័យកសិកម្ម
- លើកកម្ពស់ផលិតភាព និងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម - កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងបោសសំអាតមីន - កំណែទម្រង់នេសាទ និងជលផល - កំណែទម្រង់វិស័យព្រៃឈើ

ការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម

៣០០- អាទិភាពជាចំបងបំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម គឺការលើកកម្ពស់ផលិតភាព កសិកម្ម និងពិពិធកម្មវិស័យកសិកម្ម ដើម្បីអោយវិស័យនេះក្លាយជាផ្នែកនាំមុខមួយនៃកំលាំងចលករ សំរាប់ កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងសំរាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ គោលនយោបាយដែលបានកំណត់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណ មានដូចជា ÷
 ទី១- ការបង្វែរទិសពីការអភិវឌ្ឍន៍តាមបែប «បើកទូលាយ» ឬតាមបែប «វិបុលកម្ម» ទៅកាន់ការ អភិវឌ្ឍន៍តាមបែប «ស៊ីជម្រៅ» ឬតាមបែប «ប្រពលកម្ម» ពោលគឺការពង្រឹងសមត្ថភាពចិញ្ចឹមលើ ផ្ទៃដីដែលមានស្រាប់ ។

ទី២- បង្កើតបរិយាកាសល្អសំរាប់ការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន ដើម្បីការលូតលាស់នៃវិស័យកសិកម្ម តាមរយៈការប្រឹងប្រែងពន្លឿនការផ្តល់កម្មសិទ្ធិដីធ្លី ក្នុងទិសដៅពង្រឹងសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ ដីធ្លីកសិកម្ម ក្នុងក្របខ័ណ្ឌដីសម្បទានសង្គមកិច្ច ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទ ។

ទី៣- អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធិភាពនៃការ ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ និងបន្តបង្កើតនិងពង្រឹងគុណភាពសហគមន៍អ្នក ប្រើប្រាស់ទឹក និងកាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះពីគ្រោះធម្មជាតិ ។

ទី៤- ពង្រីកសេវាកម្មគាំទ្រ ដូចជាការងារស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ការអភិវឌ្ឍន៍ទីផ្សារសំរាប់ ផលិតផលកសិកម្ម ការបែងចែកសំភារៈ ពូជ ជី និងបង្កើនលទ្ធភាពផ្តល់ឥណទាននៅតាមតំបន់ ជនបទ ។

ទី៥- តំរូវទិសវិនិយោគសាធារណៈ និងលើកទឹកចិត្តវិនិយោគឯកជននៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម សំដៅ លើកកម្ពស់កំណើនកសិផល និងបង្កើនគុណភាពកសិផលកម្ពុជាអោយឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារ អន្តរជាតិ ។

ទី៦- អភិវឌ្ឍតំបន់ព្រំដែន និងតំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល ដើម្បីកាត់បន្ថយចំនួនប្រជាជនចូលទីក្រុង ។

ទី៧- រៀបចំ និងកសាងតំបន់ទីប្រជុំជន ដោយមានបណ្តាញហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសមស្រប សំរាប់សំរួល ដល់ការចូលរួមរបស់ប្រជាពលរដ្ឋនៅក្នុងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចនៅមូលដ្ឋាន ។

ទី៨- ជំរុញចលនា «ភូមិ១- ផលិតផល១» ដើម្បីលើកស្ទួយគំនិតច្នៃប្រឌិត និងជំនឿលើខ្លួនឯងរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋនៅតាមជនបទ ដោយឈរលើគោលការណ៍សំខាន់ៗបួនយ៉ាង គឺ ÷ ទី១-វិះករិធី ផលិតដែលសមស្របទៅនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែងនៃបរិស្ថានភូមិសាស្ត្ររបស់ខ្លួន និងស្របទៅតាម សេចក្តីត្រូវការរបស់ទីផ្សារ ។ ទី២- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួល និងផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋ ក្នុងការផលិត ដូចជាការស្វែងរកទីផ្សារ ការផ្តល់ឥណទាន ការផ្ទេរបច្ចេកវិទ្យា និងការផ្តល់ពូជ ។ ទី៣- បណ្តុះបណ្តាលសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង និងធនធានមនុស្ស ។ និងទី៤- ការបង្កលក្ខណៈងាយ ស្រួលអោយប្រជាពលរដ្ឋបង្កើតសហគមន៍កសិកម្មក្នុងទិសដៅធានាតម្លៃផលិតផល ។

៣០១- ដើម្បីធ្វើទំនើបកម្មវិស័យកសិកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងចាត់វិធានការ ដូចខាងក្រោម ÷

ទី១- បង្កើនវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់វិស័យកសិកម្ម និងការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ជាពិសេសនៅតាម បណ្តាខេត្ត ស្រុក និងឃុំ ដោយសាងសង់ប្រព័ន្ធប្រឡាយ ផ្លូវថ្នល់ និងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ ផ្សេងៗទៀត ដោយមានក្រុមប្រឹក្សាឃុំជាអ្នកចុះកិច្ចសន្យាស្ថាបនា និងទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ ។

ទី២- ជំរុញវិនិយោគឯកជនតាមអនុវិស័យសំខាន់ៗនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ដូចជា វារីវប្បកម្ម ទីផ្សារខ្នាតតូច ផលិតកម្មកសិផល និងសត្វពាហនៈ កសិសហគ្រាស ដូចជាការកែច្នៃផលិតផល ការប្រមូលផល និងយន្តបន្លិយកម្ម ។

ទី៣- ពន្លឺន និងរក្សាសិរភាពកំណើនវិស័យកសិកម្ម ដោយឈរលើមូលដ្ឋានទូលំទូលាយ តាមរយៈ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពនូវផលិតផលដែលមានតំលៃខ្ពស់ ។

ទី៤- បង្កើនចំណាយ និងវិនិយោគនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ក្នុងផ្នែក ÷ ១- សេវាផ្សព្វផ្សាយសំដៅបង្កើន ផលិតភាពកសិកម្ម ។ ២- ធារាសាស្ត្រដែលគ្រប់គ្រងនិងដំណើរការដោយកសិករ ។ ៣- សហ គ្រាសជនបទ ។ ៤- ជំនាញនិងសមត្ថភាពផ្នែកឥណទានដល់សហគ្រាសដែលវិនិយោគផ្នែក កសិកម្ម ។ ៥- វិនិយោគសាធារណៈបែបវិមជ្ឈការ ជាមួយនឹងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងសេវា តាមបែបវិសហមជ្ឈការក្នុងវិស័យកសិកម្ម ។ និង៦- ផ្តល់មូលនិធិសំរាប់ក្រុមកសិករ ដោយផ្អែក តាមគោលការណ៍នៃការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានទ្រង់ទ្រាយតូច ។

៣០២- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តសកម្មភាពជាក់លាក់មួយចំនួន ដូចតទៅ ÷

ទី១- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយទឹកកសិកម្ម ដោយស្តារឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពដែលមានស្រាប់ និងកសាងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពបន្ថែម ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពទាំងនេះ ។

ទី២- បង្កើនដួរដាំដុះអោយបាន២ដងនៅតាមតំបន់ទំនាប និងពង្រីកផ្ទៃដីផលិតកម្មកសិកម្ម បន្ថែមលើ ផ្ទៃដីដែលបោសសំអាតមីរួច និងដីបោះបង់ចោលនិងគ្មានដីជាតិ ។

ទី៣- បន្តការយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាសន្តិសុខស្បៀង និងបង្កើនផលិតកម្មស្បៀង ពិសេសដំណាំស្រូវ និងដំណាំស្បៀងរួមផ្សំ ។

ទី៤- បង្កើនគុណភាពកសិផល និងជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍កសិឧស្សាហកម្មកែច្នៃ ដើម្បីបង្កើនតំលៃបន្ថែម និងចំណូលរបស់កសិករ ។

ទី៥- ជំរុញការរៀបចំប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុជនបទ ដើម្បីផ្តល់ឥណទានដល់កសិករ សំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុង ផលិតកម្មកសិកម្ម ។

ទី៦- អនុវត្តពិពិធកម្ម និងប្រពលកម្មកសិកម្ម តាមរយៈការបង្កើនគុណភាពដី ការការពារដំណាំ ការ ផ្គត់ផ្គង់គ្រាប់ពូជ និងយន្តបរិក្ខារកសិកម្មក្នុងវិស័យកសិកម្ម ទាំងផលិតកម្ម និងទាំងការប្រមូលផល ។

ទី៧- ពង្រឹងសេវាកម្មគាំទ្រកសិកម្មសំខាន់ៗ រួមមានទីផ្សារកសិផល ការផ្សព្វផ្សាយ និងស្រាវជ្រាវ និង ពង្រឹងសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ។

ទី៨- កែលម្អប្រព័ន្ធដាំដុះ រួមទាំងការបង្កើនមុខដំណាំដាំដុះ និងការចិញ្ចឹមសត្វ តាមគោលការណ៍ «ភូមិ១- ផលិតផល១» ។

ទី៩- ត្រួតពិនិត្យ និងកាត់បន្ថយការឆ្លងរាលដាលជំងឺសត្វ ។

ទី១០- ពង្រឹងការថែរក្សាសុខភាពសាធារណៈលើសត្វ និងផលិតផលមានដើមកំណើតពីសត្វ ។

ទី១១- លើកកម្ពស់គុណភាព និងសុវត្ថិភាពកសិផល ដើម្បីធានាសុខភាពសាធារណៈ និងដើម្បី ឆ្លើយតបតាមតម្រូវការទីផ្សារ ។

ទី១២- ពង្រឹងនិងពង្រីកការចិញ្ចឹមសត្វ និងកែច្នៃកាកសំណល់សត្វ ។

ទី១៣- ជំរុញឯកជនភារូបនីយកម្មលើសហគ្រាសចំការកៅស៊ូរដ្ឋ ។

ទី១៤- ជំរុញដំណាំកៅស៊ូគ្រួសារ ការវិនិយោគលើចំការកៅស៊ូ និងបង្កើនការគ្រប់គ្រងវិស័យកៅស៊ូ ។

៣០៣- ក្នុងការគាំទ្រកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនឹង ÷ ១- បន្តត្រួតពិនិត្យជាអ្នកសំរេចសំរួលការងារ ជាមួយបណ្តាក្រសួង អង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងជាមួយផ្នែកឯកជន តាម រយៈការសំរេចសំរួលការអនុវត្តន៍គំរោងនៅតាមតំបន់ជនបទ ព្រមទាំងផ្តល់ការគាំទ្រដល់បណ្តាកម្មវិធីនានា ដែលជាជំនួយឧបត្ថម្ភរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ ។ ២- អនុវត្តដោយផ្ទាល់ នូវបណ្តាគំរោង និងកម្មវិធីនានា ដើម្បីបង្កើតសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារនៅសហគមន៍ជនបទ ។ ក្រសួងនឹងបន្តជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ការ បង្កើតធនធានមន្ត្រីជនបទ ពិសេសការបង្កើតគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ និងការគ្រប់គ្រងព្រំដែន និងទំនាក់ទំនង ។ ក្រសួងក៏បន្តអនុវត្តកម្មវិធីនានា ដូចជាគំរោងស្តារ និងកសាងផ្លូវ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាត ការជំរុញវិស័យសុខាភិបាល ការពង្រីកធារាសាស្ត្រខ្នាតតូច ការជំរុញសន្តិសុខស្បៀងនៅតាមគ្រួសារ ការជំរុញឥណទានជនបទ និងការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ ។

កំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមីន

៣០៤- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដីនិងទឹកគឺជាធនធានធម្មជាតិជាមូលដ្ឋានដ៏សំខាន់ៗ យ៉ាង សំរាប់ កិច្ច អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ច និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ពិសេសតំបន់ជនបទ ។ គោលនយោបាយ ស្តីពីកំណែទម្រង់ដីធ្លី និងការបោសសំអាតមីន ដូចបានលើកឡើងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រួមមាន ÷

ទី១- ប្តេជ្ញាបន្តអនុវត្តច្បាប់ភូមិបាល និងគោលនយោបាយដីធ្លី ដោយប្រមូលផ្តុំជាសំខាន់លើវិធានការ ពង្រឹងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង បែងចែក និងប្រើប្រាស់ដីធ្លីប្រកបដោយសមធម៌ និងដោយធានាបាននូវ ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច តាមរយៈការចុះបញ្ជីដីធ្លី ការបែងចែកដីធ្លី ការធានាសុវត្ថិភាពនៃកម្មសិទ្ធិ លើដីធ្លី ការលុបបំបាត់ភាពអនាធិបតេយ្យក្នុងការកាន់កាប់ដីដោយខុសច្បាប់ ការដាក់ចេញ វិធានការសមស្រប ដើម្បីទប់ស្កាត់ការប្រមូលដីទុកដោយមិនប្រើប្រាស់ ដែលមិនធ្វើផលិតកម្ម ឬ មិនធ្វើអាជីវកម្ម ។

ទី២- ពិនិត្យឡើងវិញនូវដីទំនេររបស់រដ្ឋ ឬ ដីរដ្ឋដែលឯកជនកាន់កាប់ដែលផ្ទុយនឹងលិខិតបទដ្ឋាន គតិយុត្តិ និងនីតិវិធីដែលបានកំណត់កន្លងមក ។

ទី៣- ពង្រឹងសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីជូនប្រជាពលរដ្ឋ ដែលត្រូវការដីសំរាប់សង់លំនៅដ្ឋាន និងធ្វើអាជីវកម្ម កសិកម្មជាលក្ខណៈគ្រួសារក្នុងក្របខ័ណ្ឌដីសម្បទានសង្គមកិច្ច ដោយឈរលើគោលការណ៍ជួយ គ្រួសារក្រីក្រ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។

ទី៤- បន្តអនុវត្តការងារតាមនីតិវិធីដែលបានរៀបចំ ដើម្បីធានាអោយសកម្មភាពកំចាត់មីនដែលកំពុង អនុវត្តនៅកម្ពុជាបានដំណើរការទៅប្រកបដោយសុវត្ថិភាព តាមស្តង់ដារជាតិ និងកាតព្វកិច្ចអន្តរជាតិ ព្រមទាំងមានកិច្ចសំរេចសំរួលក្នុងការអនុវត្តន៍ផែនការជាតិខាងដោះមីន ។

៣០៥- **កំណែទម្រង់វិធី** : ដោយមានផែនការសកម្មភាពច្បាស់លាស់ ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី រួមជាមួយ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ នឹង ៖

- បន្តរៀបចំគោលនយោបាយដីធ្លីទូលំទូលាយ ដោយផ្អែកលើឯកសារបឋមស្តីពីក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រនៃ គោលនយោបាយដីធ្លី និងបទពិសោធន៍នៃការអនុវត្តន៍គំរោងរៀបចំដែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី ។
- សិក្សាដើម្បីរៀបចំគោលនយោបាយ និងនីតិវិធីលើការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីធ្លីរបស់សហគមន៍ជនជាតិ ដើមភាគតិច ។
- រៀបចំគោលនយោបាយ និងអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ និងដីសម្បទានសង្គមកិច្ច ។
- រួមចំណែកអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធវាយតំលៃដីធ្លី ។
- បន្តរៀបចំគោលនយោបាយ និងសារាចរណែនាំស្តីពីសហកម្មសិទ្ធិ និងដីចំណីផ្លូវ ។
- ស្នើសុំសេចក្តីច្បាប់រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ឆ្នាំ១៩៩៤ ។
- រៀបចំសារាចរណែនាំស្តីពីការអនុវត្តន៍មាត្រា១៨ នៃច្បាប់ភូមិបាល ដើម្បីប្រមូលដីរដ្ឋដែលកាន់កាប់ ខុសច្បាប់មកវិញ ។
- ដើម្បីអនុវត្តសម្បទានដីសង្គមកិច្ច បន្តរៀបចំសេចក្តីណែនាំពីការកំណត់ដីសំរាប់ចែក ការកំណត់មុខ សញ្ញាអ្នកទទួលដី និងការអភិវឌ្ឍន៍ ។
- កសាងក្រុមស្តង់ដារសំណង់- នគរូបនីយកម្ម ។
- បន្តអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិស្តីពីលំនៅដ្ឋាន ។
- កសាងក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ NSDI (National Spatial Data Infrastructure) ។
- កសាងស្តង់ដារទាក់ទងនឹងការវាស់វែង និងផែនទី ។
- បន្តសិក្សាស្រាវជ្រាវពីបញ្ហាដីធ្លីដូចជាសេដ្ឋកិច្ចដីធ្លី ការអង្កេតលើបញ្ហាដីធ្លី និងការវាយតំលៃផល ប៉ះពាល់សង្គម ។
- រៀបចំសេចក្តីប្រកាសស្តីពីតួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ឃុំ- សង្កាត់ក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី ។
- ចងក្រងសៀវភៅណែនាំរបស់រដ្ឋបាលមូលដ្ឋានលើការងារដីធ្លី និងសំណង់ ។
- បន្តរៀបចំនីតិវិធីនៃការកំណត់ព្រំប្រទល់ឃុំ- សង្កាត់ អោយមានលក្ខណៈកាន់តែសុក្រឹត្យ ព្រមទាំង បោះពុម្ព និងផ្សព្វផ្សាយផែនទីឃុំ- សង្កាត់ ។

៣០៦- **ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន** :

- កែលំអរចរន្តសម្ព័ន្ធក្រសួង តាមសកលភារូបនីយកម្ម ការរីកចម្រើនព័ត៌មានវិទ្យា និងការផ្តល់សេវា សាធារណៈអោយកាន់តែប្រសើរជាងមុន ។
- អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស តាមរយៈ ៖ ១- ការបង្កើនសមត្ថភាពមន្ត្រីរបស់ក្រសួង ដោយធ្វើការបណ្តុះ បណ្តាលផ្នែកបច្ចេកទេស ច្បាប់ ការគ្រប់គ្រង និងដឹកនាំ ។ ២- បន្តពង្រឹងគុណភាពអប់រំនៅមហា

- វិទ្យាល័យរៀបចំផែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី ។ និង ៣- រៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលកិរិយាធម្ម ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពបុគ្គលិកនៅថ្នាក់ស្រុក និងខ័ណ្ឌ ។
- ដើម្បីចូលរួមចំណែកពង្រឹងអភិបាលកិច្ចល្អ ក្រសួងនឹងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រតំលាភាព និងគណនេយ្យ ភាពចំពោះគ្រប់មុខងារទាំងអស់ ។
- បណ្តុះបណ្តាលបន្ថែមក្រុមចុះបញ្ជីដីធ្លីមានលក្ខណៈប្រព័ន្ធ ៣៥០នាក់ មន្ត្រីពិនិត្យគុណភាព ១០០នាក់ មន្ត្រីផលិតអំពូល ៦នាក់ គណៈកម្មការរដ្ឋបាល ២០០០នាក់ បណ្តុះបណ្តាលក្រុមចុះបញ្ជីមានលក្ខណៈដាច់ដោយដុំ ១០០នាក់ បណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដោយមានការចូលរួមដល់មន្ត្រីសំរេងសំរួលថ្នាក់ខេត្ត- ក្រុង ៣៦៥នាក់ និងបណ្តុះបណ្តាលស្តីពីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ស្រុក ដល់មន្ត្រីខេត្ត- ក្រុង ៤០នាក់ ។
- ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ ក្រសួងនឹងប្រតិភូកម្មហត្ថលេខាលើឯកសារសុរិយោដីដល់មន្ត្រីខេត្ត ចំនួន៣១១ ។
- សាងសង់អាគារក្រសួង មហាវិទ្យាល័យ និងមន្ទីរខេត្ត- ក្រុង ចំនួន១១ និងការិយាល័យស្រុក ៤០ ។
- មហាវិទ្យាល័យរៀបចំផែនដី និងរដ្ឋបាលដីធ្លីនឹងជ្រើសរើសនិសិទ្ធិ ៣០-៤០នាក់ ក្នុងឆ្នាំ២០០៤-២០០៥ ។

៣០៧- កម្មវិធីចុះបញ្ជីដីធ្លី និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដី និងការដោះស្រាយទំនាស់ :

- ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពក្នុងការកាន់កាប់ដីធ្លី កាត់បន្ថយជំលោះ និងបង្កលទ្ធភាពស្វែងរកឥណទានសំរាប់វិនិយោគ ក្រសួងមានទិសដៅចេញប័ណ្ណចំនួន ៣០០.០០០ក្បាលដី ទាំងលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធ និងដាច់ដោយដុំ ជូនប្រជាពលរដ្ឋក្នុងឆ្នាំ ២០០៥ និង ១.០០០.០០០ក្បាលដី ក្នុងឆ្នាំ២០០៧ ។ ក្រសួងបន្តកសាងវប្បធម៌ការចុះបញ្ជីដីធ្លី កាត់បន្ថយការផ្ទេរអចលនវត្ថុក្រៅផ្លូវការ ដោយកសាងការផ្តល់សេវាអោយកាន់តែទំនើប មានប្រសិទ្ធភាព និងមានតំលាភាព ។
- ជួយជំរុញការប្រមូលចំណូលតាមរយៈពន្ធប្រចាប់ត្រា ពន្ធលើដីមិនប្រើប្រាស់ ចំណូលដែលបានមកពីការដួររូបភាពនៃការប្រើប្រាស់ដី និងថ្លៃសុរិយោដី ។
- បន្តកសាងបណ្តាញប្រចាំវិភាគ ទាំងរយៈកំពស់ និងរយៈបណ្តោយ នៅទូទាំងប្រទេស ។
- ចុះបញ្ជីដីរដ្ឋដែលមានលក្ខណៈពិសេស ដូចជាតំបន់អង្គរ ។
- បន្តពង្រឹងការដោះស្រាយទំនាស់ក្រៅតុលាការ (តាមរយៈគណៈកម្មការសុរិយោដី) ចំពោះទំនាស់ដីធ្លី រួមមានការផ្តល់ជំនួយផ្លូវច្បាប់ចំពោះអ្នករងគ្រោះ និងប្រព័ន្ធតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។

៣០៨- ការប្រើប្រាស់ដី : ក្រសួងនឹងបន្តធ្វើអោយប្រសើរនូវបរិយាកាសវិនិយោគ តាមរយៈការគ្រប់គ្រងដោយប្រសិទ្ធភាពលើដីរដ្ឋ ការបែងចែកតំបន់ និងការធ្វើសមាហរណកម្មផែនការរៀបចំក្រុង និងភូមិភាគ និងការកសាងផែនទីប្រទេស ។ ក្រសួងបន្តផ្តល់សេវារៀបចំ និងសំរេងសំរួលផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រុកចំនួន ២០ រៀង

រាល់ឆ្នាំ និងបន្តរៀបចំប្លង់គោល និងការកំណត់តំបន់នានា ។ ក្រសួងនឹងបន្តផ្តល់ការណែនាំពីការអភិវឌ្ឍន៍ ដីធ្លី និងចូលរួមក្នុងការរៀបចំ កំណត់តំបន់ប្លង់ការពារអង្គរ និងបិតិកភ័ណ្ឌជាតិ ។

៣០៩- **សម្បទានដីសង្គមកិច្ច** : យោងតាមបទពិសោធន៍នៃគំរោងសាកល្បង និងអនុសាសន៍នៃការសិក្សាពីការ វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់សង្គមរបស់គំរោងសម្បទានដីសង្គមកិច្ច ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លី ដោយមាន កិច្ចសហការជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ កំពុងរៀបចំបែងចែកដីសង្គមកិច្ច និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច (LASED) ដែលអាចមានអ្នកទទួលបាន ១០.០០០នាក់ ។ គំរោងនេះនឹងអាចជាយុទ្ធសាស្ត្របង្កើតការងារ ដោយផ្តល់ លទ្ធភាពទទួលបានដីសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋដែលគ្មានដី ហើយផ្សារភ្ជាប់អ្នកមានដីតូចជាមួយអ្នកមានដីធំ ឬមធ្យមតាមរយៈការជំរុញកសិ- ពាណិជ្ជកម្ម- ឧស្សាហកម្ម ដែលជាឱកាសបង្កើតការងារ ទាំងក្នុងផ្នែក កសិកម្មនិងមិនមែនកសិកម្ម និងក្នុងភាពជាដៃគូរវាងវិស័យសាធារណៈ និងវិស័យឯកជន ។

៣១០- **ការងារសំណង់** : ដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ក្រសួងនឹងបន្តចេញលិខិត អនុញ្ញាតអោយសាងសង់ ប្រកបដោយសោភ័ណភាពក្នុងរចនាបថខ្មែរ មានតំលាភាព និងប្រសិទ្ធភាពដើម្បី បំរើសាធារណៈប្រយោជន៍ ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងលើក្រុមហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មសាងសង់ និងគួរបង្កប់គ្រប់ ប្រភេទ ។

៣១១- **ការងារសំណត់មិន** : កម្ពុជាជាប្រទេសមួយដែលនៅមានមិន និងយុទ្ធកំណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ (UXO) ច្រើន ជាងគេនៅលើពិភពលោក ។ គ្រាប់មិន និងសារធាតុ UXO ទាំងនេះ ត្រូវបានបន្សល់ទុកតាំងពីសង្គ្រាម វៀតណាម និងជំលោះផ្ទៃក្នុង ក្នុងរយៈកាលក្រោយៗមកទៀត ហើយបានបន្តសម្លាប់ជីវិតជនស្លូតត្រង់ រាប់រយនាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ គោលដៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺបោសសំអាតគ្រាប់មិន និងយុទ្ធកំណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ នៅតាមតំបន់មានគ្រោះថ្នាក់កំរិតខ្ពស់ អោយបានអស់ត្រឹមឆ្នាំ២០១២ និងរំដោះមិននៅទូទាំងប្រទេសអោយ បានអស់ត្រឹមឆ្នាំ ២០២០ ។

៣១២- អាជ្ញាធរកម្ពុជាគ្រប់គ្រងសកម្មភាពកំចាត់មិន និងសង្គ្រោះជនពិការដោយសារមិន (CMAA) បានដឹកនាំ រៀបចំផែនការសកម្មភាពកំចាត់មិនរយៈពេល៥ឆ្នាំ ២០០៤-២០០៨ ដើម្បីសំរេចអោយបាននូវគោលដៅ យុទ្ធសាស្ត្រសកម្មភាពកំចាត់មិនរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីសំរេចគោលដៅក្នុងការរំដោះមិន និង យុទ្ធកំណ្ណមិនទាន់ផ្ទុះ អាជ្ញាធរមិនកម្ពុជានឹងអនុវត្តនូវសកម្មភាពដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- កំណត់យកការបោសសំអាតមិនពីតំបន់សង្ស័យមានមិនកំរិតខ្ពស់អោយអស់ត្រឹមឆ្នាំ២០០៩ ជា អាទិភាពចំបង ។
- ទី២- ធ្វើសមាហរណកម្មប្រតិបត្តិការដោះមិន ជាមួយនឹងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ។
- ទី៣- សំរេចសំរួលជាមួយប្រតិបត្តិការដោះមិន ដើម្បីធ្វើការអង្កេតបច្ចេកទេសមួយ ត្រឹមឆ្នាំ២០០៥ ។
- ទី៤- ជួយកសាងសមត្ថភាពរបស់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទក្នុងការដោះមិនដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ។
- ទី៥- សំរេចសំរួលជាមួយប្រតិបត្តិការដោះមិន ដើម្បីអប់រំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលបណ្តាលពីមិន ។

- ទី៦- ផ្សព្វផ្សាយពីសមិទ្ធផលនៃការកំចាត់មីន និងតំបន់ដែលអាចគ្រោះថ្នាក់ដោយសារមីន ។
- ទី៧- កែលម្អប្រសិទ្ធភាពចំណាយក្នុងការដោះមីន រហូតដល់ឆ្នាំ២០០៦ ។
- ទី៨- ពង្រឹងការតាមដានពិនិត្យតំបន់ដែលបោសសំអាតមីនរួច ចាប់ពីឆ្នាំ២០០៥ ។
- ទី៩- អនុវត្តស្តង់ដារសកម្មភាពមីនកម្ពុជា ចាប់ពីឆ្នាំ ២០០៥ ។

កំណត់សម្គាល់នៃសេចក្តី

៣១៣- មច្ចាជាតិមានសារៈសំខាន់ជាអាយុជីវិតដល់ប្រជាជនកម្ពុជាពាក់ព័ន្ធនឹង ដោយផ្តល់ជាស្បៀងអាហារ ជាចំណូល និងការរស់នៅ ។ អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណលើ វិស័យនេះរួមមាន ៖

- បង្កើតសហគមន៍អភិវឌ្ឍន៍វិស័យជលផល ដោយប្រគល់សិទ្ធិអំណាចទៅអោយសហគមន៍ជនបទ ដើម្បីអោយប្រជាកសិករអាចចូលរួមបានយ៉ាងសកម្ម ក្នុងការរៀបចំផែនការនិងកម្មវិធីនានា ហើយ ទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងធនធានជលផលដោយខ្លួនឯង ។
- បង្វែរទ្វីបនេសាទចប់កិច្ចសន្យាមួយចំនួនទុកជាកន្លែងអភិរក្សពូជត្រី សំរាប់បង្កើនផលស្តុកធម្មជាតិ ផង និងរក្សាពូជត្រីដែលស្មើរផុតពូជអោយសំបូរឡើងវិញផង ។
- ជំរុញបង្កើនទំហំដែននេសាទសំរាប់ជួនប្រជាពលរដ្ឋប្រើប្រាស់ និងជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកវារីវប្បកម្ម ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងតំរូវការសាច់ត្រីកើនឡើងផង ព្រមទាំងបន្ថយសម្ពាធលើធនធានជលផល ធម្មជាតិផងដែរ ។

កំណត់សម្គាល់ព្រៃឈើ

៣១៤- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គោលដៅយុទ្ធសាស្ត្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងវិស័យព្រៃឈើ គឺការធានាអោយមានការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃសសរទ្រង ៣ សំខាន់ ដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- គោលនយោបាយគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយចីរភាព ដោយមានការត្រួតពិនិត្យអាជីវកម្មព្រៃ ឈើយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ និងសម្របតាមនិយាមនៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាអន្តរជាតិ ដែលតំរូវអោយ មានទំហំព្រៃឈើបំរុងទុកគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់ទប់ទល់ការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ការពារភាព រាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ ព្រមទាំងព្រៃលិចទឹកសំរាប់ទុកជាជម្រកមច្ចាជាតិ ។
- ទី២- ប្រព័ន្ធការពារធនធានធម្មជាតិ ដើម្បីធ្វើការអភិរក្សជីវសាស្ត្រចម្រុះ និងប្រភេទដែលកម្រ ។
- ទី៣- ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ព្រៃឈើមួយ ដែលរឹងមាំ មានតំលាភាព និងមានការ គ្រប់គ្រងដោយប្រជាពលរដ្ឋដោយផ្ទាល់នៅក្នុងតំបន់នោះ ។

៣១៥- ដើម្បីសំរេចបាននូវគោលដៅខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលបានដាក់បញ្ចូលជាអាទិភាព នូវវិធានការយុទ្ធសាស្ត្រ ដូចខាងក្រោមនេះ ៖

១- ពង្រឹងការគ្រប់គ្រង និងអភិរក្សធនធានព្រៃឈើ

- ក- រៀបចំធ្វើសនិទានកម្ម និងចំណាត់ថ្នាក់នៃសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ឡើងវិញ និងរក្សានូវធនធាន ព្រៃឈើដែលនៅសេសសល់ទាំងអស់ ដើម្បីធានាអោយមានមុខងារការពារប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និង ការអភិរក្សជីវចម្រុះដោយធ្វើការអនុម័ត និងអនុវត្តអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតការចាត់ថ្នាក់ និងការចុះ បញ្ជីសម្បត្តិព្រៃឈើអចិន្ត្រៃយ៍ ។
- ខ- ពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងពិសេស បទបញ្ជាលេខ១១ បប ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការទប់ស្កាត់ បង្ក្រាប និងលុបបំបាត់ការកាប់រាន ការដុត ការឈូសឆាយ និងការ ហុមពន្លឺកាន់កាប់ដីព្រៃឈើ ។
- គ- ពង្រឹងការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រអភិរក្ស និងការពារប្រភេទព្រៃការពារ តំបន់ទីជំរាល តំបន់អភិរក្ស ធនធានសេនេទិច រុក្ខជាតិព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃតំបន់ទេសចរណ៍ធម្មជាតិនិង តំបន់នៃប្រព័ន្ធ មជ្ឈដ្ឋានពិសេសផ្សេងទៀត ដោយមានការចូលរួមជាអតិបរមាពីសំណាក់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។
- ឃ- អនុវត្តអោយបានម៉ឺងម៉ាត់នូវក្រមបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងព្រៃឈើជាមូលដ្ឋាននិយ័តកម្ម សំរាប់ការ គ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ រួមទាំងព្រៃសម្បទាន ប្រកបដោយចីរភាព ។
- ង- ជំរុញយុទ្ធនាការយល់ដឹងពីសម្បត្តិធម្មជាតិព្រៃឈើ ។

២- ជំរុញព្រៃឈើអោយចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គម

- ក- លើកកម្ពស់តំលៃសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមនៃការការពារ ecosystems និងការអភិរក្សជីវចម្រុះនៃធនធាន ព្រៃឈើ ។
- ខ- ជំរុញការផ្គត់ផ្គង់ឈើចេញពីប្រភពព្រៃដាំជំនួសប្រភពឈើចេញពីព្រៃធម្មជាតិ តាមរយៈការលើក ទឹកចិត្តដល់ផ្នែកវិនិយោគឯកជន និងការចូលរួមរបស់ផ្នែកសាធារណៈ ។
- គ- បង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ ការកែច្នៃ និងការរកទីផ្សារសំរាប់ផលិតផលព្រៃឈើ ជាពិសេស ការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ សំរាប់ឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការក្នុងស្រុក និងសំរាប់ការនាំចេញ ។
- ឃ- បន្តជំរុញដំណើរការដាំដើមឈើឡើងវិញ នៅតាមទីកន្លែងដែលអាចដាំបាន និងការពារកូនឈើ ដែលបានដាំកន្លងមក ។

៣- ជំរុញព្រៃឈើអោយចូលរួមកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ

- ក- ទទួលស្គាល់ និងការពារតាមផ្លូវច្បាប់នូវសិទ្ធិជាប្រពៃណីរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ក្នុងការប្រើប្រាស់ ធនធានព្រៃឈើ ដើម្បីរួមចំណែកក្នុងការធានាសន្តិសុខស្បៀង និងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ។ សិទ្ធិទាំងនេះត្រូវបានការពារដោយច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ និងលិខិតបទដ្ឋានក្រោមច្បាប់ដទៃទៀត ។
- ខ- បង្កើនផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ តាម រយៈការអនុវត្តន៍ការអភិរក្សព្រៃឈើ និងសត្វព្រៃ ដោយមានការចូលរួមពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

៤- ពង្រឹងសមត្ថភាព និងអភិបាលកិច្ចលក្ខណៈវិស័យព្រៃឈើ

ក- កសាងសមត្ថភាព ពង្រឹងស្ថាប័នគ្រប់គ្រង និងកម្មវិធីស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រព្រៃឈើ នៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ។

ខ- បណ្តុះបណ្តាលបំប៉នការយល់ដឹងសាធារណៈដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីអោយចូលរួមក្នុងការ អភិរក្សនិងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

គ- ពង្រឹងកិច្ចប្រតិបត្តិការរបស់រដ្ឋបាលព្រៃឈើ ដែលមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេច និងអាច ប្រតិបត្តិបាននៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន ព្រមទាំងពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

៤. ៣. ២ ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ

៣១៦- ចតុកោណទី២នៃ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺការ បន្តស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដោយឈរ លើសសរទ្រូងជាយុទ្ធសាស្ត្របួន គឺ ÷ ទី១- ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍ ។ ទី២- ការ គ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ។ ទី៣- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងបណ្តាញ អគ្គិសនី ។ និង ទី៤- ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាននិងទូរគមនាគមន៍ ។ យុទ្ធសាស្ត្រ និងអាទិភាពសំរាប់ផ្នែក នីមួយៗ មានដូចខាងក្រោម ។

<p>ការស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការស្តារនិងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍ - ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ - ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពលនិងបណ្តាញអគ្គិសនី - ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន
--

ការស្តារ និងកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍

៣១៧- ដូចបានលើកឡើងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល បណ្តាញតមនាគមន៍គឺជាសរសៃឈាម សំរាប់តភ្ជាប់គ្រប់ប្រកលកន្លែងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អោយក្លាយទៅជាសរីរាង្គកាយសេដ្ឋកិច្ចមួយ ។ ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនគឺជាឧបករណ៍សំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ផ្សារក្នុងស្រុក ព្រមទាំងធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា ទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងពិភពលោក ។ លើសពីនេះទៀត ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធរបន្តនៅមានតួនាទីដ៏សំខាន់ ជា «ក្បាលរថភ្លើងនៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច» ដែលអាចរួមចំណែកដ៏មានប្រសិទ្ធភាពបំផុតក្នុងការកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ និងទុក្ខលំបាកវេទនារបស់ប្រជាជន ។

៣១៨- អាទិភាពចំបងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺបន្តស្តារ និងកសាងប្រព័ន្ធតមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនគ្រប់ប្រភេទ រួមមាន ÷ ថ្នល់ ស្ពាន ផ្លូវដែក ផ្លូវទឹក កំពង់ផែ និងអាកាសយានដ្ឋាន សំរាប់តភ្ជាប់តំបន់នានាជាមួយគ្នានៅទូទាំង ប្រទេស និងសំរាប់តភ្ជាប់ជាមួយបណ្តាប្រទេសជិតខាង និងជាមួយពិភពលោក ។ គោលដៅចំបងគឺ ការរៀបចំអោយមានប្រព័ន្ធតមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនមួយ ដែលងាយស្រួល មានស្ថេរភាព មានសុវត្ថិភាព មានប្រសិទ្ធភាពខាងសេដ្ឋកិច្ច និងមានតំលៃទាប ក្នុងទិសដៅសំរួលដល់ការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម ជំរុញវិស័យ

ទេសចរណ៍ ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ការធ្វើសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចទៅក្នុងតំបន់ និងក្នុងសកលលោក និង ពិសេស ក្នុងកិច្ចការពារប្រទេសថែមទៀត ។ អាទិភាពដទៃទៀតដែលមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រួមមាន ÷

- ទី១- បន្តកសាងបន្ថែមផ្លូវជនបទ និងបន្តថែរក្សាផ្លូវទាំងនេះ សំដៅលើកំពស់ជីវភាពប្រជាពលរដ្ឋ នៅតាមមូលដ្ឋាន។
- ទី២- ស្ដារ និងអភិវឌ្ឍបណ្តាញផ្លូវដែក និងជំរុញការប្រើប្រាស់ផ្លូវដែកសំរាប់ការដឹកជញ្ជូនផ្ទះផ្ទះ ។
- ទី៣- លើកកម្ពស់វិស័យអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល ក្នុងទិសដៅធានាការចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងការលើក ស្ទួយកំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងជំរុញវិស័យទេសចរណ៍អោយអភិវឌ្ឍថែមទៀត ។

៣១៩- អាទិភាពសំរាប់រយៈពេលមធ្យមរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល មានដូចតទៅ ÷

- ទី១- បន្តស្ដារ និងកសាងឡើងវិញបណ្តាញផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ ដើម្បីតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនផ្លូវគោកទូទាំង ប្រទេស ។
- ទី២- បង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រើប្រាស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដែលមានស្រាប់ ។
- ទី៣- តភ្ជាប់ផ្លូវជាមួយប្រទេសជិតខាង ដើម្បីជំរុញពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និងទេសចរណ៍ ។
- ទី៤- បង្កើនចំណូលពីវិស័យដឹកជញ្ជូន ដើម្បីធានាការថែទាំ និងជួសជុលអោយបានដិតដល់ ។
- ទី៥- ពង្រឹងការកសាងសមត្ថភាពស្ថាប័នលើផ្នែកគ្រប់គ្រងនិងផែនការកម្មវិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។
- ទី៦- ជំរុញការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន ក្នុងការធ្វើហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដឹកជញ្ជូន ។
- ទី៧- កែលម្អសុវត្ថិភាពនៅតាមបណ្តាញដឹកជញ្ជូនទាំងអស់ ទាំងផ្លូវគោក ផ្លូវទឹក និងផ្លូវអាកាស ។

៣២០- **ការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក** : បញ្ហាប្រឈមជាចម្បងក្នុងការស្ដារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវគមនាគមន៍ គឺ ទន្ទេមួយចំនួនមិនត្រឹមតែហូរកាត់តំបន់ជនបទប៉ុណ្ណោះទេ តែវាហូរកាត់ផ្លូវជាតិសំខាន់ៗទៀតផង ។ លើសពី នេះ ស្ថានភាពមួយចំនួនធំមានលទ្ធភាពទ្រទ្រង់បានត្រឹមតែ២០តោនប៉ុណ្ណោះ ហើយទទួលរងការបាក់ស្រុត ជាញឹកញាប់ ។ ដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី ៣ បានផ្តល់អាទិភាពចម្បងដល់ការថែទាំជាប្រចាំនូវ បណ្តាញផ្លូវទាំងនេះ ។ ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន នឹង ÷ ១- រៀបចំផែនការកម្មវិធីថែទាំផ្លូវ ។ ២- ពិនិត្យជំរើសក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានគាំទ្រដល់កម្មវិធីថែទាំផ្លូវថ្នល់ ដោយគិតទាំងការបង្កើតមូលនិធិ សំរាប់ថែទាំផ្លូវ ។ ៣- បង្កើតប្រព័ន្ធគ្រួតពិនិត្យផ្លូវដោយរួមបញ្ចូលការបង់ប្រាក់ ។ ៤- អនុវត្តបទបញ្ញត្តិស្តីពី ទំងន់យានយន្ត ។ និង ៥- រៀបចំច្បាប់ស្តីពីផ្លូវថ្នល់ និងចរាចរ ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាគ្រោះថ្នាក់ និងរឹត បន្តឹងការអនុវត្តច្បាប់សុវត្ថិភាពនៃការបើកបរ ។

៣២១- ដើម្បីធ្វើការស្ដារ និងថែទាំប្រព័ន្ធផ្លូវជាតិ និងផ្លូវខេត្តនៅទូទាំងប្រទេស តំរូវការថវិកាមានប្រមាណយ៉ាង តិច ១០០លានដុល្លាក្នុង១ឆ្នាំ ក្នុងនោះ ប្រមាណ៣០ទៅ៤០លានដុល្លា សំរាប់ការថែទាំ ។ លើសពីនេះ

ការស្តារ និងថែទាំផ្លូវលំជនបទត្រូវការថវិកាប្រមាណ ៥០លានដុល្លារនៃមន្ត្រី ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។ យើងមិនរំពឹងថានឹងអាចកៀងគរធនធានទាំងនេះបានគ្រប់ចំនួនឡើយ ។ ដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងកំណត់អាទិភាពនៃតម្រូវការ និងត្រូវរៀបចំផែនការស្តីពីការស្តារ និងថែទាំផ្លូវថ្នល់ ។ នៅក្នុងនីតិកាលទី ៣នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានគ្រោងស្តារ និងជួសជុលឡើងវិញផ្លូវជាតិសំខាន់ៗប្រវែងជាង ២.០០០គម និងផ្លូវខេត្តប្រមាណ១.០០០ គម ។

៣២២- រាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលស្គាល់ថា ទីតាំងភូមិសាស្ត្ររបស់ប្រទេសបានផ្តល់កាលានុវត្តភាពជាយុទ្ធសាស្ត្រសំរាប់រៀបចំមជ្ឈមណ្ឌលគមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនក្នុងមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ក្នុងការពង្រីកពាណិជ្ជកម្មថែមទៀត ពិសេសជាមួយបណ្តាប្រទេសអាស៊ាន និងកែលំអប្រព័ន្ធគមនាគមន៍ឆ្លងកាត់ព្រំដែនជាមួយប្រទេសជិតខាង ។ ភាគច្រើននៃផ្លូវជាតិសំខាន់ៗត្រូវបានចាត់ទុកជាផ្លូវអាស៊ី-អាស៊ាន ឬផ្លូវតំបន់ សំរាប់សំរួលដល់គមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិ ពាណិជ្ជកម្ម និងទេសចរណ៍ឆ្លងកាត់ព្រំដែន ។ ផ្លូវជាតិ និងផ្លូវខេត្តផ្សេងទៀតត្រូវបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីគាំទ្រផ្លូវអាស៊ី-អាស៊ាន ផ្លូវហាយវេក្នុងតំបន់ និងផ្លូវជាតិសំខាន់ៗ និងដើម្បីពង្រឹងចំណងទំនាក់ទំនង រវាងតំបន់សេដ្ឋកិច្ចនានានៅក្នុងប្រទេស ។ ក្នុងការរៀបចំផែនការវិស័យគមនាគមន៍ កម្ពុជាត្រូវបានបែងចែកជាតំបន់សេដ្ឋកិច្ចធំ ៣ គឺ ៖ ទី១- តំបន់ទេសចរណ៍ រួមមាន ខេត្តសៀមរាប ឧត្តរមានជ័យ ព្រះវិហារ និងកំពង់ធំ ។ ទី២- តំបន់កសិឧស្សាហកម្ម និងទេសចរណ៍ធម្មជាតិគ្របដណ្តប់លើតំបន់ប៉ែកខាងកើតទន្លេមេគង្គ រួមមាន ស្ទឹងត្រែង រតនៈគីរី មណ្ឌលគីរី និងក្រចេះ ។ និងទី៣- តំបន់ឧស្សាហកម្មនៅតាមតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រភាគខាងត្បូងប្រទេសទាំងមូល ។

៣២៣- ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ បណ្តាញផ្លូវថ្នល់ខាងក្រោមនេះនឹងត្រូវស្តារ និងជួសជុលឡើងវិញ ៖

ទី១- បន្តសាងសង់ផ្លូវជាតិលេខ ៦ សំរាប់តភ្ជាប់ខេត្តសៀមរាប និងប្រាសាទអង្គរវត្ត មកទីក្រុងភ្នំពេញ និងបោយប៉ែត ព្រំដែនកម្ពុជា- ថៃ ។

ទី២- ការលើកកម្ពស់គុណភាពផ្លូវជាតិលេខ១ និងផ្លូវជាតិលេខ៥ ជាដំណាក់កាលទី១ នៃគម្រោងផ្លូវហាយវេ រវាងហូជីមិញ- ភ្នំពេញ- បាងកក (អនុរៀងកណ្តាលមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ)។ រីឯផ្លូវជាតិលេខ៤៨ លេខ៣ និងលេខ៣១ (អនុរៀងខាងត្បូងមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ) នឹងត្រូវស្តារឡើងវិញផងដែរ ដើម្បីភ្ជាប់ក្រុងព្រះសីហនុទៅកាន់កំពង់ផែក្រុងបាងកក និងកំពង់ផែផងដែរ នៅក្នុងតំបន់មួយចំនួនទៀត ។

ទី៣- ផ្លូវជាតិលេខ៧ នឹងត្រូវស្តារឡើងវិញ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពីសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដើម្បីភ្ជាប់ភាគខាងត្បូងនៃប្រទេសឡាវ ជាមួយខេត្តក្រចេះ តភ្ជាប់មកទីក្រុងភ្នំពេញ និងក្រុងព្រះសីហនុ ដោយកាត់តាមផ្លូវជាតិលេខ៤ ជាមួយនឹងការសង់ស្ពានឆ្លងកាត់ទន្លេមេគង្គនៅខេត្តកំពង់ចាម (អនុរៀងមហាអនុតំបន់ទន្លេមេគង្គ) ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពីរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ។

៣២៤- ក្រោមក្របខ័ណ្ឌកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា-ថៃ ផ្លូវខេត្តមួយចំនួននឹងត្រូវស្តារឡើងវិញ ដើម្បីភ្ជាប់ កម្ពុជាទៅតំបន់ព្រំប្រទល់កម្ពុជា-ថៃ ។ ការស្តារឡើងវិញនូវផ្លូវជាតិលេខ៧៨ លេខ៧៦អា លេខ៧៨អា លេខ៧៨បេ លេខ៧៦ លេខ៧៤ លេខ៧២ ផ្លូវខេត្តលេខ៣០៣អា លេខ៣០៣បេ ក្នុងខេត្តរតនៈគិរី និងខេត្តមណ្ឌលគិរី នឹងផ្តល់កាលានុវត្តភាពថ្មីមួយទៀត សំរាប់ការដឹកជញ្ជូនទំនិញ និងអ្នកដំណើរ ព្រមទាំងសំរួលពាណិជ្ជកម្ម និងទេសចរណ៍អន្តរជាតិ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ទ្វេភាគី និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ចក្នុងតំបន់ត្រីកោណ ។

៣២៥- **ការលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាព** : អាទិភាពសំរាប់កំពង់ផែនិងការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវទឹក រួមមាន ÷ ការស្តារ ឡើងវិញនូវម៉ាស៊ីនបូមដី ដើម្បីបូមទឹកចេញទន្លេ ដែលជាផ្លូវទឹកសំខាន់ៗដោយជាប់ជាប្រចាំ ការលើកកម្ពស់ គុណភាពកំពង់ផែភ្នំពេញ ក៏ដូចជាការកែលំអកំពង់ផែផ្សេងៗតាមដងទន្លេនិងបឹង ព្រមជាមួយនឹងការជួស ជុលកំពង់ចំឡែងដែលមានស្រាប់ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលជំរុញអោយមានការចូលរួមពីអង្គការស្វ័យហិរញ្ញប្បទាន របស់ផ្នែកឯកជន ក្នុងការគ្រប់គ្រងនិងថែទាំកំពង់ផែអន្តរជាតិភ្នំពេញ ក្រុងព្រះសីហនុ និងកោះកុង ហើយ ដែលអាចជួយខេត្តក្នុងការបង្កើតយន្តការហិរញ្ញវត្ថុមូលដ្ឋាន ដើម្បីថែទាំនិងអភិវឌ្ឍកំពង់ផែនៅក្នុងខេត្ត របស់ខ្លួន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តកែលំអកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ តាមរយៈការសាងសង់ផែនការថ្មីមួយ ប្រវែង៤០០ម៉ែត្រ ពង្រីកទីលានសំរាប់ផ្ទុកទំនិញប្រវែង១៦០ម៉ែត្រ កសាងកន្លែងចត ឬជួសជុលរថយន្តដឹក ទំនិញទំហំ១០.០០០ម៉ែត្រក្រឡា ព្រមជាមួយនឹងម៉ាស៊ីនស្ទូចទំនិញ ការកែលំអផ្លូវថ្នល់ ការផ្គត់ផ្គង់ថន្ត អគ្គិសនី និងប្រព័ន្ធបំភ្លឺនៅតំបន់កំពង់ផែ ។ សន្តិសុខក្នុងតំបន់កំពង់ផែនឹងត្រូវពង្រឹងបន្ថែម ដើម្បីឆ្លើយតប ទៅនឹងសន្ធិសញ្ញាស្តីពីការដឹកជញ្ជូនអន្តរជាតិតាមកប៉ាល់ និងសន្តិសុខនៅកំពង់ផែ (Convention on International Shipping and Port Security) ដោយយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសនៅកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ កំពង់ផែភ្នំពេញ និងកំពង់ផែផ្សេងៗទៀត ដើម្បីទប់ទល់នឹងអំពើភ័យខ្លាច ។

៣២៦- ក្នុងថ្ងៃជាប្រទេសមានដែនសមុទ្រ និងជាសមាជិកនៃអង្គការនាវាចរណ៍ពិភពលោក (International Maritime Organization) រាជរដ្ឋាភិបាលគ្រោងបង្កើតវិទ្យាស្ថានបណ្តុះបណ្តាលនាវាចរណ៍ ដើម្បីបណ្តុះ បណ្តាលនាវិក សំរាប់ធ្វើប្រតិបត្តិការស្រាវជ្រាវ និងផ្តល់សេវាសង្គ្រោះដល់នាវាទាំងឡាយ ដែលឆ្លងកាត់ ដែនទឹកកម្ពុជា ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនាវាដែលប្រើប្រាស់ទង់ជាតិកម្ពុជា និងការពារបូរណភាពដែន ទឹករបស់កម្ពុជា ។

៣២៧- **បណ្តាញផ្លូវដែក** : បណ្តាញផ្លូវដែកជាផ្នែកមួយយ៉ាងសំខាន់ក្នុងប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូន។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ បណ្តាញផ្លូវដែកទទួលរងការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំង និងមិនទាន់ត្រូវបានប្រើប្រាស់អោយអស់លទ្ធភាពនៅ ឡើយដែរ ។ អាទិភាពជាចំបងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលគឺស្តារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវដែកដែលបានបាត់បង់ ប្រមាណ៤៨គម តភ្ជាប់កម្ពុជាទៅកាន់តំបន់ព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ ។ បណ្តាញផ្លូវដែកភាគខាងត្បូងប្រទេស ដែលតភ្ជាប់ពីភ្នំពេញទៅកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុក៏ត្រូវស្តារឡើងវិញផងដែរ ដើម្បីកាត់បន្ថយតំលៃ

ប្រតិបត្តិការ និងដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពប្រកួតប្រជែងជាមួយនឹងការដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោក ។ ទន្ទឹមនឹងនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យផងដែរ អំពីលទ្ធភាពស្តារឡើងវិញនូវបណ្តាញផ្លូវដែកភាគខាងជើងប្រទេស ។

៣២៨- **អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល** : ការផ្តល់សេវាក្នុងក្របខ័ណ្ឌអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌនៃការ អភិវឌ្ឍន៍វិស័យទេសចរណ៍ ដែលអាចជះឥទ្ធិពលជាដុំកំភួនដល់ការរីកចម្រើននៃសេដ្ឋកិច្ចជាតិ ។ ព្រលាន យន្តហោះអន្តរជាតិភ្នំពេញ (ពោធិ៍ចិនតុង) នឹងត្រូវបន្តកែលម្អទៀត តាមកិច្ចព្រមព្រៀង BOT ។ រាជ រដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកកម្ពស់គុណភាពព្រលានយន្តហោះក្រុងព្រះសីហនុ និងព្រលានយន្តហោះអន្តរជាតិ ខេត្តសៀមរាប អោយបានស្របនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ ដើម្បីបំពេញតម្រូវការនៃការកើនឡើងនៃទេសចរ ដែលធ្វើដំណើរទៅកាន់តំបន់ទាំងនោះ ។ លើសពីនេះទៅទៀត ក៏ត្រូវកែលម្អអាកាសយានដ្ឋានក្នុង ស្រុកមួយចំនួន នៅភាគខាងជើងប្រទេស ដូចជា ព្រលានយន្តហោះនៅខេត្តស្ទឹងត្រែង ខេត្តរតនៈគិរី និងខេត្តមណ្ឌលគិរីជាដើម ។ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងកំរិតស្តង់ដារអន្តរជាតិស្តីពីសុវត្ថិភាព យើងត្រូវការបន្តនូវ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងចរាចរតាមផ្លូវអាកាស (ATM) និងប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងផ្លូវអាកាស (Communication- Navigation-Surveillance) ។

៣២៩- រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា សមត្ថភាពរបស់ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ក្នុងការបំពេញភារកិច្ច របស់ខ្លួននៅមានកំរិតនៅឡើយ ។ ដូចនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលស្នើសុំអោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាទាំងអស់ ផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការកសាងសមត្ថភាព ដើម្បីអាចអោយក្រសួងនេះមានលទ្ធភាពកំណត់ រៀបចំ អនុវត្ត គ្រប់គ្រង និងសំរបសំរួលខាងគោលនយោបាយ ព្រមទាំងអាចអនុវត្តគំរោងវិនិយោគអាទិភាពរបស់ខ្លួន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលលើកទឹកចិត្តអោយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជាទាំងអស់ ចូលរួមគាំទ្រដល់ក្រសួងសាធារណការ និង ដឹកជញ្ជូន ក្នុងការរៀបចំការសិក្សាលើវិស័យទាំងមូល សំរាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការរៀបចំគោលនយោបាយ ដឹកជញ្ជូនរយៈពេលវែង ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ន ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូនកំពុងធ្វើសហប្រតិបត្តិការ ជាមួយធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី ក្នុងការកែលម្អលទ្ធភាពសម្រាប់ប្រកួតប្រជែងឡើងវិញ ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការ នៃធនធានមនុស្ស ។ រាជរដ្ឋាភិបាលស្វាគមន៍ការជួយឧបត្ថម្ភរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ផ្សេងៗទៀតរបស់កម្ពុជា ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួងនេះ ។

ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និង ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ

៣៣០- ដូចមានចែងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គោលនយោបាយធនធានទឹកជាតិ គឺជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីទូលំ ទូលាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការពារ គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ទឹកសាប ទឹកប្រៃ និងធនធានទឹកសមុទ្រ ព្រមទាំងជីវសាស្ត្រចម្រុះ អោយមានលក្ខណៈចីរភាព ស្មើភាព និងបំរើផលប្រយោជន៍ សាធារណៈអោយមានប្រសិទ្ធិភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើ ៖

- ១- ការផ្តល់អោយពលរដ្ឋគ្រប់រូប នូវទឹកដែលមានសុវត្ថិភាព និងប្រកបដោយអនាម័យ ។

២- បញ្ជីសព្ទពលរដ្ឋគ្រប់រូបពីការគំរាមកំហែងបាត់បង់ជីវិត ដែលបណ្តាលមកពីភាពចៃដន្យដែលទាក់ទងនឹងទឹក ។

៣- ផ្តល់ទឹកគ្រប់គ្រាន់ដល់កន្លែងណាដែលត្រូវការ ដើម្បីធានាបាននូវសន្តិសុខស្បៀង ការរស់នៅរបស់ប្រជាជន និងសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច ព្រមទាំងកំរិតជីវភាពរស់នៅសមរម្យរបស់ប្រជាជន ។

៤- ធានាបរិស្ថានទឹកដែលគ្មានជាតិពុល និងការទ្រទ្រង់ជីវិតមច្ឆា និងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលរស់នៅក្នុងទឹក ។

៣៣១- នៅក្នុងនីតិកាលទី៣នៃរដ្ឋសភានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តអនុវត្តការងារអាទិភាព ដូចតទៅ ៖ ទី១- អភិវឌ្ឍនិងពង្រីកប្រព័ន្ធស្រោចស្រពផ្ទៃដី ។ ទី២- គ្រប់គ្រងធនធានទឹក ដោយផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ ។ ទី៣- បន្តបង្កើតនិងពង្រឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំរាប់សហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ទឹក ។ និងទី៤- កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះពីគ្រោះធម្មជាតិ និងការពឹងផ្អែកទាំងស្រុងលើលក្ខខណ្ឌធម្មជាតិ ។

៣៣២- ដើម្បីអភិវឌ្ឍ និងពង្រីកប្រព័ន្ធស្រោចស្រពផ្ទៃដី ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមនឹងអនុវត្តនូវផែនការសកម្មភាពសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម ដើម្បីធានាអោយមានទឹកគ្រប់គ្រាន់សំរាប់បំរើផលិតកម្មកសិកម្ម ៖

- ១- ស្តារ និងសាងសង់ឡើងវិញនូវប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ដែលមានស្រាប់ក្នុងគោលបំណងឆ្លើយតបជាបន្ទាន់នូវតម្រូវការទឹកសំរាប់កសិកម្ម ។
- ២- ប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសសមស្របក្នុងការគ្រប់គ្រងទឹក សំរាប់តំបន់ទទួលទឹកភ្លៀងនិមួយៗ ។
- ៣- ជំរុញអោយមានការពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែមនូវអាងតំកល់ទឹក ស្រះទឹក ប្រឡាយនាំទឹក និងប្រព័ន្ធបញ្ជាញ- បញ្ជូលទឹក ដើម្បីធានាការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និងចីរភាពខាងបរិស្ថាន ។
- ៤- ពង្រីកផ្ទៃដីដោយប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធបញ្ជាញ- បញ្ជូលទឹក នៅតាមតំបន់ដែលភាពក្រីក្រមានកំរិតខ្ពស់ ។
- ៥- ពង្រឹងសមត្ថភាពបច្ចេកទេស និងគ្រប់គ្រងដល់មន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រស្រោចស្រព និងដោះទឹក។
- ៦- កៀងគរការចូលរួមរបស់ប្រជាកសិករ អ្នកពាក់ព័ន្ធ និងផ្នែកឯកជន នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃការរៀបចំគំរោង ការកែលម្អ និងការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធបញ្ជាញ- បញ្ជូលទឹក ។
- ៧- សិក្សា និងរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍អាងទន្លេសំរាប់រយៈពេលខ្លី មធ្យម និងវែង ព្រមទាំងគិតគូរដល់ការប្រែប្រួលធារទឹកទន្លេ ការផ្លាស់ប្តូរធនធានទឹក និងល្អាតទឹកធម្មជាតិក្រោមដី ដើម្បីធានាដល់ការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក នាពេលបច្ចុប្បន្ន និងពេលអនាគត ។
- ៨- រៀបចំអភិក្រមចម្រុះស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍ និងការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ដោយគិតគូរអោយបានច្បាស់លាស់នូវប្រភពទឹកទាំងអស់ និងការផ្សារភ្ជាប់គ្នារវាងធនធានទឹកជាមួយនឹងផលិតកម្មកសិកម្ម

យុទ្ធសាស្ត្រ និងការគ្រប់គ្រងប្រើប្រាស់ដីធ្លី ព្រមទាំងការងារបរិស្ថាន ។ ដើម្បីរក្សាប្រភពទឹក ក្រោមដី អាទិភាពត្រូវបានផ្តោតទៅលើការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកនៅតាមទន្លេ និងស្ទឹង ។

៩- ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក (ស.ក.ប.ទ) ដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រង និងការអភិវឌ្ឍន៍ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដោយមានការចូលរួម ព្រមទាំងស្វែងរកការគាំទ្រវិនិយោគពី ភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយអន្តរជាតិ និងពីផ្នែកឯកជន ដើម្បីទ្រទ្រង់ដល់ការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ដោយមានការចូលរួមនេះ ។

៣៣៣- ដើម្បីធានាការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមនឹងអនុវត្ត សកម្មភាពសំខាន់ៗ ដូចខាងក្រោម ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រដែលមានស្រាប់ ៖

- ១- ពង្រឹង និងជំរុញការអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ និងបទបញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធនានាដើម្បី ត្រួតពិនិត្យនិងទប់ស្កាត់នូវរាល់គំរោងសាងសង់នានា ដែលអាចមានផលប៉ះពាល់មកលើធនធាន ទឹកក៏ដូចជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។
- ២- រៀបចំ និងអនុវត្តនីតិវិធីសំរាប់វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់មកលើបរិស្ថាន និងសង្គម ព្រមទាំងវិធានការ សំរាប់រាំងខ្ទប់បាតុភាពទាំងនេះ ។
- ៣- រក្សាអោយបាននូវធារទឹកទន្លេ និងកំរិតកំពស់អប្បបរមានៃទឹកទន្លេ ស្ទឹង បឹងប្តូរ ព្រែក ដើម្បីធានា ដល់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងតំលៃខាងសង្គមនិងវប្បធម៌ ព្រមទាំងការធ្វើចរាចររបស់នាវា ។
- ៤- ហាមឃាត់ និងមានវិធានការជាបន្ទាន់ចំពោះសកម្មភាពលុបបំបាត់ ការដឹក ឬការរំលោភលើ ផ្លូវទឹកទន្លេ ស្ទឹង បឹងប្តូរ ព្រែក ឬក៏ដីទំនាបដែលលិចទឹកជាប្រចាំ និងសមុទ្រ ដោយគ្មានច្បាប់ អនុញ្ញាត ហើយដែលអាចប៉ះពាល់ដល់ធនធានទឹក ក៏ដូចជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងបរិស្ថាន ។
- ៥- ពង្រឹងកិច្ចអភិរក្សអាងទឹក និងបឹងប្តូរធម្មជាតិ ដែលមានលទ្ធភាពស្តុកទឹក ដើម្បីកាត់បន្ថយទឹកជំនន់ និងរក្សាបានប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។
- ៦- បន្តពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែមនូវសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ដើម្បីចូលរួមក្នុងការគ្រប់គ្រង និង ការបែងចែកទឹក ព្រមទាំងថែរក្សាបាននូវប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងចីរភាព ។

៣៣៤- ដើម្បីបន្ថយឥទ្ធិពលនៃគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិមកលើប្រជាជន ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម នឹងចាត់ វិធានការដូចខាងក្រោម ៖

- ទី១- សិក្សាដើម្បីឈានទៅស្តារ និងកសាងប្រព័ន្ធទំនប់ការពារទឹកជំនន់ និងប្រព័ន្ធបញ្ជាញ- បញ្ជូលទឹក ដើម្បីកាត់បន្ថយការជះឥទ្ធិពលអាក្រក់នៃគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិ ។
- ទី២- ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួង ក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការព្យាករណ៍អាកាសធាតុ និងទឹកជំនន់ តាមរយៈ ៖

- តំឡើងប្រព័ន្ធអង្កេតឧតុនិយម ដែលផ្តល់នូវទិន្នន័យឧតុនិយមជាក់លាក់ សំរាប់ការព្យាករណ៍ និងប្រព័ន្ធទិន្នន័យធាតុអាកាសសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងវិស័យកសិកម្ម និងការងារដទៃទៀត ។
- ពង្រឹង និងកសាងស្ថានីយ៍ជលសាស្ត្រ និងឧតុនិយម នៅតាមដងទន្លេមួយចំនួន និងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ។
- តំឡើងប្រព័ន្ធអង្កេតជលសាស្ត្រ ដែលផ្តល់នូវកំរិតកំពស់ទឹកជាក់លាក់ និងទិន្នន័យធារទឹកសំរាប់ការព្យាករណ៍ ។
- ទិន្នន័យជលសាស្ត្រ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការរៀបចំគំរោងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានទឹក ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក និងសំរាប់គោលបំណងផ្សេងៗទៀត។

- ទី៣- ពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការរបស់ប្រជាជន ដែលរងគ្រោះដោយសារគ្រោះរាំងស្ងួត និងទឹកជំនន់ ព្រមទាំងគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗទៀតដែលបង្កឡើងដោយទឹក ។
- ទី៤- រៀបចំ និងផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដល់ប្រជាជន និងស្ថាប័នគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ ដើម្បីអោយចូលរួមចាត់វិធានការសំរាប់កាត់បន្ថយគ្រោះទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត ។
- ទី៥- ពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយគណៈកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ ក្នុងការចាត់វិធានការទប់ទល់នឹងទឹកជំនន់ និងជាមួយកម្មវិធីអន្តរជាតិផ្សេងៗទៀត ដើម្បីកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់ ដែលបង្កឡើងដោយទឹក ។

ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងបណ្តាញអគ្គិសនី

- ៣៣៥- ចក្ខុវិស័យរយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល គឺធានាការផលិត និងការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនី ដែលអាចឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងក្នុងតំលៃថោកសមរម្យ នឹងតម្រូវការនៃការប្រើប្រាស់ដែលចេះតែកើនឡើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ នេះទាមទារនូវថវិកាមូលធនយ៉ាងច្រើន ព្រមជាមួយនឹងការពង្រឹងសមត្ថភាពខាងស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវនៅថ្នាក់ជាតិក្នុងការរៀបចំគំរោង ក្នុងកិច្ចប្រតិបត្តិការ និងក្នុងការថែទាំប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលទាំងនេះ ។ ក្នុងបរិការណ៍នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ ទៅលើការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជននៅក្នុងផ្នែកផលិត និងនៅក្នុងប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី ។
- ៣៣៦- ដោយសារមូលធនរបស់រដ្ឋនៅមានកំរិតនៅឡើយ ក្នុងការអនុវត្តន៍អោយបានសំរេចនូវទស្សនៈវិស័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់នូវយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលខ្លី និងមធ្យមរបស់ខ្លួនដូចខាងក្រោម ៖
 - ១- បន្តស្តារ និងសាងសង់បន្ថែមរោងចក្រផលិតថាមពលអគ្គិសនី ផ្នែកលើធនធានដែលមានស្រាប់ ។
 - ២- បន្តជំរុញថាមពលអគ្គិសនីពីប្រទេសជិតខាង តាមរយៈការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទ្វេភាគី ។

៣- បន្តពង្រីកប្រព័ន្ធចែកចាយថាមពលអគ្គិសនីឱ្យដល់បណ្តាតំបន់ឆ្ងាយៗ តាមរយៈការសាងសង់
រោងចក្រអគ្គិសនីបន្ថែម និងការដាវថាមពលពីប្រទេសជិតខាង ។

៣៣៧- នៅក្នុងនីតិកាលទីបីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលក្រោងតំលើងរោងចក្រផលិតថាមពលអគ្គិសនីនៅស្ទឹងកំចាយ ស្ទឹង
បាត់ដំបង ស្ទឹងអាទៃ និងស្ទឹងឫស្សីជ្រៀម និងតំលើងរោងចក្រថាមពលដើរដោយកំដៅនៅតំបន់មាត់សមុទ្រ ។
គំរោងសាងសង់ស្ថានីយ៍វារីអគ្គិសនីគីរីរម្យទី ៣ (១៣ MW) និងស្ទឹងកំចាយ (១៨០ MW) នឹងត្រូវអភិវឌ្ឍ
ដោយការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជន ហើយក្រោងបញ្ចប់នៅត្រឹមដំណាច់ឆ្នាំ ២០១០ ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ
គំរោងវារីអគ្គិសនីស្ទឹងឫស្សីជ្រៀមកណ្តាល (១២៥ MW) នឹងត្រូវស្ថាបនាក្រោមក្របខ័ណ្ឌសហប្រតិបត្តិការ
រវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងប្រទេសចិន ។ ការសិក្សាពីសក្តានុពលភាពនៃទំនប់វារីអគ្គិសនី នៅស្ទឹងមេទឹក
នឹងត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រើកម្រិតវារីអគ្គិសនីថាមពលថែ ។ ចំណែកឯការស្ថាបនារោងចក្រអគ្គិសនីដែលប្រើឧស្ម័ន
ធម្មជាតិនៅក្រុងព្រះសីហនុ ដែលមានអានុភាព ១៨០ MW នឹងត្រូវអនុវត្តជាពីរដំណាក់កាល (៩០ MW +
៩០ MW) ដោយរំពឹងថានឹងទទួលបានហិរញ្ញប្បទានពីរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ។ ដំណាក់កាលទី ១ នៃការសាងសង់
នឹងត្រូវបញ្ចប់នៅឆ្នាំ ២០០៨ ។ គំរោងវារីអគ្គិសនីស្រែពកក្រោមទី២ ក៏រំពឹងថានឹងទទួលបានហិរញ្ញប្បទាន
ពីរាជរដ្ឋាភិបាលជប៉ុនផងដែរ ។

៣៣៨- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពង្រីកបន្ថែមទៀតបណ្តាញបញ្ជូននិងចែកចាយថាមពល ។ ផែនការមេសំរាប់ប្រព័ន្ធ
បញ្ជូននិងបែងចែកថាមពលអគ្គិសនីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្រោងនឹងស្តារ និងស្ថាបនាឡើងវិញនូវបណ្តាញ
ចែកចាយថាមពលអគ្គិសនី ដូចតទៅ ៖

- បណ្តាញបញ្ជូនជាតិភាគខាងត្បូង ២២០kv តភ្ជាប់ពីប្រទេសវៀតណាម មកទីក្រុងភ្នំពេញ ដោយឆ្លង
កាត់ខេត្តតាកែវ នឹងត្រូវបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៧ ក្រោមជំនួយឧបត្ថម្ភពី ADB និង NDF ។
- គំរោងសាងសង់ខ្សែបញ្ជូនថាមពលតង់ស្យុងខ្ពស់ ២៣០kv តាកែវ- កំពត នឹងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ ២០០៧
ក្រោមការជួយឧបត្ថម្ភពីអាណ្លីម៉ង់ រួមជាមួយអនុស្ថានីយ៍ ២៣០/១១៥/២២ kv ដែលនឹងត្រូវតំឡើង
នៅពាក់កណ្តាលផ្លូវនៅស្រុកឈូកដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ការប្រើប្រាស់នៅតំបន់នោះ ព្រមទាំងបណ្តាញអគ្គិសនី
១១៥kv តភ្ជាប់ពីឈូកទៅបន្ទាយមានស សំរាប់ផ្គត់ផ្គង់តំបន់នោះ ពិសេស រោងចក្រផលិតដី និង
ស៊ីម៉ង់ត៍ ។
- បណ្តាញបញ្ជូនជាតិក្នុងស្រុកខ្ពស់ ២៣០kv តភ្ជាប់ពីកំពតទៅក្រុងព្រះសីហនុ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់ថាមពល
អោយក្រុងព្រះសីហនុ ពិសេសអោយតំបន់ឧស្សាហកម្ម ដោយរំពឹងថានឹងបញ្ចប់ការស្ថាបនានៅឆ្នាំ ២០០៨
ក្រោមការឧបត្ថម្ភពី ADB និងអាណ្លីម៉ង់ ។ បណ្តាញនេះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ផងដែរសំរាប់បញ្ជូន
ថាមពលពីស្ថានីយ៍ដើរដោយកំដៅ ១៨០ MW ពីក្រុងព្រះសីហនុ មករាជធានីភ្នំពេញ ។
- បណ្តាញតភ្ជាប់ខ្សែបញ្ជូនថាមពលតង់ស្យុងខ្ពស់ ១១៥kv ពីព្រំដែនថែមកខេត្តបន្ទាយមានជ័យ សៀមរាប
និងបាត់ដំបង ក៏ត្រូវស្ថាបនាដោយផ្សារអភិវឌ្ឍន៍ឯកជនដែរ ហើយរំពឹងថានឹងត្រូវបញ្ចប់ នៅក្នុងឆ្នាំ២០០៧
ផងដែរ។

- ការសិក្សាពីសក្តានុពលភាពក្នុងការស្ថាបនាបណ្តាញភ្ជាប់ប្រព័ន្ធបញ្ជាតាមខាងជើង និងភាគខាង ត្បូង គ្រោងនឹងធ្វើឡើងដោយក្រុមហ៊ុន POSCON នៅក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ។ បន្ទាប់ពីការ សិក្សាចម្រើន ការសាងសង់នឹងអាចចាប់ផ្តើមដំណើរការភ្លាមដែរ ។

៣៣៩- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យឡើងវិញជារៀងរាល់ថ្ងៃ ទ្រព្យកិច្ចព្រមព្រៀងជ្រើសរើសពលករពិបណ្តាប្រទេសជិតខាង ។ រីឯបរិមាណនាំចូលថាមពលអគ្គិសនីក៏ត្រូវចរចាឡើងវិញដែរ ដើម្បីធានាការនាំចូលថាមពលអាចឆ្លើយតប តាមតំរូវការរបស់ប្រទេស ។

ការអភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍

៣៤០- ចក្ខុវិស័យជាយុទ្ធសាស្ត្ររយៈពេលវែងរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ដែលមានគុណភាពខ្ពស់ ថ្លៃថោកសមរម្យ ស្របតាមស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងមានសេវាកម្មទំនើបគ្របដណ្តប់ ទូទាំងប្រទេស ។ ការសំរេចដោយបាននូវចក្ខុវិស័យនេះ ទាមទារដោយមានការវិនិយោគនៅលើបណ្តាញ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសំខាន់ៗ សំរាប់បំរើដោយផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និងទូរគមនាគមន៍ ពិសេសបណ្តាញ ខ្សែកាបអុបទិចដែលមានសមត្ថភាពខ្ពស់ ដែលអាចចូលរួមអភិវឌ្ឍបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ជនបទ ប្រកប ដោយប្រសិទ្ធភាពផងដែរ ។

៣៤១- ក្នុងនីតិកាលទីបីនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រីកបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ពីក្រុងភ្នំពេញ ក្រុងព្រះសីហនុ និងខេត្តសៀមរាប ទៅកាន់បណ្តាទីប្រជុំជនដទៃទៀត ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបង្កើតដោយមានទំនាក់ទំនង តាមរលកធាតុអាកាសកំរិតទាប ឬទំនាក់ទំនងតាមខ្សែកាបអុបទិច ដើម្បីភ្ជាប់ ÷ ទី១- កំពង់ចាម- ភ្នំពេញ- តាកែវ- កំពត- ក្រុងព្រះសីហនុ ។ ទី២- កំពង់ចាម- កំពង់ធំ- សៀមរាប- ស៊ីសុផុន ។ ទី៣- កំពង់ចាម- ក្រចេះ- ស្ទឹងត្រែង ។ និង ទី៤- មណ្ឌលគីរី- ប៉ៃលិន- ព្រះវិហារ- ឧត្តរមានជ័យ ។ រីឯរចនា សម្ព័ន្ធប្រៃសណីយ៍ ព្រមទាំងសមត្ថភាពខាងផ្នែកស្ថាប័ន ក៏ត្រូវពង្រឹងដោយបានរឹងមាំដែរ ដើម្បីបង្កើន គុណភាពសេវានេះដោយកាន់តែប្រសើរឡើង ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ បណ្តាញផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ និង ទូរទស្សន៍ក៏ត្រូវពង្រឹងផងដែរ ក្នុងគោលដៅបង្កើនប្រសិទ្ធភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងដាក់ចេញនូវបទដ្ឋាន ថ្នាក់ជាតិសំរាប់រៀបចំផែនការវិនិយោគ និងកិច្ចប្រតិបត្តិការនៅក្នុងគ្រប់សេវាទូរគមនាគមន៍ និងបច្ចេក វិទ្យាព័ត៌មាន រួមមានប្រព័ន្ធស្តង់ដារ និងបទដ្ឋានសំរាប់ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និង អ៊ិនទែរណិតផងដែរ ។

៣៤២- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងជំរុញការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយស្តីពីការបើកទូលាយផ្នែកបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន និង ទូរគមនាគមន៍ សំរាប់លើកទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់វិស័យឯកជន ដោយគ្មានការរើសអើង និងដោយឈរ លើមូលដ្ឋាននៃការប្តេជ្ញាចិត្ត ព្រមទាំងកាតព្វកិច្ចទាំងឡាយរបស់កម្ពុជា ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃអង្គការពាណិជ្ជកម្ម ពិភពលោក ។

៤. ៣. ៣ ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន និងការងារ

៣៤៣- ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជននិងការងារ ជាចតុកោណទីបី ក្នុងចំណោមចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រ សំរាប់កំណើន ទាំងបួននៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ។ ចតុកោណនេះ មានមុំយុទ្ធសាស្ត្របួន គឺ៖ទី១- ការពង្រឹងវិស័យ ឯកជន និងការទាក់ទាញការវិនិយោគ ។ ទី២- ការ លើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម ។ ទី៣- ការបង្កើតការងារ និងការធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរ ។ និងទី៤- ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមសំរាប់មន្ត្រី បុគ្គលិក កម្មករ ។ យុទ្ធសាស្ត្រនិង អាទិភាពក្នុងផ្នែក នីមួយៗខាងលើ មានដូចខាងក្រោម ។

ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន និងការងារ

- ការពង្រឹងវិស័យឯកជននិងទាក់ទាញវិនិយោគ
- ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម
- ការបង្កើតការងារ និងលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរ
- ប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គមសំរាប់និយោជិត

ការពង្រឹងវិស័យឯកជន និងការធានាការពារវិនិយោគ

៣៤៤- ដូចដែលបានគូសបញ្ជាក់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាលចាត់ទុកវិស័យឯកជន ជាក្បាល ម៉ាស៊ីននៃកំណើនសេដ្ឋកិច្ច ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តគន្លាទីយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ខ្លួន ដើម្បីបង្កើតបរិស្ថាន ធុរកិច្ច អោយកាន់តែប្រសើរសំរាប់វិស័យឯកជន និងការគ្រប់គ្រងការអភិវឌ្ឍន៍ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្ត កិច្ច ខិតខំប្រឹងប្រែងដើម្បីបើកច្រកចូលទៅកាន់ទីផ្សារអន្តរជាតិដ៏ធំទូលាយ តាមរយៈ ១- ការអនុវត្តន៍គោល នយោបាយសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាទៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចតំបន់ និងពិភពលោក ។ ២- ការជំរុញអនុវត្ត យ៉ាងសកម្ម នូវការស្តារនិងអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជាតិ ទាំងផ្នែករឹង ទាំងផ្នែកទន់ ។ ៣- ការបន្ត ពង្រឹងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ ព្រមទាំងបទបញ្ញត្តិ និងសមត្ថភាពស្ថាប័ន ដែលសំរួលដល់សកម្មភាពធុរកិច្ច ពាណិជ្ជកម្ម និងការវិនិយោគទុនឯកជន ជាពិសេសសំរាប់ការប្រកួតប្រជែងដោយយុត្តិធម៌ តំលាភាព គណនេយ្យភាព និងសំរាប់ភាពជាដៃគូប្រកបដោយផ្ទៃផ្ការវាងវិស័យឯកជនជាមួយនឹងវិស័យសាធារណៈ ។

៣៤៥- រាជរដ្ឋាភិបាលបានកំណត់ថា ការកែលំអបរិស្ថានសំរាប់ធុរកិច្ច និងការបង្កើតបរិស្ថានអំណោយផល សំរាប់ កិច្ច អភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន គឺជាបុរេលក្ខខណ្ឌសំរាប់ជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ច បង្កើតការងារ កាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ និងអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចប្រកបដោយចីរភាព ។ ដើម្បីលុបបំបាត់កត្តារាំងស្ទះដល់ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ ឯកជន និងក្នុងដំណើរការកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល និងគតិយុត្តិ រាជរដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតវេទិការវាងរាជ រដ្ឋាភិបាល និងឯកជនចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩ ហើយមានការជួបប្រជុំទៀងទាត់រៀងរាល់៦ខែម្តង ដោយមាន ការគាំទ្រពីក្រុមការងារទាំង ៧ ។ ក្រុមការងារទាំងនេះបានជួបប្រជុំរៀងរាល់ខែ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា ទាំងឡាយ ។ លើសពីនេះ ដើម្បីបន្តពង្រឹងយន្តការខាងស្ថាប័ន សំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ នៅក្នុង វេទិការវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងផ្នែកឯកជន នាថ្ងៃទី២០ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៤ កន្លងមក សម្តេច នាយករដ្ឋមន្ត្រី **ហ៊ុន សែន** បានប្រកាសអំពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ដោយ មានឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ជាប្រធាន ឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មជាអនុប្រធាន និងឯកឧត្តម អគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិកម្ពុជា និងឯកឧត្តម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន និងក្រសួងទេសចរណ៍ ជាសមាជិក ព្រមទាំងឯកឧត្តម អគ្គលេខាធិការក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា ជាអគ្គលេខាធិការ ។ គណៈកម្មាធិការនេះមានភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ១- ធ្វើជាសេនាធិការអោយប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការដឹកនាំ និងតាមដានការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រ ចតុកោណលើចំណុចទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យឯកជន ។
- ២- លើកឡើង និងដាក់អោយអនុវត្តន៍វិធានការកែលំអបរិស្ថានវិនិយោគ ។
- ៣- លើកឡើង និងដាក់អោយអនុវត្តន៍វិធានការសំរួលពាណិជ្ជកម្ម ។
- ៤- លើកឡើង និងដាក់អោយអនុវត្តន៍វិធានការលើកកម្ពស់សហគ្រាសតូច និងមធ្យម ។ និង
- ៥- លើកឡើង និងដាក់អោយអនុវត្តន៍វិធានការដទៃទៀត ដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ។

៣៤៦- គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារនេះមានអនុគណៈកម្មាធិការចំនួន ៣ សំរាប់ជួយការងារតាមវិស័យសំខាន់ៗ ចំនួន ៣ គឺ ៖ ១- អនុគណៈកម្មាធិការបរិស្ថានវិនិយោគ និងការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជនក្នុងការសាងសង់ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដឹកនាំដោយឯកឧត្តមទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។ ២- អនុ- គណៈកម្មាធិការសំរួលពាណិជ្ជកម្ម ដឹកនាំដោយឯកឧត្តម ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ។ ៣- អនុគណៈកម្មាធិការសហគ្រាសតូចនិងមធ្យម ដឹកនាំដោយឯកឧត្តម រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការងារ និងអនុគណៈកម្មាធិការទាំង៣នឹងបំពេញការងាររបស់ខ្លួន ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ដែលមានបំណងជួយកម្ពុជាក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន រួមមាន ធនាគារពិភព លោក ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី អង្គការមូលនិធិរ៉ូប៊ីយ៉ែរគុអន្តរជាតិ UNDP JICA AusAid GTZ AFD និងអ្នកផ្តល់ជំនួយផ្សេងៗទៀត តាមរយៈអភិក្រមនៃការគ្រប់គ្រងទូទាំងផ្ទៃវិស័យសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកឯកជន ។

៣៤៧- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តសំរួល និងគាំទ្រវិនិយោគឯកជន នៅតាមវិស័យអាទិភាពទាំង ៦ គឺ ៖

- ១- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងកសិឧស្សាហកម្ម ក្នុងនោះផ្តល់អាទិភាពលើការដោះស្រាយទឹក សំរាប់កសិកម្ម ។
- ២- ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធតមនាគមន៍ដឹកជញ្ជូន និងទូរគមនាគមន៍ ។
- ៣- ការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យថាមពល និងអគ្គិសនី ។
- ៤- វិស័យឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម និងឧស្សាហកម្មកែច្នៃសំរាប់ការនាំចេញ ។
- ៥- វិស័យឧស្សាហកម្មទេសចរណ៍ ។
- ៦- ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។

៣៤៨- ក្នុងការរៀបចំអោយកាន់តែប្រសើរឡើងនូវបរិស្ថានរួមសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍របស់វិស័យឯកជន អាទិភាពចំបង របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងនីតិកាលទី ៣ នេះ គឺប្រកាន់យកនូវវិធានការជាក់ស្តែងនានាដែលសំដៅ ៖

- ពង្រឹងអភិបាលកិច្ចទាំងនៅក្នុងវិស័យសាធារណៈ ទាំងនៅក្នុងវិស័យឯកជន ។
- សំរួលពាណិជ្ជកម្ម និងកែលំអបរិយាកាសវិនិយោគ ។
- ជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សអោយឆ្លើយតបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងតំរូវការទីផ្សារ ។

៣៤៩- ដើម្បីសំរួលកិច្ចការពាណិជ្ជកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងប្រកាន់យកវិធានការដូចតទៅ ៖

- ១- ធ្វើវិចារណកម្មទំរង់ការនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ដែលបង្កើតអោយមានចំណាយខ្ពស់ និងមានភាពយឺតយ៉ាវក្នុងការអនុម័តវិនិយោគរបស់ផ្នែកឯកជន ក្នុងនោះមាន អង្គភាពដែលស្ថិតនៅក្រោមឱវាទនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ពិសេស ទីចាត់ការគយនិងរដ្ឋាករ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្រសួងសុខាភិបាល ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងសង្គមកិច្ច និងក្រសួងការងារ ។
- ២- កាត់បន្ថយចំណាយប្រតិបត្តិការរបស់ផ្នែកឯកជនលើការនាំចូល- នាំចេញ ស្របពេលជាមួយនឹងការបង្កើនចំណូលផ្លូវការរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ៣- កាត់បន្ថយចំណាយប្រតិបត្តិការបន្ថែមមិនចាំបាច់ និងត្រួតលើគ្នា ក្នុងការគ្រប់គ្រងកិច្ចដំណើរការពាណិជ្ជកម្ម ។
- ៤- កាត់បន្ថយពេលវេលាសំរាប់ការនាំចេញ- នាំចូលទំនិញ ។
- ៥- បង្កើនកិច្ចប៉ាន់ប្រមាណបានអំពីពេលវេលា និងចំណាយលើដំណើរការនាំចេញ- នាំចូល ។ និង
- ៦- រក្សាសង្គតិភាពជាមួយគោលការណ៍ណែនាំរបស់អង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក និងអង្គការគយពិភពលោក ក្នុងការសំរួលពាណិជ្ជកម្ម ។

៣៥០- ដើម្បីលើកកម្ពស់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទីផ្សារ និងនិយ័តកម្ម រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តវិធានការ ដូចតទៅ ៖

- ១- កាត់បន្ថយពេលវេលា និងចំណាយលើការត្រួតពិនិត្យគ្រប់ប្រភេទ ។
- ២- បង្កើតប្រព័ន្ធពតិមាន ដើម្បីសំរួលអោយក្រុមហ៊ុនមានលទ្ធភាពទទួលបានឥណទានពីធនាគារ និងជួយធនាគារពាណិជ្ជកម្មក្នុងការវាយតម្លៃសំណើសុំវិនិយោគ ។
- ៣- បង្កើតស្ថាប័នគ្រប់គ្រងទីផ្សារការងារ តាមរយៈការបង្កើតបញ្ជីការអំពីប្រភេទឯកទេសកម្ម ឬជំនាញដែលទីផ្សារត្រូវការ អំពីសេចក្តីត្រូវការក្នុងការបណ្តុះបណ្តាល និងអំពីធនធានមនុស្ស ដែលមានស្រាប់សំរាប់វិស័យឯកជន ។
- ៤- កែលំអហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ពង្រីកវិសាលភាពនៃបណ្តាញអគ្គិសនី ប្រព័ន្ធទូរស័ព្ទ និងទូរគមនាគមន៍ប្រព័ន្ធផ្តត់ផ្តង់ទឹកស្អាត និងទឹកស្អុយ បង្កើនប្រសិទ្ធភាពកំពង់ផែ កាត់បន្ថយថ្លៃអគ្គិសនី ថ្លៃសេវាលើកដាក់នៅកំពង់ផែ និងថ្លៃទំនាក់ទំនង និងដឹកជញ្ជូន ។
- ៥- ទប់ស្កាត់កិច្ចព្រមព្រៀងអាជីវកម្មផ្តាច់មុខជាមួយក្រុមហ៊ុនណាមួយ តាមរយៈការបន្ធូរបន្ថយលើនីតិវិធីផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណ និងតំរូវការត្រួតពិនិត្យនានា ។

៦- បង្កើនការចូលរួមរបស់ក្រុមហ៊ុននានា ពិសេសក្រុមហ៊ុនខ្នាតតូច និងមធ្យម នៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចផ្លូវការ ដោយកាត់បន្ថយបន្ទុកនិយ័តកម្មសំរាប់ក្រុមហ៊ុន ដែលក្នុងនោះមាន ការកាត់បន្ថយសោហ៊ុយ ចំណាយចុះឈ្មោះក្រុមហ៊ុន ការលុបចោលតម្រូវការអាជ្ញាប័ណ្ណមិនចាំបាច់ និងច្រើនហួសហេតុ ការលុបចោលកំរិតទុនអប្បបរមាសំរាប់ការចុះបញ្ជី និងកំណែទម្រង់របបអធិការកិច្ច ។

៧- រៀបចំក្របខ័ណ្ឌគតិយុត្តិ សំរាប់គ្រប់គ្រងការចូលរួមរបស់ផ្នែកឯកជននៅក្នុងការវិនិយោគលើ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ។

៨- កែសម្រួលបញ្ញត្តិស្តីពីការធ្វើការបន្ថែមម៉ោង ការផ្លាស់ប្តូរពេលធ្វើការ និងពេលឈប់សំរាក ដោយ គោរពតាមនិយាមជាមូលដ្ឋានរបស់ច្បាប់ការងារ ដើម្បីជំរុញអោយឧស្សាហកម្មកាត់ដេរនៅកម្ពុជា កាន់តែមានភាពប្រកួតប្រជែងថែមទៀត ។

៣៥១- ដើម្បីបង្កើនលទ្ធភាពឈានចូលទីផ្សារ និងពតិមានទីផ្សារ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្តវិធានការដូចតទៅ ៖

- ១- ពង្រឹងសកម្មភាពជំរុញវិស័យពាណិជ្ជកម្ម និងសកម្មភាពពតិមានទីផ្សារ ។
- ២- អភិវឌ្ឍការចុះបញ្ជីសហគ្រាសតាមប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ ។
- ៣- បង្កើតគេហទំព័រអ៊ិនទែណែត ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយផលិតផលក្នុងស្រុក ។
- ៤- ពង្រឹងសមត្ថភាពទីចាត់ការគយ និងរដ្ឋាករ ដើម្បីទប់ស្កាត់ការរត់ពន្ធ ។
- ៥- អភិវឌ្ឍសក្តានុពលនាំចេញ តាមរយៈការបង្កើតតំបន់ឧស្សាហកម្មសំរាប់ក្រុមហ៊ុននាំចេញ ។

៣៥២- វិស័យទេសចរណ៍បានទាក់ទាញវិនិយោគឯកជនជាច្រើន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តគាំទ្រវិស័យឯកជន ក្នុង ការជួយអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ សំរាប់ពង្រីកវិស័យទេសចរណ៍ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹង ៖

- អនុវត្តវិធានការនានា ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពរបស់ភ្ញៀវទេសចរណ៍នៅទូទាំងប្រទេស ពិសេសនៅគ្រប់ មន្ទីរយានយន្តទេសចរណ៍ ។
- ថាតវិធានការនានា ដើម្បីទាក់ទាញវិនិយោគឯកជន សំរាប់ស្តារ និងកសាងព្រលានយន្តហោះ ផ្លូវថ្នល់ ការផ្គត់ផ្គង់ថាមពលអគ្គិសនី និងទឹកស្អាត ព្រមទាំងការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់ នៅតាម មណីយដ្ឋានទេសចរណ៍ ។
- ក្នុងក្របខ័ណ្ឌគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍តាមទន្លេមេគង្គ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងពិនិត្យលទ្ធភាព ដើម្បី ៖
 - . កែលំអព្រលានយន្តហោះនៅខេត្តរតនគិរី និងស្ទឹងត្រែង ។
 - . កែលំអផ្លូវឆ្ពោះទៅសារមន្ទីរប្រល័យពូជសាសន៍ជើងឯក ។
 - . អនុវត្តគំរោងស្តីពីការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់នៅខេត្តសៀមរាប ។
 - . សម្រួលការធ្វើដំណើរទៅចំណុចច្រកព្រំដែនកោះក្រឡ ។
- គាំទ្រការសាងសង់ផ្លូវជាតិ តភ្ជាប់ពីព្រំដែនថែទៅប្រទេសវៀតណាម ៖
 - . ផ្លូវជាតិលេខ ៦ ពីប៉ោយប៉ែត មកសៀមរាប ។
 - . ផ្លូវជាតិលេខ ៦៧ ពីចាមស្រយាម- អន្លង់វែង- សៀមរាប ។

. ផ្លូវជាតិលេខ ៤៨ ពីខេត្តកោះកុង មកស្រែអំបិល ។

. ផ្លូវជាតិលេខ ៧៨ ពីអូរយ៉ាដាវ មកបានលុង ។

- ការសាងសង់ព្រលានយន្តហោះនៅក្រុងព្រះសីហនុ និងកោះកុង ។
- ការជំរុញបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាទីផ្សារទេសចរណ៍ ដើម្បីអោយផ្នែកឯកជនចូលរួមបាន ។
- បង្កើតការិយាល័យព័ត៌មានទេសចរណ៍នៅតាមព្រលានយន្តហោះ និងកំពង់ផែអន្តរជាតិ ។
- ផ្សព្វផ្សាយពីទេសចរណ៍តាមអ៊ិនធើណិត និងតាមទូរទស្សន៍ CTN CNN CCTV TV5 NHK និង KBS ។
- ជំរុញអោយបង្កើតសមាគមសណ្ឋាគារ និងផ្ទះសំណាក់ សមាគមអ្នកមគ្គុទ្ទេសភ្ញៀវ សមាគមអាកាសចរកម្ពុជា សមាគមភោជនីយដ្ឋាន និងសមាគមដឹកជញ្ជូន ។

ការលើកស្ទួយសហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម

៣៥៣- ដូចមានចែងនៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ រាជរដ្ឋាភិបាលបានលើកទិសដៅជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសធុនតូច និងមធ្យម (SME) ដោយបានកំណត់គោលនយោបាយដូចតទៅ ៖

- ទី១- លើកទឹកចិត្តដល់ការវិវត្តលាស់ផ្នែក SME ជាពិសេស តាមរយៈការផ្តល់ឥណទានរយៈពេលមធ្យម និងរយៈពេលវែង ។
- ទី២- ទប់ស្កាត់ការរត់ពន្ធគ្រប់ប្រភេទ ។
- ទី៣- កាត់បន្ថយបែបបទសំរាប់ការចុះបញ្ជី និងការរៀបចំដំណើរការក្រុមហ៊ុន ។
- ទី៤- សំរួលការនាំចេញ- នាំចូល តាមរយៈការកាត់បន្ថយបែបបទសុក្រស្មាញ មានដូចជា អាជ្ញាប័ណ្ណ និងលិខិតអនុញ្ញាតផ្សេងៗ ។ល។
- ទី៥- ផ្តល់ការគាំពារដល់ឧស្សាហកម្មក្មេងខ្ចីមួយចំនួនក្នុងរយៈពេលសមស្របមួយ ។
- ទី៦- ជំរុញសម្ព័ន្ធភាពរវាងសហគ្រាសខ្នាតតូចនិងមធ្យម ជាមួយនឹងឧស្សាហកម្មធំៗ ។
- ទី៧- ជំរុញបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផលិតភាពជាតិ ដែលជួយដល់ឧស្សាហកម្មធុនតូច និងមធ្យម តាមរយៈការលើកកម្ពស់ផលិតភាព និង ការកាត់បន្ថយថ្លៃដើមនៃផលិតកម្ម ។
- ទី៨- បង្កើតវិទ្យាស្ថានស្តង់ដារជាតិ ដែលនឹងជួយធានាអោយគុណភាពផលិតផលក្នុងប្រទេស អាចឆ្លើយតបបានទៅនឹងស្តង់ដារតំបន់ និងអន្តរជាតិ ។
- ទី៩- បង្កើតមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិផ្នែករូបគីមី មីក្រូជីវៈ មេកានិច និងការធ្វើតេស្ត ដែលអាចកំណត់បានលើគុណភាព និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរបស់ផលិតផល ។
- ទី១០- ពង្រឹងយន្តការការពារកម្មសិទ្ធិបញ្ញាឧស្សាហកម្ម ដែលការពារដល់ការលួចចម្លងដោយខុសច្បាប់ក្នុងការរិះរក និងប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស និងបច្ចេកវិទ្យាថ្មី ព្រមទាំងផលិតផលថ្មី ។
- ទី១១- ជំរុញដល់ការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាជំនាញ ទាំងនៅក្នុង និងក្រៅប្រទេស ។
- ទី១២- បង្កើនចលនា « ភូមិមួយ- ផលិតផលមួយ » ។

ទី១៣- ពង្រឹងប្រព័ន្ធច្បាប់ដោយបង្កើតច្បាប់រោងចក្រ ច្បាប់តំបន់ឧស្សាហកម្ម ច្បាប់ប៉ាតង់ និងតក្កកម្ម ឧស្សាហកម្ម ច្បាប់រង្វាស់រង្វាល់ ច្បាប់សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម ។ល។

៣៥៤- រាជរដ្ឋាភិបាលយល់ច្បាស់ថា ឥណទានជនបទគឺជាយន្តការមួយយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ។ ឥណទានជនបទបំពេញតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ តាមរយៈការបង្កើត និងការពង្រីក ធុរកិច្ច ក៏ដូចជាការបង្កើនផលិតភាព ប្រាក់ចំណូល និងលើកកម្ពស់កំរិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជននៅ ជនបទ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តជំរុញផ្នែកឥណទានជនបទ ដើម្បីផ្តល់ឥណទានតាមកំរិតការប្រាក់ សមស្រប អាចត្រូវបានផ្តល់ជូនប្រជាជនក្រីក្រ ពិសេស ប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់ជនបទ និងនៅតាម តំបន់ព្រំដែន និងប្រជាជនដែលប្រកបអាជីវកម្មក្នុងសហគ្រាសតូច និងមធ្យម ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្ត នូវបណ្តាវិធានការ ដូចខាងក្រោម ដើម្បីជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍របស់ផ្នែកមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ÷

- ១- ត្រួតពិនិត្យការគ្រប់គ្រង និងជំនាញបច្ចេកទេសរបស់អ្នកប្រតិបត្តិករឥណទាន ដើម្បីធានាចីរភាព ខាងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយកាត់បន្ថយហានិភ័យក្នុងការផ្តល់ឥណទាន និងលុបបំបាត់អំពើខុសឆ្គង ។
- ២- ពង្រឹងសមត្ថភាពក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រង ការ ត្រួតពិនិត្យស្ថាប័នមីក្រូហិរញ្ញវត្ថុ ។
- ៣- ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់ប្រតិបត្តិករឥណទាន ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពជំនាញបច្ចេកទេស ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាព និងចីរភាពនៃកម្មវិធីឥណទាន ។
- ៤- ចរចាជាមួយនឹងប្រតិបត្តិករ ដើម្បីកាត់បន្ថយអត្រាការប្រាក់ និងបង្កើនការផ្តល់ឥណទាន ដើម្បី ឆ្លើយតបនឹងតំរូវការ ។
- ៥- ជំរុញការកៀងគរសព្វធុ ដើម្បីបង្កើនប្រភពឥណទានជនបទក្នុងស្រុក ។
- ៦- ជំរុញ និងបង្កើតបរិស្ថានប្រណាំងប្រជែង សំរាប់អ្នកប្រតិបត្តិការឥណទានជនបទ ។
- ៧- បន្តទាក់ទាញប្រភពធនធានហិរញ្ញវត្ថុពីក្រៅប្រទេស ។
- ៨- គាំទ្រប្រជាជនជនបទក្នុងការស្វែងរកទីផ្សារ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រទេសសំរាប់លក់ផលិតផល តាម រយៈការជំរុញសហគ្រាសតូច និងមធ្យម ហើយផ្តល់ឥណទានសំរាប់គាំទ្រសហគ្រាសតូច និងមធ្យម ខាងផ្នែកកសិឧស្សាហកម្ម ព្រមទាំងចលនាភូមិមួយ- ផលិតផលមួយ ។
- ៩- ពង្រីកការផ្តល់សេវាឥណទានដល់តំបន់ដាច់ស្រយាល ។

ការបង្កើតការងារ និង ការធានាលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជូនកម្មករ និង និយោជិត

៣៥៥- អាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា រួមមាន ÷

- ទី១- បង្កើតការងារអោយបានច្រើនជូនដល់ស្រទាប់យុវវ័យ ដែលត្រូវដល់អាយុឈានចូលក្នុងទីផ្សារ ពលកម្ម និងពលករកម្ពុជាទាំងអស់ តាមរយៈការដាក់ចេញនូវវិធានការនានា ដែលលើកទឹកចិត្ត ដល់ការវិនិយោគក្នុងស្រុក និងដែលទាក់ទាញវិនិយោគផ្ទាល់ពីបរទេស នៅតាមបណ្តាវិស័យជា

អាទិភាពទាំងឡាយ ពិសេសវិស័យកសិកម្ម កសិ-ឧស្សាហកម្ម ឧស្សាហកម្មអតិពលកម្ម និង ទេសចរណ៍ ។

ទី២- បង្កើតស្ថាប័នបណ្តុះបណ្តាលជំនាញវិជ្ជាជីវៈជូនជនក្រីក្រ ភ្ជាប់ជាមួយនឹងមជ្ឈមណ្ឌល សំរាប់ ជួយរកការងារអោយយុវជនធ្វើ ជាពិសេស យុវជនដែលទើបចេញពីសាលាអោយបានស្របតាម តំរូវការទីផ្សារពលកម្ម ។

ទី៣- រៀបចំប្រព័ន្ធស្ថិតិការងារ ។

៣៥៦- ការយកចិត្តទុកដាក់ក៏នឹងត្រូវបានផ្តោតជាពិសេសផងដែរទៅលើ ÷ ១- ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងពលករ បរទេសនៅកម្ពុជា ក្នុងទិសដៅដោះស្រាយការងារធ្វើជូនប្រជាពលរដ្ឋ ។ ២- ស្រូបយកបច្ចេកវិទ្យាថ្មី សំរាប់ ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ ។ ៣- រៀបចំគោលនយោបាយការងារ និងការបណ្តុះបណ្តាល ដែលផ្សារភ្ជាប់ នឹងគោលនយោបាយអប់រំប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការផ្លាស់ប្តូរទីកន្លែងជំនាញ ថ្មី ។ ៤- លើកទឹកចិត្តការនាំចេញនូវពលកម្ម ដើម្បីបង្កើនសុខុមាលភាព ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវជំនាញ កាត់បន្ថយភាពគ្មានការងារធ្វើ និងបង្កើនប្រាក់ចំណូលរដ្ឋ ។ ការនាំចេញពលកម្មគឺជាជំងឺសម្បូរទៀត សំរាប់កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដូចដែលធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក្នុងបណ្តាប្រទេសជិតខាង ។ ៥- បន្តគាំទ្រដល់ ការអភិវឌ្ឍន៍ឧស្សាហកម្មអតិពលកម្មដើម្បីបង្កើតការងារ និងដើម្បីស្រូបយកចំនួនពលករដ៏ច្រើនលើសលប់ ដែលមកពីទីជនបទ ។ ព្រមជាមួយនេះ ចាត់វិធានការដើម្បីបង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម និងពិពិធកម្ម ដើម្បីបង្កើនប្រាក់ចំណូល និងកិរិយាសំរាប់ប្រជាជនតាមជនបទ ដែលជាកត្តាមួយជួយកាត់បន្ថយ ភាពក្រីក្រ ។

ការរៀបចំប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គម សំរាប់មន្ត្រី បុគ្គលិក កម្មករ

៣៥៧- នៅក្នុងនីតិកាលទី៣ នេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តោតទៅលើអាទិភាពដូចតទៅ ÷ ១- ពង្រឹងយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ នូវការអនុវត្តន៍ច្បាប់ការងារ និងអនុសញ្ញាអន្តរជាតិទានស្តីពីតួនាទីសហជីព ដើម្បីធានាយ៉ាងពិតប្រាកដ នូវសិទ្ធិ និងផលប្រយោជន៍របស់កម្មករ និយោជិត និងនិយោជក ។ ២- កែលំអអោយកាន់តែប្រសើរឡើង នូវលក្ខខណ្ឌការងាររបស់កម្មករ និងនិយោជិត ។ ៣- ពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ស្តីពីរបបសន្តិសុខសង្គម ។ ៤- ពិនិត្យអំពីជំងឺសំរាប់អនុវត្តគោលការណ៍ផ្តល់របបសោធននិវត្តន៍ សំរាប់អ្នកបាត់បង់សមត្ថភាព ពលកម្ម និងអ្នកនៅក្នុងបន្ទុក និងការធានារ៉ាប់រងចំពោះគ្រោះថ្នាក់ការងារសំរាប់ជនទាំងឡាយ ដែលស្ថិត ក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ការងារ ។

៣៥៨- ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិទាន រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបង្កើនកិច្ចអន្តរាគមន៍ក្នុង វិស័យសង្គមកិច្ច ក្នុងទិសដៅលើកស្ទួយកាលានុវត្តភាពការងារ កាត់បន្ថយភាពងាយរងគ្រោះរបស់ ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ បង្កើនសកម្មភាពសង្គ្រោះបន្ទាន់ ដើម្បីជួយដល់អ្នករងគ្រោះដោយគ្រោះធម្មជាតិ និង គ្រោះមហន្តរាយផ្សេងៗ និង ពង្រីកកម្មវិធីស្តារលទ្ធភាពពលកម្មសំរាប់ជនពិការ ព្រមទាំងកម្មវិធីលើក

កំពស់សុខុមាលភាពរបស់ជនចាស់ជរា កុមារកំព្រា ស្ត្រីរងគ្រោះ ជនអនាថាគ្មានទីពឹង អតីតយុទ្ធជន និង គ្រួសារ ។

៣៥៩- រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តជួយឧបត្ថម្ភអោយបានដិតដល់ចំពោះជនពិការ និងគ្រួសារយុទ្ធជន ដែលបានប្តូរជាជីវិត ដើម្បីប្រទេសជាតិ ព្រមទាំងជំរុញអោយម្ចាស់សហគ្រាស រោងចក្រ ឧបត្ថម្ភប្រាក់បៀវត្ស រួមជាមួយកំរៃ បេឡាសន្តិសុខសង្គមដល់កម្មករជាជំហានៗ អោយបានសមស្របតាមកំរិតលក្ខខណ្ឌទីផ្សារការងារ ។

៤ . ៣ . ៤ ការកសាងសមត្ថភាព និងការគ្រប់គ្រងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

៣៦០- ការកសាងសមត្ថភាព និងការគ្រប់គ្រងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ធនធានមនុស្សគឺជាចតុកោណយុទ្ធសាស្ត្រទី៤ នៃយុទ្ធ សាស្ត្រចតុកោណ ។ មុំយុទ្ធសាស្ត្រទាំង៤ នៃ ចតុកោណនេះ គឺ ÷ ១- ការពង្រឹងគុណភាពអប់រំ ។ ២- ការពង្រឹងសេវាសុខាភិបាល ។ ៣- ការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយស្តីពីយេនឌ័រ ។ និង៤- ការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយប្រជាជន ។

<p>ការកសាងសមត្ថភាពនិងការគ្រប់គ្រង កិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស</p> <ul style="list-style-type: none"> - ការពង្រឹងគុណភាពអប់រំ - ការពង្រឹងសេវាសុខាភិបាល - ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយស្តីពីយេនឌ័រ - ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយប្រជាជន ។
--

ការពង្រឹងគុណភាពសេវាអប់រំ

៣៦១- ចតុកោណទី ៤នៃយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីកំណើន ការងារ សមធម៌ និងប្រសិទ្ធភាព នៅកម្ពុជា បានលើកឡើងអំពីអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលសំរាប់វិស័យអប់រំ ដែលនឹងត្រូវអនុវត្តនៅក្នុង នីតិកាលទី ៣ នេះ ។ អាទិភាពទាំងនេះរួមមាន ÷

- ១- ការធ្វើអោយសំរេចទិសដៅ «អប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា» តាមរយៈ ÷
 - ការធានាសមធម៌ក្នុងការអប់រំមូលដ្ឋានរយៈពេល៩ឆ្នាំសំរាប់កុមារគ្រប់រូប និងការបង្កលក្ខណៈ សម្បត្តិអនុគ្រោះនានា ដើម្បីអោយកូនចៅប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រមានលទ្ធភាពចូលសិក្សា ។
 - ការបង្កើនអាហារូបករណ៍សំរាប់សិស្ស និងនិស្សិតក្រីក្រ ។
 - ការលើកកម្ពស់គុណភាព និងបង្កើនចំនួនគ្រឹះស្ថានសិក្សាសាធារណៈ ពិសេសនៅតំបន់ជនបទ និងការឧបត្ថម្ភចំណាយប្រតិបត្តិការរបស់សាលារៀន ។
- ២- ការលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំតាមរយៈ ÷
 - ការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់គ្រូបង្រៀន ។
 - ការធានាគុណភាពបណ្តុះបណ្តាល ។
 - បង្កើនការផ្គត់ផ្គង់សំភារៈសិក្សា បណ្ណាល័យ មន្ទីរពិសោធន៍ និងអន្តេវាសិកដ្ឋាន សំរាប់សិស្ស ជានារី ។

- កំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សា និងកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល ។
- ជំរុញកម្មវិធីអក្ខរកម្ម និងការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធសិក្សា ។
- ៣- ការបង្កើនចំណាយសំរាប់វិស័យអប់រំ និងការកៀងគរបង្កើនជំនួយអន្តរជាតិសំរាប់វិស័យអប់រំ ។
- ៤- ការពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយផ្នែកឯកជននិងសហគមន៍អន្តរជាតិ ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពអប់រំ សំដៅឆ្លើយតបទៅនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងភាពចាំបាច់នៃការអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ។

៣៦២- ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងកម្មវិធីវិទ្យាសាស្ត្រចំណុះវិស័យអប់រំឆ្នាំ ២០០៤-២០០៨ បានកំណត់ យុទ្ធសាស្ត្រដ៏ទូលំទូលាយមួយ សំរាប់អភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សដែលមានជំនាញបច្ចេកទេសនិងវិទ្យាសាស្ត្រ ខ្ពស់ ដែលអាចឆ្លើយតបបានទៅនឹងតំរូវការទីផ្សារពលកម្ម ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងដោយមានស្មារតី សហគ្រិនភាព គំនិតច្នៃប្រឌិតខ្ពស់ ស្មារតីទទួលខុសត្រូវ វិន័យ សីលធម៌ គុណធម៌ល្អប្រសើរ មនសិការ ក្នុងការងារ និងអត្តចរិតស្ងួតត្រង់ ដើម្បីលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ ។

៣៦៣- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹងបន្ថែមទៀត នូវសមិទ្ធផលនៃការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា នៅក្នុងការអប់រំ មូលដ្ឋាន ។ ជោគជ័យទាំងនោះបានពឹងផ្អែកភាគច្រើនទៅនឹងលទ្ធផលនៃការពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់ ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ទាំងអស់ ដើម្បីប្រមូលធនធានសំរាប់អនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនានា ដែលបានកំណត់នៅក្នុង ផែនការជាតិអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងក្នុងកម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានយល់យ៉ាងច្បាស់អំពីភាពចាំបាច់ ក្នុងការជំរុញល្បឿននៃការអនុវត្តន៍កំណែទម្រង់វិស័យ អប់រំ តាមរយៈការលើកកម្ពស់ការអនុវត្តន៍កម្មវិធីសកម្មភាពជាអាទិភាពប្រចាំឆ្នាំ ។

៣៦៤- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តខិតខំបង្កើនចំណាយថវិកា និងកៀងគរបន្ថែមបរទេសអោយបានច្រើនថែមទៀត សំរាប់លើកទឹកចិត្តគ្រូបង្រៀន ធានាគុណភាពបណ្តុះបណ្តាល បង្កើនការផ្គត់ផ្គង់សំភារៈសិក្សា បណ្ណាល័យ និងមន្ទីរពិសោធន៍ បង្កើតអន្តេវាសិកដ្ឋានសំរាប់សិស្ស- និស្សិត ពិសេស សំរាប់សិស្ស- និស្សិតជានិរោទ បន្តជំរុញកំណែទម្រង់កម្មវិធីសិក្សា ផ្តល់អាហារូបករណ៍ដល់សិស្សនិងនិស្សិតក្រីក្រ ជំរុញកម្មវិធីអក្ខរកម្ម និងការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងផ្តល់ថវិកាសំរាប់កសាងសាលារៀននៅតាមជនបទ ព្រមទាំងធានាការចំណាយ ប្រតិបត្តិការរបស់សាលារៀន ។

៣៦៥- រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយវិស័យឯកជន ព្រមទាំងជាមួយសហគមន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ ដើម្បីបង្កើននិងលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាអប់រំ ទាំងក្នុងកិរិយាសិក្សា បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង បច្ចេកទេស ទាំងក្នុងកិរិយាឧត្តមសិក្សា ក្នុងគោលដៅឆ្លើយតបបានយ៉ាងសមស្របទៅនឹងស្តង់ដារអន្តរជាតិ និងតំរូវការអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេស ។

៣៦៦- អាទិភាពទាំងឡាយដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវអនុវត្តក្នុងវិស័យអប់រំ ដើម្បីសំរេចបាននូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ មានដូចតទៅ ៖

- បង្កើនការចូលរៀនរបស់កុមារគ្រប់រូបប្រកបដោយសមធម៌ និងយកចិត្តទុកដាក់ដល់តុល្យភាពយេនឌ័រនៅគ្រប់ភូមិសិក្សា ចាប់តាំងពីការអប់រំកុមារតូច ការអប់រំកីរតមូលដ្ឋាន ការអប់រំក្រោយកីរតអប់រំមូលដ្ឋាន និងការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ទាំងក្នុងនិងក្រៅប្រព័ន្ធ ។ គោលដៅទាំងនេះត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងផែនការជាតិអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា និងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
- លើកកម្ពស់គុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាអប់រំ ដោយធានាអោយសិស្ស និងនិស្សិតមានចំណេះដឹងសមស្រប ក្រោយពេលបញ្ចប់ការសិក្សារបស់ខ្លួន ហើយអាចយកចំណេះដឹងនោះទៅបំរើអោយជីវភាពរស់នៅរបស់ពួកគេ ។
- លើកកម្ពស់ការកសាងនិងអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពមន្ត្រីនិងស្ថាប័ន ដើម្បីអនុវត្តវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការសេវាអប់រំ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ធនធានប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សំដៅឆ្លើយតបនឹងគោលនយោបាយកំណែទម្រង់រដ្ឋបាលសាធារណៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្របពេលជាមួយគ្នានឹងការពង្រឹងសវនកម្ម និងពិនិត្យតាមដានការបំពេញការងារក្នុងវិស័យអប់រំ ។
- អភិវឌ្ឍកំលាំងយុវជនអោយចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ដោយមានកម្មវិធីចំពោះមុខ សំរាប់យុវជននៅក្រៅសាលា និងកម្មវិធីយូរអង្វែងក្នុងការកសាងសមត្ថភាពនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច វិទ្យាសាស្ត្រ សំរាប់យុវជនក្នុងសាលារៀន ជំរុញវិស័យអប់រំកាយ និងកីឡាអោយអភិវឌ្ឍឈានឡើង ដើម្បីអោយមនុស្សគ្រប់រូបមានសុខភាពល្អ សុខុមាលភាពល្អ និងមានសេចក្តីក្លាហានដើម្បីចូលរួមចំណែកក្នុងរាល់សកម្មភាពសង្គម ។
- ពង្រឹងភាពជាដៃគូ សំរាប់កៀងគរជំនួយអភិវឌ្ឍន៍វិស័យអប់រំ ដោយបង្កើនភាពជឿទុកចិត្តគ្នា រវាងក្រសួង និងស្ថាប័នក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទីភ្នាក់ងារផ្តល់ជំនួយជាតិ និងអន្តរជាតិ ព្រមទាំងប្រទេសជាមិត្តនានា ដោយឈរលើស្មារតីទទួលខុសត្រូវខ្ពស់ និងមានតំលាភាព ។
- កៀងគរធនធានពីគ្រប់ប្រភព ដើម្បីអនុវត្តកំណែទម្រង់វិស័យអប់រំអោយទទួលបានជោគជ័យ ក្នុងនោះការបន្តពង្រឹងកិច្ចសហការរវាងក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ដើម្បីរៀបចំក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម និងការបើកផ្តល់សាច់ប្រាក់អោយបានល្អប្រសើរ ។ ជាមួយគ្នានោះដែរ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ដល់ការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅនិងលក្ខខណ្ឌបំពេញការងាររបស់គ្រូបង្រៀន និងមន្ត្រីអប់រំគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ព្រមទាំងពង្រឹងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ជាមួយនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នានា ក្នុងការកៀងគរធនធានហិរញ្ញវត្ថុសំរាប់អភិវឌ្ឍវិស័យអប់រំ ក្នុងដំណាក់កាលចំពោះមុខ ក៏ដូចជាក្នុងពេលអនាគត ។

៣៦៧- សកម្មភាពអនុវត្តន៍បន្ត ដែលត្រូវប្រកាន់យកនៅឆ្នាំក្រោយ រួមមាន ÷

- ពិនិត្យកែសំរួលឡើងវិញ នូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យអប់រំ និងកម្មវិធីគាំទ្រវិស័យអប់រំ ដោយផ្អែកលើបទពិសោធន៍អនុវត្តកន្លងមក ។

- អង្កេតតាមដានចំណាយសាធារណៈ និងប្រើប្រាស់លទ្ធផលនៃការអង្កេតនេះ ដើម្បីកែលម្អប្រព័ន្ធថវិកា សំរាប់វិស័យអប់រំ ។
- កែលម្អដំណើរការថវិកាប្រចាំឆ្នាំ និងដំណើរការអនុម័តនិងអនុវត្តន៍កម្មវិធីសកម្មភាពជាអាទិភាព ដើម្បីធានាការផ្តល់ថវិកាបានទាន់ពេលវេលា និងអាចប៉ាន់ស្មានទុកជាមុនបាន ។
- លើកកម្ពស់ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ សវនកម្មផ្ទៃក្នុង និងពង្រឹងយន្តការត្រួតពិនិត្យ ។
- អនុវត្តកំណែទម្រង់បៀវត្សនៅទូទាំងវិស័យអប់រំ និងកម្មវិធីផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តដល់នាយកសាលា និងគ្រូបង្រៀន ដោយផ្អែកលើការអនុវត្តន៍ការងារ ផ្សារភ្ជាប់នឹងជំហានទីមួយនៃការពង្រាយ និងចំណាត់ថ្នាក់ឡើងវិញ នូវបុគ្គលិកបង្រៀន និងបុគ្គលិកការិយាល័យ (មិនបង្រៀន) អោយមានប្រសិទ្ធភាពទៅតាមស្តង់ដារពង្រាយបុគ្គលិក ។
- រៀបចំផែនការកសាងសមត្ថភាពនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីធ្វើជាមូលដ្ឋានក្នុងការសំរេចសំរួលជំនួយក្រៅប្រទេស និងការត្រួតពិនិត្យតាមដានអំពីវឌ្ឍនភាព ។
- ពង្រឹងដំណើរការពិគ្រោះយោបល់រវាងក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ក្រសួងនិងស្ថាប័ននានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ នៅក្នុងការរៀបចំផែនការជាតិស្តីពីការអប់រំសំរាប់ទាំងអស់គ្នា ។

ការកែលម្អសេវាសុខាភិបាល

៣៦៨- រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព នូវច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានាស្តីពីសុខាភិបាល ដើម្បីធានាគុណភាពនៃការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល និងឱសថ រួមទាំងឱសថបូរណ តាមរយៈការផ្តល់ ព័ត៌មាន និងការត្រួតពិនិត្យ ដោយផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ឱសថសម័យ ។ អាទិភាពដែលបានកំណត់នៅក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណសំរាប់វិស័យសុខាភិបាល រួមមាន ៖

- ១- ការបង្កើនវិភាជន៍ធនធានសាធារណៈ និងជំនួយអន្តរជាតិ សំរាប់លើកកម្ពស់វិស័យសុខាភិបាល ។
- ២- ការលើកទឹកចិត្តការវិនិយោគឯកជនក្នុងវិស័យសុខាភិបាល សំដៅលើកកម្ពស់សុខភាពរបស់ប្រជាជន ។
- ៣- ការលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាសុខាភិបាលអោយមានប្រសិទ្ធភាព សមធម៌ និងចីរភាព តាមរយៈ ៖
 - ផ្តល់អាទិភាពក្នុងការកសាងមន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាពនៅទូទាំងប្រទេស ដើម្បីផ្តល់សេវាសុខាភិបាលនៅមូលដ្ឋាន ពិសេសដល់ជនក្រីក្រ និងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។
 - អនុញ្ញាតអោយប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រទទួលបានការពិនិត្យព្យាបាលឯកជនដោយឥតគិតថ្លៃ នៅតាមមន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាព ។
 - ពង្រឹងនិងពង្រីកមូលនិធិប្រកបដោយសមធម៌ សំរាប់ជួយជនក្រីក្រអាចទទួលសេវាសុខភាពប្រកបដោយគុណភាព ។
- ៤- ធានាការផ្គត់ផ្គង់សេវាសុខភាពនិងឱសថ និងសុវត្ថិភាពចំណីអាហារ អោយមានស្តង់ដារគុណភាពខ្ពស់ តាមរយៈ ៖

- ការអនុម័ត និងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិទានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាលអោយមានប្រសិទ្ធិភាព ។

- លើកទឹកចិត្តការប្រើប្រាស់ឱសថបុរាណគ្នបផ្សំនឹងឱសថសម័យ ដោយផ្តល់ព័ត៌មានច្បាស់លាស់ និងមានការត្រួតពិនិត្យត្រឹមត្រូវ ។

៥- បន្តអនុវត្តកម្មវិធីការពារនិងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺឆ្លង ។

៦- ជំរុញការថែទាំសុខភាពមាតានិងកុមារ ដើម្បីកាត់បន្ថយមរណភាពមាតា និងទារក ។

៣៦៩- ដើម្បីអនុវត្តគោលនយោបាយវិស័យសុខាភិបាលខាងលើ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវផ្តល់អាទិភាពទៅលើការបង្កើនការវិភាជន៍ធនធានសាធារណៈសំរាប់វិស័យសុខាភិបាល និងត្រូវបន្តលើកទឹកចិត្តការចូលរួមរបស់សហគមន៍អន្តរជាតិ និងផ្នែកឯកជន ដើម្បីបង្កើនការវិនិយោគបន្ថែមទៀតនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល សំដៅលើកំពស់ស្ថានភាពសុខភាពរបស់ប្រជាជន ។ អាទិភាពនឹងត្រូវផ្តល់ទៅលើការសាងសង់មន្ទីរពេទ្យបង្អែកនិងមណ្ឌលសុខភាព ដែលអាចផ្តល់សេវាសុខាភិបាលតាមរូបភាពមួយ ដែលមានប្រសិទ្ធភាព សមធម៌ ចីរភាពសំរាប់ប្រជាពលរដ្ឋទូទាំងប្រទេស ពិសេសប្រជាជនក្រីក្រនិងក្រុមជនងាយរងគ្រោះ ។ រាជ- រដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តយកចិត្តទុកដាក់អនុវត្តកម្មវិធីការពារ និងប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងជំងឺឆ្លងនានា ព្រមទាំងជំរុញលើកទឹកចិត្តអោយមានការថែទាំសុខភាពមាតា និងកុមារ សំដៅកាត់បន្ថយមរណភាពមាតា និងកុមារនិងកែលម្អសេវាសង្គ្រោះបន្ទាន់ និងផ្តល់ការអប់រំ និងព័ត៌មានស្តីពីសុខភាព និងអនាម័យ ពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទ ។ ជនក្រីក្រនឹងបានទទួលការថែទាំសុខភាពដោយឥតបង់ថ្លៃ នៅតាមមន្ទីរពេទ្យបង្អែក និងមណ្ឌលសុខភាព ។ មូលនិធិប្រកបដោយសមធម៌ នឹងត្រូវបានពង្រឹង និងពង្រីកបន្ថែមទៀត ដើម្បីអោយជនក្រីក្រអាចទទួលសេវាសុខាភិបាលប្រកបដោយគុណភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងទទួលយក និងជំរុញការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និង បទបញ្ញត្តិទានាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាល ដើម្បីធានាសេវាសុខាភិបាល ឱសថនិងអាហារប្រកបដោយគុណភាព ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តលើកទឹកចិត្តការប្រើប្រាស់ឱសថបុរាណគ្នបផ្សំជាមួយឱសថសម័យ ដោយផ្តល់ព័ត៌មាន និងមានការត្រួតពិនិត្យត្រឹមត្រូវ ។

៣៧០- ផែនការសកម្មភាពសុខាភិបាលឆ្នាំ ២០០៤-២០០៧ (ផ. ស. ស) បានផ្តល់នូវក្របខ័ណ្ឌសកម្មភាព ដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសំរេចអោយបាននូវយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។ សកម្មភាពកំរិតគោលនយោបាយទាំងនេះនឹងត្រូវអនុវត្តលើការងារធំៗចំនួន៦ ដូចខាងក្រោម ៖

៣៧១- **ការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល** : ដើម្បីលើកកម្ពស់គុណភាពការផ្តល់សេវាសុខាភិបាល រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់អាទិភាពនៃការពង្រឹងការអនុវត្តន៍ការផ្តល់សំណុំសកម្មភាពអប្បបរមា និងសំណុំសកម្មភាពបង្រួបនៅទូទាំងប្រទេស ក៏ដូចជាការបង្កើតអោយមានប្រព័ន្ធផ្តល់ និងថែកថាយសំភារៈ ឱសថ និងគ្រឿងបរិក្ខារពេទ្យអោយបានល្អប្រសើរ ។ ចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍សេវាសុខភាពសំរាប់មាតា និងកុមារ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់ជាសំខាន់ទៅលើការអនុវត្តន៍សមាហរណកម្មថែទាំជំងឺកុមារ ទន្ទឹមនឹងការធានា

អោយមានគុណភាពរវាងសេវាការពារ និងសេវាព្យាបាល ។ ដើម្បីបង្កើនគុណភាពនៃការប្រើប្រាស់សេវា សុខាភិបាលប្រកបដោយគុណភាពចំពោះប្រជាជនក្រីក្រ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ផងដែរ ទៅលើ ប្រព័ន្ធមន្ទីរពេទ្យបង្អែក ។ សកម្មភាពទាំងអស់នេះ ទាមទារអោយមានការរៀបចំកែទម្រង់រចនាសម្ព័ន្ធខាង ស្ថាប័ន និងការគ្រប់គ្រងសមស្រប ដើម្បីអាចមានលទ្ធភាពធ្វើសមាហរណកម្មកម្មវិធីជាតិ ពិសេសនៅតាម ថ្នាក់ខេត្តនិងថ្នាក់ស្រុក អនុវត្តវិធីសាស្ត្រដោយផ្អែកលើគុណភាព និងអន្តរាគមន៍ដោយផ្អែកលើភស្តុតាង ព្រមទាំងជំរុញអោយមានការចូលរួមពីឯកជននិងសហគមន៍ក្នុងការរៀបចំផែនការ និងប្រតិបត្តិការផ្តល់ សេវាសុខាភិបាលជាក់ស្តែង ។

៣៧២- **ការផ្តល់ប្តូរឥរិយាបថនិងការប្រាស្រ័យទាក់ទង** : នៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរឥរិយាបថ និងការប្រាស្រ័យ ទាក់ទង ក្រសួងសុខាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍នឹងសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើតម្រូវការ ដើម្បីពង្រឹងការអនុវត្តក្រុម សីលធម៌ វិជ្ជាជីវៈ ក៏ដូចជាការគាំទ្រ និងការលើកទឹកចិត្តដល់ក្រុមទ្រទ្រង់សុខភាពភូមិ និងគណៈកម្មការ គ្រប់គ្រងមណ្ឌលសុខភាព តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាល ការសំរបសំរួល និងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ។ ការ បណ្តុះបណ្តាលជំនាញសំរាប់ប្រាស្រ័យទាក់ទងអន្តរបុគ្គល ដោយផ្តោតទៅលើក្រុមជាក់លាក់ ដូចជា មាតា កុមារ និងយុវវ័យ ត្រូវបានលើកឡើងជាបញ្ហាសំខាន់ ដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើង នូវការផ្តល់សេវាដល់ ក្រុមទាំងនោះ ។ ដើម្បីបង្កើនការផ្តល់សេវាប្រកបដោយគុណភាពដល់ប្រជាជនទាំងអស់ ពិសេស ចំពោះ ប្រជាជនក្រីក្រ កត្តាសំខាន់គឺការបង្កើនជំនឿទុកចិត្តរបស់អតិថិជនទៅលើការផ្តល់សេវា ។ សំភារៈសំរាប់ ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ការអប់រំ និងការប្រាស្រ័យទាក់ទង ត្រូវផ្តោតទៅលើអាកប្បកិរិយាក្នុងការស្វែងរកការ ព្យាបាលសមស្របរបស់អតិថិជន ហើយទាមទារអោយមានការផ្តល់ព័ត៌មានដល់អតិថិជន អំពីសេវាដែល រាជរដ្ឋាភិបាលអាចផ្តល់អោយ ។

៣៧៣- **ការបង្កើនគុណភាព** : អាទិភាពសំរាប់ការលើកកម្ពស់គុណភាពទូទាំងវិស័យនឹងផ្តោតលើការរៀបចំ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងការជំរុញការអនុវត្តលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទាំងនេះ ។ ការចូលរួមរបស់ក្រុមអតិថិជន នៅ ក្នុងការពិភាក្សាអំពីការបង្កើនគុណភាព គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់ដើម្បីបង្កើនគុណភាពសេវាសុខាភិបាល ។

៣៧៤- **ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស** : អាទិភាពក្នុងការងារនេះ ពាក់ព័ន្ធយ៉ាងជិតស្និទ្ធនឹងការអភិវឌ្ឍន៍គោល នយោបាយគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស សំដៅលើកំរិត និងជំរុញការលើកទឹកចិត្តដល់បុគ្គលិក រួមមាន ប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ ប្រព័ន្ធផ្តល់រង្វាន់ និងវិន័យ ។ ជំរើសនៃការផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តសំរាប់បុគ្គលិកដែល បំពេញការងារនៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ឬ ជំរើសនៃការបន្ស៊ាំប្រព័ន្ធបណ្តុះបណ្តាលទៅនឹងតម្រូវការរបស់ ប្រជាជនមកពីតំបន់ដាច់ស្រយាល ក៏ត្រូវបានលើកយកមកសិក្សាដែរ ។ ការបង្កើត និងការអនុវត្តកម្មវិធី សិក្សា សំរាប់ IMCI និងការបណ្តុះបណ្តាលនឹងក្លាយជាអាទិភាពមួយក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ។ ទន្ទឹមនេះ យុទ្ធសាស្ត្រជំហានលឿនស្តីពីការបណ្តុះបណ្តាលមុខវិជ្ជាឆ្មប នឹងត្រូវរៀបចំឡើង និងចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ។

លើសពីនេះ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសមស្របសំរាប់អ្នកស្ម័គ្រចិត្តនៃ VHSG និង HCMC ក៏នឹងត្រូវរៀបចំ និងដាក់អោយអនុវត្តផងដែរ ។

៣៧៥- **ហិរញ្ញប្បទានសុខាភិបាល** : ដើម្បីលើកកម្ពស់សេវាសំរាប់ការពារសុខភាពមាតា និងកុមារ (MCH) ចំណាយថវិកា ក៏ដូចជាធនធានក្រៅប្រទេសដែលប្រមូលផ្តុំលើការអនុវត្តសកម្មភាព IMCI នឹងត្រូវ បង្កើតឡើង ។ ដើម្បីលើកកម្ពស់លទ្ធភាពក្នុងការផ្តល់សេវានានាដល់ជនក្រីក្រ ប្រព័ន្ធមួយសំរាប់កំណត់ អ្នកក្រីក្រ នឹងត្រូវបង្កើតឡើង ហើយនឹងត្រូវយកទៅអនុវត្ត ។ ទន្ទឹមនេះ ផែនការអនុគ្រោះប្រកបដោយ តំលាភាព សំរាប់អនុវត្តមូលនិធិប្រកបដោយសមធម៌ នឹងត្រូវដាក់អោយដំណើរការក្នុងពេលខាងមុខ ។ អាទិភាពមួយសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៤-២០០៥ គឺត្រូវពិនិត្យ តាមដាន និងវាយតម្លៃការអនុវត្តន៍បែបផែន ការហិរញ្ញប្បទានផ្សេងៗនៅក្នុងវិស័យសុខាភិបាល ដូចជា មូលនិធិប្រកបដោយសមធម៌ និងគំរោងធានារ៉ាប់រង ដើម្បីកំណត់អំពីប្រសិទ្ធភាពនៃបែបផែនទាំងនេះ ទៅលើជនក្រីក្រ ព្រមទាំងចងក្រងឯកសារស្តីពីមេរៀន និងបទពិសោធន៍ទាំងឡាយ ដែលទទួលបាន ។

៣៧៦- **ការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន** : នៅក្នុងបណ្តាផ្នែកគន្លឹះនៃការងារអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន អាទិភាពចំបងសំរាប់ឆ្នាំ ២០០៤-២០០៥ គឺការពង្រឹងភាពជាអ្នកដឹកនាំ និងការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងក្រសួងសុខាភិបាល និងក្នុងប្រព័ន្ធ ផ្តល់សេវាសុខាភិបាល ទន្ទឹមនឹងការពង្រឹងភាពជាដៃគូ រវាងក្រសួងសុខាភិបាលនិងផ្នែកឯកជន ។ សកម្មភាពជាក់លាក់រួមមាន ÷ ១- ពង្រឹងតួនាទីស្ថាប័ននានារបស់ក្រសួងសុខាភិបាលនៅគ្រប់កំរិតទាំងអស់ ដើម្បីប្រឈមជាមួយនឹងការផ្លាស់ប្តូរទាំងឡាយដែលកើតឡើងនៅក្នុងដំណើរការកែទម្រង់វិស័យសុខាភិបាល ដូចជាការចាប់ផ្តើមអនុវត្តទស្សនទានស្តីពីការគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យ (Sector-Wide Management) ។ ២- ធានាអោយមានតំលាភាពស្តីពីតួនាទី និងមុខងារនៃការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពជំនាញនិងភាពជាអ្នកដឹកនាំ ព្រមទាំងពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនៅគ្រប់កំរិតនៃប្រព័ន្ធសុខាភិបាល ពិសេសនៅថ្នាក់ជាតិ ។ ៣- កំរិតទំហំនៃការ អភិវឌ្ឍន៍ខាងស្ថាប័ន សំរាប់ផ្លាស់ប្តូរឈ្លីយាបទពីបែបផែនការិយាល័យធិបតេយ្យ ក្នុងការអនុវត្តសេវា សុខាភិបាល ឆ្ពោះទៅរកវប្បធម៌គ្រប់គ្រងមួយដែលមានលក្ខណៈទន់ភ្លន់ និងច្នៃប្រឌិត ។ ៤- រៀបចំ អនុម័ត ព្រមទាំងពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិនានា ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិស័យសុខាភិបាល ។ ៥- រៀបចំ ប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្ត តាមរយៈបៀវត្សផ្នែកលើស្នាដៃជាក់ស្តែង រួមទាំងប្រព័ន្ធដែលប្រើប្រាស់ធនធានក្រៅ ប្រទេស ។ និង ៦- ការធ្វើសនិទានកម្មដំណើរការរៀបចំផែនការ ការពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃ ព្រមទាំងការសំរួលសំរួល សំរាប់ការគ្រប់គ្រងទូទាំងវិស័យសុខាភិបាល ។

៣៧៧- **បញ្ហាអន្តរាគមន៍** : ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសុខាភិបាល ឆ្នាំ២០០៣-២០០៧ បានលើកឡើងច្បាស់ថា ការងារគន្លឹះទាំង ៦ មានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ទន្ទឹមនឹងពេលដែលការលើកកម្ពស់ការផ្តល់ សេវាសុខាភិបាល គឺជាអាទិភាពចំបង ការសំរេចអោយបានគោលដៅនេះត្រូវរឹងមាំស្របផងដែរ ទៅនឹង

វឌ្ឍនភាពនៃការងារពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗទៀត ។ ដោយមានការគាំទ្រពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ក្រសួងសុខាភិបាលនឹង
រំលេចការងារទាំង ៦ ដែលមានលក្ខណៈជាអន្តរវិស័យនេះ ទៅក្នុងផែនការប្រតិបត្តិការប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ។

៣៧៨- **អង្គការ** : ដើម្បីឆ្លើយតបយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពទៅនឹងការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ អាទិភាពរបស់
រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តោតជាសំខាន់ទៅលើ ៖

- ១- ការបង្ការការឆ្លងជំងឺអេដស៍ តាមរយៈវិធានការដូចជា ៖
 - ពង្រីកការអនុវត្តន៍កម្មវិធីប្រើប្រាស់ស្រោមអនាម័យ១០០% នៅទូទាំងប្រទេស ចំពោះអ្នករកស៊ី
ផ្លូវភេទ ។
 - ពង្រីកកម្មវិធីបង្ការការឆ្លងជំងឺអេដស៍ ចំពោះក្រុមជនដែលមានការប្រថុយប្រថាននឹងការឆ្លងជំងឺ
នេះខ្ពស់ ដូចជាកងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ កម្មកររោងចក្រ និងសិស្សានុសិស្ស ។
 - បង្កើនការយល់ដឹងរបស់សាធារណជនលើជំងឺអេដស៍ តាមរយៈកម្មវិធី ដូចជាមិត្តអប់រំមិត្ត និង
តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយតាមប្រព័ន្ធពតិមាន ដើម្បីបង្កើតអោយមានបរិស្ថានសុវត្ថិភាពមួយសំរាប់
ការប្រតិបត្តិផ្លូវភេទ និងកាត់បន្ថយការឆ្លងជំងឺនេះ ។
 - បន្តគាំទ្រកម្មវិធីបង្ការការចំលងជំងឺអេដស៍ពីប្តីទៅប្រពន្ធ និងពីម្តាយទៅកូន ដើម្បីបង្កើតអោយ
មានស្មារតីទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងគ្រួសារ និងសង្គមជាតិ ។
 - អភិវឌ្ឍកម្មវិធីសំដៅផ្តល់អំណាចអោយសហគមន៍មូលដ្ឋានមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ឆ្លើយតបនឹង
ការប្រឈមមុខនឹងជំងឺអេដស៍នៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួន ។
 - បញ្ជ្រាបបញ្ហាជំងឺអេដស៍ទៅក្នុងគ្រប់គោលនយោបាយសាធារណៈរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

- ២- លើកកម្ពស់ការព្យាបាល និងថែទាំដល់អ្នកដែលមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ តាមរយៈវិធានការដូចជា ៖
 - បង្កើនការទទួលបានសេវាគាំទ្រ និងថែទាំចំពោះអ្នកដែលមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ដោយពង្រឹង
បន្ថែមនូវប្រព័ន្ធធ្វើតេស្តឈាមដោយស្ម័គ្រចិត្តនិងដោយសំងាត់ ការព្យាបាល និងទទួលបានថ្នាំពន្យារ
ការព្យាបាលពីការឆ្លងរោគរបេង ការព្យាបាលតាមផ្ទះ មណ្ឌលមិត្តជួយមិត្ត ។ល។
 - សហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ និងសហគមន៍មូលដ្ឋានដើម្បីកាត់បន្ថយការរើស
រើងប្រឆាំងនឹងអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ដើម្បីអោយពួកគេអាចបន្តការងារ និងជីវភាពគ្រួសារនៅ
ក្នុងសហគមន៍ ។

- ៣- ការកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់បណ្តាលមកពីការឆ្លងជំងឺអេដស៍ តាមរយៈវិធានការដូចជា ៖
 - ពង្រីកវិសាលភាពនៃសកម្មភាពគ្របដណ្តប់ក្រុមជនងាយរងគ្រោះដទៃទៀត ដូចជាកុមារ និង
ក្មេងកំព្រាដែលឆ្លងជំងឺអេដស៍ ។
 - ផ្តល់ការគាំពារចំពោះអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ដែលក្រីក្រ តាមរយៈការព្យាបាល និងការឧបត្ថម្ភ។

៣៧៩- ដើម្បីអោយការអនុវត្តន៍ការងារអាទិភាពទាំងនេះសំរេចទៅបាន អាជ្ញាធរជាតិប្រឆាំងនឹងជំងឺអេដស៍នឹង
ចាត់វិធានការមួយចំនួនសំដៅពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័ន និងការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន តាមរយៈ ៖

- ១- ការពិនិត្យឡើងវិញនូវផែនការសកម្មភាពជាតិពហុវិស័យសំរាប់ការឆ្លើយតបនឹងការឆ្លងរាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ ។
- ២- រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រឆ្លើយតបនឹងការឆ្លងជំងឺអេដស៍ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។
- ៣- រៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាន និងវាយតម្លៃ សំរាប់អាជ្ញាធរគ្រប់កំរិត ។
- ៤- កៀងគរធនធានគ្រប់ប្រភព ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាពអាទិភាពដែលចង្អុលបង្ហាញដោយប្រព័ន្ធតាមដាន និងវាយតម្លៃ ។
- ៥- ជំរុញអោយមានការគ្រប់គ្រងបែបវិមជ្ឈការ ការឆ្លើយតបទៅនឹងមេរោគអេដស៍ នៅតាមគណៈកម្មាធិការអេដស៍ខេត្ត- ក្រុង និងតាមលេខាធិការដ្ឋាននិមួយៗ ។
- ៦- បញ្ជាបបញ្ជាអេដស៍ទៅក្នុងគោលនយោបាយវិស័យរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។
- ៧- កសាងសមត្ថភាពអាជ្ញាធរអេដស៍ និងស្ថាប័នក្រោមឱវាទទាំងអស់ ។
- ៨- ពង្រឹងសមត្ថភាពអាជ្ញាធរអេដស៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាល និងហិរញ្ញវត្ថុ ។
- ៩- ពង្រឹងភាពជាដៃគូជាមួយសង្គមស៊ីវិល ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ និងវិស័យឯកជន ក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រប្រឆាំងជំងឺអេដស៍ ។

ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយយេនឌ័រ

- ៣៨០- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ថា ស្ត្រី គឺជាអ្នកខ្លាំងនៃសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមជាតិយើង ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងបន្តអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ «*នារីរីកន*» ឬ ស្ត្រីគឺជាតួរងមានតម្លៃ ក្នុងគោលបំណងផ្តល់ជូនស្ត្រីខ្មែរ នូវតម្លៃ និងក្តីសង្ឃឹមក្នុងជីវិត និងដែលផ្តោតលើបញ្ហាយេនឌ័រ ។
- ៣៨១- រាជរដ្ឋាភិបាលផ្តល់អាទិភាពខ្ពស់ លើការលើកកម្ពស់ស្ត្រី និង ស្ថានភាពសង្គមរបស់ស្ត្រីកម្ពុជា ដោយយកចិត្តទុកដាក់ជំរុញការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រយេនឌ័រ ការកសាងសមត្ថភាពស្ត្រីលើគ្រប់ផ្នែក ការកែប្រែឥរិយាបថក្នុងសង្គមដែលមានការរើសអើងចំពោះស្ត្រីភេទ និងការធានាសិទ្ធិដើម្បីអោយស្ត្រីភេទមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមយ៉ាងសកម្ម និងដោយស្មើភាពក្នុងដំណើរការកសាងប្រទេស ។
- ៣៨២- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណអះអាងពីគោលដំហែរឥតរាថយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការលើកកម្ពស់សិទ្ធិរបស់ស្ត្រីក្នុងការទទួលបានសេវាសុខភាព ការអប់រំនិងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាព និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច កិច្ចការពារតាមផ្លូវច្បាប់ ជាពិសេសប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងការជួញដូរផ្លូវភេទ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបន្តពង្រឹងការចូលរួមរបស់ស្ត្រីអោយបានស៊ីជម្រៅ ក្នុងការដឹកនាំនៅគ្រប់កំរិត ។
- ៣៨៣- ក្នុងការលើកស្ទួយសមភាពយេនឌ័រ ចំណុចជាអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល មានដូចជា ÷

- បញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា ដោយរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការសកម្មភាពដើម្បីបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា ប្រមាញ់សហការជាមួយបណ្តាក្រសួងដែលពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ និងអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីលើកស្ទួយបញ្ជាបញ្ជាបញ្ជា ទៅគ្រប់កម្មវិធីនយោបាយនៅគ្រប់កំរិត ។
- ពង្រឹងតួនាទីរបស់ស្ត្រីក្នុងការសំរេចចិត្ត ដោយអភិវឌ្ឍមុខជំនាញ និងជំនឿចិត្តរបស់ស្ត្រីនៅក្នុងនាទីសេវាសាធារណៈ ដើម្បីជំរុញការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងការសំរេចចិត្ត ។
- កសាងការយល់ដឹងជាសាធារណៈពីបញ្ហាយេនឌ័រ តាមរយៈការលើកកម្ពស់សីលធម៌ និងតំលៃរបស់ ស្ត្រី ប្រមាញ់រៀបចំគោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិស្តីពីយុវវ័យ ដោយសហការជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជននិងកីឡា ក្រសួងសង្គមកិច្ច បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងយុវនីតិសម្បទា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍ផ្តល់ជំនួយ ។
- ជំរុញការផ្តល់អំណាចសេដ្ឋកិច្ចអោយស្ត្រី តាមរយៈការប្រែក្លាយមជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ស្ត្រី អោយទៅជាមជ្ឈមណ្ឌលផ្តល់អំណាចអោយស្ត្រី ជំរុញការទទួលបាននូវឥណទានខ្នាតតូច និងសេវាទ្រទ្រង់ ធុរកិច្ច និងទិផ្សារ ពង្រីកការទទួលបាននូវបច្ចេកវិទ្យាកែច្នៃមូលដ្ឋាននៅតាមសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងប្រែក្លាយគំរោងឥណទានខ្នាតតូច អោយទៅជាស្ថាប័នហិរញ្ញប្បទានខ្នាតតូច ដើម្បីពង្រីកសេវារបស់ខ្លួន ។
- លើកកម្ពស់ការទទួលបានសេវាសង្គមកិច្ច ដោយកសាងបន្ថែមនូវអន្តេវាសិកដ្ឋានសំរាប់សិស្សមធ្យមសិក្សាជានិរ្តិ និងបង្កើតយន្តការគ្រប់គ្រងអន្តេវាសិកដ្ឋានតាមសហគមន៍ ផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈតាមរយៈមជ្ឈមណ្ឌលស្ត្រីនិងការផ្តល់អំណាច កសាងមណ្ឌលថែរក្សាទារក ប្រមាញ់បណ្តុះបណ្តាលអ្នកបម្រើផ្ទះនេះ ពង្រីកការអប់រំពីសុខភាពបន្តពូជនិងការពន្យារកំណើតនៅតាម សហគមន៍ ប្រមាញ់លើកកម្ពស់អាហារូបត្ថម្ភសំរាប់មាតា និងទារក ។
- ពង្រឹងសិទ្ធិនិងការការពារតាមផ្លូវច្បាប់ចំពោះស្ត្រី ដោយធ្វើការកែសំរួលពង្រាងច្បាប់ប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ និងដាក់ជូនសភាជាតិ អនុវត្តផែនការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ គាំទ្រការរៀបចំច្បាប់ប្រឆាំងនឹងការជួញដូរមនុស្ស តាមដាន និងអនុវត្តអនុសញ្ញានិងពិធីសារនានាស្តីពីការប្រឆាំងការជួញដូរស្ត្រីនិងកុមារ បន្ថយទូនាភាពយោសនាប្រឆាំងការជួញដូរស្ត្រីនិងកុមារ និងរៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់អ្នកធ្វើការផ្ទះសង្គមកិច្ច ។
- ចូលរួមចំណែកក្នុងអភិបាលកិច្ចល្អនិងកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល តាមរយៈការធ្វើវិចារណកម្មរចនាសម្ព័ន្ធរបស់ក្រសួងកិច្ចការនារី ឆ្លើយតបនឹងតំរូវការការងារ និងធានាការប្រើប្រាស់ធនធានមនុស្សប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងមានការទទួលខុសត្រូវ បំពាក់ប្រព័ន្ធពតិមានវិទ្យាដល់ក្រសួងកិច្ចការនារី និងមន្ទីរចំណុះតាមបណ្តាខេត្ត- ក្រុង ប្រមាញ់ពង្រឹងសមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីនិងស្ថាប័នក្រសួងនៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ។

ការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយប្រជាសាស្ត្រ

៣៨៤- យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា អត្រាកំណើនប្រជាជនពេលបច្ចុប្បន្ន ជាបន្ទុក ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរមិនត្រឹមតែសំរាប់សេវាសាធារណៈប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងមានផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ទៅលើ ភាពក្រីក្រផងដែរ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់យ៉ាងច្បាស់ពីផលវិបាកទាំងនេះ សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម ។ ក្នុងន័យនេះ គោលនយោបាយប្រជាជនរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គឺសំដៅកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ របស់ប្រជាជន និងសំរេចអោយបានគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍របស់កម្ពុជា ។ អាទិភាពដែលបាន លើកឡើងក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ គឺ ៖

- គាំទ្រគ្រួសារមីភិរិយា និងគ្រួសារនីមួយៗ អោយធ្វើការសំរេចចិត្តដោយសេរី និងដោយទទួលខុសត្រូវ លើចំនួនកូន និងការពន្យារកំណើត ព្រមទាំងធានានូវការផ្តល់ព័ត៌មាន ការអប់រំ ការផ្តល់សេវាកម្ម និង មធ្យោបាយពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗ ដើម្បីអនុវត្តការសម្រេចចិត្តខាងលើ ។
- កាត់បន្ថយអត្រាខ្ពស់នៃលទ្ធភាពផ្តល់កំណើត និង បង្កើនការប្រើប្រាស់សេវាពន្យារកំណើត ។
- កាត់បន្ថយអត្រាស្លាប់របស់ទារក កុមារ និងម្តាយ ។
- ជំរុញអោយមានសមភាព និងសមធម៌យេនឌ័រ និងលើកកម្ពស់ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ។
- កាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់នៃសម្ពាធប្រជាជន ទៅលើបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ ។
- ពង្រឹងបន្ថែមទៀត ការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគហ៊ីវ/អេដស៍ ។
- បញ្ចូលកត្តាប្រជាជនទៅក្នុងគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងផែនការនិងកម្មវិធីនានា នៅគ្រប់កំរិតទាំងអស់ ។

ជំពូកទី៥

តម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន និងទិសដៅក្រៅប្រទេសសម្រាប់ការ

៣៨៥- ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនកម្ពុជាតាមរយៈការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនិងសង្គមកិច្ច គឺជាអាទិភាពខ្ពស់បំផុតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ «យុទ្ធសាស្ត្របន្តកែលម្អ» ដែលបានបង្ហាញជូនដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា មានទិសដៅជំរុញលើកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ច ដោះស្រាយការងារសំរាប់ពលករកម្ពុជាគ្រប់រូប ធានាសមធម៌ក្នុងសង្គម និងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃវិស័យសាធារណៈ តាមរយៈការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ច និងការអនុវត្តកម្មវិធីកំណែទម្រង់ទូលំទូលាយ ក្នុងគ្រប់ផ្នែក- គ្រប់វិស័យ ។ «យុទ្ធសាស្ត្របន្តកែលម្អ» ជ្រើសរើសចេញនូវសមាសធាតុសំខាន់ៗពី «គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍ (MDGs)» «ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ៥ ឆ្នាំ ២០០១-២០០៥» របស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ពី «យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រឆ្នាំ ២០០៣-២០០៥» និងពីគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ ផែនការនិងកម្មវិធីកំណែទម្រង់សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ យុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយទាំងនេះ នឹងត្រូវសំរេចអោយបានតាមរយៈការអនុវត្តកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈអាទិភាព (Public Investment Program) ដែលជាឧបករណ៍មួយក្នុងការអនុវត្តអោយបានសំរេចនូវយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយទាំងនេះ ។ កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈត្រូវបានរៀបចំសំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីតម្រូវការអាទិភាពជាក់ស្តែង ។ បណ្តាកម្មវិធី និងគំរោងក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនឹងទទួលបានការគាំទ្រហិរញ្ញប្បទានពីថវិការដ្ឋ និងពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។ កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនេះរួមមានបណ្តាកម្មវិធី និងគំរោងអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលកំពុងអនុវត្ត និង/ឬដែលនឹងត្រូវអនុវត្តនៅតាមវិស័យនីមួយៗ ព្រមទាំងជាប្រភពព័ត៌មានដ៏សំខាន់ស្តីពីការធ្វើវិភាគថវិការដ្ឋ ក៏ដូចជាសំរាប់កៀងគរជំនួយពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា ។

៣៨៦- បច្ចុប្បន្ននេះ រាជរដ្ឋាភិបាលកំពុងអនុវត្តនូវវិធានការនានា សំដៅពង្រឹងការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ ។ លទ្ធផលជាក់ស្តែងដែលបានមកពីការចរចាកំណត់ពេលសងបំណុលដែលកម្ពុជាបានខ្ចីពីសហរដ្ឋអាមេរិកនិងសហភាពរុស្ស៊ីកាលពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំទី៧០ និង៨០ នឹងបង្កើនបន្ទុកបំណុលសំរាប់ចំណូលក្នុងស្រុកដែលនៅមានកិរិយារបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ ដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវការ និងកាត់បន្ថយបន្ទុកដល់ប្រជាពលរដ្ឋស្រុកក្រោយទៀត រាជរដ្ឋាភិបាលសូមស្នើអោយបណ្តាដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជាពិចារណាពីលទ្ធភាពផ្តល់ជំនួយឥតសំណងដើម្បីអភិវឌ្ឍវិស័យសង្គមកិច្ច ដោយរួមទាំងវិស័យសុខាភិបាលនិងអប់រំ ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស និងបច្ចេកវិទ្យាព័ត៌មាន ។ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងដាក់កិរិយាប្រើប្រាស់កម្រិតដែលមានលក្ខណៈសម្បទាន សំរាប់សកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ណាដែលអាចផ្តល់លទ្ធផលសេដ្ឋកិច្ចកម្រិតខ្ពស់ គ្នាមៗ សំរាប់សងការប្រាក់ និងកាតព្វកិច្ចបំណុល ។ ក្នុងន័យនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលនឹងមិនលើកទឹកចិត្ត

ដល់ការអនុវត្តកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយ ដែលប្រើប្រាស់ហិរញ្ញប្បទានជាក់ចីគ្មានលក្ខណៈសម្បទាន ឡើយ ។

តារាងទី ៣ : ការសន្យា និងការប្រើប្រាស់ជំនួយ ឆ្នាំ ២០០១ - ២០០៣

ឯកតាគិត: លានដុល្លារអាមេរិក

ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេស	ការប្រើប្រាស់ជំនួយ		
	ឆ្នាំ ២០០១	ឆ្នាំ ២០០២	ឆ្នាំ ២០០៣
- អ្នកផ្តល់ជំនួយទ្វេភាគី (មិនគិតប្រទេសសហភាពអឺរ៉ុប)	១៦៨	១៨២, ៣	១៨១, ២
- ប្រទេសសហភាពអឺរ៉ុប និងគណៈកម្មការអឺរ៉ុប	១០០, ៦	១១១, ៦	១២៦, ៣
ក- ភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ			
- ប្រភពធនធានសរុប	៩០, ៨	៨១, ៨	៨៣, ៩
- ប្រភពធនធានផ្ទាល់ខ្លួន	៤៤, ៩	៤២, ២	៤១, ៨
ខ- អ្នកផ្តល់ជំនួយពហុភាគីផ្សេងទៀត	១១៤, ៧	១៤៩, ២	១៤៩, ៣
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល (ប្រភពជំនួយផ្ទាល់ខ្លួន)	៤៣, ៤	៤៥, ៦	៤៧, ២
- ការប្រើប្រាស់ថវិកាសរុប ^ក	៤៧១, ៨	៥៣០, ៩	៥៤៥, ៨
- សរុបការសន្យាផ្តល់ជំនួយ	៦១០, ៧	៦៣៥ ^ខ ^ក
- ការប្រើប្រាស់គិតជា% ធៀបនឹងការសន្យា	៧៧, ៣%	៨៣, ៦%

កំណត់សំគាល់ :

- ក- គិតបញ្ចូលតែធនធានរបស់ភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ "ប្រភពធនធានសរុប" របស់ភ្នាក់ងារអង្គការសហប្រជាជាតិ រួមបញ្ចូលទាំងធនធានរបស់ភ្នាក់ងារ និងធនធានកៀងគរពិប្រភពផ្សេងៗទៀត ដោយរួមទាំងពីអ្នកផ្តល់ជំនួយទ្វេភាគី ។
- ខ- មិនគិតការសន្យាដែលប្រកាសដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ។
- គ- កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់មិនបានដំណើរការសំរាប់ឆ្នាំ២០០៣ឡើយ ។

៣៨៧- ក្នុងបណ្តាឆ្នាំកន្លងមក ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេសបានផ្តល់ការគាំទ្រដល់កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈនេះ ។ ក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ឆ្នាំ១៩៩៦ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេសទ្វេភាគី និងពហុភាគីបានប្រកាសផ្តល់ជំនួយ ដែលមានតំលៃ៥០១លានដុល្លារអាមេរិក ។ ក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ ឆ្នាំ១៩៩៧ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេស បានប្រកាសផ្តល់ជំនួយមានតំលៃ៤៥០លានដុល្លារអាមេរិក សំរាប់ឆ្នាំ១៩៩៩ មានចំនួន៤៧១លានដុល្លារ អាមេរិក សំរាប់ឆ្នាំ២០០០ មាន៥៤៨លានដុល្លារអាមេរិក និងសំរាប់ឆ្នាំ២០០១ មាន៥៥៦លានដុល្លារ ។ នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ចុងក្រោយ ឆ្នាំ២០០២ ការសន្យាផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានមានរហូតដល់៦៣៥ លានដុល្លារអាមេរិក ។

៣៨៨- ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំចុងក្រោយ ២០០១-២០០៣ រាជរដ្ឋាភិបាលស្នូមរាយការណ៍ថា ការប្រើប្រាស់ជំនួយបាន កើនឡើងជាលំដាប់ ពីជិត៤២លានដុល្លារអាមេរិក នាឆ្នាំ២០០១ ដល់ជាង៥៥៥លានដុល្លារអាមេរិក នា ឆ្នាំ២០០៣ ។ ព្រមពេលជាមួយគ្នានេះ ការសន្យារបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ក៏បានកើនឡើងពី៥៥៦លានដុល្លារ អាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ២០០១ ដល់៦៣៥លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ។ មធ្យមភាគនៃការប្រើប្រាស់ជំនួយ ធៀបនឹងការសន្យាក៏បានកើនឡើងដែរ ក្នុងបណ្តាឆ្នាំកន្លងមក ។ ក្នុងឆ្នាំ២០០២ មធ្យមភាគនៃការប្រើប្រាស់ ជំនួយធៀបនឹងការសន្យា កើនឡើងដល់៨៣,៦% ដែលកាលពីឆ្នាំ២០០១ មានត្រឹមតែ៧៧,៣% ប៉ុណ្ណោះ ដែលនេះជាសក្ខីភាពបញ្ជាក់អំពីសមត្ថភាពស្រូបយកជំនួយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។ រាជរដ្ឋាភិបាលស្នូមថ្លែង អំណរគុណចំពោះដៃគូអភិវឌ្ឍន៍បរទេស ហើយសង្ឃឹមថា ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា នឹងបន្តផ្តល់ការគាំទ្រ ដល់កម្ពុជាបន្ថែមទៀត ដើម្បីអោយកម្ពុជាអាចសំរេចបាននូវគោលដៅនៃការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្ររបស់ ប្រជាជន ។

៣៨៩- ក្នុងកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ទាំង៦លើកកន្លងមក រាជរដ្ឋាភិបាលបានខិតខំប្រឹងប្រែងកៀងគរជំនួយបរទេស ប្រមាណ៥០០លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឆ្នាំ សំរាប់អនុវត្តគំរោងកំពុងដំណើរការនិងគំរោងថ្មីៗ ។ ដោយ សារតែការងារអាទិភាពដែលស្នើឡើងដោយបណ្តាក្រសួងនានាមានចំនួនច្រើនសន្លឹកសន្ធាប់ រាជ រដ្ឋាភិបាលជួបប្រទះការលំបាក ក្នុងការកំរិតតម្រូវការហិរញ្ញប្បទានរបស់ខ្លួនអោយស្ថិតក្នុងកំរិតដូចមុនៗ បានឡើយ ។ តម្រូវការហិរញ្ញប្បទានសំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីកំពុងដំណើរការ និងកម្មវិធីថ្មីៗ ក្នុងរយៈពេល ៣ឆ្នាំខាងមុខ ២០០៥-២០០៧ មានប្រមាណ**១.៩៣៧,៦លានដុល្លារអាមេរិក** ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញា ផ្តល់ប្រភពធនធានផ្ទាល់ចំនួន**២៩០,៤លានដុល្លារអាមេរិក**សំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ទាំងនេះ ។ ដោយសារ តម្រូវការហិរញ្ញប្បទានសំរាប់ទ្រទ្រង់ថវិកាមានប្រមាណ**១៥០លានដុល្លារអាមេរិក** និងតម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន សំរាប់ទ្រទ្រង់ជញ្ជីងទូទាត់មានប្រមាណ**៦៦លានដុល្លារអាមេរិក** **តម្រូវការជំនួយហិរញ្ញប្បទានសរុបពីដៃគូ អភិវឌ្ឍន៍សំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំខាងមុខ មានចំនួន ១.៨៦៣,២លានដុល្លារអាមេរិក ពោលគឺ ៦២១,១លានដុល្លារអាមេរិក ក្នុងមួយឆ្នាំ** ។ ដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់យើងមួយចំនួន បានសន្យាផ្តល់ ហិរញ្ញប្បទានរួចហើយ ចំនួន**១.០៦២,៦លានដុល្លារអាមេរិក** សំរាប់អនុវត្តកម្មវិធីអាទិភាពទាំងនេះ ។ ដូចនេះ **រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវស្វែងរកការគាំទ្របន្ថែមទៀតចំនួន ៨០០,៦លានដុល្លារអាមេរិក ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន** ។

៣៩០- របាយនៃកម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍អាទិភាពនៅក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ ឆ្នាំ ២០០៥-២០០៧ តាមវិស័យ មានដូចខាងក្រោម (តារាងទី៤) ៖

- វិស័យសង្គមកិច្ច មាន ៤៣,២%
- វិស័យសេដ្ឋកិច្ច មាន ១១,៦%
- ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ មាន ៣១,៨%

- កម្មវិធីអន្តរវិស័យ មាន ១៣,៨% ។

៣៩១- កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលពេញឆ្នាំ ដែលមានតំលៃសរុប ១.៩៣៧,៦លានដុល្លារអាមេរិក ត្រូវបានបែងចែក ដូចខាងក្រោម ៖

- ៧៣,៥% សំរាប់វិនិយោគមូលធន និង ២៦,៥% សំរាប់ជំនួយបច្ចេកទេស ។
- គំរោងដែលកំពុងដំណើរការនិងគំរោងដែលបានសន្យាផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន នៅក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគ សាធារណៈ មាន៧៦,៩% និងគំរោងមានអាទិភាពខ្ពស់ មាន ២៣,១% ។

៣៩២- ផែនការចំណាយសំរាប់គំរោងកំពុងដំណើរការ និងគំរោងដែលបានសន្យាផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន សំរាប់រយៈ ពេលពេញឆ្នាំ ខាងមុខ រួមមាន ៖

- ៧៩,២% សំរាប់វិនិយោគមូលធន
- ២០,៨% សំរាប់ជំនួយបច្ចេកទេស ។

៣៩៣- ក្នុងផែនការចំណាយសរុបសំរាប់កម្មវិធី និងគំរោងដែលមានអាទិភាពខ្ពស់ ចំនួន៤៤៧,៦លានដុល្លារ អាមេរិក ហើយដែលត្រូវចាប់អនុវត្តក្នុងរយៈពេលពេញឆ្នាំខាងមុខ ២០០៥- ២០០៧ វិនិយោគជាមូលធនមាន ប្រមាណ ៥៤,៥% និងជំនួយបច្ចេកទេស ៤៥,៥% ។ ខ្លឹមសារសង្ខេបស្តីពីផែនការតាមវិស័យ និងតាម ប្រភេទនៃកម្មវិធី (វិនិយោគមូលធន និងជំនួយបច្ចេកទេស) និងគំរោងកម្មវិធីដែលកំពុងដំណើរការ ព្រម ទាំងគំរោងថ្មីៗ ក៏ដូចជាការកៀងគរប្រភពធនធានតាមវិស័យនីមួយៗ មានបង្ហាញជូនក្នុងតារាងទី៤ និង ទី៥ ។ ម្យ៉ាងទៀត ព័ត៌មានបន្ថែមសំរាប់គំរោងនិងកម្មវិធីនីមួយៗដែលមានក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ សំរាប់ឆ្នាំ២០០៥- ២០០៧ មាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១ ។

តារាងទី ៤

កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ: ឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

ឯកតាគិត: លានដុល្លារអាមេរិក

វិស័យ	ទឹកប្រាក់សំរាប់ កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ២០០៥-២០០៧		ធនធានដែលបានសន្យា				គោលដៅរៀងគរ ធនធានសរុប	
			រាជរដ្ឋាភិបាល		ដៃគូបរទេស			
	ដុល្លារ	%	ដុល្លារ	%	ដុល្លារ	%	ដុល្លារ	%
វិស័យសង្គម								
• អប់រំ	១៧៦,៥២	៩,១%	៩,៥៣	៣,៣%	១៥១,៨៨	១៥,២%	១៥,១០	២,៣%
• សុខាភិបាល	៦៦០,៦៤	៣៤,១%	២៣៩,២៦	៨២,៤%	១៤៧,២៩	១៤,៨%	២៧៤,០៨	៤២,១%
សរុប	៨៣៧,១៦	៤៣,២%	២៤៨,៧៩	៨៥,៧%	២៩៩,១៧	៣០,០%	២៨៩,១៨	៤៤,៤%
វិស័យសេដ្ឋកិច្ច								
• កសិកម្ម និង រៀបចំដែនដី	១៧១,៤៣	៨,៨%	៥,៥១	១,៩%	១៦៥,៩២	១៦,៦%	៣០,៣៥	៤,៧%
• កម្មន្តសាល និង ពាណិជ្ជកម្ម	៥៤,០៦	២,៨%	០	០,០%	២០,៦០	២,១%	៣៣,៤៧	៥,១%
សរុប	២២៥,៤៩	១១,៦%	៥,៥១	១,៩%	១៨៦,៥២	១៨,៧%	៦៣,៨២	៩,៨%
វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ								
• ដឹកជញ្ជូន	២៣៣,១១	១១,៥%	១,៤១	០,៥%	១១៥,៧១	១១,៦%	១០៥,៩៨	១៦,៣%
• ផ្គត់ផ្គង់ទឹក និងអនាម័យ	២១៣,៤០	១១,០%	១៨,៥២	៦,៤%	១៦៥,៤១	១៦,៦%	២៩,៤៦	៤,៥%
• ថាមពល និង អគ្គិសនី	១១៦,១១	៦,០%	៦,២០	២,១%	១០៥,៧១	១០,៦%	៤,១២	០,៦%
• ទ្វារគមនាគមន៍	៦៤,១៩	៣,៣%	៩,៦០	៣,៣%	៥៤,១០	៥,៤%	០,៥០	០,១%
សរុប	៦២៦,៨១	៣១,៨%	៣៥,៧៣	១២,៣%	៤៤១,០០	៤៤,៣%	១៤០,០៦	២១,៥%
វិស័យដទៃទៀត								
• បរិស្ថាន និង អភិរក្ស	៦៨,៥០	៣,៥%	០,០០	០,០%	១៨,៧៤	១,៩%	៤៩,៧៦	៧,៦%
• សហគមន៍ និង សេវាសង្គម	៦៣,៤៨	៣,៣%	០,០០	០,០%	៥០,៧២	៥,០%	១២,៧៦	២,០%
• វប្បធម៌ និង សិល្បៈ	៧,៨៥	០,៤%	០,០០	០,០%	០,០០	០,០%	៧,៨៥	១,២%
• គ្រប់គ្រងអភិវឌ្ឍន៍ និង អភិបាលកិច្ច	១១៨,២៩	៦,១%	៣៥០,០០	១១,១%	៣០,៧៧	៣,១%	៨៧,៥២	១៣,៤%
សរុប	២២៨,១២	១៣,៣%	៣៥០,០០	១១,១%	១០០,២៣	១០,១%	១៥៧,៨៩	២៤,២%
សរុប: គ្រប់វិស័យ	១.៩៣៧,៥៩	១០០%	២៩០,៣៩	១០០%	៩៩៦,៥៧	១០០%	៦៥០,៦២	១០០%
សរុប: គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	១.៤៨៩,៩៦	៧៧,០%	២៧៦,៩២	៩៥,៣%	៨៨០,៦៧	៨៨,៣%	៣៣២,៣៥	៥១,០%
• វិនិយោគមូលធន	១.១៧៩,៥៤	៦០,៩%	២២១,០៩	៧៦,២%	៧០៤,៤២	៧០,០%	២៥៤,០២	៣៩,៤%
• ជំនួយបច្ចេកទេស	៣១០,៤២	១៦,១%	៥៥,៨៣	១៩,៥%	១៧៦,២៥	១៧,៦%	៧៨,៣៣	១១,៦%
សរុប: គំរោងក្នុងផែនការជាអទិភាពខ្ពស់	៤៤៧,៦៣	២៣,១%	១៣,៤៦	៤,៧%	១១៥,៩០	១១,៧%	៣១៨,២៦	៤៩,០%
• វិនិយោគជាទុន	២៤៤,០៣	៥៤,៥%	២,៩៤	២,១%	៣៧,២៦	៣,២%	២០៦,៨៣	៤៦,៥%
• ជំនួយបច្ចេកទេស	២០៣,៦០	៤៥,៥%	១០,៥២	៧,៤%	៧៨,៦៤	៧,៥%	១១១,៤៣	២២,៥%
សរុប: គ្រប់វិស័យ	១.៩៣៧,៥៩	១០០%	២៩០,៣៩	១០០%	៩៩៦,៥៧	១០០%	៦៥០,៦២	១០០%
• វិនិយោគជាទុន	១.៤២៣,៥៧	៧៣,៥%	២២៤,០៤	៧៧,១%	៧៤១,៧៨	៧៤,៤%	៤៥៧,៧៥	៧០,៤%
• ជំនួយបច្ចេកទេស	៥១៤,០២	២៦,៥%	៦៦,៣៥	២២,៩%	២៥៤,៨០	២៥,៦%	១៩២,៨៧	២៩,៦%

តារាងទី ៥

កម្មវិធីនិងគំរោង កំពុងដំណើរការ ធានាសន្យា និង ក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់តាមវិស័យ

ឯកតាគិត: លានដុល្លារអាមេរិក

វិស័យ	ទឹកប្រាក់សំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍				ធនធានដែលបានសន្យា		គោលដៅ រៀងគរ ធនធាន
	២០០៥	២០០៦	២០០៧	២០០៥- ២០០៧	រាជរដ្ឋាភិបាល	ដៃគូបរទេស	
វិស័យសង្គមកិច្ច							
អប់រំ							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	៥៥,៨៩	៥២,៣៦	៥៣,១៥	១៦១,៤១	៩,៥៣	១៥១,៨៨	០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	៧,៩០	៣,៩០	៣,៣១	១៥,១០	០	០	១៥,១០
សរុបវិស័យអប់រំ	៦៣,៧៩	៥៦,២៦	៥៦,៤៦	១៧៦,៥១	៩,៥៣	១៥១,៨៨	១៥,១០
សុខាភិបាល							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	១៩៦,៦៨	២១២,៩៥	២៤៨,០៥	៦៥៧,៦៩	២៣៨,៨០	១៤៧,២៩	២៧១,៦០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	០,៧៣	១,១៦	១,០៦	២,៩៥	០,៨៦	០	២,៤៨
សរុបវិស័យសុខាភិបាល	១៩៧,៤១	២១៤,១១	២៤៩,១១	៦៦០,៦៤	២៣៩,៦៦	១៤៧,២៩	២៧៤,០៨
សរុប							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	២៥២,៥៨	២៦៩,៣២	៣០១,២០	៨១៩,១១	២៤៨,៣៣	២៩៩,១៧	២៧១,៦០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	៨,៦៣	៥,០៥	៤,៣៧	១៨,០៥	០,៨៦	០,០០	១៧,៥៩
សរុបវិស័យសង្គមកិច្ច	២៦១,២១	២៧៤,៣៧	៣០៥,៥៧	៨៣៧,១៦	២៤៩,១៩	២៩៩,១៧	២៨៩,១៩
វិស័យសេដ្ឋកិច្ច							
កសិកម្ម និង រៀបចំផែនដី							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	៥៤,៧៨	៤១,៧៥	៣៧,១០	១៣៣,៦៤	៥,០៥	១២៨,០០	០,៥៩
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	១២,៦៤	១១,៨៦	១៣,២៩	៣៧,៧៩	០,៤៥	៧,៥៦	២៩,៧៦
សរុបកសិកម្ម និងរៀបចំផែនដី	៦៧,៤២	៥៣,៦១	៥០,៣៩	១៧១,៤៣	៥,៥០	១៣៥,៥៦	៣០,៣៥
កម្មន្តសាល និង ពាណិជ្ជកម្ម							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	០	០	០	០	០	០	០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	១៦,២៨	២០,៧៧	១៧,០១	៥៤,០៦	០	២០,៦០	៣៣,៤៦
សរុប កម្មន្តសាល និង ពាណិជ្ជកម្ម	១៦,២៨	២០,៧៧	១៧,០១	៥៤,០៦	០	២០,៦០	៣៣,៤៦
សរុប							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	៥៤,៧៨	៤១,៧៥	៣៧,១០	១៣៣,៦៤	៥,០៥	១២៨,០០	០,៥៩
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	២៨,៩២	៣២,៦៣	៣០,៣០	៩១,៨៥	០,៤៥	២៨,១៦	៦៣,២៣
សរុបវិស័យសេដ្ឋកិច្ច	៨៣,៧១	៧៤,៣៨	៦៧,៤០	២២៥,៤៩	៥,៥០	១៥៦,១៦	៦៣,៨២
វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ							
ដឹកជញ្ជូន							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	៤៨,៥០	៦៤,២៨	១៥,៨៤	១២៨,៦៤	១,៤១	១១៥,៧១	១១,៥០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	៣៦,១០	៤៣,៣៨	១៥,០០	៩៤,៤៨	០	០	៩៤,៤៨
សរុប: វិស័យដឹកជញ្ជូន	៨៤,៦០	១០៧,៦៦	៣០,៨៤	២២៣,១២	១,៤១	១១៥,៧១	១០៥,៩៨
ផ្គត់ផ្គង់ទឹក និងអនាម័យ							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	៥៣,៨៤	៥៧,៨៩	៣៨,០០	១៤៩,៧៣	១៥,៥៨	១៣៤,១៥	០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	១៥,៣២	២៥,៣៤	២៣,០០	៦៣,៦៦	២,៩៤	៣១,៦៦	២៩,៤៦
សរុប: វិស័យផ្គត់ផ្គង់ទឹកនិងអនាម័យ	៦៩,១៦	៨៣,២៣	៦១,០០	២១៣,៣៩	១៨,៥២	១៦៥,៨១	២៩,៤៦
ថាមពល និងអគ្គិសនី							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	១៣,២១	៤៧,៣៧	៥១,៤០	១១១,៩៨	៦,២០	១០៥,៧៨	០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	៣,៩២	០	០,២០	៤,១២	០	០	៤,១២
សរុប: វិស័យ ថាមពល និងអគ្គិសនី	១៧,១៣	៤៧,៣៧	៥១,៦០	១១៦,១០	៦,២០	១០៥,៧៨	៤,១២
ទូរគមនាគមន៍							
• គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា	០	០	០	០	០	០	០
• គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់	៤,៤២	៣៣,០២	២៦,៧៥	៦៤,១៩	៩,៦០	៥៤,១០	០,៤៩

សរុប: វិស័យទ្វារចតុរាស័យ	៤,៤២	៣៣,០២	២៦,៧៥	៦៤,១៩	៩,៦០	៥៤,១០	០,៤៩
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	១១៥,៥៥	១៦៩,៥៥	១០៥,២៤	៣៩០,៣៥	២៣,១៩	៣៥៥,៦៤	១១,៥០
សរុប: វិស័យហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ	១២០,០៧	២០២,៥៧	១៣១,៩៩	៤២៤,៥៤	៣២,៧៩	៤០៩,៧៤	១២,៩៩
វិស័យដទៃទៀត							
បរិស្ថាន និងអភិរក្ស							
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	៩,៩៤	៨,៨៣	០	១៨,៨១	០	១៨,៨៤	០,០៣
សរុប: វិស័យបរិស្ថាន និងអភិរក្ស	១១,៧២	២៥,៥៧	០	១៨,៨១	០	១៨,៨៤	០,០៣
សហគមន៍ និងសេវាសង្គម							
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	១៤,២៣	២៣,៨៣	១២,៦៥	៥០,៧២	០	៥០,៧២	០
សរុប: វិស័យសហគមន៍ និងសេវាសង្គម	២០,០១	២៨,៦៦	១២,៦៥	៥០,៧២	០	៥០,៧២	០
វប្បធម៌ និងសិល្បៈ							
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	០	០	០	០	០	០	០
សរុប: វិស័យវប្បធម៌ និងសិល្បៈ	៣,២៧	៣,០៤	០	០	០	០	០
គ្រប់គ្រងអភិវឌ្ឍន៍ និង អភិបាលកិច្ច							
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	៦៦,១៤	៦,១៤	៥,០៥	៧៧,៣៤	០,៣៥	៧៧,៣៤	៤៨,៦០
សរុប: វិស័យគ្រប់គ្រងអភិវឌ្ឍន៍ និងអភិបាលកិច្ច	៧៧,៦៦	២០,៣៦	៥,០៥	៧៧,៣៤	០,៣៥	៧៧,៣៤	៤៨,៦០
សរុប							
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	៩០,៣៦	៣៨,៨០	១៧,៧០	១៤៦,៨៧	០,៣៥	៩៧,៨៥	៤៨,៦០
សរុប: វិស័យដទៃទៀត	១១២,៦៧	៧៧,២០	១៧,៧០	១៤៦,៨៧	០,៣៥	៩៧,៨៥	៤៨,៦០
សរុបសរុបកម្មវិធីទាំងអស់	៦៣២,៧២	៦៩៣,២៥	៦១១,៤២	១.៩៣៧,៥៩	២៩០,៣៩	៩៩៦,៥៧	៦៥០,៦២
<ul style="list-style-type: none"> • គំរោងកំពុងដំណើរការ និងបានសន្យា • គំរោងក្នុងផែនការជាអាទិភាពខ្ពស់ 	៥១៣,២៨	៥១៥,៤២	៤៦១,២៦	១.៤៨៩,៩៦	២៧៦,៩៣	៨៨០,៦៧	៣៣២,៣៦
សរុប: វិស័យដទៃទៀត	១១៩,៤៤	១៧៧,៨៣	១៥០,១៦	៤៤៧,៦៣	១១៣,៤៦	១១៥,៩០	២១៨,២៦

ជំពូកទី៦

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៣៩៤- ឯកសារជំហរនេះបានបង្ហាញអំពីសមិទ្ធផលដែលរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេចបាន បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំពិគ្រោះ យោបល់ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ កាលពីខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០២ ជាពិសេសលើស្ថានភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច រូបិយវត្ថុ សារពើពន្ធ និងការអភិវឌ្ឍន៍លើវិស័យដទៃទៀត ។ ឯកសារនេះបានគូសបញ្ជាក់ផងដែរ អំពីអាទិភាព សំរាប់ការអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណ ដែលជារបៀបវារៈគោលនយោបាយសេដ្ឋកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល នីតិកាលទី៣ នៃរដ្ឋសភា ។ យុទ្ធសាស្ត្រចតុកោណជ្រើសរើសសមាសធាតុសំខាន់ៗពី « គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ សហស្សវត្សរ៍ » « ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច ៥ ឆ្នាំ ២០០១-២០០៥ » របស់កម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន ពី « យុទ្ធសាស្ត្រជាតិកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ឆ្នាំ ២០០៣-២០០៥ » និងផែនការ យុទ្ធសាស្ត្រ គោលនយោបាយ ព្រមទាំងកម្មវិធីកំណែទម្រង់សំខាន់ៗជាច្រើនទៀត ។ ក្របខ័ណ្ឌយុទ្ធសាស្ត្រទាំងនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយបានពិគ្រោះយោបល់យ៉ាងទូលំទូលាយជាមួយគ្រប់ភាគីពាក់ព័ន្ធ ជាតិនិងអន្តរជាតិ រួមមានតំណាង សង្គមស៊ីវិល និងសហគមន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ ។ ឯកសារក៏បានបង្ហាញផងដែរ ពីតម្រូវការហិរញ្ញប្បទាន និង គោលដៅក្រៀមគម្រោងជំនួយអភិវឌ្ឍន៍ តាមរយៈគំរោងប្រកួតប្រជែងដែលកំពុងដំណើរការ គំរោងប្រកួតប្រជែងដែលបាន ទទួលការសន្យាផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន និងបណ្តាញផ្គត់ផ្គង់ផ្នែកគំនិតថ្មីៗ ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលនឹងអនុវត្ត សំរាប់ រយៈពេលបីឆ្នាំខាងមុខ ២០០៥-២០០៧ ។ បន្ថែមលើនេះ ឯកសារក៏បានគូសបញ្ជាក់ពីទំហំនៃតម្រូវការជំនួយ បរទេស សំរាប់បំពេញបន្ថែមលើប្រភពធនធានក្នុងស្រុក ដែលកម្ពុជាត្រូវការ សំរាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្តន៍ គំរោងវិនិយោគ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

៣៩៥- ដើម្បីសំរេចទិសដៅក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបានប្តេជ្ញាប្រកាន់ខ្ជាប់នូវគោលការណ៍អភិបាល កិច្ច ល្អ និងបន្តអនុវត្តគោលនយោបាយម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច និងសណ្តាប់ធ្នាប់ខាងសារពើពន្ធ ។ រាជរដ្ឋាភិបាល នឹងខិតខំដោយពេញទំហឹងក្នុងការបង្កើនស្តុកស្តុមស្រុកនិងធនធានមូលធន ដើម្បីផ្តល់ហិរញ្ញប្បទាន អោយបានច្រើនដល់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ។ សំរាប់រយៈពេលខ្លីខាងមុខនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលស្គាល់ថា កម្ពុជានៅតែត្រូវការជំនួយពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន ។ សំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំ ២០០៥-២០០៧ ខាងមុខនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវការជំនួយអភិវឌ្ឍន៍សរុបប្រមាណ១.៨៦៣,២លានដុល្លារអាមេរិក ពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន ហើយរាជរដ្ឋាភិបាលបានប្តេជ្ញាផ្តល់ទុនបដិភាគ២៩០,៤លានដុល្លារអាមេរិក ។ រាជរដ្ឋាភិបាលស្វាគមន៍ការ សន្យាផ្តល់ជំនួយសំរាប់រយៈពេល៣ឆ្នាំ ដើម្បីអោយរាជរដ្ឋាភិបាលមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការគ្រោង ផែនការសំរាប់អនុវត្តគំរោងអាទិភាពរបស់ខ្លួន ។ នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលយល់យ៉ាង ច្បាស់ពីការលំបាក ក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានសំរាប់កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍តាមរយៈកម្ចី ដែលជះឥទ្ធិពលដល់ការ បំពេញកាតព្វកិច្ចបំណុល ដែលអាចជាឧបសគ្គធ្វើអោយរាំងស្ទះដល់ការវិភាជន៍ថវិកាអោយបានច្រើនសំរាប់ វិស័យសង្គមកិច្ចនាពេលអនាគត ។ អាស្រ័យហេតុនេះ រាជរដ្ឋាភិបាលមានបំណងស្វែងរកជំនួយ ឥតសំណងប៉ុណ្ណោះពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន ។

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទួលឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ឆ្លើយសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តន៍គម្រោង	កំលែកគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវត្រៀម	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
មេរ័យ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស (គម្រោងវិនិយោគជាទូទៅ)												
គម្រោងកំពុងដំណើរការ												
បឋមសិក្សា (MoEYS)												
៧៣៤	គុណភាពនិងប្រសិទ្ធភាពនៃការអប់រំមូលដ្ឋាន (MoEYS)	ADB, UNICEF	2001-2005	52,310	10,000	0	0	10,000		10,000	0	
៨២៩	លើកកម្ពស់សុខភាពនៅតាមសាលា (MoEYS)	UK, UNESCO, UNICEF, SEAMEO TROPMED	2005-2007	3,140	1,067	1,017	1,056	3,140		3,140	0	
....	មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីសិក្សា(MoEYS)	USAID	2005-2007	6,000	2,000	2,000	2,000	6,000	0	6,000	0	
....	ការបណ្តុះបណ្តាលនិងការអប់រំជាមូលដ្ឋាន (BETT) នៅក្នុងខេត្តសៀមរាប, ឧត្តរមានជ័យ និងកំពង់ចាម (MoEYS)	Belgium, ថវិការដ្ឋ	2003-2006	14,106	4,702	4,702		9,404	2,230	7,174	0	
ឧត្តមសិក្សា (MoEYS)												
៧១៩	កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សំភារៈបរិក្ខារនៅតាមសាលារៀន (MoEYS)	ADB, Japan, NGOs, Belgium	2002-2007	168,222	21,900	26,971	31,750	80,621		80,621	0	
				សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:	243,778	39,669	34,690	34806	109,165	2,230	106,935	0
គម្រោងធានាសុខ្យា												
ការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស និង វិជ្ជាជីវៈ (MoEYS)												
៣៧៦	ការអប់រំជាមូលដ្ឋាន ២ (មធ្យមសិក្សា)	ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ី	2004-2008	20,000	2,000	2,000	2000	6,000		6,000	0	
ថ្មី	សិទ្ធិទទួលបានសេវាអប់រំស្មើគ្នានៅក្នុងបឋមនិងមធ្យមសិក្សា(MoEYS)	JICA, UNICEF, UNESCO	2004-2008	32,125	5,700	5,800	6000	17,500	7,000	10,500	0	
ថ្មី	ការពង្រឹងការគ្រប់គ្រងនិងផែនការ (MoEYS)	SIDA, UNESCO, ថវិការដ្ឋ	2005-2010	9,533	2,000	2,000	2000	6,000		6,000	0	
				សរុបគម្រោងបានសន្យា:	61,658	9,700	9,800	10000	29,500	7,000	22,500	0
គម្រោងអាណាឡាស្តូស៍ក្នុងផែនការ												
១២២	សាងសង់សាលាបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ នៅភូមិភាគ (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	2,136	802	834	500	2,136			2,136	
១២៥	ការសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ខេត្តតាកែវ (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	309	138	94	77	309			309	
៥៩៧	សាងសង់អាគារពហុប្រាណូលនិងមជ្ឈមណ្ឌលវិសោធន៍ (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2006	400	320	80		400			400	
៣៧០	ការអប់រំវិទ្យា- MIS (MoEYS)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	250	50	100	100	250			250	
				សរុបគម្រោងអាណាឡាស្តូស៍ក្នុងផែនការ:	3,095	1,310	1,108	677	3,095	0	0	3,095
				សរុបគម្រោងវិនិយោគជាទូទៅ (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាណាឡាស្តូស៍):	308,531	50,679	45,598	45,483	141,760	9,230	129,435	3,095
ការអប់រំ និង ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស (គម្រោងវិនិយោគបច្ចេកទេស)												
គម្រោងកំពុងដំណើរការ												
បឋមសិក្សា												
.....	កំណត់ទិសដៅជំនួយសំរាប់អប់រំក្រៅស្រីនិងកុមារក្រីក្រនៅក្នុងតំបន់ជនជាតិភាគតិច(MoEYS)	ថវិការដ្ឋ, UNICEF, VSO	2003-2007	3,000	843	938	663	2,444	300	2,144	0	
ឧត្តមសិក្សា												
								0				

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកែប្រែខ្សែផ្លូវ ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
៧២០	កម្មវិធីពង្រឹងសមត្ថភាព (MoEYS)	UNICEF, ADB	2002-2007	29,750	3,750	3,750	3750	11,250		11,250	0	
.....	បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនជាភាសាខ្មែរ- បារាំងនៅអនុវិទ្យាល័យ(MoEYS)	France	2003-2007	320	80	80	80	240		240	0	
.....	បណ្តុះបណ្តាលគ្រូបង្រៀនអ្នកប្រឹក្សាភិបាលសិក្សាអប់រំ (MoEYS)	France	2003-2007	415	104	104	104	312		312	0	
យុវជននិងកីឡា								0				
៧២៨	លើកទឹកចិត្តសំរាប់ការសិក្សាប្រកបដោយសមតិម (MoEYS)	ADB, Japan	2003-2007	10,500	1,750	3,000	3750	8,500		8,500	0	
				សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:	43,985	6,527	7,872	8347	22,746	300	22,446	0
គំរោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ												
បឋមសិក្សា												
ថ្មី	ការកសាងសមត្ថភាព (MoEYS)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ជំរុំ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2005-2007	11,690	6,430	2,630	2630	11,690			11,690	
៤២៨	ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ជំរុំ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2006	480	160	160		320			320	
				សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:	12,170	6,590	2,790	2630	12,010	0	0	12,010
				សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស(គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):	56,155	13,117	10,662	10,977	34,756	300	22,446	12,010
				សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាទូទៅនិងជំនួយបច្ចេកទេស):	364,686	63,796	56,260	56,460	176,516	9,530	151,881	15,105
សុខាភិបាល (គំរោងវិនិយោគជាទូទៅ)												
គំរោងកំពុងដំណើរការ												
៧៨	ពង្រឹងសេវាសុខាភិបាលមូលដ្ឋាន (MOH)	WB; ADB; BTC; DFID, UNICEF;UNDP; UNFPA; WHO;USAID;France;GTZ;Japan;UK;NGOs	1996-2007	300,158	71,367	77,267	86,690	235,324	76,567	9,217	149,540	
៧៩	សុខភាពស្ត្រី និងកុមារ (MOH)	UNICEF; UNFPA; WHO; NGOs; Japan, AusAID; UNFPA; DFID; NGOs	2003-2007	29,844	3,258	3,818	4,489	11,565	5,203	0	6,362	
៨២	កម្មវិធីពិនិត្យជំងឺរបេង (MOH)	Grants: WHO; UK; France; NGOs; MSF; WB; Japan; National Budget	1996-2010	105,000	6,952	7,130	7,442	21,524	2,501	10,056	8,967	
៨៣	ការប្រយុទ្ធនឹងជំងឺគ្រុនចាញ់ និងគ្រុនឈាម (MOH)	Grants: AusAID; UK; EC; WHO; USAID;NGOs; Loan;WB; National Budget	1996-2007	31,903	4,682	4,664	5,032	14,378	2,442	7,415	4,521	
៨៤	បែងចែក និងបង្កើនលទ្ធភាពទទួលបាននិងថវិកាសុខាភិបាល(MOH)	WHO;UNICEF;ADB; KfW;Japan; AusAid; NGOs; National Budget	1996-2007	109,433	27,860	30,736	33,809	92,405	61,742	18,962	11,701	
៨៦	កម្មវិធីជាតិប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍និងកាមរោគ (MOH)	UNICEF; UNDP; UNFPA; WHO;EC; UK; AusAID; ADB; WB; CDC, UN, GFATM, USAID, DFID, NGOs	1996-2007	31,387	6,463	7,125	7,685	21,273	4,149	12,550	4,574	
៨៧	ការស្តារមន្ទីរពេទ្យជាតិ (MOH)	National Budget; Japan; France; NGOs; Switzerland, Thailand, WB	1996-2007	101,648	11,150	12,272	12,910	36,332	16,062	3,033	17,237	
៩២	មន្ទីរពេទ្យព្រះអង្គជួរ: ការលើកកម្ពស់គុណភាពសេវាថែទាំ គ្រូជំងឺ គ្រូបង្រៀន និង គ្រូបង្រៀន (MOH)	NGOs; ថវិការដ្ឋ		13149	924	1,145	9,972	12,041	4,149	0	7,892	
....	កែលម្អសេវាកម្មពន្យារកំណើត និង សុវត្ថិភាព(MOH) (បំបែកពីPIP លេខ ៧៩)	UNFPA, NGOs	2004-2005	2,983	1,164	0	0	1,164	0	1,164	0	
....	កម្មវិធីជាតិសំរាប់ការការពារជំងឺឆ្លងភាពស្រូវផ្លែឆ្នាំ ដង្ហើមច្នៃច្នូរ ការគ្រប់គ្រងជំងឺរាតត្បាត (MOH) (បំបែកពីPIP លេខ ៧៩)	UNICEF & WHO	2005-2007	787	197	263	320	780	780	0	0	

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងករ្យូយឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ឆ្លើយសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែកទោស សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
....	កម្មវិធីចាក់វ៉ាក់សាំង (MOH) (បំបែកពី PIP លេខ ៧៩)	WHO; UNICEF; AusAid; CVP PATH; JICA; USAID; NGOs; GAVY; ROTARY	2004-onward	24,000	6,742	7,774	8,940	23,456	8,425	14,052	979
....	កម្មវិធីអាហារូបត្ថម្ភជាតិ(MOH) (បំបែកពី PIP លេខ ៧៩)	UNICEF, WHO, HKI, GTZ, WB	2004-2007	6666??	2,333	2,382	2,418	7,133	1,207	1,213	4,713
....	កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ធនធាន និងសេវាសុខភាពផ្លូវ (MOH) (បំបែកពី PIP លេខ ៧២)	WHO, IOM, NORAD, TPO	2005-Onward	5,466	545	691	486	1,722	0	201	1,521
....	ពង្រឹង និងពង្រីកកម្មវិធីបង្ការការពារ (Nat'l AIDs Authority)	NB, WB, DFID, USCDC-GAP, UNs, GFATM, EU, ADB, FC	2004-2007	62,390	13,591	16,988	21,236	51,815	500	30,000	21,315
....	ការធ្វើវិជ្ជាជីវៈវិទ្យាសាស្ត្រសុខភាពជាតិ (Nat'l AIDs Authority)	UNDP, UNAIDS	2004-2007	1,926	480	600	750	1,830	0	288	1,542
សរុបគម្រោងក្នុងផែនការ:				806,925	157,708	172,855	202,179	532,742	183,727	108,151	240,864
សុខាភិបាល (គំរោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គំរោងកំពុងដំណើរការ											
៨០	ពង្រឹងការគ្រប់គ្រងជំងឺរាគមន៍ (MOH)	AusAid;UK; GTZ;UNDP;UNICEF;WHO; ថវិការដ្ឋ	2000-2010	74,463	15,211	15,503	18,721	49,435	37,003	8,256	4,176
....	ការបណ្តុះបណ្តាលនិងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស(MOH) (បញ្ចូល PIP លេខ៨១ និង លេខ ៩៣)	AusAid;France;WHO; KFW (Germany); Japan;NGOs; UNFPA; UNICEF; ADB	2003-2007	39,556	9,042	8,709	9,162	26,913	10,868	4,484	11,561
៩៤	ការអប់រំសុខភាព អនាម័យ និងសុខភាពបឋម (MOH)	AOI, JICA, ICC	1996-2007	11,306	1,295	1,361	1,509	4,165	3,130	600	435
៩៥	កម្មវិធីផ្តល់ឈាម (MOH)	ថវិការដ្ឋ; ICRC; NGOs; WB; GTZ	1996-2007	9,525	1,728	1,835	2,103	5,666	1,486	823	3,357
៤២៧	ការអភិវឌ្ឍន៍មជ្ឈមណ្ឌលបង្កែកជំងឺភ្នែកជាតិសំរាប់ការបណ្តុះបណ្តាលនិងការស្រាវជ្រាវ (MOH)	CBM/ Caritas; Hellen Keller Worldwide; IRIS; Fred Hallow Foundation; Mekong Eye Doctor; Help Age International; Rotary Club International	2003-2007	11,047	962	1,188	1,375	3,525	1,073	623	1,829
....	រៀបចំនិងអនុវត្តផែនការទូលំទូលាយនិងមានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់ការការពារសុខភាពមាត់កុមារ និងការផ្តល់សេវាសុខភាពមាត់ (MOH) (បំបែកពី PIP លេខ ៤២៧)	WHO, NGOs	2002-2007	1,238	108	132	218	458	367	0	91
៤២៦	ការពង្រឹងមន្ទីរពិសោធន៍ជាតិដើម្បីត្រួតពិនិត្យគ្រប់គ្រងចំណីអាហារនិងថ្នាំព្យាបាល (MOH)	World Bank; WHO; JICA; Jicwels; USP		8,699	732	584	243	1,559	297	1,067	195
៧៩០	ហិរញ្ញប្បទានផ្នែកសុខាភិបាលសំរាប់ជនក្រីក្រ (MOH)	DFID, JFPR, WB TA, ADB, GTZ, NGOs	From 2003	14,237	4,099	3,667	3,636	11,402	600	9,465	1,337
....	ការជួយសំរាលដល់ផលប៉ះពាល់ (Nat'l AIDs Authority)	WFP, UNICEF, USAID	2004-2007	5,675	1,300	1,500	1,875	4,675	0	3,000	1,675
....	ការពង្រឹងស្ថាប័នដើម្បីធ្វើយថ្នាំបង្ការការរីករាលដាលនៃជំងឺអេដស៍ (Nat'l AIDs Authority)	DFID, UNDP, UNAIDS	2004-2007	20,764	4,500	5,625	7,031	17,156	250	10,825	6,081
សរុបគម្រោងក្នុងផែនការ:				196,510	38,977	40,104	45,873	124,954	55,074	39,143	30,737
គំរោងអាជីវកម្មស្តុកស្តុន											
៧០១	ការអភិវឌ្ឍន៍សេវាសុខភាព (MOH)	WHO	2001-2007	2,990	725	1,156	1,067	2,948	462	0	2,486
សរុបគម្រោងអាជីវកម្មស្តុកស្តុន:				2,990	725	1,156	1,067	2,948	462	0	2,486
សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងកំពុងដំណើរការ និងគម្រោងអាជីវកម្ម):				199,500	39,702	41,260	46,940	127,902	55,536	39,143	33,223
សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាតិ និងជំនួយបច្ចេកទេស):				1,006,425	197,410	214,115	249,119	660,644	239,263	147,294	274,087
កសិកម្ម- ក្រាម្រាម្រា និងសេវា (គំរោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គំរោងកំពុងដំណើរការ											

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកែប្រែស្ថានភាព ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែកទោល សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
ផលិតផលកសិកម្ម (MAFF)												
២៧២	កែលម្អផលិតផលកសិកម្ម (MAFF)	ថវិកា, WB/IFAD	1999-2005	29,439	5,887	0	0	5,887	5,887	0	0	
....	បញ្ជូនវត្ថុបណ្តុះបណ្តាលកសិករក្នុងការគ្រប់គ្រងសត្វល្អិត ជំហានទី២ (MAFF)	Denmark	2003-2005	14,000	3,146	0	0	3,146	3,146	0	0	
....	គំរោងផ្សព្វផ្សាយផ្នែកកសិកម្ម អូស្ត្រាលី- កម្ពុជាជំហានទី ២ (MAFF)	Australia	200-2005	13,638	2,042	0	0	2,042	2,042	0	0	
....	ការកែលម្អការផលិតស្រូវ ដោយផ្អែកលើការស្រាវជ្រាវ ប្រព័ន្ធកសិកម្ម (MAFF)	ថវិកា, ADB loan	2001-2005	3,459	336	0	0	336	0	336	0	
....	កម្មវិធីជាតិដើម្បីកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងសន្តិសុខស្បៀង	FAO/ITA/UNHSF/OPEC	2005-2007	5,300	1,767	1,767	1,766	5,300	0	5,300	0	
ការដោះដូរ												
....	មូលនិធិត្រីមាត្រ លើស៊ីម៉ង់- កម្មវិធីអង្គការសហប្រជាជាតិ (CMAC)	General Trust Fund/Japan, Australia, Sweden, AAM-USA, France, Norway, UK	2004-2007	15,100	4,300	4,000	3,500	11,800	1,500	10,300	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- អាមេរិក នៅក្រុងប៉ារីស (CMAC)	USA	2004-2007	7,160	1,800	2,000	2,000	5,800	5,800	0	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- អាល្លឺម៉ង់ នៅខេត្តសៀមរាប និង ឧត្តរមានជ័យ (CMAC)	Germany	2004-2007	3,370	850	850	835	2,535	2,535	0	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- ជប៉ុន នៅបាត់ដំបង (CMAC)	Japan	2004-2007	3,350	850	850	850	2,550	2,550	0	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- ជប៉ុន នៅខេត្តពោធិសាត់ (CMAC)	Japan	2004-2007	3,350	850	850	850	2,550	2,550	0	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- ហូឡង់/អង្គការនិរវេស នៅខេត្តបន្ទាយមានជ័យ (CMAC)	Netherlands	2004-2007	2,570	630	630	560	1,820	1,820	0	0	
....	គំរោងដោះដូរ ស៊ីម៉ង់- អង្គការ Handicap បែលហ្ស៊ីក (CMAC)	EU	2004-2007	690	200	150	150	500	500	0	0	
....	គំរោងអប់រំស្ត្រីគ្រោះថ្នាក់អំពីមីន ស៊ីម៉ង់- UNICEF (CMAC)	UNICEF	2004-2007	500	100	150	150	400	400	0	0	
....	គំរោងបោសសំអាតមីន និងយុទ្ធសាស្ត្រមិនទាន់ផ្ទុះ ស៊ីម៉ង់- អង្គការដោះដូរជប៉ុន (JMAS)- (CMAC)	Japan	2004-2007	1,920	540	600	600	1,740	1,740	0	0	
ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ												
....	ការរៀបចំរូបភាពរវាង IFRDI និង IFM (MAFF)	Danida	2003-2005	500	87	0	0	87			87	
....	ការពង្រឹងសមត្ថភាព ២១ (MAFF)	UNDP	2003-2005	627	141	0	0	141			141	
....	វិវិវ ប្រកម្មនៅក្នុងខេត្តមេតង (MAFF)	MRC/DANIDA	2003-2005	486	59	0	0	59			59	
៧៤២	គំរោងគ្រប់គ្រង និងរដ្ឋបាលដីធ្លី (MoLMUC)	World Bank	2002-2007	26,900	5,700	5,800	5,200	16,700	2,600	14,100	0	
				សរុបគំរោងកំពុងដំណើរការ:	132,360	29,284	17,647	16,461	63,392	4,100	59,005	287
គំរោងសាធារណៈ												
ការផលិតដំណាំ (MAFF)												
....	ការពង្រឹងសមត្ថភាពលើផ្នែកកែលម្អ (MAFF)	JICA and Other Donors	2005-2010	4,200	1,400	1,400	1,400	4,200	840	3,360	0	
....	Ecosorn (MAFF)	EU	2005-2007	3,000	1,000	1,000	1,000	3,000		3,000	0	
....	ការបណ្តុះបណ្តាលការគ្រប់គ្រងសហគ្រាសកសិកម្មសំរាប់ កម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា ថៃ និង វៀតណាម (MAFF)	AMEICC/JICA	2005	300	300	0	0	300	0	300	0	
....	ការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកវិទ្យាផលិតម្ហូបអាហារធុនតូច សំរាប់ កម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា (MAFF)	AMEICC/JICA	2005	100	100	0	0	100	0	100	0	
ថ្មី	កែលម្អការកសិកម្ម និងពាណិជ្ជកម្មស្បៀង (MAFF)	EU	2005-2007	300	121	95	84	300	0	0	300	

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទឺយឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវត្រៀម	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
ការបោសសម្អាតមីន												
ថ្មី	គម្រោងដោះមីនតាមសហគមន៍ (CMAC)	JMAS, UNDP	2004-2007	2,500	800	800	800	2,400	2,400	0		
ថ្មី	គម្រោងស្រាវ ជ្រាវ បច្ចេកទេស (CMAC)	អ្នកផ្តល់ជំនួយ ទ្វេភាគី	2004-2007	5,500	1,000	2,000	2,500	5,500	5,500	0		
ថ្មី	សកម្មភាពកែចេញទូរស័ព្ទមិនទាន់ផ្ទុះនៅបណ្តាខេត្តតាមដងទន្លេមេគង្គ (CMAC)	USA	2004-2007	1,050	450	300	300	1,050	1,050	0		
				សរុបគម្រោងបានសន្យា:	16,950	5,171	5,595	6084	16,850	840	15,710	300
គំរោងអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម												
ផលិតភាពកសិកម្ម												
៥២១	ស្ថានីយ បង្កាត់ពូជគោដោយ សិប្បនិម្មិត (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2006	91	33	58	0	91			91	
៦៣០	ការផលិតវ៉ាក់សាំងសំរាប់ការការពារមេរោគឆ្លងតាមឈាម និងការបាត់បង់ឈាម(MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	400	322	39	39	400			400	
២៧៥	ជួសជុលនិងសាងសង់អាគារគ្រឿងយន្តសិប្បកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	772	264	254	254	772			772	
៥០១	ជួសជុលឡើងវិញប្រព័ន្ធស្រោចស្រពសំរាប់ស្ថានីយ តោកត្រប់ និងព្រៃឆ្កែ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2006	194	72	122	0	194			194	
៥០២	សំណង់ទំនប់ការពារទឹកជំនន់ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2006	396	88	308	0	396			396	
៦១៩	ស្ថានីយឡើងវិញនូវ មជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេសកសិកម្មសំរាប់គម្រោង (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	16,500	500	500	1,000	2,000			2,000	
៨២២	ស្ថានីយឡើងវិញនូវ មជ្ឈមណ្ឌលនិងស្ថានីយស្រាវ ជ្រាវ កសិកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	1,286	577	467	242	1,286			1,286	
ថ្មី	ការតំបន់ ការស្តារប្រព័ន្ធស្រោចស្រពសំរាប់ស្ថានីយ តោកត្រប់ និងព្រៃឆ្កែ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	480	168	156	156	480			480	
ស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម												
ថ្មី	ការធ្វើអង្កេតស្រាវជ្រាវដែលសំខាន់ និងដំណាំតាមរដូវ ផ្សេងទៀត (ផលិតកម្មនិង ប្រសិទ្ធភាពសេដ្ឋកិច្ច) (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	60	20	20	20	60			60	
ថ្មី	ការធ្វើអង្កេតផលិតផលស្រូវ(MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	75	25	25	25	75			75	
៧៥១	ការផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកវិទ្យាគ្រឿងចក្រកសិកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	1,305	446	315	544	1,305			1,305	
១៧៥	ការកែលម្អស្ថានីយ ស្រាវ ជ្រាវ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	1,390	380	460	550	1,390			1,390	
ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ												
ថ្មី	ការគ្រប់គ្រងនិងការកំណត់ដីកសិកម្មកាប់ធនធានព្រៃឈើ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	3,300	1,100	1,100	1,100	3,300			3,300	
៣៣៣	បង្ការបម្រុង លើសសត្វព្រៃ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	252	110	71	72	253			253	
ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស												
ថ្មី	បង្កើនសមត្ថភាពបុគ្គលិករបស់ក្រសួង (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	617	206	206	205	617			617	
ឧត្តមបន្ថែម និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី												
....	ការធ្វើវិភាគដីដើម្បីអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច - សង្គមកិច្ច (MoLMUC)	WB, Germany	2005-2008	15,000	100	2,000	4,000	6,100	6,100	0		
				សរុបគម្រោងអាទិភាពក្នុងផែនការ:	42,118	4,411	6,101	8206.772	18,719	0	6,100	12,619
				សរុបគម្រោងវិនិយោគជាទូទៅ (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):	191,428	38,866	29,343	30,752	98,961	4,940	80,815	13,206
កសិកម្ម - ក្រសួងកសិកម្ម និងធនធាន (គំរោងទំនប់បច្ចេកទេស)												

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ចាម ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែកទោសរូប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវរៀបចំ
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
គំរោងកំពង់ចាមខ្សែកង្វារ											
ការបោសសម្អាតមីន											
....	ក្រុមគ្រូពិនិត្យគុណភាពនិងសេដ្ឋកិច្ចសង្គម (CMAA)	UNDP/DFID	2003-2005	200	42	0	0	42		42	0
....	កម្មវិធីសំរាប់សំរួលផ្នែកអប់រំវិទ្យាល័យមីន (CMAA)	UNICEF	2004-2005	40	20	0	0	20		20	0
....	ការកែលម្អសំរាប់ការងារប្រតិបត្តិការដោះស្រាយមីន (CMAA)	Japan	2004-2010	43,500	11,000	9,000	7,000	27,000		27,000	0
....	បង្កើនសមត្ថភាពសុខាភិបាលមីន (CMAA)	Sweden	2002-2005	950	200	200	200	600		600	0
....	ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស JICA-CMAC (CMAA)	JICA	1999-2006	1,650	300	500	500	1,300		1,300	0
....	ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស New Zealand-CMAC (CMAA)	New Zealand	1995-2005	350	100	0	0	100		100	0
....	កសាងសមត្ថភាព និងជំនួយបច្ចេកទេសពី UNDP (CMAA)	UNDP	1993-2012	1,250	300	300	300	900		900	0
ឧត្តមភូមិភាព និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី											
៧៤៦	គម្រោងគ្រប់គ្រងនិងរដ្ឋបាលដីធ្លី (MoLMUC)	GTZ, Finland, CIDA	2002-2007	19,000	4,900	6,700	5,400	17,000		17,000	0
....	ការចុះបញ្ជីកម្មសិទ្ធិដីរបស់ជនជាតិដើមភាគតិច (MoLMUC)	SIDA	2004-2007	100	50	50		100		100	0
....	ការអនុវត្តគម្រោងដីធ្លី (MoLMUC)	ADB	2004-2007	971	431			431	110	321	0
....	មូលដ្ឋានឃុំនិងសហគមន៍សំរាប់ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន និងធនធានធម្មជាតិ (MoLMUC)	DANIDA	2004-2007	1,072	333	212	210	755		755	0
....	ការសិក្សាលើការបង្កើតកន្លែងត្រួតពិនិត្យនៅប្រទេសកម្ពុជា (MoLMUC)	KOICA	2004-2005	1,200	1,200			1,200		1,200	0
....	កម្មវិធីគាំទ្រស្ថាប័ន "ផែនការតំបន់និងតាមទំហំដី" (MoLMUC)	EU (ISP)	2004-2005	200	100			100		100	0
សរុបគម្រោងកំពង់ចាមខ្សែកង្វារ:				70,483	18,976	16,962	13,610	49,548	110	49,438	0
គំរោងបណ្តុះបណ្តាល											
ការដោះស្រាយ											
ថ្មី	ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស EOD នៅទីស្នាក់ការកណ្តាលនិងខេត្តតាមបណ្តោយទន្លេមេគង្គ (CMAC)	USA	2005-2012	1,300	300	500	500	1,300		1,300	0
ថ្មី	មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាល និងទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេស EOD (CMAC)	Belgium	2005-2007	1,350	450	450	450	1,350		1,350	0
....	ការធ្វើវិភាគដីដើម្បីអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ច (MoLMUC)	GTZ	2004-2006	1,800	600	600		1,200		1,200	0
សរុបគម្រោងបណ្តុះបណ្តាល:				4,450	1,350	1,550	950	3,850	0	3,850	0
គំរោងវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់កំពង់ចាម											
ផលិតផលកសិកម្ម											
៧៩៨	បង្កើតនិងគាំទ្រដល់សហគមន៍កសិកម្មក្រូច (MAFF)	កំពង់ស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2006	136	23	113		136			136
ថ្មី	គម្រោងកែលម្អផលិតផលកសិកម្ម (MAFF)	កំពង់ស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	843	326	276	241	843			843
ថ្មី	បណ្តុះបណ្តាលស្តីពីការបង្កើតផលិតផលកសិកម្មដោយប្រើប្រាស់ដីកំប៉ុស្តិ៍ដោយមិនប្រើប្រាស់គីមី និងថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត	កំពង់ស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2005-2007	30	0	18	12	30			30
ស្រាវជ្រាវនិងផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម											
១៩១	ការស្រាវជ្រាវ លើផ្នែកកសិកម្ម (MRD)	កំពង់ស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ	2004-2006	340	54	54		108			108

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទឺយឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
៥២៥	ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ បច្ចេកទេសកសិកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	719	239	239	241	719			719
៥៣១	ការអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម និងយេនឌ័រ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	169	56	56	57	169			169
១៧៧	កម្មវិធីជាតិគ្រួសារកសិកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,463	436	451	439	1,326			1,326
ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ											
១១៣	កម្មវិធីស្តារនិងការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	3,840	1,920	980	940	3,840			3,840
១៧០	រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងសត្វព្រៃ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	3,420	2,340	740	340	3,420			3,420
១៨១	កម្មវិធីសកម្មភាពព្រៃឈើកម្ពុជា (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	3,420	1,150	1,135	1,135	3,420			3,420
ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស											
៨០៦	បណ្តុះបណ្តាលកសិករឱ្យក្លាយជាបុគ្គលិកផ្តល់សេវាសុខភាពសត្វពាហនៈនៅតាមភូមិ (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,200	400	400	400	1,200			1,200
៨១៩	បណ្តុះបណ្តាលបុគ្គលិកផ្សព្វផ្សាយ និង ជនបង្គោលអំពីបច្ចេកទេសកសិកម្ម (MAFF)	AusAID	2005-2007	1,740	580	580	580	1,740			1,740
៨១៣	ពង្រឹងបច្ចេកវិជ្ជាគ្រប់គ្រងប្រតិបត្តិការដោយប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាស៊ីម៉ង់ត៍កសិកម្ម (MAFF)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	198	84	66	48	198			198
ការបោសសំអាតមីន											
ថ្មី	ការសំរួលថ្នាក់ជាតិ (CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	750	250	250	250	750	150	600	0
ថ្មី	បទបញ្ញត្តិ និងការត្រួតពិនិត្យគុណភាព (CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	240	80	80	80	240	80	160	0
ថ្មី	ការគ្រប់គ្រងកិច្ចប្រតិបត្តិការដោះមីនសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គម (CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	480	160	160	160	480	130	350	0
ថ្មី	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យ (CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	300	100	100	100	300	65	235	0
ថ្មី	បង្កើនសមត្ថភាព(CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	99	33	33	33	99	20	79	0
ថ្មី	កម្មវិធីអប់រំស្តីពីគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលពីមីន (CMAA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	55	5	25	25	55	14	41	0
សរុបគម្រោងអាទិភាពទូទាំងផែនការ:				19,442	8,236	5,756	5,081.103	19,073	459	1,465	17,149
សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):				94,375	28,562	24,268	19,641	72,471	569	54,753	17,149
សរុប (គម្រោងវិនិយោគទុននិងជំនួយបច្ចេកទេស):				285,803	67,429	53,611	50,393	171,433	5,509	135,568	30,355
ពាណិជ្ជកម្ម ឧស្សាហកម្ម និង កម្មវិធីសាងសង់ (គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស)											
គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស											
ថ្មី	សណ្ឋានវិនិយោគកម្រិតខ្ពស់ (កម្រិត និងជំនួយ) (MoC)	WB / IDA	2005 onward	10,000	3,500	3,500	3,000	10,000			10,000
ថ្មី	សំភារៈបរិក្ខារសំរាប់ជំនួយបច្ចេកទេស (TAF)	Australia	2004 onward	9,000	300	300	300	900			900
ថ្មី	ការផ្តល់ជំនួយសមត្ថភាព APEC/WTO (MoC)	Canada	2004-2007	1,500	300	300	100	700			700
ថ្មី	គម្រោងជំនួយ ពាណិជ្ជកម្មពហុភាគី (MoC)	EC GTZ ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិ	2003-2005	2,300	766			766			766
ថ្មី	ការធ្វើអោយស្របគ្នា ច្បាប់ WTO ផ្នែកទូរគមនាគមន៍ (MoC)	ផ្តល់មូលនិធិដោយ UK ប្រតិបត្តិដោយ WB	2005-onward	140	50	50	40	140			140
ថ្មី	មូលនិធិត្រីមាសនៃ EU Asia (MoC)	EU ជាអ្នកផ្តល់ជំនួយ, ITC ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិ	2004 -onward	400	100	100	100	300			300
ថ្មី	គម្រោង Train For Trade - ដូចជាការបណ្តុះបណ្តាលលើការចរាចរពាណិជ្ជកម្មពហុភាគី (MoC)	UNCTAD. Some components in cooperation with ITC, WTO	2003-2007	2,200	500	500	500	1,500			1,500

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ចាម ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ធុរិយសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវត្រៀម	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
ថ្មី	ស្តង់ដារអន្តរជាតិនិងបទបញ្ជាបច្ចេកទេស (MoC)	Australia and Norway. UNIDO ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិ	2004-2005	960	400			400			400	
ថ្មី	កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការស្តីពីស្តង់ដារផលិតផលរបស់សហគមន៍អឺរ៉ុប-អាស៊ាន (MoC)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005 onward	560	100	100	100	300			300	
ថ្មី	កម្មវិធីសហប្រតិបត្តិការស្តីពីកម្មសិទ្ធិបញ្ជារបស់សហគមន៍អឺរ៉ុប-អាស៊ាន (MoC)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005 onward	560	100	100	100	300			300	
ថ្មី	ការបញ្ជាក់ព័ត៌មានក្នុងក្រុមប្រឹក្សាស្រុកនៃគម្រោងដើម (MoC)	France	2005 onward	1,100	400	400	300	1,100			1,100	
ថ្មី	ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធក្នុងវិស័យហិរញ្ញវត្ថុ (MoC)	ADB	2005-2007	2,000	700	700	600	2,000			2,000	
ថ្មី	ការបញ្ជាក់ផលិតផលកៅស៊ូកម្ពុជា និងការធ្វើពាណិជ្ជកម្ម (MoC)	France	2004-2006	900	400	400	-	800			800	
ថ្មី	មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលកម្ពុជា- សិង្ហបុរី/កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលពាណិជ្ជកម្ម (MoC)	Singapore	2001-2005	1,800	500			500			500	
ថ្មី	អ្នកជំនាញការពាណិជ្ជកម្មសំរាប់រយៈពេលវែងក្នុងដំណាក់កាលទីពីរ (MoC)	GTZ, Germany	2004-2006	600	200	200	0	400			400	
ថ្មី	គម្រោង IF ដំណាក់កាលទីពីរ- ការកសាងសមត្ថភាពសំរាប់ការកែទម្រង់កម្មវិធីពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ (MoC)	UNDP, IF Trust Fund II, possibly Norway and New Zealand ITC ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិ	2004-2006	1,500	500	500	0	1,000			1,000	
ថ្មី	ពាណិជ្ជកម្មទាក់ទងនឹងជំនួយបច្ចេកទេស (MoC)	MPDF	2004-onward	100	30	30	30	90			90	
ថ្មី	តំបន់កែច្នៃសំរាប់ទំនើប ទៅប៉ាយប៊ែត កោះកុង ប៉ៃលិន	Thailand	2004-onward	300	90	90	90	270			270	
ថ្មី	គម្រោងលើការដំឡើងពាណិជ្ជកម្ម និងអភិវឌ្ឍន៍ការទំនើបក្នុងអនុតំបន់មហានគរកម្ពុជា ឡាវ និងវៀតណាម (MoC)	Switzerland, ITC ជាស្ថាប័នប្រតិបត្តិ	2003-2006	780	300	300		600			600	
ថ្មី	ទីប្រឹក្សាផ្នែកពាណិជ្ជកម្មនិងលើកកម្ពស់ឧស្សាហកម្ម (MoC)	JICA	2004-2006	300	100	100	0	200			200	
ថ្មី	សមិទ្ធិសិក្សាលើការបង្កើតទីផ្សារស្រូវ (MoC)	JICA	2004-onward	300	100	100	0	200			200	
ថ្មី	ជំនួយក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ទ្រព្យរៀបចំ ភ្នំពេញ- ក្រុងព្រះសីហនុ (MoC)	JICA	2004-Onward	1,000	500	500	0	1,000			1,000	
វិស័យឧស្សាហកម្ម												
៤៥៣	ការបង្កើតស្ថាប័នស្តង់ដារកម្ពុជា (MIME)		2005-2007	10,000	1,000	1,000	1,000	3,000		3,000	0	
៤៥៥	ការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលផលិតផលនៃកម្ពុជា (MIME)		2005-2007	1,100	350	750	-	1,100		1,100	0	
ថ្មី	កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រាសធនធាន-មធ្យម (MIME)	ADB	2005-2007	15,000	5,000	10,000	10,000	25,000		15,000	10,000	
ធនធានបរិ												
១០៥	ការវាយតម្លៃស្រទាប់បីក្រោមដី (MIME)		2005-2007	1,500	0	750	750	1,500		1,500	0	
				សរុប (គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស):	65,900	16,286	20,770	17,010	54,066	0	20,600	33,466
ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និង ជីវកម្ម (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)												
គម្រោងកំពុងដំណើរការ												
ផ្លូវថ្នល់												
២៧៧	សិក្សាធានាលេខា និងជួសជុលផ្លូវ ជនបទប្រវែង ៦៥៦គីឡូម៉ែត្រ (MRD)		2004-2007	26,307	2,000	2,000	2,000	6,000			6,000	
៤៣០	កម្មវិធីថែទាំផ្លូវ ជនបទប្រវែង ២២៣៧ គីឡូម៉ែត្រ (MRD)		2004-2007	18,000	1,500	2,000	2,000	5,500			5,500	
២៣៥	ការស្ថាប័នឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ២ (តាកែវ - ព្រំដែនវៀតណាម) (MPWT)	JICA	2003-2005	11,970	5,670	0	0	5,670		5,670	0	

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទឺយ៉ា ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែកទោស សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកទោស ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
២៧៧	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ៦ និងលេខ៣ ភ្នំពេញ-ក្រុងព្រះសីហនុ (MPWT)	WB	2001-2005	45,496	115	0	0	115	115	0	
៣២៧	គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវខេត្ត-ក្រុង (MPWT)	ADB	2000-2005	8,600	780	0	0	780	780	0	
៤០១	គម្រោងសាងសង់ស្ពានឆ្លងកាត់ស្ទឹងលើកំណាត់ផ្លូវជាតិលេខ៤៨ (MPWT)	Thailand	2004-2006	8,000	3,000	1,000	0	4,000	4,000	0	
៤០០	GMS: គម្រោងកែលម្អផ្លូវពីសៀមរាប-ប៉ោយប៉ែត (MPWT)	ADB	2003-2007	77,500	11,120	11,500	1,000	23,620	23,620	0	
៤១១	គម្រោងកែលម្អផ្លូវជាតិលេខ៣ (ត្រពាំងល្អ-កំពត) (MPWT)	Korea	2004-2007	17,500	3,000	5,000	5,000	13,000	13,000	0	
កំពុងផែនការផ្លូវថ្នាក់ (MPWT)											
២៩៣	ជួសជុលបណ្តាញកំពុងផែនការក្រុងព្រះសីហនុ (MPWT)	Japan (JBIC)	2001-2005	51,712	1,832	0	0	1,832	1,832	0	
៤២៣	កែលម្អប្រព័ន្ធស្រោចស្រពស្រូវ (SSCA)	ADB	2004-2007	6,112	1,182	2,515	1,532	5,229	965	4,264	0
៤២៤	កែលម្អប្រព័ន្ធស្រោចស្រពស្រូវ (SSCA)	ADB	2004-2007	2,839	549	1,168	711	2,428	450	1,978	0
សរុបគម្រោងកំពុងផែនការ:				274,036	30,748	25,183	12,243	68,174	1,415	55,259	11,500
គំរោងធានាសុខុមាលភាព											
ផ្លូវថ្នាក់											
៤០៣	GMS: គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ទេសចរណ៍តាមដងទន្លេមេគង្គ (MPWT)	ADB	2003-2005	3,530	2,100	0	0	2,100	2,100	0	
....	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ៦ A, លេខ៦ និងលេខ៧ ភ្នំពេញ-កំពង់ចាម (MPWT)	JICA	2005-2007	25,000	0	2,000	2,000	4,000	4,000	0	
៦៩៥	ជួសជុលផ្លូវជាតិលេខ៧ ព្រះចេ-ស្ទឹងត្រែង-ព្រំប្រទល់ច្បារ (China) (MPWT)	China	2004-2007	50,000	1,500	1,500	100	3,100	3,100	0	
៤០២	គម្រោងកែលម្អផ្លូវជាតិលេខ៤៨ - ដំណាក់កាលទី២ (DBST) (MPWT)	Thailand	2004-2007	17,000	2,000	5,000	100	7,100	7,100	0	
៤១១	គម្រោងសាងសង់ស្ពាន និងផ្លូវជាតិលេខ៣ (MPWT)	Republic of Korea	2004-2007	17,500	1,000	5,000	100	6,100	6,100	0	
៤៥៥	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ៦៧ (សៀមរាប-អង្គរវែង-ប្រកាស្រែង) (MPWT)	Thailand	2004-2007	20,000	3,000	7,000	100	10,100	10,100	0	
៧៩៩	គម្រោងកែលម្អផ្លូវជាតិលេខ១, ភ្នំពេញ-អ្នកលៀង (MPWT)	JICA	2004-2007	48,600	2,000	6,000	100	8,100	8,100	0	
៤៥៤	គម្រោងសាងសង់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនៃផ្លូវខេត្ត និងជនបទ (MPWT)	WB	2004-2007	17,000	1,000	2,500	100	3,600	3,600	0	
កំពុងផែនការផ្លូវថ្នាក់ (MPWT)											
៤៥៦	កែលម្អបណ្តាញកំពុងផែនការក្រុងព្រះសីហនុ ដំណាក់កាលទីពីរ (MPWT)	Japan (JBIC)	2004-2007	35,500	5,000	10,000	1,000	16,000	16,000	0	
សរុបគម្រោងធានាសុខុមាលភាព:				234,130	17,600	39,000	3,600	60,200	0	60,200	0
គំរោងជំរុញសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច											
ផ្លូវថ្នាក់											
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ៥៦ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2007	25,000	1,000	2,000	200	3,200		3,200	
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ៦៨ មានចំងាយ ១០៥គីឡូម៉ែត្រ (MPWT)	Thailand	2004-2007	30,000	500	1,500	1,000	3,000		3,000	
....	ផែនការសកម្មភាពសុវត្ថិភាពផ្លូវ (MPWT)	ថវិការ, អ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	30,000	1,000	2,000	200	3,200		3,200	
៤៧៣	កម្មវិធីថែទាំបណ្តាញផ្លូវជាតិដែលមានចំងាយ ២៥០០គីឡូម៉ែត្រ (MPWT)	ថវិការ, អ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	60,000	2,000	1,000	200	3,200		3,200	
....	ចាក់ក្រាលគ្រួសក្រហមលើផ្លូវជាតិ និងខេត្ត ចំងាយ ៤១៨គីឡូម៉ែត្រ (MPWT)	ថវិការ, អ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2007	56,967	1,000	1,000	1,500	3,500		3,500	
....	ស្ថាបនាផ្លូវជាតិលេខ៧៧ "អូរពងមាន់-បានលុង" (MPWT)	ADB, WB	2004-2007	28,000	700	1,000	1,500	3,200		3,200	
....	ស្ថាបនាផ្លូវជាតិលេខ៧៣ ប្រធាន-ព្រះចេ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2007	40,000	2,000	1,000	300	3,300		3,300	

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងករ្យាយឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
....	គម្រោងកែលម្អផ្លូវជាតិលេខ ៣ "ភ្នំពេញ-កំពត" (MPWT)	Republic of Korea	2004-2007	41,000	2,000	1,000	300	3,300			3,300
....	ស្ថាបនាផ្លូវជាតិលេខ ៨ "ព្រែកតាមាត់-ព្រៃវែង" (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2008	30,000	500	1,000	1,500	3,000			3,000
....	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៥៣, ចំងាយ ២៨គីឡូម៉ែត្រ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	3,000	1,500	1,500	0	3,000			3,000
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវពីអន្តរាគមន៍ ២០៤ ចំងាយ ២៨គីឡូម៉ែត្រ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	20,000	1,500	1,000	100	2,600			2,600
៦៩៦	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៦៤, កំពង់ធំ- ព្រះវិហារ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	23,550	1,000	1,000	100	2,100			2,100
៦៩៧	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៥៧ បាត់ដំបង- ប៉ៃលិន- ព្រៃប្រទល់ថៃ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	14,550	1,000	1,000	100	2,100			2,100
៦៩៨	ស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៧៦ "ស្នួល- សែនមនោរម្យ- ព្រៃវែង" (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	31,350	2,000	2,000	100	4,100			4,100
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៧៦ ប្រវែង ៨០គីឡូម៉ែត្រ "សែនមនោរម្យ- ពោះញែក" (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	25,000	1,000	1,000	100	2,100			2,100
៧០០	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវជាតិលេខ ៧៦ A, ៦០ គ.ម (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	24,000	1,000	3,000	140	4,140			4,140
៧៥៩	គម្រោងសាងសង់ស្ថានអ្នកលឿង (MPWT)	JICA	2005-2008	70,000		1,000	1,000	2,000			2,000
៧៦២	គម្រោងសាងសង់ផ្លូវជាតិលេខ ៧៦ B (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2005	1,500	1,141	0		1,141			1,141
៧៦៤	គម្រោងទិញស្ថានបាឡេប្រវែង ៣០០ ម (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	13,000	1,000	1,000	300	2,300			2,300
២២២	ស្ថាបនាផ្លូវជាតិលេខ៧៨ "បានលុង- អូរ៉ាដាវ" (MPWT)	Vietnam	2004-2007	25,000	2,000	2,000	500	4,500			4,500
៤៧៣	ជួសជុលនិងថែទាំជាបន្តបន្ទាប់ផ្លូវជាតិ និងផ្លូវតាមខេត្ត (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	20,000	1,000	1,000	500	2,500			2,500
កំពង់ផែនិងផ្លូវទឹក (MPWT)											
៧៩៦	តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីនៅកំពង់ផែក្រុងព្រះសីហនុ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2008	28,400	1,000	2,000	200	3,200			3,200
៤៦៩	បូមស្តារបាតទន្លេមេគង្គ និងកោះ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	4,500	500	500	100	1,100			1,100
៤៧០	កែលម្អផ្លូវទឹកនៅបឹងទន្លេសាប (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2007	21,000	100	100	10	210			210
....	គម្រោងរៀបចំបរិស្ថាននៅកំពង់ផែតុលាក្រុង "សៀមរាប" (MPWT)	ADB	2003-2007	30,000	500	1,000	500	2,000			2,000
....	សេវាកម្មនាវាចរណ៍ របស់ MRC	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2010	25,000	500	500	100	1,100			1,100
....	បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលដឹកជញ្ជូនតាមនាវាសមុទ្រ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2008	4,000	500	500	500	1,500			1,500
៤២០	កែលម្អប្រព័ន្ធបណ្តាញទឹកនៅខេត្តមណ្ឌលគិរី (SSCA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,423	325	607	491	1,423			1,423
....	ការអភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធ CNS/ATM ថ្មី (SSCA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	5,700	1,334	2,266	2,098	5,698			5,698
ផ្លូវដែក (MPWT)											
៧៦៣	ការស្តារឡើងវិញផ្លូវស្ថានបេតុងចំនួន ៦ (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2004-2006	570	200	170	0	370			370
៧៦៦	សាងសង់ផ្លូវដែកអាស៊ាន ចំងាយ២៥៥គីឡូម៉ែត្រ (ភ្នំពេញ- ព្រៃប្រទល់ថៃ) (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2006-2010	500,000	1,000	2,000	500	3,500			3,500
២៣២	ស្តារឡើងវិញផ្លូវដែក គភ្នាបស៊ីសុផុន- បោយ ប៉ែត (MPWT)	ADB, Malaysia	2004-2007	22,000	1,000	1,000	200	2,200			2,200
២៦៦	ស្តារឡើងវិញផ្លូវដែកភាគខាងត្បូងប្រទេស (ភ្នំពេញ- ក្រុងព្រះសីហនុ)(MPWT)	JICA	2004-2007	29,000	1,000	2,000	200	3,200			3,200
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវដែកភាគខាងកើតភ្នំពេញ- ស៊ីសុផុន (MPWT)	JICA	2004-2006	40,000	1,000	2,000	200	3,200			3,200
....	ស្តារឡើងវិញផ្លូវដែកភាគខាងជើងប្រទេស (MPWT)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ- ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2006-2010	34,500	1,000	1,000	200	2,200			2,200
សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:				1,358,010	34,800	42,643	14939	92,382	0	0	92,382
សរុបគម្រោងវិនិយោគជាទូទៅ (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):				1,866,176	83,148	106,826	30,782	220,756	1,415	115,459	103,882
ប្រភេទធនធានសេដ្ឋកិច្ច និង បរិស្ថាន (គម្រោងជំនួយបរទេស)											

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ចាម ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែកគម្រោងសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវរៀបចំ
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
គម្រោងធានាសុខភាព											
....	ការរៀបចំវគ្គស្រាវជ្រាវស្តីពីការវិនិយោគ (SSCA)	ADB	2004-2005	250	150	100	0	250	0	250	0
សរុបគម្រោងធានាសុខភាព:				250	150	100	0	250	0	250	0
គម្រោងវិនិយោគកសិកម្ម និង រុក្ខាប្រមាញ់											
៥៤៦	ការសិក្សាស្រាវជ្រាវស្តីពីការវិនិយោគ (SSCA)	កំពង់ស្វាយរៀងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូរ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2005-2006	1,500	1,000	500	0	1,500			1,500
....	ការស្រាវជ្រាវស្តីពីការវិនិយោគស្តីពីការវិនិយោគ (SSCA)	កំពង់ស្វាយរៀងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូរ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2005-2007	600	300	240	60	600			600
សរុបគម្រោងវិនិយោគកសិកម្ម និង រុក្ខាប្រមាញ់:				2,100	1,300	740	60	2,100	0	0	2,100
សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងធានាសុខភាព និង គម្រោងវិនិយោគកសិកម្ម និង រុក្ខាប្រមាញ់):				2,350	1,450	840	60	2,350	0	250	2,100
សរុប (គម្រោងវិនិយោគធានាសុខភាព និង គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស):				1,868,526	84,598	107,666	30,842	223,106	1,415	115,709	105,982
ធនធានទឹក - ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និង អនាម័យ (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងកសិកម្ម និង រុក្ខាប្រមាញ់											
ធនធានទឹក: គ្រប់គ្រងធារាសាស្ត្រ និង ទឹកជំនន់											
១៤៦	ស្ថាប័នវិញ្ញាណប័ណ្ណប្រចាំថ្ងៃ (MOWRAM)	AFD (France)	1998-2006	11,000	600	500	0	1,100	60	1,040	0
២៨៩	ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពស្ទឹងជិត និង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ (MWRM)	ADB and AFD co-financing	2001-2006	23,000	6,000	6,000	0	12,000	1,300	10,700	0
៣៨៧	ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពកំពង់ចាម និង គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ (MWRM)	JICA + APS (Italia) + WFP	2001-2007	4,500	1,500	1,000	800	3,300	100	3,200	0
....	គម្រោងបង្កើនផលិតភាពសិកម្មផ្នែកធារាសាស្ត្រសិកម្ម (MOWRAM)	WB	1998-2005	5,300	500	0	0	500	100	400	0
....	គម្រោងស្រោចស្រពនៅតំបន់បាវ៉ាត (MOWRAM)	ADB and AFD (France)	2004-2009	30,872	7,568	8,317	8,000	23,885	4,777	19,108	0
៣០៦	ស្ថាប័នវិញ្ញាណប័ណ្ណស្តុកទឹកតាមូក (MOWRAM)	KOICA (Republic of Korea) + Japan None Project Grant Aid	2003-2005	2,469	1,100	0	0	1,100	200	900	0
....	គម្រោងបង្កើនផលិតភាពសិកម្មផ្នែកធារាសាស្ត្រសិកម្ម (MOWRAM)	KOICA + EDCF/Republic of Korea	2004-2009	30,000	5,000	6,000	10,000	21,000	1,260	19,740	0
....	គម្រោងស្ថាប័នវិញ្ញាណប័ណ្ណប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រគ្រោះថ្នាក់ដោយទឹកជំនន់ (MOWRAM)	WB	2001-2005	9,297	400	0	0	400	100	300	0
....	គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ផ្ទះខាងលិចរាជធានីភ្នំពេញ (MOWRAM)	Government + EDCF/Republic of Korea	2003-2006	4,000	1,000	1,000	0	2,000	220	1,780	0
៣០៨	ស្ថាប័នវិញ្ញាណប័ណ្ណប្រព័ន្ធស្រោចស្រពបាវ៉ាត (MOWRAM)	INDIA, សមិទ្ធិសិក្សា និង ការរៀបចំគម្រោងលំអិត	2003-2006	5,500	3,000	2,000	0	5,000	500	4,500	0
៣៨៩	មជ្ឈមណ្ឌលបច្ចេកទេសប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ (MOWRAM)	JICA (JAPAN), Project Type Technical Cooperation	2001-2010	10,000	1,200	1,200	1,200	3,600	80	3,520	0
៤៩៦	ការសិក្សាលើការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសិកម្មផ្នែកធារាសាស្ត្រសិកម្ម (MOWRAM)	JICA (JAPAN), ប្តូរមេ និង សមិទ្ធិសិក្សា	2004-2006	2,000	1,000	700	0	1,700	100	1,600	0
៣៨៣	ស្ថាប័នវិញ្ញាណប័ណ្ណប្រព័ន្ធស្រោចស្រពកណ្តាលស្ទឹង (MOWRAM)	JAPAN GRANT AID សំរាប់គម្រោងទូទៅ	2004-2006	12,000	7,000	4,700	0	11,700	1,000	10,700	0
៦៤៧	គម្រោងកែលម្អសិទ្ធិមនុស្សក្រុង - អនាម័យ សហគមន៍ និង កម្មវិធី លំអិតពីសុខភាព (MIMF)	ADB	1999-2005	823	235	235	0	470	122	348	0
៦៥៦	គម្រោងពង្រឹងផលិតកម្មទឹកស្អាតតាមទីរួមខេត្ត - ក្រុង (MIME)	ADB	1999-2005	14,811	4,490	4,490	0	8,980	2,334	6,646	0
៦៥៤	ផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនៅខេត្តសៀមរាប (MIME)	Japan	2004-2006	16,000	1,000	9,000	6,000	16,000	350	15,650	0
....	ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនៅទីប្រជុំជន - ខេត្ត និង អនាម័យ (MIME)	WB	2003-2008	20,000	4,000	4,000	4,000	12,000	0	12,000	0
សរុបគម្រោងកសិកម្ម និង រុក្ខាប្រមាញ់:				201,572	45,593	49,142	30,000	124,735	12,603	112,132	0

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកែប្រែស្ថានភាព ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែកគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
គំរោងបណ្តុះបណ្តាល												
ធនធានទឹក៖ គ្រប់គ្រងធារាសាស្ត្រ និង ទឹកជំនន់												
	ថ្លៃ អភិវឌ្ឍន៍អាងទឹកស្ទឹងតាលាវ (MOWRAM)	Pakistan	2005-2008	12,000	0	4,000	4,000	8,000	1,760	6,240	0	
	ថ្លៃ បង្កើតបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រទូទាំងប្រទេស (MOWRAM)	JICA	2005-2007	4,000	1,000	1,500	1,000	3,500	350	3,150	0	
	ថ្លៃ អភិវឌ្ឍន៍អាងស្ទឹងស្មោង (MOWRAM)	China	2005-2008	8,000	1,000	3,000	3,000	7,000	870	6,130	0	
	ថ្លៃ គម្រោងកាត់បន្ថយ គ្រោះទឹកជំនន់និងការគ្រប់គ្រងដោយ សហគមន៍(MOWRAM)	ADB	2005-2006	500	250	250	0	500	0	500	0	
ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក/អនាម័យ												
	ថ្លៃ ផ្គត់ផ្គង់ទឹកនិងអនាម័យ នៅតាមទីរួមខេត្តនិងតំបន់ជុំវិញទីក្រុង (MIME)	WB	2003-2008	1,500	6,000	0		6,000	0	6,000	0	
				សរុបគម្រោងបានសន្យា៖	26,000	8,250	8,750	8000	25,000	2,980	22,020	0
គំរោងដោះស្រាយបញ្ហាស្តុកទឹកស្រាវជ្រាវ												
ធារាសាស្ត្រ៖												
៣៨៨	គម្រោងកែលម្អសេវា រុករានទឹក មេដឹម្សីកាត់បន្ថយ គ្រោះថ្នាក់មហន្តរាយ ពីធម្មជាតិ និងការ	JAPAN GRANT AIDសំរាប់គម្រោងទូទៅ	2005-2007	7,200	2,000	4,000	1,200	7,200	700	6,500	0	
	ថ្លៃ អភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមនៅកម្ពុជា (MOWRAM)											
	ថ្លៃ គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពវៃកូ (MOWRAM)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2008	30,000	0	2,000	5,000	7,000	0	7,000	0	
	ថ្លៃ អភិវឌ្ឍន៍ធារាសាស្ត្រខ្នាតតូចនិងមធ្យម (MOWRAM)	ADB (PPTA)	2005-2006	1,200	600	600	0	1,200	200	1,000	0	
	ថ្លៃ សិក្សាអាងស្ទឹងពោធិសាត់ដើម្បីគ្រប់គ្រងនិងអភិវឌ្ឍ (MOWRAM)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2006	1,200	600	600	0	1,200	100	1,100	0	
	ថ្លៃ ប្រុងមេនៃការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកនៅកម្ពុជា (MOWRAM)	KOICA	2005-2006	2,500	1,500	1,000	0	2,500	200	2,300	0	
	ថ្លៃ គម្រោងពហុប័ណ្ណអភិវឌ្ឍន៍ទឹកនៅខេត្តបាត់ដំបង (MOWRAM)	KOICA	2006-2007	1,200	0	600	600	1,200	100	1,100	0	
	ថ្លៃ ការសិក្សាប្រុងមេនៃធារាសាស្ត្រកសិកម្ម (MOWRAM)	JICA	2005-2006	1,800	1,000	800	0	1,800	100	1,700	0	
	ថ្លៃ គម្រោងប្រព័ន្ធស្រោចស្រពផ្នែកខាងលើអាងស្ទឹងស្មោង (MOWRAM)	JAPAN GRANT AIDសំរាប់គម្រោងទូទៅ	2005-2008	15,500	300	3,000	7,000	10,300	1,340	8,960	0	
	ថ្លៃ គម្រោងជួសជុលអាងទឹកតាសាក់ (MOWRAM)	JAPAN NON PROJECT GRANT AID	2005-2006	1,800	1,500	300	0	1,800	200	1,600	0	
៣៦៦	ស្ថានភាពសាងប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (MRD)		2004-2006	1,316	481	581		1,062			1,062	
៣៦១	សាងសង់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព (MRD)		2004-2006	5,172	1,705	2,272		3,977			3,977	
១៩៦	ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រតូចៗ (MRD)		2005-2007	33,000	2,500	3,500	500	6,500			6,500	
៦៧៤	សាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលជាតិបណ្តុះបណ្តាលលើវិស័យទឹកស្អាត និងអនាម័យ (MIME)	Japan	2004-2007	8,960	2,000	2,000	2,000	6,000			6,000	
	ថ្លៃ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតក្នុងខេត្តបាត់ដំបងនិងក្រុងព្រះសីហនុ (MIME)	Japan	2004-2006	2,500	0	1,300	1,200	2,500			2,500	
	ថ្លៃ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកស្អាតនិងអនាម័យ ក្នុងទីប្រជុំជនតូចៗ(MIME)	AFD	2004-2006	4,000	0	0	0	0			0	
	ថ្លៃ ពង្រីករដ្ឋាករទឹកជ្រោយចង្វារ - ដំណាក់កាលទី ២ (MIME)	WB	2005-2007	10,000	0	2,000	5,000	7,000			7,000	
ការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនិងអនាម័យ												
	៤៣៦ ជួសជុលថែរក្សាអណ្តូងស្នប់ (MRD)		2004-2006	1,960	650	665	500	1,815			1,815	
៣៦៣	ជីកអណ្តូងចំនួន ១១៣ (MRD)		2004-2006	440	159	123		282			282	
				សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ៖	129,748	14,995	25,341	23,000	63,336	2,940	31,260	29,136
សរុបគម្រោងវិនិយោគជាតិ (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព)៖				357,320	68,838	83,233	61,000	213,071	18,523	165,412	29,136	

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ចាមឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែកទ្រព្យសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
បណ្តាញទឹក- ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក និងអនាម័យ (គំរោងជំនួយបច្ចេកទេស)											
គំរោងអាណិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
៣៦០	សិក្សាប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ៧២,៦៥០ ហិកតា (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - តំរូវ ការសម្រេចសិក្សា	2004-2005	654	327	0	0	327			327
សរុបគម្រោងអាណិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:				654	327	0	0	327	0	0	327
សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាទូទៅនិងជំនួយបច្ចេកទេស):				357,974	69,165	83,233	61,000	213,398	18,523	165,412	29,463
វាងវាយ និង អគ្គិសនី (គំរោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គំរោងកំពុងដំណើរការ											
....	វីអិមគ្គិសនីទៅមណ្ឌលកីរី (MIME)	Japan (grant)	2004-2008	4,800	120	2,280	1,950	4,350		4,350	0
សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:				4,800	120	2,280	1,950	4,350	0	4,350	0
គំរោងបានសន្យា											
៣៤៨	ប្លង់អភិវឌ្ឍន៍វីអិមគ្គិសនីស្ទឹងបាត់ដំបង និងមង្គលប្រី (MIME)		2004-2005	650	150	200	0	350		350	0
៥៥៦	អគ្គិសនីការ៉ូបនីយកម្មជនបទ និងបណ្តាញបញ្ជូនចរន្ត (MIME)	ADB(loan),WB(loan)	2002-2008	110,000		25,000	25,000	50,000	3,000	47,000	0
៦៥២	សិក្សាប្រព័ន្ធបណ្តាញអគ្គិសនីទៅជនបទ ដោយប្រើប្រាស់ថាមពលឡើងវិញ (MIMF)	Japan(TA)	2004-2006	800	300	500	0	800		800	0
៧៧	ពង្រីកសមត្ថភាពរោងចក្រអគ្គិសនី១១០MW និងបំបែកប្រភេទប្រេងឥន្ធនៈ EDC C5 (MIME)	Japan(Grant)	2004-2007	16,000	4,000	6,000	6,000	16,000	800	15,200	0
៧៧	គម្រោងសិក្សា និងសាងសង់វីអិមគ្គិសនីចន្លោះថាមពលកើតឡើងវិញក្នុងស្ទឹងសៀមរាប (MIME)	Japan (grant)	2005-2007	8,000	4,800	2,000	-	6,800		6,800	0
៧៧	គម្រោងសាងសង់បណ្តាញ 230KV ពីឡូរ៉ូលីតាតែវ ដល់កំពត (MIME)	KfW, Germany, National	2005-2007	15,000	0	3,000	6,000	9,000	400	8,600	0
៧៧	គម្រោងសាងសង់បណ្តាញ 230KV ពីឡូរ៉ូលីតាដល់ក្រុងព្រះសីហនុ (MIME)	ADB	2005-2007	20,000	0	2,000	10,000	12,000	2,000	10,000	0
៧៧	គម្រោងសាងសង់បណ្តាញ 230KV ពីឡូរ៉ូលីតាដល់កំពង់ចាម (MIME)	Government of India	2005-2007	700	0	300	400	700		700	0
៧៧	គម្រោងសាងសង់ដំបាំងទឹកមួយ១នៃរោងចក្រអគ្គិសនី ៩០ មេហ្គាវ៉ាត់ (MIME)	Japan(JBIC)	2005-2009	106,000	0	350	350	700		700	0
៧៧	គម្រោងសិក្សា អភិវឌ្ឍន៍វីអិមគ្គិសនីស្ទឹងអាតាយ (MIME)	Government of India	2005-2007	2,000	0	1,200	400	1,600		1,600	0
៧៧	គម្រោងសិក្សាប្រព័ន្ធវីអិមគ្គិសនីទៅកម្ពុជា (MIME)	Japan (TA)	2005-2007	2,000	1200	500	300	2,000		2,000	0
៧៧	គម្រោងសិក្សាបឋម វីអិមគ្គិសនីទៅទន្លេស្រែត ទី២ (MIME)	Japan (JIBIC)	2005-2007	3,000	0	1,800	750	2,550		2,550	0
៧៧	គម្រោងសិក្សាអភិវឌ្ឍន៍វីអិមគ្គិសនីទន្លេសេសានទៅកម្ពុជា(MIME)	Veit Nam (grant)	2005-2007	1,000	0	600	250	850		850	0
៧៧	សិក្សាលើគម្រោងវីអិមគ្គិសនីស្ទឹងមេទឹក (MIME)	Thailand (EGAT)	2004-2006	2,000	1000	1,000	-	2,000		2,000	0
៧៧	សមិទ្ធិសិក្សាសំរាប់ការបង្កើតបណ្តាញអគ្គិសនីទៅកម្ពុជា(MIME)	Thailand (EGAT)	2004-2006	1,500	1000	500	-	1,500		1,500	0
សរុបគម្រោងបានសន្យា:				288,650	12,450	44,950	49,450	106,850	6,200	100,650	0
គំរោងអាណិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
ថាមពល											

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ចាម ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តន៍គម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀងរាល់
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
១៩៦	ផ្គត់ផ្គង់អគ្គិសនីជនបទ ដោយ ពន្លឺព្រះអាទិត្យ (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2005	3,450	2,273	0		2,273			2,273
២៧៤	វារីអគ្គិសនី : មណ្ឌលតីរី (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2005	3,100	1,650	0	200	1,850			1,850
សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:				6,550	3,923	0	200	4,123	0	0	4,123
សរុបគម្រោងវិនិយោគជាតិ (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):				300,000	16,493	47,230	51,600	115,323	6,200	105,000	4,123
ផ្នែកទី១ - គម្រោងស្រូវ (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងកំពុងដំណើរការ											
....	គម្រោងកែលម្អប្រព័ន្ធផ្លូវលំដី	AusAid	2001-2006	1,748	643	140	0	783	0	783	0
សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:				1,748	643	140	0	783	0	783	0
សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាតិនិងជំនួយបច្ចេកទេស):				301,748	17,136	47,370	51,600	116,106	6,200	105,783	4,123
ផ្នែកទី២ - គម្រោងស្រូវ (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
១៩៥	ការអប់រំតាមប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2006	387	129	129		258			258
៧៨៥	ការគ្រប់គ្រងទិន្នន័យសំរាប់ធ្វើសមាហរណកម្មអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ(MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2006	61	20	20		40			40
៨៨៤	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានទិន្នន័យសំរាប់ប្រព័ន្ធសេវា (LMIS)(MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2005-2007	0	75	71	52	198			198
២៨៤	មជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលគម្រោង (MPTC)	JBIC (Soft Loan)	2005-2008	32,000	3,200	17,300	11,500	32,000	2,600	29,400	0
៤០០	បណ្តាញបញ្ជូនស៊ីញ៉ាល់ដោយប្រើការប្រើប្រាស់បណ្តាញទូរស័ព្ទទូរទស្សន៍ (MPTC)	ភ្នំពេញ សម្របសម្រួលសិក្សា ADB	2006-2008	20,000	0	9,000	11,000	20,000	5,000	15,000	0
៤១៩	អភិវឌ្ឍន៍បណ្តាញទូរស័ព្ទទូរទស្សន៍នៅជនបទ(MPTC)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2006-2007	2,700	0	1,500	1,200	2,700	1,000	1,700	0
២៨៥	បណ្តាញបញ្ជូនស៊ីញ៉ាល់ដោយប្រើការប្រើប្រាស់បណ្តាញទូរស័ព្ទទូរទស្សន៍ - កំពង់ធំ - សៀមរាប (MPTC)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2005-2006	9,000	1,000	5,000	3,000	9,000	1,000	8,000	0
សរុប (គម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស):				64,148	4,424	33,020	26,752	64,196	9,600	54,100	496
ផ្នែកទី៣ - គម្រោងស្រូវ និង ធនធានមនុស្ស (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងកំពុងដំណើរការ											
....	បង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់ការងារនៅឧទ្យានជាតិបូកតោ (MOE)	Wild Aid, WB	2004-2005	140	70	0	0	70			70
សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:				140	70	0	0	70	0	0	70
គម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
៧៧	ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ផ្នែក បរិស្ថានសុវត្ថិភាពនិងសុខភាពនៅតំបន់ ដែលមានប្រេងកាត(CNPA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ (negotiating with Australia)	2005-2007	1,500	500	500	500	1,500	0	0	1,500
៧៧	សម្របសម្រួល និងការសាងសង់បំពង់បណ្តាញទឹកស្អាតនៅក្រុងកំពង់ចាម (CNPA)	សម្របសម្រួល និងការសាងសង់ - ការចរចាជាមួយ ADB	2005-2009	150,000	100	15,000	30,000	45,100	0	0	45,100
៤៣១	អនាម័យ និងបរិស្ថាន (MRD)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំពេញ ការសម្របសម្រួលសិក្សា	2004-2006	882	294	294	100	688	0	0	688
សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:				152,382	894	15,794	30,600	47,288	0	0	47,288

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងករ្យាស្រី ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោងសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
សរុបគម្រោងវិនិយោគទាំងមូល (គម្រោងកំពុងដំណើរការ និងគម្រោងអាទិភាព):				152,522	964	15,794	30,600	47,358	0	0	47,358
បរិស្ថាន - ការអភិរក្ស និង គុណភាពបរិស្ថាន (គម្រោងវិនិយោគទាំងមូល)											
គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ											
៣៩១	ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ និងជីវៈចម្រុះ (MOE)	WB/GEF	2000-2005	4,910	1,016	0	0	1,016		1,016	0
៤០៦	កម្មវិធីមូលនិធិពិភពលោកសំរាប់អភិរក្សសត្វព្រៃនៅកម្ពុជា (MOE)	WWF/USA	1999-2006	3,515	665	665	0	1,330		1,330	0
៦១២	ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅតំបន់បឹងទន្លេសាប (MOE)	ADB/GEF	2003-2008	15,000	3,550	3,550	0	7,100		7,100	0
៦១៣	ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះនៅក្នុងតំបន់បឹងទន្លេសាប (MOE)	GEF/UNDP	2003-2008	4,000	850	850	0	1,700		1,700	0
៦៧១	ការគ្រប់គ្រងបរិស្ថាននៅតំបន់ឆ្នេរសមុទ្រ (MOE)	DANIDA	2002-2006	3,170	400	400	0	800		800	0
៧៨៧	ការពង្រឹងសមត្ថភាពសំរាប់យន្តការអភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន (MOE)	Dutch/UNEP	2003-2005	305	110	0	0	110		110	0
៧៨៦	គម្រោងស្រាវជ្រាវ ព្រៃឈើសហគមន៍នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (MOE)	IDRC	2003-2006	234	58	60	0	118		118	0
....	ធ្វើអោយមានសកម្មភាពសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ផែនការអនុវត្ត (MOE)	UNEP/GEF	2003-2005	490	78	0	0	78		78	0
....	កម្មវិធីស្រាវជ្រាវ ប្រើប្រាស់ផ្ទៃដី និងលើកទឹកចិត្តសំរាប់ការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនគ្រឿងកែច្នៃ (MOE)	MLF/UNEP	2004-2007	625	200	200	0	400		400	0
....	បណ្តុះបណ្តាលអ្នកបច្ចេកទេសធ្វើម៉ាស៊ីនគ្រឿងកែច្នៃ និងទូរទឹកកក (MOE)	MLF/UNEP	2004-2005	130	60	0	0	60		60	0
....	គម្រោងបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកប្រព័ន្ធនៃ ទំនៀមទម្លាប់ (MOE)	MLF/UNEP	2004-2005	85	40	0	0	40		40	0
....	ការត្រួតពិនិត្យនិងការអនុវត្តគម្រោង (MOE)	MLF/UNEP	2004-2005	50	20	0	0	20		20	0
....	កម្មវិធីប្រើប្រាស់ប្រកបដោយចីរភាពនិងអភិរក្សជីវៈចម្រុះនៅតំបន់ដីសើមទន្លេមេគង្គ (MOE)	UNDP/GEF/IUCN	2004-2008	3,427	70	70	0	140		140	0
....	គម្រោងអភិរក្សតំបន់ព្រៃកន្ទួល (MoEnv)	WCS	2003-2005	74	35	0	0	35		35	0
....	អភិរក្សទីជម្រកសត្វព្រៃកម្ពុជា (MoEnv)	CWHC	2004-2008	4,300	675	975	0	1,650		1,650	0
....	កិច្ចសហប្រតិបត្តិការការពារនិងស្តារឡើងវិញនូវ សត្វព្រៃ- អភិរក្សទីជម្រកនិងប្រព័ន្ធសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងតំបន់សំបូរ (MOE)	ANGELINA JOLIE CVD Wild Aid	2003-2007	1,500	300	300	0	600		600	0
....	គម្រោងរៀបចំផែនការសត្វព្រៃនៅតំបន់ភ្នំក្រវ៉ាញ (MOE)	FF1 /UNDP /EU/GEF	2003-2006	3,000	750	750	0	1,500		1,500	0
....	ការគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិបូកគោ (MOE)	Wild Aid	2004-2005	70	30	0	0	30		30	0
....	ការគ្រប់គ្រងឧទ្យានជាតិបុទុមសាគរ (MOE)	Wild Aid, US	2004-2006	770	208	208		416		416	0
....	ការគ្រប់គ្រងដីឆ្នេរតំបន់អភិរក្ស (MOE)	GEF /UNDP/WCs	2004-2010	4,000	700	700	0	1,400		1,400	0
៣៨៧	ពង្រឹងសមត្ថភាពផ្នែកគ្រប់គ្រងសំណល់រាវ (MOE)	EU	2004-2006	1,350	100	100	0	200		200	0
សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:				51,005	9,915	8,828	0	18,743	0	18,743	0
គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងករ្យាស្រី											
ថ្មី	ជំនួយបច្ចេកទេសពីទីប្រឹក្សាច្បាប់និងសេដ្ឋកិច្ចប្រេងកាត (CNPA)	Donor required- (negotiating with Norway)	2004-2007	800	200	300	300	800	0	0	800
ថ្មី	ការវិភាគចោលសម្រាប់ប្រព័ន្ធនិងគំរូអង្គការប្រេងកាត (CNPA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំរាវ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	900	300	300	300	900	0	0	900
ថ្មី	ប្តង់មេនិងការគ្រប់គ្រងលើការធ្វើអាជីវកម្មប្រេងនិងឧស្ម័ន (CNPA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ភ្នំរាវ ការសម្របសម្រួល	2005-2006	700	350	350		700	0	0	700
សរុបគម្រោងអាទិភាពកំពុងផែនការ:				2,400	850	950	600	2,400	0	0	2,400

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទឺយូឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែកគម្រោងសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវត្រៀម	
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
				សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងកំពុងដំណើរការ និងគម្រោងអាទិភាព):	53,405	10,765	9,778	600	21,143	0	18,743	2,400
				សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាខុសដំនូរជំនួយបច្ចេកទេស):	205,927	11,729	25,572	31,200	68,501	0	18,743	49,758
	សេវាសហគមន៍ និងសង្គមកិច្ច (គម្រោងវិនិយោគជាខុស)											
	គម្រោងកំពុងដំណើរការ											
	៥៩៤ សាងសង់ភូមិសំរាប់កុមារ (MoSVY)	SOS-KDI	2003-2007	4,000	1,000	700	500	2,200		2,200		0
	៦០៥ សាងសង់សាលាជាតិបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈកម្ពុជា- កូរ៉េ (MoSVY)	KOREA	2003-2007	34,650	6,100	13,705	7,645	27,450		27,450		0
			សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:	38,650	7,100	14,405	8,145	29,650	0	29,650		0
	គម្រោងអាទិភាពទូទាំងផែនការ											
	៣៦៥ ផលិតផលស្បៀងអាហារលក្ខណៈគ្រួសារ (MRD)		កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	5,099	1,200	1,200	1,200	3,600				3,600
	៧០ កម្មវិធីផលិតផលធនធាន (MRD)		កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2,360	816	798		1,614				1,614
	១៨៨ មជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ (MRD)		កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2,430	810	810		1,620				1,620
	៧៨១ សាងសង់អាគារការិយាល័យសង្គមកិច្ចស្រុក (MoSVY)		កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	408	145	145	118	408				408
			សរុបគម្រោងអាទិភាពទូទាំងផែនការ:	10,297	2,971	2,953	1,318	7,242	0	0		7,242
			សរុបគម្រោងវិនិយោគជាខុស(គម្រោងកំពុងដំណើរការ និងគម្រោងអាទិភាព):	48,947	10,071	17,358	9,463	36,892	0	29,650		7,242
	សេវាសហគមន៍ និងសង្គមកិច្ច (គម្រោងវិនិយោគជាត្រឹមត្រូវ)											
	គម្រោងកំពុងដំណើរការ											
	សេវាសហគមន៍ និងសង្គមកិច្ច											
 ភាពជាដៃគូសំរាប់សមិទ្ធិផលិតផលនិងផលិតផលកំលាំង (MoWA)	UNDP/Royal Government	2004-2007	900	243	365	292	900		900		0
 ការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃការជួញដូរស្រ្តីនិងកុមារដំណាក់កាលទីពីរ (MoWA)	IOM/Finland	2004-2006	1,339	446	446	447	1,339		1,339		0
 ការស្វែងរកការគាំទ្រមតិ និងការបញ្ឈប់វិបល្លាស (MoWA)	UNFPA	2004-2005	224	71	153	0	224		224		0
 ការពិនិត្យ ការរៀបចំផែនការ និងការធ្វើវិភាគសំរាប់វិបល្លាសដើម្បីអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រការតបន្ថយភាពក្រីក្រ (MoWA)	World Bank	2003-2005	300	100	0	0	100		100		0
 ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានដើម្បីប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងការជួញដូរស្រ្តីនិងកុមារ (MoWA)	IOM/USAID	2003-2005	839	323	0	0	323		323		0
 កម្មវិធីផលិតផលដើម្បីបង្កើតការងារសំរាប់ស្ត្រី (MoWA)	ILO/Japan	2001-2006	700	150	150	0	300		300		0
 ការបញ្ឈប់វិបល្លាសនិងការបង្កើតគោលនយោបាយតាមរយៈការពង្រឹងសមត្ថភាពផ្នែកព័ត៌មាននិងស្រាវជ្រាវ (MoWA)	JICA	2003-2008	2,622	530	514	479	1,523		1,523		0
 ការលើកកម្ពស់ការងារប្រកបដោយចីរភាពដល់ស្ត្រីក្រីក្រ (MoWA)	ADB	2003-2005	400	75	0	0	75		75		0
 ការលើកកម្ពស់សិទ្ធិស្ត្រី (MoWA)	GTZ	2002-2005	2,300	460	0	0	460		460		0
	១១៨ បញ្ជូនជនអនាថាទៅតាមសហគមន៍ (MoSVY)	NGOs	2004-2006	1,734	646	442	0	1,088		1,088		0
	១១៩ កែប្រែមុខរបរស្ត្រីពេទ្យា (MoSVY)	NGOs	2004-2006	503	175	98	0	273		273		0
			សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:	11,861	3,219	2,168	1,218	6,605	0	6,605		0

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងករ្យាស្រី ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ភ្នាក់ងារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តន៍គម្រោង	កំលែងគម្រោងសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
គំរោងធានាសុខ្យា											
....	សមាហរណកម្មបង្កើនភាពអាចអនុវត្តកសិកម្ម សហគ្រិន និង ការងាររបស់ស្ត្រី (MoWA)	Germany	2003-2006	1,652	551	551	550	1,652	1,652	0	
....	សមាហរណកម្មបង្កើតមណ្ឌលបង្កើនភាពអាចអនុវត្ត (MoWA)	ADB and JICA	2005-2007	11,488	2,936	6,276	2,276	11,488	11,488	0	
....	កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍សហគ្រិនសំរាប់ស្ត្រីក្នុងការកែច្នៃម្ហូបអាហារ (MoWA)	TA/UNIDO	2004-2006	1,028	343	343	342	1,028	1,028	0	
....	ជំនីគ្រុនចាញ់ (MoWA)	Global Fund	2005-2009	542	87	87	123	297	297	0	
សរុបគម្រោងធានាសុខ្យា:				14,710	3,917	7,257	3,291	14,465	0	14,465	0
គំរោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
៨៩២	ការរៀបចំស្តង់ដារជំនាញ (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	211	83	63	65	211		211	
១២៤	ដំណើរការមូលនិធិសន្តិសុខសង្គម (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	284	143	113	28	284		284	
៣៣៧	កសាងសមត្ថភាពក្នុងការលើកស្ទួយមុខរបរ (MoLV)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2005	1,037	1,037			1,037		1,037	
១១៤	កសាងសមត្ថភាពមន្ត្រីរាជការរបស់ក្រសួង (MoSVY)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,241	541	375	325	1,241		1,241	
១២៥	សាងសង់និងជួសជុលបណ្ណាល័យមន្ត្រីសម័យខេត្ត (MoSVY)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	340	130	130	80	340		340	
៥៩៥	បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដល់កុមារជាអនិធិជន (MoSVY)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	439	174	130	135	439		439	
៧៥២	ការពារនិងការពារសុខភាពជម្ងឺអេដស៍ក្នុងជួរកម្មករវិនិយោគ (MoSVY)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	168	57	47	64	168		168	
៧៨៣	គាំទ្រជនចាស់ជរាទៅក្នុងសហគមន៍ (MoSVY)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	114	33	37	43	113		113	
ថ្មី	រៀបចំសេចក្តីសង្ខេបសំរាប់ក្រុងស្ត្រី (MoWA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	456	152	152	152	456		456	
ថ្មី	គម្រោងពង្រឹងអាហារូបត្ថម្ភ (MoWA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	240	100	70	70	240		240	
ថ្មី	ពង្រីកការយល់ដឹងអំពីកុំព្យូទ័រ (MoWA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	65	45	10	10	65		65	
ថ្មី	មជ្ឈមណ្ឌលវិទ្យាសាស្ត្រ (MoWA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	180	60	60	60	180		180	
ថ្មី	ការអប់រំក្រៅប្រព័ន្ធ និងអប់រំកុមារច្នៃ (MoWA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	750	250	250	250	750		750	
សរុបគម្រោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ:				5,525	2,805	1,437	1,282	5,524	0	0	5,524
សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងធានាសុខ្យានិងគម្រោងអាទិភាព):				32,096	9,941	10,862	5,791	26,594	0	21,070	5,524
សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាទូទៅនិងជំនួយបច្ចេកទេស):				81,043	20,012	28,220	15,254	63,486	0	50,720	12,766
គំរោងសាងសង់- ធម្មតិក និង វិនិយោគសាធារណៈ (គំរោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គំរោងអាទិភាពខ្ពស់ក្នុងផែនការ											
២១២	ស្តារឡើងវិញសកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទវិចិត្រសិល្បៈ (MCFA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,400	900	250	250	1,400		1,400	
២១៧	ជួសជុលប្រាសាទបុរាណ (MCFA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	3,000	781	1,219	1,000	3,000		3,000	
៤១៧	សាងសង់សារៈមន្ត្រីនៅក្នុងខេត្តចំនួន ៥	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	2,000	800	1,200	0	2,000		2,000	
៥៧៨	ជួសជុលបណ្ណាល័យជាតិ (MCFA)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005	200	200	0	0	200		200	
ថ្មី	ការសាងសង់វិទ្យាស្ថាននរវិទ្យា (MoCR)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	1,000	500	300	200	1,000		1,000	
ថ្មី	ការអប់រំខាងសីលធម៌ (MoCR)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - ត្រូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2007	250	90	80	80	250		250	
សរុប (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ):				7,850	3,271	3,049	1,530	7,850	0	0	7,850

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ឆ្នាំង ២០០៥ - ២០០៧

(តិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេលអនុវត្តគម្រោង	កំលែកទ្រព្យសរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែកវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែលត្រូវត្រៀម
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច/អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងកំពង់ឆ្នាំង											
យុទ្ធសាស្ត្រវិនិយោគក្នុងក្រុង											
....	ជំនួយ ផ្នែកយុទ្ធសាស្ត្រវិនិយោគ - ការសាងសង់ពន្ធនាគារនៅខេត្តកណ្តាល (MoI)	Australia	2002-2007	12,000	3,450	1,100	460	5,010		5,010	0
វិមជ្ឈការ											
....	គម្រោងគាំទ្រវិមជ្ឈការ (MoI)	UNDP	2001-2005	8,829	850	0	0	850		850	0
សរុបគម្រោងកំពង់ឆ្នាំង:				20,829	4,300	1,100	460	5,860	0	5,860	0
គម្រោងសេដ្ឋកិច្ច											
វិមជ្ឈការ											
....	កំណែទម្រង់រដ្ឋបាលនិងវិមជ្ឈការ - ដំណាក់កាលទីពីរ (MoI)	Germany	2005-2008	2,000	650	650	700	2,000	0	2,000	0
....	ពង្រឹងសមត្ថភាពសំរាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ (MoI)	Japan - ផ្លូវ ការសមិទ្ធិសិក្សា	2005-2006	1,000	500	500	0	1,000	0	0	1,000
សរុបគម្រោងបានសន្យា:				3,000	1,150	1,150	700	3,000	0	2,000	1,000
សរុបគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ (គម្រោងកំពង់ឆ្នាំង និងគម្រោងបានសន្យា):				23,829	5,450	2,250	1,160	8,860	0	7,860	1,000
ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច/អភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម (គម្រោងវិនិយោគសាធារណៈ)											
គម្រោងកំពង់ឆ្នាំង											
ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែករដ្ឋបាល											
៧០៦	កែលម្អប្រព័ន្ធទឹកស្អាតនៅវិទ្យាស្ថានជាតិស្ថិតិ (MoP)	Aus AID, UNFPA	2001-2005	604	386	0	0	386		386	0
៨៣៣	ការធ្វើអង្កេតសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកិច្ចកម្ពុជា (MoP)	UNDP, SIDA, WB	2003-2005	1,200	811	0	0	811		750	61
៨៤៦	កម្មវិធីរៀបចំរបៀបអន្តរជាតិ (MoP)	ADB	2003-2006	25	25	5	0	30		15	15
៨៤៧	Caminfo (MoP)	UNICEF GTZ	2003-2005	169	56			56		0	56
៦៥៣	ការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពថ្នាក់ជាតិ NRE (CDC)	Denmark	2001-2007	4,370	553	553	553	1,659		1,659	0
៥៩	ការសំរេចស្តីពីជំនួយ និងភាពជាដៃគូ (CDC)	UNDP	2001-2005	2,157	585	0	0	585		585	0
៧៤៣	ការសាងសង់សមត្ថភាពសំរាប់ការវិភាគនិងត្រួតពិនិត្យតាមដានភាពក្រីក្រ (MoP)	UNDP	2004-2007	3,369.47	750	750	750	2,250			2,250
៥១៣	កសាងសមត្ថភាពដើម្បីរៀបចំរបាយការណ៍អភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស (MoP)	UNDP	2004-2007	2,609.39	750	750	750	2,250			2,250
៧១៤	គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ និងប្រជាជន (MoP)	UNFPA	2004-2007	1,141	128	420	420	968			968
....	គម្រោងអភិវឌ្ឍន៍ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ-សង្កាត់ (MoI)	ADB, SIDA, Netherlands	2003-2005	16,030	13,225	0	0	13,225	350	12,875	0
អភិបាលកិច្ច											
៧៣៨	កម្មវិធី SEILA	WB, UNDP, DFID and SIDA; ថវិកា	2001-2005	91,000	42,000	0	0	42,000			42,000
....	កម្មវិធី NREM នៅសហគមន៍ និងឃុំ-សង្កាត់ (Sella Task Force)	DANIDA	2004-2007	5,700	1,419	1,419	1,419	4,257		4,257	0
សរុបគម្រោងកំពង់ឆ្នាំង:				128,375	60,688	3,897	3,892	68,477	350	20,527	47,600

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកន្ទួនឆ្នាំ ២០០៥ - ២០០៧

(គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល អនុវត្តគម្រោង	កំលែងគម្រោង សរុប	វិនិយោគក្នុងផែនការ			កំលែងវិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ
					២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស	
ផ្នែកពាណិជ្ជកម្មសំខាន់ៗ											
អភិបាលកិច្ច											
៧៥	ប្រសិទ្ធភាពការងារទំនាក់ទំនងជាមួយរដ្ឋសភា- ក្រិទ្ធសភា និងប្រជាពលរដ្ឋ (MoNASRI)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2009	3,059	834	594	254	1,682			1,682
៤១២	ពង្រីកការអប់រំ បោះពុម្ព និងផ្សព្វផ្សាយ ច្បាប់ (MoNASRI)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2008	2,913	660	660	660	1,980			1,980
៧៤០	ពង្រឹងការងារអភិបាលកិច្ច (MoNASRI)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	1,332	444	444	444	1,332			1,332
ការអភិវឌ្ឍន៍ផ្នែករដ្ឋបាល											
៩១៧	ការធ្វើអោយប្រសើរនូវ ស្ថិតិផ្លូវ ការសំរាប់កម្ពុជា (MoP)	JICA	2005-2010	1,380	345	483	552	1,380	1,380		0
៨៣២	កសាងសមត្ថភាពសំរាប់ប្រព័ន្ធស្ថិតិជាតិ (MoP)	UNDP និងកំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ ផ្សេងទៀត	2005-2007	1,377	583	731	63	1,377	1,000		377
៧១៨	អភិវឌ្ឍប្រព័ន្ធស្ថិតិ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	900	300	300	300	900			900
៩១៨	ជំរឿនប្រជាជន (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	8,500	0	500	1,800	2,300			2,300
៩១៩	រៀបចំបង្កើតគម្រោង និងធ្វើការស្រាវជ្រាវស្ថិតិ (MoP)???	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	400	0	100	300	400			400
៥៣៨	ការធ្វើអង្កេតទៅលើផ្នែកសេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ច (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	280	0	-	280	280			280
៥៣៥	ឃ្លាំងទិន្នន័យ ស្ថិតិ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	580	200	190	190	580			580
៩៤១	រៀបចំផែនការមេផ្នែកស្ថិតិ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	144	144	-	0	144			144
៥៣៤	ជំរឿនទៅលើផ្នែកកសិកម្ម (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ - គំរូ ការសម្របសម្រួល	2005-2007	2,500	500	800	1,200	2,500			2,500
៥៣៣	ការសំរេចសំរួលការងាររបស់គណៈកម្មការជាតិអភិវឌ្ឍន៍ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2003-2007	500	167	167	167	500			500
៩៥០	ត្រួតពិនិត្យផ្សេងៗ កំលែមលើកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2003-2006	900	500	400	0	900			900
៩៥១	ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច- សង្គមកិច្ចលើកទី ៣ (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2006	800	650	150	0	800			800
៨៧៥	ការធ្វើអង្កេតសុខភាព និងប្រជាសាស្ត្រកម្ពុជា (MoP)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2006	1,500	1,000	500		1,500			1,500
កម្មវិធីកំណែទម្រង់រដ្ឋបាល											
ថ្មី	អនុវត្តកម្មវិធីកម្សៅអាទិភាព (PMG)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2008	14,000	2,000	3,000	4,000	9,000			9,000
ថ្មី	អភិវឌ្ឍការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សតាមប្រព័ន្ធព័ន្ធភារ (HRMIS)	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2008	5,000	1,000	1,500	1,500	4,000			4,000
ថ្មី	អនុវត្តសេវាតាមច្រកចេញ- ចូលតែមួយ	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2008	4,400	1,200	1,200	1,000	3,400			3,400
ថ្មី	ការបញ្ចូល software កាណាដាទៅក្នុងបរិបទកម្ពុជា	កំពុងស្វែងរកអ្នកផ្តល់ជំនួយ	2005-2008	6,000	1,000	2,500	2,500	6,000			6,000
សរុបគម្រោងអាទិភាពក្នុងផែនការ:				56,465	11,526	14,219	15,210	40,954	0	2,380	38,575
សរុបគម្រោងជំនួយបច្ចេកទេស (គម្រោងកំពុងដំណើរការ, គម្រោងបានសន្យានិងគម្រោងអាទិភាព):				184,840	72,214	18,116	19,102	109,431	350	22,907	86,175
សរុប (គម្រោងវិនិយោគជាមូលធននិងជំនួយបច្ចេកទេស):				208,669	77,664	20,366	20,262	118,291	350	30,767	87,175
សរុបគម្រោងកំពុងដំណើរការ:					453,537	397,273	379,184	1,229,994	259,909	639,027	331,058
សរុបគម្រោងបានសន្យា:					59,738	118,152	82,075	259,965	17,020	241,645	1,300
សរុបគម្រោងអាទិភាពក្នុងផែនការ:					119,644	177,827	150,162	447,633	13,461	115,905	318,268
សរុបគម្រោងទាំងអស់:					632,920	693,252	611,421	1,937,593	290,390	996,577	650,626
សង្ខេបនៃសេចក្តីផ្តុំគ្នា (គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)											
ជំនួយបច្ចេកទេសសុទ្ធសាធ, ទាក់ទងនឹងការវិនិយោគ:					197,431	169,716	146,872	514,019	66,355	254,795	192,870

កម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់ក្រុងកំពង់ឆ្នាំង ២០០៥ - ២០០៧

(គិតជាពាន់ដុល្លារអាមេរិក)

PIP No.	ឈ្មោះគម្រោង/ខ្លឹមសារ	ស្ថានភាពមូលនិធិ	រយៈពេល		វិនិយោគក្នុងផែនការ			វិនិយោគ ២០០៥-២០០៧	ធនធានដែលបានសន្យា		ធនធានដែល ត្រូវរៀបចំ	
			អនុវត្តគម្រោង	សរុប	២០០៥	២០០៦	២០០៧		រដ្ឋាភិបាល	បរទេស		
			ជំនួយវិនិយោគជាមូលធនគ្រប់វិស័យ (ជំនួយ និងកម្ចី) :			435,488	523,536	464,549	1,423,573	224,035	741,782	457,756
			សរុបគម្រោងទាំងអស់:			632,920	693,252	611,421	1,937,593	290,390	996,577	650,626
			ជិត: ប៉ាន់ស្មានខុសបំណាច់/ការចំណាយជាមូលធនតាមរយៈថវិកាជាតិ (មិនទាន់សរុបរួម) បញ្ចូលទាំងថវិការដ្ឋបាលក្រុង និងផលចំណូលដែលបានធ្វើការប៉ាន់ស្មាន						290,390			
			មុន: ជំនួយ ទ្រទ្រង់ថវិកា/ស៊ីវិល ការជំនួយបរទេស (អប្បបរមា) (មធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំ)						150,000		0	150,000
									50,000			
			គំរូគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់កំពង់ឆ្នាំង (២០០៥-២០០៧): (មធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំ)						1,797,203		996,577	800,626
									599,068		332,192	266,875
			មុន: អង្គការមូលនិធិពិភពលោក- ការគាំទ្រដំណើរការទាត់ (មធ្យមភាគប្រចាំឆ្នាំ)						66,000		66,000	0
									22,000		22,000	0
			សរុបគំរូគម្រោងវិនិយោគសាធារណៈសំរាប់កំពង់ឆ្នាំង (២០០៥ - ២០០៧) :						1,863,203		1,062,577	800,626
									621,068		354,192	266,875